NATURENS EVIGA RELIGION

EN KRAFTFULL NY RELIGIÖS LÄRA
STRUKTURERAD FÖR ÖVERLEVNAD, EXPANSION,
OCH FRÄMJANDE AV NATURENS FRÄMSTA.

★ **Baserad på naturens eviga lagar**

★ **Baserad på historiens erfarenhet**

★ **Baserad på logik och sunt förnuft**

av **BEN KLASSEN, P.M.**

Grundare, Church of the Creator

NATURENS EVIGA RELIGION

★ ★ ★ ★ ★

I TVÅ BÖCKER

BOK I.

Den ohämnade skymfen

BOK II.

Frälsningen

★ ★ ★ ★ ★

av

BEN KLASSEN

Grundare, SKAPARENS KYRKA

Publicerad av

The Milwaukee Church of the Creator
P.O. Box 340377
Milwaukee, Wisconsin 53234

The Church of Creativity
CREATIVITYALLIANCE.COM

Tillägnad MITT FOLK, den ädla vita rasen, den finaste skapelsen i naturens rike. Må denna bok vara en inspiration till att förena den vita rasen, att finna dess rasliga själ och driva den framåt mot det uppenbara öde som förordnats av naturen själv. Genom att göra detta, må den expandera, gå framåt och befolka alla goda länder på denna planet Jorden.

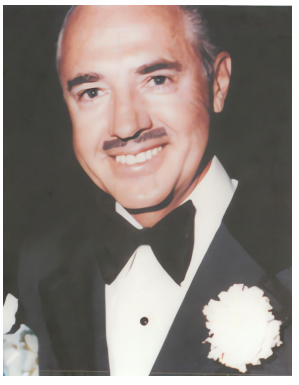

Första tryckningen 1973

Andra tryckningen 1992

Copyright, 1973, 1992

av Ben Klassen

Library of Congress

421113

INNEHÅLL

BOK I.
DEN OHÄMNADE SKÄNDLIGHETEN

1. Naturens lagar är eviga 4
2. Den vita rasen: Naturens största mirakel 21
3. Lärdomar från Indiens laboratorium 35
4. Den vita rasen — Skapare av kinesiska, mexikanska och aztekiska civilisationer 39
5. Den svarta pesten i vår mitt 54
6. Bedrägeriets mästare — En kort historik över judarna 54
7. Kehillan 80
8. Några exempel på judiska grymheter 84
9. Fem judiska böcker 96
10. Gamla testamentet 98
11. Esters bok 120
12. Den judiska gudens orimlighet 124
13. Nya testamentet 134
14. Uppenbarelseboken: En judisk mardröm i Technicolor 153
15. Att komma till himlen: Projekt omöjligt: Eller, alla hamnar i helvetet 161
16. Kristi existens ej styrkt av historiska bevis 169
17. En närmare titt på den judeo-kristna bluffen 177
18. Talmud 194
19. Sions vises protokoll 199
20. Protokollens text 199
21. Marxismen: Den moderna giftiga brygden 220

INNEHÅLL (FORTSÄTTNING)

BOK II.

FRÄLSNINGEN

1. Naturen och religionen
236

2. Din lojalitet — ett heligt förtroende
242

3. Livets syfte
251

4. De 16 budorden
256

5. Tyskland, Adolf Hitler och nationalsocialismen
277

6. Raslig socialism
303

7. Ledarprincipen
313

8. Grunderna för vårt vita samhälle
316

9. Betydelsen av land och territorium
320

10. Manifest Destiny
327

11. Muhammedanismen — kraften i en militant religion
337

12. Drottning Isabella — den inspirerade korsfararen
342

13. Mormonismen: ett bättre bedrägeri
357

14. Kristendom och kommunism: judiska tvillingar
363

15. Creativity mot kristendomen
371

16. Kristendomens säregna sårbarhet
380

17. Falskt ledarskap
385

18. Falska idéer spridda av judar
391

19. Respekt för vems lag och ordning?
420

20. Fakta, myter och lögner
426

21. Bevis, omdöme, slutsatser och beslut
432

22. Mitt eget andliga uppvaknande
437

23. Vägvisare längs livets stig
445

24. Fördelarna med att vara egenföretagare
460

25. Horatius vid bron
466

26. Latin — civilisationens främsta språk
469

27. Vägen till storhet
473

28. Vår strålande framtid
484

Förord

De principer och den trosbekännelse som läggs fram i denna bok utgör trosartiklarna för Church of the Creator.

Vår övertygelse förstärks kraftfullt av en överväldigande mängd underbyggda bevis. De är baserade på Naturens eviga lagar; de är baserade på historiens lärdomar och erfarenheter; dessutom är de baserade på logik, sunt förnuft och verklighet, inte på myter och fantasi. Ingen annan religion kan ärligt göra detta anspråk.

Vi tror vidare att under 6000 år av nedtecknad historia är denna bok den mest djupgående och meningsfulla religiösa bok som någonsin skrivits för den vita rasens överlevnad. Det är en grundläggande trosbekännelse, baserad på Naturens eviga lagar för överlevnad, expansion och framsteg för den vita rasen, den ädlaste skapelsen i Naturens rike. Vi är övertygade om att den vita rasen snart kommer att återvända till verkligheten, anamma vår kraftfulla nya religion, återta kontrollen över sitt eget öde och gå framåt mot nya höjder som man aldrig tidigare drömt om.

Det är mot detta ädla mål, den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, som denna bok är tillägnad. Det är av denna anledning vår dynamiska nya religion grundades. Vi kallar vår religion Creativity, och dess medlemmar för Creators, eftersom vi anser att dessa ord i essens bäst beskriver den vita rasens karakteristiska själ.

Vi förkastar helt dagens judeo-demokratiska-marxistiska värderingar och ersätter dem med nya och grundläggande värderingar, där rasen är fundamentet. Vi antar ett nytt, revolutionerande och dynamiskt tillvägagångssätt för de problem som den vita rasen står inför idag i sin desperata kamp för överlevnad.

Även om vår religion är ny, är de lagar som förkroppsligas i vår religion inte nya, inte heller är de något vi har uppfunnit. Tvärtom har vi bara observerat och klätt i ord det som Naturen i sin eviga visdom har förordnat för alla sina varelsers överlevnad sedan tidens början.

Det är inte heller på något sätt märkvärdigt att vi skulle ha observerat dessa lagar och baserat vår religion på dem. Vad som är mest märkligt är att den kreativa vita rasen inte har gjort det för århundraden sedan. I själva verket är det förvånansvärt att romarna och grekerna misslyckades med att göra det på sin tid. Om man går ännu längre tillbaka är det svårt att förstå varför de högt begåvade egyptierna misslyckades med att göra det i sin stora vita civilisation för 5000 år sedan. Hade den vita rasen gjort det i sin tidigare historia, skulle den inte nu vara fångad i den idiotiska och osäkra kamp för överlevnad som den nu befinner sig snärjd i.

Vi anser att verkligheten är viktigare än att "tro" på de obestyrkta utsvävningarna från en vild och överstimulerad fantasi.

Vi anser att fakta som styrks av omfattande bevis är tusen gånger mer giltiga och meningsfulla än övernaturliga påståenden som inte bara är ogrundade, utan strider mot förnuftet. Vi vägrar att acceptera på "tro" löjliga påståenden som förkastar historiska bevis, geologiska bevis, vetenskapliga bevis; och felaktiga påståenden som förkastar alla andra typer av bevis. Vi anser att bevis och omdöme är grundläggande för att forma slutsatser och beslut i alla de vitala frågor som rör våra liv.

Vi anser att en religion som är skadlig för en ras överlevnad är en dålig religion. En religion som hjälper en ras att överleva, expandera och gå framåt är en bra religion för den rasen. Vår trosbekännelse är en sådan religion, och kommer att få de mest djupgående och långtgående konsekvenserna för den Vita Rasens nytta och välfärd.

Det är inte vår avsikt att göra den Vita Rasen mindre religiös. Tvärtom är det vår avsikt att få den Vita Rasen att bli mycket mer starkt hängiven religionen än den är idag, och framför allt är det vårt mål att ge den Vita Rasen en långt överlägsen religion än den självdestruktiva, suicidala religion som den nu är belastad med.

Vi anser att naturens högsta lag är rätten för varje art till överlevnad, expansion och främjande av sitt eget slag. Vi anser att för den Vita Rasen är rätten till överlevnad, expansion och främjande av sitt eget folk inte bara naturens högsta lag, utan också grunden för vår religiösa trosbekännelse.

Det är överväldigande tydligt att om inte den Vita Rasen i denna generation ändrar den suicidala kurs som den nu har slagit in på, kommer den att eländigt gå under från jordens yta, överränd och översvämmad av en flodvåg av färgade bastarder.

Vi är övertygade om att den Vita Rasen inom en snar framtid kommer att samlas, enas och omfamna Kreativitetsprogrammet för sin egen överlevnad.

Vidare är vi övertygade om att ifall endast en tiondel av den tid, energi och pengar som spenderas på att hålla liv i de sjuka och sjukliga religioner som nu undergräver vår ras, lades på att sprida vår dynamiska nya religion, skulle Kreativitet sprida sig som en löpeld. Vi ämnar organisera alla våra goda människor och spendera den energin — och mer därtill. Förenad och organiserad är den Vita Rasen tio gånger kraftfullare än resten av världen tillsammans. Vi förutspår att vår religion, Kreativitet, kommer att bli framtidens högsta religion. Vi förutspår att den inte bara kommer att spridas till världens alla hörn, utan att den så småningom kommer att ersätta alla andra religioner, utan undantag. Vi anser att detta är oundvikligt.

"W":et i vårt emblem står för den ädla Vita Rasen. Kronan representerar vår villkorslösa rätt till överhöghet i naturens rike. Glorian betecknar blodets renhet, och att vi svartsjukt betraktar våra blodslinjer som det heliga värdet på jordens yta.

Bok I

Den ohämnade oförrätten

Kapitel 1

Naturens lagar är eviga

När vi betraktar den naturliga världen omkring oss, fylls vi av vördnad inför Naturens skönhet och majestät. Vi ser de delikata rosenröda solnedgångarna som speglas i de tunna molnen, vi ser bergens massiva prakt, glimmande och skinande i sina vita snödräkter om vintern, sjudande av grönska och blommornas färger om våren och sommaren, målade med ändlösa lager av gult och rött av de skiftande löven om hösten. Vi kan se omkring oss oceanernas vidsträckta ytor som sveper fram ändlöst, våg efter våg, för att slutligen slå mot någon avlägsen klippig kust eller sandstrand. Vi imponeras djupt av öknens klara, krispiga, pirrande luft vid soluppgången och alltets korallrosa skönhet när solens första strålar träffar bergets torra, vinderoderade klippor. När vi vandrar genom ett ändlöst fält av färgstarka blommor på prärіens sluttningar om våren, överväldigas vi av det överflöd av färger, skönhet och variation som Naturen har omgett oss med.

När vi insuper skönheten hos blommorna, de blå skyarna, de gröna träden, bergen och de porlande bäckarna, är vi glada över att leva. Vi förstår inte allt, vi har ingen aning om hur länge Naturen har visat upp sina frikostiga skådespel. Vi vet bara att Naturen år efter år rullar genom sina årstider av vinter, vår, sommar och höst. Vi vet bara att Naturen alltid är densamma, men ändå ständigt föränderlig. Vi ser att när våren närmar sig kommer blommorna fram ur jorden och börjar senare blomma i sina rikliga färger, bara för att vissna och tyna bort under sommaren, producera sina frön under hösten och gå till vila under ett täcke av snö under vintern. Sedan kommer våren igen, och fröna brister ut i en ny generation av blommor och samma cykel upprepas på nytt.

Om vi är uppmärksamma finns det ett enastående faktum som omöjligen kan undgå vår uppmärksamhet, ej heller kan det undgå att imponera på oss, och det är det övergripande faktumet att Naturen styrs av lagar. Landskapet kan förändras, Naturens ansikte på ett visst område av jorden kan förändras, men Naturens lagar förändras aldrig. De är eviga, de har alltid varit sådana, och de kommer alltid att vara sådana; de är oföränderliga.

Till exempel har tyngdlagsarna varit som de är idag i oräkneliga eoner. De kommer att vara desamma imorgon och de kommer att vara desamma i all evighet. Inte bara är tyngdlagsarna fasta och permanenta på vår planets yta, jorden, utan de är desamma på planeterna Mars, Jupiter och Venus. De verkar på exakt samma grund i och omkring den enorma stjärna från vilken vi härleder allt liv och all energi, som vi kallar vår sol. Inte bara det, utan tyngdlagsarna verkar på samma sätt och på samma vis, exakt och precist, på alla andra solar i vår galax, och utan tvekan i alla de miljontals galaxer som når avstånd som är helt ofattbara för det mänskliga sinnet, avstånd som sträcker sig så långt bort som miljarder ljusår.

Vi har nämnt tyngdlagsarna. Naturen har miljontals andra lagar, såsom lagarna som styr elektricitet, lagar som styr kemikaliernas aktivitet. Det finns en myriad av lagar som styr förhållandet mellan ljus, värme och energi. Det finns lagar som styr samspelet mellan elektricitet och magnetism. Det finns matematiska lagar.

Vävt genom alla naturens lagar finns ett fantastiskt, häpnadsväckande inbördes förhållande, ett samspel mellan alla de intrikata kugghjul som har fått naturen att fungera oändligt och evigt i sin obevekliga drivkraft framåt genom tidens eoner, ständigt föränderlig, men med sina lagar för evigt fasta, stabila och oböjliga. Det finns inte ett spår av bevis för att en enda av naturens lagar någonsin har ändrats eller brutits.

* * * * *

Vad är naturen? Det breda svaret är inte alltför svårt. Enkelt uttryckt är naturen hela kosmos, det totala universum, inklusive dess miljontals naturlagar genom rum och tid.

Dessa lagar är eviga. Människan har redan avslöjat miljontals av naturens mysterier. Idag upptäcker människan fler av naturens lagar i en ständigt ökande takt. Genom teknik drar hon alltmer nytta av sin förståelse av naturens mysterier. Det är ganska säkert att säga att även om mänskligheten kommer att fortsätta att snabbt utöka sin kunskap om naturens lagar, kommer den aldrig, aldrig att lösa mer än en liten bråkdel av dem.

När vi betraktar vidden av vår egen galax, känd som Vintergatan, och inser att den bara är en galax av miljontals som nu kan upptäckas av våra kraftfulla teleskop, svindlar vår fantasi inför vidden av naturens universum. Vi inser att vår egen lilla värld bara är en liten prick i rymdens oändlighet, och vår egen livstid bara ett flyktigt ögonblick i evighetens ramverk.

* * * * *

Vi observerar att medan huvuddelen av naturen är livlös, så sjuder naturen också av liv. Livet självt är underindelat i många, många

grupper. Det kan grovt delas in i fältet för blommor, träd, gräs, grönsaker, etc., som hör hemma inom botaniken. Sedan har vi också den oerhört mångsidiga och intressanta gruppen av fåglar och djur, fiskar och insekter, grovt klassificerade som inom zoologin. Vidare finner vi att medan mångfalden inom vart och ett av dessa fält är enorm, bortom vår föreställningsförmåga, kan varje art delas upp i många, ofta hundratals, underarter. Till exempel finns det tusentals arter och underarter av gräs. Det finns tusentals arter och underarter av fisk, det finns tusentals arter och underarter av fåglar. När vi kommer till insektsvärlden verkar det som om vi aldrig kommer att bli klara med att klassificera alla de arter och underarter som finns på jordens yta. Vetenskapsmän har klassificerat en miljon arter av insekter, vilket uppskattas vara endast 10 procent av det totala antalet existerande. Det är intressant att notera att det finns över 320 arter av enbart kolibrier.

Om vi ser till oss själva finner vi att även vi, av den mänskliga rasen, är en skapelse av Naturen. Vidare observerar vi att den mänskliga rasen, som nu uppgår till cirka 3,6 miljarder, också är underindelad i många arter och underarter, med hundratals skillnader i deras fysiska, mentala, emotionella och psykiska konstitution. Många av dessa skillnader är av stor betydelse, vissa av mindre betydelse, men alla är de signifikanta. Av alla mänsklighetens arter känner vi, de stolta medlemmarna av den vita rasen, att Naturen, i sitt skapande av vår ras under miljontals år, fram till denna tid har nått höjdpunkten av sin skapelse. Vi tror detta, och vi tror det för att det finns en stor mängd substantiella bevis som styrker denna slutsats. Jag är stolt över att vara medlem av den vita rasen och jag är tacksam mot Naturen att hon har tillåtit mig privilegiet att vara medlem av hennes mest framstående och mest avancerade art.

Jag kommer att ha mer att säga om den vita rasen senare, men det är mitt mål här och nu att fördjupa mig ytterligare i Naturens fenomen och hennes myriader av underbara lagar när det gäller överlevnad och fortplantning av själva livet.

Det finns vissa människor som hävdar att vi nu har besegrat Naturen. De hävdar att människan med alla sina vetenskapliga uppfinningar nu står över Naturens lagar. Detta är naturligtvis rent dårskap och helt osant. I bästa fall har vi delvis lyft på slöjan för några av Naturens hemligheter och upptäckt vad några av hennes lagar är. Att förstå en bråkdel av dessa lagar och sedan använda dem för vår egen överlevnad är allt vi egentligen kan göra anspråk på. Det överväldigande faktumet är att vi är underkastade Naturens lagar i sin helhet precis som alla andra levande varelser. Vi själva är en skapelse av Naturen, precis som alla andra, och dessutom lyder vi antingen Naturens lagar och arbetar i harmoni med dessa lagar, eller så kommer Naturen att fasa ut oss

ut lika säkert som hon har gjort med så många andra arter, precis som dronten och dinosauriens har förvisats till forntidens skrothög.

Inom varje art har Naturen inplanterat en stark drift för överlevnad och fortbestånd av det egna slaget. Det är övertydligt att Naturen driver på den inre segregationen av varje art. Bland fåglar finns det till exempel 87 arter av kungsfiskare; det finns 175 arter av hackspettar; det finns 265 arter av flugsnappare; det finns 75 arter av lärkor; det finns också 75 arter av svalor; det finns ungefär 100 arter i familjen nötskrikor, skator och kråkor; i fiskarnas väldiga rike finns det till exempel 250 kända arter av hajar, och så vidare. Dessutom, när en art väl är fast etablerad, kommer den praktiskt taget aldrig att korsas med en annan art av samma familj. Till exempel kan bärgänder simma och äta i samma damm som en flock stjärtänder, men de kommer inte att korsas. De kommer strikt att para sig endast med sitt eget slag, stjärtanden med stjärtanden, och bärgänderna med bärgänderna.

Brunbjörnarna kan leva i samma skog som svartbjörnarna, men även de vet instinktivt tillräckligt för att inte korsas. De kommer att hålla sig strikt till sitt eget slag. Det kan finnas 175 arter av hackspettar, men även de håller sig strikt till sitt eget slag och korsas inte.

De 75 arterna av svalor kan alla ursprungligen ha härstammat från en art långt tillbaka i sin evolution, men de går inte tillbaka och korsar sig med varandra för att återigen bli en enda blandad art av svalor. Nej, Naturen planerar det inte på det sättet.

Om det inte vore så, skulle alla arter snart vara bastardiserade till en enda blandad art. Dessutom skulle den bastardiserade svalan snart para sig med de 75 arterna av bastardiserade lärkor och vi skulle snart ha en "svallärka". Den bastardiserade svallärkan skulle snart para sig med bastardiserade kardinaler och blåfåglar och hela processen skulle urarta till en bastardiserad fågel. Slutresultatet skulle snart bli att fåglar förlorade sina egna medfödda, särpräglade egenskaper som gjorde det möjligt för dem att överleva alla dessa tusentals år.

Mycket till vår avsky och skada har något onaturligt som detta pågått bland människoraserna under de senaste åren. Om det inte stoppas kommer vi, den Vita Rasen, att få betala ett högt pris för vår kriminella förvanskning av Naturens lagar.

Varför driver Naturen på den inre segregationen av arterna? Det finns en mycket god anledning till detta och det är i strävan efter lagen om den starkastes överlevnad. Naturen strävar ständigt efter att uppgradera, att förbättra och att finna en bättre ras, en bättre art, ett bättre exemplar. Låt oss upprepa detta: Naturen försöker ständigt att uppgradera arterna genom att segregera hackspettarna, till exempel, i 175 arter. Den har 175 olika bidrag i just den arten, var och en med sina egna särdrag och särskilda medel för överlevnad och fortplantning.

Vissa av dem är bättre än andra. Vissa av dessa arter kommer inte att överleva. Andra som är bättre rustade att hantera miljön, sina naturliga fiender, födosituationen, fortplantningen osv., kommer inte bara att överleva, utan ständigt producera nya arter som kommer att kunna konkurrera bättre på livets fientliga arena mot alla andra. Om vissa är bättre anpassade än de andra på att hantera sin miljö, kommer de att överleva och blomstra. Om de är mindre kapabla, kommer de att överleva en tid och sedan förpassas till evolutionens skrothög. Genom att göra detta utvecklas Naturen ständigt till ett högre plan.

Naturen utrustar vidare varje enskild art och underart med dess egna säregna egenskaper för dess fortplantning, för dess försvar och för att samla in dess födotillgång — kort sagt — som ett medel för överlevnad och för att föröka sig själv.

Vissa djur, som till exempel tigern, har ett antal anmärkningsvärda egenskaper till sin fördel, både offensivt och defensivt. Tigrar har vilda klor och skarpa tänder; de kan springa snabbt; de är fysiskt starka och grymma kämpar. Elefanten å andra sidan har inga tänder alls, och inga klor, men han är en stor best till djur med en tuff hud och ett av de starkaste och tyngsta landdäggdjur som finns. Det är därför extremt svårt för något djur att attackera och döda den på grund av dess enorma massa, dess kraftfulla kroppsbyggnad, dess tuffa hud och det faktum att den kan, och ofta gör, trampa ihjäl andra djur.

Kaninen, å andra sidan, är ett litet, lätt djur. Den har inget av försvaren hos varken elefanten eller tigern, men den verkar existera i stora antal ändå eftersom den har andra säregna egenskaper som mer än väl kompenserar. Den är inte en kämpe som lejonet eller tigern. Tvärtom är den ett mycket skyggt djur, men Naturen har utrustat även den med ett försvarsmedel, och det är dess förmåga att springa snabbt. Naturen har också kompenserat kaninen på olika andra sätt, och inte minst genom dess förmåga att para sig och föröka sig ymnigt. Under samma tidsperiod som har passerat mellan att en elefantko föder en kalv och tiden hon föder nästa kalv, kommer en kanin att ha haft många kullar på ett halvt dussin eller fler, och flera generationer på väg.

Och så fortsätter det. Såvitt Naturen anbelangar finns det inga goda eller onda, det finns inga hjältar eller skurkar. Det finns bara en oföränderlig lag: Överlevnadens Lag. Bevara din egen art.

Det finns inget sådant bland dess varelser som rättfärdighet, eller moral, eller en känsla för rent spel. Naturen säger till varje varelse: du är utrustad med vissa egenskaper, särdrag och attribut, för att fortplanta och bevara din art och försvara den mot alla andra, utan några begränsningar. Oavsett om bedrägeri, knep, list, rån eller vad som än används, så är allt en del av spelet. Till exempel kan det verka djupt orättvist och fruktansvärt grymt att ett stort bergslejon skulle riva ner och

döda en vacker liten rådjurskalv. Men det händer varje dag och detta är helt i linje med Naturens lagar. En art livnär sig på en annan och för att göra det, dödar och förgör den. Det faktum att de kanske inte är jämnt matchade är helt ovidkommande och Naturen är totalt likgiltig.

Det kan också verka ytterst förrädiskt att en skallerorm, beväpnad med ett giftigt venom i sina huggtänder, kan smyga sig på en kanin och hugga den med sin giftiga injektionsnål, något som kaninen inte har något som helst försvar mot. Det kan verka orättvist och grymt att en fiskgjuse kan få syn på en fisk under vattnet, dyka ner från himlen och spetsa den till sin middag. Icke desto mindre är det Naturens naturliga gång och helt i enlighet med Naturens lagar. Det handlar om att den stora fisken äter den lilla fisken och lejonet äter lammet, i motsats till vad vi kan läsa i någon mytisk fabel om lejonet och lammet som sover fridfullt tillsammans. Det är helt enkelt inte så, det är bara inte så Naturens lagar fungerar.

Inplanterat i varje varelse, vare sig det är fågel eller däggdjur, fisk eller insekt, finns en stark instinkt som driver den framåt för att föreviga sin art och endast sin art. Denna instinktiva drift är grunden för allt livs fortbestånd och det är något som vi vill lägga stor vikt vid. Det är något som vi, den Vita Rasen, också besitter, men löper stor risk att få utplånat genom konstgjorda, främmande influenser. För att se precis hur stark den driften är, ska vi undersöka livscykeln hos några arter av fåglar, djur, växter och insekter.

* * * * *

En av de mest intressanta är studien av sockeyelaxens livscykel. Förmodligen är driften att fortplanta sitt eget släkte inte starkare hos någon annan art än hos denna fisk. Slutet på dess livscykel är fyllt av drama och patos.

Adam's River är en del i det stora nätverket av Fraser Rivers flodsystem i British Columbia, Kanada. Där, på Adam's Rivers grusiga bottnar, 24 mil bort från havet, finns några av sockeyelaxens lekplatser. En annan stor lekplats är Brooks River, som mynnar ut i Bristol Bay, Alaska.

Låt oss börja cykeln med att honan har lagt sina ägg i ett bo som kallas en "redd" i flodens grusiga botten. Här kan äggen ligga i många veckor under så mycket som 40 centimeter grus. Så småningom lyser de mörka fläckarna som är ögon igenom de genomskinliga cellerna. Sent i detta "ögon-ägg-stadium" kan man se den ofödda lilla fisken slingra sig runt och förbereda sig för att bryta sig ut.

Någon gång under vintern kläcks äggen. "Alevinen", som fiskodlare kallar den nykläckta ynglingen som kommer ut, är en klumpig varelse med en massiv orangefärgad gulesäck fäst vid sin undersida. Säcken tillhandahåller föda åt den lilla fisken medan den väntar i gruset och utvecklas.

Sedan, en mörk natt, slingrar den sig fram, en tum lång, och börjar livet i den öppna världen.

Det är en grym värld den möter. Översvämningar, torka och temperaturförändringar i vattnet kan vara dödliga. De unga laxarna faller offer för simpor, öring, ettåringar av sin egen art, fåglar och till och med trollsländors omogna vattenlevande stadier. Avgången är fruktansvärd – av cirka 3 000 ägg från en sockeye-hona kommer endast 30 till 100 laxar att nå storleken av en sätterfisk.

De unga puckellaxarna och hundlaxarna beger sig direkt ut till havs. Andra arter stannar i sjöar eller floder i ett eller två år, och växer ibland till fem eller sex tums längd innan de färdas nedströms. Väl ute i havet är de svåra att spåra, men intensiva märkningsexperiment har gett oss mycket information. Laxar svärmar över stora delar av norra Stilla havet. Under de tidigare stadierna, medan de fortfarande befinner sig i flodmynningarna, simmar de i enorma stim. Allteftersom de växer sig större gör sockeye-laxarna en årlig runda i Stilla havet på mer än 2 000 mil under vart och ett av tre på varandra följande år. Sedan, efter tre eller fyra år i havet, när Naturen har programmerat dem att återvända, beger de sig mot hemfloderna enligt ett förvånansvärt exakt schema.

Så exakt är tidpunkten för Alaskas Bristol Bay-sockeye-vandring, till exempel, att alla fiskar, som kan uppgå till så många som 50 miljoner, anländer till flodmynningen inom tre veckor i slutet av juni och början av juli — trots det faktum att individer närmar sig den från minst hälften av kompassens riktningar och från ett avstånd på 1 200 mil eller mer. De samlas med en sådan kuslig precision att vandringens topp, som inträffar omkring den 5 juli, aldrig har varierat med mer än åtta dagar under de tio år som omfattades av en nyligen genomförd vetenskaplig undersökning.

Begrunda det problem laxen står inför när den ska ta sig hem. När dess fortplantningsdrift säger åt den att bege sig tillbaka för lek, kan den inte följa några stigar som nötts in i havet av långa rader av förfäders fiskar. Det finns bara skiftande strömmar, små skillnader i salthalt och subtila variationer i vattnets temperatur, av vilka ingen verkar vara tillräckligt mönstrad för att vara användbar för att styra en migrationskurs.

Det är fortfarande ett mysterium för forskare exakt vad mekanismen hos laxen är som gör det möjligt för den att navigera med en sådan kuslig noggrannhet genom havets outforskade vatten. Oavsett vad mekanismen är, har Naturen utrustat den med ett ofelbart medel för att inte bara ta sig tillbaka till mynningen av samma flod som den lämnade för åratal sedan, utan också för att simma uppströms och navigera sig genom de olika kanalerna, biflödena och förgreningarna och anlända precis till samma lekplatser där den ursprungligen kläcktes. För vissa laxar är resan uppför floden kort. Puckellaxar och hundlaxar leker vanligtvis närmare havet, ibland direkt i tidvattenzonen. Andra arter färdas hundratals mil inåt landet; vissa kämpar sig uppströms i månader och färdas så långt som 2 000 mil från kusten.

Låt oss betrakta indianlaxen (sockeye salmon) som simmar uppför Adam's River i British Columbia. Vandringen inåt landet är en herkulisk prövning. Laxen anländer till flodmynningen i utmärkt skick, deras kött är ofta färgat rött av de räkliknande kräftdjur som de har ätit i havet, och de är fyllda av olja från en diet av sill och andra feta fiskar.

Men när de väl har tagit sikte uppströms slutar de helt att äta. Magarna hos båda könen skrumpnar ihop. Genom sina långa strider mot strömmen och vattenfallen lever fiskarna enbart på lagrat kroppsfett och blir till slut bara bärare av de könsprodukter som de ska deponera innan de dör. När det gäller laxen i Adam's River genomför fiskarna sin vandring på ungefär 18 dagar och färdas 48 mil uppströms.

Under dessa 18 dagar sker märkliga biologiska förändringar hos laxen under deras resa uppför floden. Deras kroppar blir intensivt scharlakansröda och hanens käkar blir groteskt krokiga och deformerade och utvecklar tänder. Slutligen kan han inte stänga munnen. Dessutom utvecklar hanarna en puckel på ryggen som de inte hade när de lämnade havet.

Slutligen anländer de i stora mängder till sina lekplatser, de grusiga bankar där de en gång föddes. Omedelbart börjar honan gräva en grop eller en "redd" för att lägga sina ägg. Detta gör hon genom att slå stjärten mot strömmens grusiga botten. Efter att ha deponerat en del av sina ägg i en parningsritual med hanen, som befruktar äggen, rör hon sig en bit uppströms för att leka igen. Grus från den andra äggropen sköljs ner och täcker den första. Under en period av flera dagar och nätter av grävande och vila kan hon ha grävt flera sådana gropar och deponerat totalt 3000 eller fler ägg, medan en hane hela tiden står redo att befrukta dem så snart de deponeras.

Och så glider indianlaxarna, i flammande röd skrud, tillsammans i en parningsritual över sina leknästén, eller "redds". Drivna av en av de starkaste instinkterna i naturen fann laxarna sin väg över det väglösa Stilla havet, undgick fiskare, kämpade sig uppför floden och hoppade över vattenfall och mänskliga hinder. Slutligen, när de nått sina hemvatten och fortplantat sig, dör de medan livet rinner ur dem. De har fullföljt sitt uppdrag. De har säkerställt att en ny generation kommer att födas för att återigen upprepa cykeln. Detta gör de år efter år, generation efter generation, och följer det distinkta mönster som naturen har utformat speciellt för dem.

* * * * *

Vad kan vi lära oss av indianlaxens livshistoria? Vi kan observera hur flera av naturens grundläggande lagar verkar:

1. Naturen har utrustat varje art med en stark instinktiv drivkraft att föreviga sin egen art till uteslutande av alla andra.

2. Naturen har ett speciellt och särskilt program inpräglat i varje varelsinstinkt, som den troget följer i sitt livsprogram.

för att föra vidare nästa generation. Om arten av någon anledning, såsom naturkatastrofer eller annat, avviker från det programmet, lider den oerhörda förluster. I vissa fall, om den inte förmår hantera den förändring som påtvingas den, drabbas den av utrotning.

3. Döden är en naturlig sekvens i livets eviga kedja, och Naturen är aldrig intresserad av att bevara individen, utan endast av att bevara arten.

4. Procentandelen förlust och utnötning innan arten når parningsstadiet kan vara extremt hög, men de starkaste, de friskaste och de mest alerta överlever för att reproducera nästa generation. De svagare och de mindre aggressiva gallras ut och faller vid vägkanten.

5. Praktiskt taget hela artens livscykel tillbringas med att överleva och växa till parningsstadiet. Sedan når kulmen av livets hela ansträngning sitt klimax i att reproducera och föra in nästa generation, och därigenom fortsätta livets ändlösa kedja.

* * * * *

Ett stort antal av Naturens varelser är rovdjur, vilket innebär att deras främsta medel för överlevnad är att döda och äta någon annan form av liv än växter. Under denna kategori i djurriket kan vi lista tigrar, lejon, vargar, prärievargar, leoparder, rävar och hundratals andra. I fågelriket har vi örnar, hökar, gamar och många andra. I fiskarnas rike äter praktiskt taget alla stora fiskar mindre fiskar och i många fall äter de till och med ynglen av sin egen art.

Människan själv är i hög grad ett rovdjur i det avseendet att han äter kött. Han dödar boskap, får, grisar, kycklingar, fisk, vilt, eller äter produkter från djur och fåglar, såsom mjölk från kor, ägg från kycklingar, etc. Människan gillar dock inte att betrakta sig själv som ett rovdjur eftersom han deltar i uppfödningen av de flesta djur och fåglar som han konsumerar. Icke desto mindre ändrar detta på intet sätt det faktum att han är ett rovdjur och faktiskt dödar och äter Naturens andra varelser.

Vissa av de lägre, underlägsna arterna av människan, såsom de svarta i Afrika, är till och med kannibalistiska och äter varandra.

En distinkt kategori från rovdjursklassen är gruppen av parasiter som angriper denna värld. De flesta av dessa, men inte alla, finns i insektsvärlden. Vi har varelser som myggor, löss, loppor, vägglöss, fästingar och tusentals andra som lever på andra varelsers kroppar, och i allmänhet utan att döda dem, lyckas få sin mat och näring genom att suga ut blodet och livssafterna från sina olyckliga värdar.

Vissa parasiter, som vi ska se senare, existerar bland den mänskliga arten själv.

Vi vill nu ta en mer detaljerad titt på två rovdjur, ett i fågelriket och ett i djurriket och

se hur de hanterar problemen med överlevnad och att föra sin art vidare.

* * * * *

En majestätisk fågel är sannerligen örnen. Dess emblem har prytt de heroiska fälttecknen för Roms vidsträckta legioner i den antika historien. Dess emblem stod också stolt på fälttecken och baner i Hitlers heroiska Tyskland. Många andra folk och länder har använt örnen som sin symbol för stolthet och makt. Det är en så ädel fågel som någonsin har spridit sina vingar över den azurblå himlen. Den är fåglarnas konung.

Kungsörnen är ett rovdjur. Kungsörnens utbredningsområde och livsmiljö sträcker sig över större delen av Nordamerika, en stor del av Asien, en mycket liten del av Afrika och Europa som gränsar direkt till Medelhavet.

Fåglarnas konung, så berömd i sagor och fabler, är nu också en hotad art, eller åtminstone minskar den i antal. Det finns bara cirka 10 000 kvar på den nordamerikanska kontinenten, får vi veta i en auktoritativ studie om kungsörnen.

Denna fågel kan vara en av de främsta jägarna i fågelriket, men den kan behöva ett revir på så mycket som 100 kvadratmil för att föda sin familj. Den vuxna fågeln själv konsumerar ungefär ett pund kött om dagen. I Montanas berg räknades 18 häckande örnpar över ett stort område, och det uppskattades att det genomsnittliga paret lade beslag på ett territorium på 70 kvadratmil. Kungsörnen häckar i samma område och ofta på samma plats, säsong efter säsong.

I studien av örnar i detta givna område fann man att den genomsnittliga häckande honan lade två ägg per år, från vilka i genomsnitt 1,8 örnungar kläcktes. Av de kläckta överlevde 87 procent för att lämna boet.

Trots att de är fåglarnas konungar möter örnar många faror. Innan de ens lämnar boet faller många ungar olyckligt från boet som är beläget på någon hög avsats. Vuxna örnars farligaste fiende är människan själv, och många örnar blir antingen skjutna eller förgiftade, eller till och med påkörda av bilar. Faktum är att hälften av alla örndödsfall orsakas av människan, vilket är den främsta orsaken till att örnen nu är en minskande art.

Örnar arbetar hårt för att förse sin familj med den mat som krävs för att de ska överleva. Skogsharar utgör 37 procent av deras föda, och bomullssvanskaniner från öken och berg utgör ytterligare en tredjedel. Andra fåglar utgör ytterligare 12 procent av födan. De resterande 18 procenten består av en mängd olika byten, inklusive vissa tamfår. Sammanlagt konsumerar kungsörnen i detta Montana-område 32 arter av bytesdjur, allt från jordekorrar till unga rådjur, från den amerikanska berguven till skallerormar.

Fåglarna lever i allmänhet tillsammans hela livet. Om den ena dör, skaffar den överlevande snart en ny partner.

Vad kan man lära sig av kungsörnens korta livshistoria? Det finns några ytterligare observationer här om hur naturens lagar fungerar. Ett uppenbart faktum är att trots att den är fåglarnas konung, håller den inte nödvändigtvis ställningarna i kampen för sin arts överlevnad. Den vita rasen bör framför allt ta noga lärdom av detta.

Även om örnen är en utmärkt jägare, måste den arbeta hårt för att föda sig själv och sin familj. Vi noterar vidare att fågeln, likt den tidiga nybyggaren, mutar in ett bestämt givet territorium som sitt eget. Den vet att en familj behöver en minsta mängd territorium för att kunna försörja sig och föda sina ungar. I örnarnas fall uppgår detta till cirka 70 kvadratmil.

Den viktigaste läxan vi kan lära oss av örnen är att trots att den är en skicklig jägare och en modig och tapper kämpe, håller dess art på att försvinna från jordens yta på grund av dess låga reproduktionstakt. Det är uppenbart att även med dess beundransvärda egenskaper — skarpa ögon, stora vingar och vassa klor — är detta inte tillräckligt. De måste också ha en mer produktiv reproduktionstakt för att arten ska överleva. Även om dödligheten hos indianlaxen är mycket, mycket högre, klarar sig laxen mycket bättre i att föröka sin art, eftersom honlaxen, till skillnad från kungsörnen som bara lägger två ägg, lägger 3000 ägg och därför har en mycket bättre multiplikationsfaktor till sin fördel.

Kaniner å andra sidan har talrika fiender — prärievargar, grävlingar, hökar, örnar, ormar och en mängd andra. Inte minst av dessa är människan själv, som förvisso skjuter och dödar hundratals gånger fler kaniner än örnar. Ändå har kaninen, på grund av sin fruktsamhet, inga problem att hålla stånd mot människan och resten av sina naturliga fiender.

Uppenbarligen innebär artens överlevnad en hög grad av fertilitet.

* * * * *

Den kanadensiska vargen är också ett rovdjur, men i djurriket. Vi har en intressant redogörelse för deras vanor och livsmönster från en författare och naturforskare som begav sig upp till Labrador-området i norra Kanada för att studera vargpopulationen i allmänhet, och en vargfamilj på tre vuxna i synnerhet.

Vargar är mycket intressanta och mycket missförstådda djur. De är inte nomadiska vandrare som man vanligtvis tror, utan är bofasta djur med stora permanenta ägor.

Naturforskaren fann att denna familj på tre vuxna hade ett territorium väl inmutat för sig själva och det bestod av cirka 100 kvadratmil. Gränserna markerades genom att urinera på vissa markeringar runt hela territoriets omkrets. Ungefär en gång i veckan inspekterade de familjens...

revir och fräschade upp gränsmarkeringarna. Deras territorium gränsade till två andra angränsande vargrevir, men det fanns inga tecken på några oenigheter eller käbbel om gränserna och varje klan respekterade den andras.

Detta understryker återigen att även fåglar, som örnen, och djur som vargen, inser vikten av att ha utrymme och territorium att röra sig på och försörja sina familjer inom, och att en viss minsta mängd territorium behövs för att kunna försörja sina familjer.

Vargar är ganska ordningsamma och lever ett välreglerat liv. Även om de inte håller sig till ett fast schema, följer de ett ganska välplanerat mönster. Hanar jagar på natten men håller sig inom sitt territoriums gränser. Honor stannar vanligtvis i lyan med sina ungar förutom vid korta turer ut för vatten eller ett besök vid ett köttförråd.

Vargar är monogama. De parar sig bara en gång och det är för livet. Själva parningsperioden varar vanligtvis bara i två eller tre veckor tidigt på våren. Deras hem är en lya och ofta använder generationer av vargar samma lya för att föda upp sina familjer. Under sommaren fäller vargarna vuxna karibuer, vanligtvis svaga exemplar i hjorden, eller kalvar. Under perioden då karibuerna drar sig längre norrut äter vargarna och föder sina ungar med möss, jordekorrar och allt annat de kan fånga.

Även om vargar vanligtvis betraktas som elaka och grymma djur, är de mycket tillgivna och kärleksfulla mot sina egna familjer och tar utmärkt hand om sina ungar. De är dessutom lojala mot sina partners och håller ihop med dem livet ut. En kull på fyra valpar är ett bra genomsnitt.

Från vargarten kan vi lära oss två enastående egenskaper: vikten av land och territorium, och orubblig lojalitet mot det egna släktet.

* * * *

En av de mest anmärkningsvärda små varelserna är honungsbiet. Det är särskilt intressant för vår studie eftersom det har en mycket välorganiserad och högt utvecklad social struktur. Produktiviteten och aktiviteten som pågår inne i bikupan och utanför den är extremt intressant och fantastisk att skåda.

Bin och blommor är två delar av samma liv, som huvud och pil på ett mynt. Detta fantastiska team av varelse och planta, samordnat till en nästan otrolig grad, är en av naturens mest underbara skapelser.

Ett bi är den enda flygande varelse som är byggd för att bära tung frakt. Det har lagringsutrymme och lyftkraft för att transportera nektar, pollen och harts. Medan människans fraktflygplan bär en last på kanske 25 procent av sin egen vikt, kan ett bi bära nästan 100 procent. Trots att biet har korta vingar på en tjock kropp och inte kan glidflyga, kan det ändå

röra sig uppåt, nedåt eller stå helt stilla i luften. Dess korta, breda vingar slår med en hög hastighet i en vävande åtta-rörelse. Genom att ändra denna åtta kan biet driva sig självt framåt, eller stå stilla i luften framför en blomma och granska den.

Denna flygmaskin har tre platser för förvaring av last. En är en tank inuti, som den fyller genom att suga upp nektarsirap genom ett långt rör från blommans inre. De andra två är korgarna på dess bakben för att bära pollen.

Mestadels bär biet frakt endast i en riktning. På utvägen behöver det bara en gnutta honung som bränsle, tillräckligt för att nå målet, där det kan finna rikliga förråd av honung och tanka på nytt. Honung är så kraftfullt att en gnutta stor som ett knappnålshuvud får biets vingar att snurra i ungefär en kvarts mil.

Biet är en intensivt social varelse. Bikupan som det lever i är som en enhet, som ett enda djur, som bor i ett vackert hem med rader av sexsidiga rum byggda av vax som liknar marmor. En liten kupa kan ha 20 000 bin, medan en medelstor kupa troligen har 75 000 och en stor kupa ända upp till 200 000 medlemmar. Hela kupan bultar som ett enda liv, en enda enhet. Ett extra stort bi som lever i hjärtat av alltihop har frambringat alla bin som finns i kupan. Detta är drottningen, som sliter med att lägga upp till ett eller två tusen ägg per dag.

Arbetet är mycket väl organiserat. Bikupan, som består av vaxkakor och deras sexsidiga celler, byggs av de yngre bina under sjutton dagars ålder, vilka ännu inte har nått flygstadiet. Honungsbin har ett gott rykte om sig att vara arkitekter och ingenjörer eftersom de bygger många rader av små rum i samma storlek, vart och ett med tre par väggar vända mot varandra, så att de är hexagonformade. Utan ritbord, passpare eller linjaler utför de ett arbete som är väl avmätt, starkt konstruerat och mycket exakt genomgående. Cellväggarna är endast 1/350-dels tum tjocka.

Det finns bara en drottning i kupan. Förutom några få drönare som befruktar drottningen, består resten av kolonin helt av arbetare. Dessa arbetare är ständigt upptagna med att samla från blommor, bygga sina vaxhem, lagra honung och pollen samt dela ut föda.

Drottningen är en speciell uppfinning. Andra bin arbetar så hårt att de inte har tid att få någon avkomma, så Naturen uppfann drottningen, som är annorlunda än alla andra och som lägger alla äggen.

För att hålla en kupa med många tusen bin stark och frisk måste flera tusen bibebisar födas varje dag. Ty även om drottningen kan leva i fem år, lever arbetsbin endast i 41 dagar, och det är drottningens ändlösa uppgift att ersätta dem allt eftersom de dör av. Hon tillbringar merparten av sin tid med att gå över vaxkakans yta, och när hon passerar den ena sexsidiga cellen efter den andra pausar hon i några sekunder och släpper ner

ett ägg. Hennes jobb tar så mycket energi att hon måste ha uppvaktning som matar henne ständigt.

När drottningen är upptagen med att lägga ägg, omges hon av ett följe på 22 bin som tillverkar drottninggelé. De är vända mot henne och omger henne som ekrarna i ett hjul. Hela deras uppgift är att fortsätta mata henne med drottninggelé. När de passerar tolv dagars ålder ersätts de av yngre bin, troligen sex dagar gamla, för denna märkvärdiga föda kan endast tillverkas i huvudet på unga bin.

Drottningen har ett fint par vingar men hon använder dem bara ungefär två gånger under sitt långa liv; en gång för att flyga iväg på en parningsflykt, och en gång till för att flyga bort från sin kupa för alltid med en svärm för att starta ett nytt hem. Hon kan inte lägga några ägg förrän efter att hon har flugit upp i skyn med drönarna och återvänt hem från sin parningsflykt.

När drönare återvänder till kupan och kräver honung, vägrar arbetarna att mata dem och de svälter. De behövs inte längre för kolonins liv och kasseras.

Arbetsbin tillbringar inte natten bland blommorna. De väntar i kupan fram till soluppgången. Eftersom de inte vet vilka blommor som kommer att öppna sina pollenkapslar och spruta nektar följande morgon, eller var de kommer att vara placerade, skickar dessa intelligenta små varelser inte ut tiotusentals flygande fraktvagnar på en vild chansning. De har spanare som utför rekognoseringsarbete det första de gör på morgonen.

Kanske ett dussin bin ger sig ut i olika riktningar och spanar av landsbygden. De flyger runt i närheten av kupan i allt vidare cirklar. Om det finns en äppelodling, ett fält med vallmo eller lusern, eller en trädgård med bönor eller ärtor i närheten, eller en äng som blommar med klöver, är spänningen stor i kupan och en hel armé kommer att vara på vingarna och redo att resa inom några minuter.

Men dagens byte kan finnas en bit bort. Spanarna kan behöva söka över mil av landsbygd. När en av dessa återvänder, berättar den för de andra exakt vilken sorts blommor som är öppna, ger dem en kompasskurs för riktningen och meddelar avståndet till platsen. Många andra varelser kan kommunicera, men få kan mäta sig i tydlighet och användbarhet med det språk som honungsbiet har utvecklat och använder för att kommunicera med sina medarbetare.

Vi har ofta hört uttrycket "flitig som ett bi" och vi gillar att jämföra produktiviteten och organisationen i bikolonin med den vita mannens organisation och produktivitet. Om det är en sak vi kan lära oss av naturens sociala struktur i bikupan, så är det att (a) hela kolonin fungerar tack vare sin organiserade sociala struktur, (b) för att fungera måste kolonin ha en ledare, i detta fall drottningen, (c) var och en har sin specifika funktion för kolonins överlevnad och när den funktionen inte längre

längre är till nytta (såsom drönare) slösas ingen ytterligare föda eller ansträngning på dem.

* * * * *

En annan mycket intressant varelse, som är naturens främsta ingenjör i djurriket, är bävern.

Bävrar väger mellan 13 och 31 kilo och når en längd på 110 centimeter, inklusive deras fyrtio centimeter breda, platta och fjälliga svans. Bakfötterna har simhud. Bävrar lever i vattnet och konstruerar dammar som är flera hundra fot långa och upp till 4,5 meter höga, vilket skapar dammar där de lever och där de är skyddade från sina fiender.

Deras hus är stora konstruktioner av pålar och lera med ingångar under vattnet. Bävrar äter bark och kvistar från träd, särskilt från aspar, som de gnager ner med sina stora framtänder. Ibland bygger de kanaler som är upp till 600 meter långa, i vilka de kan flotta delar av foderträd till sina dammar.

Precis som bina är även bävrar ingenjörer och byggare och är flitiga små produktiva arbetare. De bevisar ytterligare att människan sannerligen inte är den enda ingenjören. Faktum är att deras förmåga att kunna spana ut och bedöma lämpliga vattendrag för sina dammbyggen och sedan bygga robusta dammar är mer avancerad än den hos till exempel de afrikanska infödingarna, vars stammar aldrig har varit kända för att bygga en damm. Faktum är att huset som bävern bygger förmodligen på alla sätt är lika välkonstruerat som de lerhyddor som byggs av infödingarna i Afrikas djungelstammar.

* * * * *

Dessa förmågor som bina har att konstruera sina kupor, sina vaxkakor och sina celler, och de förmågor som bävrarna har att konstruera sina dammar och sina hem, är djupt rotade och inbäddade i deras instinkt och är utmärkande för dem själva och är helt deras egna. De är ytterligare exempel på det förunderliga sätt på vilket naturen har gett varje varelse en unik, inbyggd instinkt och programmerat dem att utföra mirakulösa och felfria handlingar generation efter generation. Det är inte bara högst mirakulöst att denna instinkt, med all den detaljerade information den innebär, finns i varelsen själv, utan all denna information måste föras vidare genom de mikroskopiskt små generna genom en aldrig sinande kedja av generationer. Naturen är sannerligen förunderlig.

Bin är inte den enda varelsen i naturen vars gemenskapsliv kretsar kring en ledare. Det finns många djur med en flockinstinkt som lever tillsammans i sociala grupper och vars grupp har en bestämd ledare. Vargflockar, till exempel, följer vanligtvis en ledare. Buffelhjordar följer vanligtvis en ledartjur som banar väg. En hjord vildhästar ute i västern leds vanligtvis av en hingst som tar hand om sin hjord och håller ett öga öppet för fara. Gässflockar som flyger söderut inför vintern leds vanligtvis av en ledargås som stakar ut vägen. Den

ledarskapsprincipen manifesterar sig i djurriket, fågelriket och i insektsvärlden lika uppenbart som i den mänskliga sociala strukturen. Den är inplanterad där av Naturen.

* * * * *

I det ovanstående har vi anfört livsmönstren för flera arter i synnerhet och ytterligare flera har vi berört i allmänhet. Som en sammanfattning av vad vi kortfattat har behandlat i det föregående kan vi dra följande slutsatser:

1. Universum styrs av Naturens lagar.
2. Naturens lagar är fasta, orubbliga och eviga.
3. Naturens lagar gäller för levande varelser lika bestämt och obevekligt som de gör för livlösa föremål.
4. Människosläktet är också en Naturens varelse.
5. Naturen är endast intresserad av artens överlevnad, inte individens.
6. Endast de arter överlever som kan konkurrera i den fientliga närvaron av alla andra och antingen hålla stånd eller öka i antal.
7. Naturen försöker ständigt uppgradera arterna genom lagen om "den starkastes överlevnad". Den gallrar skoningslöst ut, vanligtvis före reproduktion, alla missanpassade, de sjukliga och de svaga.
8. I kampen för artens överlevnad visar Naturen att hon är helt saknar medkänsla, moral eller känsla för rent spel, såvitt det gäller någon annan art. Det enda måttstocken är överlevnad.
9. Naturen gynnar och främjar den inre segregationen av varje art och får underarterna att konkurrera mot varandra.
10. Naturen ser med ogillande på bastardisering, korsning eller rasblandning. Hon har gett inte bara varje art, utan varje underart, den instinktiva driften att para sig endast med sitt eget slag.
11. Naturen har utvecklat ett särskilt mönster i livscykeln för varje enskild art som den arten måste följa. Detta kallas instinkt, en mycket viktig och vital del av dess konstitution. Varje avvikelse, dödande eller avtrubbande av dess instinkter resulterar vanligtvis i den specifika artens utrotning. Den vita rasen bör notera detta noga.
12. Naturen har inte bara vanligtvis tilldelat en specifik livscykel för varje art, utan vanligtvis också en viss typ av miljö som arten är begränsad till, såsom att fiskar endast kan leva i vatten, isbjörnar i de arktiska regionerna, etc.
13. Naturen är helt opartisk när det gäller vilken art som överlever; var och en är utlämnad till sig själv i den fientliga närvaron av alla andra.
14. Varje art är helt likgiltig inför någon annan arts överlevnad, och Naturen säger åt varje art att expandera och föröka sig till gränsen för sin förmåga. Kärlek och ömhet är uteslutande reserverade för det egna slaget.

15. Det finns många arter som inser vikten av territorium och stakar ut gränserna för det territorium de behöver för sin överlevnad och för att föda upp sina familjer.
16. Många djur, fåglar, insekter och andra kategorier har en välutvecklad social struktur.
17. Ledarskapsprincipen är instinktivt djupt rotad och utnyttjas av många arter av djur, fåglar och insekter såväl som av den mänskliga rasen.
18. En art, till exempel en flock måsar, kan ibland föra ett omfattande krig mot en annan art, såsom en gräshoppsplåga. En vargflock kan attackera en hjord myskoxar.
19. Men brodermordiska krig inom arten mot det egna slaget är okända i Naturen, förutom för vissa vilseledda mänskliga arter.
20. Ingenstans i Naturens rike håller en starkare, överlägsen art tillbaka sin egen framgång och expansion av hänsyn till svagare, underlägsna arter. Det finns ingen medkänsla mellan en art och en annan, bara en tävlan på liv och död.
21. Arterna själva förändras och utvecklas ständigt under årtusendena. Detta kan till och med påskyndas avsevärt genom medvetet urval, som vid avel av hundar och hästar. Vissa arter dör ut. Nya arter utvecklas. Ingen förblir statisk, utan alla, inklusive den mänskliga arten, förändras och utvecklas för evigt. Evolution är en kontinuerlig process.
22. Evig kamp är priset för överlevnad.
23. Naturen har gett varje varelse en stark naturlig instinkt vars grundläggande drivkraft är det egna slagets fortbestånd. Inpräglat i denna instinkt finns en komplett ritning för hela dess livsmönster som kommer att fortplanta det egna slaget, generation efter generation. En art måste följa sitt inpräglade instinktiva mönster eller gå under.
24. Sist, men inte minst, indikerar Naturen tydligt att det är hennes plan att varje art ständigt förbättrar och uppgraderar sig själv, eller blir skoningslöst utfasad ur existensen.

* * * * *

Med dessa grundregler i åtanke, regler förordnade av Naturen själv, ska vi nu ta en ny titt på oss själva. Vi kommer att observera hur dessa samma lagar gäller lika obevekligt för den mänskliga arten i allmänhet, och för oss, den Vita Rasen, i synnerhet. Vi kommer att utforska om den Vita Rasen har följt Naturens lagar, eller överträtt dessa lagar; och slutligen, om den Vita Rasen, i detta skede av sin historia, är på väg uppåt eller på väg ut.

Kapitel 2

Den vita rasen: Naturens största mirakel

Om det finns en sak i denna vår underbara värld som är värd att bevara, försvara och främja, så är det den vita rasen. Naturen såg med välvilja på den vita rasen och slösade särskild kärleksfull omsorg på dess tillväxt. Av alla de miljontals varelser som har befolkat denna planets yta under tidernas lopp, har ingen någonsin helt kunnat mäta sig med den vita rasen. Naturen utrustade sin elit med ett större överflöd av intelligens och kreativitet, av energi och produktivitet än hon skänkte någon annan varelse, vare sig nu eller under de gångna årtusendena.

Det har varit den vita rasen som har varit världsbyggaren, skaparen av städer, handel och kontinenter. Det är den vita människan som är den enda skaparen av civilisationer. Det var han som byggde den egyptiska civilisationen, den stora oöverträffade romerska civilisationen, den grekiska civilisationen av skönhet och kultur, och som, efter att ha tillfogats ett allvarligt slag av en ny semitisk religion, vältrade sig genom den mörka medeltiden, för att slutligen ta sig loss och sedan bygga den stora europeiska civilisationen.

Dessa europeiska vita män, med civilisationen i sitt blod och i sitt öde, korsade sedan Atlanten och upprättade en ny civilisation på en karg och klippig kust. Det var de vita männen som drev norrut till Alaska och västerut till Kalifornien; männen som öppnade upp tropikerna och betvingade Arktis; männen som bemästrade de afrikanska velderna; männen som befolkade Australien och intog världens portar vid Suez, Gibraltar och Panama.

Det var den vita rasen som frambringade män som Columbus som korsade det okända Atlanten; män som Magellan som först seglade runt jorden; män som Michelangelo, Leonardo da Vinci, Rembrandt, Velazquez, Bernini, Rubens, Rafael och tusentals andra genier som skapade vackra och utsökta verk inom skulptur och måleri; genier som Beethoven, Bach, Wagner och Verdi som skapade vacker musik; män som James Watt som uppfann ångmaskinen; män som Daimler som uppfann och byggde den fram- och återgående förbränningsmotorn; produktionsgenier som Henry Ford, uppfinnare som Thomas Edison; ett sådant slösaktigt geni som

Nikola Tesla inom fysikens och elektricitetens område; litterära genier som Shakespeare, Goethe och tusentals andra, oräkneliga genier inom matematikens områden, inom kemins och fysikens områden.

Det var den vita människan som spände över världens kontinenter med järnvägar, motorvägar och elektriska kraftledningar. Det var den vita människan som skapade elektronikens mirakulösa värld och införde telefonen, radion och televisionen. Det var den vita rasen som i en kombinerad explosion av energi och geni skickade raketer till månen och placerade den vita människans fötter på utomjordiskt territorium under det senaste årtiondet.

Den vita rasens briljanta prestationer är oändliga och expanderar snabbt även medan detta skrivs. Allt man behöver göra är att bläddra igenom sidorna i ett uppslagsverk för att uppskatta det magnifika arv av prestationer som skapats av den vita rasen genom århundradena.

Vilken annan ras kan ens komma i närheten av detta märkvärdiga register av kreativitet, prestation och produktivitet? Svaret är ingen. Ingen överhuvudtaget. Ingen kan ens komma i närheten. I kontrast härtill uppfann den svarta människan i Afrika aldrig ens så mycket som hjulet.

Ändå är det den vita människan, med sitt medfödda och inavlade geni, som har gett form åt varje regering och ett uppehälle åt varje annat folk, och framför allt, stora ideal till varje århundrade. Ja, det är vi som är de, raskamrater, som blev särskilt begåvade av Naturen och utvalda att vara världens styrande elit. Sannerligen, vi valdes av Naturen till att vara världens herrar genom att bygga den allt bättre och bättre. Vi var ämnade att vara fruktsamma och föröka oss och att bebo hela den gästvänliga ytan av denna planet. Detta är vårt uppenbara öde (Manifest Destiny) så som det förordnats av Naturen själv.

Vi, den vita rasen, har ett så ärorikt arv och en så illuster historia att varje medlem av den vita rasen borde spricka av stolthet över att vara en del av den. Var och en av oss måste viga oss åt det stora uppdrag som Naturen har lagt framför oss, men som ännu inte fullbordats, nämligen: att styra och befolka hela den goda jorden på denna planet.

Det är inte mitt mål här att spåra den vita rasens historia på dessa få sidor, ej heller är det mitt syfte att göra en vetenskaplig studie av mänskligheten raser. Jag vill visa och påminna mina vita raskamrater om något som de vid denna tidpunkt i historien tyvärr är omedvetna om: storheten i vår historia i det förflutna; det ädla uppdrag som Naturen har lagt framför oss i framtiden. Jag vill också i skarp profil framställa den fara som vi nu befinner oss i och de fiender som är beslutna att uppsluka och förgöra oss.

När vi reflekterar över källan till all vår kunskap, finner vi att de enda verkliga sanningarna finns i Naturen och i Naturens lagar. Allt som vi vet är rotat i de naturlagar som omger oss. Det är den vita

Människans kusliga förmåga att observera, att resonera och att organisera sin kunskap om den lilla del av Naturens hemligheter från vilken han har lyft på slöjan.

En av de första stora observationer människan har gjort är att Naturen styrs av lagar. Naturens lagar är oföränderliga, oböjliga och eftergivna. De är eviga.

En av Naturens obevekliga lagar är den starkastes överlevnad. Vi har sett från föregående kapitel att Naturen ständigt strävar efter att uppgradera var och en av arterna genom att dela upp dem i underarter och låta var och en av underarterna tävla mot varandra. De som inte kan konkurrera faller vid vägkanten och försvinner för alltid i glömska. De som är överlägsna blomstrar och förökar sig. Ingenstans i Naturen ser vi den överlägsna fly för den underlägsna, inte heller observerar vi där en överlägsen barmhärtigt försöker hjälpa till att upprätthålla eller lyfta en underlägsen art.

Naturen önskar uppenbarligen den inre segregationen av arterna. Till exempel, om vi tittar på fågelriket finner vi att kolibrier har segregerats i cirka 320 olika arter, sparvar har segregerats i cirka 263 arter, gärdsmygar i över 60 arter, och så vidare. I djurriket finner vi samma fenomen som uppenbaras framför våra ögon. Oavsett om vi tittar på arterna av möss eller kaniner eller katter i deras naturliga miljö, finner vi att de har blivit segregerade i dussintals olika arter, var och en följer sitt eget mönster för sin överlevnad, fortplantning och förökning i konkurrens med sina egna underarter och jordens andra varelser. Var och en har sina speciella medel för skydd, parning, fortplantning. Var och en har sina naturliga fiender.

Människan är också en skapelse av, och en varelse av Naturen. Han har också blivit utrustad av Naturen med ett speciellt program för överlevnad och fortplantning. Han har också sina naturliga fiender och det är ett kallt hårt faktum i Naturen att den Vita Människans mest dödliga fiender är andra arter av mänskligheten, nämligen judarna och de andra färgade raserna.

Vi observerar vidare om Naturen att hon avskyr rasblandning och bastardisering. Ingenstans i Naturens naturliga rike finner vi en fraternisering eller rasblandning av de olika arterna, inte heller finner vi dem korsa sig och blanda sina gener. Inte bara finner vi att de olika arterna av fåglar, till exempel, inte korsar sig, utan vi finner att underarterna inte korsar sig, även om de kan leva i samma skog eller i samma miljö.

Till exempel finner vi inte kråkor, som är fåglar, para sig med vita hägrar som också är fåglar. Vi finner inte ens att någon av de 60 arterna av gärdsmyg blandar sig eller korsar sig med varandra. Inte heller finner vi någon korsning bland de olika underarterna av nötskrika. Till exempel kommer en blåskrika inte att para sig med en gråskrika eller en mexikansk skrika, eller en Stellers skrika, eller en snårskrika, eller en grönskrika.

Om detta inte vore ett av naturens främsta mål och lagar skulle vi snart finna att inte bara alla underarter skulle blandas samman till en art, utan alla fåglar skulle blandas till endast en typ av fågel och alla fiskar med alla sina tusentals och åter tusentals arter skulle blandas till en enda typ av fisk. Det skulle snart inte finnas något sådant som en vacker blåskrika eller en vacker kardinal eller en underbar liten kolibri eller en förtjusande ängslärka. Nej, svartbjörnen och grizzlybjörnen kan leva i samma skog, men de kommunicerar inte med varandra, inte heller umgås de med varandra, och de blandas inte eller parar sig med varandra. Detta är en av naturens obevekliga lagar. Naturen ser med ogillande på bastarder och straffar dem vanligtvis med utrotning.

Mänskligheten arter har också begåvats med en naturlig instinkt att segregera sig, para sig och umgås endast inom sin egen snäva underart. Var och en har en naturlig instinkt att bevara sitt eget slag genom att skydda det, kämpa för det och försvara det mot alla andra raser som den anser vara fientliga mot sin egen. Trots all den judiska propaganda vi har blivit inympade med, finns denna instinkt fortfarande kvar. All denna falska, onaturliga propaganda kan ösa sådana nedsättande termer som rasist, bigott, etc., över sina offer, men faktum kvarstår fortfarande att den vita rasen föredrar att leva, umgås med och gifta sig inom sitt eget slag, kineserna bland sitt eget slag, de svarta bland sina, och så vidare. Det faktum att färggränsen bryts ner, att rasblandning sker och har ägt rum, är en styggelse mot naturen. Det är onaturligt och naturen väntar inte länge med att utkräva vedergällning på dem som bryter mot hennes lagar.

Tyvärr har den vita rasen, som har mest att förlora, i sin förflutna historia varit mest kriminellt vårdslös med att skydda den mest dyrbara gåva som naturen har begåvat dess gener med. Där den har varit så förunderligt lysande i att lära sig fysikens, botanikens, zoologins och teknologins lagar, har den av någon märklig anledning varit mest kriminellt blind och vårdslös i att tillämpa genetikens lagar i sin egen fortplantning för sin egen bevarelse. Medan den vita människan stolt vårdar fullblodsavel av hästar, hundar och katter, är han märkligt blind när det gäller sin egen avel. Han verkar fortfarande inte fullt ut ha fattat att naturen alltid utsläcker de livsformer som underlåter att följa hennes lagar.

Under nittonhundratalet blir rasfrågan övervältigande tydlig och olycksbådande. Det kommer snart att bli omöjligt att förväxla den med semantik, eller ekonomiska teorier, eller marxistisk jargong, eller humanitärt skräp, eller "religiöst" dubbelspel. Frågan kommer snart att vara så skarp att det slutliga valet kommer att vara övervältigande uppenbart. Men medan detta skrivs är de flesta vita människor i Amerika, och på andra håll, fortfarande tragiskt förvirrade och sorgligt vilseledda. De verkar vara drabbade av en märklig blindhet gällande...

rasfrågan, en blindhet som är nästintill kriminellt vansinnig. Det är syftet med följande sidor att kortfattat blicka in i den vita mannens historia och kasta ett skarpt strålkastarljus på de brott och misstag han har begått genom att inte skydda sitt blods renhet.

Även om det vid vilken tidpunkt som helst i historien är farligt att göra en exakt förutsägelse om framtiden, är det särskilt så gällande allt som rör den vita rasen. I motsats till alla de anstötliga och felaktiga idéer om ras som har inplanterats i pöbelns sinnen, och trots alla de villfarelser som nu råder, kommer jag likväl att göra följande förutsägelse: den vita rasen kommer antingen att samlas och enas i en mycket nära framtid och för egen del besitta den strategiska idén om att vinna världen för sina egna folk, eller så kommer den att bli jämmerligt och grymt förintad av världens färgade folk. Vi måste nu antingen göra denna planet för evigt säker för vår ras, eller gå under eländigt. Vi måste antingen befolka alla kontinenter med våra egna, eller bli översprungna av de underlägsna färgade.

En av den samtida historiens sanningar är det faktum att de vita som vet minst om niggrerna och har minsta möjliga kontakt med dem, alltid tycks hysa ett orimligt hat mot de vita som tvingas i kontakt med niggrerna. Ett sådant vansinne mot sina egna vita bröder är onaturligt, i strid med deras innersta naturliga instinkter, och artificiellt inplanterat genom den svekfulle judens diaboliskt listiga propaganda. Utan tvekan är det svåraste hindret i den vita mannens kamp för att rädda sig själv från undergång och rasmässig uppblandning med de färgade raserna den vita mannens märkliga och perversa inställning till sig själv. Huvudproblemet nu är inte att övervinna judarna eller de svarta, utan strikt en fråga om att få ordning på den vita mannens tänkande.

* * * * *

Genom hela denna bok kommer jag att använda den icke-vetenskapliga termen "den vita rasen" och det av goda skäl. Jag är väl medveten om det faktum att olika antropologer har delat in, underindelat, klassificerat och omklassificerat den vita rasen i många grenar och undergrenar. Jag är väl medveten om vissa godtyckliga större underavdelningar som arisk eller nordisk, medelhavs- och alpin. Dessa omklassificeras sedan i en mängd ytterligare grenar och blandningar.

Avsiktligt undviker jag hela detta trassel som pesten. Att här argumentera om antropologiska indelningar och underindelningar är att falla i en ondskefull judisk fälla. Att ens använda ordet nordisk eller arisk i denna bok är djupt splittrande. Denna bok var inte utformad för att få det vita folket att argumentera sinsemellan utan för att förena hela den vita rasen i kampen mot judarna i synnerhet, och alla de färgade raserna i allmänhet.

Därför är termen, Vita Rasen, tillräckligt bred för att omfatta alla goda medlemmar av vår ras utan att märka ord om vilka grenar som är bäst, eller vem som hör hemma var. Jag är väl medveten om att den Vita Rasen har vissa bastardiserade utkanter. Den har många blandningar inom sina egna inre grupper, såsom nordiska blandade med alpina, alpina med medelhavsfolk, etc. Det tjänar dock inget syfte alls att differentiera och skapa kastsystem inom den Vita Rasen själv. Tvärtom skulle det vara högst destruktivt och splittrande.

Till och med att använda termen arisk skulle vara skadligt för vår lära, eftersom även denna term är allmänt missförstådd av de flesta medlemmar av den Vita Rasen själv. För de flesta amerikaner skulle denna term relatera (om än felaktigt) endast till tyskar och något som tillhörde Hitlers rörelse. Även om Hitler utan tvekan var en stor vit ledare, skulle denna term icke desto mindre vara ett hinder, snarare än en hjälp, för att förena den Vita Rasen och främja vår nya religion.

Vårt första mål i denna kamp är, och måste vara, att förena den vita människan och korrigera hans tänkande. Förenad och organiserad är den Vita Rasen tio gånger så kraftfull som resten av världen tillsammans. När vi väl har gjort detta är jude- och negerproblemet så gott som löst.

När vi återigen har kontroll över vårt eget öde, då kan vi gå vidare med mer meningsfulla program för att främja och uppgradera vår egen ras. Detta kan enkelt göras utan tvångsmetoder. Vi kan uppnå detta genom att främja och uppmuntra reproduktionen av de bättre elementen inom den Vita Rasen och avskräcka de sämre elementen. Som förklaras mer i detalj i budord nr 12, kan detta enkelt göras genom utbildning, ekonomisk uppmuntran, religiös övertygelse och flera andra metoder, utan nödvändigheten av att använda tvång.

I vilket fall som helst, för att förena den Vita Rasen och vinna den kommande striden mot judarna och de färgade, måste vi samla den Vita Rasen. Vi måste enas och vi måste organisera oss. Av denna anledning kommer termen "Vita Rasen" att användas genomgående i denna bok och i vår religion. På denna breda bas kan vi förena alla goda medlemmar av vår ras, snarare än att dela upp och splittra dem med söndrande och förvirrande tekniska termer.

Efter att ha fastställt dessa grundregler ska vi ta en kort titt på vår ras historia och se vad vi kan lära oss av den. Vi hoppas kunna göra detta så att vi i framtiden kan förhindra de katastrofala misstag vi har gjort i det förflutna.

* * * * *

Vid en genomgång av den Vita Rasens långa historia och vita civilisationer i kontakt med de färgade raserna, särskilt de negroida raserna, ser vi om och om igen dessa lärdomar hamras in i oss: För det första, att den rasliga förstörelsen av den Vita Rasen är oundviklig med tiden närhelst det finns en betydande närvaro av en färgad ras bland

det, och för det andra, att civilisationen själv aldrig överlever förstörelsen av den Vita Rasen, även där dess civilisation har varit implanterad i tusentals år.

Detta sammanfattar i essens det största problem som den Vita Rasen någonsin har stått inför, och står inför idag.

Idag, mer än någonsin tidigare, presenteras valet för oss med ständigt ökande snabbhet i kalla och hårda konturer, nämligen fortsättningen av vår nuvarande mänskliga nivå och även möjligheten till ytterligare evolution till ännu högre plan, eller, å andra sidan, devolution, regression, rasmässig uppblandning och slutligen totalt förfall.

Faktum är att för den Vita Människan kommer det inte ens att bli en långsam eller gradvis regression, utan en som kommer att flamma upp i ett fruktansvärt blodbad som kommer att få judarnas slakt på 20 miljoner vita ryssar att blekna i jämförelse.

En sak är säker, den Vita Rasen kommer antingen att enas och kämpa för sin överlevnad snart, eller så kommer den att utrotas. Detta är en visshet som den Vita Människan inte kan fly ifrån — juden har gjort ett alltför grundligt jobb med att uppvigla världens färgade raser med hat mot den Vita Rasen, bara väntande på tid och tillfälle att utföra det stora dråpet.

Madison Grant uttryckte det på detta sätt i sin klassiker, *The Passing of the Great Race*, beträffande rassituationen i Amerika: "Om de två rasernas renhet ska bevaras, kan de inte fortsätta att leva sida vid sida, och detta är ett problem från vilket det inte finns någon utväg." Alexis de Tocqueville formulerade det så här: "Det finns två alternativ för negrernas och de vitas framtid. De måste antingen helt skiljas åt eller helt blandas." Judarna har felciterat Thomas Jefferson på det mest kriminella sätt i hans berömda passage genom att bara citera hälften av den och utelämna resten, till och med på Jefferson Memorial i Washington. Här är vad Jefferson sade: "Ingenting är mer säkert skrivet i ödets bok än att dessa människor ska vara fria: inte heller är det mindre säkert att de två raserna, lika fria, inte kan leva under samma regering." Den sista delen förtiger den judiska pressen.

Världens historia är en aldrig sinande historia om rasmässig rörelse och migration. Stora folkvandringar är historiens varp och veft. Faktumet är historiskt och förhistoriskt. Vi är dock inte särskilt intresserade vid denna tidpunkt av turkarnas eller magyarernas vandringar, eller hur indianerna korsade Berings sund och kom att bebo Amerika. Vi är här främst intresserade av den Vita Rasens historia, de civilisationer den har skapat över hela världen, och hur den Vita Människan misslyckades kapitalt med att bevara sitt blods renhet; hur han dränktes och utspäddes bland de lägre raser som han hade erövrat och delvis civiliserat; hur han förlorade sin identitet, förlorade sin kultur och, sannerligen, förlorade den mödosamt vunna civilisation som han hade skapat.

Den Vita Rasen erövrade och civiliserade Indien, Persien och Grekland. Detta är välkänt. Inte lika välkänt är det faktum att han också invaderade de japanska öarna och skapade en civilisation där, samt även gick in i, erövrade och skapade en stor civilisation i Kina för cirka 4000 år sedan.

* * * * *

Låt oss nu titta på den första stora vita civilisationen i civilisationens vagga i Nildeltat. Här har, på grund av ovanliga klimatiska förhållanden och Nilsanden, så många artefakter, monument och kreativa arkeologiska skatter bevarats att Egyptens historia kan läsas som en öppen bok, som sträcker sig så långt tillbaka som 6000 år av deras spännande historia. Vidare erbjuder Egypten en klassisk lektion i historia för oss att studera kontakterna mellan en kulturskapande, energisk Vit Ras och de negroida massorna omedelbart söder om den, med vilka egyptierna ständigt blandades.

Från tiden för konsolideringen av rikena i övre och nedre Egypten genom Menes (3400 f.Kr.) till det slutliga förfallet och störtandet av faraonernas rike, är en period på cirka 3000 år, och denna period är uppdelad i möjligen 30 dynastier. Mellan Menes bestigning av Egyptens tron som den förste faraon vid cirka 3400 f.Kr. och Teharkas bestigning, en mulatt, till samma tron år 688 f.Kr., ser vi spännvidden av egyptisk historia nystas upp från de första stora höjder den uppnådde, till dess bastardisering och långsamma förfall och slutliga stagnation från vilken den aldrig återhämtade sig. Vi kan betrakta Teharkas bestigning som döden och slutet för den egyptiska civilisationen.

Denna vita civilisation varade dock i nästan 3000 år, och det är en lång tid. Vi kan lära oss mycket av denna spännvidd om den vita mannens geni och resultaten av den blodförgiftning som uppstår när han är i kontakt med den negroida rasen. Det enda vi ser i undersökningen av denna forntida civilisation är att dess stora prestationer låg i de tidigare århundradena, det vill säga när den vita rasen fortfarande var ren. Det följde en långvarig period av nedgång. Invånarna förlorade initiativförmåga och uppfinningsrikedom. När assyrierna kom kunde egyptierna endast erbjuda ett svagt motstånd. Vi kan bäst förstå denna situation om vi inser det faktum att den egyptiska civilisationen inte störtades. Den bastardiserades och ruttnade som ett ruttet äpple. Problemet var internt. Det låg i förgiftningen av dess blod genom sammanblandning med de svarta.

Redan under det fyrtiotredje århundradet f.Kr. hade männen i deltat, som var vita, upptäckt året på 365 dagar och de införde en kalender av denna längd. Det var därför deltats civilisation som förseglade oss med de tidigaste fastställda datumen i världshistorien. Det var det norra riket i deltregionen, längst avlägset från nubierna i söder och i nära kontakt med de andra vita folken i Nordafrika och Mindre Asien, som var det mest avancerade. Vid

vid tiden för konsolideringen av de övre och nedre rikena under Menes år 3400 f.Kr. expanderades rikena i norr och söder. Om denna tid säger Breasted i sin *History of Egypt* att Menes, den förste faraon, "förde sina vapen söderut mot norra Nubien, som då sträckte sig nedanför den första katarakten så långt norrut som Nomen Edfu, och byggde en damm ovanför staden Memfis för att avleda Nilens vatten för att få mer plats för den staden. Träskmarkerna i deltat höll på att torrläggas som före de två rikenas konsolidering, och de rika marker som erhölls drog till sig en snabbt ökande befolkning till deltat."

Så vi ser att den förste faraon regerade över ett folk som redan var kapabelt att avleda Nilens vatten, torrlägga deltats träskmarker och, vilket är viktigt för vårt övervägande, föra krig mot de negroida folken i Nubien. Utöver dessa prestationer är folket under den förste faraon kända för att ha använt inte bara hieroglyfer, utan även en kursiv handstil, och har därmed uppfinningen och användningen av alfabetiska tecken att tacka för, minst 2500 år tidigare än något annat folk.

Den andra dynastin uppförde stentempel. Namar, en tidig kung, tog 120 000 libyer till fånga och av deras hjordar "1 420 000 små och 4000 stora boskapsdjur." Det finns bevis för att kungarna vid denna tid upprätthöll utrikesförbindelser med fjärran folk, och att de stod i handelsförbindelser med folken i norra Medelhavet under det fjärde årtusendet f.Kr.

Den tredje till och med den sjätte dynastin har utgjort den period som kallas Gamla riket och omfattade tidsspannet från 2928 till 2475 f.Kr. Inom religion, styre, samhälle, industri och konst framstår Gamla riket som en välconstituerad stat, uppvisande en snabbt utvecklande kultur, fysisk såväl som andlig, överlägsen kulturen hos de dynastier som skulle följa.

Egypterna var ett religiöst folk, som vid detta avlägsna datum innerligt trodde på kroppens uppståndelse efter döden och på själens odödlighet. Osiris var deras dödsgud, "De förklarades konung." Om en rättfärdig man sade de: "Som Osiris lever, så skall han leva; som Osiris inte dog, så skall han inte heller dö; som Osiris inte förgicks, så skall han inte heller förgås." De trodde att en bedjande man skulle rulla den hädangångne till de förklarades land, men att denne bedjande man endast skulle ta emot dem om vilka det sades: "Det finns inget ont som han har gjort."

Detta är det tidigaste vittnesbördet om ett etiskt prov vid livets slut, vilket gör livet efteråt beroende av den moraliska kvaliteten på det liv som levts i denna värld. Djurdyrkan som vanligtvis förknippas med det forntida Egypten, som en kult, är en senare produkt som fördes fram under nationens nedgång när den blev mer uppblandad och bastardiserad med de

svarta, vilket ledde till en nedgång för dess religion vid det tragiska slutet av dess historia.

Inte nog med att de forntida egyptierna var högt framstående i sin andliga uppfattning, de hade också uppnått en förvånansvärt hög nivå i sin sociala och materiella kultur. Inom hemmet var hustrun i alla avseenden mannens like och behandlades som sådan. Tillgivenhet mellan nära bröder och systrar samt lydnad mot föräldrarna lärdes religiöst ut till alla ungdomar. En favoritinscription på en grav var: "Jag var en som var älskad av sin fader, prisad av sin moder, som hans bröder och systrar älskade."

Förmodligen var de tidiga egyptiernas mest enastående prestation deras användning av metallverktyg, vilka dateras så långt tillbaka i tiden att vissa auktoriteter hävdar att egyptierna inledde metallåldern.

Vi kan knappast överskatta betydelsen av detta steg i människans historia. Före uppfinningen av metallredskap var de verktyg som användes inom industri och konst tillverkade av sten, vass och ben. Detta innebar en enorm begränsning för framstegen hos varje folk eller nation som var så handikappad. Med användningen av metaller kunde dock industrin ta en snabb vändning i krig såväl som i fredens konst. Vi står därför i stor tacksamhetsskuld till Egypten för bidragen till mänsklighetens framsteg, och inte minst av dessa var deras uppfinning av användningen av metallverktyg.

Med sitt kreativa geni väckt och medvetna om sin konstruktiva talang, sökte egyptierna ännu större triumfer. Allteftersom dynastierna följde på varandra, och faraonerna regerade och dog, önskade dessa härdiga individer bygga oförgängliga monument över sin makt åt sig själva. Denna önskan att leva vidare i eftervärldens ögon fann gradvis uttryck i pyramidgraven. Varje efterföljande farao, som betraktade sina föregångares gravar, önskade ett ännu större uttryck för sin makt och sin ära genom byggandet av en allt större pyramid. Och så inleddes de mäktiga pyramidernas tidsålder. Dessa är utan tvekan det mest iögonfallande beviset på egyptisk storhet; och i ingenjörernas förmåga att planera och övervaka, och faraonernas organiserade makt att föra dem till fulländning, får vi en skymt av Egyptens vita civilisatörer, vilket ytterligare måste imponera på oss med vidden av deras makt.

Djoser (Zoser), den första faraon i det Gamla riket (2980 till 2475 f.Kr.), gjorde Memphis till sin huvudstad. Det var under det Gamla riket som konst och mekanik nådde en nivå av oöverträffad förträfflighet som aldrig senare överträffades. Med Djoser, liksom med Menes (3400 f.Kr.), har vi uppgifter om utvidgningen av det egyptiska inflytandet över mulattstammar i Nubien. Under Djosers regeringstid hade egyptiska erövringar kuvat de turbulenta blandrasstammarna i norra Nubien, och fredlig navigering på Nilen var möjlig under en sträcka av 75 miles söder om den första

katarakt. Mellan Menes och Zoser förflöt mer än 400 år. Under dessa fyra århundraden hade den södra gränsen utvidgats endast obetydligt. Sesostris III av den 12:e dynastin, som besteg tronen 1887 f.Kr., fullbordade erövringen av Nubien.

Mellan Menes och Sesostris III finns en period på 1500 år. Detta bevis på den långsamma erövringen och absorptionen av negroiderna söder om Egypten är värt vår uppmärksamhet. Dessa århundraden täcker perioden för Egyptens storhet. Egypten var fortfarande vitt.

Före Zosers tid uppfördes de kungliga gravarna av soltorkat tegel. Men i och med Zosers ankomst, som önskade ett mer bestående minnesmärke över sig själv, byggdes en terrasserad pyramid av sten, 195 fot hög. Han blev den förste pyramidbyggaren. Senare kungar i denna dynasti uppförde de stora pyramiderna i Dashur och Sneferu, och den siste kungen konstruerade fartyg som var 170 fot långa för trafik på Nilen.

Tvärs över Nilen från det moderna Kairo, som var det forntida Gizeh, får de turister som besöker Egypten idag sin första skymt av den makt och styrka hos den civilisation som har gått under. Där kan de bland annat se den stora pyramid som byggdes av Khufu (Cheops). För att rätt kunna uppskatta hur stark och effektiv organisationen av Khufus regering måste ha varit, måste vi inse att denna pyramid innehåller omkring 2 300 000 block, som vart och ett i genomsnitt väger två och ett halvt ton.

Vidare uppvisar skulpturen från det Gamla riket den högsta tekniska skickligheten och tål väl att jämföras med moderna konstnärers verk. Egypten hade vid slutet av det fjärde millenniet f.Kr. löst de grundläggande problemen inom stor arkitektur och utvecklat behandlingen av tomrum med det mest förfinade konstnärliga sinne och den största mekaniska skicklighet. Vävnadskonsten var också högt utvecklad. Så till den grad att deras tyger är en källa till förundran för den moderne betraktaren, medan guldsmederna var kapabla att framställa de mest utsökta prydnadsföremål, av vilka många har överlevt till våra dagar.

Mot slutet av det Gamla riket, det vill säga omkring 2475 f.Kr., finns det tecken på en försvagning av den centrala makten, men den egyptiska kulturen blev inte lidande. Ras är mer än politik, religion eller konst. Dessa är endast uttryck för ras. Den sjätte dynastin, den sista i det Gamla riket, markerar en utrikespolitik med ökande kraft. Negerstammarna i söder tvingades bidra med kvoter till den egyptiska armén; och användningen av dessa utskrivna trupper mot de vita grannar som egyptierna låg i krig med markerar en osmaklig epok i rasernas kontakthistoria. De icke-kreativa svarta raserna, tvingade att lita till sina egna resurser i krig eller fred, är obetydliga konkurrenter till den vita människan. Men beväpnade med den vita människans uppfinningar förvandlas de till formidabla konkurrenter och uppnår omedelbart en rang som evolutionära krafter inte har tilldelat dem, och antar ett inflytande som de är oförmögna att upprätthålla. Faraos

användandet av mängder av negrer som trupper mot Egyptens fiender hade mycket att göra med den egyptiska civilisationens slutgiltiga förfall. I det ser vi fröet som ledde till dess slutgiltiga undergång.

Låt oss nu gå vidare ungefär ytterligare tusen år i Egyptens historia i sökandet efter ljus över det egyptisk-negroida problemet. Detta för oss ungefär till år 1500 f.Kr.

Förvånansvärt nog finner vi att det egyptiska imperiets negerpolitik vid denna tid inte skiljer sig radikalt från de vita nationernas som nu styr Afrika. Egyptiska tempel hade nu vuxit upp i varje stor stad och de egyptiska gudarna dyrkades där. Egyptiernas konst lärdes ut till nubiska hantverkare och överallt fick den råa barbarismen i övre Nilen, som var svart territorium, den egyptiska kulturens prägel. Icke desto mindre tilläts de infödda hövdingarna, under vicekungarnas övervakning, fortfarande att behålla sina titlar och hedersbetygelser, och fortsatte utan tvekan att njuta av åtminstone en nominell del i styret. Den årliga landstigningen av vicekungen av Tebe, som var svart, och framförandet av den årliga tributen från alla de nubiska länderna, var nu en sedan länge etablerad sed i Egypten.

Den gradvisa spridningen av vit kultur och utnyttjandet av infödda hövdingar under ledning av vita kolonialguvernörer var karakteristisk för det första försöket att inplantera civilisation i det negroida Afrika, precis som det är i den nuvarande ansträngningen från moderna vita nationers sida.

Den tidigaste perioden av egyptisk historia avslöjar endast en mycket liten negroid blandning i befolkningen i södra Egypten, och egyptisk konst, civilisation och kultur blomstrade. Vid den period vi nu betraktar, nämligen 1500 f.Kr., finns det inget sätt på vilket vi möjligtvis kan avgöra den exakta utbredningen av negerblod, men eftersom egyptier ständigt begav sig söderut och folk från söder ständigt kom in i det egentliga Egypten, är det inte troligt att mer än hälften av befolkningen i den södra halvan av Egypten fortfarande var vit. Blodblandning har utan undantag varit det oundvikliga resultatet av långvarig raskontakt.

Från förhistorisk tid hade negern sipprat in i landet. Många tusentals kom som soldater åt forntidens faraoner. Oräkneliga antal hade kommit som slavar — många inkluderade i den årliga tributen från de södra lydländerna — andra som fångar tagna i krig; medan de stora utskrivningarna för arbetsändamål, även om de inte nödvändigtvis behölls av egyptiska myndigheter, fann att den egyptiska miljön var bättre än deras egna usla bosättningar och beslutade sig för att stanna i Egypten.

Egyptierna var inte helt omedvetna om de svartas degenererande inflytande på deras civilisation. Vissa av faraonerna försökte förhindra blandningen av Egypten genom att begränsa negerinvandringen, till och med så långt som att utmäta dödsstraff.

på immigranten. Men negern var en foglig, undergiven arbetare och soldat, och dessa egenskaper skapade en efterfrågan som mindre upplysta faraoner gav vika för. Så de kom under århundraden; inte genom vapenmakt och stridsuppställning, utan som ett underkuvat och förslavat folk.

Med resultatet av all denna rasblandning når vi nu vägs ände. Under den 25:e dynastin år 688 f.Kr. markerade Teharkas, en mulatts, uppstigande på det en gång stolta Egyptens tron, i alla praktiska avseenden, slutet för den egyptiska civilisationen. Teharka var son till en nubisk kvinna och hans drag, så som de bevarats i samtida skulpturer, visar omisskännliga negroida drag. När mulatten ärvde de en gång mäktiga faraonernas tron, blev hans syster det gudomliga överhuvudet för den egyptiska religionen, som under dessa århundraden hade blivit så grovt förnedrad att mulattkungens nubiska mor blev en drottningmoder som alla böjde sig för. Under en period före den mulattiske faraon Teharkas tillträde hade Egyptens civilisation blivit stagnant, medan de dynastier som efterträdde Teharkas regeringstid påtvingades av utlänningar, som nu var enkla erövrare av Egypten.

Och så slutar tragiskt en en gång stolt och vacker civilisation. Vi har många läxor att lära av Egyptens förnedring och förfall — läxor som uppenbarligen inte har trängt in i våra sinnen ens till denna dag. Ändå är läxorna tydliga och de är klara. En av de läxor vi kan lära oss är att en civilisation kan leva i tusentals år. Faktum är att det inte finns någon anledning till varför den inte kan leva för evigt om dess skapares blod förblir rent och obefläckat.

För det andra lär vi oss att oavsett vilka civila eller religiösa lagar som införs, kommer själva närvaron av den svarta rasen i kontakt med den vita rasen att producera rasblandning, och rasblandning kommer oundvikligen att resultera i förstörelse och förfall av den civilisationen. Vi ser också att negern, som utgör en foglig och smidig slav, är en frestelse som de aggressiva men kortsynta vita herrarna har funnit omöjlig att motstå för användning som billig arbetskraft.

Det är just denna egenskap hos negern — det faktum att han utgör en foglig och lättstyrd slav — som har gjort honom till den vita rasens dödliga erövrare varhelst detta gift så bekvämt, men kortsynt, togs i bruk.

Vi måste också lära oss att ingen tillämpning av civila lagar, av sociala tabun, av religiösa sedvänjor eller någon annan metod som hittills uttänkts i mänskligheten historia, har kunnat förhindra rasblandningen av den vita rasen när den hade den svarta icke-kreativa rasen i sin mitt.

Vi kan ganska kortfattat sammanfatta hela moralen i den egyptiska historien genom att säga att det inte finns något sätt i världen som vi kan rädda oss själva från den svarta rasplågan på annat sätt än genom att utvisa dem långt från våra kuster så snabbt vi bara kan.

För Amerikas vita folk är läxan överväldigande tydlig — i själva verket skriker den mot högan sky: vi måste skeppa ut n-orden ur vår mitt, tillbaka till Afrika, så snart som möjligt.

Kapitel 3

Lärdomar från Indiens laboratorium

Medan den egyptiska civilisationen började med en relativt ren vit ras som långsamt bastardiserades under en period av 3000 år genom att de vita egyptierna själva frivilligt släppte in de svarta barbarerna, har Indien å andra sidan en annan historia. Genom att träda fram från Afghanistans bergsland och Hindu Kushs sluttningar tog de vita krigarna genom erövring den extremt eftertraktade del av Indien som kallas Punjab i besittning. En blick på kartan visar att Punjab är en välbevattnad nordlig provins och att den endast utgör en liten del av det nuvarande indiska imperiet. Detta ägde rum för cirka 4000 år sedan och den vita mannens civilisations höjdpunkt rådde ungefär mellan åren 2000 f.Kr. och 1400 f.Kr.

Från sin bas i Punjab expanderade dessa blonda, långa, heroiska vita krigare sina erövringar och påtvingade sig genom våld och inflytande av överlägsen kultur de blandraser som hemsökte landet i oräkneliga mängder då liksom de gör nu. De infödda de erövrade var blandraser av gammal negroid härkomst och svarta, gula och andra asiatiska blandningar. Erövrarna gjorde inget försök att fördriva eller utrota sina underlägsna, utan tvärtom förde de med sig kultur och civilisation som de sedan påtvingade sina undersåtar. De etablerade sig strikt som aristokrater och härskare och utnyttjade slavarbetskraften från det underkuvade folket de styrde.

Det är anmärkningsvärt att den vita mannen genom hela sin erövringshistoria inte har fördrivit ett underkuvat folk som han lönsamt kunde förslava. De moderna vita erövrarna av Nordamerika fördrev visserligen den röde mannen, men de importerade den svarte. Den förre ville inte arbeta, den senare kunde tvingas att arbeta.

Den vita mannens forntida litteratur i Indien är förkroppsligad i Rig-Veda och eposen. Vedatiderna omfattar cirka 600 år mellan 2000 f.Kr. och 1400 f.Kr., den vita kulturens middagstid i Indien. Från dessa skrifter får vi en ganska bra bild av den tidens vita samhälle och de avslöjar ett kraftfullt vitt erövrarfolk, välorganiserat, som respekterade sina kvinnor, redan i besittning av urgamla lagar, som prisade jordbruket, var passionerat religiösa och påtvingade sin tro och kultur på de omgivande färgade

populationer som de hänvisar till i föraktfulla termer. De hänvisar till sig själva som ett folk med ljus hy och kallar dem som de har underkuvat för ”färgade” och förlöjligar dem genom att kalla dem apor. På samma sätt har den vita människan 4000 år senare begett sig till Afrika, Asien, Oceanien och Amerika, och har skrutit om sin vita hy och sin kraftfulla mentalitet, och har tillskrivit de mörka raserna i dessa länder ett nära släktskap med schimpanser och gorillor.

När vi blickar tillbaka över ett spann på 40 århundraden och tar en närmare titt på dessa vita inkräktare i norra Indien, finner vi i deras register att de var av ljus hy, med raka näsor med välmarkerad näsrygg. Detta sistnämnda drag, liksom hudfärgen, markerar dem som ett separat folk. De präglade sina sociala idéer så starkt i det erövrade territoriet att än idag varierar en mans sociala ställning i omvänt förhållande till bredden på hans näsa: det vill säga att nasalindexet, som det kallas, är en säker vägledning till mängden vitt blod, till skillnad från aboriginskt blod, i hans ådror.

Då de ständigt var i numerärt underläge gentemot sina svarta och rasmässigt blandade underlägsna, insåg de vita erövrarna snabbt sina problem med att bibehålla sin rasrenhet. Det är ytterst intressant att observera och studera de geniala metoder och medel de använde för att försöka bevara sina rasmässiga blodslinjer. De vita erövrarna kom, i kraft av ras och kultur, som aristokrater. De såg på de blandade och svarta massorna som underlägsna och behandlade dem som sådana. Icke desto mindre var problemet som de vita stod inför hur de skulle bevara sin egen ras och samtidigt utnyttja underlägsna folk för att utföra deras arbete. Deras svar på problemet var "Kast, genomdriven av lag och religion."

Prästerna var vetenskapsmännen och filosoferna, och de utarbetade ett system för social kontroll utformat för att möta kraven i det infödda problemet. Detta extraordinära system har klassats som ett av de största uttrycken för mänsklig uppfinningsrikedom. Kast, så som det ursprungligen instiftades, delade upp befolkningen i fyra divisioner — (a) krigare, (b) präster, (c) jordbrukare och köpmän, och (d) arbetare. Den första gruppen bestod av dem med det renaste vita blodet, medan den sista huvudsakligen bestod av de underkuvade blandraserna som den vita människan var i omedelbar kontakt med. Det fanns också stora grupper av den underkuvade befolkningen som de vita inte ärade med någon kast alls. Dessa kallades kollektivt för utstötta och betraktades som knappt mänskliga.

Den överlägsna vita rasen, som insåg problemet och var fast besluten att behålla sin rasrenhet, kunde ändå inte hindra män av sin ras från förbindelser med färgade kvinnor. I de flesta fall, då de inte kunde upptäcka den skyldige vite mannen, vände de sig med en fruktansvärd vrede mot den hjälplösa blandrasen. Halvkasterna tilläts inte bo inom stadens gränser. De föraktades av alla, både svarta och vita, och slutligen föreskrev de ariska lagarna att soldaterna under vissa omständigheter fick dräpa dem utan barmhärtighet.

Icke desto mindre var kastsystemet, med alla dess stränga lagar, med alla de religiösa tabun som förbjöd blandning av raserna, och med lagstadgade förbud mot äktenskap mellan raser, oförmöget att förhindra illegitima förbindelser. Det misslyckades till slut med att förhindra sammansmältningen av raserna, främst på grund av det faktum att alla dessa medel inte kunde upprätthållas permanent. Trots juridiska och religiösa restriktioner ökade antalet blandraser. Medan kasten förlängde rasrenheten, bevarade den den inte. Den moderna "ariern" i Indien är precis en sådan blandning som den forntida ariern var bemyndigad att döda. Vi bör noga ta till oss lärdomarna från detta tragiska experiment.

Det vita folket i USA är, till skillnad från sina tidiga fränder i Indien, inte på långt när så väl rustade mot denna situation som de forntida vita männen i Indien var, vilka kompletterade det juridiska förbudet mot äktenskap med icke-vita med sin religiösa undervisning och genom kasten, som var perfekt i sitt ideal och verkställbar enligt lag. Medan de flesta stater i USA hade lagar som förbjöd äktenskap mellan raser, har dessa nu helt förstörts av den judiskt kontrollerade högsta domstolen. Medan den forntida indiska religionen förbjöd och motsatte sig blandning med de färgade raserna, har vi en så kallad kristen religion som tolkas på ett sådant sätt att den minimerar eller avskaffar rasgränsen. Lägg därtill den fanatiska propagandaspärrelden, regeringens tunga hand som driver på integrationen, och vi finner oss själva i en huvudlös rusning för att frambringa denna tragiska katastrof så snart som möjligt, istället för senare, som historien skulle få oss att förvänta oss.

Vi finner i Indien, liksom i Egypten, att sammansmältning och rasmässig uppblandning förstörde den vita rasen, och med den den vackra kultur och civilisation som den hade skapat. Medan den egyptiska civilisationen överlevde i cirka 3000 år, överlevde den hinduiska civilisationen knappt mer än 600 år, trots de vita erövrarnas geniala och tappra ansträngningar att förhindra denna uppblandning. Likväl var oddsen emot dem, och då de var i numerärt underläge bland de färgade raserna, skedde uppblandningen mycket snabbare än bland egyptierna, som startade med en relativt ren vit ras.

Vi har många värdefulla läxor att lära från den vita civilisationens historia i Indien. Berättelsen om civilisationen är i huvudsak berättelsen om den vita rasen och dess kultur. Historien berättar för oss att vita erövrare som kommer in och dominerar en färgad ras inte, över en tidsperiod, kommer att räddas från att bli besegrade av sina färgade undersåtar. Detta illustreras väl i Indien. Inte heller finner vi att det, som i Egypten där de svarta och nubierna fördes in som slavar, var möjligt att rädda herrarna från att förgöras av sina undersåtar.

Liksom i Indien, liksom i Egypten, liksom i Amerika, är lärdomen helt tydlig att lagar och religion inte kan stoppa rasblandning. Problemet är inte så mycket juridisk rasblandning mellan raserna. Idag, precis som i forntiden, är det, och var det, den illegitima blandrasen som hotar den...

den vita rasens renhet. Det har alltid funnits en beklaglig frihet mellan de vita och icke-vita raserna, vilket har resulterat i ett ökande antal blandraser.

Nej, sannerligen, svaret är inte juridisk separation eller ens religiöst tabu, inte heller är segregation svaret. På denna punkt talar historien högt och tydligt. Det enda svaret är utvisning och geografisk separation. Ja, läxan är övervältigande tydlig även för den mest naiva historiestudent och det är: om Amerika ska räddas från rasblandning och förstörelse av den svarta cancer som finns mitt ibland oss, är det enda svaret att skeppa negrerna tillbaka till Afrika varifrån de släpades av sina judiska slavhandlare.

Kapitel 4

Vita rasen — skapare av kinesiska, mexikanska och aztekiska civilisationer

Under det senaste århundradet nådde det folkliga tänkandet i Storbritannien, skickligt underblåst av den osynliga judiska handen, en hög grad av vansinne när det gällde livets rasliga fakta. Abolitionisterna, filantroperna och negrofilerna föreställde sig de färgade raserna som barnraser i en utvecklingsprocess. Det färgade problemet ansågs vara ett problem enbart rörande färg och inte mentalitet. Abolitionisterna lärde ut att negern i alla avseenden var som ett vitt barn. Han borde därför behandlas som ett sådant, sa de, för innan länge skulle han nå mognad. Färgproblemet skulle då försvinna som ett resultat av religiös undervisning och träning i vetenskap och konst.

Eftersom detta samma missledda tänkande fortfarande är rådande idag och vissa av dessa perversa rasblandare med stolthet pekar på några av de andra civilisationer som skenbart har vuxit fram ur några av de färgade raserna, vill vi här kortfattat behandla de försvunna civilisationerna i Kina, Mexiko och Peru. Eftersom vi inte har utrymme här att gå in på hela historien om dessa forna civilisationer, behöver vi bara beröra det kortfattat här för att visa att de högre kulturernas historia avslöjar att alla de som i folkmun kallas civilisationer kan spåras i sitt ursprung till den vita rasen.

Tidiga kinesiska uppteckningar refererar till blonda stammar och det finns fortfarande kvar långa, ljushyade, blåögda individer i Manchuriet och Korea, vilka representerar de rasliga utlöparna av den tidiga vita kaukasiern. Närvaron av den tidiga vita människan i centrala och östcentrala Asien är nu väl erkänd av etnologer. Den tidiga kinesiska civilisationen liknade den i Babylon så pass mycket att det fick vissa vetenskapsmän att till och med tro att kineserna flyttade en masse från regionerna intill Babylon.

Detta gjorde de naturligtvis inte. Men bevisen är överväldigande för att babylonierna flyttade in i Kina i en historia som liknar den vita invasionen av Indien, men som föregick den med en betydande tidsperiod. Vissa av dessa rörelser var troligen av förhistoriskt datum. I vilket fall som helst finner vi, i en historia liknande Indiens, att den vita människan erövrade och tog över som den härskande klassen i Kina.

Återigen finner vi att de vita erövrarna blandade sig med de underlägsna gula kineserna, vilket frambringade en hybridras. Kinas härskare utgjorde dock överklassen, och det är från denna klass som den kinesiska högre kulturen utgick. Vi finner att det vita elementet i Kina gjorde för det folket vad det har gjort för andra färgade raser, och det är: att ge dem en kultur som i sina första skeden var progressiv och i sina senare skeden hämmades när det vita blodet blev dränkt. Detta förklarar det faktum att den kinesiska civilisationen var mer kreativ i sina tidigare skeden. Faktum är att kineserna var ett mer progressivt folk för 20 sekler sedan än när de moderna européerna först nådde Ostasien.

Den viktiga frågan här är att det var det vita elementet som gav Kina dess tidiga civilisation, och den högre kulturen förmedlades i den tidiga perioden, liksom nu, genom den vita rasens inflytande. För det andra är det viktigt att notera att den vita människans blod i Kina inte har, liksom det inte har i andra fall, höjt hybriden till en nivå av progressiv kultur. Kineserna verkar i vissa avseenden vara nästan lika oförmögna till framsteg som negrerna själva, där den enda väsentliga skillnaden är att avstannandet av den mentala utvecklingen kommer senare i livet för den gula än för den svarta. Vidare kan det påpekas att den kinesiska kulturen har varit stillastående sedan den tidiga historiska perioden, trots impulser inifrån och utifrån för att skaka av sig det kroniska tillstånd av letargi som nationen tycks vegetera i.

Och så finner vi ännu en utdöd civilisation, en civilisation som först skapades av de civiliserade vita akkaderna från Babylonien. Dessa människor var, när de nådde Kina, redan ett något kultiverat folk, med kunskap om skrift, astronomi och olika industriella konster. I sin nya miljö fortsatte de utvecklingen till en viss punkt, varefter de, när de uppslukades av rasblandning, mestadels har förblivit stillastående och än idag befinner sig i ett hopplöst gungfly av stagnation. Än idag bjuder denna inerta massa av halvciviliserat vilderi ett dött motstånd mot allt yttre tryck. Deras astronomi har knappast avancerat bortom det astrologiska stadiet, medan deras läkekonst fortsätter att vara en hopplös blandning av vidskepliga metoder, absurda huskurer och några få korn av sunt förnuft.

* * * * *

Låt oss härmed lämna kineserna och nu vända oss till civilisationerna i Mexiko och Peru, som européerna fann i ett tillstånd av långsamt förfall när de utforskade dessa länder för fyra århundraden sedan.

Det finns än idag vissa etnologer, främst amerikanska, huvudsakligen främjade av judisk propaganda, som med tillförsikt hävdar att kulturerna i Mexiko och Peru var av oberoende ursprung. Låt oss dock vid denna punkt återigen fastslå en grundläggande sanning: bakom varje kultur finns ras. Kulturerna i Mexiko och Peru var kaukasoidliknande.

Stenåldersmigrationer av den vita människan hade fört honom över norra Asien till Japan och över södra Asien till Polynesien. Alla erkänner att den amerikanska indianen härstammar helt, eller delvis, från Asien. Det finns ett obestridligt mongoliskt drag hos indianen. Frågan är, är indianen endast mongolisk eller är han delvis vit?

Eftersom folkens tidiga rörelser är förlorade i forntiden, finns det en stor sannolikhet att de mer aggressiva vita från Kina lika lätt skulle ha kunnat klara av att tillryggalägga vägen till Amerika som de mindre kapabla mongolerna gjorde. Vägen framför den vita rasen var lätt och lockande. Stigen som lockade honom vidare var befolkad av underlägsna som den vita rasens långa historia hade lärt honom att han kunde underkuva och förslava, och så följde den vita människan de färgade till Amerika i förhistorisk tid, precis som han gjorde till centrala Afrika och södra Asien, och överallt blandades han så småningom med dem han hade besegrat.

Bevisen väger därför tungt för antagandet att kulturer i den nya världen verkligen skapades under ledning av den vita människan som hade följt de mongoloida indianerna. Dessa civilisationer stagnerade och förföll när hans antal blev färre och hans blod slutligen dränktes bland hans underlägsna.

Kapitel 5

Den svarta pesten i vår mitt

När jag var ung brukade jag referera till den svarte mannen med termen ”nigger”. På den tiden verkade detta vara den naturliga, ohämmade termen att använda. När jag blev äldre, gick på college och exponerades för en liberal utbildning och massmediernas program för hjärnförorening, bytte jag till den mer ”respektabla” termen ”negro”. Idag använder jag återigen med största eftertryck termen nigger.

Genom att göra det har jag blivit tillrättavisad och kritiserad av vissa människor för att detta skulle vara lågpannat, outbildat och rått.

Ingenting kunde vara längre från sanningen. Faktum är att jag har passerat genom ”nigger”-stadiet, det respektabla ”negro”-stadiet, och har slutligen avancerat till beteckningen ”nigger” igen, eftersom jag har funnit, genom en livstids erfarenhet och genom en långvarig studie av ämnet, att termen nigger är den i särklass mest korrekta och riktiga termen att använda.

Vidare, när jag slog upp ordet i Websters ordbok fann jag termen ”nigger” vara mycket beskrivande: ”en vulgär, kränkande term av fientlighet och förakt för den svarte mannen.” Jag kan inte tänka mig något som bättre och mer exakt definierar vad vår position gentemot niggern bör vara än vad ordboken sa. Om vi ska vara för rasmässig integritet och rasmässig renhet och för den vita mannens överhöghet, bör vi och måste vi inta en fientlig position gentemot niggern. Vi får inte ge honom något annat än förakt.

Den svarte mannen är utan tvekan den farligaste varelsen på jordens yta för den vita rasens fortsatta överlevnad. Han är en fara som rivaliserar med juden själv, om än av olika anledningar. Visst, juden är den i särklass största övergripande faran när det gäller att manipulera och förstöra den vita rasen. Han skulle dock aldrig helt kunna förstöra den vita rasen utan hjälp av niggern utan att helt utrota den vita rasen. Detta vill juden naturligtvis inte göra, eftersom han då skulle berövas ett produktivt slavelement som kan förse honom med alla de bättre nödvändigheterna för en lyxig levnadsstandard. Det centrala målet och syftet med den judiska konspirationen för att förstöra tidigare vita civilisationer har alltid varit, och kommer alltid att vara, och är idag: att dra ner den vita rasen; förgifta dess

blod och bastardisering av det för att bli en mulattras av oäktingar, en som han enkelt kan kontrollera. Han vet mycket väl att så länge den vita rasen förblir ren, finns det alltid en fara att en sovande jätte kan vakna, vända sig mot honom och förgöra honom.

Ett av de mest irriterande bedrägerispel som judarna spelar mot de vita är att paradera en mulatt, kanske 7/8 vit, på TV-skärmarna som en "typisk svart". Medan all intelligens en sådan eländig blandras kan ha utan tvekan kommer från dess övervägande vita härkomst, tillskrivs mulatten hela äran för att vara svart. Genom att välja ut en ovanlig mulatt som kan göra en någorlunda anständig presentation, tar judarna därmed den talang och förmåga som härrör från det vita blodet och använder den för att höja statusen på niggrerna. Ett ytterst tarvligt och förrädiskt bedrägeri, men de flesta vita har tyvärr inte insett det.

Om de skulle exponera en ren svart afrikansk nigger skulle han utan tvekan vara för motbjudande för att säljas till den amerikanska allmänheten. Judarna använder därför mulatter i stor utsträckning — inte bara hälften-hälften — utan mulatter med övervägande vit härkomst. De flesta av de "professionella" svarta, såsom den avlidne kongressledamoten Adam Clayton Powell, har väldigt lite niggerblod i sig — precis tillräckligt för att mörka deras hud. Så utrustade blir de sedan professionella nigger-promotörer som visar upp sig själva som en typisk nigger. Den enda anledningen till att de kommer undan med detta är naturligtvis att de har fullt stöd från de judiska nyhetsmedierna bakom sig, vilket ger dem riklig gynnsam exponering på tusen olika sätt.

Den svarte afrikanen representerar det lägsta steget på den mänskliga stegen. Genom hela den nedtecknade historien under de senaste 6000 åren har afrikanen inte uppfunnit någonting. Han har inte ens så mycket som uppfunnit hjulet, trots att han har haft gott om möjligheter att observera användningen av det från andra närliggande raser. Han har aldrig tämjt ett enda djur. Hans enda sätt att transportera varor har varit det mänskliga huvudet som ett medel för frakt. Han har aldrig kommit längre än den vanliga lerhyddan som skydd. Han har aldrig lärt sig att läsa eller skriva på egen hand. Han har aldrig skapat ett skriftspråk. Praktiskt taget den enda handel han någonsin ägnat sig åt är handel med elfenben, pärlor och slavar, med andra ord, försäljning och handel med sina egna fränder.

Han är initiativlös, lat och dum. Den genomsnittliga rena svarta afrikanska niggern har en I.Q. som är ungefär 40 poäng lägre än den genomsnittliga vita. Detta placerar hans genomsnitt långt under moron-klassen. Den genomsnittliga amerikanska niggern, som har assimilerat en stor mängd vitt blod och faktiskt är en mulatt, har en något högre I.Q., någonstans kring 80, drygt 20 poäng under den genomsnittliga vita. Detta placerar honom precis på gränsen till moron-klassificeringen, med en stor procentandel som faktiskt befinner sig i moron-kategorin.

Niggern är emellertid tuff, och han är fruktsam i att producera fler NIGGRER.

Av alla de ovan nämnda skälen har han varit väl lämpad för slavarbete under ledning av en överlägsen ras. Men av samma skäl är han ett mycket användbart och farligt verktyg i händerna på juden, och ett extremt farligt hot mot den vita rasen.

Grundlagsfäderna, när de skrev självständighetsförklaringen, infogade i den ett flagrant fel, ett fel som har levt vidare för att förfölja oss ända sedan dess. I ett utbrott av generositet som kanske endast överträffades av dumhet, infogade de storsint i förklaringen den så hyllade frasen: "Alla människor är skapade lika." Vi kan vara säkra på att judens hand var inblandad i denna pervertering av livets fakta. Vi kan vara säkra på att grundlagsfäderna själva inte trodde på det. De ägde själva talrika slavar, och när de ett dussin år senare skrev konstitutionen, gav de de färgade ett röstvärde på tre femtedelar. Men inte ens detta gav de till niggrerna själva, utan till varje stat som helhet vid beräkningen av deras respektive representation i kongressen.

Juden har gjort mycket av den där förrädiska frasen och ignorerat det faktum att grundlagsfäderna inte beviljade medborgarskap eller rösträtt till niggrerna. De ägde dem som slavar och betraktade dem som lösöre.

Idag hör vi samma påstående, att "alla människor är skapade lika", dundra i våra öron om och om igen i tv, i radio och i tidningar, och genom varje annat judiskt kommunikationsmedium. Genom att hamras in i våra hjärnor dag efter dag, börjar särskilt de unga tro på det. Judarnas mål är naturligtvis att få oss att acceptera niggrerna som våra jämlikar, få oss att ingå blandäktenskap. De vill hybridisera den vita rasen och dra ner den till någonstans nära den skamliga nivån hos de djungellevande kannibalerna själva.

Det har sagts, och med rätta, "Man kan ta niggern ur djungeln, men man kan inte ta djungeln ur niggern." Detta är en evig sanning i naturen. Varje art är utformad för att leva i sitt eget rättmätiga element. En fisk ur vattnet skulle vara lika malplacerad som en isbjörn som förflyttats till tropikernas djungler. En bäver är expert på att bygga dammar, men den kan inte flyga som en örn eller bygga ett bo som en örn. Omvänt kan en örn omöjligen leva en bävers liv. Så är det med varje art i naturen. Åt var och en sitt, och åt var och en sitt eget levnadsmönster och sin egen säregna miljö.

Niggern, tagen ur djungeln och omplanterad i mitten av en vit mans civilisation, är lika mycket ur sitt element som en fisk ur vattnet. Den skada som gjordes genom att med våld slita bort den svarte mannen från Afrika och omplantera honom i mitten av det vita Amerika, var inte på långt när så stor för niggern själv som under framtida år

det var för den vita civilisationen. Den vidriga handlingen att slita den svarte mannen från Afrikas kuster och injicera honom i den Nya Världen, som skulle bli den Vite Mannens framtida hem, var en stor katastrof för den vita civilisationen. Det sådde fröna till det framtida sönderfallet av en stor och vacker civilisation som blomstrade i den Nya Världen.

Och vem var det som ägnade sig åt slavhandeln nästan till ett monopol? Jo, det var juden, i överväldigande antal, som drev en av sina favoritverksamheter — den att handla med mänskligt kött för vinst. Juden hade varit känd för att ägna sig åt slavhandel inte bara i århundraden, utan i tusentals år. Faktum är att han ägnade sig åt en av sina främsta aktiviteter, den att handla med mänskliga varor, eller ska vi säga, undermänskliga varor, och kommersialisera på det samtidigt. Genom att göra det främjade han sin mästarplan på två sätt: för det första tjänade han pengar och stärkte därigenom sitt finansiella monopol, och för det andra implanterade han det svarta djungelblodet från Afrika i det vita Amerikas ådror där det kunde gro och växa tills det slutligen skulle förstöra det vita Amerika.

Om vi ska rädda oss själva från den svarta plågan här i Amerika måste vi först och främst styra om den Vite Mannens tänkande. Vi måste förstöra den skamliga lögnen att "alla människor är skapade lika". Vi måste inte bara återigen göra den Vite Mannen medveten om sitt stora arv och sin underbara gåva i form av blod, utan vi måste göra idén om raslig renhet till den främsta passionen i vår nya lära. Vi måste därför få varje man, kvinna och barn att inse vidden av den klyfta som finns mellan den stora vita civilisationen, den stora vita rasen kontra djungelns svarta invånare. Vi måste få dem att inse att det finns en långt större klyfta mellan det stora intellektet hos våra ledande vita genier och negerns, än vad det finns mellan negern och nästa högre apa. Vi måste skydda våra dyrbara blodslinjer till varje pris.

Därför, när vi tänker på den svarte mannen måste vi tänka på hans naturliga livsmiljö som Afrikas djungel. Vi måste inse och tänka på honom som en varelse vars naturliga existensnivå är mer närbesläktad med djurens än vad den är med den vita rasens stora och höga civilisation. Vi måste motverka den judiska propaganda som förgiftar sinnena och de naturliga instinkterna hos det vita folket. Vi kan bäst göra detta genom att se negern för vad han är, genom att tänka på honom i termer av fientlighet och förakt. Vi får aldrig referera till honom med en så respektfull term som "negro" utan ösa förakt och hån över hans huvud, och kalla honom vad han är i alla lägen — en nigger.

Vår rätta inställning till negern måste i alla lägen vara en av fientlighet och förakt.

Vi måste påskynda den dag då vi är redo att driva ut detta rasmässiga gift ur det vita Amerikas kropp. För att göra detta måste vi omorientera den vita mannens tänkande tills han är redo att utföra det arbete som han borde ha gjort för länge sedan — och det är att rensa Amerika från det svarta gift som finns inom oss, att om nödvändigt med våld skeppa negern tillbaka till Afrika varifrån han slets loss.

* * * * *

Som jag har sagt upprepade gånger är den vita mannens huvudproblem inte att besegra den svarte mannen, eller ens den svekfulle juden. Huvudproblemet är att räta ut den vita mannens tänkande och få honom tillbaka till förnuftet. När vi väl har åstadkommit så mycket kommer resten av striden att vara en barnlek. När vi väl har återställt den vita mannens förnuft till den grad att hans naturliga instinkter återigen fungerar i enlighet med naturens lagar, kommer striden att vara så gott som vunnen.

Den vita mannen, återförd till förnuftet och befriad ur den judiska propagandans klor, är den mäktigaste kraften på jordens yta. Faktum är att den vita mannen, förenad och organiserad, är tio gånger mäktigare än hela den övriga mänskligheten tillsammans.

Det är syftet med denna bok att åstadkomma denna situation.

* * * * *

När judarna släpade den svarte mannen från Afrikas stränder och planterade honom på amerikansk mark hade de redan integrerat i sin huvudplan medlen för att använda Afrikas svarta blod för att förstöra den spirande vita civilisationen i den nya världen. Inte bara var handeln med slavar mycket lönsam för juden, utan för 300 år sedan visste han redan hur han skulle använda detta afrikanska gift för att förstöra den vita rasen.

Under efterspelet av inbördeskriget inledde juden en enorm maktkamp för att bastardisera söderns vita blod. I detta misslyckades han främst på grund av Ku Klux Klans samlande strid. Vid 1880-talet hade sydstaterna drivit negern från makten och återtagit sina domstolar, lagstiftande församlingar och regering.

I början av 1900-talet lanserade juden ett nytt program för bastardiseringen av den vita människan, under täckmantel av kommunistpartiet. Denna gång var det riktat mot hela USA med spjutspetsen lanserad från den djupa södern.

Här är ritningen som den lades fram av juden Israel Cohen i hans bok med titeln *A Racial Programme for the Twentieth Century* (Ett rasprogram för det tjugonde århundradet):

”Vi måste inse att vårt partis mest kraftfulla vapen är rasmässig spänning. Genom att inpränta i de mörka rasernas medvetande att de i århundraden har förtryckts av de vita, kan vi forma dem efter kommunistpartiets program. I Amerika kommer vi att sikta på en subtil seger. Samtidigt som vi eldar upp negerminoritetsbefolkningen mot de”

vita, vi kommer att sträva efter att ingjuta ett skuldkonplex hos de vita för deras exploatering av negrerna, vi kommer att hjälpa negrerna att nå framgång inom livets alla områden, inom professionerna och inom sportens och underhållningens värld. Med denna prestige kommer negern att kunna gifta sig med de vita och påbörja en process som kommer att överlämna Amerika till vår sak."

I grund och botten går programmet ut på att ingjuta hat bland negrerna mot de vita — "Döda vitingen"-besattheten; samtidigt som man främjar "kärlek" och "broderskap" bland de vita; ingjuta ett förlamande skuldkonplex hos de vita till den grad att de skulle göra vad som helst för att blidka negern.

Med regering, pengar och propagandavapnen i judarnas händer är striden igång.

Ett våldsamt angrepp görs av judarna för att blanda upp raserna i Amerika i denna generation. Allt möjligt har redan gjorts för att blanda och integrera boendet, men även detta går inte tillräckligt snabbt. Judarna vet att för att få interrasiala äktenskap accepterade och få dem i gång, måste de börja med skolbarnen i tidig ålder.

För att göra detta har de gjort allt de kan för att driva på och främja det avskyvärda brottet med tvingad bussning av våra skolbarn. Trots att detta är helt i strid med konstitutionen, helt i strid även med de elaka medborgarrättslagar som antogs på 1960-talet, har de judiska domarna överallt avkunnat domar om tvingad bussning. För vem som helst vid sina sinnes fulla bruk är dessa domar de mest ondskefulla, avskyvärda och vidriga brott som någon någonsin skulle kunna drömma ihop. Likväl, med sockeröverdraget och utslätandet från de judiskt styrda nyhetsmedierna och propagandanätverken, har de fått det att verka nästan rimligt.

Resultatet är att vita skolstyrelser och länsstyrelser skamligt har avsagt sig sin plikt gentemot sina väljare och sina medborgare. De har böjt sig för dessa skurkar till judiska domare. Inte bara har de böjt sig för dem, utan på ett ytterst underdånigt och skamligt sätt har de fjäskat för dem. Konsekvensen av denna styggelse är tydlig för alla. Skolor har blivit härdar för brottslighet, knivskärningar, misshandel, laglöshet och anarki. Den judiska pressen fortsätter milt sin väg och agerar som om, "Tja, det finns olägenheter, men jösses! Se på belöningarna. Vi måste få konstitutionen att fungera. Vi måste skapa lika möjligheter för alla." Vilket skräp.

De uppenbara fakta visar att inget av dessa idiotiska argument är giltiga. Att bussa små svarta vildar in i vita kvarter, och omvänt bussa oskyldiga små vita barn in i de brottshärjade "blackboard jungles" i negerdistrikten har inte uppnått något av dessa så kallade ädla mål. Faktum är att skolorna har nedgraderat utbildningen för både de svarta och de vita. De är inte längre

ens skenbilder av utbildningsinstitutioner, utan brottsdrabbade straffkolonier. De är slavarbetsläger där våra beklagansvärda vita barn är offren för ett avskyvärt judiskt brott.

Till och med de smutsiga, svarta niggrerna vill inte ha sina barn bussade, men några få av de judiskt främjade svarta talespersonerna agerar som om detta är ett måste så att de kan få "lika möjligheter". I alla fall är det den judiskt finansierade och kontrollerade "Legal Defense Fund", alltid med någon judisk kike-advokat i spetsen, som väcker talan inför domstolarna, inför en judisk domare. Denna judiska domare avkunnar sedan en nästan otroligt löjlig dom, som tvingar fram storskalig bussning av vita barn in i de svarta territoriernas djungler, och de vilda små svarta djuren in i vita förorter.

Ett stort motstånd har vuxit fram. Det måste vara vårt mål att kapitalisera på ett sådant motstånd, organisera det och introducera dessa vita raskamrater till vår nya trosbekännelse.

I Pontiac, Michigan, till exempel, har en grupp vita föräldrar som kallar sig National Action Group organiserat bojkottaktioner som höll 35 procent av Pontiacs vita barn hemma under den första skoldagen. Omedelbart sattes den judiskt kontrollerade polisen i arbete för att se till att de få vita förrädare som bröt mot denna bojkott skyddades till det yttersta för att försöka krossa dessa bojkottaktioner. Den vita gruppens slogan var "Bussa domare, inte barn." En bättre slogan är förstås förmodligen att vi borde sätta niggrerna på båtar och skicka dem tillbaka till Afrika istället för att bussa våra stackars oskyldiga barn.

Det är ganska ironiskt att det mest beslutsamma motståndet mot bussning inte har kommit från det vita folket och de vita föräldrarna som har mest att förlora, utan från den kinesiska rasgruppen i San Francisco. Fastän de lever i ett land som inte är deras eget och ett land där de är en liten minoritet, har dessa kineser åtminstone tillräckligt med raslojalitet och tillräckligt med rasstolthet för att hålla ihop. Utåt sett hävdar de att deras oro är att barnen kommer att förlora en del av det sammansvetsade samhällets urgamla kulturarv. Men en kinesisk-amerikansk lärare erkänner: "Det är åtminstone vad de säger till er, men om ni kunde tala kinesiska, skulle ni få veta att de helt enkelt inte vill att deras barn ska gå i skolan med svarta." Till och med de färgade kineserna, vars kulturarv är mycket mindre än den magnifika vita rasens, har tillräckligt med rassolidaritet och lojalitet för att hålla ihop och veta när de blir fördärvade och förnedrade genom att blandas med en hop underlägsna svarta djur. När detta skrivs bojkottade fortfarande minst 3000 kinesiska barn skolorna i San Francisco.

När man läser recensionerna om de så kallade "problemen" med bussning, presenterar sådana judiska propagandaprodukter som Time Magazine, Life Magazine och andra bilden som "ja, det finns ett problem, men vi kommer att övervinna alla dessa hinder och alla kommer att få det bättre," och en ändlös samling av liknande struntprat. Den listige juden argumenterar aldrig...

fråga: är skolbussning verkligen bra för vårt land? Uppnår det verkligen några positiva resultat? Det presenteras alltid på ett sätt som att alla naturligtvis vet att vi behöver ha integration, alla är överens om att detta är ett högst önskvärt mål. Samtidigt som han predikar denna typ av monstruösa lögn, vet juden mycket väl vad han gör. Han vet att det är fullständigt förödande och ruinerar våra offentliga skolor som de vita föräldrarna betalar enorma summor pengar för i skatt. Han vet att slutresultatet av denna operation kommer att bli en bastardisering av de svarta och vita i nästa generation, och att det kommer att dra ner, degradera och fördärva, förstöra och bastardisera den vita rasen.

Under hela denna tid främjar han bedrägligt idén på ett (tillsynes) mycket högtstående plan, som om detta vore den amerikanska drömmen; som om detta vore landets lag; som om detta är vad våra grundlagsfäder menade med termen "demokrati". De främjar kraftfullt idén att om vi bara kunde få detta lands raser integrerade, skulle allt vara helt underbart, och en hel flod av liknande kriminell propaganda. Låt oss bara undersöka några av dessa förrädiska och felaktiga idéer som judarna lägger fram och främjar.

Låt oss titta på påståendet att detta är landets lag. För det första står det ingenstans i konstitutionen, eller ens antyds, att skolor måste vara integrerade. Enligt det 10:e tillägget, som tydligt anger att alla andra rättigheter som inte delegerats till den federala regeringen är reserverade för respektive delstater, eller för folket, råder det ingen tvekan om att skolor och utbildning ligger helt utanför den federala regeringens prerogativ och jurisdiktion. Det hör helt hemma under delstatsregeringarnas och countystyrelsernas jurisdiktion. Dessutom ansåg grundlagsfäderna aldrig att rasblandning var en konstitutionell rättighet. Faktum är att de flesta av de grundlagsfäder som skrev konstitutionen själva var slavägare, inklusive personer som Jefferson, George Washington och andra, som inte nödvändigtvis skrev konstitutionen men som med rätta betraktades som våra grundlagsfäder. De ansåg aldrig att de svarta negrerna var jämlika med de vita grundarna av denna nation. De betraktade dem alla som lösöre, som varken gavs medborgarrättigheter eller rösträtt. Att dessa judiska propagandister nu pladdrar om att det var våra grundlagsfäders vilja att vi med våld skulle blanda raserna och bussa våra vita barn omkring som en flock boskap är en vidrig lögn av lägsta ordningen.

Låt oss vidare begrunda det felaktiga judiska argumentet att detta är landets lag. Även de mest ondskefulla lagar som den judiskt kontrollerade kongressen har antagit under det senaste decenniet anger inte någonstans att våra barn måste bussas omkring som en flock boskap för att uppnå rasblandning och integration. Faktum är att den beryktade och ondskefulla

medborgerliga rättighetslagar från 1960-talet anger specifikt att federala medel inte i något fall får användas för bussning i syfte att uppnå rasintegration. Att dessa föraktliga judiska domare nu kommer och säger att detta är landets lag är en lögn, och en ondskefull föraktlig lögn därtill.

Det är varken förankrat i konstitutionen, ej heller är det landets lag. Faktum är att så långt tillbaka som 1896 slog högsta domstolen fast att separata men likvärdiga faciliteter var konstitutionella, och i all vår tidigare anglosaxiska rättspraxis har det alltid varit ett etablerat axiom att när ett beslut väl har avkunnats, ska framtida beslut styras därav. Den nuvarande judisk-kontrollerade högsta domstolen har våldtagit och kränkt denna etablerade rättspraxis och stakar ut beslut som står i fullständig strid med prejudikat, i fullständig strid med de lagar som antagits av kongressen, och i fullständig strid med själva konstitutionen. I vilket fall som helst säger jag till er, vita bröder och vita systrar, även om en sådan ondskefull kod vore landets lag, vore inbäddad i konstitutionen och hade accepterats av våra domstolar, så finns det en högre lag som ersätter alla dessa — och det är överlevnadens lag. Det kommer en tid då naturens högsta lag måste åberopas med alla tillgängliga medel och denna lag är lagen om bevarandet av din egen art.

Det är därför en av de heligaste sakerna vi kan ägna oss åt att fördriva detta rasmässiga svarta gift ur vårt nationella blodomlopp; att skeppa negrerna tillbaka till Afrika så snabbt som möjligt och rena och hålla vår rasmässiga integritet ren.

Vi måste påpeka om och om igen för våra vita raskamrater de hemska fakta i nutidshistorien, nämligen: år 1920 var den vita rasen i numerärt underläge med endast två mot en i världen. Idag är den i underläge sju mot en, och det judiska FN förutspår glatt att vi om ytterligare 20 år kommer att vara i underläge 49 mot en gentemot de fientliga färgade horderna. Det krävs inte mycket fantasi för att förstå vad den vita rasens öde kommer att bli när de färgade, uppviglade och kontrollerade av judarna, har tillräckligt med fysisk makt för att slakta oss.

Historiens fakta och naturens fakta är tydliga: Den vita rasen måste dominera jorden eller gå under eländigt i händerna på de underlägsna färgade.

* * * * *

Det första steget i den vita mannens kamp för att rädda sig själv måste tas här i Amerika — och det första steget är att fördriva negrerna ur vår mitt och skeppa dem tillbaka till Afrika.

Det får inte vara vårt mål att "hjälpa" negern att "förbättra" sig själv. Vi har inget som helst intresse av att "förbättra" och assimilera negern i vårt vita samhälle. Det är det dummaste vi överhuvudtaget skulle kunna göra. Det enda negrer producerar när de

få hjälp utifrån är — fler n*grer. Det enda svaret är båtfärd — skeppa ut dem. Detta är den enda verkliga lösningen.

När det gäller att genomföra den verkliga lösningen på n*gerproblemet i Amerika, nämligen att skeppa n*grerna tillbaka till Afrika, upprepar folk i allmänhet som papegojor två starkt negativa svar, inplanterade i deras hjärnor av judisk propaganda: (a) Hur har vi möjligen råd med det? (b) Ja, det vore det förnuftiga att göra, men du kommer aldrig att få det amerikanska folket att göra det.

Båda attityderna (a) och (b) är naturligtvis intensivt negativa, precis som juden skräddarsytt dem för att vara. Han främjar dessa idéer i linje med en sund maxim lika gammal som krigföringens strategi själv — nämligen, om du kan få dina fiender att tro att de är besegrade innan striden börjar, då är de så gott som besegrade.

Låt oss undersöka (a) Har vi råd med det? Och svaret är så överväldigande ja, det har vi. Faktum är att vi inte har råd att låta bli.

Praktiskt taget alla normala vita människor i USA är överens om att n*grerna inte passar in i vårt samhälle. De flesta är medvetna om livets realiteter — att n*grer orsakar 85 procent av alla våldsbrott — trots det faktum att de enligt uppgift endast utgör 12 procent av befolkningen; att det mesta av välfärdspengarna går till n*grer, att välfärden blir en alltmer dyrbar börda som tar allt större del av våra inkomster varje år; att den inre kärnan i praktiskt taget alla stora städer i USA ruttnar av effekterna av n*gerproblemet; att skolbussning och rasblandning är ett skrämmande ont orsakat av n*grerna i vår mitt. De flesta normala vita amerikaner är medvetna om dessa fakta, och med undantag för de idiotiska hycklarna i vår mitt, är den genomsnittliga amerikanen väl medveten om att vår raspolitik kommer att förstöra vårt land, vår ras och vår nation. Icke desto mindre verkar idén att ta 30 miljoner n*grer och transportera dem tillbaka över havet till den kontinent från vilken deras förfäder rycktes bort, något svindlande för dem. Återigen, detta är så eftersom judarna har inplanterat dessa negativa idéer i deras sinnen.

Men när vi överväger detta på grundval av ekonomi och raslogik, är det den bästa affär vi överhuvudtaget skulle kunna köpa oss själva, om vi skeppade över dem till Afrika så snabbt som möjligt. Låt oss titta på siffrorna.

Om vi antar att vi skulle skeppa var och en av de 30 miljoner svarta tillbaka till Afrika, och till och med skickade över dem med stil till en kostnad av 1 000 dollar per person, skulle den totala summan uppgå till endast 30 miljarder dollar, en bråkdel av den totala amerikanska statsbudgeten för endast ett år. Och detta skulle bara vara en engångskostnad. Hur har vi råd med det? För det första skulle vi kunna ta alla pengar som nu slösas bort på utlandsbistånd till länder som hatar och föraktar oss, och spendera dem på att transportera amerikanska n*grer tillbaka till Afrika. Vi skulle kunna ta alla pengar som vi nu slösar på att föda upp och sprida n*grer i detta land

idag, n*grer som förorenar vår Ras med Afrikas svarta blod, och använda de pengarna till att skeppa samma n*grer tillbaka till Afrika.

När man tänker på alla de ökande miljarder och åter miljarder som spenderas på hundratals idiotiska välfärdsprogram för att avla och sprida svarta, pengar som spenderas på utländskt bistånd, pengar som spenderas på krigsmateriel som inte alls försvarar oss, och resten av budgeten på 200 000 000 000 dollar om året (plus), som till största delen slösas bort helt och hållet och tillägnas av judarna, kommer vi till slutsatsen att frågan har blivit helt felformulerad.

Den borde vara: Hur har vi råd att behålla n*grerna här? Hur har vi råd att fortsätta komma med miljarder efter miljarder för det ena svarta bidragsprogrammet efter det andra, år efter år efter år, utan något slut i sikte?

Med alla de miljarder som nu öses ut på svart välfärd, svart brottslighet, svart "kapitalism" och svarta slumprogram, skulle vi ha kunnat skeppa tillbaka denna främmande svarta befolkning till Afrika dussintals gånger om.

När det gäller del (b), att det amerikanska folket aldrig kommer att göra det — blir detta den svårare delen av programmet. Det är här vi behöver ett intensivt program för återutbildning, inte så mycket av de svarta, utan återutbildning av de vita. Det är helt och hållet en fråga om viljestyrka.

Återigen, det är en fråga om att räta ut den vita mannens tänkande.

Om vi har viljan att leva, viljan att överleva, måste och ska vi ha viljan att avvisa och stöta bort föroreningen och spridningen av det svarta blodet från vår nationella vita kropp.

När vi ser på den moderna historien finner vi att judarna inte hade några särskilda samvetskval när det gällde att driva bort fjorton miljoner tyskar från deras hembygd i Preussen och Östtyskland, land som de hade besuttit under de senaste tusentals åren, och driva dem västerut. Inte heller kände judarna sig särskilt drabbade av samvetskval när de drev bort en och en halv miljon araber från deras hemländer i Palestina och tillägnade sig alla deras gårdar och egendomar och lämnade araberna att svälta ihjäl i den heta, torra öknen.

Varför skulle vi amerikaner, som uppenbarligen inte hade några samvetskval när det gällde att döda miljontals av våra vita bröder i Tyskland under första och andra världskriget; att bomba Hamburg och döda 50 000 män, kvinnor och barn på en natt; att brandbomba Dresden och döda 300 000 av våra vita bröder där; varför skulle vi plötsligt bli stumma av ömhet när det gäller att hantera n*gerproblemet?

Sannerligen är n*grerna ett verkligt och närvarande hot mot vår överlevnad, vilket tyskarna inte är, och aldrig var. Faktum är att cirka 30 procent av alla vita amerikaner har tyskt blod i sina ådror och det var naturligtvis en av historiens stora parodier att vi någonsin skulle ha tagit till vapen mot de modiga tyskarna, ett folk som

utkämpar VÅR kamp mot judarna för oss och för hela den vita mänskligheten.

Vi citerar endast historien för att visa att problemet med att skeppa tillbaka negrerna till Afrika varken är ett ekonomiskt problem, eller egentligen ett moraliskt problem, utan rent av ett problem gällande raslig inställning. När vi väl får ordning på vårt tänkande är problemet med att skeppa tillbaka negrerna till Afrika så gott som löst. När vi tänker på hur många negrer vi skulle kunna skeppa över dit genom att använda en flotta av 747:or, eller till och med som i krigstid, använda Liberty-fartyg, som vi byggde på kort tid, kan man lätt se att det ekonomiska och fysiska problemet inte är något problem alls. Vi kan göra det, vi måste göra det. Vi har inte råd att låta bli.

Jag upprepar, det verkliga problemet är att få ordning på vårt tänkande, och det är vad denna bok och religionen Creativity handlar om. Och nyckeln till att få ordning på den vita mannens tänkande är propaganda och upplysning, organisering och mer propaganda. Kom ihåg, organiserad och enad är den vita rasen tio gånger så kraftfull som alla de andra raserna tillsammans.

Det är mot uppnåendet av detta upphöjda och ädla mål som denna bok är tillägnad. Det är det dominerande syftet med vår nya religion att uppnå detta storslagna mål.

Kapitel 6

Bedrägeriets Mästare — En kort historik om judarna

Naturen har i sin oändliga vishet lagt högsta prioritet på artens överlevnad. I sin rikliga variation har Naturen frambringat varelser av alla slag; fiskar och fåglar, djur och växter, insekter och bakterier. Vissa varelser som kardinalen och blåkråkan är vackra att skåda. Andra, som drakfisken och ödlan, är det inte. Vissa varelser är köttätande. Andra är växtätare. Vissa djur, som kor, betar på ängarnas gräs. Andra, som prärievargen, vargen och tigern, är rovdjur. Andra varelser som kackerlackor, myggor och fluglarver är parasitära. Varje varelse har sina medel för existens och överlevnad och sina medel för att föra sin art vidare. Hos alla är viljan att leva och föra det egna släktet vidare intensivt stark. Om den inte vore det, skulle arten snart ha dött ut.

Inom den mänskliga arten finns det en ras som sticker ut över alla andra i intensiteten och häftigheten i sin vilja att överleva — det är den judiska rasen. Hur denna enda ras har överlevt och förblivit intakt genom alla historiens konvulsioner och omvälvningar under 5000 år är något märkligt att skåda.

Medan vissa av de forntida raserna i den nedtecknade historien, såsom babylonierna, romarna, fenicierna, egyptierna, som ras betraktat, alla har försvunnit i historiens slukhål — har juden överlevt. Inte nog med att han har överlevt, han har blivit slavdrivare över alla världens andra raser, trots att han endast utgör en liten procentandel av världens befolkning.

Medan den ärorika vita rasen har varit en byggare, utforskare och skapare av civilisationer, av regeringar och nationer, har juden inte varit något av detta. Tvärtom har han varit den ädle vite mannens raka motsats. Genom hela sin historia, som sträcker sig mer än 5000 år tillbaka, under vilken han har förblivit enad som ras, har juden varit parasiten och rovdjuret på ryggen av de nationer som har varit hans ovilliga värdar. Juden har aldrig varit en skapare, eller en byggare, eller en producent, likt medlemmarna av den vita rasen. Tvärtom har han varit en förstörare av civilisationer, en plundrare av nationer,

och en mördare som uppfann själva idén om folkmord i de tidigaste stadierna av sin egen historia. Allt vi behöver göra är att läsa deras eget Gamla Testamente för att finna att de sida efter sida efter sida slog ihjäl, dödade och plundrade den ena stammen efter den andra. Den ena nationen efter den andra lades under svärdet, man, kvinna och barn.

Ja, sannerligen, judarna är en blodtörstig ras. De har överlevt under en lång tidsperiod, trots att de har spridits ut bland världens övriga nationer. De har varit en plåga på mänsklighetens kropp från den nedtecknade historiens tidigaste gryning. Inte heller har den plågan avtagit i modern tid. Faktum är att den idag är dödligare än någonsin, och eftersom vi, den vita rasen, är det främsta målet och de främsta offren markerade för förintelse, ankommer det på oss att ta en nära titt och studera vår förövare.

Det är en fascinerande och fasa-fylld historia. Det är en ful berättelse. Men studera den måste vi, och förstå den måste vi, om vi ska kunna extrahera oss själva ur vår svåra belägenhet och uppfylla den förpliktelse som Naturen har lagt på oss: nämligen överlevnaden av vår alldeles egna art, den ädlaste skapelsen på jordens yta: den vita rasen.

Mänskligheten historia är fylld av krig och konflikter, men av alla de konflikter som har uppstått mellan de olika nationerna och de olika raserna, finns det bara en ras som har väckt de mest våldsamma antagonismer oavsett var de bosatte sig — den rasen är den judiska rasen.

Genom hela historiens tumult och alla krig, konflikter och massakrer, har förr eller senare de två stridande parterna kommit till ro och antingen försonat sina olikheter och levt fredligt tillsammans, eller så begav de sig någon annanstans för att leva. Inte så med judarna, dock. Juden har aldrig försonats med värdnationen på vars rygg han livnär sig. Inte heller har judarna fredligt migrerat till andra länder. Judarnas historia visar två saker: för det första, att det aldrig har skett en försoning mellan dem och deras värdar, och för det andra, att ingen nation någonsin har lyckats stänga dem ute permanent. Vidare, allteftersom judarna borrade sig in i sina värdnationer och blev mer och mer förkastliga och otåliga, har värdnationen i allmänhet vänt sig mot dem och försökt utvisa dem ur sin nationella kropp. Men inte i något fall har en drabbad nation lyckats med att utvisa dem permanent. Faktum är att det är förvånande att i varje fall där judar utvisades från en nation, ofta under förhållanden av förnedring och lidande, har judarna inom några få år återvänt. Inte bara har de vanligtvis återvänt, utan de har då satt igång med ökad vildsinthet för att förstöra den värdnation som de tidigare hade livnärt sig på likt en parasit. Judarna har sedan urminnes tider varit kulturförstörare och civilisationsförstörare. Det judiska problemet har legat på alla nationers ryggar i åtminstone de senaste 5000 åren.

Medan den vita rasen, med sin kreativitet och rastlösa energi, har förflyttat sig till världens olika områden och skapat civilisationer, har juden undantagslöst följt efter, borrat sig in i deras innersta väsen och förr eller senare förstört dessa civilisationer. De hjälpte till att förstöra den egyptiska civilisationen, den grekiska civilisationen, och var den främsta orsaken till förstörelsen av den stora romerska civilisationen. När Europa långsamt återigen plockade upp civilisationens trådar från Rom, var juden redan där och har legat som en cancer på Europas kropp ända sedan romarnas tid.

Men det huvudsakliga maktcentrumet för den judiska världsomspännande konspirationen finns nu i den Nya Världen. Faktum är att världens största judiska befolkning finns i New York, och New York är det centrala finansiella kraftverket, inte bara för USA, utan även för resten av världen. Eftersom USA nu också är den vita rasens sista stora fäste, är det judens outtröttliga och nuvarande mål att inte bara förstöra USA som land, utan att förstöra det vita Amerika, rasblanda det och pumpa in Afrikas svarta blod i det vita Amerikas ådror.

Varför är det så att den judiska rasen har överlevt genom alla omvälvningar under mer än 5000 års historia, medan mäktigare raser som romarna har gått under? Är det för att juden är tuff? Vi finner att juden är tuff, men andra raser, såsom romarna, har varit ännu tuffare och de har inte överlevt. Är det för att han är en god kämpe? Nej, han är i själva verket en fysisk fegis och i öppen strid är han sannerligen en av de ringare och mer fega krigarna. Är det för att han är mer förrädisk och svekfull? Kanske, eftersom han i denna egenskap utan tvekan överträffar alla andra folk. Men detta är inte heller den enda anledningen till att han har överlevt. Anledningen till hans överlevnad ligger i hans unika religion.

Tidigt i sin historia insåg judarna religionens enorma styrka som vapen — ett vapen för att antingen ena den egna rasen, eller ett vapen för att upplösa och förstöra sina fiender. I tusentals år har de utnyttjat denna kunskap till fullo. På ett mästerligt sätt har de manipulerat religionen till sin fördel med en djävulsk list som inget annat folk verkar ha ens misstänkt — minst av alla den vita rasen.

Om vi kortfattat kunde se på krigen mellan Rom och Kartago, och den korta belägringen och förstörelsen av Jerusalem under det romerska rikets uppgång och expansion, tror jag att vi kan finna svaret på judarnas överlevnad.

Allt eftersom den romerska makten ökade och expanderade, var det oundvikligt att den snart skulle komma i konflikt med Kartagos växande makt. Under mer än 100 år utkämpade dessa två stora rivaliserande makter utnötnings- och förintelsestrider. Slutligen stod Rom som segrare, och när de hade Kartago i sitt våld, jämnade de staden med marken, dödade alla män...

befolkningen och sålde kvinnorna och barnen i slaveri. Kartago fanns inte mer. Det var borta för alltid.

Låt oss nu kontrastera detta med vad som hände med Jerusalem år 70 e.Kr.

Under kejsar Vespasianus styre blev judarna i Judeen upproriska. Kejsar Vespasianus skickade ner general Titus dit och efter en 139 dagar lång belägring av Jerusalem plundrades staden, jämnades med marken, och judarna antingen dödades eller skingrades. Det kunde tyckas att detta, i ett öde liknande Kartagos, skulle vara slutet för judarna, men så blev det inte.

Judarna hade en extraordinär sak som talade för dem: och det var den unika religionen som band samman deras ras. Långt ifrån att bli förintade, planerade judarna i sin list och resursstyrka, med sin religion som förenade och band dem samman, hämnd på romarna. Och hämnd fick de sannerligen. De påtvingade romarna en religion som undergrävde romarnas vilja att överleva som ras och som nation.

Med oerhörd iver spred judarna bland romarna en ny religion med sådana självmordsbenägna idéer som "vänd andra kinden till, älska dina fiender, motstå inte det onda" och andra självdestruktiva filosofier som dränerade romarnas styrka och lämnade dem nakna och försvarslösa inför sina fiender. På några århundraden desintegrerades den stora romerska civilisationen fullständigt och stod försvarslös mot de härjande vandalerna som slutligen plundrade Rom år 476 e.Kr. och Rom fanns inte mer.

Men med sin ihärdighet och iver för att bevara den judiska rasen, som den förkroppsligas i hans fanatiska religion, gick juden inte under med Rom. Nej, tvärtom, han livnärde sig på liket och gick från det romerska liket för att sprida sig och infektera de begynnande och växande nya kulturerna som växte fram i Västeuropa, kulturer och civilisationer som från första början var drabbade av handikappet från den nya religionen med vilken juden hade förstört Rom.

Det är sant att juden är tuff. Han är listig och han är förrädisk. Han är också ihärdig och han är envis. Alla dessa egenskaper gör honom väl lämpad att vara det främsta rovdjuret och parasiten på mänsklighetens kropp. Men även med alla dessa egenskaper skulle han inte ha överlevt om det inte vore för hans mosaiska religion. Det är de grundläggande ingredienserna i hans religion som binder honom samman i ett heligt brödraskap fientligt inställt till hela mänskligheten, strävande, pådrivande, klösande, alltid och för evigt för sin ras bästa, för sin ras överlevnad, och uppvisande i sin råa form en av naturens starkaste lagar: fortplantningen och överlevnaden av den egna arten.

Judarna lärde sig ett annat betydelsefullt faktum tidigt i sin historia: Det finns inget så kraftfullt för att förena en grupp (vilken grupp som helst) som att ha en gemensam fiende. Baserat på denna premiss har de sett till att de

har alltid legat i krig med andra raser. Faktum är att alla andra folk är deras fiender vid alla tidpunkter. Det är endast en fråga om strategi vem som är huvudfienden vid varje given tidpunkt.

Denna teori har gjort underverk. Den har hållit judarna enade och kämpande. Deras solidaritet har förintat alla fiender framför dem. Den håller på att förinta den vita rasen idag.

Det centrala temat i den judiska religionen är hat, hat mot gojerna, det vill säga alla andra raser. Den andra övervältigande kraftfulla aspekten av den judiska religionen är raslig lojalitet, lojalitet mot det egna slaget. Medan det för den genomsnittlige vita gojen, sorgligt nog, spelar mycket liten roll vem han gör affärer med, oavsett om det är en annan vit man eller inte. Inte heller är den genomsnittlige vita gojen särskilt intresserad av om personen i dörren bredvid eller personen han möter är av hans eget slag. Men för en jude betyder det allt, oavsett om han gör affärer med en jude, bor granne med en jude eller möter en jude. Låt oss ha detta i åtanke, denna faktor av raslig lojalitet, när vi söker efter en bättre religion för den vita rasen.

Att den judiska religionen har varit den styrka kring vilken den judiska rasen har samlats under de senaste 5000 åren är utom allt tvivel. Judarna tror inte på Gud, och de är inte heller dumma nog att centrera sina ansträngningar eller övertygelser på ett efterliv. Golda Meir, Israels nuvarande premiärminister, uttryckte det kortfattat när hon i sitt tal i Knesset, Israels parlament, sa på jiddisch: "Jag är en icke-troende, men ingen kommer att kunna utrota övertygelsen ur hjärta och sinne att vi utan den judiska religionen skulle ha varit som alla andra nationer, som en gång existerade och försvann." Från barndomens tidigaste glimtar inskärper de judiska föräldrarna idén om raslig lojalitet i sin avkomma, idén att den judiska rasens överlevnad är allt, idén att alla andra folk är deras fiender som antingen ska exploateras eller förintas.

Det judiska Gamla testamentet är proppfullt av påhittad judisk historia, varav mycket lite är sant. Men sammanvävt genom all denna fantasi drivs idén om raslig överlevnad in i deras hjärnor, råd om hur man överlever. Det och Talmud är fulla av råd och visdom som binder samman den judiska rasen i en oförstörbar enhet av syfte.

I Ords. 29:18 formuleras idén om ett långsiktigt program, "där ingen uppenbarelse finns, där förvildas folket." Om vi kontrasterar detta med de råd judarna prackade på den vita rasen i det Nya testamentet, till exempel Matt. 6:34 där det står: "Gör er därför inga bekymmer för morgondagen; ty morgondagen skall själv bära sitt bekymmer." Här ser vi tydligt uttryckt att det är väsentligt för judarna att ha en vision för det långa loppet, en långsiktig plan. I verkligheten är deras religion en evig konspiration som är nödvändig för deras överlevnad som en parasitär ras. Men för att försvaga och mjuka upp sina offer för aggression, erövring och slaveri, har den vita rasen fått sin hjärna förorenad med

alla typer av dåliga judiska råd, varav "bekymra dig inte för morgondagen" är ett av de många, och det är exakt den vita rasens position idag. Judarna har lagt sina långsiktiga planer, som sträcker sig tusentals år tillbaka, för herravälde över och förslavande av världen.

Den vita rasen har däremot ingen plan, inget program för överlevnad. Den har ingen religion att samlas kring eller för att förena sina vita bröder. Den bara famlar, klantar sig och snubblar fram med absolut inget försvar mot juden, vars historiska uppdrag det har varit under tusentals år att förstöra eller förslava den vita rasen.

Medan den ädla vita rasen är kreativ, produktiv och självförsörjande, beslutade judarna instinktivt långt tillbaka i sin tidiga historia att det bästa sättet att överleva var att välja rollen som en parasit på andra produktiva nationers kroppar. Under tusentals år har detta beslut hårdnat och har blivit så permanent rotat och inavlat i den judiska karaktären att han nu inte kan göra annorlunda, inte mer än vad en larv skulle kunna klara sig själv utan att förtära kroppen på sin värd. Eftersom det är så, har juden planerat och planerat och förberett sig.

Han har ett långtgående och allt omfattande program för kontroll, dominans och exploatering av sin värd, för vilken han hyser ett fruktansvärt, patologiskt hat. Drivkraften i hela hans religion är hat mot hans värd. Han har alltid hatat sin värdnation med en fruktansvärd passion. Hur många gånger har vi inte hört uttrycket inpräglat i judiskt kontrollerade böcker om "skökan i Babylon". Faktum är att det babyloniska folket var ett gott vitt folk, ett produktivt folk, ett kreativt folk, som slutligen förstördes av judarna i deras mitt. Genom historien har judarna spridit en ondskefull, lögnaktig propaganda om det babyloniska folkets degeneration; en monstruös lögn.

När judarna strömmade in i den romerska civilisationen och slutligen förstörde den med den nya självmordsreligion de prackade på romarna, framställde de sedan romarna som grymma, degenererade och immoraliska. Än idag skildrar de judiska filmerna som kommer ut från Hollywood romarna som ett utsvävande och degenererat folk. Till och med lögnaktiga judiska propagandister som Billy Graham fördömer ständigt romarna som grymma, utsvävande och tyranniska. Ännu en fruktansvärd judisk lögn.

Efter att ha valt att spela rollen som parasit långt tillbaka i sin historia, är tärningen nu för länge sedan kastad och de kan inte göra annat än att vandra genom den civiliserade världen och söka efter varje plats där de kan slå sig ner i mitten av ett etablerat samhälle, där de kan stanna och blomstra på andras bekostnad. Som ett parasitärt folk kan judarna endast överleva genom att leva på det som andra producerar. När de kommer in i ett samhälle för de inte med sig något annat än sin list och sitt förräderi. Juden vet när han går in i det icke-judiska samhället att han förr eller senare kommer att bli upptäckt och att det kommer att bli våld och vedergällning. Det juden fruktar mer än något annat är öppen

upptäckt och det efterföljande fysiska våldet. En av fraserna genom århundradena har varit "Oy, gewalt!" Denna gamla jiddischfras översätts till "Åh, våld."

Då han vet att hans parasitära aktiviteter med att skinna, röva och plundra det icke-judiska samhället så småningom kommer att resultera i våld mot hans person, förbereder han sig för det i förväg. Vi går tillbaka till citatet från Ordspråksboken där judarna ges rådet "där det ingen uppenbarelse finns, där förgås folket." Så medan han sänker sina tentakler djupt in i kroppen på det samhälle som han står i begrepp att skövla, förbereder han sig i förväg för att ogiltigförklara, neutralisera och minimera motståndet från det icke-judiska samhället som han vet förr eller senare kommer att utvecklas till fientlighet mot honom.

I detta avseende är juden mycket lik andra parasitära varelser i naturen. När en fästing kryper uppför benet på en individ gör den det mycket smygande och vanligtvis helt obemärkt. Fästingen letar efter en lämplig plats på värdens kropp där den kan gräva sig in och suga dess blod för sin egen näring. Fästingen vet att när den gräver sig in skulle det normalt sett vara smärtsamt för värden, och därför dra till sig dess uppmärksamhet och resultera i att den plockas bort och förintas. Men fästingen har ett botemedel för detta. Innan den gräver sig in bedövar den noggrant hudytan på offret. Efter att ha gjort detta börjar den sedan försiktigt tugga och suga, samtidigt som den hela tiden bedövar området så att värden inte känner någon smärta. Under tiden borrar sig huvudet djupare och djupare in och parasiten börjar svälla upp av offrets blod utan att värden har känt någon som helst smärta, eller ens varit medveten om dess närvaro. Vid den tidpunkt då offret slutligen upptäcker fästingen är den grundligt rotad i köttet. Värden är inte längre i en position att ta bort den utan att orsaka smärta och infektion för sig själv och död och förintelse för den parasitära fästingen. Även om offret nu försöker ta bort parasiten kan han inte göra det. Han kan dra loss den uppsvällda kroppen och förstöra delar av fästingen, men huvudet kommer att förbli inbäddat och orsaka infektion och kanske blodförgiftning. Vid detta stadium blir det en omfattande operation att ta bort den infektiösa fästingen, som han enkelt kunde ha snärtat bort med ett finger i början, om han hade insett att parasiten hade planer på hans blod. Judens parasitära operation på sin olyckliga värds kropp är mycket likartad.

Genom att vara en icke-produktiv parasit har juden mindre än ingenting att erbjuda det värdsamhälle eller den nation som han träder in i och i vilken han omedelbart börjar sänka sina tentakler djupt. Kom ihåg titeln på detta kapitel, att judarna är bedrägeriets mästare. Hans främsta handelsvara är bedrägeri och lögner i massiv skala. Genom att ha valt att vara en professionell parasit är denna egenskap nu så djupt och instinktivt ingrodd i hans själva natur att han instinktivt vet vad han måste göra för att skydda sig själv och vilka hans icke-judiska värds svagheter är. Han därför

väljer att koncentrera sig på alla maktens nervcentra hos sin produktiva och kreativa värd. Inom kort har han kontroll över de huvudsakliga funktioner som avgör ett folks och en nations öde och välfärd. Judem inte jordbrukar, han arbetar inte på fälten, han arbetar inte i fabrikerna. Han koncentrerar sig på att placera sig själv i kontroll över en nations pengar, över det landets nyhetsmedier, över dess utbildningsfaciliteter och över dess regering. Han arbetar flitigt och skickligt för att manipulera, förvirra och förbrylla sina offers sinnen. Liksom fästingen bedövar han hjärnan på den hedniska nation i vars mitt han har bosatt sig. Han sänker sina tentakler djupt och förbereder sig för att motverka alla ansträngningar att avlägsna honom.

Idag, i världen i allmänhet och i Amerika i synnerhet, finner vi därför juden med ansvar för nationens finanser. Han har fullständig kontroll över Federal Reserve-systemet, som de flesta amerikaner inte förstår någonting om, men tror att det är en avdelning inom den federala regeringen. Många böcker har skrivits om judiskt ägande av Federal Reserve-systemet och vi har inte utrymme här för att behandla detta ämne i detalj. Men det räcker med att säga här att Federal Reserve Board inte är en statlig funktion, utan ett helt privat system av banker som ägs, kontrolleras och manipuleras av de internationella judiska bankirerna och som står helt utom räckhåll och kontroll för den federala regeringen. Inte för att detta skulle göra någon större skillnad i vilket fall som helst, eftersom den federala regeringen också kontrolleras av judarna, men det är betydelsefullt att göra denna distinktion.

Genom manipulation, genom utgivande av statsobligationer, kan Federal Reserve låta trycka miljarder för sin egen vinning och betala inget mer för de miljarder dollar som går in i dess kistor än kostnaden för det papper och bläck som används. Detta kostar vanligtvis cirka 7/10 av en cent per papperssedel, oavsett om den sedeln är en 10,00-dollarsedel eller en 1000,00-dollarsedel. Den faktiska tryckningen utförs av U.S. Bureau of Engraving and Printing, men sedlarna överförs sedan till de internationella judiska bankirerna under täckmantel av Federal Reserve-systemet. Den enda utgiften för bankirerna är kostnaden för papper och bläck.

Inte nog med att de judiska bankirerna får pengarna praktiskt taget gratis, utan den amerikanska regeringen är sedan skyldig att utfärda amerikanska statsobligationer som säkerhet för det aktuella lånet. Det amerikanska folket fjättras sedan vid att inte bara betala av kapitalbeloppet på statsobligationerna under en period av år, utan även räntan på dem. Dessa skulder betalas aldrig av, utan tvärtom, som de senaste 40 årens historia visar, ökar de från år till år. Och så blir den amerikanske skattebetalaren alltmer förslavad i skulder, och betalar ränta i denna generation och nästa och nästa till de internationella judiska bankirerna, som i stort sett förvärvade lånepengarna kostnadsfritt från själva Government Printing Office.

Judarna har varit manipulatörer av pengar och usurperat nationernas statskassor i världen sedan urminnes tider. Deras bibel talar om penningväxlarna i deras tempel. De var alla, naturligtvis, judar. Det judiska monopolet på pengar går så långt tillbaka som pengarnas egen historia. Bedrägeriet med Federal Reserve-systemet är ingalunda nytt och det har utvecklats under tusentals år från guldsmedernas urgamla sedvänja att vara säkra förvarare av förmögna individers guld.

Guld har haft en speciell och fascinerande dragningskraft på judarna i synnerhet från de tidigaste tiderna. Från pengarnas tidiga begynnelse har guld använts som ett bytesmedel och från de tidigaste tiderna har judarna graviterat kring sysselsättningen att vara säkra förvarare av andra människors guld. De fann snart att eftersom de hade ett antal kunder som förvarade guld i deras valv, tog de aldrig ut allt sitt guld samtidigt. De kom då på den sekundära idén att låna ut en del av guldet som tillhörde någon annan till en räntesats, vilket innebär att de kunde låna ut någon annans guld och låta låntagaren använda det under en begränsad tidsperiod med en ytterligare mängd guld som kom tillbaka som en premie. Allteftersom antalet kunder ökade fann de att de kunde låna ut praktiskt taget 90 procent av allt guld de höll och fortfarande ha tillräckligt med reserv till hands för att täcka eventuella uttag. Detta utvecklades sedan till bankverksamhet och detta blev ett oerhört kraftfullt verktyg till judens fördel för att ackumulera rikedomen från de produktiva handlare och köpmän i vilkas mitt de verkade.

Från denna grundläggande början har alla bankgrunder utvecklats. Idag har judarna lagt till tusentals ytterligare utsmyckningar till detta knepiga arrangemang, och genom räntebetalningar, genom Federal Reserve-systemet, genom internationella lån och manipulationer, kontrollerar de nu exklusivt världens pengar.

Inte nog med att de kontrollerar banksystemen, utan de kontrollerar också världens aktiemarknader. Den som granskar listan över dem som äger platser på N.Y. Stock Exchange, eller de andra börserna över hela nationen, kommer att finna att de i stort sett alla är judar, och några få medarbetare till judar. Genom att också kontrollera aktiemarknaden, som de kan manipulera upp eller ner efter behag, kan de och gör de så att de skummar av alla fördelar från de hårt arbetande, produktiva och kreativa vita amerikanerna från toppen in i sina egna kistor. Inte bara det, utan genom att hålla inne kredit närhelst de väljer, kan de kasta denna nation (eller vilken annan nation som helst) eller hela världsekonomin, i en depression. Eftersom dessa är planerade och judarna i förväg vet när de ska göra dessa saker, kan de naturligtvis återigen skörda enorma fördelar och flå de intet ont anande goyim för evigt och i oändlighet.

Juden skulle aldrig kunna upprätthålla ett sådant strypgrepp och en sådan ondskefull kontroll över sina offer under någon längre tid om det inte vore för det faktum att han också har fullständig kontroll över kommunikationsmedlen, informationsmedlen och propagandamedlen. Få människor inser hur kraftfullt ett verktyg propaganda är. Adolf Hitler har korrekt sagt att genom användning av propaganda kan judarna få himlen att se ut som helvetet, och helvetet att se ut som himlen. Detta är bara alltför sant, och judarna har gjort detta skickligt och konstnärligt. Eftersom de kontrollerar pengarna, har de medlen för att förvärva kontroll över alla tidningar, alla radionätverk, alla televisionsnätverk, alla tv-stationer, alla ledande nationella tidskrifter, och dessutom själva nyhetsbyråerna, såsom United Press International, Associated Press och alla andra nyhetsbyrånätverk. Sålunda kan de kontrollera varje nyhet som sprids nationellt, eller för den delen världsomspännande. De kan lika gärna undertrycka och avvisa varje berättelse som inkommer till deras nyhetsinsamlingscenter och undanhålla den från världen, och detta är ännu viktigare.

I deras arsenal av propaganda finns också en mycket viktig del, nämligen filmindustrin — återigen helt kontrollerad av judarna. Faktum är att Hollywood och filmindustrin är så grundligt kontrollerad av judarna att Hollywood ofta har kallats för Kosher Valley. Filmindustrin har under de senaste 50 åren utan tvekan utvecklats till ett av de mest kraftfulla medlen för propaganda och hjärnförorening av den vita rasen som världen någonsin skådat. Det är först under de senaste åren som den har motsvarats, och kanske överträffats, av den judiskt kontrollerade televisionsindustrin. Du kan vara säker på att filmindustrin inte lämnades outnyttjad när det gällde att främja judarnas intressen och att främja deras program för förintelsen av den vita rasen.

Under krigsåren var den judiska filmindustrin i Hollywood upptagen med att spotta ur sig den ena tyskfientliga, Hitlerfientliga och nazistfientliga propagandafilmen efter den andra. Naiva och lättlurade som vi är, svalde många av våra vita bröder detta giftiga bete och värvades i den judiska snaran att låta de vita amerikanerna delta i det ondskefulla judiska programmet att låta vita bröder döda vita bröder för att rädda nacken på den svekfulle juden. Samtidigt prisades de kommunistiska länderna upp till skyarna. Genom förrädisk lögnpropaganda fick man det att verka rimligt att vi, Amerikas förenta stater, kunde förena våra krafter med det judiskt kontrollerade kommunistiska Ryssland i att föra ett självmordskrig av förintelse mot den vita rasens heroiska försvarare, nämligen det tyska folket.

Filmerna har inte bara använts som instrument för att få oss involverade i självmordskrig, utan de har också använts som ett medel för att ange tonen för vår moral och våra seder. I grund och botten har de använts för att undergräva och degenerera det moraliska klimatet hos vår ungdom och hos

vårt land som helhet. Under 1920-talet hade filmerna blivit så utsvävande och degenererade att de hotade sin egen överlevnad. Märkligt nog förbättrades den moraliska tonen något under 30-talet. Många av de bästa berättelserna som har getts ut av Hollywood har sitt ursprung i 1930-talet och folk lockades tillbaka till biograferna i stora skaror. Sedan började juden skickligt att flika in anti-tysk, anti-nazistisk propaganda i sin vitaliserade filmindustri och började uppvigla och förorena sinnena hos det vita folket i Amerika mot hat och en villighet att acceptera idén om krig mot sina egna vita bröder.

Under själva kriget gick filmerna på högvarv. Nästan varje produktion var ondskefullt vinklad för att förstärka krigsinsatsen för att förstöra Tyskland. Samtidigt injicerades idén om rasintegration i temat. När kriget var över främjades idén om samexistens och samarbete med Ryssland tillsammans med en intensifiering av idén om en värld, en världsregering och Förenta Nationerna.

Vid 1950-talet breddades idén om rastolerans för judarna mot acceptans av negern som en jämlike i vårt samhälle och som det förtryckta offret för den vita mannens girighet och grymhet. Den självmordsbenägna idén om att negern är en permanent och livsviktig jämlik del i vårt amerikanska samhälle har progressivt främjats ända sedan dess. Att hitta en film idag som inte på ett eller annat sätt främjar rasblandning är svårt att finna. Juden i dagens filmer, press och i tv, driver på i ett ondskefullt och skrämmande tempo för fullständig rasblandning av det amerikanska folket. Allt motstånd har effektivt klubbats ner och förstörts.

Under 1950-talet och 1960-talet injicerades två nya element i filmpropagandakampanjen. Det ena är användningen av droger som ett ständigt ökande problem. Det får det att verka som om folket själva främjar droger utan någon inre eller yttre påverkan. För de unga får man det att verka som om alla gör det, och varför skulle inte de också prova. Den andra faktorn är den ständigt ökande rena smutsen och pornografin som injiceras i våra filmer, och därigenom undergräver vår moral och förorenar tänkandet hos alla människor, särskilt vår uppväxande yngre generation.

TV-industrin, som gick på högvarv kort efter slutet av andra världskriget, rivaliserar nu med, och överträffar utan tvekan, effektiviteten och ondskan i själva filmindustrin när det gäller att förorena det amerikanska folkets sinnen.

Så grundligt förorenade har den amerikanska tv-publikens sinnen blivit av besattheten att titta på tv att i många familjer, om deras tv-apparat togs ifrån dem, skulle de lämnas helt hjälplösa i att veta vad de ska göra med sin tid. Vissa mödrar föser undan sina ungdomar till ett rum med tv-apparaten

för fullt, och använder den judiska idiotboxen som barnvakt åt sina ungdomar. Föga inser de att medan dessa lättpåverkade unga sinnen sitter framför dessa judiska dumburkar, absorberar de degenererade judiska idéer. Inte heller inser de att de tillåter sina dyrbaraste ägodelar att förorenas med gift som kommer att bli svårt att eliminera från deras avkommors sinnen för resten av deras liv.

Och så, med judarna i full kontroll över alla propagandakanaler, nyhetsbyråerna, tidningarna, radionätverken, televisionsnätverken, filmerna, tidskrifterna och varje annan form av propaganda. Amerika och världen översköljs med det judiska giftet. Den översköljs och övervältigas av idén om rasblandning med de svarta, med idén att judar är heliga, immuna och orörbara; med idén att snusk och pornografi är det normala tillståndet inom underhållning; med idén att droger är det nya och att alla borde försöka "tända av" på en tripp.

Framför allt framställs idén om raslig lojalitet som det mest avskyvärda brott en person någonsin skulle kunna hysa i sina tankar. Inte en enda konstruktiv idé kommer ut ur alla dessa timmar och dagar och månader och år av hjärnförorening som juden främjar. Men allt som är destruktivt för den vita rasen drivs på och främjas: allt som är bra för negrerna, de svarta, de färgade och judarna lyfts fram och främjas. Listan över de förvirrande, destruktiva och suicidala idéer som öses över det amerikanska folket, likt så mycket sopor, är oändlig. I ett annat kapitel med titeln "Falska idéer spridda av judarna" kommer vi att diskutera ytterligare ett dussintal idéer med vilka det amerikanska folkets sinnen förorenas. Dessa är dock bara ett fåtal dussin av tusentals som kontinuerligt, för evigt, ständigt och oändligt regnar ner över det amerikanska folket.

I sin propagandataktik älskar judarna att alltid stämpla någonting som raka motsatsen till vad det är, och en av de etiketter de använder för sinneskontaminering är "hjärntvätt". Jag förkastar denna term, men genomgående i denna bok föredrar jag att använda termen "hjärnförorening" istället, eftersom jag anser att den mer korrekt skildrar vad som faktiskt görs. Att tvätta ens hjärna skulle innebära att man renar den från alla orenheter och föroreningar. Men detta är inte vad judarna gör. De tar faktiskt normala friska hjärnor, det vill säga goyim-folkets hjärnor, och infekterar dem med en massa snusk, pornografi och föroreningar av felaktiga idéer. Därför anser jag att termen "hjärnförorening" mycket mer korrekt betecknar vad juden gör än vad termen "hjärntvätt" gör.

I den aggressiva jakten på hans ondskefulla program för hjärnförorening är våra unga människors sinnen det första och främsta målet. För att kunna erövra våra ungdomars hjärnor är utbildningsområdet av avgörande

betydelse och judarna har fullständigt monopoliserat våra utbildningsmöjligheter under många, många decennier.

Henry Ford skrev sin utmärkta bok *Den internationella juden* för över 50 år sedan. Här är vad han säger om judenheten i skolor och högskolor: "Högskolor invaderas ständigt av den judiska idén." "Anglo-saxarnas söner attackeras i själva sitt arv." "Byggarnas, skaparnas söner, undergrävs till förstörarnas filosofi." "Unga män i de första berusande månaderna av intellektuell frihet grips av löftesrika doktriner, vars källa och konsekvenser de inte ser." "Den centrala gruppen av röda filosofer vid varje universitet är en judisk grupp, ofta med en 'gentile-front' i form av en vilseledd professor. Vissa av dessa professorer är avlönade av utomstående röda organisationer. Det finns interkollegiala socialistiska sällskap, som vrimlar av judar och judiskt inflytande, och som fraktar runt judiska professorer i landet, där de talar till studentföreningar under beskydd av de bästa medborgerliga och universitära auspicier."

När det gäller förslag på vad man ska göra åt det, sa Henry Ford: "Identifiera helt enkelt källan och karaktären på det inflytande som har översvämmat våra skolor och universitet. Låt studenterna veta att deras val står mellan anglo-saxaren och Judas stam. . . Det enda absoluta motgiftet mot det judiska inflytandet är att kalla högskolestudenter tillbaka till en stolthet över sin ras."

Kom ihåg att Henry Ford, den store amerikanen, skrev dessa rader redan 1921, för över 50 år sedan. Sedan dess har den judiska lavinen i våra utbildningssystem, med början i förskolan, genom grundskolan, gymnasiet och genom högskolorna, förvandlat dessa lärosäten till rena dårhus där det vita barnets unga, bördiga och kreativa sinne förorenas och förvrids till ett instrument för sin egen undergång och för förstörelsen av sitt land, sin nation och sin ras. Med de obligatoriska lagar som idag tvingar föräldrar att skicka sina lättpåverkade unga barn till skolan fram till 16 års ålder, innebär det undantagslöst att de blir intagna på en straffanstalt fem dagar i veckan under skoltid, och, vare sig de vill det eller inte, får sina unga hjärnor förorenade med judiskt skräp och avfall för sin ras undergång.

Henry Fords idé om att bara identifiera källan är idag inte längre möjlig eller praktisk. Mycket mer grundläggande och drastiska åtgärder måste vidtas. Den vita människan som helhet behöver en helt ny syn på livet och religionen. Han behöver en helt ny filosofi och, i själva verket, behöver han en ny religion som ger honom mål och syfte, en identitet och ideologi som är hans egen. Faktum är att den vita rasen behöver en ny religion polariserad kring värdet av sin ras, det största värdet på jordens yta. Denna idé och denna ideologi

måste inpräntas i våra unga avkommors sinnen från den tidpunkt de börjar tala.

Det finns knappast en fas inom något verksamhetsområde som styr denna nations öde som judarna inte direkt eller indirekt kontrollerar. Med två kraftfulla segment i sina händer, nämligen kontroll över propagandamedlen och kontroll över pengarna, är USA:s regering en fången marionett som utför rörelserna av att vara en demokrati som representerar hela folket. Men i sanning är den ett kraftfullt instrument i händerna på judarna, använt för att exploatera, tyrannisera och förgöra den vita rasen, vars regering den bara verkar vara.

Det finns knappast en offentlig tjänsteman i någon betydande ställning idag som är en fri man. Nästan var och en av dem har placerats i sitt ämbete eller har erhållit sin position genom judisk manipulation och judisk planläggning. Efter att ha nått dit de är genom judarnas välvilja, måste de i sin tur stå till svars inför den judiska konspirationen. Bakom en man som president Nixon finns en judisk chef som Henry Kissinger, född i Tyskland av en judisk rabbin. Nixon har inte bara en judisk ”rådgivare”, utan två. Den andre är juden Arthur Burns, född Bernstein i Österrike, även han son till en rabbin. Faktum är att Nixons hela politiska karriär ursprungligen lanserades redan 1946 av en jude vid namn Murray Chotiner. Han har kontinuerligt vägledt Nixons karriär och varit kopplaren mellan det judiska samfundet och Nixon.

President Lyndon B. Johnson hade de ökända Abe Fortas och Walter Rostoff, båda judar. President Kennedy hade Walter Rostoff och Arthur Schlesinger, Jr. President Roosevelt hade som sin verkliga chef ledaren för Kehilla, den hårdföre, saklige juden Bernard Baruch, liksom flera lägre judiska rådgivare. Och så fortsätter det.

Samma sorts judiska kontroll, med judisk bakgrund, av rådgivning och styrning, återfinns hela vägen ner till den lokala kommunala nivån. Många judar väljs själva till ämbeten, men företrädesvis vill de ha någon vit goy-bulvan som frontar för dem medan judarna drar i trådarna i bakgrunden, styr, manipulerar och ger order.

Skulle någon ärlig, naturlig ledare för den vita rasen försöka kandidera till ett ämbete och klara det på egen hand, sätts de gigantiska propagandamaskiner som judarna har till sitt förfogande omedelbart i rörelse. En sådan man blir då smutskastad, attackerad och förtalad. Eller så används ibland den motsatta taktiken och han blir helt tystad i media så att väljarna knappt vet att han ens kandiderar. Skulle en sådan naturlig vit ledare lyckas trots alla dessa hinder, då sätts hela propagandaapparatens makt in för att smutskasta, fläcka ner och förtala honom, och nedvärdera honom inför den lättlurade allmänheten. De fulla resurserna av deras pengamakt sätts också in och i nästa val är hans motståndare välfinansierad och ges en enorm uppbyggnad av nyhetsmedierna.

Vanligtvis gillar judarna att som sina frontfigurer välja män som har en fatal svaghet i sin karaktär och en skamlig episod i sitt förflutna, en som inte är allmänt känd för allmänheten. På grund av deras karaktärssvaghet i allmänhet och deras sårbarhet för utpressning är sådana människor lätta att manipulera. Med mutor och ekonomiskt bistånd lockas de lätt till att bli förrädare mot sin egen ras och utföra judarnas ärenden. De hålls lätt i schack genom hot om avslöjande av deras skamfulla förflutna.

Jag har nämnt att kommunikationsmedlen är i händerna på judarna. Jag har nämnt kontroll över pengar och internationell bankverksamhet, kontroll över utbildning och kontroll över regeringen som allt varande i händerna på judarna. Detta täcker ingalunda hela territoriet. Faktum är att det knappt finns en aktivitet av någon betydelse i detta land som inte direkt eller indirekt kontrolleras av den "utvalda" rasen. Detta inkluderar även de brottsbekämpande myndigheterna, domstolarna och till och med den vite mannens religioner. Om de sistnämnda kommer vi att ha mer att säga i ett annat kapitel. Jag vill dock här nämna det faktum att de flesta företag, särskilt de betydande storföretagen, alla är i händerna på judarna.

För över 50 år sedan skrev Henry Ford följande: "Att göra en lista över de branscher som kontrolleras av judarna i USA skulle vara att vidröra de flesta av landets vitala industrier — de som verkligen är vitala, och de som genom odlade vanor har fåtts att verka vitala. Teaterbranschen är exklusivt judisk: pjäsproduktion, bokning, teaterverksamhet är alla i händerna på judarna. Detta förklarar det faktum att man i nästan varje produktion idag kan upptäcka propaganda, ibland skrikig kommersiell reklam, ibland direkt politisk konstruktion."

"Filmindustrin; sockerindustrin; tobaksindustrin; 50 procent eller mer av köttpackningsindustrin; över 60 procent av skotillverkningsindustrin; det mesta av det musikaliska utbudet som görs i landet; smycken; spannmål; bomull; olja; stål; tidskriftsförfattande; nyhetsdistribution; spritbranschen; låneverksamheten; dessa, för att bara nämna de industrier med nationell och internationell räckvidd, kontrolleras av judarna i USA, antingen ensamma eller i samarbete med judar utomlands."

Detta är vad Henry Ford observerade för över 50 år sedan. Detta stora, kreativa och produktiva geni av den vita rasen, som byggde ett av världens största imperier med sina bara händer från grunden, borde veta ett och annat om vem som kontrollerade affärsverksamheten i USA under hans tid.

Efter att ha byggt det mäktiga Ford-imperiet fann han att vissa mystiska krafter försökte stjäla det från honom genom list och svek. Han misstänkte att dessa manipulatörer styrdes av mäktiga judiska finansiärer. Som en intelligent och resursstark man,

Mr. Ford föresatte sig att finna de skyldiga bakom denna manöver. Han kallade till sitt kontor de mest intelligenta forskarna inom sin bekantskapskrets. Han gav dem i uppdrag att göra en grundlig studie av den Internationella Juden och publicerade deras resultat i *The Dearborn Independent* som vid den tiden var Ford Motor Companys officiella organ. Resultaten av dessa undersökningar, publicerade 1921, var en bomb, inte bara för de vita gentiles, utan för den judiska konspirationen själv, eftersom de avslöjade deras skändliga taktik i deras världsomspännande konspiration. Den sammanställda informationen var ett värdefullt bidrag till Amerikas vita gentiles och rekommenderas som läsning för alla som önskar lära sig mer om bakgrunden till den Internationella Judiska Konspirationen.

* * * * *

Eftersom judarna har haft en sådan dödlig inverkan på de vita civilisationerna under de senaste tusentals åren, ankommer det på oss att intensivt studera vår Nemesis natur. Det är också grundläggande för vår överlevnad att utveckla ett botemedel mot denna pest. Detta strävar vi efter att göra genom hela denna bok.

* * * * * *

Vilka är dessa märkliga, säregna människor som har kunnat överleva längre än någon annan ras i den nedtecknade historien? Vilka är dessa människor som har varit förövare av så stora civilisationer som Rom, Babylon och Egypten? Vilka särdrag i deras konstitution är det som har gjort det möjligt för dem att förstöra ett högstående välmående land som Ryssland i modern tid och förvandla det till ett judiskt slavarbetsläger? Hur har de i själva verket kunnat lägga världens rikedomar i sina händer och förvandla världen till en judisk diktatur? Hur har de kunnat göra allt detta utan att vi, den stora vita rasen i Amerika, ens har kunnat diskutera frågan intelligent utan fruktan och bävan?

Det är av yttersta vikt att vi studerar denna varelse biologiskt, psykologiskt, ekonomiskt och även ur ett ras- och religionsperspektiv.

De flesta vita människor är fruktansvärt förvirrade när det gäller den judiska rasen. En av de sorgligaste föreställningar som de flesta gentiles har fallit för är den felaktiga idén att judar är medlemmar av den vita rasen. Detta är ett ytterst förrädiskt bedrägeri som judarna själva har främjat bland vårt folk, men för sina egna har de gjort det helt klart att de inte har något gemensamt med den vita rasen.

Judarna är för evigt semiter, med ursprung i Asien från förhistorisk tid.

Den judiske professorn Leonard J. Fine gör den rasmässiga punkten glasklar för sitt eget folk: "Vi är inte vita symboliskt, och vi är inte vita bokstavligt. Vi bör inte tillåta oss att klumpas ihop med det vita Amerika, för det är inte där vi hör hemma."

Mycket tid slösas bort bland de vita gentiles (icke-judar) på att argumentera om huruvida judarna är en ras, eller om de är en religion, eller om de är en nation. Faktum är att de är alla tre, och det spelar liten roll i vilken proportion man vill tillskriva vikten av någon av dessa tre faktorer.

Från urminnes tider har de utgjort en ras som har varit den civiliserade världens plåga. Detta har de kunnat göra på grund av sin religions unikhet. Den var främst utformad för att föreviga och bevara rasen genom att vara en parasit på produktiva nationers kropp. De är en världsomspännande nation och bildar en nation i nationen i varje land där de har fäst sina tentakler. Detta inkluderar i stort sett alla länder i världen. Om det finns en faktor som har bundit samman judarna och gjort dem till den mest ihärdiga, envisa rasen i världen, så är det deras mosaiska religion och den resulterande raslojalitet som den har ingjutit i varje judisk medlem. Det är denna ras-religiösa enhet som gör dem kraftfulla, och det är något som vi bör ta fasta på när vi tänker på den vita rasens bevarande.

Den judiska rasens tidiga ursprung är förlorat i forntiden. De judiska shibbolet-orden, som de framställs i berättelsen om Abraham, Isak och Jakob, är naturligtvis bara judiska lögner som utgör en bra historia kring vilken de kan samla sin ideologi, men den har absolut ingen grund i fakta eller historia.

Judarna själva har aldrig brytt sig om att verkligen spåra sitt ursprung i historien, ett ursprung som förblir höljt i dunkel. De kommer helt enkelt med ett påstående om att de är Guds utvalda folk, ett mycket speciellt folk, och de hävdar också att de har den längsta historiska dokumentationen av alla folk på jorden. Medan det förstnämnda påståendet om Abraham, Isak och Jakob är en grundläggande dogm i deras religion, en som har byggt den judiska rasen, är det andra påståendet om att ha den längsta historiska dokumentationen svårt att bestrida.

Judarna dyker upp och återkommer i andra nationers historier under 5000 år. Genom att i grunden vara ett rovdjur och en parasit, har de antingen aldrig kunnat, eller aldrig varit villiga att etablera en egen nation. Detta är ett ganska bedrövligt facit för en så märklig och virulent ras, och otroligt när man betänker att de gör anspråk på att vara Guds utvalda favoriter.

Ordet jude är av ganska modernt bruk och härstammar från ordet Juda och judisk. I den antika historien var judarna kända som hebreer, vilket härstammar från det arameiska ordet "Ebri", som i sin tur härstammar från det hebreiska ordet "Ibhri" som betyder "en som är från andra sidan floden". Hebreiska skrevs i all antik litteratur som "Habiru" och förekommer som sådant ofta i Bibeln och i egyptisk litteratur. I Bibeln används Habiru synonymt med "Sagaz", vilket betyder mördare eller strupskärare.

Sålunda skrev egyptierna alltid om judarna som "de mördande banditerna från andra sidan floden."

Eftersom Palestina var den antika världens vägskäl, korsades detta område av de flesta rika handelsvägarna. Detta gjorde det naturligtvis till en naturlig livsmiljö för band av mördare och rånare. Det faktum att öknar och berg var en del av det naturliga landskapet bidrog ytterligare till att göra detta område till den naturliga livsmiljön för utvecklingen av en nation av banditer, mördare, rånare och parasiter. Detta är exakt vad som utvecklades, och detta är så långt historiska fakta kan visa det tidiga ursprunget för den judiska rasen.

En tysk jude, Kastein, som förkortade sitt namn från Katzenstein, är erkänd som en framstående kännare av judisk och biblisk historia. I sin *History of the Jews* identifierar Kastein många av de stora namnen i judisk historia som banditer. Han nämner Jefta som en av det judiska folkets frälsare och identifierar honom som rövarhövdingen i Gilead. Om den store judiske hjälten David säger han: ”Vid tiden för Sauls död finner vi David som ledare för ett band fribytare, boende i Siklag... När han hörde att tronen var ledig, skyndade David omedelbart till Hebron i Judeen. Ingen hade kallat på honom, men han lade fram sitt anspråk på kungadömet och förklarade att Samuel i hemlighet hade utsett honom.” Om den store och vise Salomo har Kastein detta att säga: "Shelmo, Salomo den fredlige, inledde sitt styre genom att begå tre mord som röjde hans väg och gjorde honom kvitt hans ende bror, och gjorde så utan minsta samvetskval."

Det faktum att Salomo, David och Jefta alla var blodtörstiga banditer är typiskt för alla judiska ledare. Medan judarna har varit en del av historien sedan civilisationens gryning, har deras historia alltid varit en historia av förräderi, av blodsutgjutelse, mord, rån och brott.

Trots det faktum att denna säregna ras har bestått längre än någon annan på jordens yta, sticker två ganska märkliga fakta ut. Det ena är att de under dessa tusentals år aldrig försökte bilda ett eget land eller nation, och inte ens dagens banditstat Israel är något undantag från det påståendet. Israel är endast avsett att bli högkvarteret för den judiska världsdiktaturen, inte en samlingsplats för alla världens judar. Det andra märkliga faktumet är att detta hårdföra och ihärdiga folk aldrig har utvecklat en egen civilisation eller kultur, trots alla deras påståenden om motsatsen.

En av judarnas främsta styrkor är den skickliga manipulationen av propaganda. Men de hebreiska dokumenten och deras historia visar att alla judiska anspråk på kultur är helt utan grund. *The Horizon Book of Christianity*, ett standardverk, säger: "Judarna började som en samling små stammar som senare uppnådde självständighet endast i mellanperioden mellan stora imperiers uppgång och fall. De har inte efterlämnat några monument som vittnar om storslagenhet. Det finns inga gravar efter hebreiska kungar med..."

guldkransar och vagnar prydda med juveler. Palestinsk arkeologi har inte grävt fram några statyer av David eller Salomo, utan endast vattenkrukor likt den som Rebecka använde för att vattna kamelerna åt Abrahams tjänare."

Oriental Institute i Chicago innehåller en av världens mest framstående samlingar av skönkonst, specialiserad på egyptiska, syriska och andra kulturer från Främre Orienten, i det område som judarna gör anspråk på som sitt ursprung. Man skulle förvänta sig att finna det judiska bidraget till civilisationen väl representerat där. Efter att ha vandrat genom stora salar fyllda med fantastiska konstverk, praktfulla statyer, utsökta juveler och andra föremål från egyptiska och assyriska erövrares gravar, kommer vi till den judiska utställningen. Här finner vi en glasmontrar fylld med trasiga bitar av lerkrukor, grova, odekorerade och oglaserade redskap som skulle kunna ha kommit till oss från stenåldern. Detta är den stora judiska "kultur" som judarna skryter så flagrant om, och det är i stort sett allt de har att erbjuda.

Faktum är att judarna genom hela den antika historien endast var kända som förstörare. De producerade ingen konst, grundade inga dynastier, byggde inga stora städer och saknade, som det enda av alla antika folk, talang för de finare tingen i kulturen eller det civiliserade livet. Ändå får vi idag höra judarna skryta högt och länge om hur de är civilisationens enda fackelbärare.

Den kände historikern Arnold Toynbee definierade judarna för all framtid för några år sedan, när han beskrev dem som ett "fossilt" folk. Med detta menade han att de var ett folk som hade misslyckats med att utvecklas sedan stenåldern, vilket deras primitiva lerkrukor bevisar för oss. De lyckades aldrig bemästra jordbruk, boskapsskötsel, arkitektur eller någon av de civiliserade konsterna. Inte ens som en banditnation var judarna särskilt framgångsrika, utan hankade sig fram i Palestina där de ofta befann sig på gränsen till svält.

Kastein säger vidare om judarna: "Vissa stannade kvar inom Kanaans gränser, andra bosatte sig längs Österns stora militärväg och i de angränsande öknarna och vildmarkerna, där de levde en nomadisk tillvaro, medan en mindre del, driven av hunger, slutligen lyckades nå Egypten, där faraonerna tog dem under sitt beskydd."

Egyptierna, som byggde en av de tidigaste och en av de största civilisationerna genom tiderna, misslyckades med att erkänna sin egen största tillgång: det medfödda, inre värdet i deras raslinjer som frambringade civilisationen i deras mitt. Vi har redan diskuterat hur ett av deras största misstag var att tillåta inflödet av svarta från nedre Nilen att komma in i deras land och blandas med, besudla och bastardisera deras blodslinjer. Av alla raser i det gamla Egypten som blandades, var det endast judarna som höll sig för sig själva.

Efter att faraonerna hade tillåtit judarna att komma in av ren sympati för deras utsvultna och eländiga tillvaro, skulle de snart få lära sig

den virulenta och destruktiva naturen hos den parasit som de hade tillåtit att komma in. Judarna steg snart till höga positioner i faraonernas land, och samtidigt, som det skulle komma att hända i så många andra länder, började imperiet att falla samman. Parasiterna som egyptierna hade tagit emot av sympati, började på kort tid att uppvisa sina utmärkande drag, nämligen att bryta ner en civilisation inifrån. Banditgäng dök snart upp och började trakassera och plundra handelsvägarna. De blev djärvare i imperiets utposter. De verkade veta precis när de skulle slå till och vilka av städerna som var dåligt bevakade.

Med judarna som ledare och katalysatorer ökade handeln med svarta slavar och bastardiseringen av den vita egyptiska nationen påskyndades. Imperiet började förfalla inifrån. Dess ledarskap blev apatiskt, rasen blev mer och mer präglad av svart blod och folkets moral undergrävdes. Här är vad Alan H. Gardiner översätter från en gammal papyrus i Leiden: "Egypten var i nöd, det sociala systemet hade blivit oorganiserat; våld fyllde landet. Inkräktare jagade den försvarslösa befolkningen; de rika berövades allt och sov under bar himmel, och de fattiga tog deras ägodelar. Det är inte bara en lokal stöming som här beskrivs, utan en stor och överväldigande nationell katastrof. Faraon var märkligt inaktiv."

Här har vi en typisk beskrivning av den judiska virulensen i att sprida sönderfall och förstöra en stor nation som de hade fäst sina tentakler vid. Vi såg samma sak hända vid Babylons fall. Vid studier av den franska revolutionen och den ryska kommunistiska revolutionen finner vi en liknande och parallell händelse.

Vid 2100 f.Kr. var den egyptiska nationen så demoraliserad och splittrad att de var oförmögna att motstå erövring utifrån. Och som vanligt banade judarna väg för erövrarna. De banade väg för Hyksos, eller herdekungarna, som vann Egypten utan strid och upprätthöll en järndiktatur över folket i 511 år. Hyksos var kända som judarnas beskyddare. Under denna period av fem århundraden var judarna furstar i Egypten, tog vad de ville ha från de förslavade egyptierna, och ådrog sig deras fiendskap genom sin onda arrogans mot den förrådda befolkningen. Slutligen ledde egyptiernas infödda ledare en framgångsrik revolt och fördrev Hyksos för alltid. Efter att egyptierna återfått kontrollen över sitt eget land och sitt eget öde straffade de judarna för deras förräderi och förslavade dem för ett liv i hårt arbete.

Detta för oss till Moses period, då judarna klagade över sin hårda lott i Egypten. Innan de förrådde nationen till Hyksos hade de åtnjutit varje frihet i Egypten, och det var bara naturligt att de nu skulle straffas för sitt förräderi.

Istället för att uthärda detta slaveri, vädjade de till Farao om att låta dem återvända till Palestina och återuppta sitt liv av nomadisk banditverksamhet. Men det uppretade egyptiska folket krävde att de skulle avtjäna sitt straff, och Farao tvingades gå med på detta. Nu använde judarna varje medel för att erhålla sin frihet, och bragte plågor över det egyptiska folket genom användning av gifter och genom att förorena vattnet.

De tilläts slutligen att lämna Egypten. Det är under denna period som deras religion blev mer befäst och banditrasen började utveckla en mer distinkt karaktär.

Härifrån och framåt spred de ut sig mitt ibland andra nationer såsom den babyloniska civilisationen, den grekiska civilisationen och den persiska civilisationen, för att där infektera och hemsöka dessa nationers kropp och besegla deras undergång.

En ledande affärsman, J. J. Cavanaugh, har jämfört judarnas spridning med de fysiologiska effekterna av cancer. Han säger: ”Judarna kan bäst förstås som en civilisationens sjukdom. De kan liknas vid spridningen av cancer i det mänskliga systemet. Precis som judarna spred sig genom den civiliserade världen, följandes handelsvägarna, så sprider sig cancerceller genom kroppen, färdas längs artärer och vener till varje del av systemet. Och precis som judarna samlas i kritiska områden i världen och börjar föröka sig, och stryper och förgiftar hela samhällen och nationer, så samlas och förökar sig cancerceller och förstör kroppens organ, och slutligen, själva kroppen.”

Många historiker i den antika världen noterade det judiska fenomenet och kommenterade det, men de flesta av dessa verk har sedan dess förstörts. När Julius Caesar anlände till Alexandria, var en av de första handlingarna han lät sina soldater utföra att bränna de stora bibliotek som egyptierna hade samlat i Alexandria. Eftersom Julius Caesar var en försvarare av judarna och en av deras agenter, är detta lätt att förstå. Om vi fortfarande hade dessa bibliotek, dessa böcker och denna information tillgänglig för oss idag, skulle vi utan tvekan kunna kasta mycket mer ljus över inflytandet av judisk hemsökelse på de antika civilisationerna.

Bland de få kommentarer om judar som har överlevt den judiska förstörelsen av bibliotek är de av Filo och Strabon. Filo, en betydande historiker, skrev att ”judiska samhällen har spridit sig över alla kontinenter och öar.”

Strabons kommentarer om judarna, skrivna under den romerske kejsaren Augustus tid, är än mer avslöjande. Han skrev: ”Detta folk (judarna) har redan tagit sig in i varje stad, och det är inte lätt att finna någon plats i den beboeliga världen som inte har tagit emot denna nation och i vilken den inte har låtit sin makt kännas.”

Så vi ser att när den romerska civilisationen utvecklades var judarna där. Vid tiden för Julius Caesar var judarna ett mäktigt och kontrollerande inflytande över Roms finansiella struktur och själva Roms regering. Julius Caesar var en av deras agenter, precis som Roosevelt och Churchill var i modern tid. Vid denna tid började romarna själva bli väl medvetna om det onda och destruktiva inflytande som judarna lade på deras nation och det började uppstå en reaktion mot judarna. Romarna, liksom så många andra folk som var infekterade av denna parasit, gjorde försök efter försök att få ut judarna ur Rom, men de kom alltid tillbaka. Rom, vid tiden för Julius Caesar, fungerade under en republikansk-demokratisk regeringsform bestående av många motstridiga politiska partier och grupper, en situation liknande den vi finner i Amerika idag. För att vinna behövde en politiker stöd från en grupp som skulle hålla fast vid honom utan undantag och därmed påverka andra grupper att stödja honom. Under romartiden, liksom i dagens demokratier, var den enda solidifierade, enade gruppen som kände till sitt syfte i politiken judarna. De garanterade sitt stöd till vilken politiker som helst som i sin tur skulle bli deras hantlangare.

Julius Caesar upptäckte detta enkla faktum i livet. Han sökte upp judarna och vann deras stöd. Med judarna bakom sig blev Caesar snart Roms diktator och världens oomtvistade härskare. Alarmerade av hans ökande underkastelse inför judarna, beslutade en grupp lojala senatorer, ledda av Brutus, en tidigare vän till Caesar under hans för-judiska period, att lönnmörda honom. Vi har alla hört talas om det berömda lönnmordet på Julius Caesar, men få har hört talas om det centrala faktumet i fallet, nämligen att Julius Caesar lönnmördades för att han var en hantlangare åt judarna. Kejsar Augustus, som ärvde riket efter att Caesars generaler hamnat i konflikt med varandra, återställde återigen speciella privilegier till judarna. Detta förklarar varför han framstod som starkare än de andra fraktionerna som delade Rom efter Caesars död.

Trots det starka judiska inflytandet framkom en faktor som hjälpte till att stärka den romerska positionen. Den demokratisk-republikanska regeringsformen ändrades till kejsardöme, med en kejsare som nationens överhuvud. Romarna hade slutligen genom erfarenhet funnit att flerpartisystemet, med makten uppdelad mellan flera splittrande fraktioner, var en svag och ineffektiv regeringsmetod. När de gick över till ledarskapsprincipen utvecklades kejsardömet under 200 år mitt i fred och välstånd. Faktum är att Pax Romana, en period från kejsar Augustus tid till ungefär 200 e.Kr., var den längsta fredsperioden i de civiliserade nationernas historia i världen och i den vita rasens historia. Vi måste komma ihåg att detta åstadkoms trots det judiska inflytandet och eftersom vissa av kejsarna hade det moraliska modet att motstå den judiska makten.

Detta skulle de aldrig ha kunnat göra under det demokratisk-republikanska regeringssystemet.

Vi finner därför, under kejsar Vespasianus, att när judarna i Jerusalem och Judeen gjorde uppror, sände han ner general Titus dit för att belägra staden. Inom kort var staden erövrad, invånarna blev antingen dräpta eller sålda i fångenskap och själva staden jämnades med marken.

Den romerska rättvisan var hård och slutgiltig, men judarna var långt ifrån färdiga. Det var vid denna tid som det judiska hatet mot romarna nådde sin högsta intensitet. De hatade romarna med en hämndlystnad likt den de hyst mot babylonierna, som de hade förintat tidigare. Detta är ett centralt särdrag hos judarna: att med en häftig passion hata den värd som de livnär sig på och som de har utsett för förintelse. Det faktum att värden har varit deras främsta medel för uppehälle spelar ingen roll. Liksom en sann parasit kommer de att fullfölja förintelsen av sin värd till det bittra slutet, även om detta kan innebära deras egen undergång.

Efter att ha lärt sig läxan vid Jerusalems förstörelse, att de inte var någon match för romarna i öppen strid, uttänkte judarnas förrädiska och listiga sinne ett sätt att dra ner och förstöra det romerska riket. Det var under denna period, kort efter Jerusalems förstörelse, som judarna febrilt började sprida den kristna ideologin, vilken i romarnas sinnen inplantade sådana självmordsbenägna idéer som "vrid fram den andra kinden", "älska din fiende", "sälj allt du äger och ge till de fattiga", "stå inte emot det onda", "döm inte", "tänk inte på morgondagen", "samla skatter i himlen".

Den nya religionen som judarna prackade på romarna lovade dem att om de gjorde alla dessa självmordsbenägna saker, skulle de få sin belöning i det härefter, evig frälsning, etc. Romarna föll för detta självmordsbenägna råd med betet av en utlovad belöning i det härefter. Kort därefter gick det romerska riket in i en snabb nedgång.

När det romerska riket kollapsade var en av de främsta orsakerna till dess fall de sjunkande födelsetalen för vita romerska barn. Historien vittnar om att det slutligen praktiskt taget inte fanns någon kvar att styra Rom utom bastardiserade minoritetsgrupper som hade förökat sig till majoritet och bildat den tanklösa pöbel som förde med sig död och förintelse till det romerska riket. Idag händer samma sak i Amerika; unga människor av vit rasmässig härkomst undervisas och bombarderas med idén att det är en synd att sätta barn till världen och att om de önskar ha barn, bör de adoptera några fattiga underprivilegierade barn av en minoritetsras (vilket betyder n-ordet).

Efter kejsar Domitianus död år 96 e.Kr. var Roms kejsare inte längre av romersk börd; från och med då var de alla utlänningar påverkade av judiska "rådgivare" i bakgrunden. Vid år 313 e.Kr. proklamerade kejsar Konstantin, i ediktet i Milano

Kristendomen som det romerska rikets officiella religion. Från och med då, under inflytande av den judiska ideologi som påtvingades det romerska folket, visar historien att Rom började upplösas snabbt. Vid år 476 e.Kr. hade barbarerna från väst erövrat Rom med knappt något motstånd. Viljan hos det nu rasmässigt uppblandade och kristnade folket i Rom att försvara sin nation och sina hem var borta. Rom fanns inte mer.

I alla våra historieböcker, och särskilt i religiösa kretsar, får vi veta att kristendomen och judarna stod i opposition; att Kristus fördömde judarna; att judarna korsfäste Kristus. Även idag får vi veta i "Kosher-konservativa" kretsar att judarnas främsta mål är att förstöra kristendomen. Detta är naturligtvis en av de största bluffarna i världshistorien. Fakta ligger helt öppna för alla att se. Judarna kokade ihop kristendomen som sitt speciella gift för att rubba romarnas sinnen så att de inte längre skulle kunna upprätthålla sin civilisation. Detta var judarnas hämnd för förstörelsen av Jerusalem och den biologiska manifestationen av det intensiva judiska hatet mot den värdnation som de utnyttjar.

Den judiske historikern Kastein erkänner öppet detta extraordinära drag hos judarna. Han säger: "För judarna utgjorde Rom kvintessensen av allt som var avskyvärt och som borde svepas bort från jordens yta. De hatade Rom och dess devis, *arma et leges*, med ett omänskligt hat." Vi har sett andra exempel på hur juden fortsätter att hata det folk han har förintat. Århundraden efter att Babylon inte längre fanns, dundrar juden om och om igen om "skökan i Babylon". Men av alla nationer hatade judarna Rom mest, troligen för att Rom representerade ett av de främsta exemplen på vilken vacker och kraftfull civilisation den kreativa och produktiva vita rasen kan frambringa.

Så fruktansvärt är det hat som den parasitära juden hyser mot den värd han livnär sig på, att det är ytterst viktigt för juden att maskera sina sanna känslor. Följaktligen uppträder han alltid bärande på en olivkvist. Hans första ord är "shalom", eller fred. Det är denna nödvändighet att dölja sina sanna känslor som leder juden till att sköta sina angelägenheter och sina möten i hemlighet.

Vi, världens vita folk, har mycket att lära av Roms historia. Den romerska historien är förmodligen den största lärare mänskligheten någonsin kommer att ha, för all framtid. De byggde en underbar civilisation, en prestation som aldrig har överträffats. På den negativa sidan är de lärdomar vi kan dra ännu starkare.

Låt oss undersöka vad dessa lärdomar är, först på den positiva sidan.

1. Civilisationen som romarna skapade var ett resultat av vad romarna själva var — en blond, lång, blåögd vit ras, begåvad av naturen med skönhet, kreativitet och intelligens.

2. De var — under sin uppgång och utveckling — en ren och oförfalskad ras. Deras uppgång fortsatte så länge de förblev en ren ras. Den stannade av, avtog och förföll när de blev rasmässigt uppblandade genom den blandning av raser som injicerades i deras nationella blodomlopp.

3. De var manliga, modiga, tappra och framstående krigare. På några få århundraden erövrade de större delen av den då kända världen.

4. De var systematiska, välorganiserade och hade en förkärlek för lag, ordning och organisation. De var de största lagstiftarna som världen någonsin skådat. De flesta av lagarna i den civiliserade västvärlden är ursprungligen baserade på romersk rätt.

5. De utvecklade det mest uttrycksfulla och välordnade språket i mänsklighetens historia. Idag, 2000 år senare, har det latinska språket fortfarande inte överträffats.

6. De hade en medfödd känsla av ansvar gentemot sina hem, sin familj och sitt land.

7. De var ett kreativt, kulturälskande folk och utvecklade språk, litteratur, konst och skulptur till höjder som aldrig tidigare uppnåtts och som, i vissa avseenden, kanske inte överträffats idag.

8. De kunde vara hårda och beslutsamma när de handskades med sina fiender, som till exempel den fullständiga förstörelsen av Kartago och Jerusalem.

På den negativa sidan kan vi lära oss följande:

1. Romarna misslyckades med att inse att deras imperium, deras civilisation och deras storhet berodde på den inneboende kvaliteten hos deras enastående rasmässiga ursprung.

2. De importerade svarta och andra underlägsna folk till sitt imperium, och vidtog inga avgörande åtgärder för att förhindra kontamineringen av deras dyrbara blodslinjer.

3. Romarna hade en värdelös och meningslös religion som var en kopia av, och en modifiering av, de grekiska mytologierna och deras gudar. Kärnan i deras religion bestod av ett antal gudar och halvgudar som roade sig och tramsade från den ena okynnesaffären till den andra. Den gjorde absolut ingenting för att ge romarna syfte eller enighet. Den bidrog inte med något till några rasmässiga eller nationella mål, inte heller lärde den dem värdet av deras fantastiska ras. Sammanfattningsvis misslyckades den med att skydda dem från rasmässig undergång.

4. De var helt oförmögna att hantera den förrädiska och listiga juden i sin mitt. Eftersom de tillät den rasmässiga uppblandningen av sitt folk; judens infiltration i deras finanser, utbildning och regering; och eftersom de sedan dukade under för den självmordsbenägna "nya" kristna religionen, gick de under eländigt.

5. Om de hade haft en stark känsla av raslig lojalitet, snarare än "nationell" lojalitet till Rom, och förkroppsligat detta som sin nationella religion, skulle de varken ha blivit bastardiserade, ej heller skulle de ha dukat under för den giftiga nya religion som juden injicerade i deras tänkande, en religion som rubbade deras förnuft och orsakade deras undergång.

6. Hade romarna haft en sådan religion, istället för den löjliga, ytliga religion de kopierade från grekerna, skulle den romerska civilisationen utan tvekan ha överlevt till denna dag och i många tusentals år därefter. I själva verket dör inte civilisationer utom när deras rasliga blod blir förorenat och avkomman inte längre är densamma som de förfäder som skapade den ursprungliga civilisationen och kulturen.

7. Om den romerska civilisationen hade segrat, vilken välsignelse för denna värld det skulle ha varit! Istället för en judisk-dominerad värld plågad av revolution, splittring och anarki, vimlade av ökande floder av bastarder och färgade, skulle vi idag ha en vacker vit värld i varje del av varje kontinent, välmående, fredlig, ordnad och produktiv. Vi skulle ha en värld utan det färgade och underlägsna avskum som infekterar så mycket av jordens goda egendomar idag, och utan tvekan utan denna förstörare av alla civilisationer — den parasitära juden.

Kapitel 7

Kehillan

Det har tagit judarna lång tid och en stor mängd planering att nå den enorma makt som de nu utövar över hela världen. Vid roten av all deras makt finns deras religion, bandet som binder dem samman och ger dem rasmässig lojalitet. Från denna språngbräda har de förvärvat de andra attributen med vilka de har erövrat världen. Tre av de främsta attributen kan kortfattat listas som propaganda, pengar och organisation.

Judarna är organiserade till tänderna. De har inte bara sina egna organisationer utan de har organiserat goyim, de har organiserat negrerna, de har organiserat araberna, de har organiserat de kristna och de har organiserat nästan alla andra också. Bland deras eget folk är några av de ledande B'nai B'rith, som är strikt judisk, Anti-Defamation League, som är den judiska hemliga polisen, och tusentals andra. För negrerna har de N.A.A.C.P., The Urban League, Southern Christian Educational Conference, och dussintals andra, alla judiskt kontrollerade och använda för att underblåsa hat mot de vita bland de amerikanska negrerna. För det vita folket eller Goyim, som de kallar oss, har de frimurarlogerna, Americans for Democratic Action, de har kommunistpartiet, de har The Council on Foreign Relations, det republikanska partiet och det demokratiska partiet, och hundratals andra, alla judiskt kontrollerade.

För att kontrollera den vita mannens religion har de otaliga organisationer upprättade för att göra även det. Judarna organiserade och kontrollerar Kyrkornas världsråd och National Council of Churches, som är en gren av världsrådet. De har Conference of Christians and Jews, och en myriad av andra organisationer, alla där för kontrollen av den vita mannens religion, som för övrigt är judisk kristendom, och grundades av judarna för nästan två tusen år sedan.

Medan judarna har många kraftfulla organisationer begränsade till endast sitt eget folk, såsom American Jewish Congress och de andra redan nämnda, är nyckelorganisationen för alla dessa en föga känd och föga förstådd hemlig organisation kallad Kehillan. Kehillan har företräde framför alla andra organisationer och kontrolleras av en styrelse på 300 direktörer som möts med några års mellanrum för att fastställa den politik som ska genomföras i deras program för världsiktatur. Dessa

order vidarebefordras sedan till de judiska ledare som kontrollerar denna myriad av organisationer, inklusive världens regeringar.

För att bli en Kehillah-direktör måste en jude vara minst sextio år gammal och ha visat i sitt livsverk att han har varit en hängiven bidragsgivare till den judiska rasens sak. När han blir en Kehillah-direktör äras han genom att kallas en judisk "patriark". Han tillåts och förväntas bära fullskägg.

För effektivare kontroll har de delat upp världen i två sektioner, den östra hemisfären och den västra hemisfären. Högkvarteret för den västra hemisfären ligger i New York och det för den östra hemisfären ligger i London, England. Över hela världen finns deras "judarnas konung" kallad ACHAD HA'AM. Över varje hemisfär finns en "prins" av judenheten känd som en "sponsor". Fram till sin nyligen timade död var Barney Baruch "prinsen", chefen för Kehillah för den västra hemisfären. Baruch var, som vi alla vet, rådgivare till flera presidenter från Woodrow Wilson till Herbert Hoover, till Franklin D. Roosevelt, till Harry S. Truman.

Kehillah är en mycket effektiv organisation och är organiserad kring talet sju. Den är strikt baserad på ledarskapsprincipen, som jag har beskrivit mer utförligt på annan plats i denna bok. Som jag nämnde är den högsta ledaren för varje hemisfär känd som "sponsorn". Han har sju framstående judar från den västra hemisfären under sig som sina underordnade. Detta är den första nivån av ledare och var och en av dessa sju känner varandra och naturligtvis sin ledare. Den första nivån av sju är känd som den 7:e Kehillah-graden och var och en i den första nivån är känd som en "ärkecensor".

Var och en av dessa sju ledare har sju män under sig, vilket gör 49 i den andra nivån eller den 6:e graden. Var och en av dessa kallas en "minister".

Var och en av dessa 49 har sju män under sig, vilket gör 343 i den tredje nivån eller den 5:e graden. Var och en av dessa män kallas en "härold".

Var och en av dessa 343 har sju män under sig, vilket gör 2 401 i den fjärde nivån eller den 4:e graden. Var och en av dessa kallas en "hovman".

Var och en av dessa 2 401 medlemmar har sju män under sig, vilket gör 16 807 i den femte nivån eller i den tredje graden. Var och en av dessa kallas en "skrivare".

Var och en av dessa 16 807 medlemmar har sju män under sig, vilket gör 117 649 i den sjätte nivån eller den andra graden. Var och en av dessa kallas en "revisor".

Var och en av dessa 117 649 medlemmar har sju män under sig, vilket gör 824 543 i den sjunde nivån eller den första graden. Var och en av dessa kallas en "stum".

Om man räknar samman alla medlemmar i de olika sju nivåerna finner vi att det finns nästan en miljon medlemmar på varje halvklot, alla fanatiskt lojala och hängivna att genomföra det judiska programmet för subversion och intrig i syfte att skapa den judiska diktatur som rasen så ivrigt har strävat efter och konspirerat för under de senaste tusentals åren. De är alla svurna att genomföra det hemliga programmet så som det anges i *Sions vises protokoll*, även om judarna häftigt förnekar dess existens om och om igen.

Kehillah är ett sådant hemligt nätverk att utanför den första nivån eller den sjunde graden av de sju ledarna för halvklotet, vet ingen av de övriga Kehillah-medlemmarna vilka de andra är.

Med en hemlig, hängiven, fanatiskt lojal organisation, med denna typ av struktur, är det lätt att se hur order kan kommuniceras och utföras med ett minimum av dröjsmål eller byråkrati. När den hemisfäriska ledaren för Kehillah ger order till sina sju, är det därifrån endast sex steg ner i kommandokedjan för att få var och en av den miljon Kehillah-medlemmarna underrättade på kort tid. Allt som krävs är att ringa sju uppsättningar telefonsamtal nerför kommandokedjan. Kom ihåg att varje man bara behöver ringa sju samtal till de sju männen under honom, och på några minuter har hela nätverket av en miljon medlemmar fått sina order. Det är så judarna lyckas sätta i gång strejker, agitationer, studentupplopp, eller vad som än är dagens order, över hela världen samtidigt. Detta är ledarskapsprincipen i arbete.

Bland annat lärs Kehillah-medlemmar att infiltrera ledningen för våra skolor, högskolor och universitet för att indoktrinera våra yngre och framväxande ledare med sina falska filosofier. Om du undrar varför vi har så många hippies och revolutionärer som kommer ut från våra högskolor, så är det där svaret finns. Det är också svaret på hur så stora studentorganisationer "samtidigt" flammar upp i studentupplopp på våra högskole- och universitetsområden över hela landet. Dessa Kehillah-medlemmar infiltrerar och tar också kontroll över medborgarklubbar, patriotiska föreningar, näringslivsorganisationer, fackföreningar, jordbruksorganisationer, kvinnoklubbar, kyrkliga organisationer, debattsällskap, broderskapssällskap, inklusive frimurarloger och andra loger. Radio- och TV-nätverk har alla hamnat under kontroll av judiska Kehillah-medlemmar som genomför det judiska programmet för världens förslavande. Vi skulle kunna fortsätta i oändlighet om de organisationer som står under deras kontroll; läkarkåren, tidningsförlag, tidningarna själva, tidskrifter av nationell omfattning såsom Time, Life, Look, etc., står alla under deras kontroll. Det är intressant att notera hur långt tillbaka denna infiltration, organisering och kontroll av judarna går, och många hängivna katoliker kommer att bli förvånade över att lära sig att jesuitorden grundades av Loyola, en spansk jude, för att ytterligare kontrollera den katolska hierarkin, och

genom den katolska kyrkan. Vi vill dock tillägga att den katolska kyrkan och den kristna kyrkan som sådan redan stod under judisk kontroll långt före det.

Kapitel 8

Några exempel på judiska grymheter

Genom hela sin historia har judarna begått miljontals grymheter, varav de flesta aldrig kommer att registreras och de flesta avsiktligt mörkläggs och går förlorade för historien. Inte nog med att de har begått miljontals grymheter genom hela sin historia, flagrant och ständigt, utan de förövar grymheter idag, i Ryssland, i Kina, i Kuba, i Ungern och i Tyskland, både öst och väst. Faktum är att de begår grymheter idag i varje land i världen, inklusive dessa, våra Förenta stater. Att lista några få futtiga exempel gör därför inte ämnet rättvisa. Men eftersom så många människor är så fullständigt obekanta med karaktären av dessa grymheter, tror jag att ett återgivande av några exempel på judiska grymheter åtminstone delvis kommer att tjäna till att kasta lite ljus över den judiska naturens vildsinthet, den enorma omfattningen av deras sataniska program och den diaboliska grymhet som judarna utövat mot de värdnationer bland vilka de har levt och gött sig.

Den judiska religionen i sig är baserad på hat, bedrägeri och förstörelse av alla andra nationer. I Gamla testamentet, med början i Femte Moseboken 20:10, finner vi policyn för svek och förstörelse utstakad av de judiska skriftställarna: "När du kommer nära en stad för att strida mot den, då skall du erbjuda den fred. Och det skall ske, om den ger dig ett fredligt svar och öppnar för dig, då skall allt folk som finns där bli skattskyldigt under dig och de skall tjäna dig. Och om den inte vill hålla fred med dig, utan vill föra krig mot dig, då skall du belägra den: och när Herren, din Gud, har överlämnat den i dina händer, skall du slå allt mankön där med svärdsegg: men kvinnorna och de små barnen och boskapen och allt som finns i staden, ja, allt byte där, skall du ta till dig själv: och du skall äta dina fienders byte, som Herren din Gud har gett dig... Men i städerna hos dessa folk, som Herren din Gud ger dig till arvedel, skall du inte låta något som andas leva."

Där har vi kärnan i den judiska religionen som vi, det vita folket, dåraktigt nog har varit partners i att tillbe. Genom list, genom förräderi, genom bedrägeri, hävdar judarna att de har en inneboende gudagiven

rätt att förinta, döda och utplåna alla andra folk och nationer som de må välja att göra till offer. När allt kommer omkring, "Herren" befallde det. Åtminstone är det vad de judiska manusförfattarna säger, och hundratals miljoner vita gentiler har varit dumma nog och lättlurade nog att stödja dem i denna filosofi.

Dummheten, lättluradheten och samarbetet från gentilerna som helhet och de vita gentilerna i synnerhet i detta avseende har varit, och är idag, en nyckelfaktor i judens förmåga att söndra, erövra och förinta stora mängder av sina fiender, långt utöver deras eget antal. Judarnas diaboliska list i att kunna förvrida sina offers sinnen så att offren själva hjälper till i sin egen undergång är en avgörande faktor i det judiska programmet för världserövring och världsförintelse. Det gamla ordspråket att "den gudarna vill förgöra, gör de först galen" borde egentligen lyda: den judarna vill förgöra, börjar de först med att rubba deras sinnen till den grad att deras offer sedan hjälper till att förgöra sig själva.

Låt oss nu titta på några exempel på judiska grymheter i praktiken. Låt oss också komma ihåg det judiska axiomet att alltid döda de bästa, och därigenom för evigt förgöra varje ledarskap som ett folk eller en nation kan ha, eller kan komma att utveckla i framtiden.

Morden i Dresden

Före andra världskriget var staden Dresden en av de vackraste i världen. Faktum är att ordet Dresden var synonymt med kultur, skönhet och konst. Liksom så många andra städer i Tyskland var just denna stad rik på tysk kultur och sitt folks arv. Slottet, Operan, Hofkirche, Frauenkirche, för att nämna några bland tusentals andra byggnader, var vackra och enastående exempel på tysk (och vit) kultur. Många av dessa vackra byggnader daterades tusen år tillbaka eller mer.

Dresdens normala befolkning var cirka 600 000. I februari 1945, när flyktingarna från de östra länderna flydde undan Röda armén och sökte trygghet i väst, flydde ett stort antal av dem till den skenbara tryggheten i Dresden och ökade stadens befolkning till över 1 200 000 människor. Dessa var människor som hade bekämpat kommunisterna och var starkt antikommunistiska. Vi måste komma ihåg att vid denna tidpunkt i historien var andra världskriget praktiskt taget över och Dresden var inte på något sätt ett militärt mål. När vi bedömer det som följer måste vi också ha i åtanke att Dresden representerade de finaste exemplen på tysk konst och kultur, att det inte var ett militärt mål, och att staden vid denna tid var fylld av flyktingar som flydde undan Röda armén, österns barbarer.

Natten till den 13 februari 1945 klockan 22:13 började brittiska bombplan släppa hundratusentals brandbomber över

fattiga, hjälplösa flyktingar och medborgare i Dresden som bara försökte undkomma Röda arméns slakt. Dessa räder var noggrant planerade av dessa avskyvärda och diaboliska judar för att skörda maximalt i död och förintelse. Tidpunkten var vald så att den skulle drabba medborgarna i Dresden vid en tidpunkt då de var ute på gatorna och firade en kristen religiös högtid. Tusentals brändes levande.

När den första räden var över och de överlevande kom ut ur sina skyddsrum för att påbörja räddningsinsatser och när tusentals brandmän anlände från andra städer för att hjälpa till i räddningsarbetet, slog de förrädiska judarna till igen. Klockan 01:30 den 14 februari, endast tre timmar efter den första attacken, regnade en andra och större styrka av brittiska bombplan ner mer död och förintelse över de hjälplösa vita männen, kvinnorna och barnen nedanför. Så många brandbomber hade koncentrerats på denna en gång vackra gamla stad Dresden att en eldstorm av orkanproportioner slukade hela staden. Hettan var så intensiv att en gång levande människor skrumpnade ihop till lik reducerade till hälften av sin storlek. Tusentals människor som gömde sig i skyddsrum smältes ner till en enda pöl av vätska. En moder med sitt spädbarn i famnen hittades smält in i trottoaren formande en liten tjärstaty. I ett rasande, djävulskt försök att förbränna denna vackra stad Dresden, konstens och kulturens stad, släpptes mer än 650 000 brandbomber över den under räderna.

Som om detta inte vore nog, nästa dag, som var askonsdagen, medan Dresden fortfarande brann rasande efter de två attackerna natten innan, började en enorm styrka av amerikanska B-17-plan bulta på det som fanns kvar av den magnifika staden.

Den stora skammen och tragedin i det hela var att piloterna som släppte dessa bomber var vita gentiler som dödade sina egna bröder i en strid som tyskarna hade utkämpat för den vita rasens bevarande. Vad dessa vita piloter, med sin mentalitet rubbad av judisk hjärnförorening, inte visste, men som deras judiska chefer visste, var det faktum att 26 260 allierade krigsfångar befann sig i samma område! Bara ännu ett exempel på judisk ondska och förräderi. Trots att de amerikanska och brittiska soldaterna stred för att rädda dessa judiska parasiter från deras rättmätiga öde, hade judarna själva inget emot att även de vita fångarna dödades!

Men detta var fortfarande inte slutet på judisk djävulskhet och barbari. En sista touch av judiskt förräderi lades till när 37 amerikanska B-51-jaktplan, efter att B-17-planen hade gett sig av, beordrades att flyga lågt över staden och döda allt som rörde sig! Detta gjorde de genom att skjuta och meja ner människor med kulspruta som försökte fly längs vägarna ut ur Dresden eller människor som försökte rädda sig längs floden Elbes stränder. Dessa B-51-jaktplan flög lågt längs flodens stränder och dödade allt i sikte.

Låter detta bekant? Kom ihåg judarnas grymma ideologi som den framställs i Femte Moseboken 20:16 "av de folkens städer som Herren, din Gud, ger dig till arvedel skall du inte låta något som har liv få leva"?

Låt oss komma ihåg att detta är den grymma judiska religionen, en religion som de har utövat i tusentals år; en religion som de har lurat den vita människan att göra till en del av sin egen, för att tillbe, avguda och skydda juden.

Efter kriget ljög man för världen och sa att endast 35 000 människor dödades under räderna, men allt eftersom åren gick erkände de slutligen 135 000 dödsfall. Detta var fortfarande en stor lögn. Det faktiska antalet människor som dödades mellan den 13:e och 14:e februari var 350 000 till 400 000!

För att lägga ytterligare förolämpning till förräderiet, när kriget var över, uppfann judarna en enorm bluff där de anklagade tyskarna för att ha dödat och bränt sex miljoner judar i syfte att hopa hat över tyskarna och skapa sympati för de förrädiska judarna som hade startat kriget från första början. För att försöka "bevisa" denna kolossala bluff visade judarna fotografi efter fotografi av högar med brända lik. Men liken de visade var inte judar alls, utan tyskar som hade bränts i den en gång så vackra staden Dresden.

Vi vita bröder och systrar har en oerhört kraftfull läxa att lära av denna hemska händelse. Den överväldigande läxan är att judarna betraktar alla vita människor som sina fiender och att det bara är en tidsfråga innan de kommer att försöka förbränna städerna och människorna i Amerika precis som de gjorde med Dresden, förutsatt att vi låter dem göra det. Den andra läxan vi kan lära oss är att det krävdes villig samverkan från vita piloter, det brittiska flygvapnet och det amerikanska flygvapnet för att utföra detta förrädiska dåd — dödandet av deras egna vita bröder. Detta illustrerar gång på gång hur kraftfull propagandan är!

Den tredje läxan vi måste lära oss är att det inte finns någon kompromiss, ingen förhandling, ingen samexistens med den förrädiska och diaboliska juden. Deras religion och deras medfödda parasitära natur driver dem till att förstöra allt som är gott i denna värld. Det finns ingen fred, ingen samexistens med denna grymma ondska. Det är antingen dem eller oss. Som medlem av den stora vita rasen ser jag hellre att vi överlever än denna onda parasit.

* * * * *

Som jag har sagt tidigare har judarna begått miljontals grymheter genom sin historia, och dessa grymheter fortsätter i ett ständigt ökande crescendo idag. Det är inte min avsikt att rekapitulera dem alla här på något sätt, eftersom det skulle kräva ett helt lexikon. Jag kommer bara att kortfattat nämna några till, eftersom jag inte vill ta upp för mycket plats.

Den röda terrorn i Ryssland

År 1917 bröt den ryska revolutionen ut och störtade den tsaristiska regeringen. Detta gjordes av en hård kärna av judiska terrorister, tränade av juden Leon Trotskij på New Yorks East Side. Till stor del finansierades den av Jacob Schiff, en judisk multimillionär i spetsen för Wall Street-bankfirman Kuhn, Loeb & Co. Bland andra judar bidrog han med 20 000 000,00 dollar till den ryska revolutionens framgång.

Den 30 augusti 1918 lönnmördades juden Uritskij, som då var chef för Tjekan, den judiska hemliga polisen i Ryssland, och Lenin sårades. Bolsjevikerna använde detta som en ursäkt för att införa den röda terrorn, som började följande dag och som i viss mening har fortsatt i mer än 50 år. Hela medlemskåren i kommunistpartiet, som 1918 uppgick till kanske inte mer än 100 000, förvandlades till ett judiskt mordredskap. Dess syfte var tvåfaldigt: att inge fruktan och fasa hos de ryska massorna, och att utrota medel- och överklassen, nämligen det bästa av ledarskapseliten. Detta ledarskap bestod tidigare nästan helt av vitryssar.

Män och kvinnor avrättades eller fängslades inte på grund av något brott, utan helt enkelt för att de tillhörde vad judarna betraktade som en potentiell ledarklass. Denna kategori kom att omfatta nästan varje köpman, yrkesutövare och markägare. Judarna mördade inte bara dessa produktiva medborgare ur över- och medelklassen, utan även deras familjemedlemmar mördades.

Lite tid slösades på att granska bevis och klassificera människor när de samlades ihop i nattliga räder. Fångarna föstes i allmänhet till den gamla polisstationen inte långt från Vinterpalatset. Här, med eller utan ytliga förhör, ställdes de upp mot en gårdsvägg och sköts. De staccatoartade ljuden av död dämpades av dånet från lastbilsmotorer som hölls igång för ändamålet. Detta var den röda terrorn i aktion.

Denna typ av terror pågick i städerna över hela Ryssland. Snart skulle varje fabrik, varje regeringsbyrå, varje skoldistrikt och varje arméenhet fungera under en judisk kommissaries genomträngande blick. Snart skulle blodet från människor sippra ut under dörrarna till kommunistiska avrättningskammare när tiotusentals vita män och kvinnor slaktades som boskap i ett slakthus. Snart svältes fem miljoner markägare medvetet till döds som en del av en förutbestämd plan. Jag kan tillägga att ett av mina tidigaste barndomsminnen är när jag personligen genomlevde hungersnöden i Ryssland 1922.

Judarna rörde sig snabbt för att utrota den icke-judiska ledarklassen i hela nationen genom att mörda varje vit fabriksägare, advokat och regeringsledare, arméofficer och varje annan person som hade varit, eller kunde tänkas bli, en potentiell ledare. Varje kyrka och katedral tömdes och varje präst och lärare blev en brottsling i sitt eget samhälle. Den stående befolkningen i slavarbetslägren nådde snart över 15 000 000.

Det är en lång, ohygglig historia, men sammanfattningsvis slaktades och mördades omkring 20 000 000 av den vitryska ledarklassen, i enlighet med direktiven i den judiska Talmud. Idag är Ryssland en zombieliknande proletär slavstat, under de judiska diktatorernas häl. Befolkningen är foglig, hungrig, villig att arbeta, lättkontrollerad, utan ledarskap och helt oförmögen till revolt. Den judiska mordritualen fortsätter och fortsätter, och ytterligare cirka 20 000 000 av dessa ömkliga slavar är fångar i bestialiska interneringsläger, torterade och pådrivna av sina judiska slavherrar.

Bela Kun i Ungern

Juden Bela Kun, vars riktiga namn var Cohen, hade deltagit i den bolsjevikiska revolutionen i Ryssland. Efter vapenstilleståndet flyttade han och en grupp judiska revolutionärer, med hjälp av förfalskade pass, till Ungern. Välförsedd med finanser från den sovjetiska regeringen, och med hjälp av den pro-kommunistiska bofasta judiska befolkningen, blev Bela Kun snart diktator över hela Ungern.

Bela Kuns program gick ut på att omedelbart beväpna sig och tvångsöverföra varje industri och all jordegendom utan förbehåll i händerna på proletariatet. Han nationaliserade alla banker, alla företag med över 200 anställda, all jordegendom över 1000 tunnland, varje byggnad utom arbetarbostäder. Alla smycken, all privat egendom utöver det minsta som bestod av två kostymer, fyra skjortor, två par stövlar och fyra strumpor, beslagtogs.

Resultatet av detta program blev, liksom i Ryssland, ekonomiskt och socialt kaos. En nations mark, byggnader och industrier kan inte nationaliseras över en natt utan att skapa förödelse. Därför kunde ett sådant program, precis som i Ryssland, endast genomföras genom att tillgripa den röda terrorn. Kommuniseringen av landets industriella och jordbruksmässiga resurser framkallade hungersnöd i städerna, och detta, i kombination med böndernas hat mot judarna, resulterade i Kuns slutgiltiga störtande. Icke desto mindre, under hans tremånaders skräckvälde, slaktades tiotusentals människor, präster, arméofficerare, köpmän, markägare och yrkesverksamma med ett sadistiskt raseri som var karakteristiskt för Bela Kun och hans band av judiska mördare.

Det är intressant att notera att det var bönderna på gårdarna som hade lite utbildning men som hade tillräckligt med instinkt för att inse att de skyldiga

var judarna som vidtog lämpliga åtgärder för att göra uppror mot dem och tvinga dem till underkastelse.

Inbördeskriget

En av de mest destruktiva grymheter som judarna tillfogade den unga amerikanska republiken var genomförandet av kriget mellan staterna, som rasade mellan 1861 och 1865. Orsaken till detta brodermordiska krig var varken frågan om slaveri, ej heller var det sydstaternas önskan att utträda ur unionen. Det var något helt annat, något som våra historieböcker aldrig, aldrig har nämnt.

Mellan årtiondena 1820 och 1860, på grund av klimat, jordmån, bomullsekonomin och andra faktorer, ägde en enorm ekonomisk expansion rum i sydstaterna. Ledda av plantageägarna utvecklades en betydande ny aristokrati av markägare och miljonärer med en sund tillväxt i detta område. Tillsammans med denna enorma expansion etablerades en genuin amerikansk tradition, ett levnadssätt. Den förkroppsligade alla de bästa aspekterna av de klassiska civilisationerna i Rom och Grekland, och i själva verket var mycket av arkitekturen utformad efter den klassiska eran. Många av städerna såsom Athens, Rome, Atlanta, Augusta, Alexandria och andra namngavs efter sina motsvarigheter i den klassiska antika historien. En fin ny kultur utvecklades, den bästa i sitt slag, i den nya världen.

Med den skapades plötsligt en stor ny grupp miljonärer. Till och med en liten stad som Natchez, Mississippi, hade fler miljonärer än någon annan stad i USA förutom New York och några få andra. En liknande situation rådde i Atlanta, Richmond, New Orleans, och i allmänhet spred det sig över de flesta av sydstaterna. De var i själva verket extremt välmående. Grunden för de flesta av de nyskapade miljonärerna var bomullsekonomin.

Det mest betydelsefulla faktumet gällande dessa nyrika miljonärer var att de nästan alla var anglosaxare. Det krävdes en anda av dristiga äventyr, en enorm mängd energi och arbete för att bryta ny mark i de orörda länderna och bygga upp en stor och lönsam bomullsplantage. Detta gjorde den vita människan med iver. Det var den vita människan när hon var som bäst. I detta deltog inte juden, eftersom pionjärarbete och att röja upp en vildmark inte är hans bransch.

Med den enorma mängd ny rikedom som skapades av de vita anglosaxarna i södern kom också finansiell makt och politisk makt som förebådade ett allvarligt hot mot den judiska finansiella makten på östkusten. Och häri ligger den verkliga orsaken till inbördeskriget.

Juden förutsåg i den nya vita anglosaxiska aristokratin i södern ett allvarligt potentiellt hot mot sin finansiella och politiska...

stryptag, inte bara över Amerika, utan även över England och resten av världen. Judarna beslutade att denna makt inte bara måste brytas, utan att den måste krossas. Det bästa sättet att göra det på var, som vanligt, att dela upp den vita rasen i två fraktioner, uppfinna någon idiotisk, falsk fråga, hetsa dem till krig och låta dem slakta varandra. Detta gjorde judarna med ett raseri som saknar motstycke i amerikansk historia.

Trots att varken de vita i norr eller i söder egentligen brydde sig ett dyft om den svarte mannen som sådan, åstadkoms ändå, genom skicklig manipulation av propaganda och regeringsmaktens spakar, ett krig som judarna hade planerat i åratal.

Det var ett fasansfullt, ondskefullt och grymt krig. På unionssidan uppgick antalet män som dödades i strid, dog av sår, sjukdomar och av andra orsaker till totalt 359 528 döda. Unionssidan hade också ytterligare 281 881 sårade och lemlästade. På konfederationens sida dödades totalt över 259 000 och antalet sårade registrerades aldrig ens. Tillsammans uppgick detta till nästan 1 000 000 offer i en ung nation som på 60-talet hade en befolkning på endast cirka 32 000 000. Detta är en ohygglig siffra, men den berättar bara en del av historien.

Medan blomman av Amerikas unga manlighet slaktades och lemlästades, finansierade judarna både nord och syd med enorma lån. Huset Rothschild, då som nu aristokraterna inom den världsomspännande judiska bankverksamheten, hade sina agenter starkt etablerade i både nord- och sydstaternas regeringar. I norr hade de sin man, August Belmont, en jude som i samarbete med Samuel B. Chase, finansministern, ansvarade för Rothschilds intressen. I söder hade Rothschilds Judah P. Benjamin, en jude och släkting till familjen Rothschild, som finansminister för konfederationen.

Abraham Lincoln försökte gå förbi de judiska bankirerna och gav ut 346 000 000 dollar i räntefri nationell valuta kallad "greenbacks". Detta såg de judiska bankhusen på med stor förskräckelse. De visste att om detta blev ett etablerat prejudikat – att regeringen kunde tillhandahålla sina egna pengar utan ränta – skulle detta följas av andra länder och de skulle stå utan affärer. De satte in all sin enorma makt för att få stopp på detta, och av denna anledning lät de mörda Lincoln av en annan jude vars familjenamn inte var Booth utan Botha.

Slutet på inbördeskriget var ingalunda slutet på denna hemska övning i självförstörelse. Judarna var beslutna att krossa södern en gång för alla och de tog sig an uppgiften med hämndlystnad. Redan innan kriget var över, men när södern redan var besegrad, inledde de ett hänsynslöst program för förstörelse som absolut inte hade någon nödvändighet i militär strategi överhuvudtaget. De lät Sherman skära en 60 mil bred gata från Atlanta till havet, hjärtat av Sydstatskonfederationens rikedom, och bränna, plundra och rasera varje del av

ial

fysiska tillgångar som den vita människan hade byggt upp under åren. Därifrån vände sig förstörarna norrut in i South Carolina och fortsatte att skära en bred gata av förstörelse, terror och hänsynslös förintelse.

När kriget var över fortsatte förstörelsen med en intensifierad vrede. Söderns handel och finansiella struktur hade blivit fullständigt raserad. Nordstatliga judiska "carpet-baggers" kom in och köpte upp egendomar och plantager som var värda hundratusentals före kriget, men som nu, på grund av den sydstatliga ekonomins konkurs, i många fall kunde köpas upp för ett par hundra dollar. Precis som i Tyskland efter första världskriget, när judarna hade fört det landet på knä i konkurs, svärmade judarna nu in i Södern, och för några få cent på dollarn köpte de upp alla de värdefulla egendomar som tidigare ägts av den anglosaxiska vita människan.

Detta var inte heller slutet på deras djävulska förstörelseprogram. Med unionsarméns bajonetter som stöd var de nu beslutna att inte bara göra den nyligen befriade negern till den vita sydstatarens like, utan de var beslutna att göra honom till hans överherre. Den vita manliga befolkningen fråntogs helt rösträtten (kvinnor kunde ändå inte rösta i vilket fall som helst), under förevändningen att de hade varit i uppror mot den amerikanska regeringen. Under ledning av judiska "carpet-baggers" var negrerna nu de enda som hade rösträtt och de blev lagstiftare, senatorer, guvernörer, domare och var, kort sagt, judarnas hantlangare för politisk makt i Södern. Vita kvinnor ofredades och attackerades av den nyligen släppta vilda mobben av svarta djur, och den vita människan hade absolut inget statligt skydd överhuvudtaget. Judarna lanserade då, liksom nu, en massiv kampanj för att främja rasblandning i de före detta konfedererade staterna.

Det var genom den vita människans heroiska ansträngningar, organiserade genom det nyligen bildade Ku Klux Klan, som han slutligen återfick frihet och politisk makt igen. En av de mest skamfulla och eländiga perioderna i Amerikas historia utstods av Södern under dess så kallade rekonstruktionsdagar, en period som egentligen inte så mycket ägnades åt rekonstruktion som åt att plundra den vita befolkningen och befästa judarnas makt i ett område som tidigare hade dominerats av den kreativa och framgångsrika vita människan.

Det tog vissa stater 15 till 20 år att återigen befria sig från det judiska tyranniets häl. När de slutligen drev negrerna från makten och åter fick kontroll över sina egna lagstiftande församlingar, var Södern fortfarande ett trasigt och utarmat område. Även idag, efter hundra år, har Södern aldrig återfått den finansiella eller politiska ställning som den hade före inbördeskriget. Även idag är Södern, som fortfarande är fästet för vitt motstånd mot rasblandning, det hatade målet för den judiska konspirationen. Det är mot Södern som judarna riktar sin mest ondskefulla

program för skolbussning, och de mest ihärdiga attackerna mot den vita människan själv.

Judisk användning av krig för att ytterligare befästa sin makt

Vi har sett från ovanstående korta sammanfattning av inbördeskriget hur judarna använder krig för att krossa sina fiender och för att befästa sin finansiella och politiska makt. Det finns inget nytt i detta i judarnas långa förrädiska historia. De har gjort detta sedan urminnes tider, och det åligger oss att analysera precis hur kraftfullt verktyg anstiftade krig är i händerna på judarna.

Några av de mål de uppnår genom att anstifta krig är följande:

(a) De förmår den vita människan att begå brodermord, broder som dödar broder, och därigenom decimeras och försvagas den vita rasen som helhet.

(b) I krig som Korea och Vietnam använder de de färgade raserna för att döda den vita människan, men resultaten är desamma, nämligen att det bästa av den unga vita befolkningen dödas, lemlästas och förlamas.

(c) Genom krig krossar judarna ett potentiellt fäste för den vita rasen, som till exempel det hot den sydstatliga aristokratin utgjorde mot judarnas makt, eller som till exempel den växande, blomstrande tyska nationen utgjorde för judarna före första och andra världskriget. Idag är USA:s styrka som helhet ett hot mot judarna och deras totala världsomspännande ansträngningar är nu inriktade på att krossa USA, den vita rasens främsta fäste.

(d) Genom att utarma båda sidor av de krigförande nationerna eller fraktionerna och låna ut pengar till dem, har judarna därigenom vanligtvis, när kriget är över, snärjt båda sidor i ekonomiskt slaveri, en eländig situation som offren sedan inte kan ta sig ur på årtionden.

(e) Inte nog med att judarna är involverade i att finansiera krigen och därigenom skörda enorma vinster, utan vanligtvis har de kontroll över sina egna agenter i regeringen som delar ut oerhört lukrativa krigskontrakt som berikar nya horder av judar. När kriget är över förstärks konsolideringen av deras finansiella makt och deras strypgrepp över offernationernas ekonomi avsevärt.

(f) Utan undantag uppviglar och underblåser krig hat mellan fraktioner av den vita rasen som i många fall kommer att bestå i generationer. Inbördeskriget är ett bra exempel. Judarna ser till att dessa hat hålls vid liv och de används ofta för att anstifta ett andra krig av samma typ en generation senare.

(g) Krig åtföljs alltid av en nedbrytning av moraliska normer och är mycket användbara i det judiska programmet för att förstöra den vita mannens moral och etablerade traditioner.

(h) Genom att skicka våra unga amerikanska pojkar över hela världen till främmande färgade länder som Japan, Korea och Vietnam, kommer många av dem tillbaka med färgade fruar. Detta är helt i linje med det judiska programmet för att rasmässigt blanda upp den vita rasen.

I allmänhet gäller att för varje krig som judarna driver in den vita rasen i, går den vita rasen ur svagare ekonomiskt, moraliskt, politiskt och genetiskt. Juden går alltid ur starkare ekonomiskt och politiskt, och har dramatiskt fört fram sitt program för att förstöra, blanda upp och förslava den vita rasen.

Andra judiska grymheter

Jag skulle vilja lista många fler av deras ondskefulla grymheter som har begåtts mot den vita mannen under de senaste tusentals åren, men jag har inte utrymme för det.

Jag skulle vilja nämna trettioåriga kriget i Tyskland från 1618 till 1648, under vilket fem sjättedelar av all egendom förstördes och en tredjedel av alla människor dödades. Detta anstiftades helt och hållet av judarna över den idiotiska frågan om religion. Jag skulle vilja nämna Bartolomeinatten i Frankrike då 50 000 protestanter mördades; jag skulle vilja nämna operation "Keelhaul" där den vita förrädaren Eisenhower samarbetade med de ryska judarna och Stalin för att utlämna två till tre miljoner medborgare från alla länder som hade kämpat på den allierade sidan. De samlades ihop med våld och skickades tillbaka till Ryssland där Stalin sedan utkrävde hämnd på dem genom att antingen avrätta dem eller skicka dem till döden i Sibirien.

Jag skulle kunna citera otaliga andra exempel på judiska grymheter som begåtts mot den vita rasen, men vi har helt enkelt inte utrymme. Så sammanfattningsvis, låt mig bara säga att grymheterna är gränslösa och oändliga, de pågår idag lika skoningslöst som någonsin i det diaboliska judiska programmet som syftar till den vita rasens undergång.

Det finns dock en sista grymhet som jag måste uppmärksamma mina vita raskamrater på. En av de mest olycksbådande grymheterna genom tiderna begås mot det vita Amerika idag. Ändå är det väldigt få människor som vet att det pågår. Jag syftar på det diaboliska judiska programmet för att blanda upp den vita rasen här i Amerika.

Detta djävulska program drivs obevekligt och rasande med varje gnutta energi och med varje vapen de förfogar över. Ändå sover majoriteten av det vita folket i Amerika helt och är förvirrade i denna fråga. Mycket få är medvetna om att detta är det verkliga judiska målet med allt deras prat om medborgerliga rättigheter. Låt oss inte göra något

missta er inte på den punkten, det är deras verkliga mål. Det är den världsomspännande judenhetens orubbliga mål att göra Amerika till en brun bastardras och i själva verket fasa ut den magnifika vita rasen från denna planets yta.

Detta är utan tvekan den mest skadliga, den mest permanenta och den mest djävulska katastrof som judarna någonsin skulle kunna begå mot naturens kronjuvel, den ädla vita rasen. Om alla byggnader slogs i spillror, som i Tyskland, och våra motorvägar och järnvägar förstördes, skulle vi lida ett hårt slag, men vi skulle kunna återuppbygga dem, precis som tyskarna har gjort. Om våra städer förstördes, som negrerna och judarna har gjort i hjärtat av några av våra stora städer i Amerika idag, kan och kommer vi att uppföra nyare och bättre sådana. Vi skulle kunna besegras i krig, vi skulle kunna drabbas av alla andra typer av katastrofer, men vi skulle kunna fostra nya söner som skulle återupprätta vår makt.

Men låt oss aldrig glömma att om blodet i vår vita ras skulle blandas och bastardiseras med Afrikas svarta blod, då har den vita rasen i alla avseenden förstörts för alltid, och allt hopp för framtiden skulle vara borta för evigt. Vi skulle ha det mycket bättre som döda än att låta den magnifika, ädla vita rasen korrumperas till ett avgrundsdjupt brunt avskum, för att förslavas av judarna.

Det är det uttalade syftet med denna bok och vår nya religion att väcka det vita folket i Amerika och i världen. Det är vårt mål att organisera dem, att ge dem en stridbar trosbekännelse, och för oss att återigen återfå absolut och villkorslös kontroll över vårt "Manifest Destiny".

Kapitel 9

Fem judiska böcker

Som vi har sett från den vita rasens och den judiska rasens historia, har judarna genom hela sin långa och krokiga historia varit bedrägeriets högsta mästare. Medan egyptierna inte längre finns, babylonierna har försvunnit, de (ursprungliga) grekerna blev rasblandade, romarna gick under, är judarna å andra sidan vid liv idag och står starka. De har i själva verket nu kontroll över världen.

Varför är det så att denna eländiga ras, som aldrig ens kunde grunda en kultur eller en civilisation, eller lyckas bygga ett eget land, ändå har hamnat på toppen?

Om vi analyserar judisk historia är svaren inte alltför svåra att hitta. Det finns hundratals skäl som skulle kunna listas, men i grunden är de dessa få:

1. Tidigt i sin historia insåg de vilket kraftfullt vapen religionen var — ett vapen med vilket de kunde förena sin egen ras, och ett vapen med vilket de kunde förinta sina fiender.

2. De lärde sig att det finns styrka i rasmässig enighet. De har varit fanatiskt hängivna sin egen ras.

3. De fann att det inte finns något mer potent för att ena en grupp, nation eller ras än att hata en gemensam fiende. Som en konsekvens har alla icke-judiska folk ständigt varit deras fiender, och kommer alltid att vara det.

4. Judarna bemästrade den knepiga tekniken att förvirra, söndra och härska som en nyckel för att övervinna sina fiender.

5. De har organiserat sig skoningslöst — de har organiserat sitt eget folk i tusentals effektiva och allomfattande grupper. De har också organiserat sina fiender för deras egen undergång.

6. De har varit diaboliskt skickliga på propaganda. De insåg tidigt i sin historia vilket kraftfullt verktyg propaganda var för att manipulera sina fiender.

Det är denna sista aspekt vi vill undersöka mer ingående. Medan judarna har fullständig kontroll över dagens propaganda- och "nyhetsmedier" — radio, television, film, tidningar, tidskrifter, etc., var de redan extremt skickliga på att använda propaganda innan de moderna medlen ens var uppfunna.

Manipulering av ordet har varit deras specialitet som bedrägeriets mästare. I Johannesevangeliet 1:1 säger den judiska bibeln: "I begynnelsen var

Ordet, och Ordet var hos Gud, och ordet var Gud." Ett sannerligen märkligt påstående, men ett som är laddat med mening — en mening som undgått de flesta gojer, särskilt predikanterna. Vad detta märkliga stycke hokus-pokus egentligen betyder på judespråk är att de med ord kan skapa gudar, och omvänt kan ord bli lika kraftfulla som en gud när det gäller att kontrollera och styra människors sinnen och öden.

Judarna har använt ord och propaganda rikligt och obevekligt till sin egen fördel och till den vita mannens nackdel. De har specifikt skrivit fem böcker som har haft en katastrofal effekt på mänsklighetens historia, och den vita rasen i synnerhet.

Dessa böcker är:

1. *Gamla Testamentet.* Det har varit ett kraftfullt instrument för att förena den judiska rasen.

2. *Nya Testamentet.* Det skrevs för att förvirra och förbrylla romarna i synnerhet, och den vita rasen i allmänhet. Det har varit förödande effektivt.

3. *Talmud.* Den sammanställdes under flera århundraden för att ge judarna en lagkodex att leva efter och en formel genom vilken de framgångsrikt kunde förinta "Goyim", det vill säga den vita rasen.

4. *Sions vises protokoll.* Detta var en modern destillerad essens av de principer som finns spridda i Talmud, men koncentrerade och uppdaterade.

5. Karl Marx *Das Kapital* och *Det kommunistiska manifestet.* Tillsammans är dessa två grunden och programmet för att förvandla världens icke-judiska folk till ett organiserat judiskt slavarbetsläger. Detta program har redan framgångsrikt genomförts i Ryssland, Kuba, Kina och dussintals andra länder som nu befinner sig under den judiska hälen.

I de närmaste kapitlen ska vi undersöka var och en av dessa judiska böcker mer i detalj.

Kapitel 10

Gamla Testamentet

Under de senaste årtusendena har vi gång på gång fått höra av de judiska propagandistiska nätverken att judarna är Guds utvalda folk. Vi har fått höra gång på gång att Gud är rasist, att han delar ut ynnestar, att han diskriminerar och att han slöt ett speciellt förbund med Abraham, Isak, Jakob och deras säd. Vi får höra att deras avkomma och framtida generationer var välsignade, särskilt välsignade av Gud. Oavsett hur många brott de begick, hade de en speciell helig nisch i Guds ögon, sägs det oss. När man läser Gamla testamentet kan man inte undgå slutsatsen att Gud inte brydde sig ett dyft om alla andra folk i världen, alla de andra varelser han hade skapat. Oavsett hur brutalt israeliterna mördade andra stammar och nationer och hur hänsynslöst de förstörde andra människors städer och egendomar, såg Gud med välvilja på deras handlingar, leds vi att tro.

Inte bara har judarna och den judiska religionen med sina propagandistiska nätverk främjat denna linje till leda, utan de kristna kyrkorna, som är hedningar (Gentiles) och uppenbarligen står utanför ynnesten från denne samme Gud av Abraham, Isak och Jakob, har främjat denna linje av nonsens för sina följare gång på gång på gång.

Vi kan dela in de kristna kyrkorna i två klassificeringar: de liberala kyrkorna och de fundamentalistiska kyrkorna. De liberala kyrkorna är helt under judarnas dominans och ägnar merparten av sin iver och energi åt att berätta för det vita folket att de måste integreras, rasblandas med negrerna. De fortsätter att hamra in temat om integration. Enligt dem är vi, det vita folket, skyldiga negern allt, våra döttrar, våra egendomar, våra pengar och, ja, vårt eget blod. Vi måste göra dem vitare och oss svartare.

De fundamentalistiska kyrkorna, som låtsas vara i det motsatta lägret till de liberala kyrkorna, attackerar dem i själva verket, men främjar likväl kraftfullt linjen att judarna är Guds utvalda folk och att vi inte får kritisera judarna, vi får inte lyfta ett finger mot dem. De återuppväcker och hakar på vissa citat från Gamla testamentet som juden naturligtvis skrev, såsom: "Jag skall välsigna dem som välsignar dig, och den som förbannar dig skall jag förbanna", och ger därmed fullständig immunitet åt den förrädiske juden, som håller på att förgöra den vita rasen.

Påståendet att judarna är speciella i Guds ögon är naturligtvis en av de största och mest lönsamma lögner de har uppfunnit.

Varför någon Gud, som hade ett uns av förnuft, och till och med en gnutta rättvisa, skulle vilja slösa speciella gunstlingsarrangemang på ett sådant band av halsavskärare och skurkar, är helt enkelt för mycket för vem som helst att svälja.

Varför en vis och rättfärdig Gud skulle vilja välja en ras vars stamfäder, Abraham och Sara, var en hallick respektive en hora, är helt enkelt för fantastiskt även för den lättlurade.

Medan det är tveksamt om judarna själva tror på sådant skräp, har de fått enorm utväxling av denna uppfinning. Miljontals vita människor har lurats av denna bluff och försvarar den till och med mer kraftfullt än judarna själva. Det har gett juden en mantel av helighet och immunitet mot vedergällning som har gjort underverk. Det har gjort underverk endast för att de vita kristna har varit dumma nog att svälja sådant avfall.

Så mycket för bluffen om det "utvalda folket". Det är en av deras största lögner från vilken de har härlett en fantastisk fördel för sig själva.

Det finns tre andra religiösa påståenden som judarna har skrutit om i århundraden. De är lika falska och bör läggas till vila för all framtid.

1. Det första påståendet är att de uppfann idén om monoteism. Detta är inte sant. Egypterna förespråkade denna idé långt innan judarna infiltrerade Egypten och påbörjade bastardiseringen och upplösningen av sin värd.

   Inte för att det är något så märkvärdigt med idén om "en Gud"; kristna som också hävdar att de tillber en Gud, tillber i själva verket tre Gudar, den heliga treenigheten, på ett slags förvirrat "nu ser du det, nu ser du det inte"-sätt. Å andra sidan hade många andra religioner, som romarnas, många gudar. Ingen har någonsin rationellt förklarat för mig varför den ena är överlägsen eller underlägsen den andra. I vilket fall som helst har judarna gjort en stor sak av denna falska fråga, en idé som de stal i första hand, och som inte har någon särskild förtjänst i andra hand.

2. Det andra påståendet är att de gav upphov till idén om själens odödlighet. Denna idé stal de också från egypterna. Som jag nämnde i ett tidigare kapitel hade egypterna redan utformat denna idé långt innan judarna kopierade den. Under de efterföljande 5000 åren sedan egypterna skapade denna idé, har det inte funnits ett spår av bevis för att bekräfta den, och den har också liten eller ingen förtjänst.

3. Deras tredje påstående är de högt prisade "tio budorden". För det första är dessa "lagar", jämfört med det omfattande lagsystem som romarna utarbetade, så elementära och primitiva att det är en grov orättvisa att ens jämföra de två. För det andra har inget folk brutit mot delarna om att döda, stjäla och ljuga mer flagrant än judarna själva. För det tredje har judarna inte ens gett upphov till dessa primitiva idéer utan stulit dem från den tidigare Hammurabis lag. Detta

Lagen var en av de tidigaste kända att nedtecknas skriftligt, och den kodifierades i sten av den babyloniske kungen vars namn den bär under 1900-talet f.Kr. Det var från denna lag i sten som judarna stal den mytiska idén om Moses tio budord i sten.

Den första delen av "budorden" har egentligen liten betydelse för den vita rasen till att börja med, utan lägger tonvikten på det speciella förhållandet mellan judarna, deras Gud och deras sabbat.

Vi kan knappast hävda att de tio budorden har någon större betydelse för den vita rasen, i vilket fall som helst, eftersom vi uttryckligen är uteslutna redan från början i budord nr 1, som säger: "Jag är Herren, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ut ur träldomshuset."

Eftersom vi aldrig flydde från Egypten (faktum är att de vita egyptierna är våra rasliga bröder), omfattar hela denna affär uppenbarligen inte den vita rasen, utan är, återigen, som judarna hävdar, en del av deras speciella "förbund" med Gud.

En opartisk blick på patriarkerna och de så kallade hjältarna i Gamla testamentet

Det åligger oss nu att ta en nära, opartisk men ändå kritisk blick på patriarkerna och de så kallade hjältarna av den judiska rasen och se precis vad det var för slags män de var; att citera och döma dem efter de självgodhetsnormer som förmodligen ställts upp av Bibeln själv.

Enligt den judiska berättelsen, som den återges i Gamla testamentet, hävdar judarna att de är ättlingar till en stam grundad av Abraham, Isak och Jakob för cirka 3700 år sedan. Enligt denna berättelse hade Jakob 12 söner, 10 med sin första hustru och två, Josef och Benjamin, med sin andra hustru. Av dessa söner framträder Juda framträdande och vi hör om Judas underbara släktlinje och hans ättlingar. Faktum är att ordet Juda är nästan synonymt med ordet jude, och medan det finns en berättelse om Israels förlorade stammar, som antas ha gått förlorade någonstans i dunkel, är de flesta judar stolta över att vara ättlingar till Juda. Ordet "judaisera" har använts i denna och andra böcker med avsevärd frekvens och har som innebörd implikationen att göra något judiskt.

Cirka 14 generationer efter Abraham framträder judarnas mest framstående och berömde kung, nämligen kung David. Från honom härstammar den judiska symbolen, Davidsstjärnan, och David själv spelar en mycket framträdande roll i den judiska bibeln och även i dagens judiska gudstjänst.

Det första kapitlet i Matteus, vers 17 säger: "Alla släktled från Abraham till David är fjorton led, och från David till fångenskapen i Babylon fjorton led, och från fångenskapen i Babylon till Kristus fjorton led." I de föregående 16

verser listar den Jesu Kristi släkttavla, Davids son, Abrahams son, och i den 16:e versen står det att "Jakob födde Josef, Marias man, av vilken Jesus föddes, som kallas Kristus." Så det finns en antydan, högt och tydligt, att Kristus härstammade genom sin far, Josef, som var en ättling till Abraham, David och hela resten av släktledet. Det faktum att detta motsäger påståendet att Jesus inte var son till Josef, utan Guds Son, är ännu en motsägelse, ännu ett non sequitur, som judarna kastar mot de kristna. Jag behöver därför inte rationalisera deras lögner, men du kan fråga din präst om hans version. Det är alltid intressant att se dem försöka slingra sig ur en uppenbar motsägelse. Jag tänker inte diskutera denna inkonsekvens här, utan vill bara också lista Josef, Jesu far, som en av de framstående personerna i den judiska hierarkin.

Av dessa människor vill jag granska endast några få av de enastående "patriarkerna" och "hjältarna" av judisk härkomst som de beskrivs i själva bibeln, av de judiska manusförfattarna själva. Låt oss undersöka vilken sorts skurkar vi har vördat, avgudat och hållit upp för våra barn som stora föredömen, som "Guds män".

Våra hjärnor har blivit så förorenade av den ihärdiga och långvariga propagandan om hur underbara "Guds utvalda folk" är, att det finns många vita predikanter som går omkring och vrider på bibeln så att den ska passa deras innerligaste önskan, tills de kommer till den märkliga slutsatsen att vi, det vita folket, är Israels "verkliga" barn. De går till stora ytterligheter för att uppfinna och hitta på förklaringar om hur tyskarna är ättlingar till Juda; amerikanerna är ättlingar till Manasses stam; Storbritannien Efraims stam; Spanien Simeons stam; och så vidare nerför den judiska linjen. Vilket kolossalt nonsens! Bara en smula sunt förnuft skulle säga oss att det amerikanska folket, som är en blandning av många europeiska raser (och andra), omöjligen skulle kunna betecknas som de "rena" ättlingarna till Manasse eller någon annan.

Inte nog med det, utan när vi studerar vilken sorts karaktär till exempel Juda var, är frågan: vem skulle vilja vara en ättling till Juda? Vilken vit person vid sina sinnes fulla bruk skulle vilja vara ättling till någon i denna förrädiska stam? Faktum är att de flesta vita människor hellre skulle vara ättlingar till en hästtjuv än att vara en ättling till Juda efter att ha läst alla de förrädiska och liderliga detaljerna i hans liv som de framställs i själva "den Gode Boken".

Berättelsen om Juda

1 Mosebok 38 har underrubriken "Judas hushållsbekymmer". Den berättar mer om Juda än något annat kapitel i bibeln. Det är en ganska grell historia. Faktum är att den är ganska pornografisk och skulle göra ära åt sådana nutida judiska pornografer som Ralph Ginsberg.

Berättelsen börjar med att Juda lämnar sina bröder och beger sig till en viss adullamit vid namn Hira. Där såg Juda en dotter till en viss kanané vid namn Shua. "Och han tog henne och gick in till henne." Precis så. Det står ingenting om att han gifte sig med henne.

I vilket fall som helst fick de tre söner. Den förstfödde kallades Er. Berättelsen hoppar sedan uppenbarligen över en tidsgeneration och säger att "Juda tog en hustru åt Er, sin förstfödde, vars namn var Tamar." Men Er var uppenbarligen ond i Herrens ögon och Herren dödade honom. Juda gick då till sin andre son som hette Onan och sade till honom: "Gå in till din broders hustru och gifte dig med henne, för att skaffa avkomma åt din broder." Onan gillade inte idén särskilt väl, men i ett försök att lyda sin far "när han gick in till sin broders hustru, lät han det spilla på marken, för att han inte skulle ge avkomma åt sin broder."

Detta misshagade uppenbarligen också Herren, och han dödade därefter Onan, Judas andre son. (Herren skojade uppenbarligen inte — de misshagade honom — han dödade dem, står det.)

Juda gick då till Tamar, sin svärdotter, och sade åt henne att förbli änka i sin faders hus tills hans tredje son, Shela, var vuxen. Tamar gjorde som hon blev tillsagd och flyttade till sin faders hus.

Tiden gick, och Shua, Judas hustru, dog. Sedan gick Juda, tillsammans med sin gamle vän Hira, adullamiten, till sina fårklippare på en plats som hette Timna. Det var här Tamar hade bott under alla dessa år av sin änketid. Vi minns att Herren hade dödat båda hennes män, Er och Onan, som respektive hade varit Judas förste och andre son.

När Tamar hörde att Juda var på väg att besöka hennes område, lade hon av sig sina änkekläder och täckte sig med en slöja, och svepte in sig och satte sig på en öppen plats vid vägen. Under tiden hade Juda tydligen glömt bort sitt löfte att ge Tamar sin tredje son när han blev vuxen. Hur som helst väntade Tamar på Juda vid vägkanten med ansiktet beslöjat.

När Juda såg henne trodde han att hon var en vanlig sköka, eftersom hon hade ansiktet täckt. Som en typisk jude som såg till att utnyttja varje tillfälle, gav han henne ett förslag, utan att känna igen vem hon var. Då frågade Tamar honom: "Vad vill du ge mig för att du må komma in till mig?" Juda erbjöd en killing från sin hjord. Tamar å sin sida krävde någon form av pant tills hon fick killingen och krävde specifikt hans sigillring och hans armband och staven som han hade i handen. Juda samtyckte och "han gav henne det och kom in till henne, och hon blev havande genom honom."

Tamar stod upp, gick sin väg och tog åter på sig sina änkekläder.

När Juda sände killingen som betalning genom sin vän adullamiten för att i gengäld få tillbaka panterna från kvinnan, kunde hon

inte kunde hittas. Vid ytterligare förfrågningar om skökan vid vägkanten fick han veta att det inte fanns någon sköka på den platsen.

Ungefär tre månader senare fick Juda veta att Tamar, hans svärdotter, hade spelat rollen som sköka och att hon var havande "genom otukt." Detta förgrymmade uppenbarligen Juda och han sade: "för ut henne och låt henne brännas."

Och här ser vi typisk judisk rättvisa. Juda hade varit lika skyldig som sin svärdotter, men medan han ansåg sina handlingar vara oklanderliga, skulle hon å andra sidan brännas för att ha deltagit i hans utsvävningar.

När Tamar fördes inför Juda berättade hon för sin svärfar att det var han som hade gjort henne med barn. Hon visade honom hans eget sigill, armband och stav som han hade gett henne.

Vid denna tidpunkt erkänner Juda att hon hade varit mer rättfärdig än han, eftersom han inte hade gett henne sin son Shela. Men "han rörde henne inte mer" efter det.

Berättelsen är tillräckligt anstötlig fram till denna punkt, men den slutar på en ännu mer anstötlig not när den beskriver hur Tamar födde tvillingar. Faktum är att det är så vidrigt att vi avstår från att rekapitulera det här. Du kan läsa hela historien själv i Första Moseboken, kapitel 38. Allt finns där och det är en del av den "Heliga boken" som vi förväntas se upp till med sådan helig vördnad. Det finns många, många andra exempel på pornografiska berättelser spridda i den judiska "Heliga boken."

En betydande sidoupplysning till denna historia är att tvillingar föddes ur denna smutsiga affär, nämligen Peres och Sera. Om du slår upp den "stolta", "praktfulla", "renrasiga" härstamningen för David, Salomo och Jesus Kristus i Matt. 1, kommer du att finna att de alla härstammar genom horkarlen Juda och hans oäkta avkomma, Peres.

Frågan uppstår dock varför i hela världen någon skulle vilja välja en lysten horkarl som Juda till att vara sitt folks förkämpe och den vördade och hyllade patriarken för sin ätt? Varför skulle den rättfärdige och syndhatande himmelske Fadern vilja välja den här sortens människor som patriarker för sitt "utvalda" folk? Judas egenskaper, så som de beskrivs i den så kallade "Heliga boken", består av inget annat än lusta, svek och förräderi. Ingen självbevarende vit man skulle vilja ha en sådan listig, otrogen vederstyggelse till förfader. Ändå håller judarna upp denne man som en stor hjälte i sin ras historia och har sålt idén till det vita folket att hans ättlingar är Guds gynnade och utvalda folk. Vi får veta att detta avskum har fifflat till sig ett särförhållande med Gud. Varför miljontals vita kristna skulle vara godtrogna nog att tro på sådant struntprat under dessa tusentals år är svårt att förstå.

Berättelsen om David

Medan den ohyggliga och pornografiska berättelsen om Juda inte är alltför bekant för den genomsnittlige, kyrkogående, vita kristna, är de flesta av dem grundligt förtrogna med berättelsen om kung David.

David betraktas utan tvekan av judarna som den största hjälten av alla i deras långa och plågsamma historia. Faktum är att judarnas själva emblem är Davidsstjärnan.

De flesta vita kristna är ganska bekanta med historien om tonåringen David som dräpte Goliat med en slunga och därigenom vann ett viktigt slag mot filistéerna och för judarna, så påstås det i alla fall.

Davids vuxna liv verkar ständigt vara upptaget av dödande och krigföring. Han tillskrivs förmodligen mer än någon annan karaktär i den judiska mytologin äran för att ha byggt upp Judeen och därmed den judiska nationen. Berättelserna som återges i bibeln är fulla av dödande, av blod, av mord och i synnerhet rasmässigt folkmord på Israels fiender. Eftersom Gamla testamentet verkar överse med detta storskaliga dräpande, mördande och dödande av rivaliserande stammar, verkar David inte vara alltför annorlunda än många av de andra judiska förövarna av folkmord. I sin moraliska, eller ska vi säga omoraliska karaktär, verkar han också vara trogen den judiska mentalitetens form.

I Andra Samuelsboken, kapitel 11, har vi en berättelse om Davids mer privata liv som kastar ljus över hans moral och hans karaktär.

David steg upp från sin bädd på kvällen, så går historien, och promenerade på taket till kungens hus. Från taket såg han en kvinna som badade. Hon var uppenbarligen ganska vacker. Därefter spillde David ingen tid på att ta reda på vem hon var och fann att hennes namn var Batseba, hustru till hetiten Uria. Sedan "sände David sändebud och lät hämta henne; och hon kom in till honom, och han låg med henne."

Inte långt därefter meddelade Batseba nyheten till David att hon var gravid. Detta oroade David något eftersom hennes man hade varit iväg för att utkämpa hans krig åt honom under de senaste månaderna, så något var tvunget att göras.

Han kom på idén att omedelbart skicka efter Uria, hennes make, så att han kunde tillbringa lite tid hemma med sin hustru och David därmed kunde undslippa ansvaret för sitt äktenskapsbrott. Men ett litet hinder uppstod. Uria ville inte gå hem till sin hustru, utan eftersom han var en så hängiven och lojal undersåte till sin "store" kung, sov han vid dörren till kungens hus tillsammans med alla tjänarna och ville inte gå hem.

När detta rapporterades till David, skickade han efter Uria och hade en personlig konferens med honom. Han uppmanade honom att gå hem till sin ljuva älskande hustru och tillbringa lite tid med henne. Men uppenbarligen allt till ingen

effekt. Härnäst tog David till ett typiskt judiskt knep och bjöd in honom för att äta och dricka med honom och sörjde för att han blev stupfull, i hopp om att få Uria i sin egen säng med sin hustru. Men allt var förgäves. Uria ville inte gå hem och han sov i bäddarna hos Davids tjänare i kungens kvarter.

David tog då till mer drastiska åtgärder. Han skrev ett brev till Joab, som var Urias befälhavande general, och hade fräckheten att skicka det med budbärare genom Uria själv. I brevet sa han åt Joab att placera Uria längst fram i den hetaste striden så att han säkert skulle bli dödad. Joab utförde Davids instruktioner till punkt och pricka. Han placerade honom i den livsfarliga delen av striden, och Uria blev faktiskt dödad.

Och därmed slutar ännu ett smutsigt, förrädiskt kapitel om en fördärvad jude, som judarna än idag håller fram som den störste av alla sina fränder. Det sorgliga i det hela är att miljontals och åter miljontals vita människor, som borde veta bättre, har gått på historien om att David var en stor och underbar "Guds tjänare".

Det finns fler klandervärda kapitel i Davids liv och ett av dem har att göra med hans närmaste avkomma.

Det verkar som om David hade många hustrur och många söner. En sons namn var Amnon och en annan sons namn var Absalom. Amnon hade en syster vid namn Tamar.

Det verkar som om Amnon blev extremt förtjust och förblindad av sin syster som enligt uppgift var oskuld. Han var besluten att ha sexuellt umgänge med henne och gav henne därför genast ett förslag. När hon vägrade och försökte tala honom till rätta, lyckades han få henne bortförd och våldtog henne sedan.

Ryktet om detta nådde snart hennes andre bror vid namn Absalom, som hade en mer normal broderlig tillgivenhet för henne. Absalom blev så rasande att han genast gick till Amnon och mördade honom. Härmed slutar ännu ett kapitel i det utvalda folkets normala liv, så som det framställs i den "Heliga Boken".

Judarna har inte bara fortsatt att beundra David genom alla dessa tusentals år, utan nyligen gjorde de en storfilm om historien om David och Batseba. Rollerna spelas naturligtvis av vita icke-judar. I berättelsen porträtteras David med stor ömhet, och det faktum att han senare verkar ångra sig skildras med stor sympati.

Berättelsen i den "Heliga Bibeln" fortsätter. Det finns mer förräderi mellan David och hans son Absalom.

Efter att Absalom hade mördat sin bror flydde han från landet. Icke desto mindre hade David en speciell plats i sitt hjärta för Absalom och han älskade honom mer än alla sina andra söner. Han bad honom att komma tillbaka till Jerusalem.

Absalom eftertraktade Davids tron och efter många år, när David blev äldre, konspirerade han för att föra krig mot sin far och driva

honom från tronen. Efter mycket manövrerande samlade han en armé och drev David och folket i Jerusalem på flykt. Slutligen besegrade Joab, som var Davids general, Absalom. Under flykten fastnade Absalom med sitt hår under en ek. När Joab fick veta detta, skyndade han till platsen där Absalom hängde, fortfarande vid liv, och stötte tre spjut genom hans hjärta, och därmed slutar berättelsen om Absalom.

Kom ihåg att allt detta är en del av berättelsen om Davids kungliga hus, judarnas store konung, så som det berättas i den "Heliga Boken".

Jag frågar er, kära vita bröder, ni som har ett stolt och ädelt arv, är denna typ av människor värda något annat än vårt yttersta förakt?

Berättelsen om Lot

I Första Mosebok, kapitel 19, har vi en ganska osmaklig historia om hur Sodom förstördes, men Lot räddades. Om ni undrar vem Lot är, så är han brorson till Abraham, den store patriarken av alla patriarker för den judiska rasen, den som Gud slöt ett speciellt förbund med om att han skulle välsigna hans säd och föröka den som sanden på stranden. Han ingick en mycket speciell överenskommelse med Abraham, så påstår judarna åtminstone, och vi kommer att berätta mer om det i en annan historia. Det räcker här med att säga att Lot var brorsonen till Abraham som lämnade Egypten tillsammans med Abraham och hans hustru och begav sig söderut.

Uppenbarligen bosatte sig Lot i staden Sodom, som var en mycket ogudaktig stad, enligt kapitel 19. Tydligen hade Gud ett mycket speciellt intresse även för denne jude Lot, och han sände två änglar till Sodom en kväll när Lot satt vid stadens port. Uppenbarligen var de förklädda till två män.

Lot bjöd in dem att stanna i hans hus över natten. Han bakade osyrat bröd och höll en festmåltid med dem.

Tydligen, (och jag följer kapitel 19) enligt denna sensationella historia, när dessa två främmande män kom in i Lots hus, väckte det intresset hos alla de ogudaktiga homosexuella som bodde i den staden i sådan utsträckning att "Männen i staden, ja, männen i Sodom, omringade huset, både unga och gamla, allt folket från alla håll; och de ropade på Lot och sade till honom: Var är de män som kom till dig i natt? För ut dem till oss, så att vi får känna dem."

Det verkar ganska märkligt att Lot, som var brorson till denne store "utvalde" av Gud, och som själv hade tilldragit sig Guds speciella intresse och välsignelse, skulle bo i en stad som är så översvämmad av homosexuella att så snart två främmande män kommer på besök, så flockas hela staden runt hans hus för att komma åt dem. Hur som helst verkar det som om Lot höll dem ute och istället erbjöd dem sina

två döttrar för att ”låta mig, jag ber er, föra ut dem till er, och gör med dem vad som är gott i era ögon.”

Kan du tänka dig en mer depraverad och idiotisk situation? Kan du tänka dig en mer ansvarslös och avskyvärd far, en som skulle kasta sina döttrar till ett vilt gäng av avvikare och villigt erbjuda dem till en sådan pöbel?

I vilket fall som helst är det mycket hokus-pokus. Pöbeln slås med blindhet och andra saker som frustrerade deras lystna avsikter, och änglarna räddas från härjningarna av pöbeln av homosexuella.

”Änglarna” råder honom sedan att Herren tänker förstöra Sodom och Gomorra och att han gör bäst i att ge sig av från denna ogudaktiga plats och ta sin hustru, sina döttrar och sina svärsöner med sig, varvid resten av dem uppenbarligen inte blev övertygade och stannade kvar i staden. Medan denna lilla grupp är på väg ut, låter Herren eld och svavel regna över Sodom och Gomorra.

De blir tillsagda att inte se sig om när de lämnar platsen. Lots hustru gör det ödesdigra misstaget att göra just det, och hon förvandlas till en saltstod. Ett ganska märkligt och ovanligt straff att få för att man ser sig om vid en ganska katastrofal händelse bakom sig, något som nästan vem som helst tvångsmässigt skulle göra.

Men denna bisarra historia fortsätter. Lot och hans två döttrar begav sig upp i bergen för att bo i en grotta. Här fortsätter denna märkliga historia ytterligare att exponera det judiska sinnets depraverade och groteska irrgångar, som vanligt utmynnande i pornografi.

Det verkar som om hans två döttrar, i tron att det inte fanns några fler män tillgängliga för dem på jordens yta, bestämde sig för att spela sin far ett litet spratt, så att de inte skulle dö utan att bevara hans säd. Så det verkar som om den förstfödda sade till den yngre: låt oss berusa vår far och sedan ligga med honom. Denna incestuösa handling var uppenbarligen helt framgångsrik, och hon sade jublande till sin yngre syster att göra samma sak med sin far nästa natt.

Detta gjorde hon, och båda blev havande. Uppenbarligen var Lot dock skuldfri i det hela, enligt historien (om man kan tro på det), eftersom han uppenbarligen var för berusad för att veta vad han gjorde med sina två döttrar. En mycket osannolik historia, men det är så den judiska ”Heliga Bibeln” berättar den. Kom nu ihåg att jag inte har hittat på detta, allt står där i Första Mosebokens 19:e kapitel.

Som judarna gillar att berätta det, blev var och en av dessa oäktingar fader till ett folkslag. Den förstfödde, som fick en son vid namn Moab, blev far till moabiterna, och den andra dottern fick också en son, och han var far till Ammons barn ända till denna dag. Det är åtminstone vad det står i Första Moseboken 19.

Här har vi ännu ett flagrant exempel på vad för slags människor som var Herrens ”utvalda”. Herren såg uppenbarligen med stor speciell ynnest på Lot som den finaste i staden Sodom, och som den

brorson till den store patriarken Abraham, måste Herren ha godkänt att han drack sig berusad och begick incest med sina två överlevande döttrar. Eller varför skulle han annars välja sådana som dessa till att vara hans "utvalda"? Hur någon kan hålla upp en sådan bok som "Helig"; som den typ av skräp som vi bör hålla upp för våra barn; som "Den Goda Boken"; som något vi alla bör studera och hämta "visdom" från, övergår helt mitt förstånd.

Berättelsen om Abraham

Låt oss nu titta på berättelsen om Abraham själv: denne store, store patriark som Gud blev så oerhört förtjust i att han gjorde alla möjliga sorters specialmedgivanden och förmånliga arrangemang utöver alla andra folk; gav honom alla typer av land som redan hade befolkats av andra stammar; och alla typer av löften som var extremt långtgående. Uppenbarligen måste han ha betraktats som något extra speciellt, betraktad av Herren som en extraordinärt "god man". Låt oss ta en titt på precis hur "god" Abraham var och vad det var han gjorde som skulle ge honom en sådan speciell förtur i Guds ögon.

Återigen finner vi en ganska märklig och bisarr historia där händelserna sannerligen inte bekräftar idén om att Herren skulle välja en sådan fördärvad person som Abraham för att motivera alla dessa outsagda specialförmåner och göra honom till patriark för den "utvalda rasen". Om allt detta verkar ovanligt bisarrt och märkligt, för att inte säga besynnerligt, bör vi komma ihåg att detta är historien så som judarna berättar den, och egentligen bara är reflektioner av det kollektiva, perversa judiska sinnets innersta irrgångar.

I Första Moseboken 6:12 drevs Gud (av okända anledningar) till att göra en speciell kallelse till Abram. (Han började med namnet Abram.) Herren ger några ganska extravaganta, storsinta och långtgående löften till Abram. Varför han skulle välja just denne sälle är svårt att förstå, men hur som helst är detta vad den judiska bibeln berättar för oss i kapitel 12: "Och jag skall välsigna dem som välsigna dig, och den som förbannar dig skall jag förbanna; och i dig skola alla släkter på jorden varda välsignade." Och i den föregående versen: "Jag skall göra dig till ett stort folk, och jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort; och du skall varda en välsignelse." När vi tittar på några av de ganska tvivelaktiga och omoraliska aktiviteter som denne karaktär Abram ägnade sig åt, finner vi det ganska svårt att tro att Gud, av alla varelser, skulle välja just denne sluskige och fördärvade person. Vi måste dock komma ihåg att detta är historien som den judiska bibeln berättar för oss, skriven av judarna och till förmån för judarna.

Det utgör uppenbarligen en bra historia för dem. På grundval av detta förbund har de bildat det mäktiga sällskapet kallat B'nai B'rith, vilket betyder "Förbundets söner". Om vi ska tro på detta

berättelse, då är judarna speciellt välsignade och utvalda av Herren, och vi står på utsidan och tittar in. Enligt judarna är de de välsignade och vi andra är bara vanliga Goyim, en hop boskap, som är till för att rånas, plundras och exploateras. Även om detta kan vara en bra historia för judarna, är det mer än idiotiskt av den vita rasen att gå på sådant skräp och låta sig underkuvas och kuvas till ett sådant underdånigt tänkande.

Hur som helst, för att titta lite närmare på historien om vad för slags karl Abraham var, finner vi att Abram tog Sarai (dessa var deras namn innan Herren ändrade dem) till sin hustru, och de och Lot och några fler av den stammen drog vidare till Kanaan. En intressant sidonotering är det faktum att Sara (eller Sarai) var Abrahams (eller Abrams) halvsyster, då hon var dotter till hans far. Men i Tredje Moseboken 20:17 fastställer Herren lagen för Mose: "Om en man tar sin syster, sin fars dotter eller sin mors dotter, och ser hennes nakenhet, så är det en skändlig gärning; de skall utrotas inför sitt folks ögon." Det är lagen som fastställts av Herren, och samtidigt väljer han just ett sådant par till att bli stamfäder för sitt "utvalda folk". Vilken judisk historia!

För att fortsätta historien — uppenbarligen var utdelningen inte särskilt god i Kanaan och de drabbades av hungersnöd. Abram och hans hustru begav sig då till Egypten, där utdelningen uppenbarligen såg bättre ut. Han hade en liten plan i bakfickan. Det sägs att hans hustru var en riktigt snygg kvinna och han tänkte tjäna pengar på detta faktum. Han planerade att prångla ut sin hustru (och syster) som en sköka till den egyptiske faraon för vinst. Normalt sett skulle detta göra honom till en hallick och henne till en hora.

Han sa därför till sin hustru att när de kom till Egypten skulle de låtsas att de inte var man och hustru, utan att hon var hans syster. När de anlände till Egypten höll egyptierna med honom om att hon var en riktig skönhet. Faraos furstar såg henne och rekommenderade henne till faraon själv. Hon fördes omedelbart till faraon och han föll uppenbarligen för henne. Vidare sägs det i Första Moseboken 12:16: "Och han gjorde väl mot Abram för hennes skull; och han fick får och oxar och åsnor och tjänare och tjänarinnor och åsninnor och kameler."

Vi ser alltså att Abraham med sitt sliskiga agerande att prångla ut sin snygga hustru till faraon tjänade ganska bra och hade lurat faraon på rikedom och egendom. På vanligt språk skulle detta kallas för koppleri eller koppleriverksamhet.

Nu händer något märkligt. Vår rättvise och rättfärdige Gud, som hade detta speciella arrangemang med Abraham, istället för att tukta honom för att ha genomfört ett sådant depraverat och bedrägligt svindleri mot faraon, tvärtom, hopade över faraon och hans hus alla möjliga slags otäcka plågor. Uppenbarligen skulle detta i all hans rättfärdighet vara en läxa för faraon att inte leka med Abrams hustru, när Abram i själva verket bedrägligt hade erbjudit henne till honom som en syster. Hur som helst, det

verkar det som om Farao fick reda på att det var hans hustru och tillrättavisade Abram för att ha bedragit honom. Han skickade iväg dem båda, och Abram tog uppenbarligen med sig allt sitt orättfångna byte, för det står i början av Första Mosebok 13: "Och Abram drog upp från Egypten med sin hustru och allt vad han ägde, och Lot följde med honom, upp till Sydlandet. Och Abram var mycket rik på boskap, silver och guld."

Ganska bra utdelning för en kopplare som hade anlänt dit enbart på grund av hunger.

Här har vi ett typiskt judiskt trick: Abram sänker sig till att pantsätta sin hustru som en prostituerad till Farao, genom att lura honom att hon bara var hans syster. Han kammar hem en massa byte och sedan skyller han och hans judiske Gud på Farao för att vara skurken. Som vanligt blir judarna utdrivna, men de tar med sig allt byte som de har svindlat till sig från Farao. Farao blir, enligt denna judiska berättelse, förbannad och vår listige lille hjälte, Abram, blir välsignad. Det står vidare att "Lot, som drog med Abram, hade också får och fäkreatur och tält." Kom ihåg att de kom till Egypten svältande och helt tomhänta, och här lämnar de platsen efter sina skumraskaffärer, sitt knepande och bedrägeri med alla sorters guld och silver, hjordar och tält, efter att ha genomfört en framgångsrik kopplarverksamhet.

Abram hade knappt lämnat Egypten förrän han byggde ett altare åt Herren och åkallade Herrens namn. Efter att ha gjort det, som vanligtvis händer bland tjuvar, uppstod en osämja mellan Lot och hans herdar och Abram och hans herdar. Efter att ha kommit undan med sitt orättfångna byte bestämde de sig för att dela på sig och gå skilda vägar.

Berättelsen fortsätter och fortsätter. Då Herren hade detta speciella gunstlingsarrangemang med Abram, gav han honom namnet Abraham och Sarai fick det nya namnet Sara. Men ett litet hinder uppstod för att Abram skulle bli fader till en nation vars antal skulle bli lika stort som stjärnorna på himlen. Det verkar som om hans hustru, Sara, var ofruktbar. Så när Abraham var i åttioårsåldern föreslog Sara för honom att han skulle gå in till hennes tjänsteflicka vid namn Hagar, vilket han gjorde, och hon blev havande.

Vid denna tidpunkt verkar det som om Sara ändrade sig och drev ut Hagar från hushållet. Sedan har vi lite hokus-pokus om att Herrens ängel uppenbarade sig för Hagar och förmådde henne att återvända till huset, och Hagar födde en son åt Abraham vid namn Ismael. Han var 86 år gammal vid denna tid.

Vi borde vara klara med denna osmakliga historia, men den fortsätter. Återigen vill jag påminna läsaren om att jag inte hittar på denna fantastiska berättelse. Allt står i Första Mosebok, kapitel 20-25.

Efter att vi har tagit oss igenom den osmakliga historien om Lot och hans döttrar i Första Mosebok 19, tas berättelsen om Abram, nu omdöpt till Abraham, upp igen i kapitel 20. Jag bör tillägga att Gud i Första Mosebok 18 förnyade sitt bindande förbund med Abraham och, av skäl som är svåra att förstå, öste ytterligare extravaganta löften om land och kungariken över honom.

och nationer över honom, fastän Abraham i människors dömande vid det här laget skulle ha avslöjat sig själv som en skurk, en hallick och en bedragare, för att inte tala om hans horeri med sin tjänsteflicka. I vilket fall som helst lovade Gud honom när han var 99 år gammal och hans hustru Sara (som i detta skede var 90 år gammal och uppenbarligen inte bara hade varit ofruktbar under alla dessa år, utan var långt förbi sin barnafödande ålder), att de nästa år skulle få en son och han skulle kallas Isak. Det var denne son som skulle bli patriarken för den kommande utvalda rasen.

För att fortsätta till kapitel 20. Medan det tidigare verkar ha fastställts att Abraham hade bott i Kanaans land och hade all denna rikedom som han uppenbarligen hade svindlat till sig från kungen av Egypten, finner vi honom nu resa därifrån "mot sydlandet", var det nu än ligger, och "bosatte sig i Gerar". Eftersom detta är två kapitel efter att Gud redan hade sagt till dem att de ska få sin son Isak, och eftersom de uppenbarligen är förbi åldern 99 respektive 90, närmade sig Abraham och hans partner i bedrägerispelet, Sara, kungen av Gerar. De körde samma "syster-trick" igen som de körde på kungen av Egypten. Hur som helst, enligt de judiska manusförfattarna står det: "Och Abimelek, kungen i Gerar, sände och tog Sara." Varför någon kung skulle bli betagen av en judisk hagga som är minst 90 år gammal och uppenbarligen gravid med Isak, är ganska oklart, men hur som helst är detta vad det står i kapitel 20. Kan du tänka dig något mer löjligt?

Nu skulle man kunna tro att vår rättfärdige judiske Gud, som han beskrivs av dessa samma judiska manusförfattare, skulle bli mycket arg på Abraham och Sara för att de körde ett sådant sliskigt, smutsigt trick om och om igen. Men nej. Istället står det att Gud kom till Abimelek i en dröm om natten och sade till honom: "Se, du är en dödens man för den kvinnas skull som du har tagit; ty hon är en mans hustru."

Notera dubbelmoralen. När till exempel David medvetet tog en annan mans hustru och lät mörda hennes man, fick han inga sådana ödesdigra hot. I fallet med Abraham och Sara, som var de verkliga skurkarna i detta bedrägerispel och spelade rollerna som hallick respektive prostituerad, var det inte de som blev tillrättavisade, utan kung Abimelek. Inte nog med att Gud tänkte straffa kung Abimelek för att han ovetande tagit Sara till sin hustru, som Abraham trots allt hade erbjudit honom som sin syster, utan han tänkte också straffa alla andra människor i Abimeleks hushåll, hans tjänare och vem vet hur många fler. Inte nog med det, resten av folket i hans kungarike skulle bli sterila och det står: "Herren hade nämligen tillslutit varje moderliv i Abimeleks hus för Saras skull, Abrahams hustru."

Återigen vill jag påminna läsaren om att jag inte hittar på denna idiotiska historia. Allt finns där i det 20:e kapitlet i Första Mosebok. I vilket fall som helst, för att fortsätta denna bisarra historia, inte bara gjorde Abimelek, som nu är

livrädd för Abrahams Gud, lämna tillbaka hans hustru Sara till Abraham, men vidare står det: "Abimelek tog får och fäkreatur, tjänare och tjänarinnor och gav dem åt Abraham och gav honom hans hustru Sara åter." Det var inte slutet på kungens generositet mot Abraham trots att denne hade spelat honom ett elakt, smutsigt och skamligt spratt. Det står också vidare: "Se, mitt land ligger öppet för dig; bo varhelst det behagar dig." Så uppenbarligen gav han honom också sitt land för hans ränksmideri. Och han sade vidare till Sara att han hade gett hennes bror, Abraham, tusen siklar silver som en extra bonus.

Varifrån kommer detta agerande som bror? När Abimelek ställer Abraham till svars för att han varit så bedräglig och listig, förklarar Abraham att om han inte hade spelat det sprattet skulle han förmodligen ha blivit dödad "för sin hustrus skull", vilket verkligen är ett löjligt argument, eftersom han inte ens behövde komma dit från första början. Men sedan fortsätter han med att förklara att Sara faktiskt var hans syster; "Hon är min faders dotter, men inte min moders dotter." Så här har vi uppenbarligen Abraham och Sara som ägnar sig åt incest, koppleri och prostitution, men Gud var verkligen överlycklig över deras "godhet".

Det finns mycket mer, men låt mig bara tillägga att i Första Moseboken 25:6 nämns det att efter att Sara dött hade Abraham ett antal bihustrur och ett antal söner med dem. Han gjorde sig dock av med dessa söner, gav dem några gåvor och skickade iväg dem, och reserverade all sin stulna rikedom åt sin favoritson, Isak.

Så här ser vi vidare dessa judars otroligt perversa moral: vi finner att Abraham ägnar sig åt incest och gifter sig med sin halvsyster, och hans brorson Lot super sig full och bedriver otukt med sina egna döttrar.

Dessa är den sortens människor som judarna håller fram för oss som de största patriarkerna av deras ras och de som är speciellt "utvalda" av Gud, och "älskade" av Gud. Eftersom de var sådana "fina" människor öste han bara alla möjliga extravaganta löften över dem. Allt jag kan säga är att det påminner mig om general Grants anmärkning att vem som helst som är dum nog att tro på det skulle tro på vad som helst.

Vi tänker inte ta upp mer utrymme med historien om denna ränksmidande och moraliskt depraverade usling och kopplare. Det finns mycket mer, men för min del skulle detta räcka för att jag skulle skämmas över att ha denna typ av depraverad vällusting som patriark för min släktlinje. Icke desto mindre är detta den sortens skräp som vi matas med. Det är grunden för denna stora och "välsignade" judiska ras som Gud slöt ett speciellt gunstlingsavtal och ett speciellt förbund med, "att välsigna dem som välsigna dig och förbanna den som förbannar dig." Jag kan inte förstå att någon tillber och betraktar detta slags skräp som heligt, och jag förkastar det i sin helhet som det kollektiva judiska sinnets depraverade fantasier, och sannerligen ovärdigt den ädla vita rasens respekt och vördnad.

Berättelsen om Isak

Därefter följer en lång och osannolik historia om hur Isak fick sin hustru, Rebecka, och att Abraham slutligen dog vid 175 års ålder. I Första Mosebok 26 får vi sedan en märklig repris på de trick som Abraham tog till när han utgav sin hustru för att vara hans syster inför kung Abimelek av Gerar, med Isak i rollen som bedragaren. Tidsschemat verkar dock inte stämma med bilden, såvida man inte återigen är villig att tro på nästan vad som helst.

Om vi räknar bakåt att Isak föddes när Abraham var 100 år gammal och att Abraham dog vid 175 års ålder, verkar det mycket märkligt att Isak nu, efter Abrahams död, skulle kunna gå till samme kung Abimelek av Gerar, som vid det här laget borde ha varit död sedan länge. Precis som sin ränkfulla far Abraham, sa även han till kungen att hans hustru Rebecka var hans syster. Eftersom även hon var vacker att se på, gav Isak ursäkten att om han inte ljög om henne, skulle han själv kunna bli dödad. Återigen kommer vi till frågan: varför tog han henne dit överhuvudtaget? Hur det än må vara med det, efter att han hade varit där en lång tid, tittade kung Abimelek ut genom fönstret och såg att Isak roade sig med Rebecka, som han trodde var hans, kungens, hustru.

I vilket fall som helst har vi en liknande repris. Kungen blir mycket upprörd över att ha blivit lurad, och man kan tycka att om Isak hade varit i fara att bli dödad som han påstod (om han hade varit ärlig), så borde kungen sannerligen ha haft en lika god anledning att döda honom nu för att han varit oärlig. Det gjorde han dock inte.

Märkligt nog finner vi istället att Isak sådde på sin jord och fick hundrafalt igen samma år. Herren välsignade honom återigen och det står sedan att "mannen blev mäktig, och han gick framåt och växte tills han blev mycket stor: Ty han ägde hjordar av småboskap och hjordar av nötboskap och en stor skara tjänare." Det står i början av kapitel 26 i Första Mosebok att Isak kom dit för att det återigen var hungersnöd i landet. Så det verkar ganska märkligt att han kunde komma till samme kung Abimelek av Gerar, anlända dit direkt på grund av hunger, köra samma trick med att hans hustru var hans syster, och återigen, precis som sin far, sluta som ägare till mycket land, stora hjordar och en mängd tjänare. Med allt detta byte i hand sände kung Abimelek honom sedan återigen på väg. Naturligtvis, om vi lägger ihop alla dessa år, måste kung Abimelek utan tvekan ha varit helt senil av ålderdom, efter att ha regerat i minst 80 eller 90 år.

Sådan fader, sådan son. Här har vi de två första generationerna av "de utvalda" (av Gud) som ägnar sig åt otukt och koppleri, åt hallickverksamhet och koppleri som grund för att skaffa sig sitt byte. Abraham och Sara spelade, enligt berättelsen, rollerna som hallick respektive hora, inte bara en gång, utan under två stora perioder av sina liv. Isak och

Även Rebecka följde vägen att ägna sig åt koppleri och hor som ett sätt att försörja sig.

Hallickar och horor — detta är den sjabbiga grund som den judiska rasen byggdes på. Och det är meningen att vi ska tro att detta är den sortens avskum som Gud var så vilt förälskad i att han gjorde dem till sina favoriter, sitt "utvalda folk".

Oavsett hur man ser på det är det en löjlig historia. Men återigen är det så de judiska manusförfattarna skrev den, och miljontals människor tror på detta skräp och dreglar över det med vördnad och respekt.

Berättelsen om Jakob

Det verkar som om Isak sedan drog vidare till okända trakter och Rebecka fick tvillingsöner som hette Esau och Jakob. Uppenbarligen hade detta redan hänt före kuppen med kung Abimelek. I vilket fall som helst förnyade Gud sitt förbund med Isak och berättade för hans hustru att av tvillingarna som var i hennes moderliv, ska den förstfödde tjänas av den yngre.

När Isak blev gammal och hans ögon blev grumliga och han var nära att dö, ordnade han för att ge sin välsignelse till Esau, den förstfödde. Rebecka, som hörde talas om detta, slog sig samman med Jakob, sin favorit, och konspirerade för att lura Esau på hans välsignelse. Vi har alla hört historien om hur Rebecka sedan tog några getskinn och satte dem på Jakobs händer och hans nacke (eftersom Esau var en hårig karaktär) och hur Jakob gick till sin blinde far och ljög för honom.

Isak, som misstänkte att det kanske inte var Esau eftersom hans röst lät som Jakobs, kände på hans händer och nacke och gick på listen och gav välsignelsen till Jakob istället. Så här ser vi ännu ett exempel på en ljugande jude som bedrar sin döende blinde far och lurar sin egen bror på hans förstfödslorätt.

Jakob gifte sig kort därefter med två döttrar till en man vid namn Laban, som också var släkt med Abraham. En hel del hokus pokus och trixande pågick innan detta äktenskap var uppgjort, men den konspirerande Jakob lurade snart sin svärfar på hjordar och flockar. Som så ofta händer med svindlande judar, finner vi Jakob flyende undan Labans vrede, med Laban i tät förföljelse.

Enligt denna långdragna historia som judarna har gett oss, är det från Jakobs 12 söner med hans två hustrur, Lea och Rakel, som hela Juda stam har sitt ursprung. Allt jag kan säga är att om detta är sant, så har de några riktigt bedrövliga svindlande förfäder som deras grund antas vila på.

Det verkar mycket märkligt, mycket udda och sannerligen mycket osannolikt att ett övernaturligt väsen från yttre rymden skulle ingå så långtgående och extravaganta avtal och förbund med ett brokigt gäng svindlare och bedragare, äktenskapsbrytare, hallickar, prostituerade och tjuvar, som de som beskrivs i dessa olika kapitel i Första Mosebok.

Jag tror inte på allt detta skräp för en sekund. Mycket mer trovärdiga är de egyptiska historierna som berättar om att judarna var ett gäng mördare och tjuvar sedan långt tillbaka. Detta, anser jag, ligger mycket mer i linje med historiens fakta.

Att dessa bedragare sedan skrev ihop en komplicerad historia och mytologi kring vilken de kunde förena sitt tjuvband verkar mycket mer troligt. Genom att sedan åkalla välsignelsen från sin Gud av Abraham, Isak och Jakob, och hävda att de hade ett speciellt förbund, oavsett hur förrädiska, mordiska och tjuvaktiga de var, och att Gud alltid var med dem, hjälpte inte bara till att binda samman detta tjuvband, utan hjälpte också till att förvirra och förbrylla deras fiender. Det hjälpte till att bana väg för exploateringen och tillägnandet av egendomarna från de folk som de sedan ytterligare gjorde till offer. Som ett främsta exempel på hur de bedrog, exploaterade och sedan förstörde nationer, låt oss hänvisa till berättelsen om Ester, som återges senare i denna bok.

Berättelsen om kung Salomo

Vi vänder oss nu till Första Kungaboken som berättar historien om kung Salomo, vilken, som vi alla har hört tusen gånger om, har blivit så högt prisad som den visaste och ädlaste av kungar. Faktum är att judarna har skrutit om och om igen om vilken vis man Salomo var, om Salomos vishet, och så vidare, tills vi praktiskt taget leds till att tro att han uppfann idén om vishet.

Genom att läsa berättelsen om detta lystna judiska vrak med 700 hustrur och 300 bihustrur till sitt förfogande, verkar det som om hans anspråk på berömmelse är baserat på en ganska oviktig händelse. När i början av hans regeringstid två prostituerade (troligen några av hans egna) kom inför honom, och båda gjorde anspråk på ett barn, beordrade han att barnet skulle skäras i hälften med svärdet och att varje kvinna skulle ges hälften av barnet. Varvid, som vi alla vet, den första kvinnan avstod från barnet till den andra för att rädda dess liv, och Salomo tilldelade barnet till den första kvinnan.

Jag kan dock finna väldigt lite i hela hans historia som tyder på att han hade någon större vishet. Faktum är att den totala berättelsen tvärtom tyder på att han var en förrädisk, mordisk, liderlig och lysten man, girig efter guld och skatter, och som skaffade sig så många horor, hustrur och bihustrur av alla trosbekännelser som han överhuvudtaget kunde lägga vantarna på. Med andra ord var han en typisk jude.

I början av Första Kungaboken berättas det om att David blev gammal och kommen till hög ålder. David frös, står det, ”men han kunde inte få någon värme.” Varvid hans tjänare gick ut för att leta reda på den vackraste jungfru de överhuvudtaget kunde finna och ”låt henne stå inför kungen och låt henne vårda honom, och låt henne ligga i din famn,

så att min herre konungen kan få värme.” De sökte över hela Israels område och fann en vacker flicka vid namn Abisag från Sunem, och de förde henne till konungen. Hon försökte därefter plikttroget att utföra sin syssla.

Uppenbarligen hade det inte så stor effekt på den gamle gubben, för han blev allt svagare för var dag. Vid denna tidpunkt gjorde hans son Adonia anspråk på tronen och ”skaffade sig vagnar och hästfolk och femtio män som sprang framför honom.” De flesta av översteprästerna och andra viktiga ministrar stödde Adonia, och allt tycktes gå ganska bra för honom. Han var den legitime arvingen till tronen.

Vi minns dock från berättelsen om David och Batseba att den horbockande gamle kung David hade en utomäktenskaplig affär med Urias hustru, gjorde henne gravid och sände Uria, som hade varit oerhört trogen sin kung, in i den tätaste striden för att dödas. Produkten av denna smutsiga och illegitima affär var Salomo. Det verkar som om judarna har en förkärlek för att låta det illegitima och det sensationella senare få liv som de upphöjda och högt prisade ledarna för deras folk. Och så var det med Salomo.

Efter att Adonia hade blivit kung, verkar det som om profeten Natan gick till Batseba och fick henne att påverka den åldrande kung David. Batseba gick in i kungens kammare medan sunemitiskan Abisag betjänade kungen, och ”Batseba böjde sig ner och betygade konungen sin vördnad.” Hon påminde den gamle gubben om att han hade lovat henne att hennes son, Salomo, skulle regera efter honom, och nu satt Adonia på tronen. David, som i detta fall var trogen sin konkubin och var halvt utom sig av svaghet och ålderdom, blev alldeles upprörd och försäkrade Batseba att Salomo, hennes son, skulle regera efter honom.

Efter mycket judiskt ränkspel och list kom det sig att Salomo, och inte Adonia, ärvde Israels tron.

När detta blev ett fastställt faktum fruktade Adonia för sitt liv och sina följeslagares liv, med goda skäl, och bad om nåd. Kung Salomo försäkrade sin halvbror att om han visade sig vara en värdig man skulle inte ett hår på hans huvud röras. De förde sedan Adonia inför Salomo, som bugar sig för sin kung, och Salomo sade till honom: ”Gå hem till ditt.” För tillfället verkade detta rättvist nog.

Inte långt därefter dog kung David. Innan han gick vidare till det stora judiska hinsidan, kallade han till sig Salomo och gav honom följande uppdrag: ”Håll vad Herren, din Gud, bjuder dig, så att du vandrar på hans vägar och håller hans stadgar, hans bud, hans rätter och hans vittnesbörd, så som det är skrivet i Moses lag.”

Kort efter att David hade dött och Salomo satt på sin faders tron, kom Adonia, Haggits son, till Batseba, Salomos moder. Efter mycket tjat medgav han att han skulle vilja...

låta henne be kungen att han, Adonia, skulle få gifta sig med Abisag från Sunem, som vi minns var den vackra unga kvinna som anskaffades för att värma upp den åldrande kung David.

Batseba gick till sin son och bad om denna tjänst för Adonias räkning. Salomo flög uppenbarligen i taket över detta, för han ville tydligen behålla denna sängvärmare för sig själv. Genom att åkalla Herrens namn sade han: "Så sant Herren lever... Adonia skall dödas i dag." Han skickade därefter vederbörligen sin bödel och lät honom dräpa sin halvbror Adonia. Detta var en av de första och tidiga handlingarna av vår nyligen krönte kung Salomo, den store, vise och älskade kung som judarna är så stolta över.

Uppenbarligen var det inget problem alls för kung Salomo att dräpa sin halvbror av en obetydlig anledning. Därefter dräpte han några av de präster och militära befälhavare som hade omgett hans faders hov och som hade gynnat hans halvbror Adonia.

Nästa "visa" sak som Salomo gjorde var att ta faraos, kungen av Egyptens, dotter till hustru. Vi hör så mycket skräp om hur israeliterna höll sin ras ren, men vi läser ständigt om hur de tar en egyptiers dotter till hustru eller döttrar från varje annan tänkbar stam. Detta läser vi om igen och igen genom hela Gamla testamentet. I vilket fall som helst var detta bara en liten början på en lång parad av hustrur, av alla slag, av alla olika nationaliteter, som Salomo släpade in till sitt hov för att utgöra hans harem på cirka 700 hustrur och 300 bihustrur. Han var sannerligen en upptagen pojke.

Vi kommer sedan till kapitel 3 där det står mycket fromt: "Och Salomo älskade Herren och vandrade efter sin fader Davids stadgar." Uppenbarligen besvärade det förrädiska dråpet på hans egen halvbror inte Herren särskilt mycket, eftersom han snart visade sig för Salomo i en dröm och frågade Salomo: "Be om vad jag skall ge dig." En blankocheck från Herren.

Salomo bad om vishet. "Och det talet behagade Herren, att Salomo hade bett om detta." Han ingick genast en gynnsam överenskommelse med Salomo eftersom han var så nöjd med denne man. Herren sade till honom: "Se, jag har gett dig ett vist och förståndigt hjärta, så att din like inte har funnits före dig, och inte heller efter dig skall någon din like uppstå."

Låt oss nu läsa vidare och se hur vis Herren var när han förlänade denna stora gåva till sin ödmjuke tjänare kung Salomo, och hur trogen denne ödmjuke tjänare var i att förvalta den enorma mängd vishet som han hade fått av Herren. Eftersom han har lanserats under alla dessa tusentals år som den visaste man som någonsin levt, låt oss titta närmare.

Vi kommer nu att hoppa över många sidor och kapitel om hur Salomo byggde det stora judiska templet, som var klätt med guldöverdragna väggar.

och hela huset var överdraget med rent guld. Faktum är att det hela bara var en judisk dröm om överflöd som endast kunde överträffas av det nya Jerusalem som beskrivs i det sista kapitlet i Uppenbarelseboken.

Uppenbarligen behagade detta bygge av templet Herren mycket, ty han uppenbarade sig för Salomo för andra gången och sade till honom: "Jag har hört din bön och din åkallan, som du har framburit inför mig: Jag har helgat detta hus, som du har byggt, till att där fästa mitt namn för evigt; och mina ögon och mitt hjärta skola vara där evinnerligen." Herren var uppenbarligen helt med honom. Herren såg mellan fingrarna med alla Salomos skökor och bihustrur. Låt oss se vad han gjorde härnäst.

Under sin 40-åriga regeringstid samlade Salomo uppenbarligen på sig alla de rikedomar och ädelstenar och allt det guld och silver som han överhuvudtaget kunde lägga händerna på. Hans hov var det mest påkostade och extravaganta som Israel någonsin hade skådat, och till och med drottningen av Saba kom på besök för att se om det verkligen var så storslaget som det hade annonserats. Hon blev uppenbarligen helt övertygad och lämnade kvar en mängd dyrbara gåvor för att ytterligare utöka hans ägodelar.

Salomo samlade inte bara på sig en mängd rikedomar och guld, utan han började uppenbarligen samla på sig ett enormt harem av kvinnor för sitt nöjes skull. I kapitel 11 står det: "Men konung Salomo älskade många utländska kvinnor, förutom Faraos dotter: moabitiska, ammonitiska, edomitiska, sidonitiska och hetitiska kvinnor; och han hade sju hundra hustrur, som voro furstinnor, och tre hundra bihustrur; och hans hustrur avvände hans hjärta."

Nu lade Herren honom uppenbarligen inte till last att han hade alla dessa kvinnor och bihustrur i sitt harem, men det som Herren var mycket missnöjd med var att han tog kvinnor från alla dessa främmande stammar och att de uppenbarligen var främmande kvinnor. Detta stred mot den lag som Herren hade givit israeliterna, nämligen att hålla sin ras ren. Inte nog med att han tog in alla dessa främmande kvinnor, nästa sak vi får veta är att han också började tillbe deras gudar, och i Konungaboken 11:33 finner vi att han tillbad "Astarte, sidoniernas gudinna, Kemos, Moabs gud, och Milkom, Ammons barns gud."

För en så vis kung som antogs ha monopol på all världens visdom och som nu hade fördelen av 40 års erfarenhet som regerande kung, verkar detta vara en ganska dum sak att göra. Faktum är att efter att ha läst alla dessa sidor om hans irrfärder och upptåg, kan vi knappt upptäcka var han visade sådan stor visdom, om ens någon alls. I vilket fall som helst måste Gud ha blivit svårt bedragen av denne "store konung" som han förmodligen hade överhopat med så mycket visdom, så han tänkte straffa honom för det.

Han gjorde det på ett ganska märkligt sätt.

Han tänkte låta hans rike gå under i ruiner, men inte medan Salomo levde, utan snarare när en av hans söner skulle regera efter honom.

hans död. Detta borde vara en riktigt god läxa för denne den visaste av alla män som någonsin levt. Låt honom ha sitt påkostade hov, låt honom ha all rikedom och guld och silver och prakt och lyx; låt honom ha sina sju hundra hustrur och 300 bihustrur; låt honom tillbe främmande gudar och glömma alla sina löften; men vi ska ge igen. Vi ska straffa hans son när han blir kung. Vad tycks om det?

Nu har jag inte hittat på den här historien. Allt står där, skrivet i den ”Heliga boken” i Första Kungaboken, nedtecknat i all sin ohyggliga detaljrikedom. Och därmed slutar berättelsen om ännu en av de ”stora” patriarkerna i judisk historia, kung Salomo själv, så som den berättas av judarna i Gamla testamentet.

Kapitel 11

Esters bok

I den King James-version av bibeln som jag har, finns det totalt 39 "böcker" i Gamla testamentet. En av de mest avslöjande av alla dessa är Esters bok, som mer än någon annan blottlägger kärnan i det judiska programmet och det judiska sinnets funktionssätt. Det är judarnas favoritbok. Ingenstans i hela denna bok förekommer ens Guds namn.

Berättelsen börjar med att kung Ahasveros av Persien håller en stor fest för alla sina furstar, adelsmän och tjänare från alla de 127 provinserna i hans rike. För att visa upp rikedomen i sitt ärorika rike, varade evenemanget uppenbarligen under en period av 180 dagar. Det var en storslagen och överdådig tillställning.

Det verkar som om kungen på den sjunde dagen, när han var något berusad av vin, befallde sina sju hovmän att föra drottningen, vars namn var Vasti, inför honom, så att han kunde visa upp hennes skönhet för folket och furstarna. Men ett visst problem uppstod, för drottning Vasti vägrade att komma på kungens befallning. Detta gjorde kungen mycket vred.

Efter att ha hållit rådslag med sina sju främsta furstar, beslutades det att drottning Vasti skulle straffas och fråntas sin ställning, och ersättas av en annan. Detta gjordes också som ett varnande exempel för alla hustrur i riket, så att de inte skulle uppmuntras av hennes exempel att lyda och trotsa sina män. En sökning skulle göras över hela landet efter de vackraste unga jungfrurna, som skulle föras till palatset i Susan, så att kungen kunde välja den bästa av dem till sin drottning.

Nu fanns det i palatset i Susan en viss jude vid namn Mordokaj. Han förde med sig en flicka vid namn Ester, som var hans kusin. Enligt de judiska manusförfattarna var hon "fager och skön", och när hennes mor och far dog, tog han henne som sin egen dotter. I jakt på att få ett inträde i manipulationen av kungens hov, anmälde Mordokaj Ester till uttagningen. Genom att göra det sade han till henne att hålla sin identitet som judinna hemlig, och han själv höll sig i bakgrunden.

Efter att en tid av tolv månader vederbörligen förflutit, under vilken de blivande brudarna genomgick mycket formaliteter och protokoll, se och häpna, "kungen älskade Ester mer än alla de andra kvinnorna" och "så att han

satte den kungliga kronan på hennes huvud och gjorde henne till drottning i Vashtis ställe."

Kung Ahasveros gav sedan ytterligare en stor fest med Ester som drottning och Mordokaj sittande i kungens port, väntande på sin tid. Samtidigt coachade och rådgav han Ester kontinuerligt och sa åt henne att inte avslöja sin judiska identitet.

Mordokaj hittade dessutom på en historia om att två av kungens kammartjänare påstods planera att döda kungen. Han berättade sedan denna historia för Ester och bad henne informera kungen, och såg till att hon gav honom, Mordokaj, hela äran för att ha frambringat denna "livsviktiga information" och "räddat" kungens liv. Kungen trodde på det och lät hänga de två männen.

Här ser vi ett typiskt judiskt trick demonstreras framför oss. Mordokaj konspirerade för att anklaga två oskyldiga män för någon avskyvärd handling, angav dem, lät förgöra dem och såg sedan till att han fick hela äran för att vara hjälten i denna föraktliga komplott.

Berättelsen skiftar nu till kungens premiärminister vars namn var Haman. Det verkar som om alla kungens tjänare och alla de som befann sig vid hovet bockade och visade vördnad för Haman, ty kungen hade så befallt dem angående sin förste minister. Det vill säga, alla bockade utom Mordokaj, som tvärtom visade fientlighet mot Haman. Denna information nådde snart Haman och han blev också informerad om att Mordokaj var jude.

Detta gjorde Haman mycket vred, och istället för att bara lägga hand på Mordokaj står det att "Haman sökte förgöra alla judar som fanns i hela riket."

Haman gick därefter till kungen och sade till honom: "Det finns ett visst folk som lever kringspritt och utspritt bland folken i alla ditt rikes provinser; och deras lagar är annorlunda än alla andra folks; inte heller håller de kungens lagar: därför är det inte till kungens nytta att tolerera dem." Haman föreslog sedan att kungen skulle förordna skriftligen att dessa människor skulle förgöras och att 10 000 talenter silver skulle ges till dem som hade ansvar för att utföra detta.

Kungen förordnade så och de skriftliga orderna gick ut till varje provins i riket, förseglade med kungens ring. Ordern löd att man på en viss dag skulle förgöra, döda och låta alla judar förgås samt konfiskera deras egendom.

När Mordokaj hörde talas om detta "rev han sönder sina kläder... det blev stor sorg bland judarna, och fasta, och gråt, och klagan."

Mordokaj beslutade sig för att spela ut sitt trumfkort, nämligen sin kusin Ester, som han slugt hade placerat i en extremt intim och delikat position nära maktens centrum, nämligen tronen och kungen själv. För att göra en lång historia kort, mellan manipulationerna och ränksmideriet, med Ester coachad och ledd av

Mordokaj, kungen blev så förvirrad, undergiven och servil att Mordokaj och Ester mellan sig kunde manipulera honom lika lätt som den nutida juden, Henry Kissinger, manipulerar Richard Nixon. Resultatet blev att kung Ahasveros helt återkallade sin order, vände sig mot Haman och lät hänga honom.

Han gick längre än så. Enligt de judiska manusförfattarna satte kungen sedan Mordokaj på den post som Haman hade innehaft, utnämnde honom till sin premiärminister och gav honom dessutom sin ring, som var det slutgiltiga sigillet för kungens order. Ester fick Hamans hus. Enligt berättelsen hade de gjort kung Ahasveros så omtöcknad att han inte bara gav dem ringen och sigillet, utan kungen bad även Mordokaj att skriva till judarna i alla provinser och gav honom fullmakt att beordra vad han än önskade, allt i kungens namn, och försegla det med kungens ring.

Nu när han hade fullständig kontroll samlade Mordokaj kungens skrivare och lät dem skriva order om att judarna ”som befann sig i varje stad skulle samla sig och stå upp för sitt liv, för att förgöra, dräpa och utrota alla de folk och provinser som ville angripa dem, både barn och kvinnor, och ta deras egendom som byte.” Mordokaj lät sedan ryttare på mulor, kameler och dromedarer rida ut till landets alla provinser och distribuera kungens order till judarna i varje stad i landet.

Det sägs att ”judarna samlade sig i sina städer i alla kung Ahasveros provinser för att lägga hand på dem som sökte deras ofärd; och ingen kunde stå dem emot, ty fruktan för dem hade fallit över alla folk.”

Hur ofta har inte detta hänt under de följande århundradena, när det ena folket efter det andra har blivit förslavat av judarna! Den första förutsättningen är att fruktan för judarna faller över folket.

Vidare sägs det att ”så slog judarna alla sina fiender med svärdshugg och slakt och förintelse, och gjorde vad de ville med dem som hatade dem.” Utan tvekan var kungens löjtnanter, som följde sin regerings order, nämligen kungens, till stor hjälp för judarna i deras mördande smutsiga arbete. Vi bör komma ihåg att när judarna kom till makten i Ryssland, i en av de blodigaste massakrerna i historien, dödade de 20 miljoner av de bästa vitryssarna och förstörde därmed för all framtid allt ledarskap eller motstånd som det ryska folket kunde ha haft. Vi måste också komma ihåg att det var vita piloter som brände och slaktade 300 000 vita människor i Dresden, vilket omnämns på annan plats i denna bok.

Det sägs att de dräpte 75 000 av sina fiender. Ester bad också kungen att Hamans tio söner skulle hängas i galgen. Kungen befallde att så skulle ske och de blev hängda.

Efter att allt var över firade judarna och gjorde det till "en dag av festande och glädje." Än idag firar judarna Purim-högtiden varje år på samma dag i den judiska kalendermånaden, som infaller antingen i februari eller mars.

Judarna bara älskar Esters bok. Varför? Därför att Ester var typiskt judisk. Hon bedrog och förrådde sin make, kungen, som hade upphöjt henne till stora höjder och gjort henne till drottning. Hon förrådde folket i Persien, över vilket hon svekfullt hade konspirerat sig fram för att bli drottning. Hon förrådde sin make, sin kung och sitt land. Men hon var fanatiskt lojal mot sin ras — den främsta dygden i judarnas ögon — och det med rätta. Judarna älskar henne eftersom hon var epitomet av judiskhet.

Som med praktiskt taget allt annat i bibeln råder det stor oenighet bland bibelforskare angående Esters bok. Vissa forskare har betraktat den som historiskt autentisk. De flesta auktoriteter håller dock inte med om denna syn, då de finner brister i bokens skildring av persiskt liv och påpekar att det inte finns några historiska bevis för en judisk drottning av Persien. Dessa forskare betraktar Esters bok som en roman som speglar sin tid, skriven möjligen för att förklara Purim-festen som redan existerade.

Jag tenderar att hålla med den senare gruppen. Jag tror att berättelsen om Ester, återigen, rent utav är ett påhitt av det judiska sinnet för att hjälpa till att binda samman sitt folk, genom att ge dem en känsla av uppdrag, och framför allt, för att för evigt framställa judarna som segrande över sina fiender. Dessutom är den huvudsakliga ritningen för hur man förstör en nation tydligt utstakad i denna bok för alla framtida judiska generationer. Programmet är ganska tydligt: att fästa judiska horor vid kungar och ledare i den vita rasens olika kungadömen; att nästla in de judiska rådgivarna i förtroendet hos dem som har makten i regeringen; och sedan, med deras judiska nätverk av konspiratörer spridda över landet, ta kontroll över folket i det landet. När de har fört det landet till en position där de sedan kan vända sig mot oppositionen, för att döda sådan opposition och för att förstöra varje sista spår av ledarskap som då, eller när som helst i framtiden, kan motsätta sig dem. Detta har judarna gjort i land efter land under de senaste tusentals åren, och fört sina värdländer till undergång. Ett av de mest fasansfulla exemplen i modern tid är Rysslands historia.

Och så ser vi ännu en bok i Gamla testamentet ägnad åt att förena det judiska folket, skärpa deras parasitära instinkter och ytterligare lägga ritningen för förstörelsen av hela nationer på vilka judarna har fäst sina tentakler.

Kapitel 12

Den judiska gudens orimlighet

Genom hela bibeln, och särskilt i Nya testamentet, uppmanas vi ständigt att bli mer fullkomliga, mer gudslika. Vi får ständigt höra att vi är en samling odugliga, värdelösa syndare. Vi får höra att våra tillkortakommanden och våra svagheter är lika oräkneliga som stjärnorna på himlen. I kontrast till detta påminns vi gång på gång om hur fullkomlig den judiska guden är, så som han skildras i skrifterna.

Vi får höra att Gud är snäll, han är kärleksfull, han är nådig, han är förkroppsligandet av all visdom; han vet allt som har hänt och allt som kommer att hända, och inte ett hårstrå faller från vårt huvud utan att Gud vill det. Vi får höra att han är barmhärtig och förlåtande.

I bergspredikan får vi höra att vi måste vara ödmjuka, att vi måste vara saktmodiga, att vårt sinne måste bli enkelt som ett litet barns, framför allt lättlurat, till det yttersta. Vi får ständigt höra att vi bör förlåta andra deras överträdelser. Vi får höra att vi måste vara förlåtande, och att alla är vår broder. Framför allt får vi höra gång på gång att vårt främsta syfte i livet är att prisa Guds större ära, med andra ord, prisa Gud ständigt, innerligt och i oändlighet. Den knappa information vi har om våra aktiviteter i himlen verkar faktiskt mest handla om det ändlösa prisandet av Herren. Om vi ska tro de judiska manusförfattarna, var faktiskt det enda syftet som Herren skapade oss för att skörda evigt pris från våra automatiserade läppar i all evighet. Vi, å andra sidan, får höra att stolthet och fåfänga är en avskyvärd synd.

Efter att ha fastställt dessa få grundregler, låt oss undersöka hur löjlig den judiska föreställningen om deras Gud är, jämfört med de egenskaper som vi får höra att vi måste sträva efter för att bli mer fullkomliga, mer gudslika. Låt oss i och med detta komma ihåg att vi inte egentligen undersöker någon verklig Gud som vi finner ett spår av bevis för i naturens rike eller i faktaens rike, utan endast en föreställning om en Gud som den framställts av en skara judiska manusförfattare.

Låt oss först och främst undersöka egenskapen godhet. Vi får höra att vi naturligtvis måste vara snälla och milda och kärleksfulla. Om dessa är

gudomliga egenskaper, precis hur vänlig och mild och kärleksfull är denna judiska Gud?

När vi ställer den frågan bryts hela den judiska uppfattningen om skapelsen och livsfilosofin ner och blir till ett löjligt kaos. För det första, innan han ens skapade människan och mänskligheten (enligt de judiska manusförfattarna), skapade han himmel och jord. Uppenbarligen skapade han samtidigt också helvetet, eftersom det är himlens motpart. Han måste också vid denna tid ha skapat djävulen. Kristna apologeter förklarar lamhjärtat att han, djävulen, faktiskt skapades som en ljuvlig ängel, men att han "föll". Detta är naturligtvis en fånig och absurd förklaring. För en Gud som vet allt, ser allt, skapar allt, kan förstöra allt, att av misstag ha skapat något han trodde var en ljuvlig ängel men som visade sig vara en ondskefull djävul är för löjligt för att någon ska tro på det. Det är sannerligen en enfaldig förklaring, och man skulle behöva vara en idiot för att svälja den sortens orimliga och skrattretande förklaring.

Enligt de judiska manusförfattarna har vi uppenbarligen en Gud där som innan han ens skapade människosläktet redan hade skapat en enorm, eldig, het tortyrkammare i vilken han skulle spärra in de flesta av oss stackars eländiga varelser för all framtid, i all evighet. Med vilka mått mätt som helst, genom vilken tankegång som helst, genom vilken utvärdering som helst, är detta ungefär den mest monstruösa, den mest avskyvärda, den mest grymma, planerade tortyroperation som överhuvudtaget skulle kunna uttänkas av Gud eller människa. När vi jämför denna långvariga tortyr, som inte ens mildras av barmhärtigheten att få avsluta allt genom döden, då bleknar alla andra ohyggliga brott i historien till blek obetydlighet. När vi jämför det med vad de vilda indianerna gjorde när de skalperade och torterade sina fångar; när vi jämför det med de judiska kommunisternas bestialiska dödande av 20 miljoner vitryssar; när vi jämför det med mordet och slakten på 50 miljoner offer i Kina av de kinesiska kommunisterna; när vi jämför det med mänskligheten alla ohyggliga brott sammanlagda under hela historien, så överträffar vår mest underbara "kärleksfulla" Gud, som han beskrivs av de judiska manusförfattarna, allt en miljon gånger om.

Nej, en vänlig och kärleksfull Gud är han inte. När vi undersöker vad bibeln säger att han har i beredskap för oss stackars eländiga mänskliga varelser som han själv skapat, då är han en av de mest djävulska, plågsamma och ohyggliga sadister som överhuvudtaget skulle kunna uttänkas av någon.

Sedan får vi höra att vår Gud är rättvis. Vi får höra att rättvisa är en gudomlig egenskap. Vi får höra att vi alla är lika inför Herrens ögon. Låt oss undersöka exakt hur rättvis vår judiska Gud är.

Enligt de judiska manusförfattarna får vi i Gamla Testamentet höra gång på gång att judarna är Guds "utvalda folk". Vi påminns genom de olika kapitlen om att Abraham, Isak och Jakob hade speciella "gullegris-avtal" med denna judiska Gud. Detta gullegris-arrangemang var inte bara begränsat till löften givna till

Abraham, Isak och Jakob, men upprepades gång på gång för människor som David och Salomo och andra mordiska horkarlar.

Om vi läser kapitlen i Andra Moseboken, Tredje Moseboken, Fjärde Moseboken, Josua, Jesaja, Kungaböckerna, Krönikeböckerna och många andra böcker och kapitel genom hela Gamla Testamentet, finner vi inget annat än blodiga mord, dråp, dödande, folkmord, hämnd och vedergällning som utkrävs av judarna på deras fiender. Judarna är alltid segerrika, och deras fiender slaktas.

Oavsett hur bestialiska judarna är, hur många stammar de invaderar, berövar på deras land, dödar deras män, kvinnor och barn, så är Herren alltid med dem, Herren välsignar dem alltid, Herren ser alltid med välvilja på deras mordiska och förrädiska handlingar. Israeliterna kan bryta mot varje lag som anges i de tio budorden eller någon annanstans, men Herren välsignar dem. De kan döda, mörda, ljuga, stjäla, fuska, bedra, begå otaliga förräderier, men Herren är helt på deras sida. När allt kommer omkring säger han till dem gång på gång att de är hans utvalda folk och han är helt för dem.

Om en lättlurad dåre genom någon form av fantasi kan förmås att tro att överseende med och främjande av denna typ av mord och förräderi är rättvisa utmätt av en vis och rättvis Gud, då flyger varje ytterligare anspråk vi kan ha på ett uns av förnuft helt ut genom fönstret. Hur detta kan förenas med påståendet att vi alla är lika inför Herren och att han är snäll och rättvis är ungefär lika dumt och löjligt som något som någonsin har skrivits ner på papper av judiska manusförfattare eller någon annan.

För att styrka ovanstående behöver man bara läsa Gamla Testamentet, särskilt de böcker som jag nämnde ovan. Bevisen är så överväldigande och så massiva att jag knappast behöver slösa mer utrymme på att citera sida efter sida, kapitel efter kapitel.

Inte heller bör den vita rasen ha några missuppfattningar om den Gud judarna kokat ihop som att han också är "vår" Gud, d.v.s. en vit mans Gud. Som han beskrivs av judarna är han strikt en judisk Gud. Han är evigt och för alltid på deras sida, hjälper dem att dräpa, mörda och stympa sina fiender. Och vilka är judens fiender? Hans mest extrema hat är riktat mot den vita människan. Han hatar den vita rasen med ett orimligt, patologiskt hat.

Andra Moseboken 29:45, 46 säger (och detta är Herren som talar) "Och jag skall bo mitt ibland Israels barn och jag skall vara deras Gud." I Andra Moseboken 34:11 säger Gud: "Se, jag driver ut framför dig amorén, och kananéen, och hettiten, och perissén, och hivén, och jebusén." Och vidare, vers 13: "Men ni skall bryta ner deras altaren, slå sönder deras stoder och hugga ner deras aseror."

Med andra ord döda, skövla och förstör. Utrota alla andra raser för att göra plats åt judarna. Gud själv kommer att leda vägen för dessa pirater, rånare och mördare.

Var fick vi någonsin idén ifrån att han var på vår sida? Var fick vi idén ifrån att vi alla är lika inför Herrens ögon?

I 5 Mos. 7:6 talar Gud återigen: "Ty du är ett heligt folk åt Herren, din Gud; Herren, din Gud, har utvalt dig till att vara hans egendomsfolk framför alla andra folk på jordens yta."

Om det inte är övertydligt, så vet jag inte vad som är det. Han säger gång på gång att han är helt för denna mördande stam — judarna. Han ska leda dem, han ska strida för dem, han ska hjälpa dem att döda, mörda, plundra, skövla, härja och förgöra. Och vilka är det som drabbas av allt detta kaos? Jo, det är vi, goyim (icke-judarna). Uppenbarligen är vi Guds (och judens) fiender och uppenbarligen är han vår fiende.

Det är så bibeln berättar det. Det är så de judiska manusförfattarna skrev det. Vi bör inte ha några illusioner om det. Detta är varken den vite mannens Gud, inte heller är detta någon del av den vite mannens religion, ej heller är bibeln den vite mannens "Heliga bok".

Tvärtom, den boken skrevs av våra mest dödliga fiender för vår undergång.

Hittills har vi sett med överväldigande tydlighet att den judiska uppfattningen om Gud varken är vänlig eller kärleksfull, ej heller är en sådan Gud en rättvis Gud.

Låt oss undersöka idén om att han är så alltigenom vis, och att, för att citera, "inte ett hårstrå faller från vårt huvud, ej heller en sparv från taket" utan att han är där, och vill det, och vet det, och att det bara händer för att han vill att det ska hända.

För det första, för en sådan allvis och allvetande Gud att välja en så svekfull och trolös ras som judarna som sina favoriter är varken rättvist eller vist. Inte nog med att det är fullständigt korkat, utan det är ett förrädiskt svek mot den överväldigande majoriteten av mänskligheten, en enorm mänsklighet som han själv har skapat, enligt bibeln. Enligt deras egen utsago i Gamla testamentet är judarna bedrägliga, svekfulla, och nästan hela deras historia flödar över av mord, krigföring, dödande och tjuveri. Vilken Gud som helst som skulle alliera sig med denna typ av kriminella element har sannerligen inte förtjänat vår kärlek eller vår respekt, ej heller kan en sådan Gud ha något anspråk på rättvisa, visdom, vördnad eller rent spel.

Jag måste återigen påminna läsaren om att vi inte egentligen betraktar någon verklig Gud när vi drar dessa slutsatser, utan vi granskar de irrationella utsvävningarna hos de judiska manusförfattare som skrev Gamla testamentet. När vi väl börjar granska denna sörja av skräp finner vi att det är ganska sorgliga varor.

Om vi går vidare med idén om den judiske Guden, så som han framställs av dessa manusförfattare som allvis, finner vi det ganska märkligt att han skulle ha valt sådana medarbetare som Abraham, Isak och Jakob, vilka vi i de föregående kapitlen har funnit vara bedrägliga, svekfulla, omoraliska och högst föraktliga. Vi finner det svårt att tro att han skulle

välja ut som sina "utvalda" sådana liderliga horkarlar som Juda, som bedrev otukt med sin svärdotter i tron att hon bara var en vanlig vägkantshora. Vi finner det svårt att tro att en sådan Gud skulle vara särskilt förtjust i sådana utsvävande personer som David, som förrådde en av sina mest lojala krigare, Uria, stal hans hustru och sedan skickade honom till frontlinjen i strid för att mördas. Hur en sådan vis och rättvis Gud kunde vara förtjust i en sådan skurk, välsigna honom och ösa speciella ynnestbevis över honom, övergår någons fattningsförmåga vad gäller visdom och rättvisa.

Vi läser historien om Abraham och Sara, som den judiske Guden valde ut speciellt för att bli stamfäder för hans "utvalda ras". Vi finner att Abraham var en hallick av värsta slag, som pantade bort sin hustru (som också var hans syster) som en prostituerad för byte. Detta gör Abraham till en hallick och Sara till en hora i ordens fulla bemärkelse. Att en vis och rättfärdig Gud skulle välja ett sådant orent och förkastligt par som sina speciellt utvalda att vara grundare av en speciell och gynnad ras är obegripligt. Att de skulle föda sin första son när de var 99 respektive 90 år gamla vore skrattretande om det inte vore så idiotiskt. Att de var bror och syster lägger incest och brott mot Naturen ytterligare till en redan oren och makaber historia.

Varför skulle den ädle vite mannen tillbe sådant skräp?

Vi går vidare till kung Salomo. Vi finner att denne skändlige kopplare och horbock samlade på sig 700 hustrur och 300 bihustrur av många främmande raser. När vi läser igenom de judiska skribenternas svammel, finner vi att den vise och rättvise Guden öste ännu ett speciellt förbund över denne man, ännu ett gynnsamt avtal, och välsignade honom och hans säd. Vid vidare läsning finner vi att Salomo begåvades med stor visdom av Herren själv. När vi läser vidare finner vi att Salomo inte bara ägnade sig åt att skaffa så många kvinnor han kunde lägga händerna på, utan han övergav sin egen Guds religion och tillbedjan och vände sig till tillbedjan av de främmande gudarna hos de hedniska horor och bihustrur som han hade samlat. Detta tycks sannerligen tyda på att den judiske Gudens val av favoriter inte bara var i dålig smak utan att det var fullständigt dumt. Ändå ska vi tro att dessa typer av skurkar, förförare, uslingar och fördärvade personer var det exklusiva valet för en rättvis och vis Gud.

Återigen måste jag upprepa att detta inte alls är relevant för något verkligt fenomen i Naturen, utan endast svammel och dravvel från en hop judiska skribenter, exakt identitet okänd.

När vi ytterligare undersöker hur vis denne judiske Gud var, finner vi att genom hela Gamla testamentet verkar denne judiske Gud snubbla från den ena grova tabben till den nästa. För det första skapade han Adam och Eva, som vi förleds att tro skulle leva för evigt i Edens lustgård. Knappt en dag hade gått förrän programmen och planerna hos denne allvetande, allvise Gud stötte på problem. Enligt de judiska skrib-

författare, Adam och Eva föll i onåd och drevs ut ur Edens lustgård. Men det är inte allt. Deras avkomma, allteftersom de förökade sig (vem parade sig Kain med?), var ett sådant dåligt släkte att den gode Herren, som hade skapat dem alla, fann det för gott att döda och avrätta dem alla genom drunkning, med undantag för en familj.

Man kan väl fråga sig vid det här laget, om Gud är så vis och allvetande, om han vet allt framåt och bakåt, hur kommer det sig då att han inte förutsåg hur hans skapelse skulle bli? Eller, om allt blir exakt så som Gud vill, är det då inte logiskt att anta att Gud hade skapat människan på ett sådant sätt att hon skulle bli ond? Och hade han inte planerat att dränka dem senare? Hade han inte dessutom planerat att skicka de flesta av dem till sin eldiga tortyrkammare som han skapade redan innan han skapade människan?

När vi följer mänskligheten historia vidare så som den framställs av de judiska manusförfattarna i Gamla testamentet, finner vi att detta inte är slutet på den tragiska plåga som deras Skapare påtvingat en länge lidande mänsklighet. Vi får sedan veta att denne judiske Gud, i ett desperat försök att "rädda mänskligheten", tog till en försökslösning som överträffar allt. Vi får veta av de judiska manusförfattarna att denne Gud sedan steg ner till en judisk kvinna, som trots att hon var gift, påstods vara jungfru, gjorde henne gravid, och hon födde honom en son. Allt detta gjordes bara för att denne son skulle kunna växa upp, spikas fast på korset och dö för alla "syndare".

Detta är naturligtvis en extremt löjlig historia när vi relaterar hela episoden till själva universums enormitet; den tidlöshet med vilken universum har existerat under miljarder år och evig tid; mänskligheten egen långa historia och utveckling, som sträcker sig över en period av hundratusentals, om inte miljontals, år. Men även om man tar de judiska manusförfattarna på orden, visade sig detta påhitt uppenbarligen också vara en katastrofal blunder. Så uppenbarligen hade den judiske Guden klåpat sig igen. Två tusen år efter att denna episod antas ha hänt, finner vi att större delen av världen inte tror på denna osannolika historia, att vi har fler krig, mer brottslighet och fler mord än världen någonsin skådat tidigare, att kristendomen själv är smittosamt sjuk. Vi finner att judarna och kommunisterna håller på att vinna världen och att ingen av dessa två (eller ska vi säga en) tror på kristendomen själv.

Så vi finner att Gud till synes konsekvent har valt de sämsta bland de kriminella elementen som sina "utvalda", och har ingått långtgående specialavtal med denna typ av människor i förhållande till resten av mänskligheten. Detta är sannerligen varken vist eller rättvist. Vi finner att han ständigt har klåpat sig från den ena idiotiska och tragiska katastrofen till den andra i vägledandet av den mänskliga rasen som han förmodas ha skapat. Vi finner vidare, till vår stora fasa, att han har planerat att skicka den överväldigande majoriteten av sin skapelse till ett evigt helvete, en eldig

tortyrkammare, i vilken dessa stackars eländiga offer ska brännas och tortyras i all evighet. Vi finner att även om judarna skrev Nya Testamentet och sålde idén om kristendomen till den vita rasen, så tror de själva inte på ett ord av det.

Under många år, långt innan jag ens genomskådade den judisk-kristna bluffen, hade jag förundrats över det ensidiga fenomenet att tacka Gud, från vilken förmodligen alla välsignelser flödade. Jag var inte bara förundrad utan irriterad.

Om en man arbetade hårt hela sitt liv, använde relativt gott omdöme, höll sig borta från problem och byggde upp ett bekvämt sparkapital, varför skulle han då vara tacksam mot Gud, eftersom Gud "gav" honom allt han hade? Ingen ära alls till den produktiva, ansvarsfulla individen. Om han å andra sidan hade olyckan att drabbas av eldsvåda, översvämning, hungersnöd, sjukdom, pest, krig, död och katastrof, varför var då Gud helt befriad från allt ansvar? Detta är det sätt på vilket det presenteras av de organiserade kyrkorna.

Efter att ha begått "brottet" att vara framgångsrik och välmående, ansätts en produktiv medborgare sedan av dessa Jesus-människor för att ge! ge! och ge lite till. Och oavsett hur generöst ett sådant vilselett offer ger, är det aldrig nog. Han fördöms som en girig snåljåp och uppmanas att ge mer.

Enligt den kristna tron bär Gud inget ansvar för alla de onda ting och katastrofer som har plågat mänskligheten genom tiderna. Vanligtvis lägger predikanterna sten på börda genom att implicera de olyckliga själar som drabbats av katastrofer genom att hävda att de förtjänade det. De antyder att de på något sätt rättmätigt blev "straffade för sina synder". Hur märkligt! Hur idiotiskt!

Det förefaller mig som att om Gud ska ges äran för allt det goda i livet, då bör han också hållas ansvarig för allt det onda och de katastrofer som drabbar mänskligheten. Om vi måste ge honom äran för ett produktivt regn, då måste han också bära skulden för en katastrofal översvämning. Om vi ska ge honom äran för hälsa, då måste vi också klandra honom för sjukdom och död. Om han är ansvarig för en riklig skörd, då är han också ansvarig för hungersnöd och svält. Om vi ska tacka honom för fred och överflöd, då måste vi också anklaga honom för att plåga oss med krig, revolution, kommunism, mord, hungersnöd och svält.

Återigen är detta ytterligare en av dessa inkonsekventa orimligheter som prånglas ut till de lättlurade. Detta tenderar också att förstöra ditt eget självförtroende och stärka idén om "blind tro".

Så sammanfattningsvis finner vi att historien som den framställts av de judiska manusförfattarna i Gamla Testamentet och Nya Testamentet bryter samman kapitalt när den utsätts för förnuftets ljus och granskning. Vi finner att uppfattningen om den judiske Guden, som den skildras av dessa bedrägliga manusförfattare, är helt oförenlig, den

motsäger sig själv, och är så absurd och orimlig att en person skulle behöva förlora förståndet för att svälja sådant judiskt struntprat.

Vi finner att deras uppfattning om en Gud inte alls är vänlig och kärleksfull, utan tvärtom är han ytterst grym. Vi finner att han inte alls är rättvis, utan tvärtom är kriminellt fördomsfull mot en mördande och förrädisk ras av människor, nämligen judarna. Inte heller kan vi dra slutsatsen att han är särskilt vis, vilket bevisas av det ena misstaget efter det andra genom vilka han leder en lidande mänsklighet. Betecknande nog tenderar alla dessa misstag att hopa lidande och elände över oss, den mänskliga rasen.

Inte heller kan vi säga att han är en förlåtande Gud. Vi läser ständigt i Gamla testamentet om Herren som hotar med att "hämnden är min." När någon "misshagade" honom (som till exempel två av Judas söner) "dräpte han honom", ungefär som en gangster skulle göra sig av med sin fiende. Ändå får vi höra att om vi använde sådana metoder skulle vi begå det allvarligaste av alla brott. Vilken idiotisk uppsättning dubbelmoral! Vi får höra att vi ska bli mer gudslika, men om vi följer något av dessa "gudslika" exempel, fördöms vi som de värsta av brottslingar. Oavsett vilket håll vi vänder oss åt har vi fel. Oavsett vilka kriminella handlingar Gud begår, är han perfekt. Hur kan vi någonsin vinna med en uppsättning regler som dessa?

Inte nog med att de flesta av hans handlingar är kriminella, de är också ytterst grymma.

I slutändan finner vi att han inte bara är oförlåtande, utan att hela den stora majoriteten av den "älskade" mänsklighet han skapade är ödesbestämd att lida evig plåga i helvetets eld, ett eländigt lidande från vilket det inte finns någon benådning, från vilket det inte finns någon flykt, och som det inte finns något slut på.

Vi finner vidare att medan vi förmanas att ha stolthet, medan vi uppmanas att vara ödmjuka, är den judiske Guden själv det mest fåfänga och högmodiga fenomen som någon överhuvudtaget skulle kunna tänka sig. Faktum är att dessa judiska manusförfattare berättar för oss att vårt huvudsakliga syfte med att överhuvudtaget skapas är att Skaparen själv skulle kunna utnyttja oss för att skörda evigt pris från våra automatiserade läppar. Vare sig vi vill det eller inte, förväntas vi sjunga evigt lovpris till denne judiske Gud för att han är vis, för att han är kärleksfull, för att han är snäll, för att han är rättvis. Eftersom han, som vi har sett, inte är något av detta, är det uppenbart meningen att vi ska manipuleras som en hjord av hantlangare eller robotar för att hopa lovord över en omöjlig och grym tyrann.

Det finns ytterligare en allvarlig brist på trovärdighet i hela denna judiska berättelse som ingen predikant någonsin har förklarat för mig. Om djävulen är en så dålig karaktär, varför skapade Gud honom från första början? Varför släppte han lös denne slipade bedragare på de naiva, nyskapade Adam och Eva? Eller efter att ha skapat honom, och efter att ha gjort tidernas mest monumentala tabbe, varför rättade han inte snabbt till sitt misstag? Varför dödade han inte bara helt enkelt djävulen, som han gjorde med Judas två söner? Varför förlänga detta

oändligt utdraget katt-och-råtta-lek där vi stackars mänskliga varelser är pjäserna? Varför tar Gud emot ett sådant svårt nederlag från sin egen skapelse? Eftersom de flesta människor uppenbarligen hamnar i helvetet, förlorar Gud stort. Finns det någon logik i detta? Det gör det inte.

En sak till. Om det eviga ödet för miljontals stackars själar står på spel, varför är Gud så dunkel, så tillgjord, så fruktansvärt förvirrande kring frågorna? Vi har sjutton versioner av Bibeln, vi har Mormons bok; vi har Konfucius läror, vi har den muhammedanska Koranen. Faktum är att vi har tusen och en olika historier som cirkulerar om vad som är den "sanna religionen".

Om frågorna är tusen gånger viktigare än livet självt, skulle man kunna tro att Gud skulle uppenbara sig för de fyra miljarder människor som lever idag och göra frågorna kristallklara innan han skickar dem in i den brinnande ugnen i all evighet. Om han vore verklig, skulle han vara skyldig mänskligheten det, för att säga det minsta. Om han på israeliternas tid kunde komma ner till jorden och ägna sig åt sådant nonsens som att brottas med Jakob hela natten, skulle man kunna tro att det minsta han kunde göra vore att uppenbara sig för jordens fyra miljarder invånare idag.

I vilket fall som helst är detta historien om de dementa utsvävningarna från de judiska manusförfattarna, identitet okänd. Det är deras historia, inte min. Jag skrev den inte. Det gjorde de.

De svamlar om en Gud som är lika overklig och imaginär som Zeus, Mars, Jupiter och tusen andra som kokat ihop genom den mänskliga fantasins imaginära irrfärder.

Efter att du har pressat dessa Jesus-människor mot väggen med deras egna orimliga och motsägelsefulla påståenden, kommer de att göra ett sista desperat försök. De kommer att svara dig med detta non sequitur: "Men du tror väl ändå på ett Högsta Väsen? Du tror väl på en Skapare? Någon måste ha skapat allt detta. Om inte Gud gjorde det, vem gjorde det då?"

Svaret på denna gamla kuggfråga är så uppenbart att det skulle slå även en tioåring. Om "någon" var tvungen att skapa allting först, då är det lika logiskt att anta att "någon" först var tvungen att skapa Gud. Så, vem skapade Gud? Men, åh! då överger de den argumentationslinjen och säger "Gud har alltid funnits." Mycket väl, om du vill gå den vägen. Då är det också logiskt att anta att universum alltid kan ha funnits.

Faktum är att det verkar mer logiskt för mig att det alltid har funnits, snarare än att det bara dök upp ur ingenting för 6000 år sedan, som dessa judiska manusförfattare vill få dig att tro. Visst är bevisen massiva och överväldigande för att universum har funnits i miljarder år, om inte i evighet. Men hur det än "började", om det någonsin fanns en början, så har ingen svaret på detta universums mysterium, minst av alla dessa trolösa judiska manusförfattare.

Faktum är att det finns miljontals mysterier i Naturens rike som det mänskliga sinnet inte har löst, och universums början, om det fanns en början, är ett av dessa olösta mysterier. I detta avseende vill jag drista mig till två ganska säkra förutsägelser. (a) Det mänskliga sinnet kommer aldrig att lösa alla myriader av Naturens mysterier. (b) Framtidens vita ras kommer att lösa fler av Naturens mystiska lagar än vad som har lösts under hela den förflutna historien. Faktum är att vår ackumulering av kunskap accelererar i en så fantastisk takt att det är svårt att fatta. Medan den under de mörka tidsåldrarnas tusen år knappt gick framåt alls, fördubblas och återfördubblas den nu på en allt kortare tidsperiod; ett sådant fördubblingsintervall är nu mindre än ett decennium.

Hur det än må vara med det, så är sannerligen den rövarhistoria som berättas i Genesis ingen förklaring alls. Den skapar inget annat än en massa förvirring och förklarar ingenting.

Det är inte heller av yttersta vikt att vi överdrivet sysselsätter oss med detta meningslösa orerande om "hur allt började".

Detta är en ungefär lika värdelös spekulation som när klerkerna under medeltiden ägnade sig åt argumentet om hur många änglar som kunde dansa på ett knappnålshuvud.

Vi har mer trängande och omedelbara problem att lösa, och det mest akuta är bevarandet av vår egen art — Naturens kronjuvel — nämligen den vita rasen. Detta är vad Naturen säger åt oss att göra, och detta är vad vi måste göra, och detta är vad vi kommer att göra.

Vi, inom Skaparkyrkan (Church of the Creator), förkastar kategoriskt denna judiska uppfattning om en sådan omöjlig och motsägelsefull konglomeration. Återigen upprepar jag att alla de sanningar som vi har samlat på oss genom tiderna härrör från vår observation av Naturens lagar och själva Naturens fenomen. Alla uppfattningar eller missuppfattningar som vi kan hysa i strid med Naturens lagar och de sanningar vi har härlett från observationen av Naturen, kan avfärdas som irrationellt svammel från ett rubbat sinne. I denna kategori kan vi väl placera uppfattningen om den judiske guden så som den framställs av de judiska skriftställarna av okänd identitet.

Kapitel 13

Det Nya Testamentet

Det Gamla Testamentet utformades för att förena den judiska rasen och ge dem en bindande trosbekännelse. Dess mål var att ge rasen en enad solidaritet som ingen någonsin har uppnått tidigare eller senare, och att ge dem syfte, riktning och ett program för att erövra och plundra resten av världen.

Tidigt i sin historia insåg judarna ett häpnadsväckande faktum gällande den mänskliga naturen. De upptäckte vilket fantastiskt kraftfullt vapen religionen var, defensivt och offensivt, konstruktivt och destruktivt.

De har kapitaliserat på denna upptäckt till det yttersta genom hela sin långa och plågsamma historia.

Genom skicklig användning och manipulation av religioner har de inte bara överlevt utan blomstrat; de har byggt en rasmässig solidaritet som inget annat folk har åstadkommit; de har krossat alla fiender (och alla andra folk är deras fiender) även om dessa fiender kan ha varit hundra gånger mäktigare än de själva.

Detta har de gjort genom den fantastiskt skickliga användningen av religion. Det är hög tid att även vi, den vita rasen, griper detta kraftfulla vapen i våra egna händer, för vår egen nytta.

Medan judendomen utformades för att förena judarna till en solid murbräcka, utformades kristendomen å andra sidan, också en judisk skapelse, för att göra precis motsatsen mot deras fiender — splittra, förvirra och förgöra dem. Det Nya Testamentet skrevs också av judarna — det kretsar förmodat kring karaktären Jesus Kristus, som identifieras i det allra första kapitlet i Det Nya Testamentet (Matteus 1) som en direkt ättling till Abraham, Isak och Jakob, genom David och genom Josef och Maria, med stor tonvikt på att han var en renrasig jude. I Lukas 2:21 står det att Kristus var en omskuren jude. Kristendomen utformades inte för judarna, utan utformades för att förgöra den tidens stora vita makt — i synnerhet romarna, och i allmänhet den vita rasen. Den utformades inte för att förena och befästa, som Det Gamla Testamentet hade gjort för judarna, utan utformades för att splittra, förvirra och förgöra den vita rasen.

Vi listar därför Det Nya Testamentet som en andra bok av stor betydelse, utan tvekan av största betydelse, framställd av judarna i deras program för att förgöra den vita rasen.

Inte nog med att Kristus själv var en omskuren jude, det var även Matteus, Markus, Johannes, Petrus och alla de andra så kallade apostlarna, med det troliga undantaget för Lukas. Icke desto mindre umgicks Lukas med Paulus, som var jude, och som enligt uppgift skrev praktiskt taget hälften av Nya testamentet och därför stod under hans fullständiga inflytande. Så oavsett ur vilken vinkel vi närmar oss det, skrevs Nya testamentet av judar och är en judisk produktion.

Kristendomens anhängare får ständigt höra om och om igen, tusentals gånger, att Nya testamentet och dess främste talesman, Jesus Kristus, förde med sig ”glada budskap” till världen. Vi hör så mycket om att det för med sig ”Frid på jorden, till människorna en god vilja”. Detta fortsätter kristendomens talesmän, kända som predikanter, pastorer, präster, vördnadsvärda, etc., att upprepa om och om igen. Det är inbäddat i en mängd psalmer och sånger och predikningar och tal och slagord tills deras anhängare är så hypnotiserade av idén att de tar den för given.

Problemet med de flesta människor som bekänner sig vara kristna är att de aldrig har tagit sig besväret att verkligen läsa Nya testamentet som de hävdar att de är så hängivna. De som har läst brottstycken av det har inte lagt ihop bitarna och förstått vad det hela handlar om. Medan de hängivet irrar omkring och arbetar sig igenom en labyrint av omöjliga motsägelser och meningslösa generaliteter, misstänker de aldrig att hela syftet med boken är att förvirra, splittra och demoralisera den vita rasen.

Det borde dock inte vara så svårt att förstå Lukas 13:51 till 53, där Kristus enligt uppgift säger: ”Menen I, att jag har kommit för att skaffa frid på jorden? Nej, säger jag eder, fastmer söndring. Ty härefter skola fem i ett och samma hus vara söndrade mot varandra, tre mot två och två mot tre. Fader skall vara söndrad mot son och son mot fader, moder mot dotter och dotter mot moder, svärmoder mot sonhustru och sonhustru mot svärmoder.” Låter det som frid på jorden och god vilja till människorna? Om du ber din predikant att förklara det, kommer han att ge dig ungefär en timmes dubbelspel, och när du kommer ut därifrån kommer han att ha kuvat dig så pass att du tänker att han förmodligen har svaret, även om du inte förstår det. Faktum är att han inte har något svar. Faktum är att detta stycke anger Nya testamentets avsikt och syfte tydligare än något annat citat.

Vi måste komma ihåg att Nya testamentet är grunden för kristendomen, och kristendomen har endast blomstrat bland folken i den vita rasen. Den förkastades naturligtvis av judarna, och två tusen år senare förkastas den fortfarande av judarna. (Detta trots det faktum att Kristus och hans lärjungar var en helt judisk grupp, enligt vad Nya testamentet berättar för oss.) Hur går då Nya testamentet till väga

om att åstadkomma denna splittring och detta uppbrytande av familjen, av individen, av nationen och av den vita rasen själv?

Detta uttrycks tydligast i Bergspredikan, som vem som helst kan läsa i kapitel 5, 6 och 7 i Matteusevangeliet. Det mesta av de självmordsbenägna råd och den undervisning som ges till det vita folket finns i dessa korta kapitel, men inte allt. Mer av de upplösande råden och den filosofi som störtade det romerska riket finns utspridda i resten av kapitlen i Matteus, Markus, Lukas och Johannes, och mycket av den så kallade "nya läran" upprepas om och om igen genom hela Nya testamentet, men särskilt i evangelierna enligt Matteus, Markus, Lukas och Johannes. Dessa fyra evangelier betraktas av kyrkan som hörnstenarna i den kristna tron.

Men innan vi går in på de självmordsbenägna lärorna som förkroppsligas i Bergspredikan, vill jag en gång för alla motbevisa det lögnaktiga påståendet att kristendomen förde med sig "goda nyheter" eller "glädjebudskap". Det är tvärtom en lära och filosofi av dysterhet och undergång.

Utan tvekan är den mest fruktansvärda anklagelse som kan riktas mot kristendomen att den i sinnena hos miljontals och kanske miljarder människor, från deras tidigaste späda barndom, har introducerat det mest ondskefulla och avskyvärda koncept som någonsin uppfunnits av människans fördärvade sinne. Jag talar om själva idén om HELVETET. Endast genom att gräva upp från de allra lägsta djupen av ett perverterat kollektivt judiskt sinne kunde ett sådant avskyvärt koncept uppstå.

Kan du tänka dig en mer vidrig, fördärvad och hatisk idé än den att skicka människor i fångenskap, sätta eld på dem och låta dem brinna i all evighet utan att ens tillåta dödens barmhärtighet? Jag skulle sannerligen aldrig vilja att mina barnbarn fick sina sinnen förorenade med en så avskyvärd och fruktansvärd idé. Ingen annanstans i mänsklighetens historia har ett mer föraktligt och grymt koncept någonsin drömts fram och främjats som idén om helvetet i Kristi så kallade "nya lära", som förmodades bringa fred och kärlek till en väntande värld.

Om någonsin en fördärvad sadistisk människa ständigt utövade denna typ av tortyr på djur, det vill säga långsamt torterade dem genom att bränna dem i en bur men höll dem vid liv så länge som möjligt, vad skulle du tänka? Den upprördhet som skulle följa skulle leda till att en sådan person hängdes i närmaste lyktstolpe. Men hur mycket värre är inte helvetet — att låta Herren själv utöva en sådan hämndlysten tortyr i all evighet på just de varelser han designat och skapat. Hur vidrigt! Hur fördärvat! Och detta är den snälle, kärleksfulle Gud vi ska tillbe? Endast en judes plågade, förvridna sinne kunde drömma ihop en sådan makaber vidrighhet. Och att tänka sig att de vita gentiler var dumma nog att gå på ett sådant fördärv och lära ut det till sina barn!

Vi tänker på hur avskyvärda vildarna är i sin krigföring när de torterar sina fångar. Vi tänker på indianernas fördärv när de skalperar sina fångar och kanske torterar dem i en dag eller två innan de dödar dem. Hur grymt och ociviliserat detta än må vara, är det tusen gånger mer vänligt och barmhärtigt än att kasta dem i helvetet, en överhettad instängd tortyrkammare, de miljontals och miljardtals stackars mänskliga själar som förmodas vara öronmärkta för denna eviga tortyr. Och vem förberedde denna mysiga lilla hög av glödande kol "i den eld som aldrig skall släckas; där deras mask icke dör, och elden icke släckas?" Jo, vår gode, nådige, vänlige och kärleksfulle Gud, det är vem, naturligtvis.

Och av vilka skäl skulle vår gode, vänlige, kärleksfulle Gud hopa en sådan hämnd över oss? Jo, skälen till att han gör det är nästan oändliga; kanske åt du inte rätt äpple, det var en förbjuden frukt, men du var inte helt på det klara med det. Eller så kanske du är ärlig i ditt tänkande, och du kom fram till slutsatser som inte var exakt som de du förväntades tänka och tro på, så därför skulle du förvisas till den eviga helveteselden. Eller kanske någon var törstig och du gav honom inte ett glas vatten i exakt rätt tid, så att det skulle berättiga dig till evig fördömelse; eller kanske du var en hängiven anhängare av Muhammed och inte hade hört så mycket om Kristus, så du trodde på Muhammed; även det skulle skörda Herrens hämnd över dig; eller kanske du någon gång i ett ögonblick av distraktion "hädade" den Helige Ande; det, som är en "dödssynd" och aldrig förlåts, skulle säkerligen landa dig i de eviga glödande kolen. I vilket fall som helst finns det tusentals skäl till varför du bör torteras i evigheters evighet i en het eld som aldrig släcks, och det finns nästan inga sätt att undkomma det. Det är vad den "Goda Boken" säger.

Så vad är det för "Glada budskap" och "Goda nyheter" som kristendomen förde med sig till världen? De är inte alls några "Goda nyheter". De är förebud om undergång. De förmodade "Goda nyheterna" är att det finns ett evigt helvete till vilket du nästan säkert kommer att förvisas, och även om du skulle undkomma det, kommer utan tvekan enligt sannolikhetsläran och lagen om procentsatser de flesta av dina släktingar, dina bröder, dina systrar, dina barn, dina föräldrar — de flesta av dem skulle med största säkerhet hamna i helvetet. Det är de "Glada budskap" som kristendomen förde till världen. Jag kan inte tänka mig något mer dystert och mer deprimerande än ett sådant budskap.

Naturligtvis är budskapet om de "Goda nyheterna" tänkt att vara att nu när du vet att det finns ett helvete och att du nästan säkert kommer att hamna där, så kom Kristus för att medla med sin Fader, som, då han var ganska hämndlysten, krävde ett blodsoffer, att hans son skulle spikas på korset och att hans blod skulle rinna från hans sidor, och detta var för att "sona" dina "synder". Naturligtvis, tills du fick veta att du var en odugling,

usel, smutsig syndare som begår synder hela tiden; du visste inte ens att du var en syndare, så här är lite mer "Goda nyheter" för dig.

Så hela det sliskiga argumentet i de "Goda nyheter" som framfördes till dig går ut på något i stil med detta: Du serveras de "Goda nyheterna" om att det finns en fruktansvärd plats kallad helvetet som väntar på dig i det efterlevande; att du är en smutsig, usel "syndare", född i synd och med största säkerhet kommer att hamna på denna fruktansvärda plats som är förberedd för dig "där deras mask inte dör och elden inte släcks"; att du helt måste göra om och omforma dig själv från den form som Naturen skapade dig i, och att alla de friska instinkter som Naturen inplanterade i dig för din egen självbevarelse är helt dåliga och felaktiga; du måste födas på nytt och "tro på Herren", vad det nu än betyder, så att han och hans "Nåd", vad det nu än betyder, ska rädda dig från denna eviga fördömelse. Där i ett nötskal är de "Goda nyheter" som kristendomen förde ut i världen, vars mest framträdande drag är rädsla — rädsla för detta horribla nya monster — HELVETET — som de plötsligt fyllde dig med. Det mest utmärkande draget för hela denna sjabbiga lära är en horribel rädslopsykologi — den drev dem som trodde på detta skräp till nästintill vansinne av rädsla, redo att lyda och göra nästan vad som helst som kyrkans "herdar" uppmanade dem till.

Å andra sidan fanns det naturligtvis en belöning om du helt underkastade dig kyrkans vilja: en diffus plats kallad himlen, men beskrivningen av den platsen var inte på långt när så specifik eller dramatisk som den av helvetet. I vilket fall som helst, med dessa två psykologiska vapen — moroten och piskan — himmel och helvete — satte kristendomen igång att erövra det romerska riket och montera ner det, och störta den klassiska historiens främsta civilisation ner i den mörka medeltidens avgrund.

Historien visar oss att dessa två psykologiska vapen faktiskt fungerade, och Rom föll i bitar.

Av dessa två psykologiska vapen var rädslan — den monstruösa rädslan för helvetet — den överlägset mest kraftfulla.

Efter att ha etablerat dessa två koncept om himmel och helvete (och särskilt helvetet) satte den "Nya läran" igång med att sätta ett högt värde på tro — tilltro till det man inte ser. Enkelt uttryckt betyder detta: tro på det vi säger åt dig att tro på, trots att vi inte har ett spår av bevis att erbjuda. Oavsett hur löjlig läran var, om man bara kunde få folk att tro på den, var den lika god som verklig, brist på bevis till trots.

Detta satte hela det judiska nätverket igång att sprida bland romarna med en enorm hämndlystnad. Tyvärr var romarna dumma nog att gå på denna säck med skräp, och med den kom de läror som verkligen slet isär dem — nämligen de dåliga självmordsråden som förkroppsligas i "Bergspredikan".

Medan begreppen himmel och helvete redan nämndes i det Gamla Testamentet, var de av mindre betydelse och framställdes förvisso inte lika dramatiskt och i blickfånget som de görs i det Nya Testamentet. Judarna var främst intresserade av att besegra sina fiender, begå folkmord på alla de stammar och städer som de kunde lägga sina händer på, och marschera framåt med sin Herres, Jehovas, välsignelser. Allt detta tenderade att förena och forma den judiska rasen.

Med Bergspredikan i det Nya Testamentet har vi dock en helt annan historia. Vi finner här att Kristus delar ut en ny sorts råd, och det är den sortens råd som, om du följer dem, med största säkerhet skulle slita dig i stycken, förstöra dig själv, förstöra din familj och förstöra din nation. Och detta, min käre vite vän, är exakt vad det var utformat för att göra — inte för att förstöra judarna, som var immuna mot det och utövade det mot den vita rasen, utan för att förstöra deras fiender — i synnerhet hela den dåtida romerska civilisationen, och den vita rasen i allmänhet därefter.

När man nämner Bergspredikan för genomsnittspersonen har han inte den blekaste aning om vad det hela handlar om och tror att det är en samling trevliga, idealistiska plattityder som kanske inte är lätta att uppnå, men visst vore det väl fint om alla gjorde de sakerna?

Och svaret är nej, det skulle inte vara fint om alla gjorde de sakerna.

Det skulle förstöra oss och det skulle också förstöra vår civilisation och vår ras. Begreppen i Bergspredikan är inte idealistiska — de är rent ut sagt dumma och står i fullständig motsats till alla naturens lagar, i motsats till de goda, hälsosamma, rena naturliga instinkter som naturen har utrustat dig med för din egen självbevarelse, och i allmänhet i fullständig motsats till alla de förnuftiga, goda lagar som civilisationen har byggt upp under tusentals år.

Det mesta av Bergspredikan återfinns i Matteus, kapitel 5, 6 och 7, men den upprepas även på andra ställen. Ytterligare liknande idéer är utspridda i synnerhet genom de fyra evangelierna och en del genom resten av det Nya Testamentet.

Vi ska nu undersöka de flesta av de framstående idéerna som ingår i Bergspredikan och se precis hur "underbara", "vackra" och "idealistiska" de verkligen är. Genom att göra det måste vi hela tiden ha i åtanke vad som skulle hända om till exempel en grupp, nämligen den vita rasen, antog dessa spelregler, och den andra sidan, nämligen judarna, inte antog dem utan höll fast vid naturens eviga lagar i kampen för sin egen självbevarelse. Om vi ser på det ur denna synvinkel är resultaten katastrofala för den vita rasen.

I Matteus 5:3 säger Kristus: "Saliga äro de som äro fattiga i anden; ty dem hör himmelriket till." och vers 5 "Saliga äro de saktmodiga; ty de skola besitta jorden." När väl idéerna om himmel och helvete är grundligt indränkta i ditt sinne som varande verkliga, då skulle naturligtvis alla vilja bli "saliga". Därför, om du vill bli "salig", skulle du vilja vara "fattig i anden" och "saktmodig". Medan denna typ av person vanligtvis skulle vara byfånen och narren, blir han nu uppgraderad till att vara den framtida arvtagaren till jorden, och han ska också få himmelriket, och inte bara det, utan framför allt är han salig. Vi vet alla vad orden "fattig i anden" betyder — de indikerar att en person är trög, dum och okunnig. Nu är ordet "saktmodig" inte riktigt lika väl definierat i den genomsnittliga personens medvetande, så låt oss gå till Websters ordbok och se vad det betyder. Webster ger tre nyanser av betydelse för ordet: (1) "uppvisar tålamod och långt lidande; uthärdar skada utan förbittring; mild" (2) "brist på anda och mod; undergiven, tam" (3) "inte våldsam eller stark; mild, måttlig, svag." Sedan ger den oss också synonymen — ordet "ödmjuk".

Och där har du en beskrivning av den typ av person som nu är mest önskvärd i Herrens ögon. Eftersom vi inte alla är födda på det sättet, d.v.s. dumma, okunniga, tröga, undergivna och saktmodiga, bör vi alla naturligtvis göra vårt yttersta för att bli sådana byfånar, för naturligtvis vill vi alla bli "saliga", eller hur?

Naturligtvis måste vi alltid återigen ha i åtanke att detta är vad juden säger åt den vita människan att vara. Är inte den typen av kuvad, undergiven person så mycket lättare att underkuva och plundra, att skända och att förslava, än en stark, djärv, intelligent, modig och aggressiv individ som vet vad hans rättigheter är och har modet att försvara sitt liv, sin egendom, sin familj och sitt land?

Detta koncept att frivilligt bli undergiven är naturligtvis fullständigt en motsägelse och en perversion av naturens lagar. Överallt i naturen är det de starka, de djärva, de snabba och de intelligenta som överlever, medan de svaga och de långsamma hamnar på efterkälken.

I Matt. 5:12 säger Kristus: "ty er lön är stor i himlen" och i Matt. 6:19: "samla er inte skatter på jorden, där mal och rost förtär, och där tjuvar bryter sig in och stjäl: utan samla er skatter i himlen, där varken mal eller rost förtär, och där tjuvar inte bryter sig in eller stjäl." Konsekvenserna av detta råd är naturligtvis katastrofala för den vita rasen, om vi återigen betänker att judarna inte skulle ha någon del i detta idiotiska råd och att det endast skulle gälla de vita icke-judarna.

Du får veta att det är helt meningslöst att vara flitig och sparsam och vara en byggare sådan som instinktivt är karaktäristiskt för den vita människan. Du uppmanas att glömma bort

sörja för din familj, eller planera för en framtid, eller bygga upp en verksamhet, eller skapa ett företag eller någon annan konstruktiv ansträngning som du naturligtvis skulle ägna dig åt. Om du redan har gjort misstaget och förvärvat viss egendom tidigare, ja, gör då snabbt ogjort detta och gör dig av med den. Naturligtvis är detta en extremt bra affär för juden, som kommer att stå precis där och vänta på att lägga beslag på den så snart du är redo att släppa den. Medan juden ser till att han får sitt här och nu, vill han se till att han får ditt också här och nu genom att låta dig hålla ögonen på livet efter detta och ödmjukt underkasta dig hans plundring på denna jord, den enda plats där människan någonsin har veterligen existerat, andligt eller på annat sätt.

Vi lägger märke till i detta fall, som händer gång på gång genom hela bibeln, användningen av non sequitur-argumentet. Non sequitur på latin betyder "det följer inte." I det här fallet är det avgörande argumentet tänkt att vara att det inte finns någon mening med att försöka komma framåt i denna värld, eller försöka spara något, eller samla skatter, för här har du två hinder som förmodligen är oöverstigliga — nämligen vi har rost, och vi har tjuvar, och i himlen har du inte rost och du har inte tjuvar. Så glöm det därför, vad gäller att försöka bygga något, eller spara något, eller producera något, eller lägga något åt sidan eller planera för framtiden. Detta är naturligtvis ett löjligt non sequitur-argument. Om de värsta sakerna i denna värld vi behövde oroa oss för var rost och tjuvar skulle det sannerligen vara en enkel resa. Personligen vet jag inte om jag har förlorat mycket i form av substans genom rost och hittills väldigt lite genom tjuvar. Hittills är jag därför fullständigt övertygad om att dessa två hinder inte är oöverstigliga. Jag är inte alls övertygad om att jag inte ska göra någon ansträngning för att bygga, eller planera, eller förvärva någonting.

Nu när vi har nämnt non sequitur-argumentet som används gång på gång genom hela bibeln, kommer vi att använda den termen igen varhelst den är tillämplig.

Non sequitur-argumentet fungerar ungefär så här — det regnar, därför måste det vara tisdag. Naturligtvis vet vem som helst att det inte nödvändigtvis följer att det är tisdag för att det regnar, eftersom vi vet att det också ibland har regnat på onsdag, torsdag, fredag, lördag, söndag och måndag, och dessutom har det funnits ett antal tisdagar då det inte har regnat.

Det är i essens non sequitur-argumentet och det används till leda genom hela bibeln.

I Matt. 5:25 ger Kristus oss detta utvalda råd, "var snar till försoning med din motpart medan du ännu är på vägen med honom, så att motparten inte överlämnar dig åt domaren och domaren överlämnar dig åt vakten och du kastas i fängelse." Och i v. 40 i samma kapitel råder han oss, "och om någon vill föra talan mot dig vid domstol och ta din livkläd nad, så låt honom få manteln också." Dessa två i

i själva verket säger samma sak, och om en man skulle följa denna typ av dumma råd skulle han inom kort bli överkörd av nästan vem som helst som dök upp, särskilt den rovlystna, plundrande juden.

Det säger i huvudsak att oavsett om du har rätt eller fel, gör inget motstånd för att skydda din egendom — låt bara vem som helst komma och köra över dig och gå iväg med vad du än har.

Detta är naturligtvis underbart för den andre — särskilt juden, men det är ganska katastrofalt för dig själv. På nolltid skulle du vara berövad allt du någonsin strävat och arbetat för, inklusive ditt hem, dina pengar, ditt företag och alla tillgångar du någonsin kan ha haft. Detta är naturligtvis helt i linje med konceptet att vara byfånen och att vara "fattig i anden" och "saktmodig" som beskrivits tidigare. Ett mer förnuftigt och passande svar på detta vore det gamla ordspråket: "En dåre och hans pengar skiljs snart åt."

Vi noterar återigen att det idiotiska non sequitur-argumentet används för att förklara varför du bör göra detta, nämligen att om du skulle försvara dig i domstol, ja, då kan domaren få dig kastad i fängelse, så naturligtvis (eller?) skulle du inte försvara dig.

I samma kapitel 5:29 och 30 delas denna pärla till råd ut i Bergspredikan: "om ditt högra öga förleder dig till synd, så riv ut det... om din högra hand förleder dig till synd, så hugg av den..." Uppenbarligen betyder detta att om dina ögon eller dina händer har fått dig att synda, förstör och stympa dessa delar av kroppen. Detta är non sequitur-argumentet återigen upphöjt till sin ultimata idioti. För det första har varken ögat eller handen någon särskild del i beslutsfattandet. Om vi skulle följa detta dumma råd skulle detta land vara översvämmat av horder av enögda, enarmade hjälplösa dumbommar som av egen fri vilja stympat delar av sin kropp för att följa kraven i detta idiotiska råd från Bergspredikan. Som en indikation på hur få människor som verkligen följer något av denna typ av fullständigt omöjliga råd, har jag aldrig sett någon eller hört talas om någon som har rivit ut sitt öga eller huggit av sin hand bara för att vara säker på att ögat eller handen inte skulle förmå dem att upprepa någon påstådd synd.

För att vara orubbligt säker på att du inte missar poängen, och att du kommer att göra dig själv till det ordspråksmässiga lätta bytet för den rovlystna juden, säger Kristus i Matt. 5:39: "Stå inte emot det onda" och "Vänd andra kinden till." I en värld där naturen har lagt högsta vikt vid överlevnad, och endast den starkaste överlever, är detta råd så uppenbart självmordsbenäget att vi knappast kan missta oss på dess illvilliga uppsåt. Om vi förstår det engelska språket korrekt betyder detta att vilken skurk, gangster eller kriminell som helst som vill komma och råna dig, plundra dig, begå misshandel och göra slut på dig, ja, var då en god kristen dumbom och låt honom göra det. Kämpa inte emot, gör inte motstånd, uppmuntra honom faktiskt, och

vända andra kinden till ifall han missade det faktum att du hade två kinder att krossa till massa, snarare än bara en.

Om vi skulle följa denna typ av självmordsbenägna råd, skulle vi göra oss av med alla våra brottsbekämpande organisationer, såsom polisen, sheriffens avdelning, vägpolisen, FBI, och vi skulle inte bara låta brottslingarna härja fritt, utan uppmuntra dem genom att "vända andra kinden till". Vi skulle också göra oss av med vår armé, flotta och flygvapen, i själva verket hela vårt militära etablissemang, och låta till exempel ryssarna, kineserna eller någon annan aggressiv fiende, eller vem som helst, köra över oss helt och hållet.

Vilket idiotiskt, självmordsbenäget råd! Detta är så fullständigt i strid med allt vad erfarenhet och historia har lärt oss, och helt i strid med alla naturlagar i djurriket. Varje djur, varje fågel, varje annan art kommer instinktivt att försvara sig när den hotas av angrepp. Till och med den mest skygga, som en kanin, kommer att försvara sig när den är trängd. Till och med den mest skygga häckande modersfågeln kommer att göra sitt yttersta för att försvara sitt bo och sina ungar när fara hotar genom att försöka locka bort hotet med en låtsad skadad vinge, om fara skulle uppstå.

Mönstret av självförstörelse fortsätter. I Matt. 5:42 sägs det: "Ge åt den som ber dig, och vänd dig inte bort från den som vill låna av dig." Detta är naturligtvis ett underbart råd om man vill skapa en hel nation av gratisätare. Tyvärr kan inte en hel nation av gratisätare överleva, eftersom gratisätare måste ha en betydande grupp produktiva arbetare som de kan snylta på. I dagens värld, där allt fler människor sträcker ut handen och förväntar sig att den andre ska försörja dem, skulle vem som helst som följde detta fåniga råd snart vara tömd på alla sina resurser och snart befinna sig bland de utblottade.

Naturligtvis är det inget nytt med dagens armé av gratisätare. Under alla perioder i historien har det funnits parasiter, iglar och gratisätare, även under romartiden, och historiens uppenbara läxa är att ju mer som ges till gratisätarna, desto större blir en sådan armé. Ju lättare det är att snylta, desto fler av de annars respektabla människorna som skulle arbeta för sitt uppehälle blir snart också iglar. Så hela effekten av denna typ av filosofi är att riva ner den produktiva, arbetande, kreativa medborgaren och föda upp en generation av parasiter. Att ge till alla som ber dig, eller att låna ut pengar till alla som ber dig, är ungefär det mest eländiga, fåniga och destruktiva råd någon någonsin skulle kunna ge dig, och naturligtvis skulle ingen fortsätta att praktisera detta under särskilt lång tid. Det vore omöjligt eftersom en sådan person snart helt enkelt inte skulle ha något kvar att ge. Som ordspråket säger: "En dåre och hans pengar skiljs snart åt", och man måste vara en dåre för att ge bort allt bara för att någon ber om det. Men då detta ligger helt i linje med den stora "nya läran" som lärs ut av

Jesus Kristus, även detta fåniga råd är en del av den mycket upphaussade Bergspredikan.

Programmet för vår självförstörelse fortsätter i Matteus 5:43 där vi vidare ges detta stycke generösa råd: ”Ni har hört att det blev sagt: Du skall älska din nästa och hata din fiende. Men jag säger er: älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be för dem som hånfullt utnyttjar er och förföljer er.” Nu, kära vänner, är ni inte bara lite väl gulliga när ni hjälper era fiender att hjälpa er begå harakiri? Om några inbrottstjuvar, beväpnade till tänderna med knivar och pistoler, skulle bryta sig in i ditt hus och överfalla dig och din familj, varför skulle du älska dem, och välsigna dem, och göra dem gott? Medan du älskar dem, skulle de råna dig och överfalla dig och din familj. Men det har du väl inget emot, eller hur? Eller har du det?

De flesta Kosher-konservativa bekänner att de ”tror” på Bergspredikan och att de också tror på Förenta staternas konstitution. Innan vi går in på dessa helt motstridiga och ohållbara ståndpunkter, låt oss se vad Websters definition av ordet ”fiende” är. Här är några av de saker Webster säger: ”Fiende: en som söker skada, störtande eller misslyckande för en person eller sak som han motsätter sig; något skadligt, menligt eller dödligt.” Det finns mer, men jag tror att vi tillräckligt har avgränsat det som vi så dårfinkigt uppmanas att älska och göra gott mot.

Vad säger nu Förenta staternas konstitution om behandling av fienden? Den uttrycker det tydligt: Att ge hjälp och stöd åt fienden är förräderi. Det har betraktats som ett kapitalbrott. Straffet för förräderi genom historien har varit ytterst strängt — det har varit döden — fram till helt nyligen då lagarna för vårt eget skydd helt har monterats ner av de förrädiska judarna i vår mitt. Så sent som på 1950-talet dömdes de judiska atomspionerna Julius och Ethel Rosenberg till dödsstraff. Att ”älska” sina fiender och göra dem gott skulle sannerligen betraktas som förräderi enligt definitionen i själva konstitutionen. Det är därför naturligtvis löjligt och motsägelsefullt för någon att hävda att de tror på Förenta staternas konstitution och även på de kristna lärorna. Av de två, trots dess många brister, är konstitutionen i denna fråga tusen gånger mer logisk än att ”älska sina fiender”.

Faktum är att genom den vita civilisationens historia har förrädare betraktats som mer föraktade och mer avskyvärda än mördare eller någon annan usel brottsling. Och med all rätt. När en person är involverad i en kamp på liv och död och blir förrådd av en av sin egen sort, kan konsekvenserna bli katastrofala och långtgående.

Vi, inom Church of the Creator, lägger ny tonvikt på bestraffning av förrädare och förräderi. Medan vi håller med om det etablerade historiska konceptet att förräderi mot landet är straffbart med

döden, betraktar vi raslig lojalitet som en högre dygd än lojalitet mot landet. Vi betraktar en rasförrädare som en mer avskyvärd brottsling än någon annan. Vi betraktar förräderi mot den Vita Rasen som det mest föraktliga brott någon medlem kan begå och kommer att införa bestraffning som motsvarar brottet. Låt dagens rasförrädare, förrädare som förråder den Vita Rasen ostraffat, ta varning.

Denna typ av självmordsrespons strider mot alla Naturens lagar och är också helt i strid med alla lagar för sunt förnuft och tidigare erfarenhet. Jag känner ingen som bekänner sig till kristendomen som har den minsta aning eller avsikt att praktisera ett sådant dumt råd. Detta rättfärdigas naturligtvis återigen av ett av dessa nonsensartade non sequitur-argument och resonemanget kunde knappast vara tunnare, milt uttryckt. Kristus säger att du ska göra dessa dumma saker "för att ni ska vara barn till er Fader som är i himlen, ty han låter sin sol gå upp över de onda och över de goda och sänder regn över de rättfärdiga och över de orättfärdiga." Med ett sådant avgörande och övertygande argument, blir man inte helt enkelt överväldigad av logiken i det hela?

Om du inte blir det, så upprepar vi det igen. Så här fungerar det: det regnar på brottslingarna precis som på de goda människorna. Av denna överväldigande anledning bör du, till varje pris, låta brottslingarna överfalla dig, råna dig, plundra dig, eller vad det än är de vill göra mot dig, för – och vi upprepar det om du missade det första gången: för att det regnar på dem på samma sätt som det gör på de goda människorna.

Om du inte riktigt hängde med i det argumentet, följs det av en riktig fullträff som förstärker det i v. 46, där den store "Rättfärdighetens lärare" säger: "För om ni älskar dem som älskar er, vad lön får ni för det? Gör inte även publikanerna detsamma?" Här är non sequitur-argumentet att man uppenbarligen inte i något fall ska vara som publikanerna, vilka de än är, och som uppenbarligen använder sunt förnuft.

Om publikanerna, vilka de än är, äter tre mål mat om dagen, bör du i inget fall göra detsamma, även om det är förnuftigt, eftersom du inte vill vara som publikanerna. Om publikanerna bär kläder, bor i hus, går till jobbet, gifter sig, uppfostrar barn, ja, då ska du inte göra något av detta, eftersom du inte vill vara som publikanerna, vilka de än är. Med andra ord, om en publikan har vett nog att gå in när det regnar, så vill du inte gå in när det regnar, eftersom du inte vill vara som en publikan.

Om du vid det här laget fortfarande inte har blivit övertalad att skiljas från dina surt förvärvade ägodelar och alla de världsliga ting som du har samlat på dig under en livstid, och varken att ge bort dem eller låna ut dem tilltalar dig, så får du rådet att det finns ett annat sätt som du kan bli av med dina ägodelar på. I Matt. 19:21 säger Jesus: "Gå och sälj vad du äger och ge åt de fattiga, så skall du få en skatt i himlen." Visst kan vi dra slutsatsen att alla dessa råd är

konsekvent — det fortsätter att säga dig om och om igen — gör dig av med allt du äger. Om du inte bara vill ge bort dina ägodelar, gör det på ett mer omständligt sätt — sälj dina varor och ge sedan bort pengarna. Naturligtvis kommer du att sluta på samma sätt som tidigare — med ingenting — men det är i sin ordning, för på det sättet kommer du att "samla skatter i himlen."

Här kommer vi till ytterligare ett stycke märkligt, icke-följdriktigt resonemang. Om det är ett sådant hemskt brott att ha ägodelar och skatter i denna värld, faktiskt den enda värld där människan någonsin har varit känd för att existera, varför är det då en så vacker och rättfärdig sak att samla skatter i nästa värld? Om det är fel att samla skatter i denna värld, måste det sannerligen vara fel att samla skatter för nästa värld. Om det är en god sak att samla skatter i nästa värld, då måste det vara lika gott att samla skatter i denna värld. Naturligtvis är det stora tricket att om du gör dig av med dina skatter i denna värld, kommer juden att få dem, och han är inte det minsta bekymrad över vem som har dem i den förmodligen icke-existerande nästa världen. Allt han egentligen bryr sig om är naturligtvis att lägga sina smutsiga händer på dina varor så enkelt som möjligt i här och nu.

Vi går vidare till Matteus, kapitel 6. Bergspredikan och utdelandet av dåliga råd fortsätter glatt sin väg, hand i hand, oförminskat. De första fyra verserna gör stor sak av att ge almosor i hemlighet. Se till att "dina almosor må ske i hemlighet, och din Fader, som ser i det fördolda, skall själv belöna dig öppet." Med andra ord, du ger bara almosor för att du ska få en bättre utdelning och att du ska få en bättre belöning för det på ett eller annat sätt, men — du ska göra det i hemlighet. Detta är naturligtvis helt i strid med vad judarna gör. Varje gång de ens låtsas göra något välgörande, ser de till att det är högt annonserat, och att hela landet känner till det. Men du, som är en hedning, förväntas ge och ge och ge, och aldrig, aldrig få något erkännande för det.

Detta leder oss in på hela ämnet att ge almosor, eller med andra ord, att ge välgörenhet, vilket i sig är en tvivelaktig praxis.

Hela ämnet välgörenhet i dagens värld har blivit en enorm, förkastlig verksamhet. Så många olika sätt och medel och ohederliga metoder har vuxit fram inom välgörenhetsorganisationer, att dagens gode, ärlige, storsinte medborgare, som inte är alltför klipsk när det gäller vart hans pengar går, blir skinnad och rånad och svindlad av ett band av professionella.

Innan någon ger sina surt förvärvade pengar till någon, bör han undersöka och vara dubbelt säker på exakt vad pengarna ska användas till. Han bör vara otvetydigt säker på att de inte faktiskt kommer att användas för att främja dem som är fientliga mot honom, att de inte kommer att användas för att hjälpa människor som är helt främmande och ett hot mot hans egen existens och mot hans egen familj. Vi blir ständigt ombedda att skicka pengar för att hjälpa de koreanska barnen, pengar för att köpa mat

paket som ska skickas till människor i Indien, pengar för att hjälpa indianerna i New Mexico, och vem vet var annars. Vi blir rånade på miljarder i form av utländskt bistånd, som används för att främja våra kommunistiska fiender, för att främja de färgade raserna och, i själva verket, för att främja och utbreda svarta, de färgade och alla typer av människor på jordens yta som är ett hot mot vår existens, och som skulle, vid första bästa tillfälle, förinta oss.

Vi går härnäst igenom ett dussintal verser som gör en stor sak av att be i hemlighet. Skälen är inte särskilt tydliga förutom att "din Fader, som ser i det fördolda, skall belöna dig öppet." Vi söker återigen efter belöningar som kommer att överstiga våra investeringar, vilket är ganska hycklande och i öppen motsägelse till förmaningen att "samla er inte skatter på jorden, där mal och rost förtär och där tjuvar bryter sig in och stjäl." Vi blir återigen slitna åt två håll — vi får ständigt höra att vi inte får arbeta för några vinster, eller belöning, eller några profiter, eller varor, eller någon av de goda ting i livet här på jorden, men sedan får vi höra att om vi ber i hemlighet och ger allmosor i hemlighet, så kommer vår himmelske Fader att belöna oss, med andra ord kommer vi att skörda en ansenlig utdelning, förmodligen här och nu.

Vad gäller att bli belönad i det efterkommande, så kan vi eller kan vi inte komma till detta efterkommande, om det faktiskt finns ett. Även om det finns ett, så är chanserna tusen mot en, även enligt de regler som fastställts i den "Goda Boken", att vi aldrig kommer till himlen alls, utan kommer att hamna i evig helveteseld. Därför, om man spelar på alla dessa chanser (a) att det inte finns någon sådan plats i första hand, och (b) att chanserna är tusen mot en att vi inte kommer att klara det, då är det snarare en dålig investering att avstå från alla belöningar på denna jord och skjuta upp dem till att "samla skatter i himlen." Det är ganska löjligt att koncentrera sig på att "samla skatter i himlen", om chanserna är extremt små att du någonsin kommer dit i första hand. Det verkar sannerligen märkligt och motsägelsefullt att det är en så god policy att ha alla dessa skatter väntande på dig i nästa liv när det finns liten eller ingen försäkran om att komma dit, men det är hemskt att arbeta för ärliga belöningar för dig själv och din familj i detta liv.

Om det är ett sådant brott att samla skatter, med andra ord ackumulera rikedom i denna värld, varför är det en sådan dygd att samla skatter i nästa värld? Om ackumulering av rikedom är ett brott i sig, då måste det sannerligen vara ett brott i det efterkommande.

I Matteus 6, v. 25, går Kristus sannerligen hela vägen för att förstöra varje känsla av ansvar som den gode ärlige medborgaren kan ha förvärvat genom en god uppfostran av sina föräldrar. Han säger, "därför säger jag eder: gör eder icke bekymmer för edert liv, vad I skolen äta eller vad I skolen dricka, ej heller för eder kropp, vad I skolen kläda eder med." Och i v. 26 säger han, "sen på fåglarna under himmelen: de så icke, ej heller skörda de, ej heller

samla i lador, men er himmelske Fader föder dem. Är ni inte mycket mer värda än de?" Om vi tar en ordentlig titt på detta självmordsbenägna råd, är det inte svårt att förstå varför hela den romerska civilisationen föll samman och upplöstes efter att den anammat kristendomen. Här är ett ytterst föraktligt råd utformat för att undergräva det ansvar som en far kan ha för att försörja sin familj, eller medborgarens ansvar gentemot sitt land, eller soldatens ansvar att försvara sitt imperium. I själva verket skulle det till och med hindra dig från att så mycket som sörja för ditt eget uppehälle och ta hand om din egen kropp.

Liknelsen om att se på himlens fåglar som varken sår eller skördar är helt i strid med livets realiteter. I det första kapitlet av denna bok studerade vi livscykeln för den stora fågeln, örnen, en av naturens främsta jägare. Vi fann att örnen arbetade hårt och konsekvent med att täcka sitt revir på cirka hundra kvadratmil för att söka efter byte och föda att ta hem till sin familj. Praktiskt taget de flesta av fåglarnas vakna timmar går åt till att antingen jaga föda eller bygga bo och föda upp sina ungar. Och så är det med praktiskt taget varje fågel du observerar i naturen. Den ger sig ut och piskar buskarna och skyndar runt och arbetar under större delen av dagen, samlar mat åt sig själv och åt avkomman i sitt bo. Ekorrar samlar nötter inför vintern, bin samlar honung till nästa generation såväl som mat till hela sin koloni. Bäver bygger dammar och bygger hus för att deras grupp ska få skydd och kunna samla mat för sin egen överlevnad. Varje växt och varje blomma som växer står i konkurrens med andra växter och ogräs och livsformer som kämpar för att sänka sina rötter och samla fukt och näring för att de ska kunna växa och producera frö och föra vidare nästa generation. Varje livsform som är för trög för att uppbjuda den mest ansträngande insats för sin egen överlevnad i konkurrens med alla andra, fasas skoningslöst ut av naturen.

Mänskliga varelser har det mest avancerade intellektet, är de mest ansvarsfulla och är de mest kapabla att planera och bygga ett samhälle. Att råda dem att de inte ska tänka på morgondagen, inte heller ägna någon tanke åt sitt liv, vad de äter, eller vad de bär, eller vad de tillhandahåller sina barn, är minst sagt helt fantastiskt. I vilket fall som helst är det nästan den mest oansvariga typ av råd man kan ge till någon.

Vi går vidare till v. 31 där Kristus säger, "gör er därför inga bekymmer och fråga inte: Vad skall vi äta? eller: Vad skall vi dricka? ty efter allt detta söker hedningarna." Här ägnar sig Kristus återigen slugt åt sin typ av *non sequitur*-argumentation och återgår till det löjliga, ohållbara argumentet att om publikanerna gör det, måste vi göra det annorlunda. Om hedningarna gör dessa saker, måste det vara fel. Om hedningarna bor i hus, måste det vara fel. Om hedningarna arbetar för sitt uppehälle, måste det

vara fel. Om hedningarna äter tre måltider om dagen, måste det vara fel. Om hedningarna tar på sig sina byxor ett ben i taget, måste du göra det annorlunda — hoppa i med båda benen samtidigt.

Kapitel 6 slutar med v. 34, som säger, "gör eder därför inga bekymmer för morgondagen, ty morgondagen skall själv bära sina bekymmer." Med andra ord, tänk inte, arbeta inte, planera inte, gör inte någonting, allt kommer att lösa sig av sig självt. Om du kan komma på något bättre råd för att förstöra ett samhälle, ett land, en familj, och i själva verket vår ras, så vet jag sannerligen inte vad det skulle vara.

Kontrastera detta slag av råd med de råd judarna behåller för sig själva i Gamla Testamentet där de förmanar "där ingen uppenbarelse finns, där förvildas folket." (Ords. 29, v. 18.)

Låt oss nu gå vidare till det tredje kapitlet i Bergspredikan, nämligen Matteus, kapitel 7, som redan i den första versen har ett råd som, om det följdes, skulle göra en person till en kandidat för en mentalinstitution. Den första versen säger, "döm icke, för att ni icke må bli dömda." Nu är vi alla givna av en välvillig Natur en intelligens som skiljer oss från resten av varelserna i denna värld. En av de finaste egenskaper som en människa kan utveckla under åren genom användandet av denna intelligens är ett gott och sunt omdöme. Den genomsnittliga, intelligenta, normala människan använder omdömet åtminstone åtminstone hundratals åtminstone hundratals gånger om dagen, förmodligen tusentals gånger om dagen. Om han var på väg att övergiva det omdömet, skulle han i själva verket övergiva sina sinnen, han skulle övergiva det sunda förnuft som han föddes med, och i själva verket förneka och förstöra allt som han hade lärt sig under åren alltsedan den dag han föddes. Att överge sitt omdöme är att överge sina sinnen och är att i själva verket bli en hopplös imbecill.

Återigen i den andra versen utsätts vi för ett riktigt slagkraftigt non sequitur-argument för att stödja varför vi inte bör döma, genom att säga att, "ty med den dom ni dömer med skall ni bli dömda." Svaret är, än sen då? Naturligtvis kommer vi att bli dömda av andra oavsett vad vi gör, och ju mer idiotiska vi är genom att avstå från att använda vårt omdöme, desto hårdare kommer vi att bli dömda av andra som observerar detta, och som helt säkert kommer att utöva sitt omdöme. Vem som helst vet att man i vilket fall som helst, för att kunna leva överhuvudtaget, för att kunna möta livets ansvar, sannerligen inte bara måste använda omdöme, utan vi är ständigt tvungna att använda vårt allra bästa möjliga omdöme.

I den sjunde versen säger Kristus, "bed och ni skall få." Detta är naturligtvis inte sant. Om allt en person behövde göra var att be och allt gavs till honom, vem skulle då utföra det arbete som skulle skapa alla de saker som alla ber om? Byggdes detta stora land Amerika bara genom att be? Fullbordades erövringen av västern och byggandet av rancher, gårdar, vägar och järnvägar bara genom att be, eller fullbordades det genom ansträngande hårt arbete och uppoffring?

Denna teori och filosofi står i fullständig motsats till all god erfarenhet från historien och endast en oduglig idiot skulle kunna acceptera den som en ursäkt för att slippa tjäna ett ärligt uppehälle.

Naturligtvis ligger detta helt i linje med den självmordsfilosofi som den judiskt kontrollerade välfärdsstaten bedriver i Amerika idag. Den intalar ständigt de opålitliga, parasiterna, de lata, de svarta, negrerna, de som inte vill arbeta, att allt de behöver göra är att ansöka om bistånd, ansöka om välfärd, låtsas att de är utblottade, låtsas att de inte kan arbeta, i själva verket duger nästan vilken förevändning som helst; föd upp ett stort antal utomäktenskapliga barn och regeringen kommer till undsättning med pengar och välfärd, med mat och kläder, husrum och allt annat gott.

Nu producerar regeringen egentligen inget av detta. Vad den gör är att råna och stjäla detta med våld från de kreativa, ansvarsfulla, produktiva medborgarna som faktiskt producerar och arbetar. Den tar detta från de produktiva elementen genom lagens kraft och hot om repressalier. Regeringen straffar de produktiva medborgarna och belönar de odugliga och parasiterna. Detta ligger naturligtvis helt i linje med Jesu lära, "be och ni skall få", "tänk inte på morgondagen, ty morgondagen kommer att sörja för sig själv", och alla de andra destruktiva råd som är så högt prisade i Bergspredikan.

Hittills har jag i princip bara citerat från Bergspredikan och några andra sammanflätade tillägg, och vi har funnit ett ihållande mönster av inget annat än riktigt dåliga, självmordsbenägna och destruktiva råd. Det mesta av Bergspredikan finns i Matteus, kapitel 5, 6 och 7. Samma dåliga råd upprepas dock igen i Markus och även i Lukas och även i Johannes, och förstärks sedan ytterligare genom resten av Nya testamentet. Jag anser att bevisen vid det här laget är övervältigande tydliga: att hela avsikten på romarnas tid var, och är idag, att ge den vita människan så dåliga råd att om han ens till hälften försökte följa dem, skulle han förgöra sig själv och slita sönder samhällsstrukturen. Jag skulle kunna fortsätta och stapla bevis på bevis, men jag anser att poängen har gjorts, och att fortsätta ytterligare skulle bara vara en fråga om överdrift.

Efter att ha granskat det i det kalla förnuftets ljus är det svårt att förstå varför någon skulle sätta så stort värde på en sådan samling skräp, eller varför de skulle köpa en sådan påse sopor. Icke desto mindre bör det bevisa för oss hur effektivt en välplanerad plan för propaganda och hjärnförorening kan fungera om den tillämpas skickligt och ihärdigt. Faktum är att judarna tillämpade sitt bedrägeri skickligt och ihärdigt, och de sålde det till romarna. Vid det fjärde århundradet e.Kr. var romarna uppslukade av det och förstörda av det. Den vita rasen störtades därefter in i tusen år av den mörka medeltiden. Nu när vi ordentligt har analyserat vad kristendomens inneboende gift är, kan vi lätt förstå varför.

Sammanfattningsvis är kristendomen en lära utformad för att förvirra, splittra och förgöra den vita rasen, inte bara genom att slita sönder själva samhällsstrukturen, utan också genom att ställa individen i konflikt med sig själv genom att förstöra de naturliga instinkter som Naturen gett honom för hans egen självbevarelse.

Låt oss gå vidare med denna sista anklagelse: hur sliter den sönder individen?

Vi har redan noterat att de kristna lärorna, om de tros på och praktiseras, dämpar och kväver alla de goda instinkter som Naturen gav oss för vår egen självbevarelse, och därmed lämnar oss frustrerade och sönderslitna. Vi får höra att alla de saker som vi naturligt skulle göra är dåliga, och vi måste följa dessa nya konstgjorda läror som är helt i strid med Naturens lagar. Vi blir tillsagda att göra detta för att nå frälsning. Här är kärnan i saken: antingen tror du på och följer de idiotiska, självdestruktiva, självmordsbenägna råden — eller så är du dömd till evig helveteseld. Du är naturligt född ond, får vi veta. Alla de fina instinkter Naturen gav dig är dåliga — så går argumentet — och därför kommer Kristus för att rädda dig från alla dina onda naturliga begär och för att rädda dig från att hamna i helvetet. Detta kallas "frälsning".

Innan Nya testamentet skrevs och innan kristendomen dök upp på scenen för att plåga romarna i synnerhet och den vita rasen i allmänhet, var det goda folket i Rom inte medvetna om att deras själar riskerade att bli dömda till "helvetet". De hade aldrig hört talas om "helvetet". De var inte särskilt bekymrade över de mängder av problem de skulle kunna ha i ett "efterliv" som för dem trots allt mer eller mindre bara var en dunkel saga. Romarna var ett duktigt, flitigt och laglydigt folk. De hade tillräckligt med verkliga problem att hantera här och nu, och de tog hand om dem ganska väl. De byggde ett nätverk av vägar genom hela Italien och stora delar av Europa. De byggde akvedukter och städer, de förde lag och ordning till de ociviliserade stammarna i Västeuropa. Vid höjden av den glans som var Rom och den prakt som var Grekland, drabbade kristendomen de romerska medborgarna som en pest och Rom började falla samman.

När kristendomen spreds blev besattheten av att "rädda sina själar" den främsta sysselsättningen för dessa nya konvertiter. Istället för att sköta sina plikter här och nu, den enda verkliga värld som någonsin varit känd, blev deras sinnen obalanserade och alltmer upptagna av vad som skulle hända dem i "efterlivet", en plats där ingen någonsin varit, ingen någonsin kommit tillbaka ifrån, och ingen egentligen hade den minsta aning om dess existens. Trots det faktum att det inte fanns det minsta bevis för något "efterliv", blev detta romarnas överväldigande besatthet, till förfång för deras ansvar och plikter gentemot sina familjer, sitt land och sin ras.

Idén om att de behövde "frälsning", något som fram till den tidpunkten ingen var särskilt medveten om eller bekymrad över, är mycket lik de Chicago-gangsters som gick runt till olika butiksägare och övertygade dem om behovet av "beskydd". Innan gangstrarna kom förbi och berättade för dem att de behövde beskydd, annars skulle deras butiksfönster med all säkerhet krossas av flygande föremål, var butiksägarna helt ovetande om något behov av "beskydd". Men gangstrarna, som sålde sitt "beskydd", presenterade det för dem som ett hot: antingen betalade de utpressningspengar, eller så skulle deras butiksfönster krossas. Och hotet var endast tunt beslöjat.

Försäljningen av "frälsning" är mycket likartad. Om du inte köper "frälsning" är hotet att du kommer att hamna i helvetet och brinna i evigheters evighet. Som jag har sagt tidigare, sammanfattar själva ordet "helvete" den mest depraverade, ondskefulla, hemska och hämndlystna idé som endast de djupaste avgrunderna i det kollektiva depraverade judiska sinnet kunde frammana. Å andra sidan, som en kontrast till helvetet, drömdes bilden av himlen upp som själva sinnebilden av salighet och evig lycka. Genom att använda morot och piska-metoden till de mest yttersta extremer som den mänskliga fantasin kunde föreställa sig — med dessa psykologiska vapen — bedrog, misshandlade och lurade de Roms vita befolkning till att förinta sig själva.

Kapitel 14

Uppenbarelsen: En judisk mardröm i Technicolor

I åratal hade jag hört alla dessa fantastiska påståenden om Uppenbarelseboken, den sista boken i den judiska bibeln. I denna "mirakulösa" bok hade jag hört att hela vår framtid var profeterad, uppenbarad och utlagd för alla att se. En inflytelserik radiokommentator vid namn Armstrong var i etern, natt efter natt, år ut och år in, och berättade för oss om alla de storslagna ting som förutsägs i Uppenbarelseboken. Under tiden drog han in omkring 40 miljoner dollar om året för att sända ut sitt upphaussade budskap till alla de lättlurade som väntade med andan i halsen på att få höra vad framtiden härnäst bar i sitt sköte för oss. Jag hade också hört så mycket strunt om hur bibeln utan tvivel måste vara gudomligt inspirerad, eftersom den hade förutsagt så mycket av det som skulle ske och som redan hade gått i uppfyllelse. Endast en gudomligt inspirerad bok kunde göra något sådant, hade jag fått höra.

Det var först nyligen som jag bestämde mig för att läsa Uppenbarelseboken igen och ta reda på det själv. Jag blev sannerligen förvånad över den samling av förvirrat skräp som jag mötte. Om en Hollywood-regissör hade instruerat några av sina judiska manusförfattare att låta fantasin löpa fritt och komma på det mest vilda scenario de överhuvudtaget kunde koka ihop, är jag säker på att de inte skulle ha kunnat komma på något mer märkligt än vad dessa judiska manusförfattare gjorde för nästan 18 århundraden sedan.

Det är som en grotesk skräckfilm, utan handling, utan rim eller rannsakning. I ren och skär fasansfull skräck, dödande, smärta och tortyr överträffar den allt som Hollywood någonsin har visat på vita duken i hela sin perverterade judiska historia.

Det är svårt att tro att ett sådant avskyvärt stycke text kan accepteras av så många miljoner som varande okränkbart, heligt och orörbart. För att vara ärlig är det det mest bisarra, vilda och psykedeliska stycke text som jag har sett på mycket länge. Den bästa beskrivningen jag kan komma på är att det är något som en judes depraverade sinne skulle komma på i en riktigt vild mardröm.

Det tjänar ingenting till att försöka täcka berättelsen om det som finns i Uppenbarelseboken. Det finns ingen berättelse. Det är bara det ena osammanhängande, orelaterade stycket av ren och skär skräck efter det andra. Icke desto mindre, den

bilderna som skildras är i högsta grad levande och grafiska. Att framställa det i något mindre än technicolor vore att göra det en stor otjänst. Jag tänker därför inte försöka recensera det. Det är meningslöst. Det finns ingen sammanhängande historia. Låt oss istället bara ta en titt på det galleri av karaktärer som porträtteras i detta vilda framfart av någons obalanserade fantasi.

Uppenbarelseboken är uppenbarligen tänkt att vara ett undanryckande av ridån för att visa S:t Johannes, "en Kristi tjänare", vad som väntar oss stackars dödliga. Vad som väntar oss är i själva verket en fruktansvärd, tragisk och oerhört smärtsam röra. Johannes, som den trogne tjänare han var, förde med penna i hand snabbt anteckningar över hela den uppenbarelse som spreds ut framför honom. Åtminstone är det vad vi får veta.

Här är en lista över de bisarra karaktärer som vi möter på dessa 18 sidor bestående av 22 kapitel.

Till att börja med, så som Johannes berättar det: "och jag vände mig om för att se rösten som talade med mig. Och när jag hade vänt mig om, såg jag sju gyllene ljusstakar; och mitt i bland de sju ljusstakarna en som liknade Människosonen, klädd i en fotsid klädnad och omgjordad kring bröstet med ett gyllene bälte. Hans huvud och hans hår var vita som ull, vita som snö; och hans ögon var som en eldslåga; och hans röst som ljudet av många vatten."

Nästa uppsättning karaktärer vi har är fyra varelser fulla av ögon framtill och baktill. "Och den första varelsen liknade ett lejon, och den andra varelsen liknade en kalv, och den tredje varelsen hade ett ansikte som en människa och den fjärde varelsen liknade en flygande örn. Och de fyra varelserna hade vardera sex vingar omkring sig; och de var fulla av ögon på insidan: och de vilar inte dag eller natt..."

Därefter har vi en scen där det finns en stor bok förseglad med sju sigill i den högra handen på honom som satt på tronen. En stark ängel utropade med hög röst: "Vem är värdig att öppna boken och bryta dess sigill?"

Det verkar som om ingen var värdig och stor nog att göra det, och Johannes grät mycket eftersom ingen befanns värdig att öppna och läsa boken, ej heller att se i den.

Men se, plötsligt trädde någon fram som var stor nog att utföra denna kraftfulla, höga och mäktiga gärning. Och gissa vem det var?

Kommer ni ihåg långt tillbaka i Första Moseboken 38 den där gamle, horbockande uslingen Juda, som bedrev otukt med sin svärdotter i tron att hon bara var en vanlig hora vid vägkanten? Nåväl, nu i himlen har denne omskurne jude uppgraderats (av de judiska manusförfattarna) till att vara den störste av de tjugofyra äldste som sitter på tronen. Faktum är att han är en av de främsta nu och han är "Lejonet av Juda stam, Davids rot", och det är han som "har segrat, så att han kan öppna boken och bryta dess sju sigill."

När vi fortsätter med att låta sigillen öppnas, finner vi att när det första sigillet öppnades visade sig en vit häst. När det andra sigillet öppnades visade sig en röd häst. När det tredje sigillet öppnades visade sig en svart häst, och när det fjärde sigillet öppnades visade sig en blekgul häst. Hur som helst, sittande på den bleka hästen var något som satt på honom och hans namn var Döden, och Helvetet följde honom.

När vi går in i Uppenbarelseboken 9 möter vi en hel del plåga och tortyr, och på scenen för att utföra arbetet dyker det upp några märkliga former av gräshoppor som ska plåga människor utan att döda dem. Plågan ska vara något i stil med en skorpions när den sticker en människa. Gräshoppornas form var som "hästar rustade till strid; och på sina huvuden hade de liksom kronor som av guld, och deras ansikten var som människors ansikten. Och de hade hår som kvinnors hår, och deras tänder var som lejons tänder. Och de hade pansar, liksom pansar av järn; och ljudet av deras vingar var som ljudet av vagnar med många hästar som stormar till strid. Och de hade stjärtar likt skorpioner, och det fanns gaddar i deras stjärtar: och deras makt var att skada människor i fem månader." Hur många gräshoppor precis som dessa har du sett under din livstid? Märkligt, riktigt märkligt.

Härnäst har vi en armé av ryttare bestående av två hundra tusen tusen. Det skulle vara en armé på 200 miljoner ryttare. Jag visste aldrig att det fanns så många hästar i existens vid någon tidpunkt. Hur Johannes kunde räkna dem alla på kort tid är ett mysterium. Hur som helst står det: "Och så såg jag hästarna i synen, och de som satt på dem hade eldröda, mörkblå och svavelgula pansar; och hästarnas huvuden var som lejonhuvuden; och ur deras munnar gick eld och rök och svavel." Inte bara visste jag inte att det fanns två hundra miljoner hästar i närheten, men vilka hästar!

När vi går vidare till kapitel 12 är det en riktigt märklig sak. I den första versen finner vi "En kvinna klädd i solen, och månen under hennes fötter, och på sitt huvud en krona av tolv stjärnor: och hon var havande och ropade i barnsnöd och födslovånda."

Som ett överväldigande hot mot denna ovanliga kvinna som stod i begrepp att föda ett barn fanns en grym och märklig stor röd drake "som hade sju huvuden och tio horn, och sju kronor på sina huvuden. Och hans stjärt drog med sig en tredjedel av himlens stjärnor och kastade dem på jorden." Kan du tänka dig en manusförfattare i Hollywood komma på en mer märklig styggelse än detta? Hur som helst, här var denna drake med alla dessa huvuden och horn och kronor, redo att sluka hennes barn så snart det var fött.

Berättelsen fortsätter. Barnet lyckades på något sätt undkomma, men draken var vred på kvinnan och gick bort för att föra krig mot resten av hennes avkomma. Vi får aldrig veta om han fick tag i kvinnan också eller inte.

Det verkar inte finnas något slut på de märkliga, udda varelser som tågar genom det snabbt föränderliga scenariot. I kapitel 13 ser vi ett vilddjur stiga upp ur havet igen, med sju huvuden och tio horn, och på sina...

horn tio kronor. Han såg ut "liksom en leopard, och hans fötter voro såsom en björns fötter, och hans mun såsom en lejons mun: och draken gav honom sin makt och sin tron och stor myndighet." I samma kapitel har vi ett annat vilddjur som stiger upp ur jorden och han har två horn likt ett lamm och, "han talade som en drake."

Vi kommer härnäst till den lilaklädda kvinnan på de sju kullarna i kapitel 17. En av de sju änglarna sade till Johannes: "kom hit; jag skall visa dig domen över den stora skökan som sitter på många vatten:"..."Och kvinnan var klädd i purpur och scharlakansrött och prydd med guld och ädla stenar och pärlor, och hon hade en guldbägare i sin hand..." I vilket fall som helst hade denna kvinna druckit helgonens och martyrernas blod, och även hon mötte vilddjuret med de sju huvudena och de tio hornen. Till slut skall detta vilddjur "göra henne ödslig och naken, och skall äta hennes kött och bränna upp henne i eld." Nu frågar jag dig, vad skulle du egentligen tycka om en uppskruvad manusförfattare i Hollywood som kom ut med en sådan historia?

Det finns fler karaktärer, dock mindre groteska och sargade, såsom rävar och ormar och drakar. Det finns också stora härar av män på vita hästar, sju änglar med skålar fyllda med plågor, "fulla av Guds vrede", och det finns en bisarr beskrivning av den stora staden, det heliga Jerusalem. Detta är också något att skåda.

Efter att ha berättat för oss i de fyra första evangelierna hur ogudaktigt det är att samla skatter på jorden och att en rik man aldrig skulle kunna komma till himlen, och att du bör "Sälj allt vad du äger och giv åt de fattiga", får vi en mycket god beskrivning av vad judens version av evig salighet och himmel egentligen är, och vad hans uppfattning om den nya staden Jerusalem är, uppenbarligen hans idé om himlen.

Här är beskrivningen i Uppenbarelseboken 21. Det är sannerligen en stad. Den är tolv tusen stadier bred och tolv tusen stadier lång och uppenbarligen är höjden densamma, tolv tusen stadier. Vid kontroll av ett stadium i ordboken finner jag att det är 1/8 av en mil. Därför skulle detta nya Jerusalem vara 1500 miles i fyrkant och även 1500 miles högt, om man kan föreställa sig en sådan stad. Muren var uppenbarligen 144 alnar, och om man slår upp en aln är den 18 tum, vilket skulle göra muren 216 fot hög. Men det sades just att staden var 1500 miles hög. Be mig inte förklara inkonsekvensen. De judiska manusförfattarna skrev det, inte jag. Hur som helst var själva muren av jaspis och staden var av rent guld, "likt klart glas." Sedan ges en detaljerad beskrivning av stadens tolv grundstenar, som var och en bestod av ädelstenar. Den första grundstenen var av jaspis; den andra en safir; den tredje en kalcedon; den fjärde en smaragd. Sedan fortsätter det genom de andra åtta grundstenarna som var och en är av ädelsten. De tolv portarna var tolv pärlor. Stadens gata var rent guld, "liksom genomskinligt glas."

Som ni utan tvekan är medvetna om, har judar alltid varit helt vilda vid åsynen av guld och har en omättlig önskan att få händerna på allt guld och alla ädelstenar som är möjligt. Därför, när de skrev manuset för den heliga staden, det Nya Jerusalem, var den helt proppfull av guld på gatorna, med smaragder, diamanter och ädelstenar i grunden, och pärlor i portarna. Det är nästan den mest påkostade extravagans man kan koka ihop, en som skulle få en manusförfattare i Hollywood att koka över av grön avund.

Men minns ni Bergspredikan? Ni blir tillsagda att göra er av med allt ni äger, "Sälj allt vad du äger."

Det andra mest framträdande draget hos Uppenbarelseboken är den ständiga hänvisningen till hämnd och fasa och smärta och lidande och vånda. Det verkar som om nästan varje kapitel är tyngt av Guds hämnd, som utövar sig utan uppehåll mot oss stackars och långmodiga jordbor. Vi är alla medvetna om hur många människor som dödas på den judiska TV-skärmen varje timme, men den vånda och det lidande som drabbar de människor som slaktas i Uppenbarelseboken är något helt annat. Vem som helst med en verkligt sadistisk läggning skulle verkligen ha en högtidsstund när de läser Uppenbarelseboken.

Vi har så mycket av dessa "glada budskap" och "goda nyheter" spridda genom hela Uppenbarelseboken att det är svårt att veta var man ska börja. Vi kommer inte att ge alla, utan bara ett spritt urval av de olika sadistiska sätt som finns för att ta kål på oss stackars mänskliga varelser och få oss att lida utan slut.

I kapitel 8 har vi till exempel de sju änglarna som öppnar det sjunde inseglet och blåser i de sju basunerna.

När den förste ängeln blåste i sin basun, "kom hagel och eld, blandat med blod, och det kastades ner på jorden. En tredjedel av träden brändes upp, och allt grönt gräs brändes upp." Detta följdes av att den andre ängeln blåste i sin basun och "något som liknade ett stort berg, brinnande av eld, kastades i havet. En tredjedel av havet blev till blod." Naturligtvis dog en tredjedel av alla varelser i havet och en tredjedel av skeppen förstördes. Och så fortsätter vi längs linjen genom den 3:e, 4:e, 5:e, 6:e och 7:e ängeln, där var och en blåser i sin basun och var och en skapar en stor katastrof för oss stackars mänskliga invånare på jorden.

Sedan i nästa kapitel har vi de där fruktansvärda gräshopporna som vi beskrev tidigare och här är vad de gör för oss: "Och åt dem gavs att de inte skulle döda dem, utan att de skulle plågas i fem månader. Och deras plåga var som plågan av en skorpion när den sticker en människa. Och i de dagarna ska människorna söka döden men inte finna den, och de ska önska att dö, men döden ska fly ifrån dem." Här har vi återigen den judiska besattheten av att tortera sina fiender, inte bara till döds, utan att beröva dem barmhärtigheten i att dö så att de kan tortera dem längre och mer skoningslöst.

Vi har sedan den ena katastrofen och plågan efter den andra, alltmedan denna olycka regnar ner över de så kallade "ogudaktiga", tills man skulle kunna tro att det inte fanns fler människor kvar att döda och torturera. Men man har fel, det verkar dyka upp en ny, färsk skörd i varje kapitel, återigen för att plågas och stympas, för att dödas och för att tortureras.

Slutligen kommer vi till kapitel 15 och 16 där vi har de sju änglarna som bär sju skålar av "Guds vrede". Här är vad som händer när de tömmer sina skålar av Guds vrede över jorden.

När den förste tömde sin skål över jorden, "slog det upp onda och svåra bölder på de människor som bar vilddjurets märke." När den andre ängeln tömde sin skål över havet, "blev det till blod som från en död människa, och allt liv i havet dog."

Eftersom jorden och havet hade tagits om hand, var den tredje ängeln tvungen att hitta ett annat utlopp för sin dödliga skål. Den tömde sin vrede över floderna och vattenkällorna, "och de blev till blod."

Vilken blodig, idiotisk röra!

Var skulle nu den fjärde ängeln tömma sin skål? Jo, han tömde den över solen och, "han fick makt att bränna människorna med eld. Och människorna brändes av stark hetta, och de hädade Guds namn." Kan man undra varför de skulle häda honom istället för att älska honom?

Den femte ängeln tömde sin skål över vilddjurets tron. "Och dess rike lades i mörker; och de bet sig i tungan av smärta." Uppenbarligen var det de stackars eländiga människovarelserna som befann sig i hans rike som bet sig i tungan av smärta.

Den sjätte ängeln tömde sin skål över den stora floden Eufrat, vilket torkade ut vattnet i den floden, och tre orena andar likt grodor kom ut ur drakens mun, och ur vilddjurets mun, och ur den falske profetens mun. Det är något oklart vad alla dessa andar var på väg att göra, förutom att de uppenbarligen ska samlas och strida på en plats som kallas Armageddon mot den store och mäktige Guden.

Den sjunde ängeln tömde sin skål i luften. Detta orsakade uppenbarligen en hel del dunder och blixtar och stora jordbävningar. Och den stora staden (det syftar uppenbarligen på Babylon här) blev därigenom delad i tre delar, och alla öar flydde bort, och "bergen fanns inte mer." Det är inte allt. Och det föll ett stort hagel från himlen ner på människorna, varje sten vägde omkring en talent. "Och människorna hädade Gud på grund av hagelplågan; ty den plågan var mycket stor." Hur som helst, efter att allt detta var gjort förkunnade den sjunde ängeln med hög röst från templet i himlen, "från tronen, och sade: det är gjort."

Tack gode Gud för små välsignelser.

Detta är på intet sätt slutet på alla de bisarra och löjliga tortyrer och plågor som tillfogades det hjälplösa folket i

jorden. Vi har andra utvalda fraser såsom "Och om någon inte fanns skriven i livets bok, kastades han i eldsjön." Vidare nämns en grupp syndare. Sedan sägs det vad som ska hända med dem: "De skall få sin del i den sjö som brinner med eld och svavel; detta är den andra döden." Döda dem igen! "Och eld kom ner från Gud ur himlen och förtärde dem." Och här är mer: "Genom dessa tre blev tredjedelen av människorna dödad, genom elden och genom röken och genom svavlet som gick ut ur deras mun."

Nåväl, det finns mycket mer makabra, blodiga och groteska detaljer, men jag tror att vi har täckt tillräckligt. Jag finner inget särskilt upplyftande i hela denna beklagliga, vilda och psykedeliska röra. Det är sannerligen ingenting som jag skulle vilja att mina barnbarn läste och förorenade sina sinnen med — alla dessa märkliga avvikelser frammanade av depraverade judars sinnen. Inte heller finner jag någonting där som korrekt har förutsagt och profeterat om den framtid som nu har inträffat. Det hela är en förvirrad och obegriplig samling av grymheter, men det utgör sannerligen inte någon rationell prognos över kommande händelser.

Det är ungefär som att titta i en kopp med teblad. Vem som helst kan få det till vad de vill. De kan citera den och den frasen som betydande det och det, och att det sjuhövdade monstret är det och det landet eller den och den händelsen, eller vad som helst. I vilket fall som helst är det absolut meningslöst och ungefär lika relevant som tebladen i koppen. Därför, när dessa predikanter kommer och säger att de har insiderinformation om vad alla dessa saker betyder, så ljuger de faktiskt för er. De har inte mer information om det än vad du eller jag har. Vad allt detta betyder vet endast Kristus, och han lämnade ingen kodbok med vilken man kan dechiffrera denna löjliga och bisarra samling av katastrofer. På ett ställe står det att de slutligen ska binda djävulen och kasta honom i den bottenlösa avgrunden och att Kristus sedan ska regera i tusen år med en utvald grupp. Därefter ska dock djävulen släppas lös igen och vem vet vad som händer därefter.

Mycket väsen har gjorts kring denna idé om att det tusenåriga riket är i antågande. Vi har högpresterande program på radio, vi har postorderorganisationer som kallar sig "Den andra tillkommelsen", etc., och alla möjliga upphetsade predikanter som sprider budskap om Kristi återkomst.

Kristus säger "Se, jag kommer snart." Apostlarna förstod det som att han skulle komma under deras livstid. Efter 2000 år väntar de "troende" fortfarande. Efter 80 generationer fortsätter naturen som under de miljontals åren dessförinnan, och som den kommer att göra under miljontals år härefter. Efter 80 generationer står de lättlurade fortfarande kvar med tomma händer, oroliga, förlamade, väntande.

Allt detta har en mycket neutraliserande och katastrofal inverkan på den bedragna och vilseledda vita människan, som därigenom hypnotiseras och förlamas till passivitet i väntan på Kristi återkomst. Om han trots allt tror på allt detta skräp, och om allt ändå är förprogrammerat och det bara kommer att bli värre och värre, och djävulen har fullständig kontroll, ja, då finns det inget den vita människan kan göra annat än att bara lägga händerna i kors, låta allt passera och resignerat vänta på Kristi återkomst.

Det är hög tid att vi avslöjar all denna förrädiska hjärnförorening som översköljer den vita rasens sinnen och återgår till verkligheten. Det sista vi behöver i världen är idén om en förestående katastrof, om mörker och undergång. Istället behöver vi ett gott och klart tänkande, en ny insikt om vår ras värde, ett gemensamt band som binder samman vår ras, och därefter den förenade viljan att kämpa och överleva.

Kapitel 15

Att komma till himlen: Projekt Omöjligt; eller, Alla hamnar i helvetet

De flesta kristna har intrycket att om man bara tror, så är det ganska enkelt att komma till himlen. De flesta predikanter och de olika kyrkorna berättar för dig hur enkelt det är att få "frälsning", och allt är gratis! Allt du behöver göra är — att helt enkelt tro — så säger de oss.

Men när man läser de suddiga detaljerna så som de är utformade i bibeln, finner man med oro att det inte alls är så enkelt. Faktum är att ju mer man läser bibeln och försöker ta reda på exakt hur man kan nå den där "frälsningen", desto mer förvirrande, mer komplicerat, mer tvetydigt och svårare blir det. Faktum är att det finns så många tvetydiga och motsägelsefulla citat av Kristus som säger att på grund av det ena eller det andra kan man inte komma in i himmelriket, att istället för att det är så enkelt, finner vi att det finns så många motstridiga villkor, som alla säger att man inte kan få frälsning, säger att man inte kan komma till himlen.

När man väl har gått igenom och undersökt och funnit alla de vägspärrar som placerats i ens väg, upptäcker man att man helt enkelt inte kan nå fram — vilket innebär att praktiskt taget alla är dömda att hamna i helvetet och brinna i all evighet. Uppenbarligen finns det bara två läger. Om man inte kan komma till himlen, kommer man att hamna i helvetet.

Detta är de förutsatta "Glada budskap" och "Goda nyheter" som kristendomen förde med sig.

Låt oss nu undersöka de olika vägspärrarna. I Matt. 7:21 säger Kristus: "Inte var och en som säger 'Herre, Herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan den som gör min himmelske Faders vilja. Många skall säga till mig på den dagen: 'Herre, Herre, har vi inte profeterat i ditt namn och i ditt namn drivit ut onda andar och i ditt namn gjort många kraftgärningar?' Men då skall jag säga dem sanningen: 'Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa.'" Med andra

ord, trots dina ansträngningar, trots dina goda gärningar, trots din lojalitet, säger Kristus: du kan dra åt helvete.

I Matt. 8:10 säger han: "Sannerligen säger jag eder: Icke ens i Israel har jag funnit så stor tro. Och jag säger eder: Många skola komma från öster och väster och sitta till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. Men rikets barn skola kastas ut i mörkret utanför; där skall vara gråt och tandagnisslan..." Ganska luddigt, men om "rikets barn" hamnar i helvetet, kan du vara säker på att resten inte kommer till himlen heller.

Vi har precis börjat men redan ser vi uteslutningarna hopa sig, den ena efter den andra, och allt leder till detta: majoriteten av dessa människor är uteslutna från att komma in i himmelriket, och följaktligen är de programmerade, planerade och schemalagda att hamna i helvetet. Det finns ingen medelväg. Men låt oss gå vidare.

I Matt. 10:37 säger Kristus: "Den som älskar fader eller moder mer än mig, han är mig icke värdig; och den som älskar son eller dotter mer än mig, han är mig icke värdig. Och den som icke tager sitt kors på sig och följer mig, han är mig icke värdig." Vi kan med all säkerhet anta att de som ytterligare förpassas till denna kategori och inte är värdiga honom, med största sannolikhet inte kommer att komma in i himmelriket, så lägg till dessa miljoner till listan. De ska också till helvetet. Hur många människor känner du som kategoriskt har gått ut och gett löftet att de älskar Kristus mer än de älskar sin fader eller moder eller sin son eller dotter? Hur många människor känner du som har tagit upp sitt kors och följt honom, särskilt eftersom kors är ganska svåra att få tag på, och eftersom det är så förvirrande oklart exakt vad det är man måste göra för att följa honom?

I Matt. 12:31 säger Kristus: "Därför säger jag eder: All annan synd och hädelse skall bliva människorna förlåten; men hädelse mot Anden skall icke bliva förlåten. Och om någon säger något mot Människosonen, så skall det bliva honom förlåtet; men om någon säger något mot den Helige Ande, så skall det icke bliva honom förlåtet, varken i denna världen eller i den tillkommande." Så där, om du har hädat mot den Helige Ande, vad det nu än är, så är det kört. Du har ingen ytterligare chans till någon förlåtelse eller upprättelse eller minsta chans till nåd. Från den punkten går du raka vägen till helvetet oavsett vad, och det finns ingen ytterligare instans att överklaga till.

I Matt. 12:36 säger han: "Men jag säger eder, att för varje fåfängligt ord som människorna tala skola de göra räkenskap på domens dag. Ty efter dina ord skall du bliva friad, och efter dina ord skall du bliva fälld." Om sådana är spelreglerna skulle alla befinna sig i nästan ständig fara, för vem vet, vilket ord som helst du säger kan vara det som gör att du blir

fördömd. Är inte det en trösterik tanke? Detta är lite mer av de där verkliga "Goda Nyheterna" som kristendomen förde med sig till dig.

Låt oss gå vidare med Matt. 13:41. "Människosonen skall sända ut sina änglar, och de skall samla ur hans rike allt som förleder till synd och dem som gör orätt: Och skall kasta dem i den brinnande ugnen: där skall man gråta och skära tänder." Detta är naturligtvis ganska luddigt, men utan tvekan går här ännu en skeppslast med stackars själar ödet till mötes i den brinnande ugnen.

Det är trots allt inte så enkelt att komma till himlen, eller hur? Faktum är att vi redan har staplat upp tillräckligt många kategorier som skulle omfatta nästan varje levande människa.

Men låt oss gå vidare.

I Matt. 15:4 säger Kristus: "Ty Gud har befallt och sagt: Hedra din fader och din moder, och: Den som förbannar sin fader eller moder, han skall döden dö." Räkna in ännu en överträdelse som kommer att döma förövaren till den eldiga gropen.

Matt. 15:22, 23 och 24 ger följande berättelse: "Och se, en kananeisk kvinna från dessa trakter kom och ropade till honom och sade: Herre, Davids son, förbarma dig över mig! Min dotter är svårt besatt av en ond ande. Men han svarade henne inte ett ord. Då gick hans lärjungar fram och bad honom: Skicka iväg henne, hon ropar ju efter oss. Men han svarade och sade: 'Jag är inte sänd till andra än de förlorade fåren av Israels hus.'"

Så här har vi uppenbarligen en ny utveckling. Vi finner att de enda människor Kristus hävdar att han sändes för att bringa frälsning till var Israels hus. Uppenbarligen skulle det helt utesluta resten av oss som är hedningar och inte judar. Sedan har vi den ytterligare förbryllande situationen att ingen av judarna tror på Kristus och därför skulle vara uteslutna från frälsning de också. Så vem finns kvar? Hur förvirrande allt detta än må vara, och utan tvekan är menat att vara, bekräftas detta ytterligare i Joh. 4:22 där Kristus talar till kvinnan från Samaria och säger till henne: "Ni tillber vad ni inte känner till; vi känner till vad vi tillber, ty frälsningen kommer från judarna." Uppenbarligen förklarar han det för hedningarna: frälsning är en judisk angelägenhet och hedningarna är så förvirrade att de inte vet vad de tillber. Med detta instämmer jag helhjärtat.

Men låt oss fortsätta. Sedan sade Jesus till sina lärjungar: "Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta upp sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det." (Matt. 16:24.) Detta är ett av dessa förvirrande stycken av dubbeltydigt tal där man inte vet om man kommer eller går, men i vilket fall som helst kommer de av er som försöker rädda ert liv att mista det och kommer uppenbarligen inte till himlen.

Vidare i samma bok, kapitel 18:3, förmanar och utesluter Kristus ytterligare: "Sannerligen säger jag eder: Om I icke omvänden eder och bliven såsom barn, skolen I icke komma in i himmelriket. Den som nu ödmjukar sig såsom detta barn, han är den störste i himmelriket." Vidare till v. 6: "Men den som förleder en av dessa små som tro på mig, för honom vore det bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes i havets djup." Av detta kan vi dra slutsatsen att vi ska agera ödmjukt och bli enfaldiga som små barn igen, och glömma alla erfarenheter och det omdöme som vi har förvärvat genom alla våra år av mognad, annars är vi inte kvalificerade att komma in i himmelriket. Dessutom, om vi har förolämpat någon av dessa små, är även dessa människor bättre utelämnade om de hade en kvarnsten hängd om halsen och dränktes. Uppenbarligen är även dessa diskvalificerade från att komma in i himmelriket och bestämda för fördärvet. De ska också till helvetet.

Vi finner att det blir svårare och svårare att komma in i himmelriket. Listan över dem som inte kommer att nå dit blir allt längre, och i samma kapitel v. 34 säger Kristus: "Och hans herre blev vred och överlämnade honom i bödelsdrängarnas händer, till dess han hade betalt allt vad han var skyldig. Så skall också min himmelske Fader göra med eder, om I icke av hjärtat förlåten, var och en sin broder." Lägg därtill en ytterligare enorm skara av dem som inte förlät sina bröder deras överträdelser. De ska också strykas och "överlämnas" till bödelsdrängarna. De ska också till helvetet.

Listan växer och hindren hopar sig. I Matt. 19:20 står det: "Den unge mannen sade till honom: Allt detta har jag hållit från min ungdom; vad fattas mig ännu?" och Jesus sade till honom: "Vill du vara fullkomlig, så gå bort och sälj vad du äger och giv åt de fattiga; då skall du få en skatt i himmelen. Och kom sedan och följ mig." När den unge mannen gick sin väg "bedrövad", sade Jesus till sina lärjungar: "Sannerligen säger jag eder: Det är svårt för en rik att komma in i himmelriket. Ja, jag säger eder åter: Det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga, än för en rik att komma in i Guds rike." Nu har vi här lagt till uteslutningen, som nu växer lavinartat, alla de människor som har "rikedomar". Det står vidare i v. 25: "När hans lärjungar hörde detta, blevo de mycket häpna och sade: Vem kan då bliva frälst?" En riktigt bra fråga. Jesus gav dem intetsägande detta lugnande dubbelspråk: "För människor är detta omöjligt, men för Gud är allting möjligt." Detta är typiskt. Om man inte kan förklara saker på ett förnuftigt och logiskt sätt, säger man bara: "Tja, vi verkar inom magins område, allt är möjligt, och det behöver inte vara logiskt."

Undergången och fördömelsen fortsätter. Vi ska bli lurade i fällor och tagna på sängen i det ögonblick vi minst anar det.

Detta kastas mot oss bara för att vi ska vara nervösa och på helspänn hela tiden, utan att någonsin veta när domen ska falla. ”Den tjänarens herre skall komma på en dag då han icke väntar honom, och i en stund som han icke vet av, och han skall hugga honom i stycken och låta honom få sin del tillsammans med hycklarna: Där skall vara gråt och tandagnisslan.” (Matt. 24:50, 51)

Hämnd och fördömelse fortsätter oförminskat. ”Därefter skall han ock säga till dem som stå på den vänstra sidan: Gån bort ifrån mig, I förbannade, till den eviga elden, som är tillredd åt djävulen och hans änglar:

”Ty jag var hungrig, och I gåven mig icke att äta; jag var törstig, och I gåven mig icke att dricka;

”Jag var främling, och I togen icke emot mig; naken, och I klädde mig icke; sjuk och i fängelse, och I besökte mig icke.

”Då skola också de svara honom och säga: Herre, när sågo vi dig hungrig eller törstig eller som främling eller naken eller sjuk eller i fängelse, och tjänade dig icke?

”Då skall han svara dem och säga: Sannerligen säger jag eder: Vadhelst I icke haven gjort mot en av dessa minsta, det haven I icke heller gjort mot mig.

”Och dessa skola gå bort till evigt straff:” Matt. 25:14-46.

Tror du fortfarande att det är så enkelt som att ”bara tro”? Långt ifrån att vara enkelt, håller det på att bli extremt komplicerat och oddsen hopar sig, inte bara hundra mot ett utan tusen mot ett, att ingen, absolut ingen, kan forcera alla de försåtliga fällor som lagts ut på vägen mot att nå ”himlen”. Å andra sidan finns det ingen medelväg. De som inte kommer till himlen hamnar alla i evig fördömelse och helvetets eld.

Men det finns mer, mycket mer. Det finns många upprepningar i kapitlen i Markus, även Lukas, och även Johannes, med olika utsmyckningar och variationer därav. Vi ska inte uppehålla oss vid ämnet mycket längre. I Markus 11:26 säger Kristus: ”Men om I icke förlåten, skall ej heller eder Fader, som är i himmelen, förlåta edra överträdelser.” I Lukas 6:24, 25 går Han återigen hårt åt de där hemska rika och säger: ”Men ve eder, I rike! ty I haven redan fått ut eder tröst. Ve eder, som nu ären mätta! ty I skolen hungra. Ve eder, som nu len! ty I skolen sörja och gråta.” Moralen här antas vara att om du har saker och ting under någorlunda kontroll, så oroa dig ändå, bara oroa dig, oroa dig, oroa dig. Se inget annat än undergång och dysterhet framför dig. Detta är ju trots allt ”Glada budskap”, som du vet. Din belöning ska komma i det härefter, och chansen är tusen mot ett att din belöning blir evig helveteseld.

Vi hoppar över resten av Markus och Lukas, och för att vi inte helt ska försumma Johannes citerar vi från Johannes 3:3 där Kristus säger: ”Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Utan att någon bliver född på nytt, kan han icke få se Guds rike.” Och i v. 5: ”Sannerligen, sannerligen säger jag dig...”

om inte en människa blir född av vatten och ande, kan hon inte komma in i Guds rike."

Så där har vi det, helveteseld och fördömelse. Jämmer, gråt och tandagnisslan. Evig fördömelse. Ve er. Det vore bättre för er att en kvarnsten hängdes om er hals och att ni kastades i den brinnande ugnen. Ni skall kastas ut i det yttersta mörkret.

Evangelierna är helt fyllda av undergång och fördömelse genom hela sin helhet. Detta ska föreställa vara det "glada budskap" som Kristus förde till världen. Den frälsning som din predikant ständigt dinglar framför dig är, till och med enligt deras egna regler, så löjlig och så omöjlig att uppnå att ingen, nästan ingen alls, kommer att kvalificera sig för att vara en av dem som kommer in i "Himmelriket."

På tal om himlen, låt oss bara undersöka vad det är för sorts plats det ska föreställa vara. Medan helvetet beskrivs i de mest grafiska och skrämmande termer, är beskrivningarna av himlen ytterst knapphändiga och, minst sagt, mycket vaga. I Matt. 13:31 säger Kristus: "Himmelriket är likt ett senapskorn som en man tar och sår i sin åker. Det är det minsta av alla frön, men när det har vuxit upp är det störst bland örter och blir ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo i dess grenar." v. 33, "Himmelriket är likt en surdeg som en kvinna tog och blandade i tre mått mjöl, tills allt blev syrat." Ger det dig någon som helst bild av en plats som du skulle göra vad som helst för att komma till?

I nästa kapitel finner vi ytterligare några småbitar och smulor som inte är särskilt beskrivande, men de är de bästa vi kunde hitta. I Matt. 13 (not: källan anger 14, men citerar kapitel 13) med början vid v. 44, säger Kristus vidare: "Himmelriket är likt en skatt som är gömd i en åker. En man finner den och gömmer den, och i sin glädje går han och säljer allt vad han äger och köper den åkern. Vidare är himmelriket likt en köpman som söker efter fina pärlor. När han har funnit en mycket dyrbar pärla, går han och säljer allt vad han äger och köper den. Vidare är himmelriket likt ett nät som kastades i havet och fångade fisk av alla slag. När det blev fullt, drog man upp det på stranden och satte sig ner och samlade de goda i kärl, men de dåliga kastade man bort. Så skall det ske vid världens ände: änglarna skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga."

Ger det dig någon som helst bild av himlen, eller är du fortfarande konfunderad över naturen av "din belöning i det härefter?" Såvitt jag kan se presenterar detta inte mycket till bild av någonting annat än en massa dubbelspråk, och ärligt talat är jag inte alls den typen som skulle vilja gå till en så diffus och illa beskriven plats. Men bara för att vara säker på att du inte missar poängen att det andra alternativet är ganska hemskt, följer den 50:e versen efter den 49:e som vi nyss citerade, och där säger Kristus: "Och skall kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall vara jämmer och tandagnisslan."

Kan du komma till himlen? Inte troligt i något fall, och särskilt inte om Kristus kan hjälpa det.

Efter att Kristus hade fastställt sin trosbekännelse och stavat ut alla de självmordsbenägna råden för förintelsen av dem som skulle omfamna hans tro, organiserade han förmodligen sedan en kampanj för att sprida denna lära vidare ut i hela världen. Enligt uppgift samlade han då omkring sig 12 lärjungar, rena amatörer, som namnges i kapitel 10 i Matteus. Dessa 12 klumpiga medhjälpare, som uppenbarligen inte var alltför begåvade och inte tycktes förstå vad det var han sa, sände Jesus sedan ut och befallde dem: "Gå inte in på hedningarnas väg och gå inte in i någon samaritisk stad, utan gå hellre till de förlorade fåren av Israels hus." (Matt. 10:5)

Nu finns det ett mycket motsägelsefullt stycke här. Jesus befallde sina lärjungar att inte sprida ordet om den nya läran till samariterna eller hedningarna, utan att ge den uteslutande till judarna. Det är därför ganska märkligt att det var judarna som förkastade hans lära, men hedningarna som anammade den. Vi misstänker att det utan tvekan var planerat så som det skedde, men det är vad det står i Matt. 10:5, 6, nämligen att hans lärjungar inte skulle undervisa hedningarna eller samariterna, utan endast judarna.

I Matt. 10:21 förutsäger han öppet vad den splittrande effekten av hans lära kommer att bli och säger: "Och broder skall utlämna broder till döden, och fader sitt barn; och barn skall resa sig upp mot sina föräldrar och låta döda dem. Och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull."

När vi ser alla de destruktiva krig som utkämpades i kristendomens namn, som till exempel trettioåriga kriget från 1618 till 1648, kan vi se vad han menar med denna förutsägelse. Under det kriget, tillsammans med hundratals andra, reste sig broder mot broder och utlämnade honom till döden, och faktum är att omkring en tredjedel av alla tyskar decimerades i det blodiga, brodermördande religionskriget, där broder dödade broder, och 5/6 av alla bostäder i landet förstördes. Detta var ingalunda det enda kriget som utkämpades i kristendomens namn, utan över hela Europa stred broder mot broder, protestant stred mot katolik, och den vita människan förintade sig själv med hämndlystnad, allt i Kristi namn. Idag, på Irland, pågår detta fortfarande. Kristendomen är i själva verket en övning i självdestruktion.

En intressant fråga om hela denna "troende"-verksamhet är denna: Varför ska någon tvingas att tro på någonting? Om du inte är fritt övertygad om en situation på grundval av de bevis som presenteras, eller bristen på dem, varför måste du då hotas med tortyr, hämnd och vedergällning?

Är inte detta den metod som används av tyranner och gangsters? Är inte detta samma metod som används av kommunisterna? Antingen acceptera kommunismen eller

vi skjuter dig — det är också koden för judisk kommunism i Ryssland, Kina och på andra håll.

Varje tro som uppnås under hot eller tvång är i vilket fall som helst oärlig. Det är en "tro" som man kan drivas in i tillfälligt under inflytande av panik eller rädsla, men det är varken en rationell övertygelse eller kan det vara en ärlig tro.

Ändå används denna gangstermetod av hot, tvång och rädsla genom hela bibeln för att få folk att tro: antingen tror du på Kristus och allt hans hokus pokus eller så hamnar du i helvetet, säger han, eller snarare, de judiska manusförfattarna säger det. Vilken sjaskig verksamhet!

I Matt. 10:34 säger han vidare: ”Tro inte att jag har kommit för att sända fred på jorden. Jag har inte kommit med fred utan med svärd. Ty jag har kommit för att ställa en man mot hans far, en dotter mot hennes mor och en sonhustru mot hennes svärmor. Och en mans fiender skall vara de av hans eget hushåll.”

I Matt. 12:25 förklarar Jesus verkligen kärnan i den judiska tekniken för att förgöra gojerna (icke-judarna), när han säger: ”Varje rike som är splittrat mot sig självt blir ödelagt, och ingen stad eller familj som är splittrad mot sig själv kan bestå.”

Vi ser i de tidigare lärorna att han redan har sagt att han har kommit för att splittra, och splittra gjorde han. Ju mer dessa skändliga läror spreds över Rom, och själva romarriket, desto mer satte upplösningsprocessen och sönderfallets jäsning in. När dessa läror spreds och de romerska medborgarna, goda människor som de var, gick på alla dessa dåliga råd, blev de förvirrade, de blev bestörta och de blev splittrade. De övergav det goda omdöme som de hade byggt upp under århundradena och de övergav sitt sunda förnuft. De förlorade all känsla för ansvar gentemot sin familj. Deras patriotism undergrävdes fullständigt, och vi vet att resten är historia. Det romerska riket och den vita civilisation som det förkroppsligade, smulades sönder och föll i ruiner.

Kapitel 16

Kristi existens inte styrkt av historiska bevis

I det föregående materialet har det ganska väl bevisats utom allt rimligt tvivel att kristendomen är en självmordsbenägen filosofi eller lära. Om den tas på tillräckligt stort allvar av sina anhängare kommer den att förgöra dem, och om en hel ras eller nation tar den på tillräckligt stort allvar och troget försöker följa läran i Bergspredikan, då kommer hela den nationen att förgöra sig själv.

Den stora romerska nationen, den finaste civilisationen frambringad av den vita rasen under klassisk tid, tog under de första århundradena e.Kr. kristendomen på allvar, och den förgjorde sig själv för att aldrig mer resa sig.

Varifrån kom kristendomen? Om vi läser den judiska bibeln, Gamla testamentet och Nya testamentet, får vi inte de rätta svaren. Faktum är att kristendomen är, och var, en judisk skapelse, uttänkt, sammansatt och främjad av den judiska rasens hierarki, utan tvekan av de äldste i själva Sanhedrin.

Det är i själva verket en ohelig lära utformad för att rubba och förvirra det vita gentila intellektet och få honom att överge sina verkliga ansvarsområden att göra det som Naturen skapade honom för. Det är en onaturlig och fullständigt perverterad inställning till den naturliga omgivning som Naturen har försett oss med.

Medan dess fulla inverkan fullständigt förstörde det romerska imperiet inom mindre än två århundraden efter att det blev Roms antagna religion, är det idag fortfarande ett övergripande inflytande som hänger som en skugga över den vita rasens angelägenheter och tänkande över hela världen. Det är därför viktigt att vi spårar dess ursprung, trots det faktum att mycket bevis medvetet har förstörts och många hinder har placerats i vägen för att ens objektivt överväga de bevis som fortfarande överlever.

Var och en som återfår sina sinnens fulla bruk och ser på dessa bevis kommer att finna att dess ursprung är mycket annorlunda än vad våra kyrkofäder idag vill få oss att tro. Låt oss dock ta för givet vad kyrkofäderna och den "Heliga" bibeln lär oss idag. Den första sidan i Nya testamentet, Matteus 1, klargör omedelbart att Jesus var jude och den spårar hans genealogi hela vägen från Abraham.

genom David genom Josef till Kristus. På ett annat ställe anges Marias genealogi, och man ser till att vi är fullt medvetna om att även hon är jude.

Här avslöjas omedelbart den första stora motsägelsen, skriande avslöjad, det vill säga, om Jesus var Guds Son, hur kunde han då också vara Josefs son?

Hur som helst, hur det än må vara med det, ser vi nu på Jesu lärjungar och apostlarna och vi finner att Matteus, som förmodligen skrev den första boken i Nya testamentet, även kallades Levi, son till Alfeus, och var, som så många judar är, en skatteindrivare i Kapernaum. Vi finner att aposteln Markus, som skrev den andra boken i Nya testamentet, även kallades Johannes Markus, son till Maria, i vars hem i Jerusalem de tidiga kristna samlades och han var kusin till Barnabas. Vi finner att Markus framför allt också var jude. Vi kommer nu till S:t Lukas, som troligen var den enda gentilen i gruppen om tolv. Historiker betraktar honom som en gentil läkare. Han stod dock under fullständigt inflytande av Paulus, som var en proselyt-jude, och Lukas tillbringade större delen av sitt liv som en lärjunge som reste runt i sällskap med juden Paulus.

Vi kommer nu till aposteln Johannes som vi finner också är jude tillsammans med sina bröder Petrus och Jakob.

Vi kommer nu till aposteln Paulus, som ändrade sitt namn från det riktiga namnet Saul, född i Tarsus av judiska föräldrar, och en man som uppfostrades strikt i den judiska traditionen hos sin tids fariséer. Av de 27 böckerna i Nya testamentet är det Paulus som tillskrivs att ha skrivit 14 av dem och tillskrivs att ha skrivit väl över hälften av själva Nya testamentet.

Och så fortsätter det. Av de 12 lärjungar som Kristus förmodligen hade, var alla judar med ett möjligt undantag för Lukas, och som vi noterade stod han helt under inflytande av Paulus. Det är mer än märkligt att, enligt Nya testamentet självt, författarna, predikanterna och apostlarna för denna "Nya lära", liksom den förmodade grundaren själv, alla är judar, med mycket få undantag. Det är också mer än märkligt att judarna själva aldrig accepterade denna högst självmordsbenägna lära utan var oerhört aktiva i att främja och pracka på den på de vita gentilerna i allmänhet, och den stora romerska nationen i synnerhet.

Vi tvivlar inte på att dessa judiska karaktärer var fanatiskt aktiva i att främja kristendomens självmordsbenägna nya lära, ej heller tvivlar vi på att de hade inte bara hundratals utan tusentals judiska hjälpare som var den "Dolda handen" som främjade spridningen av denna lära bland romarna och gentilerna i det romerska riket. Det råder dock allvarliga tvivel om att en sådan karaktär som Jesus Kristus någonsin har levt överhuvudtaget, och det finns dock överväldigande bevis som tyder på att han inte existerade, utan var ett foster av den judiska fantasin.

Den kristna erans början fann Rom nära höjden av sin civilisation. Dess överhöghet i den då kända världen var i stort sett oomtvistad och det var början på en lång period av fred. För att vara specifik varade Pax Romana (den romerska freden) i ungefär 200 år med början under Caesar Augustus regeringstid. Rom var högt bildat, det fanns många stora författare, lärda, historiker, skulptörer och målare, för att inte tala om andra framstående män inom filosofi och lärdom.

Ändå är det högst märkligt att trots den stora uppståndelse och fanfar som förmodligen förebådade Kristi födelse och även hans korsfästelse (enligt bibeln), finner vi inte en enda historiker eller en enda författare från den tiden som tog sig tid att notera det i sina skrifter. Utanför de fabricerade bibliska skrifterna har ingen romersk historiker, ingen romersk författare och ingen romersk pjäsförfattare lämnat den minsta antydan om att han hade den blekaste aning om att denne, som förmodas vara den störste av alla stora, befann sig mitt ibland dem och predikade vad som påstås vara det största av alla de nya evangelierna.

Medan Caesar lämnade efter sig omfattande skrifter som fortfarande finns kvar idag och kan studeras av våra gymnasiepojkar och flickor, lämnade Kristus själv, som förmodligen hade det största budskapet att leverera till eftervärlden som världen någonsin skådat, inte efter sig det minsta papperslapp på vilken han skrivit ett enda ord. Detta bekräftar faktiskt den bibliska litteraturen själv och nämner endast att han en gång skrev i sanden.

Idag kan vi fortfarande studera Ciceros stora tal och skrifter. Han har lämnat över 800 brev efter sig som vi kan studera än idag. Vi kan studera hela böcker av vad Marcus Aurelius skrev, vi kan studera vad Aristoteles skrev, vad Platon skrev, och dussintals andra som var samtida med den kristna erans första början, eller föregick den. Men märkligt nog finns det inte ett ord i skrift som skulle kunna tillskrivas Jesus Kristus själv.

Vidare hade grekerna och romarna under den tiden, och även tidigare och senare, utvecklat skulpturkonsten till en hög nivå. Vi kan finna byster av Cicero, av Caesar, av Marcus Aurelius och otaliga andra grekiska och romerska dignitärer och mindre kända personer, men ingen tycktes tycka att det var viktigt nog att skulptera en avbild av Jesus Kristus. Och anledningen är utan tvekan att det inte fanns någon att sitta modell vid den tiden. Det fanns utan tvekan många skickliga konstnärer och målare vid den tiden, men återigen märkligt nog tog ingen sig tid eller intresse att måla en avbild av denne föregivet störste av alla lärare, som i själva verket utropades till Guds Son kommen till jorden. Men ingen målning gjordes någonsin av denne man, som, berättas det för oss, samlade stora skaror omkring sig och orsakade stor bestörtning och fruktan till och med hos kung Herodes av Judeen själv.

Allt detta är nu mycket, mycket märkligt, när, om, som Bibeln hävdar, Jesu Kristi födelse föregicks av stort dån och stora proklamationer. Änglar förkunnade hans födelse. En ytterst ljusstark stjärna pekade ut hans födelseplats. I Matt. 2:3 står det: "När kung Herodes hörde det, blev han förskräckt, och hela Jerusalem med honom." Vi kan knappast dra slutsatsen av detta att ingen var medveten om det faktum att judarnas konung, den store Messias, var född, ty vi får veta i den föregående versen att de vise männen kom till kung Herodes själv och frågade: "Var är judarnas nyfödde konung? Vi har sett hans stjärna i öster och har kommit för att tillbe honom." Uppenbarligen var händelsen till och med upplyst av en ljusstark stjärna från himlen. I vilket fall som helst, kung Herodes, får vi veta i Matt. 3, var så orolig att han sände de vise männen till Betlehem för att noga söka efter det lilla barnet och föra det till honom, så att han utan tvekan skulle kunna låta döda det. Allt eftersom historien fortskrider får vi veta att Josef hörde talas om detta och tyst smög iväg i natten och tog med sig sin hustru, det lilla barnet och en åsna och begav sig till Egypten. När Herodes upptäckte att han hade blivit lurad står det att han "blev ursinnig och lät döda alla pojkar i Betlehem och hela dess omnejd som var två år eller yngre."

Detta är nu en oerhört drastisk åtgärd för en kung att vidta, det vill säga att ha mördat alla barn i landet som var under två år gamla. Återigen kan vi knappast säga att Jesu födelse var oanmäld, oannonserad och oobserverad, enligt berättelsen i bibeln. Det är dock mycket, mycket märkligt att denna handling av Herodes, så drastisk och kriminellt hård som den är, inte finns nedtecknad någon annanstans i historierna eller skrifterna hos någon av de andra talrika författarna vid den tiden. Allt vi har är påståendena från de människor som skrev Nya testamentet. I själva verket uppfann de som skrev Nya testamentet så många påståenden som är oförenliga med fakta att de till och med gjorde ett ganska iögonfallande fel genom att dra in kung Herodes i berättelsen. Historien säger oss att år 1 e.Kr., när Kristus förmodligen föddes, hade Herodes redan varit död i fyra år. Han kunde knappast ha blivit störd eller mycket ursinnig över någons födelse år 1 e.Kr.

Det finns ytterligare starka bevis för att Matteus, Markus, Lukas och Johannes aldrig skrev något av de kapitel som förmodligen tillskrivs dem. De historiska bevis som kan grävas fram avslöjar att de skrevs mycket senare, inte vid den tid då Jesus förmodligen sa allt detta, utan någonstans omkring 30 till 50 år senare av en person eller personer som i nuläget är okända. Dessutom, när vi jämför de fyra första böckerna i evangeliet med varandra, som förmodligen berättar mer eller mindre samma historia, finner vi att de motsäger varandra i så många detaljer att man bara behöver läsa dem själv för att upptäcka dem. Jag har varken tid, utrymme eller lust att gå in på alla dessa motsägelser. De är alltför många.

Jag hävdar inte att det egentligen spelar någon större roll om det någonsin fanns en judisk karaktär vid namn Jesus Kristus som ledde till skapandet av en ny religion som skulle prackas på den vita rasen för dess undergång. Poängen är att det i vilket fall som helst var judarna kollektivt som skapade och främjade denna nya lära för den vita rasen, och den förstörde den romerska civilisationen.

Icke desto mindre är bevisen överväldigande för att dessa idéer långt föregick den kristna eran och det var inte Kristus som lade fram dem, utan en judisk sekt kallad esséerna som levde vid Döda havets strand. Det var de som redan hade utvecklat de idéer som finns i Bergspredikan men som har tillskrivits Kristus. Inte nog med att de hade utvecklat samma idéer som framställs i Matteus, Markus, Lukas och Johannes, utan ordvalet, fraseologin och meningarna var desamma och de föregick den förmodade tiden för Bergspredikan med allt från 50 till 150 år.

Esséerna var en judisk religiös grupp som levde ungefär under det första århundradet f.Kr. och det första århundradet e.Kr. Vi har viktiga källor till deras samtida skrifter hos historikern Josefus och även hos filosofen Filon. De nämns också av olika andra romerska och grekiska författare från den tiden, i vilka deras religiösa läror avslöjas i avsevärd detalj. Under de senaste tjugo åren har dock de tusentals Dödahavsrullarna, varav många skrevs av esséerna själva, avslöjat en enorm mängd insikt i deras religiösa läror, och framför allt avslöjat att de föregick och förekom Bergspredikan ord för ord, så att den så kallade "nya" läran från en gestalt som förmodades stiga ner från himlen år 1 e.Kr. och predika under åren 30 till 33 e.Kr. varken var originell eller ny.

Vidare lär vi oss att esséerna var anmärkningsvärda för sitt kommunistiska samhälle, sin extrema fromhet och renhet samt sitt utövande av celibat. De ägde alla sina världsliga tillgångar gemensamt och betraktade privat egendom som ett ont som kunde avleda dem från helighet. De ägnade sig åt jordbruk och hantverk och ansåg dessa sysselsättningar vara mindre syndiga än andra. De praktiserade också dop, och denna sedvänja föregick den kristna eran med minst hundra år. Så de kristna apostlarna kan knappast tillskrivas äran för att ha instiftat dopritualen, som det påstås.

Varför, kan den genomsnittlige läsaren fråga sig, har vi inte fått veta mer om esséerna om de var kristendomens ursprungliga utövare? Det finns två goda och avgörande svar på det. De kristna å sin sida, även om de tidiga kyrkofäderna var väl medvetna om esséernas läror och skrifter, vidtog alla tänkbara åtgärder för att förstöra dem och rensa bort dem från cirkulation. Anledningen var att de inte ville att deras närvaro skulle bli känd eftersom det skulle undergräva deras dogm om att Kristus var upphovsmannen till den nya läran. Det skulle göra

omöjliggör påståendet att detta var en stor ny uppenbarelse utsänd av Gud själv mitt under änglars hosianna och sång. Judarna, å andra sidan, ville inte avslöja esséernas närvaro eftersom de önskade helt dölja varje koppling mellan judarna och den nya religiösa lära som de stod i begrepp att administrera till hedningarna. De gick till och med så långt att de framstod som fientliga mot den.

Innan jag går vidare in på de högst belysande och högst intressanta Dödahavsrullarna vill jag bara anföra ytterligare en punkt, och det är att de originalmanuskript som Nya testamentet förmodas vara baserat på alltid anspelas på att vara översatta från "originalgrekiska". Eftersom Nya testamentet upprepar gång på gång att Paulus talade till sin hjord på judiska och att Jesus talade på judiska och att apostlarna var judar, varför är det då så att manuskripten alla var på grekiska?

De historiska fakta summeras till detta: den judiska hierarkin och utan tvekan hela konspirationen var väl samordnad och hade många, många medlemmar och medarbetare. Det skrevs inte alls vid tiden för Kristus, utan rörelsen gavs stor främjan genom den judiska nationens förenade ansträngningar. Allteftersom de organiserade och främjade sina idéer ytterligare, nedtecknades dessa betydligt senare än åren 30 till 33 e.Kr. då Kristus förmodades träda fram med dessa uppseendeväckande och "nya" uppenbarelser. Slutsatserna är att de skrevs av judiska personer vars identitet vi aldrig kommer att få veta och skrevs kollektivt av många författare, reviderades från tid till annan och inte bara i sin ursprungliga utformning och formulering utan har reviderats gång på gång under århundradena för att bli mer effektiv och mer övertygande propaganda. Vi vill dock gå vidare in på esséernas lära och vilka de var och varför just deras läror greps av judarna för att formuleras till en väl destillerad giftig brygd och sedan matas till hedningarna.

Dödahavsrullarna, som är mer talrika och mycket mer avslöjande än vad dagens judiska press har informerat oss om, berättar mycket för oss om esséernas lära och liv. En av de viktigaste sakerna de berättar för oss om esséerna är att de försvann från jordens yta efter ungefär två århundraden av existens och att slutdatumet var någonstans runt år 100 e.Kr. De var, det behöver knappast sägas, endast en mycket liten sekt av de judiska stammarna och inte en del av den judiska konspirationen som sådan. Genom att stå utanför huvudfåran av judisk aktivitet och tanke, observerade judarna likväl från dem att denna typ av lära kunde ruinera och förstöra ett folk. Judarna, som letade efter ett sätt att förstöra den romerska nationen, som år 70 e.Kr. hade förstört och jämnat Jerusalem med marken, noterade väl vad dessa läror var och beslutade sig för att föröva dem på romarna.

Essenismen var i själva verket en revolutionerande ny form av samhällsordning, ett idealiskt kooperativt samvälde i miniatyr. Istället för Messias var esséernas ideal "Rättfärdighetens lärare". De etablerade ett nytt kooperativt kommunitärt brödraskap och de var det första religiösa samfundet som instiftade och iakttog sakramenten dopet och den eukaristiska måltiden. Viktigast av allt var att de var den första gruppen som fördömde och avskaffade den urgamla institutionen mänskligt slaveri. Vidare var "Rättfärdighetens lärare", så som han förkunnades av esséerna, kanske inte den förste pacifisten i historien, men han var den förste att genomföra sina pacifistiska teorier med en övergripande praktisk åtgärd som, om den antogs allmänt, skulle avskaffa krig. Detta var naturligtvis en underbar religion för judarna att sälja till romarna, för om de kunde omvända romarna till undergivna pacifister skulle de förvisso snart därefter kunna dominera dem helt och hållet. Och detta gjorde de.

Esséerna levde i området kring Qumran nära Döda havet och enligt Filo, den judiske filosofen och författaren som var samtida med den tiden, "skulle det esséiska brödraskapet inte tillåta tillverkning av några vapen eller inom sitt samhälle tillåta någon tillverkare av pilar, spjut, svärd eller någon tillverkning av krigsmaskiner, ej heller någon man sysselsatt med ett militärt yrke, eller ens med fredliga sysslor som lätt skulle kunna omvandlas till ofog." Inte bara Filo berättar för oss om esséerna, utan även Josefus och Plinius, båda samtida historiker, berättar mycket för oss om esséerna.

Som nämnts tidigare framkommer också mycket från studiet av Dödahavsrullarna. Det avgörande faktum som framgår av studiet av dåtidens historikers skrifter och Dödahavsrullarna är detta oerhört betydelsefulla faktum: nämligen att de trosuppfattningar, läror och sedvänjor som tillskrivs Jesus Kristus, även om de inte är exakt identiska i alla avseenden med den esséiska skolans, ändå låg närmare esséernas än de biskopars som deltog i det ekumeniska konciliet vilket fastställde den ortodoxa kristendomens nicenska trosbekännelse.

Så vi kommer till den uppenbara slutsatsen att de kristna trosuppfattningarna och doktrinerna, som de förutsattes ha uttalats av Kristus i bergspredikan, inte alls uppstod vid den tiden utan minst 100 år tidigare från en judisk sekt kallad esséerna som levde nära Döda havet; att de äldste i Sanhedrin insåg att denna lära var dödlig och självmordsbenägen; att de sedan vidare tog denna doktrin och destillerade och förfinade den till en fungerande trosbekännelse; judarna främjade och spred sedan, med en stor mängd energi och enorma mängder propaganda (vilket de utmärker sig i), denna giftiga doktrin bland romarna.

Att nedteckna denna trosbekännelse i vad som nu kallas Nya testamentet växte fram under de följande århundradena. Det skrevs av personer som är okända för oss idag men som utan tvekan var av judiskt ursprung. Vidare, för att ge det en mystisk och himmelsk gudomliggörelse, uppfann de personen Jesus Kristus och hävdade att han var son till

Gud. Sedan, efter att ha lagt grunden för denna nya kyrka, konsoliderade de den makten vid ett möte i Nicaea, där skapandet av den nya kyrkan befästes, trosbekännelsen formaliserades och gavs officiell helgelse.

Sålunda, i korthet, lanserades den nya kyrkan och den nya religionen "Jesus Kristus", som fabricerades ur tomma intet. Inte ett enda spår av personen Jesus Kristus kan hittas i autentisk historia. Icke desto mindre skulle denna nyligen fabricerade bluff om Jesus Kristus, Guds Son — denna idé, med alla dess självmordsbenägna doktriner, snart dra ner det stora romerska riket och den stora vita civilisationen som följde med det i ruiner.

Aldrig mer skakade den vita rasen av sig judarnas kontroll. Aldrig mer återtog den vita människan kontrollen över sitt eget tänkande, sin egen religion, sina egna finanser eller sin egen regering. Ända till denna dag har den vita rasen inte återtagit kontrollen över sitt eget öde.

Det är det oföränderliga målet för vår nya religion, Creativity, och Church of the Creator, att återigen låta den vita människan återfå villkorslös kontroll över sitt eget öde och sin egen framtid.

För att göra detta måste vi först och främst reda ut den vita människans tänkande. Det är vad den här boken handlar om.

Kapitel 17

En närmare titt på den judeo-kristna bluffen

Vi har granskat Gamla testamentet och funnit att det i grunden är en samling smutsiga historier om smutsiga, horaktiga judar, såsom Abraham, Juda, David, Salomo och många andra. Vi har tagit en närmare titt på Nya testamentet och funnit att även det skrevs av ett gäng judar. Medan Gamla testamentet tjänade som en samlande trosbekännelse för förenandet av den judiska rasen, finner vi att Nya testamentet gör precis det motsatta för den vita rasen, nämligen att det utformades för att förvirra, förbrylla, splittra och upplösa den vita rasen genom att överväldiga den med så mycket strunt och med en sådan mängd dåliga råd att den vita rasen lämnas naken och försvarslös inför den rovlystna juden.

I det här kapitlet vill jag ytterligare undersöka den gamla judeo-kristna bluffen så som den framställs i både Gamla och Nya testamentet, eftersom de tillsammans utgör den vita mannens bibel. Bibeln är i sin tur grunden för hans religion, kallad kristendomen, som har varit en sådan olycklig katastrof för den vita mannen under de senaste 2000 åren av hans historia.

Det sista den vita rasen behöver för sin överlevnad är en samling dåliga råd. Detta är dock exakt vad den kristna religionen ger den vita mannen — en mängd rent ut sagt dåliga och självmordsbenägna råd — råd som, om de följs, med all säkerhet kommer att förgöra dem som anammar dem. Kristendomen föraktar fakta, den föraktar bevis och resonemang. Den föraktar tänkande människor. Den vill ha "troende" får. Den älskar lättlurade dårar. Kristus citeras som att han säger: "Om ni inte blir som barn, kommer ni inte in i himmelriket." Den vill reducera alla till ett enkelt barnsligt tillstånd där de lätt kan duperas och vilseledas till att tro på nästan vad som helst. Den vill reducera den kreativa, produktiva, heroiska och energiska vita rasen ner till där...

de är fogliga och undergivna dårar, lättledda, lättkontrollerade och lätta att förslava.

Kristendomen är en förrädisk mental snara. Den våldtar sinnena hos i övrigt intelligenta män. När den väl har majoriteten under sin kontroll tar den till våld, om nödvändigt, för att knäcka och förgöra dem som fortfarande envisas med att tänka själva.

När den store tidige vetenskapsmannen Galileo år 1632 lade fram logiska bevis för att jorden roterade kring solen och att solen själv var en del av ett enormt interstellärt system, var det den kristna kyrkan som omedelbart väcktes för att stoppa detta framsteg i vetenskapligt tänkande. Följande år kallades Galileo till Rom, där han förhördes av inkvisitionen, förödmjukades och tvingades knäböja inför en enorm församling och avsvära sig sina upptäckter. Detta är bara ett av tusentals fall där den kristna religionen använde våld och terror för att kväva och förlama tänkande människors sinnen.

Kristendomen lever på lögner. Den har byggt upp ett helt nätverk av lögner, den ena lögnen satsad på den andra, den ena lögnen utformad för att skenbart styrka en annan, i en ändlös kedja, tills den genomsnittliga människan är så förvirrad och så övervältigad av det helas massivitet att hon psykologiskt kuvas till att acceptera hela lasset av lögner som Guds oföränderliga sanning.

Här är en av de första och mest uppenbara lögnerna — en som till och med ett barn kan se igenom — nämligen att varje ord i bibeln var Guds oföränderliga ord, exakt så som han har skrivit ner det och utan att en enda bokstav har ändrats. Det är uppenbart för även den mest enfaldiga person att bibeln har ändrats kontinuerligt och upprepade gånger. Till exempel har vi Vulgata-utgåvan av bibeln för katolikerna, vi har King James-versionen för de "fundamentalistiska" kristna, vi har Revised Standard-versionen för de mer moderna kristna, och häromdagen gick jag till bokhandeln och köpte New English-bibeln som kastar alla de andra överbord och sätter in "mer lättläst prosa". När jag går tillbaka till encyklopedin finner jag att bibeln har översatts från grekiska till latin, från latin till engelska, tyska och en mängd andra språk. Vilken version dessa översättningar än resulterade i var helt beroende av översättarens nyck och tolkning.

Faktum är att encyklopedin vidare säger att bibeln under de senaste 1000 och några åren av sin existens har fått mer än 100 000 ändringar gjorda i sig, men tillägger sedan snabbt och ursäktande att endast fem procent av dessa var "betydelsefulla". Det förefaller mig som om varje ändring i "Guds oföränderliga ord" skulle vara betydelsefull och 100 000 ändringar skulle göra den till en helt annan varelse, minst sagt. Men även om man tar siffran fem procent som sådan, skulle det fortfarande innebära 5 000 betydelsefulla ändringar spridda över cirka 1000 sidor i bibeln. Det skulle lämna 95 så kallade "obetydliga" ändringar och fem

betydande förändringar per sida. Det krävs inte mycket förstånd för att dra slutsatsen att bibeln sannerligen har ändrats kontinuerligt och avsevärt, och att påstå att den har varit oförändrad från första början är bara en stor lögn i en hel kedja som följer.

Hela bibelns nätverk är genomsyrat av motsägelser och inkonsekvenser i vad den säger i sig själv, en del mot en annan. Med andra ord, bibeln motsäger ständigt sig själv och gör sig själv till en lögnare. Inte nog med det, hela historien är så ologisk och löjlig att redan som tonåring uppstod ett antal förbryllande frågor i mitt sinne.

En av de första av dessa var varför, om Gud var en så snäll och kärleksfull Gud, de flesta av de människor som han hade skapat med sådan öm och kärleksfull omsorg, var dessa människor i stort sett alla på väg till helvetet? Det är fortfarande en bra fråga, grundläggande och fundamental, och det är en som ingen predikant, oavsett hur mycket dubbelspel han har gett mig, någonsin framgångsrikt har besvarat.

När vi undersöker hela historiens struktur så som den framställs i Gamla testamentet finner vi något i stil med följande, om vi är tillräckligt godtrogna för att tro på de judiska manusförfattarna som skrev det:

I begynnelsen var allt tomt och Gud svävade uppenbarligen bara runt i detta tomrum med ingenting att göra, ingenting att tänka på, ingenting att se (det fanns inget ljus). Efter att ha varit i dvala i miljarder och åter miljarder och åter miljarder år på det sättet, fick han plötsligt för bara cirka 6 000 år sedan idén att skapa himmel och jord. Det står inte när han skapade helvetet, men uppenbarligen måste han ha skapat det samtidigt, med idén att sätta någon i det i framtiden. Eftersom det är dit de flesta människor var bestämda att hamna, måste han ha skapat ett extra stort helvete, jämförelsevis.

I vilket fall som helst skapade han på den sjätte dagen människan till sin egen avbild, välsignade henne och satte henne i Edens lustgård. Vi får intrycket att det var Guds ursprungliga avsikt att människan skulle leva i Edens lustgård för evigt. Men sedan hände en märklig sak. Adam och Eva hade inte varit i denna trädgård i mer än en dag när de lurades i en fälla att äta av en förbjuden frukt. Varför trädet fanns där från första början, varför det var ett sådant brott att äta dess frukt, varför Herren satte ormen där för att uppmuntra och övertala dem att äta frukten, varför den gode Herren inte gav Adam och Eva mer förstånd än att bli lurade av ormen, har ingen någonsin förklarat för mig.

I vilket fall som helst, för detta ”hemska” brott att äta frukten från just detta träd, ändrades uppenbarligen Herrens hela plan för människosläktet omedelbart, leds vi att tro av de judiska manusförfattarna. Han var arg på Adam och Eva för detta lilla misstag, och han var inte längre en förlåtande och kärleksfull Gud, utan istället drev han i vrede ut dem ur Edens lustgård och förbannade dem ”att tjäna sitt bröd i sitt anletes svett”. Från denna lilla obetydliga incident är vi

berättat, är hela människosläktet nu förbannat med Adams och Evas "arvsynd".

Hur löjlig denna historia än är, uppstår en mängd logiska frågor. Eftersom Herren, som vi får veta, vet allt, ser allt, känner till framtiden såväl som det förflutna, och inte ett hårstrå faller från vårt huvud eller en sparv från taket utan att han vet om det, hur kommer det sig då att han inte långt i förväg visste att Adam och Eva skulle göra precis vad de gjorde, och att han skulle driva ut dem ur Edens lustgård? Han måste ha vetat detta och planerat det på det sättet innan han ens skapade dem, eller något annat. Om han visste allt detta i förväg, och i själva verket konstruerade hela universum, inklusive mänsklighetens varelser, kan Gud inte gärna undgå ansvaret för att ha planerat det på det sättet. När allt kommer omkring var mänskligheten en skapelse av Gud själv, som vet allt, ser allt, vet allt i framtiden, framåt och bakåt. Om människan visade sig vara en sådan usel syndare, måste vi också anta att Gud designade henne på det sättet och avsåg att hon skulle vara sådan.

Allt eftersom mänskligheten förökade sig, så fortsätter historien, blev hon ytterst "syndig" och Gud beslutade att han skulle dränka dem alla utom en familj, nämligen Noas. Den snälle och kärleksfulle Guden, den som vi får veta älskar oss alla, skred sedan till verket för att dränka alla dessa människor som en flock eländiga råttor. Detta inträffade, enligt en version av Bibeln som jag har (som sätter datum på allt), år 2348 f.Kr., i en syndaflod som varade i 40 dagar och 40 nätter.

Enligt de judiska manusförfattarna som skrev denna löjliga historia, byggde Noa, efter att ha blivit förvarnad av Herren, en ark och tog in i den allt levande "av allt kött, både av fåglar och av boskap, och av alla kräldjur som krälar på jorden." När vi betänker att det finns minst 10 miljoner arter av enbart insekter, för att inte tala om antalet reptiler, fåglar, djur och vad ni vill, blir denna historia sannerligen mer osannolik än sagan om Alice i Underlandet.

Inte heller det faktum att det absolut inte finns några bevis för att hela jorden var täckt av vatten år 2348 f.Kr. eller däromkring bekymrar dessa judiska manusförfattare särskilt mycket, inte heller alla dessa predikanter som går omkring och häver ur sig dessa påståenden. Samtida egyptisk historia nämner inga sådana översvämningar.

Hur motsägelsefullt är inte allt detta mot Naturens bevis framför oss! När vi ser på Grand Canyon, till exempel, som har eroderat i sina fåror under många miljoner år, när vi ser på glaciärer som har funnits i hundratusentals år, när vi ser på utvecklingen av de olika arterna såsom hästar, mastodonter eller sabeltandade tigrar, eller den mer nyliga historiska utvecklingen av människan själv som går tillbaka långt bortom 2348 f.Kr., en

människan måste helt enkelt lämna sitt förnuft, bli lättlurad som ett barn, för att tro på sådant nonsens.

Historien fortsätter sedan, och snart dyker Abraham, Isak och Jakob, den judiska rasens patriarker, upp på scenen. Enligt deras egna berättelser var dessa människor alla ett gäng moraliska vällustingar, som vi har läst om i de tidigare kapitlen. Men enligt de judiska manusförfattarna fattade Gud ett speciellt tycke för denna grupp och gav alla möjliga påkostade, långtgående och överdrivet generösa löften till dem och deras avkomma. Han ingick ett speciellt "gullegris-avtal" med dem. Judarna hävdar därmed att de har ett speciellt förbund med Gud, att de är det utvalda folket och att de har en direktlinje till Herren själv. En av deras främsta organisationer, B'nai B'rith, betyder "Förbundets söner".

Återigen uppstår frågan: varför skulle Herren, som antas vara så rättfärdig, så rättvis och så vis, ingå ett speciellt gullegris-avtal med en sådan grupp av trolösa mördare, skurkar, horkarlar, hallickar och prostituerade, som till exempel Abraham och Sara?

Det är en fantastisk historia för judarna, men en ganska dum historia för oss icke-judar att införliva i "vår" religion.

Hittills finner vi att Gud har gjort ett stort misstag med Adam och Eva och har drivit ut dem ur Edens lustgård. Deras avkomma visade sig uppenbarligen vara misslyckad. Han försökte korrigera detta andra misstag genom att dränka alla utom en familj.

Uppenbarligen var det också ett dåligt val, eftersom Noas avkomma visade sig vara så dålig att Herren beslutade att något drastiskt måste göras igen, istället för att dränka dem alla en andra gång. Eftersom mänskligheten var så ond, så elak och så syndig, beslutade han sig för att göra något riktigt meningsfullt.

I den andra delen av bibeln (som är Nya testamentet) står det att den Helige Ande sänkte sig över jungfru Maria och hon blev havande. Hon avlade "Guds enfödde Son" som skulle rädda mänskligheten från sitt hemska öde, uppenbarligen från att hamna i helvetet. Detta är sannerligen en dråplig och fantastisk historia. Att tänka sig att denne allsmäktige Skapare, som kunde skapa jorden, och solen, och Vintergatan, och galaxer miljarder ljusår bort, ett universum så vidsträckt i vilket jorden bara är en liten prick, och människan på den mer liknar en atom, att en sådan övernaturlig varelse skulle behöva sänka sig till idén att ha samlag med en jordisk varelse, och dessutom en gift judisk kvinna. Allt detta för att hon skulle kunna föda upp hans son, bara för att få honom spikad på korset, verkar så fantastiskt långsökt och idiotiskt att man ibland undrar över mänskligheten mentala hälsa som helhet.

I vilket fall som helst är det historien, så som den framställs av de judiska manusförfattarna av okänt ursprung, och hundratals miljoner människor har varit lättlurade nog att svälja den.

Hela idén om att "han dog för våra synder" är i sig inte särskilt rimlig. Det är ungefär som om till exempel ett gäng n*grer skulle begå ett antal mord, stölder och brott, och bränna ner staden Detroit, och man sedan tog en hederlig, rättrådig vit medborgare, förödmjukade honom, spottade på honom, spikade fast honom på korset och sedan drev ett spjut i hans sida så att hans blod rann, och detta skulle vara för att "sona" att dessa n*grer hade begått alla dessa brott. Vad är det för slags rättvisa? Hur skulle detta sona deras brott? Hur skulle det lära dessa n*grer en läxa på något sätt eller vis? Hela denna historia om att "Han dog för våra synder" är ungefär lika löjlig och idiotisk som det exempel jag just citerade.

I vilket fall som helst, uppenbarligen 2000 år senare, när vi ser tillbaka på det nu, kan vi verkligen inte säga att denna märkliga förödmjukande handling som Herren nedlät sig till för att "rädda mänskligheten" har fungerat, och uppenbarligen kan vi skriva upp ännu en blunder och ett misslyckande mot Guds verk.

Det verkar som om vår Skapare genom hela bibelns röda tråd och berättelse bara snubblar från ett dåligt misstag till ett annat, och inget av programmen verkar fungera som de borde. När vi kontrasterar detta med den verkliga världen och naturens lagar, ser vi hur fullständigt i konflikt detta är med vad vårt sunda förnuft, våra ögon och våra öron säger oss. Det är helt otänkbart att någon av naturens lagar någonsin skulle ha brutit samman, eller någonsin misslyckats, eller någonsin varit i konflikt med varandra. Vi känner inte till något fall där tyngdlagen upphävdes, inte heller ljusets lagar, inte heller elektricitetens lagar eller magnetismens lagar, inte heller var några andra av naturens lagar någonsin i konflikt med varandra, inte heller misslyckades de med att fungera. I själva verket har naturens lagar fungerat felfritt, oföränderligt och oskoningslöst sedan urminnes tider, och kommer utan tvekan att fortsätta att göra det i all evighet.

I vilket fall som helst, om vi bara använder ett uns av sunt förnuft och använder den intelligens som naturen så frikostigt har utrustat oss med, kan vi inte låta bli att komma till slutsatsen att Kristi framträdande på jorden och att han spikades på korset inte gjorde några stora underverk för mänskligheten. En överväldigande motsägelse som visar sig här är att judarna (som skrev Nya testamentet) sålde denna historia endast till det vita folket, och den judiska rasen, som förmodas vara Guds utvalda och Guds gynnade, trodde aldrig på denna rövarhistoria och de trodde aldrig på Kristus. Be någon predikant förklara denna idiotiska motsägelse för dig, och han kommer att ge dig en timmes dubbelspel.

Därför tonar en annan uppenbar motsägelse fram framför våra ögon, och det är: varför skulle judarna vara Guds utvalda folk, varför skulle Kristus, som är Guds Son, tvingas dö på korset för att "rädda mänskligheten" och ändå samtidigt misslyckas med att övertyga judarna, Guds utvalda folk? Det hela går inte ihop. Dessutom görs det i det första kapitlet i Matteus övertydligt att Kristus var

en direkt avkomling från Abraham, Isak och Jakob genom dessa horbockskungar David och Salomo och hela vägen fram till Josef, Kristi far. Vidare klargörs det tydligt att Kristus var en omskuren jude (i Lukas 2:21). Det står: "När åtta dagar hade gått och barnet skulle omskäras fick han namnet Jesus." Vi har därför Nya testamentet som säger att Kristus var jude, och för det andra, att han var son till Josef, som var en direkt avkomling i den långa släktlinjen från Abraham, Isak och Jakob. Samtidigt får vi dock veta att han var Guds son. Samtidigt tror inte Guds "utvalda" på det. En ganska motsägelsefull och en högst löjlig historia, milt uttryckt.

Så här står den vita människan, belastad med en religion som i den första delen till övervägande del handlar om judar och Guds förälskelse i den trolösa parasitiska rasen; och i den andra delen, om att Gud gör en gift judisk kvinna gravid och befruktar henne, som får en son, förmodligen Guds Son, men samtidigt är han son till Josef, och stolt får sin långa manliga släktlinje listad hela vägen tillbaka till Abraham, Isak och Jakob. Sedan har vi situationen där judarna själva inte tror på den andra delen av historien, nämligen Nya testamentet, men genom en enorm samordnad ansträngning som varade i ungefär 300 år övertygade de slutligen den vita romerska civilisationen om att detta skulle bli deras nya religion. Och den vita människan gick på det.

Hur dumt kan det bli?

Predikanter och missionärer kommer att göra ett stort nummer av hur Kristus gav oss "evigt liv". Det är meningen att vi ska vara så evigt och för alltid tacksamma för denna stora storsinta gåva. Detta är återigen helt i strid med vad vi ser i naturen. Vi känner inte till någon art, någon individ som naturen någonsin har gett "evigt liv" någonstans, vid någon tidpunkt. Det finns helt enkelt inte ett enda spår av bevis som stöder detta nonsens. De flesta växter lever bara en säsong, producerar sina frön och dör, bara för att en ny generation ska komma upp följande vår. De flesta däggdjur som rådjur, kaniner, prärievargar, etc., lever bara i ett till två till kanske sex år i genomsnitt, och dör. Under sin livstid har de producerat tillräckligt med avkomma för att föra arten vidare. Det finns inte ett spår av bevis för att det förhåller sig annorlunda för människan.

I vilket fall som helst, vem har sagt att vi skulle vilja ha evigt liv, även om vi kunde välja, särskilt om det kan finnas ett dystert och plågsamt helvete som väntar på oss och vi inte kan avsluta perioden av vår tortyr? Eller även om det fanns en sådan plats som himlen att komma till, vem säger att vi är särskilt förtjusta i att spela harpa för evigt och prisa Herren?

Det förefaller mig som om en sådan utsvävning skulle kunna bli fruktansvärt tråkig efter en relativt kort tid. Dessutom, när bibeln berättar för oss att de flesta av oss kommer att hamna i helvetet ändå, förmodligen omkring 99 procent, vad är det som är så fantastiskt med evigt liv? Svaret är ingenting, av

naturligtvis, och det är en stor judisk bluff. Det finns inte ett enda spår av bevis som stödjer det. Det strider mot alla de observationer som vi har bevittnat i naturen, och vi kan skriva upp även detta som ännu en del av det judiska nätverket av lögner.

När det gäller att skrämma och terrorisera offrens sinnen med helvetets djävulska, avskyvärda egenskaper, är detaljerna brutala och levande. Den store "kärleksfulle" Gud som skapade oss alla, hade uppenbarligen planerat från början att skicka 99 procent av oss till en instängd tortyrkammare där vi för evigt skulle torteras i en flammande eld och från vilken det inte finns någon återvändo.

När det gäller himlen saknas dock detaljerna helt; faktum är att beskrivningen, förutom hur den är fodrad med guld och ädelstenar och allt det där, är ganska diffus. Uppenbarligen kommer vår huvudsakliga sysselsättning att vara att prisa Herren. Jag kan inte tänka mig något tråkigare och mer ogudaktigt än att ha en enorm hjord av fångna undersåtar som frambär lovprisning dag och natt till sin herre. Så tyranniskt!

Vi får ständigt höra i bibeln att vi ska vara saktmodiga och inte fåfänga, och att varje stolthet vi kan tänkas ha är syndig. Men hur fåfänglig är inte vår förmodade Skapare? Här är han och skapar en enorm hjord, en fången publik, som kommer att tillbringa de närmaste miljontals åren med att praktiskt taget inte göra annat än att rabbla lovprisningar. Om detta är en gudomlig egenskap, då motsäger den alla de andra värden som föreskrivs i bibeln.

Å andra sidan framställs vi sedan som änglar som spelar harpa, kanske. Uppriktigt sagt har jag aldrig sett fram emot att spela harpa med någon större förväntan. Om det vore ett så underbart och glädjefyllt tidsfördriv skulle jag ha köpt en för länge sedan, men jag ser inte särskilt många andra människor som är särskilt hänförda över att spela harpa. Så, vad finns det mer att göra i himlen? Äter vi? Bär vi kläder? Sover vi? Är vi fasta varelser? Är vi en hop andar som fladdrar genom etern? Har vi vingar? Det enda svaret är att vi inte vet något om dessa saker. Allt är mycket oklart, mycket dimmigt, mycket diffust.

Och när det gäller platsen för denna underbara himmel som vi förväntas anstränga oss till det yttersta för, var exakt ligger den? Är den tusen mil ovanför jorden? En miljon mil under jorden? Hundra miljoner mil bort? Är den nära solen? Finns den i denna galax? Finns den verkligen någonstans? Och återigen är svaret oklart och diffust.

Jesus citeras som att han sa: "Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås." Ska vi då förstå det som att himlen bara är tillfällig? Tja, vissa säger att det finns en andra himmel. Så, är den också tillfällig, eller vad? Allt är mycket skissartat, mycket mystiskt, mycket grumligt och mycket tvivelaktigt. Allt har kommit ner till oss genom hundra led av andrahandshörsägen som har reviderats och skrivits om och lappats ihop hundratusen gånger, och vi förväntas ta allt som "evangeliet sanning".

Det förefaller mig som om skillnaden mellan att göra det rätta och det felaktiga skulle innebära skillnaden mellan att komma till himlen och ett evigt helvete, så borde Gud ha gjort det övertydligt vad det är han vill att vi ska göra. Om jag hade en anställd och gav honom alternativen att han genom att göra det rätta skulle belönas med en miljon dollar, men om han gjorde det felaktiga skulle jag skjuta honom, då vore det minsta jag kunde göra att klargöra precis vad det är han måste göra och vad han inte får göra.

På samma sätt, om det som bibeln säger har någon som helst giltighet (vilket det inte har), då skulle Gud sannerligen inte ha förvirrat oss med tusen olika religioner: muhammedanism, judendom, mormonism, konfucianism, kristendom och en mängd mindre trosbekännelser. Han skulle sannerligen inte ha splittrat den kristna religionen i tusen olika grenar, såsom katoliker, unitarier, metodister, "Holy Rollers" och vad ni vill, som alla fördömer och misskrediterar varandra. Även om man ville göra det rätta, vem är på rätt spår? Muhammedanerna? Judarna som inte tror på kristendomen? Hur skulle man någonsin kunna avgöra det utifrån en sådan massa av förvirring?

Hela denna sörja av skräp faller naturligtvis platt till marken. Vi återgår till våra sinnen, tar ett djupt andetag av sval, ren luft och går tillbaka till Naturens lagar, som är verkliga, som är i harmoni, som är eviga. All sanning och all kunskap härstammar från vår observation av Naturens lagar.

Vad dessa "pånyttfödda" kristna kommer att försöka snärja dig med är: "Hur förklarar du hela universum omkring dig? Någon måste ha skapat allt detta." Om de är mer sofistikerade filosofer kommer de att formulera det så här: "Det måste finnas en första orsak — och denna första orsak är Gud." Detta är ett klent antagande och en högst obefogad presumtion. Vi har inga som helst bevis för att denna presumtion har någon grund i verkligheten. Vi vet inte om universum inte har funnits här för alltid och kommer att finnas här för alltid i framtiden. Medan scenerna i Naturen ständigt förändras, är den likväl alltid densamma och Naturens lagar i sig har aldrig förändrats. De är eviga.

Faktum är att när det gäller "tid" så vet vi inte ens vad termen i sig betyder, förutom i relation till planeternas rörelser eller något annat rörligt objekt. Det kan argumenteras lika effektivt att universum alltid har funnits här, som att säga att Gud alltid har funnits här. Som svar på argumentet att någon var tvungen att skapa allt detta, kan det lika giltigt argumenteras att ja, då måste någon annan ha skapat Gud från första början. Det är precis lika rimligt att anta att universum, ständigt föränderligt som det är, inte plötsligt kunde springa fram ur intet som att Skaparen sprang fram ur intet. Det är precis lika logiskt att hävda att någon först var tvungen att skapa Gud som det är att hävda att någon först var tvungen att skapa universum.

Så vi lämnas med det uppenbara. Svaret är helt enkelt att vi inte vet hur allt började, om det ens fanns en början. Universum har, såvitt vi vet, alltid funnits här. Angående mysteriet med en Gud, eller Gudar, har vi inga bevis, vi vet ingenting, och såvitt någon kan avgöra finns det tusentals myter och berättelser och sagor om Gudar och Gudinnor, Andar och Änglar, och Djävlar och Féer och Spöken och Gremlins, men vad gäller bevis är allt vi vet att de endast är en produkt av människans livliga fantasi.

Att ge efter för den kristna filosofin är att ägna sig åt en feg flykt från verkligheten, att fly till en Alice i Underlandet-fantasivärld och att förstöra förnuft och sunt förnuft. Vi upprepar: Kristendomen föraktar fakta, bevis och resonemang. Kristendomen föraktar logik. Att bli kristen är att duka under för förvridningen av ens sinne genom judisk sinnesmanipulation. En "pånyttfödd" kristen är en pervers människa. Han har fått sina instinkter förvridna, sitt sinne ur balans, och hela sin syn på livet, syn på sex och på sin arts överlevnad fullständigt perverterad från det som han, som en naturlig människa, ursprungligen skapades till av Naturen. Han blir en förstörare av sin egen ras.

Även om frågan om att bli kristen är en gradfråga, och väldigt få människor av den vita rasen faktiskt tar det på allvar, samtycker ändå alla ganska passivt till dess dominans över vår livssyn och vårt samhälle. Detta är i sig en mycket betydande eftergift och en som har haft katastrofala effekter på den vita rasens kultur, styre och framtidsutsikter under de senaste 2000 åren. Och häri ligger den vita mannens dilemma.

I politik, i affärer, i krigföring och i alla sina andra handlingar använder han de instinkter och det sunda förnuft som Naturen har utrustat honom så rikt med. Han åberopar överlevnadens lagar, Naturens lagar och de från sin egen erfarenhet. Sedan går han till kyrkan på söndagen och får sin hjärna ommanipulerad till att förkasta allt sitt sunda förnuft. Han ger sig ut i omloppsbana i en overklig, diffus värld. Hans hjärna tappar ett kugghjul och spårar ur fullständigt från verkligheten. Han kommer ut förvirrad och tyngd av samvetskval, mitt emellan, med sin hjärna i limbo, för att återigen ta itu med världens problem på måndagen. Han förblir splittrad, mitt emellan två oförenliga världar — verklighetens värld och en overklig värld föreskriven av ett gäng judiska manusförfattare av okänd identitet. Hans sinne är förlamat av rädslan för helvetet, den eldiga gropen, den ohyggliga instängda tortyrkammaren förberedd av din snälla, kärleksfulla, barmhärtiga, nådiga (och judiska) Gud, för 99 procent av hans "älskade" offer.

Vid det här laget kan vi lika gärna ställa frågan: när exakt skapade Gud, "i sin stora vishet", helvetet och djävulen? Var det på den första dagen när han skapade himmel och jord? Existerade Kristus, en av den Heliga Treenigheten, "som alltid var", och utan tvekan måste ha existerat vid...

tiden helvetet skapades, deltog han även i designen och skapandet av helvetet? Eftersom Gud vet allt, ser allt, både framåt och bakåt, planerade han då inte därför att sända alla dessa människor som han skapade till helvetet någon gång i framtiden så att han kunde tortera dem efter behag?

Om vi tittar närmare på djävulen, ges vi förståelsen att även detta var en olyckshändelse, att Gud egentligen skapade honom som en ängel men att han "föll". Som ett resultat av denna oförklarade lilla olycka har vi en seriös antagonist på den andra sidan från Gud, som verkar tävla i en lek av katt och råtta för att fösa in fler av oss stackars olyckliga brickor på sin sida av stängslet än vad Gud förmår få över på sin sida. Sättet historien berättas för oss får det att verka som om Gud desperat försöker rädda oss alla till himlen, men djävulen är mer listig och mer lömsk och mer framgångsrik i att locka in oss i helvetet. Det verkar uppenbart att Gud förlorar och hans "olyckshändelse" vinner.

Vilken orimlig och dråplig situation detta är! Här leds vi till att tro att Gud är ofelbar, allvetande, att inte ett hår faller från vårt huvud utan att han har kontroll och ansvar, men i alla de viktigaste punkterna verkar han ha klantat sig, allt till vår, människornas, nackdel.

Först och främst gick det fel för Adam och Eva redan första dagen och de föll i en snubbeltråd som Gud uppenbarligen hade lagt ut. För det andra var han tvungen att dränka alla de miljontals avkommor som följde, utom en familj. Sedan blev de alla dåliga ändå. Denna dråpliga historia fortsätter sedan med att berätta för oss att han var tvungen att bli far till en son genom en gift judinna vid namn Maria och låt spika fast honom på korset och blöda torrt eftersom det var tänkt att rädda oss eländiga syndare från att hamna i helvetet. Men efter 2000 år gick det uppenbarligen också snett, eftersom vi idag finner färre människor än någonsin som tror på kristendomen längre, och judarna och kommunisterna tar över världen. Men i vilket fall som helst, påståendet att här finns denne allvetande ofelbare Gud, som genom en nyckfull olycka har skapat en djävul istället för en ängel. Denne djävul är nu en het konkurrent till honom, och enligt historien i bibeln, kommer han att vinna spelet och tränga in människor i "sitt" helvete (skapat av Gud) långt utöver vad den ursprunglige Skaparen kommer att kunna rädda till sin himmel. Kan du tänka dig något mer löjligt? Som en känd general en gång sa, den som tror på den sortens rövarhistoria kommer att tro på vad som helst.

Icke desto mindre finner vi att bibeln har skrivits, och hundratals miljoner medlemmar av den vita rasen har dukat under för den. Det måste förvisso finnas något annat motiv bakom det än att berätta fåniga historier, och det finns det.

Svaret blir ganska uppenbart när vi tittar på (a) vem som skrev både det Gamla och det Nya testamentet och (b) vem som gynnades därav. När vi betänker att det Gamla och det Nya testamentet var

båda skrivna av en skara slemmiga judar, då börjar hela den skändliga konspirationen att framstå som logisk.

Vi har redan granskat den judiska rasens förrädiska och konspiratoriska natur under tusentals år. Vi har också granskat deras historia och hur de, när romarna förstörde Jerusalem, slog tillbaka mot romarna, inte med vapenmakt, utan genom förräderi, list och ränksmideri. Genom att pracka på det en gång stolta och mäktiga romerska riket den självmordsbenägna kristna religionen, förstörde de Rom. Vi vet alla att tusen år av den mörka medeltiden följde på Roms fall, under vilken den vita rasen vältrade sig i okunnighet, fattigdom och vidskeplighet. Vi vet att när den vita rasen slutligen (delvis) tog sig ur denna sinnesförvridning (under renässansen), fanns juden där mitt ibland dem, fortfarande med kontroll över den vita mannens finanser, hans regering och hans religion.

Vi vet att romarna, som skapade den främsta civilisationen under antiken, och förmodligen genom tiderna, för 2000 år sedan var dominerande utan konkurrens i den då kända världen. Vi vet att detta var en av de finaste yttringarna av den vita rasens energiska och produktiva egenskaper. Vi är också medvetna om det faktum att när denna stora stolta ras väl dukade under för den svekfulla och förrädiska kristna läran, blev den aldrig densamma igen, och att den vita rasen aldrig mer har haft kontroll över sitt öde. Den parasitära juden har haft kontroll över världen ända sedan dess.

Svaret är därför helt uppenbart att kristendomen har varit, och är idag, ett kraftfullt verktyg som används av den ränkfulla och konspiratoriska judiska rasen för att övervinna, upplösa och förstöra den stora vita rasen. Den används mer ogenerat än någonsin idag för att rasblanda och påskynda den vita mannens undergång så att han kan bli mer grundligt och mer permanent förslavad och därigenom bli ett fogligt och ödmjukt, men ändå produktivt lastdjur åt den parasitära juden.

Kort sagt: juden uppfann kristendomen, påtvingade den vita rasen den för att han skulle kunna förvandla honom till en perfekt "goyim", hans term för undergiven boskap.

Ja, det är min slutsats och det är min dom. Det är den enda slutsatsen som är logisk.

Tiden är för länge sedan mogen för den vita mannen att ha en egen religion, en som formulerades av vita män, och en som utformades för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg. Det är den här bokens övergripande syfte att lägga grunden för en sådan religion.

Kapitel 18

Talmud

Den judiska trons verkliga essens är inte Gamla testamentet som sådant, inte Pentateuken eller Moseböckerna, utan den grundläggande trosbekännelsen så som den framställs i Talmud. Utåt sett bekänner sig judarna vara knutna till Gamla testamentet. Återigen är detta ett partiellt bedrägeri och även en partiell rökridå för deras verkliga program. När judiska pojkar och flickor når tretton års ålder är det inte Gamla testamentet de ägnar sig åt eller söker vägledning i, utan vid det laget har de genomgått en grundlig studie- och indoktrineringskurs i Talmud. Det är deras verkliga bibel.

Judarna hävdar att medan Moses tog emot den skrivna lagen från Gud på berget Sinai på stentavlor, tog han samtidigt emot muntliga tolkningar av den, eller den "muntliga lagen". De hävdar att detta är anledningen till att Moses stannade så länge på berget, eftersom Gud kunde ha gett honom den skrivna lagen på en enda dag. Fastän allt detta återigen är ren fiktion och judiska påhitt, är det ändå signifikant att notera deras förklaring till sin tros uppkomst.

Moses sägs i sin tur ha överfört denna muntliga lag till Josua; Josua i sin tur ska ha överfört den till de sjuttio äldste; dessa äldste förde den sedan vidare till profeterna, och profeterna till den stora synagogan. Judarna hävdar sedan att den senare överfördes successivt till vissa rabbiner tills det inte längre var möjligt att bevara den muntligt och de började skriva ner den.

Detta är återigen deras mytiska förklaring till ursprunget av deras heliga tro. Den är naturligtvis inte baserad på några fakta. Liksom resten av deras egenkonstruerade historia är det ren myt. Det är mycket tveksamt om karaktärer som Moses eller Josua ens har existerat. Icke desto mindre, om man går tillbaka till historiska källor, är det välkänt att det före kristendomens intåg fanns skolor i Palestina där "helig" judisk litteratur lärdes ut. Laglärarnas kommentarer antecknades på tabeller och listor som ett stöd för minnet, och dessa samlade bildade början på den judiska Talmud.

Det finns en lång historia härifrån och framåt vad gäller dess sammanställning och dess tillväxt till dagens Talmud. Jag vill inte ta upp utrymme för att gå in på alla de komplicerade manipulationer som ägde rum för att bygga upp den till dess nuvarande enorma volymer.

Det räcker med att säga att Mischnah är grunden och huvuddelen av hela Talmud. Denna bok accepterades av den

Judar överallt och erkändes som deras autentiska lagkodex. Med tidens gång ökade tolkningarna av denna kodex, och tvister och beslut av lagens lärda rörande Mischnah skrevs ner. Dessa skrifter, som var tolkningar av lagen, utgör en annan del av Talmud som kallas Gemarah. Totalt utgör därför dessa två delar, nämligen Mischnah, som tjänar som texten för den judiska lagen, följd av Gemarah som tjänar som en analys och tolkning av den lagen, den judiska Talmud.

Vid år 500 e.Kr. var Talmud mer eller mindre sammanställd i sin nuvarande form. Redan vid den tiden fanns det två huvudsakliga Talmuder som användes av judarna; den ena var den palestinska Talmud och den andra var den babyloniska Talmud, av vilka den senare, den babyloniska Talmud, var den mer omfattande. Den sammanställdes inte av någon enskild person eller vid någon enskild tidpunkt, utan många framstående judiska ledare arbetade med den under många år.

Den babyloniska Talmud är den som idag accepteras av majoriteten av judarna, men inte alla. När vi hänvisar till Talmud i detta kapitel, kommer vi i huvudsak att tala om den babyloniska Talmud.

Sålunda utgör Mischnah, Gemarah, Tosephoth och Maimonides Perusch Hamischnaioth, alla samlade till ett, ett omfattande verk som kallas Talmud. Den fullständiga Talmud innehåller sextiotre böcker i femhundratjugofyra kapitel.

Det är detta enorma stycke litteratur, som innehåller mycket skräp och även mycket smuts, som icke desto mindre har den grundläggande judiska läran invävd i sig och genom hela dess längd. Den drar upp riktlinjerna för förstörelsen av världens hedniska folk. Den fastställer det historiska målet för judisk kontroll över världen med all dess rikedom, förslavandet av alla folk. Den innehåller i grunden alla judiska lagar i deras förhållanden till varandra, och även i judarnas förhållande till hedningarna.

Talmud innehåller också många detaljerade råd om användningen av frukter, frön, örter, träd etc. Den går in i stor detalj på judiska högtider, om när de ska börja, när de ska sluta och hur de ska firas. Den har en omfattande mängd lagar som behandlar ämnet äktenskap och förskjutande av hustrur, deras plikter, relationer, sjukdom och många andra ämnen inom detta område.

Områdena som den täcker är nästan obegränsade. Den tar upp straff och ersättningar gällande skador. Den gör en stor sak av offer och heliga riter och helgdagar. Den går också in på ämnet reningar i stor detalj.

Talmud går vidare in på djupet gällande själva lagarna. Den har en behandling av lagar rörande köp och försäljning, lagar rörande fastigheter och handel. Den går in på behandlingen av domstolar och deras förfaranden samt bestraffning av kapitalbrott. Det

behandlar också olika typer av eder och brytandet av dessa. Den innehåller en samling av traditionella lagar och beslut som samlats in från vittnesmål från deras framstående lärda och judiska lärare.

Böckerna fortsätter i all oändlighet. Det finns knappast ett ämne som inte täcks när det gäller en judes liv. Mycket av det är trivialt, mycket av det är oerhört tråkigt. Icke desto mindre löper genom hela Talmud den grundläggande filosofin och trosbekännelsen hos juden själv, vilket gör honom till en så farlig parasit i varje samhälle han tränger in i.

Det är inte min avsikt att ägna för mycket tid åt de massiva detaljer som finns i kompendiet av Talmuds böcker. Det räcker med att säga att detta verk alltid har betraktats av judarna som heligt. De har också hållit det, och håller det fortfarande, som viktigare än de så kallade heliga skrifterna. Talmud själv visar detta mycket tydligt. I en del står det: "De som ägnar sig åt att läsa Bibeln utövar en viss dygd, men inte särskilt mycket; de som studerar Mischnah utövar en dygd för vilken de kommer att få en belöning; de som däremot åtar sig att studera Gemarah utövar den högsta dygden."

I en annan del av Talmud står det: "Den heliga skriften är som vatten, Mischnah som vin och Gemarah som aromatiskt vin."

Följande är en välkänd och högt prisad åsikt i rabbinernas skrifter: "Min son, ge akt på de skriftlärdes ord snarare än på lagens ord." Med andra ord får den unge juden som tränas för sin framtida roll och del i den judiska världskonspirationen höra om och om igen att han måste vara noga uppmärksam på Talmuds läror snarare än på själva Gamla testamentets skrivna lag. Även om båda är en del av deras underliggande religiösa tro, är det Talmuds läror som råder och är dominerande.

Genom hela Talmud används ordet Goi när man refererar till icke-judar (gentiler) och i synnerhet till de vita gentilerna och romarna. Detta är deras nedsättande term för ordet boskap, eller fä, och stavas ibland Goyim. Från tidig barndom får judarna lära sig att en gentil, vilken gentil som helst, är ett fä och ska behandlas på samma sätt som de skulle behandla boskap. Invävt i hela Talmuds undervisning är idén om fientlighet och hat mot Goyim.

Trots att Talmud inte var helt sammanställd förrän år 500 e.Kr., skrevs mycket av den före den kristna eran och vid den tid då Rom stod på sin höjdpunkt. De parasitära judarnas politik har sedan urminnes tider alltid varit att ventilera sitt häftigaste hat mot den dominerande och rådande vita maktstrukturen. Det är därför inte förvånande att mycket av hatet i Talmud är riktat direkt mot Rom.

När Babylon stod på sin höjdpunkt riktades deras mest våldsamma hat mot Babylon. Efter att de hade förstört Babylon riktades deras mest häftiga hat mot romarna. Som alltid har judarna...

invadera och sprida ut sig i ett friskt vitt produktivt samhälle. Sedan skriker de om förföljelse. De kallade romarna för tyranner. De hävdade att romarna höll Israels barn fångna. Judarna uppmanade febrilt sitt folk att endast genom förstörelsen av romarna skulle judarna befrias från vad de kallar sin fjärde fångenskap. De yrkade därför på att varje jude var skyldig att göra allt han kunde för att förstöra detta ogudaktiga rike av edomiter (Rom), som styrde hela världen.

Eftersom det dock inte alltid och överallt är möjligt att genomföra denna utrotning av Goyim, befaller Talmud att de ska attackeras åtminstone indirekt, nämligen genom att skada dem på alla möjliga sätt, och genom att på så sätt minska deras makt, hjälpa till mot deras slutgiltiga undergång. Varhelst det är möjligt bör en jude döda Goyim, och göra det utan barmhärtighet, säger Talmud.

Deras hat mot Rom kände inga gränser. De säger att furstendömet, vars huvudstad är Rom, är det som judarna ska hata mest av alla. De kallar det Esaus rike, och edomiternas rike, stolthetens rike, det ogudaktiga riket, det hädiska Rom. Det turkiska riket kallas ismaeliternas rike, vilket de inte önskar förstöra. Riket Rom måste dock utrotas, för när det korrupta Rom är förstört kommer frälsning och frihet till Guds utvalda folk. Så säger Talmud.

Som vi alla vet, så förstörde de Rom. Vapnet som var avgörande för att förstöra Rom var de självmordsbenägna kristna lärorna som judarna pränglade ut på den vita romerska civilisationen.

Talmud säger vidare: "Omedelbart efter att Rom har förstörts ska vi bli återlösta." Översatt från den judiska jargongen betyder detta att så snart de har förstört Rom kommer de att vara enväldiga. Historien visar att efter att judarna förstört och upplöst Rom med sina självmordsläror, har den vita människan aldrig återfått kontrollen över sitt eget öde.

Förstörelsen av Rom var naturligtvis inte på något sätt slutet på det judiska programmet. En jude besitter, genom det faktum att han tillhör det utvalda folket och är omskuren, en så stor värdighet att ingen, inte ens en ängel, kan vara hans jämlike, så säger Talmud. Faktum är att han anses nästan vara Guds like. "Den som slår en israelit", säger rabbi Chanina, "handlar som om han örfilar Guds gudomliga majestät." En jude anses alltid vara god, trots obegränsade synder han kan begå; inte heller kan hans synder besmutsa honom, mer än vad smuts besmutsar kärnan i en nöt, utan det smutsar bara ner dess skal. En jude betraktas alltid som en människa; hela världen är hans och allt bör tjäna honom, särskilt "djur som har mänsklig form."

I juridiska frågor: "En goi eller en tjänare är inte kapabel att agera som vittne." Dessutom får en jude ljuga och begå mened för att fördöma en

Goyim. Om detta säger Talmud vidare: "Vår lära är som följer: När en jude och en Goi kommer inför rätta, fria juden, om du kan, enligt Israels lagar. Om Goien vinner, säg till honom att det är vad våra lagar kräver. Om juden däremot kan frias enligt den hedniska lagen, fria honom och säg att det beror på våra lagar. Om detta inte kan göras, gå hänsynslöst fram mot Goien, så som Rabbi Ischmael råder."

I vilket fall som helst är deras krig mot Goyim obevekligt. De citerar Ordspråksboken 24:6 "Med klokt råd skall du föra krig mot dem" och Talmud ställer sedan frågan vidare — genom vilken typ av krig? "Den typ av krig som varje människoson måste föra mot sina fiender, vilket Jakob använde mot Esau — genom svek och list närhelst det är möjligt. De måste bekämpas utan uppehåll, tills ordningen är återställd. (Att återställa ordningen för judarna innebär det slutgiltiga judiska tyranniet över världen.) Det är alltså med tillfredsställelse jag säger att vi bör befria oss från dem och härska över dem."

Så mycket om citat från Talmud. Genom sin enorma volym döljer den det mesta av det ondskefulla och lömska materialet för Goyims ögon. Det är endast genom de intensiva och långvariga studier som följs av den judiska läran som hela innebörden av det dödliga programmet avslöjas. Det är inte min avsikt att ens delvis recensera en så omfattande samling böcker.

Det räcker med att säga att det är ett detaljerat program för att binda samman judarna under ett lagsystem och ett långsiktigt program för förintelsen av den vita rasen. Det slutgiltiga målet är den fullständiga förintelsen av hedningarna och dominansen över den hedniska världen, av vilken den vita rasen är deras mest hatade fiende.

Jag kommer ytterligare att exponera innehållet i Talmud genom att gå in mer i detalj i kapitlet om Sions vises protokoll. Eftersom Protokollen tydligare och i kortfattad essens formulerar Talmuds läror, kommer mer utrymme att ägnas åt dem.

Sammanfattningsvis, utöver vad jag redan har citerat om Talmud, täcker Protokollen och det Kommunistiska manifestet ganska väl hela området för det judiska programmet för förslavandet av världen. Protokollen och det Kommunistiska manifestet är i sig själva inget annat än en destillation av Talmuds läror. Talmud kom först, och den är i sig själv den högsta judiska huvudplanen som överskuggar alla andra judiska böcker.

Kapitel 19

Sions vises protokoll

Jag har tidigare sagt att judarna skrev fem stora böcker som har varit av överväldigande betydelse i deras program för förintelsen av den vita rasen. De två första var Gamla testamentet och Nya testamentet. Den tredje var Talmud. Den fjärde är Sions vises protokoll.

Protokollen är utan tvekan det dödligaste, det mest ondskefulla, det mest diaboliska programmet för underkuvande och förintelse av mänskligheten som någonsin uttänkts av människans kollektiva depraverade sinnen. De utgör det hemliga programmet för den inre kretsen av de mäktiga judiska insiders som styr världen. Man tror att denna krets, dessa mäktiga insiders, består av ungefär 300 män, alla judar, som alla känner varandra men är okända för resten av världen. De är också okända för den judiska anhängarskaran vars stöd de kräver och vars stöd de åtnjuter. Dessa äldste, det högsta nervcentret för den judiska diktaturens makt, har i århundraden tillskansat sig världens högsta makt. De är också det styrande organet för Kehillan och den judiska rasen.

Programmet som läggs fram i Protokollen är ett mycket koncentrerat program och det trotsar sammanfattning, eftersom det i sig självt är en sammanfattning av de dolda program som judarna har flätat samman i Talmuds komplexa och skiftande volymer. Dess program är också det destillerade koncentrerade giftet som läggs fram i Karl Marx *Das Kapital* och *Kommunistiska manifestet*. Det är också en utvidgning av den filosofi som läggs fram i det Gamla testamentet och det Nya testamentet i den judiska bibeln. Men medan det Gamla testamentet är avsett för konsumtion av det judiska medlemskapet i stort och det Nya testamentet är speciellt utformat för att förvirra och vilseleda goyerna (icke-judarna), är Protokollen en hemlig sammanställning. Under inga omständigheter fick de någonsin ses av goyernas ögon. Inte ens det judiska medlemskapet i stort skulle någonsin få veta de exakta detaljerna om vad ledarskapet hade i åtanke.

Det faktum att Protokollen nu är tillgängliga för goyerna och för den vita rasen i synnerhet är en av historiens stora tillfälligheter. De publicerades först av professor Sergyei Nilus, som var präst i den ortodoxa kyrkan i Ryssland. Han publicerade den första ryska

språkutgåva 1905. I sin inledning säger han att ett manuskript hade överlämnats till honom cirka fyra år tidigare av en vän, som intygade att det var en sann översättning av ett originaldokument stulet av en kvinna från en av de mest inflytelserika och högt initierade ledarna inom frimureriet, vid slutet av ett möte för de "initierade" i Frankrike, "detta näste för judisk-frimurerisk konspiration." Professor Nilus tillade att protokollen inte exakt är mötesprotokoll, utan en rapport, med en del som till synes saknas, sammanställd av någon inflytelserik person inom den judiska konspirationen.

Protokollen publicerades i bokform av Sergyei Nilus i Ryssland 1905. Ett exemplar av detta finns i British Museum och bär datumet för dess mottagande, den 10 augusti 1906.

Publiceringen av denna bok var ett mycket allvarligt hot mot den judiska konspirationen och Adolf Hitler säger att närhelst denna bok blir en nations gemensamma egendom kan det judiska hotet i stort sett anses vara brutet. Detta visar precis hur viktigt detta dokument är. Judarna insåg detta, och alla exemplar som man kände till existerade i Ryssland under Kerenskij-regimen strax efter revolutionen förstördes, och under hans efterträdare ansågs innehav av ett exemplar av protokollen av vem som helst i Sovjetryssland vara ett brott tillräckligt för att garantera att ägaren blev skjuten på fläcken. Det rekommenderas starkt att varje vit man och kvinna studerar detta grymma och dödliga dokument för sig själva, och övertygar sig själva om dess äkthet och får en bättre förståelse för den judiska konspirationen.

Naturligtvis fortsätter judarna att skrika om och om igen att de är förfalskningar, men vad de är förfalskningar av säger de inte, eftersom en förfalskning förutsätter att det finns en äkta artikel att förfalska. I vilket fall som helst har det judiska programmet för subversion och erövring av världen följt denna plan så troget att historiens händelser talar för sig själva. De är det bästa beviset på att protokollen är äkta.

Mr. Henry Ford, i en intervju publicerad i New York World den 17 februari 1921, lade fram fallet för Nilus kortfattat och övertygande på följande sätt: "det enda uttalande jag bryr mig om att göra angående protokollen är att de stämmer överens med vad som pågår. De är 16 år gamla och de har passat in på världssituationen fram till denna tid. De passar in nu."

Sedan Mr. Henry Ford gjorde det uttalandet har mer än 50 år förflutit. Idag kan vi med egna ögon se den världsbild som har utspelat sig under tiden. Vi kan mer exakt se bekräftelsen på det program som finns i protokollen. Praktiskt taget hela världen är nu under judisk kontroll, och så mycket mer av det dödliga programmet har nystats upp framför våra ögon att en person måste vara antingen en judisk agent eller en fullständig idiot för att förneka äktheten hos Sions vises protokoll.

Samtidigt fortsätter judarna konsekvent att förneka att Protokollen är äkta. Faktum är att de till och med har tillsatt en kommitté i senaten för att undersöka dem och utfärda en rapport om att de var förfalskade. Naturligtvis gjordes detta under ledning av sådana judiska senatorer som senator Javits och andra, med ett gott stöd av pro-judiska hantlangare. I vilket fall som helst är judarnas påstående att Protokollen är förfalskningar, och det faktum att judarna är världens största lögnare och mästare på svek, det bästa beviset på deras äkthet. Märkligt nog försöker judarna aldrig besvara de fakta som motsvarar de hot som Protokollen innehåller, och sannerligen är korrelationen mellan Protokollens profetia och den fullbordan som redan har åstadkommits alldeles för uppenbar för att kunna argumenteras bort. Detta vet judarna mer än väl, och därför argumenterar de aldrig om själva materialet i Protokollen och den uppenbara utvecklingen av konspirationen framför våra ögon.

I vilket fall som helst är de djävulska planer som beskrivs i Sions vises protokoll inte nya i den judiska historien. De avslöjar den judiska nationens samfällda handlingsplan som har utvecklats genom tiderna och redigerats av de Äldste själva fram till detta datum. Enligt uppteckningar från den hemliga judiska sionismen hade kung Salomo och andra judiska lärda män, år 929 f.Kr., redan tänkt ut ett system i teorin för en fredlig erövring av hela universum genom Sion.

Allteftersom historien utvecklades utarbetades detta system i detalj och slutfördes av män som därefter initierades i detta program. Dessa lärda män beslutade att, med vilka medel som helst, erövra världen för Sion med den Symboliska Ormens list, vars huvud skulle representera dem som har initierats i den judiska administrationens planer, och ormens kropp skulle representera det judiska folket. Administrationen skulle alltid hållas hemlig, även för den judiska nationen själv. När denna orm trängde in i hjärtat på de nationer som den mötte, undergrävde och förtärde den all icke-judisk makt i dessa stater. Det är förutsagt att ormen fortfarande har kvar att avsluta sitt arbete, genom att strikt hålla sig till den utstakade planen, tills den bana som den måste löpa avslutas genom att dess huvud återvänder till Sion och tills ormen, genom detta medel, har fullbordat sin runda i Europa; den kommer då att omsluta hela världen. Detta ska den uppnå genom att använda alla möjliga medel, genom att underkuva länder genom ekonomisk erövring, genom propaganda, genom list, genom knep, genom svek, genom krig, genom finanser, genom våld eller genom vilka nödvändiga medel som helst.

Var och en som studerar Talmud kommer att finna inbäddat i mycket agnar och andra långrandiga utläggningar kärnan i det program som föreskrivs i Protokollen. För att visa att den djävulska konspiration som förkroppsligas i Protokollen inte är ny, har vi samma principer och moral som i de senare dagarnas Protokoll (vilka egentligen är lika gamla som stammen själv) framlagda i 1400-talets program som trycktes i en fransk tidskrift.

finansierat av familjen Rothschild och publicerat 1889. Fyrahundra år tidigare, den 13 januari 1489, skrev Chemor, judisk rabbin i Arles i Provence, Frankrike, till det stora Sanhedrin, som då hade sitt säte i Konstantinopel, för att be om råd, då folket i Arles hotade synagogorna. Vad borde judarna göra? Detta var svaret:

"Kära älskade bröder i Moses,
Vi har mottagit ert brev där ni berättar för oss om den oro och de olyckor som ni utstår. Vi genomborras av en stor smärta att höra det, liksom ni själva.

De stora satrapernas och rabbinernas råd är följande:

1. Vad gäller det ni säger om att kungen av Frankrike tvingar er att bli kristna: gör det, eftersom ni inte kan göra annat, men låt Moses lag bevaras i era hjärtan.

2. Vad gäller det ni säger om ordern att beröva er era ägodelar (lagen var den att vid konvertering gav judar upp sina tillgångar): gör era söner till köpmän så att de lite i sänder kan beröva de kristna deras.

3. Vad gäller det ni säger om att de gör försök på era liv: gör era söner till läkare och apotekare, så att de kan ta de kristnas liv.

4. Vad gäller det ni säger om att de förstör era synagogor: gör era söner till kaniker och klerker så att de kan förstöra deras kyrkor.

5. Vad gäller de många andra trakasserier ni klagar över: se till att era söner blir förespråkare och advokater och se till att de alltid blandar sig i statens angelägenheter, för att genom att lägga de kristna under ert ok kunna dominera världen och hämnas på dem.

6. Vik inte från denna order som vi ger er, ty ni kommer genom erfarenhet att finna att, förödmjukade som ni är, kommer ni att nå den faktiska makten.

Undertecknat V.S.S.V.F.F., Judarnas Prins,
21:a Caslue (november 1489)

År 1844, precis innan de judiska revolutionerna 1848 svepte över större delen av Europa, publicerade Benjamin Disraeli, vars riktiga namn var Israel och som var en döpt jude, sin roman *Conningsby*, i vilken han avslöjade följande: "världen styrs av helt andra personligheter än vad som föreställs av dem som inte befinner sig bakom kulisserna." Han gick till och med så långt som att visa att alla dessa personligheter var judar.

En karta över den symboliska ormens förlopp visas enligt följande: dess första etapp i Europa var år 429 f.Kr. i Grekland, där ormen på Perikles tid först började äta sig in i makten hos den

olycksaliga land. Det andra stadiet var i Rom vid ungefär samma tid som Julius Caesar. Det kan komma som en överraskning för många läsare att Julius Caesar, som förmodligen har fått mer berömmelse och publicitet än någon annan romare, var en värdefull agent för judarna. Det var av denna anledning som han mördades av en liten grupp patriotiska romare som riskerade sina liv för att försöka avvärja förstörelsen av den romerska republiken. Judarna grät och skrek runt Julius Caesars kropp, som de alltid gör när en av deras egna agenter har blivit dödad.

Det tredje stadiet äger rum i Madrid på Karl V:s tid, år 1552. Det fjärde i Paris omkring 1790 vid tiden för Ludvig XVI och den franska revolutionen. Den symboliska ormens femte rörelse är förlagd till London från 1814 och framåt efter Napoleons fall. Nästa och sjätte stadium, den symboliska ormen, rör sig vidare till Berlin 1871 efter det fransk-tyska kriget. Det sjunde stadiet äger rum i S:t Petersburg, över vilket ormens huvud är ritat under årtalet 1881. Alla dessa stater som ormen har genomkorsat har fått sina fundament och sina konstitutioner skakade i sina grundvalar.

Det finns totalt 24 protokoll och vart och ett av dem är laddat med dödligt koncentrerat gift. Termen "Goyim" används genomgående och det är en judisk term för hedningar eller icke-judar. Det är en nedsättande term och är synonym med ordet boskap. Med andra ord ser de på hedningarna (inklusive den vita rasen) som så mycket boskap som ska manövreras, fösas runt och slutligen slaktas eller förslavas till förmån för judarna.

Som tidigare nämnts anses en del av protokollen saknas. Jag misstänker starkt att det material som behandlar den oerhört kraftfulla del som den judeo-kristna bluffen har spelat i underkuvandet av "Goyim" är det som saknas. Eftersom professor Nilus också var präst, kan han själv ha raderat eller förstört denna del, då han kände att den var skadlig för hans kyrka.

I vilket fall som helst är protokollen, så som vi har dem, ofullständiga. Icke desto mindre innehåller de på sina 70 korta sidor så mycket som är grundläggande i det judiska programmet att det är absolut nödvändigt för oss att studera dem. De är avgörande för vår förståelse av det judiska tänkandet och deras taktik.

I nästa kapitel går jag därför igenom texten i de 24 protokollen i förkortad form.

Kapitel 20

Protokollens text

Följande är en sammanfattning av de 24 protokollen. Vid sammanfattningen av dem var man tvungen att utelämna mycket.

De uttryckta idéerna är implicit judarnas egna, inte mina.

Vi bör hålla i åtanke att dessa protokoll skrevs för minst 70 år sedan, och formulerades århundraden tidigare.

Protokoll nr 1

Detta protokoll är en koncentrerad avhandling om den politiska maktens grunder. Det behandlar alla naiva fantasier om demokrati, om självbestämmande och många andra illusioner som vi har vårdat under alla dessa år, och skildrar dem som ett rent bedrägeri.

Det hävdas att politisk frihet endast är en idé, men aldrig ett faktiskt faktum. Idén om frihet kan användas som ett bete för att locka folkmassorna till ens eget parti i det enda syftet att krossa ett annat parti som innehar makten. Slutsatsen dras att, enligt naturlagen, ligger rätten i kraften och rätten ligger i makten. Det påpekas att en nations blinda makt inte kan existera en enda dag utan vägledning. För att gripa denna makt underlättas uppgiften om motståndaren själv har smittats av idén om frihet eller så kallad liberalism, och för en idés skull är villig att avstå en del av sin makt. I vilket fall som helst är hela idén om självstyre en bluff och ett bedrägeri och har använts som en illusion för att fånga pöbeln, som när de lämnas åt sig själva undantagslöst slutar i förödelse.

Anarki är något som juden främjar obevekligt. Medan de har fullständig kontroll över statens finansiella makter, främjar de inbördes stridigheter, som de snart förvärrar till strider mellan klasser, i vars mitt stater brinner ner och deras betydelse reduceras till en askhög.

När en stat har utmattat sig själv i sina egna konvulsioner, oavsett om dess inre splittring för den under yttre fienders makt eller genom inbördeskrig, kan den då, i vilket fall som helst, räknas som oåterkalleligt förlorad och i judarnas makt.

De rationaliserar sedan att det inte finns något omoraliskt i att använda list, slughet, förräderi eller något annat medel för att bringa en stat under deras makt. De säger trots allt att om en stat bekämpar en yttre fiende kommer de att använda samma medel av förräderi, slughet, svek eller något annat medel för att vinna ett krig och övervinna den fiendens stat. Därför, vad är skillnaden med att föra krig internt mot den staten om makterna som står i deras väg är deras fiender?

De fortsätter sedan med att visa att despotism är den enda möjliga formen av styre, att pöbeln är en blind man, en blind kraft utan möjligt ledarskap. Även om en ledare framträder ur pöbeln, har han inget program, han har ingen aning om principerna för politisk vägledning. Det finns ingen möjlig framgång i att vägleda dessa folkmassor med hjälp av förnuftiga råd och argument. För varje invändning, en motsägelse, hur meningslös den än må vara, kan framföras. En sådan meningslös invändning kan finna mer gunst hos folket än förnuftet. Folkets förmåga till resonemang är trots allt rent ytlig. Massorna styrs enbart av småaktiga lidelser, obetydliga övertygelser, seder, traditioner och sentimental teoribildning. Som ett resultat faller de offer för partitvister, vilket hindrar varje form av överenskommelse, även på grundval av ett helt rimligt argument.

Politik har ingenting med moral att göra. Varje härskare som styrs av moral är en oskicklig politiker och är därför mycket sårbar och instabil på sin tron. Den som önskar härska måste ta till både list och svek. Resultatet helgar medlen. Därför, säger judarna, är deras avsikter inte så mycket riktade mot vad som är gott och vad som är moralliskt, utan mot det som är nödvändigt och nyttigt.

De hävdar därför att inget folk är kapabelt att styra sig självt som tror att de kan styra med majoritetens gemensamma samtycke och för allas bästa. De har därför tränat sina egna män från barndomen för oberoende styre, vilka förstår mekaniken i att styra pöbeln och styra nationer. "Det är otänkbart," (säger de, för pöbeln att styra sig själva) "för en plan som är uppdelad i lika många delar som det finns huvuden i pöbeln förlorar all homogenitet och blir därigenom obegriplig och omöjlig att verkställa." Följaktligen påpekar de att det enda sättet att styra är genom tillämpning av ledarskapsprincipen. Slutsatsen är oundviklig att en tillfredsställande regeringsform för vilket land som helst är en som är koncentrerad i händerna på en ansvarig person. Utan en absolut despotism kan det inte finnas någon existens för civilisationen, som inte upprätthålls av massorna, utan av deras ledare, vem den personen än må vara. Pöbeln är vild och uppvisar vildsinthet vid varje tillfälle.

De anser därför att de utan tvekan har rätt att styra inte bara en nation, utan alla nationer, och att de inte får stanna vid

bestickning, svek och förräderi när de bör tjäna till att uppnå deras mål. Deras lösenord är Våld och Skenmanöver. Snarare än att erövra stater med vapenmakt vill de marschera längs den fredliga erövringens väg och ersätta krigets fasor med mindre våldsamma och mer tillfredsställande dödsdomar, som de utmäter åt alla som står i vägen för deras maktövertagande. I själva verket lägger de stor vikt vid nödvändigheten av att upprätthålla den terror som tenderar att framkalla blind underkastelse. Rättvis men skoningslös stränghet är den största faktorn i statens styrka, ”genom läran om stränghet ska vi triumfera och underställa alla regeringar vår super-regering.”

De erkänner att de, judarna, redan långt tillbaka i forntiden var de första att bland folkmassorna ropa orden ”Frihet, Jämlikhet, Broderskap”. De har använt dessa ord, eller deras motsvarighet, oräkneliga gånger sedan dess och har fått dem upprepade av dumma papegojor, som från alla håll flög ner på dessa beten och med dem förde bort världens välbefinnande, förde bort individens sanna frihet, som tidigare var så väl skyddad mot pöbelns tryck. De påpekar att Goyim inte noterade motsägelsen i innebörden av dessa ord och inte såg att det i naturen inte finns någon jämlikhet, att det inte kan finnas frihet; att naturen själv har fastställt olikhet i sinnen, karaktärer och förmågor lika oföränderligt som hon har fastställt underordning under sina lagar.

Judarna visar att den vita människan, som de kallar Goyim, har styrt genom sin adel endast genom dynastier. I dessa förde fadern vidare till sonen kunskap om de politiska angelägenheternas gång på ett sådant sätt att ingen skulle känna till det utom medlemmar av dynastin och ingen kunde förråda det för dem som styrdes. Allteftersom tiden gick och de judiska idéerna om demokrati trängde allt längre in i det vita folkets tänkande och styre, blev de härskande dynastiernas sanna position förvirrad och deras politiska färdigheter gick förlorade. Detta var till stor hjälp för den judiska sakens framgång med att ta över dessa nationer.

Därför, genom att ropa orden ”Frihet, Jämlikhet och Broderskap”, förde de till de judiska leden, tack vare sina egna agenter, hela legioner som bar deras fanor med entusiasm. Hela tiden var dessa ord frätande maskar som arbetade och borrade sig in i Goyims välbefinnande, satte stopp överallt för fred, lugn och solidaritet och förstörde alla fundament i Goyim-staterna.

Judarna visar att deras triumf gjordes mycket lättare av det faktum att de i sina relationer med de män som de ville ha, alltid arbetade på det mänskliga sinnets mest känsliga strängar, nämligen på deras lystnad efter pengar, på deras dumhet och på omättligheten i människans materiella behov. Medan var och en av dessa mänskliga svagheter tagna för sig är tillräckliga för att förlama initiativförmågan, så kan de, tagna tillsammans...

tillsammans överlämnar det helt och hållet människors vilja till förfogande för dem som har betalats för sitt svek och sitt förräderi. Genom att använda makten i sitt guld, sina finansiella krafter, och genom att använda list, svek och förräderi har de gjort det möjligt att ersätta folkets representanter och i deras ställe sätta sina lakejer och sina agenter.

Protokoll nr 2.

Judarna avslöjar häri den oerhörda vikten av att anstifta och föra ekonomiska krig och militära krig mellan Goyim-staterna. Krig har ofta kallats för "den judiska skörden". Det är med hjälp av krig som judarna skördar och lägger grunden för judisk dominans. När krigen är över är båda sidor ödelagda och utlämnade till den internationella judiska finansens nåd. De säger: "våra internationella rättigheter kommer att utplåna nationella rättigheter." Samtidigt som de utplånar enorma tillgångar, som tidigare var i händerna på Goyim under krigets frenesi och passioner, och lägger stora delar av båda sidor av de icke-judiska nationerna i ruiner, finner båda sidor sig i ekonomisk nöd och djupt skuldsatta när kriget är över. Sålunda finner vi judarna skörda en trefaldig skörd från krig: för det första gör de en enorm vinst på ammunitionstillverkning och andra finansiella krigsresurser, för det andra kan de därigenom försvaga den vita rasens rasmässiga uthållighet genom att skicka ut blomman av de vita nationernas manlighet i strid på båda sidor, för det tredje, när kriget är över och båda sidor ligger utmattade, snärjer judarna de icke-judiska nationerna ytterligare genom att kedja fast dem med enorma skuldsättningar och driva in ränta på ränta. Därigenom snärjs de vita nationerna (och den vita rasen) ytterligare i träldom och det judiska strypgreppet dras åt progressivt.

Judarna skryter sedan om hur de väljer Goyim-administratörer för offentliga ämbeten, människor som ska agera frontfigurer för dem och vars lojalitet som hantlangare de kan räkna med. Naturligtvis kommer detta att vara människor som är villiga att vara förrädare mot den vita rasen och som vet mycket lite om konsten att styra. Bakom dessa lakejer kommer deras egna judiska rådgivare att finnas, vilka de hävdar är lärda män och genier, speciellt framavlade och uppfostrade från tidig barndom för att styra hela världens angelägenheter.

Den sista delen berättar om den kraftfulla roll som pressen spelar i judarnas händer, "genom pressen har vi fått makten att påverka medan vi själva förblir i skuggan; tack vare pressen har vi nu guldet i våra händer, trots att vi har varit tvungna att samla in det ur hav av blod och tårar."

De sammanfattar det hela med att säga att det judiska systemets triumf kommer att misslyckas om den praktiska tillämpningen av det inte baseras på en sammanfattning av det förflutnas lärdomar i ljuset av nuet.

Sålunda ser vi hur maktens tyglar samlas i judarnas händer genom deras förrädiska metoder. Dessa är: genom användning av krig; genom att störtade nationer försätts i skuldsättning; genom kontroll av marionetter som placeras på maktpositioner; genom skicklig användning av pressen för att ständigt hävda att våra krav förutsätts vara oumbärliga, för att ge röst åt folkets klagomål, för att uttrycka och skapa missnöje. Och sist men inte minst, guldets makt.

Protokoll nr. 3

Med överlägsen arrogans och högsta förtroende säger judarna till oss: "att vårt mål nu bara är några få steg bort. Den gamla, långa väg vi har vandrat är nu redo att sluta sin cykel av den Symboliska Ormen, genom vilken vi symboliserar vårt folk. När denna ring sluts, kommer alla Europas stater att vara låsta i dess grepp som i ett kraftfullt skruvstäd."

De avslöjar vidare hur de tänker låsa oss, Goyim, i sitt kraftfulla skruvstäd. Medan Goyim tror att de har konstitutioner som är tillräckligt starka för att hålla statsskeppet på rätt köl, har judarna våra kungar, härskare och representanter omgivna av sina rådgivare som "råder" dem till det ena dåraktiga, oansvariga draget efter det andra. Genom att röra upp en mängd förvirrade frågor vidgar de alltmer klyftan mellan härskarna och folket. Med pressens makt i judarnas händer uppmuntrar de å ena sidan till maktmissbruk från härskarnas sida. Genom att å andra sidan agitera och röra upp pöbeln kommer de att "lägga den sista handen vid förberedelserna för att störta alla institutioner, och allt kommer att flyga i luften under den galna pöbelns slag."

Under tiden, genom att ständigt förvärra och framkalla finansiella och ekonomiska kriser, kedjas hela folket fast vid tungt arbete genom fattigdom, fastare än de någonsin kedjades vid slaveri och livegenskap. "Vår makt ligger i bristen på mat och arbetarens fysiska svaghet, för genom allt vad detta innebär görs han till en slav under vår vilja." Därigenom främjar de ytterligare det hat och den avundsjuka som ska få pöbeln att vända sig mot och utplåna alla dem som utgör ett hinder i vägen för judarna och deras maktövertagande. "När timmen slår för vår suveräne Herre över hela världen (med andra ord den judiske diktatorn) att krönas, är det dessa samma händer som kommer att sopa bort allt som kan vara ett hinder för detta." När dessa pöbelhoper sedan rasar och förstör, har judarna sett till att de inte kommer att röra deras egendom, eftersom tidpunkten för attacken endast kommer att vara känd av judarna, och de har förberett sig för att vidta åtgärder för att skydda sitt eget.

De erkänner öppet att de iscensatte den franska revolutionen och att hemligheterna bakom dess förberedelser var väl kända för dem, ty "det var helt och hållet våra händers verk."

De hånar ordet "frihet" och säger att det betyder absolut ingenting annat än att det är ett användbart verktyg för dem att använda för att uppvigla pöbeln och få hela samhällen av män att kämpa mot varje slag av kraft, mot varje slag av auktoritet. Pöbeln, under judarnas kontroll, kommer då att döda de sista resterna av hedniskt (Gentile) ledarskap och frikänna brottslingarna så att pöbeln i slutändan oavsiktligt hjälper judarna att kröna "Kung-Despoten av Sions blod, som vi förbereder för världen."

Protokoll nr 4

Här avslöjar judarna öppet för oss att de har organiserat hedningarna i frimurarordnar, vilka är ett av deras mest kraftfulla verktyg för att kontrollera världen och för att driva de hedniska staterna i fördärvet för deras totala judiska övertagande av världen. "Hedniskt frimureri tjänar blint som en skärm för oss och våra syften, men handlingsplanen för vår kraft, till och med dess själva vistelseort, förblir för hela folket ett okänt mysterium."

För att ytterligare driva konspirationen till dess slutgiltiga slutsats är det nödvändigt för judarna att förstöra alla fundament som Goyim-samhället har byggts på. De kommer dessutom att hålla Goyim så upptagna med att tjäna sitt levebröd att han inte kommer att ha tid att tänka eller lägga märke till vad som pågår. Medan Goyim arbetar och tjänar sitt levebröd och ägnar sig åt industri och handel, kommer juden att ägna sig åt spekulation. Detta kommer att resultera i att allt som produceras från jorden, eller genom industrin, glider dem ur händerna och övergår i spekulation och hamnar i judarnas händer. Efter att ha förstört alla moraliska principer bland hedningarna, det vill säga det vita folket, och efter att ha vänt deras sinnen helt mot industri och handel och att tjäna sitt levebröd, kommer de att föra dem till ett stadium där "deras enda vägledare är vinst, det vill säga guld, som de kommer att upphöja till en veritabel kult, för de materiella njutningars skull som det kan ge. Då kommer timmen att slå när, inte för att uppnå det goda, inte ens för att vinna rikedom, utan enbart av hat mot de privilegierade, de lägre klasserna av Goyim kommer att följa vår ledning mot våra rivaler om makten, de intellektuella bland Goyim," i syfte att förinta dem.

Återigen kommer Goyims dumhet att användas för att förinta deras egna.

Protokoll nr 5

(Endast ämnesrubriker)

Skapandet av en intensifierad centralisering av regeringen. Metoder för att gripa makten genom frimureri. Orsaker till omöjligheten av överenskommelser mellan stater. Judarnas tillstånd av "predestination". Guld — staternas maskineri. Betydelsen av kritik. "Skådespels"-institutioner. Trötthet av ordsvammel. Hur man tar ett grepp om

allmänna opinionen. Betydelsen av personligt initiativ. Superregeringen.

Protokoll nr 6

Etablerandet av enorma judiska finansiella monopol, innehållande reservoarer av kolossala rikedomar, preciseras härmed. Dessa monopol kommer att vara så kraftfulla att varje hedningars förmögenhet kommer att bero på dem i en sådan utsträckning att de icke-judiska förmögenheterna inte kommer att kunna existera utanför kontrollen och manipulationen av dessa judiska monopol. Idag ser vi dessa som ett etablerat faktum. Oavsett vilken verksamhet man tittar in i, vare sig det är olja, socker, film, TV-nätverk, stål, järnvägar, biltillverkning och hundra andra verksamhetsgrenar, är de alla i händerna på judarna.

Samtidigt som de samlar landets alla rikedomar i enorma judiska monopol, säger de fortfarande att de på alla möjliga sätt måste utveckla betydelsen av sin superregering genom att representera den som beskyddare och välgörare för alla dem som frivilligt underkastar sig dem.

Nästa avsnitt behandlar medlen för att beröva Goyim deras land, och de säger uppriktigt att detta måste göras, oavsett kostnaden. Det bästa sättet att åstadkomma detta är att belasta mark och egendom med skulder och därigenom hålla den i ett tillstånd av ödmjuk, kontinuerlig och villkorslös underkastelse.

Ett ytterligare sätt att beröva det vita folket deras surt förvärvade pengar och egendom är först och främst för judarna att ägna sig åt spekulation och monopolisera den. På detta sätt dränerar de industrin och arbetet och kapitalet och jorden, och överför till judiska händer alla världens pengar. "Då kommer Goyim att böja sig för oss, om inte av någon annan anledning så för att få rätten att existera."

För att bringa ytterligare ruin över Goyim kommer de att genom propaganda främja och uppmuntra ett girigt krav på lyx som kommer att sluka alla inkomster de kan ha kvar. "Vi skall höja lönerna, vilket dock inte kommer att medföra någon fördel för arbetarna, ty samtidigt skall vi framkalla en prisstegring på de nödvändigaste livsförnödenheterna, under förevändning att det beror på jordbrukets nedgång." Utöver detta kommer de ytterligare att uppmuntra och vänja arbetare vid anarki och dryckenskap. Samtidigt kommer de att vidta alla möjliga åtgärder för att utrota alla Goyims utbildade krafter från jordens yta.

Medan de gör allt detta kommer de att maskera sin avskyvärda förstörelse av den vita rasen under en påstådd brinnande önskan att tjäna arbetarklassen och de stora principerna för politisk ekonomi.

Protokoll Nr. 7

För att stödja och genomdriva alla dessa ondskefulla program för ekonomisk strypning av Goyim, planerar judarna en intensifiering av rustningar, en ökning av polisstyrkor och sådd av jäsning, tvedräkt och fientlighet över hela världen. När de är klara kommer allt som finns kvar i världens alla olika länder att vara massorna av proletariatet, några få miljonärer hängivna judiska intressen, samt polis och soldater.

Genom att ha judiska agenter i regeringarna i världens alla länder; genom ekonomiska fördrag, genom låneförpliktelser; genom den jäsning och de fientligheter de har skapat; kommer de med sina intriger att ha så snärjt in alla trådar i världens regeringar att ingen av dem kommer att kunna agera utan att judarna manipulerar maktens spakar.

Om något land vågar motsätta sig dem, kommer judarna då kollektivt att organisera sina grannar i ett gemensamt företag för att tillsammans stå emot det landet och förstöra det landet genom universellt krig. Hur skrämmande och verklig denna makt är visades i andra världskriget när Tyskland, genom mod och styrka, skakade av sig juden, varpå judarna omedelbart genom ondskefull propaganda, intriger, finansiella medel och andra maktfaktorer organiserade de omgivande grannarna i ett bestialiskt förintelsekrig.

Detta kan de göra eftersom de, som de säger, "Vi måste tvinga Goyims regeringar att vidta åtgärder i den riktning som gynnas av vår vittomspännande plan, som redan närmar sig den önskade fullbordan, genom vad vi ska framställa som den allmänna opinionen, i hemlighet främjad av oss genom medlen från den så kallade 'Stormakten' — Pressen, som, med några få undantag som kan ignoreras, redan helt är i våra händer."

Skulle Europa hamna utanför deras kontroll, då är judarna beslutna att visa sin styrka genom att svara med kanonerna från Amerika, eller Kina, eller Japan, för att krossa Europa, om nödvändigt.

Protokoll Nr. 8

Manipuleringen av domstolarna diskuteras härmed. Deras plan är att förstöra den vite mannens lagstadgade domstolar och degradera och degenerera dem till en juridisk djungel. Vidare, för att förlama och trakassera ärliga medborgare, planerar judarna först och främst att kraftigt bemanna hela rättssystemet med sin egen sort. Om vi ser oss omkring idag är det knappast möjligt att ignorera hur kraftigt judiskt infekterat vårt rättssystem är. Majoriteten av domarna är judar. Antalet advokater är kraftigt dominerat av judar.

Men för att åstadkomma sina uttänkta och perversa beslut och rättfärdiga dem inför allmänheten gör de det till en fin vetenskap att dölja sina

idiotiska beslut med de mest högklingande, upphöjda moraliska principer omvandlade till juridisk form. För att träna upp sin ras av advokater för allt detta invecklade förräderi och mygel, har de skolor som förbereder deras utvalda personal genom en speciell, super-pedagogisk utbildningskurs i sina speciella judiska skolor. Med sin specialutbildning kommer de att "göras bekanta med hela baksidan av den mänskliga naturen, med alla dess känsliga strängar som de kommer att behöva spela på."

Judarna ägnar sig kraftigt åt studier i ekonomi, inte för att klargöra frågorna, utan för att desto bättre kunna förvirra dem. Kring deras regering, det vill säga den judiska regeringen, kommer det att finnas en hel konstellation av bankirer, industrialister, kapitalister och framför allt — miljonärer, eftersom, som de säger, allt kommer att avgöras av penningfrågan. Judarna kommer att installera hedniska bulvaner för att leda regeringsdepartement, men de kommer att vara människor och personer vars förflutna och rykte är sådana att de har kriminell inblandning, människor som har ett mörkt, grumligt dolt förflutet och som är lätta att utpressa. Sådana människor företräder aldrig sin egen ras intressen, utan är rena förrädare mot den vita rasen, och detta, som judarna säger, "för att få dem att försvara våra intressen till sitt sista andetag."

Protokoll nr 9

Judarna gör en fullständig och detaljerad studie av karaktären hos folket i det land som de avser att förstöra. Genom försiktig tillämpning av denna princip, "kommer ni att se att inte ett decennium kommer att gå innan den mest envisa karaktär kommer att förändras och vi ska lägga till nya människor till leden av dem som redan underkuvats av oss."

De anförtror att de frimureriska lösenorden "Frihet, Jämlikhet, Broderskap" har varit ett kraftfullt verktyg för förstörelsen av de olika nationerna i världen. Fastän dessa ord uttrycker en meningslös och omöjlig idealism, så hör det inte till saken. Det har varit oerhört användbart och har fungerat.

En kort diskussion följer sedan om användningen av artificiellt kontrollerad antisemitism som är oerhört användbar för dem för hanteringen "av våra mindre bröder." Med andra ord, kontrollerad antisemitism är ett mycket användbart verktyg för att förena och få alla judar i linje i samarbete med deras världsomspännande mästarplan.

För judarna finns det inga kontroller eller gränser för omfattningen av deras verksamhet. Deras superregering begränsas inte av några lagar eller villkor. "Vid rätt tidpunkt ska vi, lagstiftarna, verkställa dom och straff, vi ska dräpa och vi ska skona, vi, som huvud för alla våra trupper, är beridna på ledarens springare."

De har snärjt in i sitt nätverk tjänster från personer av alla åsikter, av alla doktriner, demagoger, socialister, kommunister och utopiska drömmare av alla slag. Var och en av dem har fått en uppgift. Var och en av dem, för egen räkning, gnager bort på de sista resterna

av auktoritet, strävande efter att störta alla etablerade former av ordning. "Genom dessa handlingar befinner sig alla stater i tortyr — men vi kommer inte att ge dem fred förrän de öppet erkänner vår internationella superregering, och med undergivenhet."

Med tanke på att dessa protokoll skrevs för över 70 år sedan, skröt judarna redan då öppet om att de redan hade i sina händer rättskipningen, genomförandet av val, pressen, den personliga friheten, men framför allt utbildningen och fostran av de unga människorna. De skryter vidare med att de har lurat, använt och fördärvat Goyims ungdom genom att föda upp dem med principer och teorier som judarna vet är falska.

De skryter vidare öppet om att de i de västerländska länderna har ett medel och en manöver av en sådan förfärande terror att även de allra modigaste hjärtan kommer att darra. De har underjordiska banor kallade Metropolitains "dessa underjordiska korridorer som, innan tiden är inne, kommer att drivas under alla huvudstäder och varifrån dessa huvudstäder kommer att sprängas i luften med alla sina organisationer och arkiv."

Protokoll nr 10

Som illustration till hur lätt det är att lura Goyim, konstaterar judarna rakt ut att folket är helt nöjda med det yttre skenet hos sina regeringar och inte har den blekaste förståelse för den underliggande innebörden av ting eller de handlingar som pågår bakom kulisserna. För att hålla det på det sättet är det viktigt att alla frågor inte bör beröras direkt och öppet inför folket. Genom att inte namnge en princip lämnar judarna sig själva fria för vilken handling de än väljer. En politisk skurk, som är en usling men begåvad, kommer att beundras av pöbeln för sin oförskämda djärvhet.

Den judiska hierarkin har utarbetat en huvudplan för att upprätta en ny grundläggande struktur som omfattar alla jordens nationer (Förenta Nationerna). De avser att föra alla folk under sin ende despotiske judiske diktator genom att först utsätta världens folk för ett sådant fruktansvärt lidande, förvirring och plåga att de kommer att kasta upp sina händer i desperation. Judarna kommer då att erbjuda dem lösningen på alla deras problem. Genom en statskupp som de då kommer att åstadkomma, kommer de att sätta sig själva på världens tron.

Några av verktygen för att åstadkomma detta är att ge alla en röst utan åtskillnad mellan klasser eller utan kvalifikationer; genom att förstöra betydelsen av familjen och dess pedagogiska värde bland Goyim; genom att skapa en blind mäktig kraft av pöbeln som aldrig kommer att vara i stånd att röra sig i någon riktning utan vägledning av de judiska agenter som satts i spetsen som ledare för pöbeln.

Judarna är väl medvetna om ledarskapsprincipen och har utnyttjat den från början av sin historia för att föra dem till det nuvarande maktstadiet. De inser att ett regeringssystem måste

komma färdiga från en hjärna och får inte delas upp i bråkdelar från mångas sinnen. Medan det är tillåtet för en utvald skara i deras hierarki att ha kännedom om den allmänna handlingsplanen, får de inte diskutera detaljerna eftersom det skulle förstöra dess konstfulla utformning, de ingående delarnas inbördes beroende och den hemliga innebörden i varje klausul.

De ser mycket pessimistiskt på nyttan av en konstitution som ett medel att skydda folket från deras konspiration. De konstaterar öppet: "en konstitution är, som ni väl vet, inget annat än en skola för tvedräkt, missförstånd, gräl, meningsskiljaktigheter, fruktlösa partiagitationer, partinycker — med ett ord, en skola för allt som tjänar till att förstöra statens verksamhet." Demokratier och republiker där alla har en röst, ända ner till det sista avskummet och pöbeln, förser juden med det finaste elementet för att förstöra staten och människorna inom den staten. För att de bäst ska kunna manipulera en sådan stat ser de till att välja presidenter och andra ämbetsmän som i sitt förflutna har någon mörk, oupptäckt fläck. Dessa agenter kommer sedan att utföra deras ärenden utan någon rädsla för avslöjande från judarnas sida.

Slutligen, genom att skapa tvedräkt, genom att plundra folket blinda genom beskattning, genom fusk, genom sammanbrott av lag och ordning, genom splittring, hat, kamp, avund och till och med genom användning av tortyr, genom svält, genom inokulering av sjukdomar, genom nöd, kommer folket slutligen att vara så utmattade och så desperata att de inte ser något annat val än att söka tillflykt hos det judiska ledarskapet. Folket kommer att underkasta sig och kapitulera inför deras villkorslösa judiska suveränitet.

Protokoll nr 11

"Goyim (vita icke-judar) är en fårskock och vi är deras vargar. Och ni vet vad som händer när vargarna får tag i flocken?"

I detta protokoll går de in på ytterligare detaljer om att förstöra de sista resterna av vår typ av styre och ersätta det med deras judiska världsordning, som kommer att ske i form av en revolution av staten. Som en förutsättning för denna nya världsordning måste många kombinationer av begrepp som vi nu accepterar, såsom pressfrihet, föreningsfrihet, samvetsfrihet, röstningsprincipen och många andra, försvinna för alltid ur människans minne. Judarna vill försäkra sig om att när de gör det slutliga tillslaget mot Goyim, måste sådana offer en gång för alla inse att de, judarna, är så starka, så överflödande fyllda med makt, att de inte i något fall kommer att ta hänsyn till någon protest, och inte heller kommer de att ägna någon som helst uppmärksamhet åt Goyims åsikter eller önskemål, och de vill inskärpa hos oss att de är redo och kapabla att med oemotståndlig kraft krossa alla uttryck för sådan protest i varje ögonblick och på varje plats. I fruktan och bävan kommer Goyim att sluta sina ögon för

allt och vara nöjda med att vänta och se hur allt kommer att sluta. Under tiden kommer judarna att hålla Goyim-gentilerna lugna genom att lova att ge dem tillbaka alla de friheter de har tagit ifrån dem så snart de har kuvat "fredens fiender".

Varför gör de allt detta? För att på en omväg uppnå det som deras splittrade stam inte skulle kunna uppnå genom direkta metoder. Det är därför de har organiserat en armé av frimurarloger — för att kasta ut en rökridå över sina verkliga mål, vilka inte ens misstänks av "dessa Goy-kreatur".

"Gud har beviljat oss, Hans utvalda folk, förskingringens gåva, och i detta, som i allas ögon förefaller vara vår svaghet, har hela vår styrka framträtt, vilken nu har fört oss till tröskeln för herravälde över hela världen."

Litteratur och journalistik betraktas av judarna som de två viktigaste fostrande krafterna och därför vill de försäkra sig om att deras regering blir ensam ägare till majoriteten av alla tidskrifter. De betraktar pressfrihet, eller frihet som sådan, som rätten att endast göra det som lagen tillåter. Eftersom de kommer att skapa eller avskaffa sådana lagar som är önskvärda för dem, kommer all frihet att ligga i deras händer.

Propaganda och den press som skapar den betraktas därför som en nyckel till kontroll över Goyim. "Vi ska sadla och tygla den med ett lätt betsel: vi ska göra detsamma även med alla tryckpressens alster: alla i tryckeribranschen kommer att krävas på en stämpelskatt och depositioner av garantipengar. Om någon attackerar judarna, om sådant då fortfarande är möjligt, kommer vi att utdöma böter utan förbarmande." De avser att grensla pressen så att ingen ostraffat ska kunna lyfta ett finger mot deras regerings korrekthet och ofelbarhet.

De kommer också att etablera egna tidskrifter och tidningar som kommer att göra falska attacker mot deras judiska etablissemang, men naturligtvis kommer dessa att vara begränsade till så triviala punkter att de inte orsakar dem några problem. De kommer att älta hundra sidor av varje fråga men aldrig ta upp några verkliga problem förrän de har förvirrat allmänheten så mycket att de inte vet var de står eller ens vad en giltig åsikt är. I vilket fall som helst kommer inte ett enda tillkännagivande att nå allmänheten utan att gå genom judarnas kontroll. Goyim kommer att se på världens händelser genom de färgade glasögon "som vi placerar på deras näsor." De skryter med att det redan nu (och detta skrevs för över 70 år sedan) inte finns någon statshemlighet som judarna inte har tillgång till. Nu, 70 år senare, kan vi föreställa oss hur mycket längre de har kommit i sin kontroll.

Den framtida despotiska judiska staten kommer att ha tre klasser av tidskrifter som de kommer att kontrollera. I främsta ledet kommer organ av officiell karaktär att stå. Dessa tidskrifter kommer alltid att stå på vakt över de judiska intressena och de erkänner att deras inflytande därför kommer att vara

jämförelsevis små. I den andra rangen kommer halvofficiella organ vars uppgift det blir att locka de ljumma och likgiltiga Goyim. I den tredje rangen kommer de att upprätta sina egna tidningar, men som av allt att döma kommer att vara i opposition till deras regim. Detta kommer att (a) snärja deras verkliga motståndare till att acceptera denna simulerade opposition som sin egen. (b) De kan leda oppositionsopinionen in i just de kanaler som de då önskar, och därigenom neutralisera dem.

På detta sätt kommer de att föra sina egna skenstrider som kommer att förbrylla och förvirra Goyim. Samtidigt kommer Goyim fortfarande att leva under illusionen att han åtnjuter pressfrihet.

Redan vid den tidpunkt då Protokollen skrevs skröt judarna med att alla pressorgan inom den franska pressen är sammanbundna av yrkeshemlighet. Ingen journalist skulle våga förråda denna hemlighet, eftersom inte en enda av dem någonsin tilläts utöva litteratur om inte hans förflutna hade någon skamlig episod med vilken judarna därmed kunde utpressa och kontrollera den medlemmen av pressen. När judarna slutligen har uppnått sitt världsmål och har den despotiska regimen under full kontroll, avser de att se till att det inte kommer att finnas några avslöjanden från pressen om någon offentlig ohederlighet. Den nya regimen måste anses ha tillfredsställt alla så fullkomligt att till och med kriminalitet kommer att tyckas ha försvunnit.

Protokoll nr 12

(Endast ämnesrubriker)

Detta kapitel är ganska långt och behandlar den oerhört viktiga roll de judiskt skapade frimurarordnarna och frimurarlogerna spelar i kontrollen av pressen, regeringen och gentiles som helhet. Frimurerisk tolkning av ordet "frihet". Pressens framtid i det frimureriska riket. Kontroll av pressen. Korrespondensbyråer. Vad är framsteg enligt frimureriets uppfattning? Mer om pressen. Frimurerisk solidaritet i dagens press. Växandet av "offentliga" krav i provinserna. Den nya regimens ofelbarhet.

Protokoll nr 13

Behovet av vårt dagliga bröd kommer att vara den mest kraftfulla klubba som judarna ämnar svänga över huvudet på Goyim för att hålla honom i tystnad som deras ödmjuka tjänare. De kommer att använda sina gentile-agenter inom pressen för att diskutera de frågor som är obekväma för deras officiella tidskrifter att nämna. Den judiskt kontrollerade regimen kommer då helt enkelt att vidta och genomföra sådana åtgärder som de önskar och sedan erbjuda dem till allmänheten som ett fullbordat faktum. När det väl är gjort kommer ingen att våga kräva en ändring i saken, och detta så mycket mer som den judiska pressen då kommer att framställa deras nya åtgärder som en stor förbättring. Omedelbart därefter kommer pressen att distrahera den nuvarande tanken mot nya och lättsinniga frågor.

Eftersom Goyim-folket blir mer och mer förslavat, avser judarna att ytterligare distrahera dem med nöjen, spel, tidsfördriv, passioner, folkets palats och många andra distraktioner såsom tävlingar i konst och sport av alla slag. Den judiskt kontrollerade pressen kommer ensam att vägleda folket till alla former av åsikter som folket sedan kommer att betrakta som sina egna, eftersom de, judarna, kommer att ha monopol på att erbjuda dem alla nya tankegångar.

Liberaler och utopiska drömmare kommer att spela sin roll i att rasera resterna av Goy-regeringen tills judarna tar över. Efter det kommer dessa liberaler att vara till absolut ingen nytta för dem. Faktum är att de till och med kan vara farliga och de måste åsidosättas. Även om de kommer att rubba hela vår vita civilisation och vända samhället upp och ner, kommer deras talare att i stor utsträckning utlägga hur de nu har gett oss en underbar, välvillig regim, fastän de i verkligheten har förslavat oss. "Vem kommer då någonsin att misstänka att alla dessa folk regisserades av oss enligt en politisk plan som ingen ens har gissat sig till under loppet av många århundraden?"

Protokoll nr 14

När judarna har upprättat sitt despotiska kungadöme avser de att se till att ingen annan religion ska existera än deras religion, Moses religion, i vilken de kommer att framstå som det utvalda folket. Alla andra former av tro kommer att svepas bort. De kommer sedan att lura Goyim att det i deras religion finns en mystisk rit på vilken all pedagogisk makt vilar.

Efter att de har förslavat alla världens folk och påtvingat dem sin tyranniska regim, kommer de vid varje möjligt tillfälle att publicera artiklar och göra jämförelser mellan sitt välvilliga styre och de gångna tidernas. De kommer att prisa lugnets välsignelser, även om detta lugn framtvingades genom århundraden av judisk agitation. De tidigare Goyim-regeringarnas eror kommer att fördömas av judarna med det mest kraftfulla språk.

Alla de onyttiga förändringarna av regeringsformer som de har låtit Goyim genomgå när de undergrävde deras statsstrukturer, kommer att ha tröttat ut folken så till den grad att de slutligen kommer att föredra att lida vad som helst under judarna hellre än att riskera att återigen utstå alla dessa oroligheter och eländen. När de har den fulla makten kommer de ytterligare att betona gång på gång alla de historiska misstag som deras tidigare Goy-regering gjorde under så många århundraden genom sin brist på förståelse för allt som utgör mänsklighetens sanna goda. I kontrast därtill kommer de att utlägga för dem hur lyckligt lottade folket nu är i motsats till den döda och förmultnade gamla världsordningen. I länder som är kända som progressiva och upplysta erkänner judarna att det var de själva som skapade en meningslös, smutsig och

vidrig litteratur. Men detta kommer senare att lyftas fram som en anklagelse och misskreditering av den gamla ordningen.

Ingen kommer någonsin att tillåtas föra deras judiska tro på tal ur dess sanna synvinkel. Ingen utom judarna kommer att bli fullständigt instruerade och fullständigt lärda om dess innehåll. Ingen av de "utvalda" kommer någonsin att våga förråda någon av dess hemligheter eller hur den användes för att förslava resten av mänskligheten.

Protokoll nr 15

(Endast ämnesrubriker)

Endagsstatskupp (revolution) över hela världen. Avrättningar. Goyim-frimurarnas framtida lott. Auktoritetens mysticism. Multiplikation av frimurarloger. Frimuraräldstes centrala styrelse. "Azev-taktiken". Frimureriet som ledare och vägledare för alla hemliga sällskap. Betydelsen av offentliga applåder. Kollektivism. Offer. Avrättningar av frimurare. Fallet för lagars och auktoritets prestige. Vår position som det utvalda folket. Korthet och tydlighet i framtidens kungarikets lagar. Lydnad inför order. Åtgärder mot maktmissbruk. Stränghet i straff. Åldersgräns för domare. Liberalism hos domare och myndigheter. Hela världens pengar. Frimureriets absolutism. Rätt till överklagande. Patriarkalt "yttre sken" av makten hos den enda och rätta rätten. Israels konung. Hela världens patriark.

Protokoll nr 16

Genom att inse att universiteten är de nyckelinstitutioner som formar och formar folkets tänkande, planerar judarna att försvaga universiteten genom att omorientera dem i en ny riktning, en som är användbar för judarna. Alla tjänstemän och professorer kommer att få detaljerade program förberedda för sig, utifrån vilka de ska undervisa och inte tillåtas avvika det minsta. De kommer att väljas ut med omsorg och placeras i en sådan position att de blir helt beroende av regeringen.

Inga meningsfulla kurser i studiet av statlig lag eller politiska frågor kommer att ges förutom till ett fåtal dussin noggrant utvalda personer, utsedda för sina speciella förmågor och kommande ur deras judiska bröders led. Under övergångsperioden, medan de fortfarande kämpar för absolut despotism, kommer judarna att införa alla de splittrande principer i utbildningsprogrammen som har använts så briljant för att bryta upp ordningen i Goyim-regeringarna. Men när de väl har makten helt planerar de att ta bort varje form av störande ämne från utbildningen. Istället kommer de att göra de unga människorna till lydiga barn av auktoriteten, som älskar den som styr, ger honom stöd och hoppas på fred och ro.

Studiet av klassiker, studiet av antikens historia och lärdomarna från tidigare erfarenheter kommer att ersättas med teoretiska studier av

program för framtiden. "Vi skall utplåna ur människornas minne alla fakta från tidigare århundraden som är oönskade för oss och endast lämna kvar de som skildrar alla felsteg hos Goyims regering." Särskild tonvikt kommer att läggas vid studiet av det praktiska livet, folkets skyldigheter gentemot staten samt lag och ordning. Varje enskilt yrke eller fraktion kommer att ges en speciell och annorlunda behandling.

För att den despotiske judiske kungen ska sitta säkrare vid makten, kommer det att vara nödvändigt att all hans verksamhet förmedlas till nationen som helhet, i skolorna och på marknadsplatserna på ett sådant sätt att folket får en klar förståelse för alla hans handlingar och hans många och stora välvilliga prestationer.

Det kommer inte att finnas något sådant som undervisningsfrihet. Särskilda grupper kommer att undervisas i filosofin bakom nya teorier som inte har tillkännagivits för resten av världen. Dessa teorier kommer att ha karaktären av ett trosdogma och användas som ett övergångsskede för att initiera folket i deras tro, det vill säga den judiska tron.

De observerar att erfarenheten från många århundraden har lärt dem att människor lever och vägleds av idéer och att dessa idéer absorberas av människor endast genom utbildning. Alla olika åldrar är lika mottagliga för idéer. Det är bara en fråga om att använda olika metoder för att uppnå acceptans för idéerna. Slutresultatet man strävar efter i det så kallade undervisningssystemet kommer att vara att förvandla Goyim till tanklösa, undergivna djur, som väntar på att saker ska presenteras framför deras ögon för att överhuvudtaget kunna forma någon idé.

Protokoll nr 17

(Endast ämnesrubriker)

Särskild utbildning av deras egna advokater. Framtida advokater betalda av staten. Information som används av advokater begränsas till den som tillhandahålls av staten. Judarnas konung kommer att vara universums verklige påve, patriarken för den internationella kyrkan. Förstörelse av den befintliga kyrkan när den har tjänat sitt syfte. Den samtida pressens funktion. Organisering av polisen. Frivillig polis. Spionage enligt mönstret för Kabal-spionage. Missbruk och förnedring av Goyims auktoritet.

Protokoll nr 18

Genom att inse att ingenting skadar auktoritetens prestige mer än att den uppenbart är omgiven av en massa hemliga polisstyrkor för sitt eget skydd, planerar de att skydda sin judiska despotism genom mer listiga medel. De kommer att iscensätta egna konspirationer bland folket, ledda av briljanta talare som kring sig samlar alla de som sympatiserar med deras protest mot regimen. På detta sätt kommer de att kunna avlägsna svaga och vacklande medlemmar inom sin egen polisstyrka och även kunna ringa in det potentiella motstånd som kan utvecklas på naturlig väg. På detta sätt kommer de att...

kunna kväva i sin linda och utrota alla konspirationer innan de ens har hunnit börja.

Det är ett tecken på svaghet om alltför många konspirationer blir kända bland folket, vilket tvingar härskare att erkänna sin svaghet genom att offentliggöra sina hemliga försvarsåtgärder. På samma sätt, om flera attentat mot härskarnas liv blir kända, försvagar även detta deras prestige och deras auktoritet över dem som styrs. Judarna erkänner öppet att de har anstiftat ett flertal lönnmord och mordförsök på kungar och härskare i det förflutna. De hjälpte därigenom till att förstöra hela Goyim-regeringens auktoritet genom att undergräva idén om absolut makt och uppmuntra tanken att det därunder ligger ett omfattande motstånd.

När deras högsta judiska Världskonung sitter vid makten planerar de att förstärka hans skydd genom att skapa en sådan aura av makt och mystisk Gudomlighet kring honom att de stackars dumma Goyim kommer att betrakta honom som nästintill en Gud. Goyim kommer då att göra allt som står i deras makt för att skydda honom och informera myndigheterna om varje motstånd som kan finnas var som helst bland hans undersåtar.

Politiska brottslingar kommer att behandlas med extrem grymhet. De kommer att arresteras vid första misstanke, oavsett om den är välgrundad eller ej. Ingen möjlighet till flykt kommer att ges för personer som ens misstänks för politiska brott, och i dessa frågor avser de att vara fullständigt skoningslösa. Varför, vem som helst som ens tänker på politiska idéer är redan skyldig till ett brott, ty han borde inte ha någon förståelse för det i första hand, och för det andra borde han inte sysselsätta sig med sådana angelägenheter.

Protokoll nr 19

Inget mixtrande med politiska angelägenheter som har någon som helst betydelse kommer att tillåtas bland undersåtarna eller, ska vi säga, offren för den judiska regimen. Judarna påpekar att under en välorganiserad, kraftfull regering är varje försök från en individ, eller grupper av individer, att ägna sig åt vad de kallar "uppvigling", ungefär lika betydelsefullt som en knähund som skäller på en elefant.

Så ingen individ ska få idén att vara en hjälte och leda folket till motstånd; alla individer som gör sådana försök kommer att ställas inför rätta i samma kategori som stöld, mord eller vilken annan typ av avskyvärt och smutsigt brott som helst. Detta kommer att vanära dessa heroiska människor i allmänhetens ögon och de kommer att brännmärkas med samma förakt som man kan hysa för vilken simpel brottsling som helst.

I vilket fall som helst kommer allt att göras för att fullständigt utplåna varje möjlighet till uppvigling eller motstånd. Tidigare, för att bryta ner Goyim-regimerna, har de i historieböckerna fört in idén om heroism och martyrskap hos dem som har motsatt sig Goyim-regeringarna. Detta kommer att ändras helt och hållet och utplånas när

deras judiska regim har etablerats. Den genomsnittliga medborgaren kommer inte att ha mer inflytande eller kontroll över politiska angelägenheter än vad en hjord av boskap eller fäkreatur har.

Protokoll nr 20

"Summan av alla våra handlingar avgörs av frågan om siffror." Med detta menar judarna pengar och att pengar styr allt. Protokoll nr 20 är ett långt och komplicerat sådant som främst handlar om pengar, beskattning och ränta.

Det lägger fram ritningen för deras finanspolitik när Världskonungen härskar enväldigt. För det första kommer den judiske konungen att åtnjuta den juridiska fiktionen att allt i hans stat tillhör honom. De anger inom parentes att detta "mycket väl kan vara ett faktum." Han kommer då, följaktligen, att ha den lagliga makten att konfiskera alla typer av summor under vilken förevändning han än må välja.

Judarna skryter ogenerat om att ekonomiska kriser har framkallats av dem för att förgöra Goyim genom mycket enkla medel: tillbakadragande av pengar från cirkulation. De erkänner att de har belastat statens finanser med enorma lån på vilka de erhåller enorma räntebelopp och gjort dem till sina internationella bankirers skuldslaver. De skryter vidare med att koncentrationen av all industri i händerna på deras judiska kapitalister och bort från de små mästarnas händer har dränerat all kraft från folken, tillsammans med statens kraft.

Judarna pekar med stolthet på det faktum att guldmyntfoten har varit undergången för de stater som har antagit den, eftersom den inte har kunnat tillfredsställa efterfrågan på pengar, desto mer som de dränerade guldet ur cirkulation. Läsaren bör komma ihåg att detta skrevs före 1900 och sedan påminna sig om att judarna år 1933 först och främst tog bort allt guld från den amerikanska allmänheten och gjorde det till ett brott för en amerikansk medborgare att äga guld. Vid det här laget har de skeppat praktiskt taget allt guld vi hade i Fort Knox ut ur landet. Det lilla som USA har kvar är nu överintecknat och överbelånat. Vi är nu fullständigt utplundrade och berövade allt guld.

De klappar sig själva på axeln för sin uppfinningsrikedom och list jämfört med "Goyims rent brutala hjärnor." De skryter med att Goyim, med deras smarta banksystem, har lånat från dem med räntebetalning utan att någonsin tänka på att alla pengar som de har betalat ränta på likväl var tvungna att komma från deras egna statskassor för att betala dem dessa enorma räntebelopp. Så länge lånen var interna flyttade Goyim egentligen bara sina pengar från de fattigas fickor till de mycket rikas. Men detta förändrades när det gällde att låna från utländska källor. Vad det då innebar var att detta lands rikedom flödade

i judarnas kassaskrin och goyim betalade i själva verket tribut till judarna som undersåtar eller slavar.

Allt detta är en del av deras mästarplan. "Utan en bestämd plan är det omöjligt att styra. Att marschera längs en obestämd väg och med obestämda resurser leder hjältar och halvgudar till fördärv." Och så, i enlighet med planen, inser den stackars goyim knappt vilket tillstånd av finansiell katastrof han nu befinner sig i, trots sitt folks förvånansvärda flit och produktivitet.

Protokoll nr 21

Efter att ha gripit absolut kontroll över alla penningsystem i världens olika stater och ha monopol på bankverksamhet och kredit, skryter judarna nu med att de får sina pengar två, tre och fler gånger om genom att låna ut dem till goy-regeringen. De erkänner öppet att goy-regeringarna för det mesta inte har någon verksamhet och inget behov av att ta dessa lån. Men genom mutor av statstjänstemän och goy-härskarnas egen slapphet har de nu lockat in dem i en position där de alla är hopplöst översköljda av en överväldigande skuldbörda. Inte nog med att de måste låna mer pengar varje år, utan de måste låna pengar till och med för att betala räntan på de berg av skulder som de nu har staplat på den dumma goyim.

Men när judarna bestiger världens tron kommer alla dessa finansiella skiften som inte tjänar deras intressen att sopas undan för att inte lämna ett spår. Penningmarknaderna kommer att förstöras och de kommer inte att tillåta att deras makts prestige skakas av några prisfluktuationer, utan de, judarna, skall genom lag tillkännage värden och priser.

De skall ersätta penningmarknaderna med storslagna statliga kreditinstitut, vars syfte kommer att vara att fastställa priset på industriella värden i enlighet med vad regeringen bestämmer. Detta kommer att göra alla industriella företag helt beroende av judarna och de tillägger högmodigt: "ni kan själva föreställa er vilken enorm makt vi därigenom skall säkra åt oss själva."

Protokoll nr 22

Det slutgiltiga målet som judarna strävar efter definieras och klargörs ytterligare i detta protokoll.

"I våra händer finns vår tids största makt — guldet." När vi betänker att dessa ord skrevs för minst 70 år sedan och ser på bilden idag av hur de har plundrat och skövlat guldreservoarerna hos världens olika folk idag, börjar vi få en ganska god uppfattning om framgången med deras mästarplan.

Högmodigt pekar de sedan på det faktum att, efter att ha samlat all denna rikedom, är inte detta ett säkert bevis på att deras styre är förutbestämt av

Gud? Fastän mycket våld kommer att vara nödvändigt, är de likväl beslutna att deras djävulska och diaboliska styre ska etableras. När de väl har gjort det, kommer de att lyckas bevisa att de är välgörarna som har återställt frihet, ordning och lugn till en förvirrad och stridshärjad värld.

"Vår auktoritet kommer att vara ärorik eftersom den kommer att vara allsmäktig, kommer att styra och vägleda, och inte vingla fram efter ledare och oratorer som skriker sig hesa med meningslösa ord som de kallar stora principer." Deras auktoritet, lovar de, kommer att vara ordningens krona och kommer att ha en aura av gudomlighet över sig som kommer att inspirera till ett mystiskt böjande av knä inför den och en vördnadsfull fruktan för den hos alla folk. "Sann kraft köpslår inte med någon rätt, inte ens med Guds: ingen vågar komma den nära för att ta så mycket som ett spann ifrån den."

Protokoll nr 23

Att reducera alla människor till yttersta slaveri och böja dem under deras högsta auktoritet är den röda tråden som löper genom alla protokollen. Ytterligare ett sätt är att inpränta lektioner i ödmjukhet, det vill säga göra människor mer ödmjuka och därför mer lydiga. (Kommer ni ihåg Bergspredikan?) Genom att minska produktionen av lyxartiklar och beröva folket alla former av lyx kommer de att tvinga dem att bli mer ödmjuka och därför mer lydiga. Vidare kommer de att undergräva och reducera stora tillverkare till ett folk av små mästare och små enheter. Detta är en återgång till medeltiden. Dryckenskap kommer också att förbjudas enligt lag och vara straffbart som ett brott.

Medan judarna har rört upp splittring, revolution och anarkins eld över hela världen, kommer alla dessa agitatorer att ha spelat ut sina roller när Guds utvalde, det vill säga deras judiske kung, sitter på tronen. Efter att ha tjänat sitt syfte kommer de sedan att likvideras. "Då kommer det att vara nödvändigt att sopa bort dem från hans väg, på vilken ingen knut, ingen flisa får lämnas kvar." Allt detta för att frambringa ruin, och för att på dessa ruiner slutligen resa den judiske kungens tron.

Protokoll nr 24

Världens kommande kung och judarnas kung måste få sin härstamning bekräftad i kung Davids dynastiska rötter. Han kommer uppenbarligen att väljas ut och sponsras av tre av Sions högsta äldste. Han kommer att väljas ut med största omsorg, inte genom någon arvsrätt, utan genom ren, enastående förmåga. Därefter följer en mycket intensiv och rigorös träning (av deras framtida kung) av de äldste som är invigda, för att bekanta honom med alla hemligheter i det judiska sionistiska programmet. Kungen kommer sedan att installeras i de mest

det politiskas hemliga mysterier, i regeringens planer och i hela programmet. Alla dessa hemligheter kommer icke desto mindre att hållas strikt inom en mycket begränsad inre krets.

Kungen kommer inte nödvändigtvis att efterföljas av direkta arvingar, utan hans arvingar kommer att granskas med avseende på förmåga. Endast de som är ovillkorligen kapabla till ett fast, om än grymt, direkt styre, kommer att tillåtas ta över regeringens tyglar från de Lärde Äldste. I händelse av att kungen blir sjuk, eller uppvisar viljesvaghet eller någon annan form av oförmåga, måste han enligt lag överlämna styrets tyglar till nya och mer kapabla händer.

När han väl sitter på tronen kommer endast kungen och de tre äldste som gick i god för honom att veta vad programmet för framtiden kommer att vara. "Ingen kommer att veta vad kungen önskar uppnå genom sina förordningar, och därför kommer ingen att våga stå i vägen för en okänd stig." Judarnas konung måste vara befriad från alla känslor och passioner och måste utöva sitt överlägsna sinnes kalla resonemangsförmåga. "Mänsklighetens stöd i gestalten av den högste herren över hela världen av Davids heliga säd måste offra alla personliga böjelser för sitt folk."

Kapitel 21

Marxismen: Den moderna giftiga brygden

Enligt ingen erkänd standard kan Karl Marx betraktas som en stor författare, eller ens en stor tänkare. Hans berömda verk *Das Kapital* är så tråkigt och så långtråkigt att det är nästan omöjligt att läsa. Trots det faktum att det har blivit högt prisat av de judiska propagandistiska nätverken och oerhört främjat av den internationella judenheten, har denna bok lästs mycket lite, och läses än idag mycket sällan av någon. Faktum är att boken inte ens skrevs av Marx ensam utan sammanställdes med en hel del hjälp från Friedrich Engels, hans judiska samarbetspartner och hans finansiella ängel. Engels reviderade och arrangerade om Marx anteckningar i en mer läsbar form, men trots det är hela produktionen lika svår att ta sig igenom som att vada uppströms i en flod av kall melass.

Inte heller innehåller denna bok några verkligt inneboende nya teorier. Marx lånade de flesta av sina socialistiska teorier från Condorcet, Saint-Simon, Auguste Comte och andra. Teorin om tes, antites och syntes, som han kallar dialektisk materialism, lyftes från G. W. Friedrich Hegels verk. Det är en värdelös och ofruktbar teori som inte är mer än en ordlek och bäst kan beskrivas som semitisk semantisk kasuistik.

Icke desto mindre har Marx skrifter kunnat genomsyra och förgifta sinnena hos större delen av dagens värld, och det åligger oss därför att analysera och studera varför de gjorde det och precis vad det var som Marx skrev.

Det måste här tilläggas att spridningen av Marx läror inte har skett på grund av deras briljans, eller på grund av deras övertygelsekraft, eller på grund av deras vältalighet, eller för att de hade något konstruktivt att erbjuda, eller ens för att det fanns något särskilt nytt i hans skrifter och hans tänkande. Anledningen till att de har uppnått världsomspännande spridning är att de har främjats passionerat av det judiska propagandistiska nätverket och genom kraften av all makt och inflytande från den totala judiska konspirationen, precis som kristendomen blev. Jag upprepar, marxismen har inte spridits för att den var en säljbar produkt, inte heller var den inslagen i ett attraktivt och önskvärt paket — nej, den spreds och utbreddes och förövades enbart genom kraften av den judiska världsomspännande organiserade konspirationen med tusentals talare i fackföreningslokaler, på radio, på television, som injicerade de gifter som destillerats av Marx.

ner i halsen på miljontals och miljarder ovetande offer. Liksom Bergspredikan erbjöd det inga nya lösningar, inte heller erbjöd det nytt hopp, inte heller erbjöd det någon konstruktiv doktrin, utan tvärtom, liksom Bergspredikan, erbjöd det ett självmordsprogram för förstörelsen av vår vita civilisation.

Det andra verket som Karl Marx skrev i samarbete med Friedrich Engels är Det kommunistiska manifestet. Det är kortare och skrevs betydligt tidigare än Das Kapital. Det är mycket mer spritt och betraktas som grunden för den kommunistiska doktrinen.

Marx föddes i Trier, Preussen 1818. Hans riktiga namn var Moses Mordecai Levy, son till en judisk rabbin. Hans far var en proselytisk jude som skenbart lämnade den judiska religionen och vände sig till kristendomen 1824 när den unge Marx var sex år gammal. Vi behöver inte ta denna omvändelse på allvar, eftersom judarna har för vana att uppträda under falsk flagg, och likt kameleonter smälta in i den miljö de försöker infiltrera. Eftersom vi i efterhand nu kan se den betydelsefulla roll som judarna har tilldelat Karl Marx, är det inte bara möjligt, utan högst troligt, att judenhetens dolda hand hjälpte Engels och Marx att skriva sin giftiga diatrib. De valde dessutom utan tvekan ut Marx som författare så att det skenbart skulle kunna tillskrivas en icke-jude. Efter att ha sammanställt denna sammansatta doktrin, utformad för att förgifta gojens sinne, arbetade hela det judiska nätverket febrilt för att främja och sprida dessa revolutionära idéer, allt i den judiska rasens tjänst.

* * * * *

Låt oss göra en utsvävning vid denna punkt och få våra begrepp klara när det gäller socialism kontra kommunism. Även om de flesta förväxlar de två som nära besläktade, ber vi att få invända kraftfullt. Socialism är inte ett ont i sig, lika lite som kapitalism eller pengar eller regering eller organisation, eller utbildning, eller många andra väsentliga byggstenar i vår civilisation. Faktum är att mänskligheten framsteg kan mätas genom den grad i vilken mänskligheten kunde leva tillsammans, instifta regering och lag, organisera arbetsfördelningen och bilda en social gemenskap som, allteftersom den växte, blev nationer och länder. Det är inget fel med detta. Faktum är att allt detta är konstruktivt, och alla dessa aktiviteter är socialistiska aktiviteter eller kollektivism i dess sannaste bemärkelse.

Själva idén om en grupp människor som lever under en organiserad regering är i sig en socialistisk strävan, det råder ingen tvekan om det. När vi går samman för att bygga nationella motorvägar, för att bygga flygplatser, för att skapa en armé och flotta för försvaret av vårt land, när vi går samman i gemensamma ansträngningar för att bygga en skola eller skolor för att utbilda våra barn, ägnar vi oss definitivt åt ett socialistiskt företag. Allt detta innebär att människor samarbetar i en

gemensam eller kollektiv ansträngning för deras kollektiva bästa och uppnå en förmån långt utöver vad de skulle kunna göra om de agerade enbart som självviska individer, där var och en går sin egen individuella väg. Socialism är, kort sagt, ett organiserat samhälle.

Det kan sannerligen sägas att måttet på mänskliga framsteg kan beräknas direkt genom individens villighet att offra sina egna intressen för det allmänna bästa, och detta är kärnan i socialismen. Det är absolut inget fel, vi upprepar, med socialism i sig, eller kollektivism, och under Hitlers korta fredsperiod i Tyskland från 1933 till 1939 under nationalsocialismen, byggde och skapade Tyskland och gjorde framsteg i en häpnadsväckande takt som aldrig tidigare skådats av någon annan nation i historien. Det var en vit mans socialism under ledning av en stor vit man och, vi upprepar, resultaten var oerhört konstruktiva, kreativa och produktiva.

Det är en annan sak med kommunismen, en judisk perversion av socialismen utformad inte för att bygga för den gemensamma ansträngningen, utan utformad för att förstöra den vita mannens nation, den vita mannens land och den vita mannens civilisation. Ur ruinerna smider judarna sedan en helvetisk judisk diktatur. Det är vad kommunismen är utformad för att göra och det är vad juden menar när han talar om socialism.

Återigen är det som varje annat verktyg som juden använder i sitt program för världsherravälde: det är inget fel med pengar, men när han använder pengar, använder han dem för den vita rasens förstörelse och för skapandet av en judisk världsdiktatur; det är inget fel med styre som sådant, men när juden får grepp om styret använder han det för att förstöra de vita goyim och hjälpa till att smida kedjorna för deras förslavande; det är inget fel med utbildning som sådan, men när juden får grepp om den använder han den för att förvrida våra barns sinnen och förvandla dem till hatiska fiender till sin egen kultur, sin egen civilisation, sitt eget folk och sitt eget land; det är inget fel med fackföreningar som sådana, förutom när juden får kontroll över dem, vilket han har fått, då förvandlar han dem till chocktrupper för att riva ner vår ekonomiska och nationella struktur; och så fortsätter det med allt som juden rör vid och allt som juden kontrollerar.

Tyvärr har de flesta vita intellektuella inte kunnat skilja mellan socialism som sådan, och den form som judarna har förvridit och omvandlat den till, nämligen judisk kommunism. Tyvärr har den vita rasen i sin okunnighet klumpat ihop kommunism och socialism som tvillingonda ting som endast skiljer sig åt i grad, och om du är socialist måste du därför vara en blodsförvant till kommunisterna. Detta är uppenbart falskt och bedrägligt. Tvärtom är socialismen civilisationens grundläggande väv. Det är grunden för ett organiserat samhälle. Det är basen för varje möjligt styre, och den underliggande ingrediensen i alla de framsteg som den civiliserade vita rasen någonsin har gjort. Det krävs inte särskilt mycket

tänkt att komma till slutsatsen att om varje människa arbetade endast för sina egna självviska intressen, med andra ord var helt uppslukad av "enskild företagsamhet" som de konservativa är så ivriga att förespråka, skulle mänskligheten fortfarande vara kvar på grottmänniskostadiet. I själva verket skulle han inte ens kunna bygga samhällets grundläggande enhet — som är familjen — eftersom även det kräver kooperativ uppoffring av individen för gruppens bästa, hur liten den än må vara.

Kommunismen, å andra sidan, är ett helt annat djur. I själva verket är det ett grått odjur. Medan nationalsocialismen under Tyskland behöll privat egendom för individen; den behöll privat företagsamhet som sådan; den inte bara behöll utan främjade familjebygge och familjeliv; den främjade idén om patriotism och idén om lojalitet mot ens ras; kommunismen gör inget av detta utan söker ondskefullt att utplåna dem alla från jordens yta. Under nationalsocialismens beskydd i Tyskland, under sex korta år, återuppbyggde Hitler en bankrutt och trasig nation, en nation som var moraliskt, ekonomiskt och andligt nedbruten. Han byggde den och smidde den till en av de mest progressiva och produktiva nationer som världens häpna ögon någonsin hade skådat. Det faktum att judarna senare genom lögn, ränksmideri och konspiration lyckades fösa ihop resten av världens vita nationer för att krossa Tyskland utifrån är en annan historia. Icke desto mindre är nationalsocialismens prestationer, som var en socialistisk regering, under de sex fredliga åren i Hitlers Tyskland något som ingen mängd lögnaktig judisk propaganda kan radera ut ur vår tids historia.

* * * * *

Nu när vi har dragit en skiljelinje mellan den kreativa och konstruktiva idén om socialism som sådan och separerat den från kommunismen, låt oss undersöka precis vad några av den judiska kommunismens koncept var, som de spydde ur sig av denna jude, Karl Marx.

Judarna är stora splittrare, och teorin om söndra och härska har utvecklats av dem till en förrädiskt fin konst. Det finns ett antal sätt att dela upp mänskligheten — efter kön, efter åldersgrupper, efter religioner och efter nationer, och på diverse andra sätt. Men Karl Marx valde att dela in dem i "Borgare och Proletärer". Även om han inte exakt uppfann dessa ord, drog han dem, för alla praktiska ändamål, ur en hatt och gjorde dem till de stridsord de är idag, med hjälp, naturligtvis, av den totala världsomspännande konspirationen.

Med "Borgare" menade han människorna i klassen av moderna kapitalister, eller ägare av produktionsmedlen och arbetsgivare för arbetare. I själva verket skulle nästan vem som helst i medelklassen som ägde ens en liten butik eller en liten verkstad klassificeras som "Borgare". Som vi alla vet är medelklassen en nations verkliga styrka och ryggrad, men det var även mot dessa, och särskilt dessa, som Marx

vände hela sin invektiv och sin vrede, att de som klass måste förintas.

"Bourgeoisie" hade ursprungligen betytt stadsbor, men vid romantikens tidsålder hade termen kommit att betyda medelklassen, oavsett om de bodde i städer eller inte. Affärsmän från de största textilmagnaterna ner till de minsta butiksägarna i ett hål i väggen, läkare, advokater, lärare och andra utbildade och yrkesverksamma personer, alla de grupper som vi nu kallar "tjänstemän" var en del av "bourgeoisien" enligt Marx, och måste alla utplånas. Marx egen definition var en ny ekonomisk definition av bourgeoisien: "ägarna av de kapitalistiska produktionsmedlen." Och han använde denna definition för att inkludera medelklassen i dess helhet.

Marx utgav sig för att vara arbetarklassens store förkämpe, för vilka han myntade ordet "proletärer". För detta ord sträckte han sig långt tillbaka i den antika romerska historien, ty proletärerna hade ursprungligen varit den fattiga klassen (av mindre betydelse) i det antika Rom, som inte ägde något annat än sina barn (proles). Även om de romerska fattiga inte hade något som helst med fabriker att göra, gillade Marx termen eftersom han ansåg att den hade ett storslaget romantiskt historiskt svep. Under proletärerna inkluderade han inte bara fabriksarbetarna utan alla fattiga i städerna, oavsett om de arbetade i fabriker eller inte, liksom bönderna, som han var säker på förr eller senare skulle dras in till staden av ekonomisk nödvändighet. Bourgeoisien skulle också förr eller senare bli proletärer eftersom de skulle ruinera sig själva genom kapitalistisk konkurrens och sjunka ner i proletariatets massa. Det faktum att detta hundra år senare inte har hänt, utan tvärtom att medelklassen har vuxit enormt och blomstrat långt bortom vad som förutsågs i mitten av 1800-talet, bekymrar inte dagens judiska propagandister det minsta. De fortsätter bara att förespråka samma marxist-judiska doktrin och driver framåt mot ett förslavande av världen. Vi kan tillägga att detta bara är en av många av Karl Marx teorier och förutsägelser som tiden har bevisat vara helt felaktiga och bedrägliga.

Marx skrev vidare i det Kommunistiska manifestet: "Arbetarna har inget fädernesland. Nationella skillnader och motsättningar försvinner mer och mer för varje dag, tack vare bourgeoisiens utveckling, handelsfriheten och världsmarknaden." Detta var också uppenbart falskt, förmodligen mer uppenbart och dumt falskt än många av de andra sakerna han skrev i sin avhandling — och han skrev många saker som var dumma och falska. Eftersom det Kommunistiska manifestet skrevs på aftonen före den serie judiska revolutioner som släpptes lös 1848, bedömde Marx att nationalistiska känslor var på väg ut. Han kunde inte ha haft mer fel. Det var början på en stor återkomst av nationalistiska känslor bland arbetarna, precis vid en tidpunkt då Marx förklarade att arbetaren inte hade något land.

Marx var en mästare på att skissera klyftan mellan två klasser som han praktiskt taget hade uppfunit. I det första kapitlet av det Kommunistiska Manifestet framställde Marx Europa som varande i klorna på en enorm kamp om "övertaget mellan den framväxande bourgeoisien och det växande proletariatet." Han föreställde sig att den framtida kampen skulle kännetecknas av strejker, lockouter, sabotage, lönesänkningar, konkurser, affärskriser, den samtidiga framväxten av industriella sammanslutningar och fackföreningar, ökande proletär "klassmedvetenhet" och våld. Han ritade därmed ritningen för att slita isär ett land och en nation, vilket judens mäktiga dolda hand skulle främja med stor iver och energi, skulle användas för att krossa flera av världens stora nationer, och som idag undergräver de som ännu inte har fallit. Han såg detta som en enorm dramatisk sammandrabbning mellan två oförsonliga och fientliga samhällsklasser som inte kunde följa någon annan väg än kamp till döds. Som en följare av Hegel trodde även han att framsteg kom genom "den fruktbara kampen mellan motsatta principer", och åt denna process gav Hegel och Marx det hyllade namnet "dialektik". Genom detta beskrev han kampen mellan två motsatser, tesen och antitesen, som slutligen smälter samman till en syntes. Syntesen blev sedan den nya tesen som snart utvecklade en antites som sedan återigen skulle utvecklas till en ny syntes och så vidare i all oändlighet. Denna poänglösa teori gavs sedan ett fint namn, kallat "dialektisk materialism."

I det andra kapitlet av det Kommunistiska Manifestet med titeln Proletärer och kommunister presenterar han ett argument mot bourgeoisiens kritiker av kommunismen om huruvida kommunismen är bra eller inte. När han ställer frågan "i vilket förhållande står kommunisterna till proletärerna som helhet?", skulle ett ärligt svar ha varit att det inte fanns något förhållande eftersom det inte fanns något egentligt kommunistparti vid detta skede. Men då Marx var lika bedräglig som han var arrogant (ett drag som är mycket vanligt för hans ras), stegade han skamlöst fram som om hans parti och den förestående förstörelsen av bourgeoisien redan var ett etablerat faktum. I detta kapitel lägger han fram det kommunistiska programmet för avskaffandet av privat egendom och fortsätter sedan med att skymfa och förtala bourgeoisien. Han framställer dem som tjuvaktiga, uppblåsta, dumma skurkar i någon vulgär hästopera, en inställning som sedan dess har följts av hans judiska anhängare under det senaste århundradet.

I detta andra kapitel trappar Marx upp sina invektiv, och attacken mot bourgeoisien blir mer hämndlysten och ondskefull. Han försvarar det kommunistiska programmet och dess mål och syften att förinta staten, att förstöra kultur, religion och familjen, och hävdar naturligtvis att bourgeoisien redan har gjort allt detta.

Han hävdar att det inte är något fel med att bourgeoisien förlorar sin privata egendom eftersom de redan har stulit all sin egendom från de hårt arbetande heroiska proletärerna och bönderna som producerat den.

Enligt Marx var allt redan förstört av bourgeoisien redan 1848, och detta inkluderade kultur, staten själv, religion, familjeliv, privat egendom, och på en sådan vansinnig grund rättfärdigar han de kommunistiska målen om ett självmordsartat förintande av nationen, med argumentet att allt skulle bli underbart så snart allt krossats och arbetarklassen hade kontrollen. Dessa anklagelser är så löjliga och så verklighetsfrämmande att den genomsnittliga människan kan undra om Marx inte redan hade förlorat sina mentala förmågor, och om han inte hade det, att han med största sannolikhet inte kunde ha trott på det han själv skrev.

Svaret på detta är naturligtvis att han säkerligen inte trodde på det han skrev, han trodde förvisso inte att arbetarklassen skulle gynnas av det han förespråkade. Han hade ingen avsikt att arbetarklassen skulle gynnas av någonting. Vi måste hålla i minnet ett orubbligt faktum: Karl Marx var jude, hängiven sin ras i strävan efter att förinta den vita rasen. Liksom bergspredikan, som förespråkar att "älska dina fiender, vänd andra kinden till, sälj allt du äger och ge till de fattiga, stå inte emot det onda", var Marx idéer ren förstörelse, förintelse och självmord. Ingen var särskilt intresserad och ingen köpte dem egentligen. Men det var med det enorma propagandaprogrammet från den internationella judenheten bakom dessa idéer som de tvingades på världen, precis som de tidigare hade gjort för nästan två tusen år sedan när judarna främjade det Nya testamentets självmordsidéer för den då suveräna romerska vita världen.

Marx går sedan vidare till att förespråka avskaffandet av familjeenheten som sådan. Han försvarar detta självmordsförslag (som förvisso inte har något stöd från arbetarklassen eller någon annan) genom att inleda ännu en våldsam attack mot "bourgeoisien". Vi måste komma ihåg att termen "bourgeoisie" inte betydde någonting förrän Marx och det judiska propagandistiska nätverket gjorde det till ett hushållsord, och det betyder fortfarande ingenting, eftersom det finns människor i alla samhällsskikt med olika inkomststorlekar och alla typer av variationer i storleken på deras nettoförmögenhet. Icke desto mindre fortsätter Marx att hamra på "bourgeoisien" som om de vore djävulen personifierad och ställer frågan "på vilken grund vilar den nuvarande familjen, den borgerliga familjen?". Sedan ger han ett *non sequitur*-svar (det följer inte alls logiskt) och säger: "på kapital, på privat vinning." Han hävdar vidare att 9/10 av alla människor, förmodligen i Europa, inte äger någon egendom. När dessa två påståenden tas tillsammans motsäger de naturligtvis varandra, eftersom proletärerna som han hävdar utgör 90 procent av folket också har familjer; i själva verket har de förmodligen i det stora hela större familjer än den så kallade "bourgeoisien". Enligt hans löjliga resonemang borde dessa 9/10 (eftersom de inte har något kapital och eftersom familjen baseras på kapital) inte ha någon familj alls. Och så fortsätter det. Han hoppar från ett *non sequitur*-argument till ett annat löjligt och ogrundat argument, men

icke desto mindre fortsätter han att rättfärdiga sin brygd för samhällets förstörelse, det vill säga det vita samhället.

Han fortsätter sedan i denna idioti och förespråkar att kvinnor ska "befrias" och ska vara föremål för "fri kärlek". Han försvarar detta genom att säga att det inte finns något behov för kommunisterna att egentligen införa detta som sådant, eftersom det i vilket fall som helst "har existerat nästan sedan urminnes tider". Därför är allt hans goda små kommunister vill göra "att införa, som ersättning för ett hycklande dolt, ett öppet legaliserat system av fri kärlek."

Han fortsätter. Förstör, förstör, förstör. Alla de kända värden som den tidigare civilisationen har byggt upp vill Marx förstöra.

Det är mycket märkligt att hela programmet och hela boken är uppslukad av hur man ska förstöra det nuvarande "borgerliga" systemet, hur man ska främja en revolution, hur man ska störta, hur man ska förinta. När man ser bortom revolutionen och bortom nedrivandet och bortom förstörelsen, finner vi mycket få, om några, konstruktiva idéer om hur man ska bygga något som kan ta dess plats, eller, i själva verket, hur man ska bygga någonting alls. Det är det gamla judiska programmet att riva ner, riva ner, förstöra, förinta. Och nästa kommunistiska punkt är avskaffandet av länder och nationalitet, med argumentet att arbetarna inte har något land, en förrädisk lögn! Han hävdar sedan att nationella skillnader och motsättningar mellan folk dagligen försvinner, ett påstående som tillbaka på 1840-talet var helt i strid med fakta och historia. Sällan har den nationalistiska känslan varit så hög som under den perioden, och inte bara minskade den inte, utan den fortsatte att växa sig ännu starkare under det närmaste halvseklet.

Marx fortsätter i detta slag av idiotiskt struntprat, helt utan kontakt med fakta, historia eller verklighet, där huvudtemat är att förstöra allt, ner med allt. Slutresultatet kommer att bli att "proletariatet kommer att använda sin politiska överhöghet för att gradvis vrida allt kapital ur händerna på bourgeoisin, för att centralisera alla produktionsinstrument i statens händer, d.v.s. i händerna på proletariatet organiserat som den härskande klassen." Det han underlåter att nämna är vems händer staten egentligen kommer att vara i. Vad han egentligen har i åtanke är att den kommer att koncentreras i händerna på judarna själva, som historien har visat under de senaste 50-talet åren av judisk kommunistisk tyranni i Ryssland.

Slutet och kulmen på det andra kapitlet avslutas sedan med att lägga fram de berömda tio punkterna i det kommunistiska manifestet, och de är berömda inte på grund av någon inneboende visdom i dem, utan återigen, endast för att den judiska världsomspännande konspirationen har tagit tag i dem och påtvingat och spridit dem till resten av världen, till stor sorg för dess olyckliga invånare.

Vi lägger härmed fram de tio punkterna ordagrant för att vi ska kunna undersöka hur stora framsteg judarna redan har gjort med att genomföra dem, inte bara i de kommunistiska länderna där de

nu härskar enväldigt, men även i de så kallade "fria" västländerna som USA, där de snabbt river ner dessa nationers ramverk och grundvalarna för den vita rasen själv.

Här är det struntprat som judarna har gjort så spektakulärt berömt:

Det kommunistiska manifestet

1. Avskaffande av jordäganderätten och användning av all jordränta till offentliga ändamål.
2. En starkt progressiv eller graderad inkomstskatt.
3. Avskaffande av all arvsrätt.
4. Konfiskering av alla emigranters och rebellers egendom.
5. Centralisering av krediten i statens händer genom en nationalbank med statligt kapital och exklusivt monopol.
6. Centralisering av transport- och kommunikationsväsendet i statens händer.
7. Utvidgning av statligt ägda fabriker och produktionsinstrument; uppodling av ödemark och förbättring av jorden i allmänhet enligt en gemensam plan.
8. Lika arbetsskyldighet för alla. Upprättande av industriella arméer, särskilt för jordbruket.
9. Förenande av jordbruks- och industridrift; gradvis avskaffande av skillnaden mellan stad och landsbygd genom en jämnare fördelning av befolkningen över landet.
10. Avgiftsfri utbildning för alla barn i offentliga skolor. Avskaffande av barns fabriksarbete i dess nuvarande form. Förenande av utbildning med industriell produktion, etc., etc.

Inte för att det finns någon större logik kopplad till ovanstående program, inte heller finns det något uppenbart övergripande behov av sådana förändringar. Likväl, när vi betänker hur stora framsteg judarna har gjort med att instifta och förverkliga detta djävulska program, är det fasansfullt att skåda. Det är fantastiskt att tänka på att judarna har skapat två till synes antagonistiska grupper, artificiellt delat upp dem, syntetiskt stämplat dem som "bourgeoisi" och "proletärer", och på detta ogrundade och bräckliga antagande byggt ett program för världsherravälde. Likväl, hur fantastiskt det än verkar, med pengarnas, propagandans och organisationens makt i sina händer, så har judarna gjort detta.

I det tredje kapitlet har Marx inget nytt material eller några idéer som är värda att nämna. Han tillbringar större delen av kapitlet med att rättfärdiga med föga belägg och mycket förvriden logik, i ett försök att stötta upp det han redan har sagt tidigare. För det mesta är det ett fall av att ytterligare försöka göra en

skrämselbild av vad han föredrar att kalla "bourgeoisin" och försöker piska upp den fientliga motståndargruppen som han kallar "proletariatet".

En punkt som han framför, vilken är ganska intressant och betydelsefull, om än inte på det sätt han avsåg, är att kommunismen och kristendomen har mycket gemensamt. Han säger: "Ingenting är lättare än att ge den kristna asketismen en socialistisk anstrykning. Har inte kristendomen deklamerat mot privat egendom, mot äktenskapet, mot staten? Har den inte i stället för dessa predikat barmhärtighet och fattigdom, celibat och köttets späkan, klosterliv och moderkyrkan? Den kristna socialismen är bara det vigvatten med vilket prästen välsignar aristokratens förargelse."

Även om Marx inte alls framställde saken korrekt, tog han oavsiktligt upp en punkt som behöver understrykas, och det är likheten mellan judisk kristendom och judisk kommunism, vilka vi hävdar är förvånansvärt lika, även om varken kommunisterna eller de kristna någonsin skulle erkänna detta. Icke desto mindre är de extremt lika och vi ska göra en jämförelse mellan de två.

En av huvudpunkterna i det kommunistiska programmet är avskaffandet av privat egendom. Kristendomen främjar också detta, i själva verket tuktar den gång på gång de produktiva samhällsmedlemmar som har energin och framsyntheten att försörja sina familjer. Nya testamentet säger gång på gång: "Sälj allt vad du äger och ge åt de fattiga." "Det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike." "Mitt rike är inte av denna världen." "Samla er inte skatter på jorden, utan samla er skatter i himlen." "Se på liljorna på marken, de arbetar inte, men er himmelske Fader sörjer för dem." Och så vidare. Temat upprepas gång på gång att den som är energisk och ambitiös nog att arbeta för sitt uppehälle och försörja sin familj är en extremt dålig kandidat för att komma in i himmelriket.

Sedan kommer vi till frågan om familjelivet. Här finner vi att Jesus citeras när han säger (Matteus 10, vers 34): "Tro inte att jag har kommit för att sända fred på jorden. Jag har inte kommit med fred utan med svärd. Ty jag har kommit för att ställa en man mot hans far, en dotter mot hennes mor och en sonhustru mot hennes svärmor. Och en mans fiender ska vara de i hans eget hushåll. Den som älskar far eller mor mer än mig är mig inte värdig, och den som älskar son eller dotter mer än mig är mig inte värdig." Här har vi tydliga bevis, citerade av Kristus själv, att målet med den nya kristna religionen är att splittra — splittra hushållet, splittra familjen, förstöra familjen.

Vi kan se andra yttringar av hur den kristna kyrkan bryter ner familjen och kväver dess medlemmars fortplantning. I nästan 2000 år har den katolska kyrkan främjat celibat bland sitt folk. Präster var, och är fortfarande, förbjudna att gifta sig. Det

har grundat talrika kloster, vars medlemmar, nämligen munkar, är hängivna att leva ut sina liv i ogift tillstånd. De bästa och mest hängivna av de unga kvinnorna luras att gå med i ett konvent och bli nunnor och beröva sig själva varje form av kvinnlig attraktionskraft som de ursprungligen kan ha haft. De regleras sedan strikt av "Abbedissan" och tillbringar resten av sina liv i ett glädjelöst nunnekloster, för att slutligen tyna bort och dö, ofruktbara och barnlösa, efter att ha förstört sin arvslinje med sin religiösa perversion.

En annan stor likhet mellan judisk kommunism och judisk kristendom är den filosofi med vilken båda angriper samhällets produktiva, kreativa ledare. Vi har redan väl täckt de ondskefulla attacker som kommunismen riktar mot de så kallade "bourgeoisin", och hur den prisar dygderna hos "proletärerna", det vill säga de människor som inte har lyckats förvärva någonting. Att anledningen till detta kan bero på deras egen brist på ambition nämns inte.

På samma sätt fördömer Nya testamentet ständigt den rike mannen eller den man som har förvärvat någon egendom eller några tillgångar. Huruvida han gjorde det genom eget hårt arbete och uthållighet ignoreras. Det upprepas gång på gång att han är helt diskvalificerad från att någonsin komma till himlen och det står: "Ty vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men förlorar sin själ?" Sedan, i Bergspredikan, prisas dygderna hos de initiativlösa, de oambitiösa och de lata. Det står: "saliga är de som är fattiga i anden", "saliga är de saktmodiga", och så vidare och så vidare. Dessa begrepp är helt i strid med den vita människans ideal och dygder, som alltid har hållit dygder som produktivitet, kreativitet, ambition och framsteg i hög aktning.

I ett senare kapitel, i del II av denna bok, kommer jag att gå mer ingående in på en detaljerad jämförelse mellan kommunism och kristendom. Det räcker här med att säga att marxismen är en judisk skapelse, utformad för att undergräva och upplösa den vita människans samhälle, för att slita det i stycken och lägga det vidöppet som ett dött kadaver för den parasitära juden att frossa på.

När vi fortsätter till det tredje och fjärde kapitlet i det Kommunistiska manifestet finner vi (a) en splittrad och förvirrad genomgång av historien i stort, där Marx gör stort våld på historien i ett försök att rättfärdiga sina idiotiska argument (b) hans bedömning av de då existerande och konkurrerande socialistiska partierna. Han har mycket lite gott att säga om någon av dem och förutspår deras snabba undergång. Han insisterade på att han hade rätt och att varje annan grupp som kallade sig socialistisk var otillräcklig, ovetenskaplig, felaktig och usel. Rätt eller fel, alla dessa grupper försvann snart, precis som Marx hade förutspått.

Det är dock viktigt att här påpeka att det inte berodde på det faktum att Marx idéer, om de ens kan kallas så, hade några överlägsna förtjänster gentemot dessa andra. Nej, tvärtom. De var förmodligen mer otillräckliga, mer ovetenskapliga, mer felaktiga och mer avskyvärda än någon av dem som han fördömde. Framgången för Marx idéer beror enbart på det faktum att det var hans ideologi som den enorma judiska konspiratoriska apparaten valde att göra till sitt verktyg för sitt program för förintelsen av den vita rasen.

Detta är vad hela programmet syftar till. Han insisterar på det "våldsamma omstörtandet av alla befintliga samhällsförhållanden", med en pyromans hänsynslösa övergivenhet. Han avslutar det sista kapitlet med den eldiga appellen till arbetarna: "Låt de härskande klasserna darra inför en kommunistisk revolution. Proletärerna har ingenting annat att förlora än sina bojor. De har en värld att vinna. Arbetare i alla länder, förena er!"

Och där har vi en sammanfattning av det högt prisade Kommunistiska manifestet. Kort sagt, Marx hämtar två termer från den antika historien, proletärerna och bourgeoisin, vrider på dem, ger dem ny innebörd och använder dem som en splittrande kil för att skapa två antagonistiska grupper där inga fanns tidigare. Han släpper sedan lös en kampanj av förtal, smädelse och hat för att piska upp arbetargruppen till att förgöra i stort sett vem som helst som har förvärvat någon egendom under sin livstid av produktivt arbete. På denna bräckliga "teori", om den ens kan kallas så, lanseras ett helt program för att förstöra samhället, förstöra familjen, förstöra staten och kort sagt, som han själv säger, förstöra "alla befintliga samhällsförhållanden".

Das Kapital

Vi vänder oss nu till den monumentala tusensidiga produktion som vördas som hans mästerverk, nämligen *Das Kapital*. Vi tänker dock inte slösa mycket tid på den eftersom den inte är värd det. I alla dessa tusen sidor av skräp finns det väldigt lite korn att hämta. För det mesta är allt bara agnar. Faktum är att det är mycket tråkiga, torra agnar därtill. Han försöker slå ihop och blanda ekonomisk teori och politisk teori med historia, sociologi och sitt eget utopiska tänkande. Resultatet är en enda ohelig katastrof. Han gör ett stort nummer av sin teori om "mervärde", något han egentligen inte uppfann, utan härledde från den klassiska brittiska ekonomiska doktrinen vid den tiden.

Marx hela metod var inte observation och logisk deduktion av det han hade observerat. Snarare hade han vissa mycket fixerade föreställningar — nämligen att samhället borde förstöras — och skred sedan till verket med att släpa samman en massa felaktiga "bevis" som han vred på ett sådant sätt att det skulle verka stödja hans ohållbara teorier. Även i detta misslyckas han kapitalt. Men efter 1000 sidor av detta slags skräp verkar han ha övertygat många människor (fastän

de har inte riktigt läst den och även om de verkligen inte förstår den) att det på något sätt måste ligga något i den. Trots det har den knappast övertygat någon som inte redan tidigare var färgad av den revolutionära marxismens idéer. Ekonomer, historiker och filosofer har för länge sedan slutat betrakta den som ett seriöst bidrag till något av deras områden. Det är en så lång och så tråkig bok att till och med mycket få marxister står ut med att läsa den, eller kan förstå den.

Den bästa funktionen för boken, *Das Kapital*, för den marxistiska socialismens värld är att stå på hyllan, se tung och imponerande ut, och att pekas ut som bevis för att det någonstans i alla dessa hundratals sidor måste finnas något djupt intellektuellt bevis för vadhelst en given marxist råkar känna vid ett givet tillfälle.

Det kommunistiska manifestet publicerades 1848. Volym I av Marx *Kapitalet* publicerades 1867, nästan två decennier senare. Denna omfattade cirka 800 sidor. När Marx dog 1883 var Volym II och III inget annat än en förvirrad massa av anteckningar, referenser och utkast. Det föll på Engels lott att sammanställa dem i slutgiltig form och förbereda dem för publicering. Dessa utkom 1885 respektive 1894, vilket förde denna massiva ansamling av skräp till mer än tusen sidor.

De flesta av Marx organisatoriska aktiviteter involverade honom i långvariga gräl med andra socialistiska ledare, främst den tyske fackföreningsmannen Ferdinand Lassalle och den ryske anarkisten Mikhail Bakunin. Han hjälpte till att grunda en misslyckad arbetarförening 1864, som i socialistisk historia är känd som "Första internationalen". Hans kamp för att hindra Bakunin från att ta över den organisationen bidrog dock till att ruinera den i början av 1870-talet. När han dog fanns det ingen kommunistisk organisation som sådan att tala om.

Den större utvecklingen av de organisationer som bekänner sig till marxistiska doktriner kom först efter hans död. Från 1880-talet och framåt tog den internationella judiska apparaten verkligen tag i hans teorier, som de hade hjälpt till att förespråka, och byggde upp dem till partier av stor betydelse i de flesta kontinentaleuropeiska länder, särskilt Tyskland, Frankrike och Italien. Vid 1889 bildade de en internationell samordningskommitté kallad "Andra internationalen".

Medan Marx hade skräddarsytt sitt program med idén om att Tyskland skulle bli det första offret, tog historien en något annan vändning. Det återstod för Nikolai Lenin, en annan jude, att grunda det viktiga ryska marxistpartiet, Bolsjevikerna, mellan 1909 och 1913. Dessa döpte senare om sig själva till "kommunister" efter Marx term i *Det kommunistiska manifestet*.

Lenins parti var dock mycket annorlunda än de teorier som framfördes av Karl Marx och kunde knappast kallas marxistiskt alls. Faktum är att Lenin hämtade det mesta av sin doktrin om "dialektisk materialism" från andra ryska revolutionärer, särskilt N.G. Tjernysjevskij.

snarare än från Marx. Han formade sina planer för bolsjevikpartiet, en liten, väldisciplinerad, konspiratorisk elitgrupp i ett enormt efterblivet bondeland, utifrån tidigare rysk revolutionär teori och praktik, och inte från Marx, som hade avfärdat sådana idéer som ”ovetenskaplig äventyrlighet”. Det enda som Lenin verkligen anammade från Marx var den ”vetenskapliga” idén om en socialistisk revolutions ”oundviklighet” och betoningen på proletariatet.

Även om vi varken har tid eller utrymme att fördjupa oss i den ryska revolutionens historia, låt oss dock inte lura oss själva att det var attraktionskraften hos vare sig Marx ”briljanta” teorier eller Lenins. Den fasansfulla historien om det ryska folkets förintelse är något helt annat.

Ryssland hade i århundraden varit infekterat av fler judar än något annat land i världen. Dessa judar hade konspirerat, agiterat och planerat anarki och revolution under lång tid. Leon Trotskij, en annan jude, hade tränats tillsammans med 3000 andra hänsynslösa judiska revolutionärer i East Side, New York, för att utföra det hårdföra arbetet med att störta den ryska regeringen. Jacob Schiff, en judisk finansman från New York, bidrog med 20 miljoner dollar till detta ändamål. När den rätta tiden kom, skeppades Trotskij och hans band av revolutionära mördare till Ryssland, och tillsammans med sina judiska bröder lyckades de genomföra en blodig statskupp. Det var ett skolexempel på judisk konspiratorisk taktik när den är som bäst. Det ryska folket och det ryska ”proletariatet” kunde inte ha förstått mindre av vad som pågick. Det judiska propagandanätverket, både i Ryssland och i omvärlden, proklamerade sedan högljutt triumfen för de ”fattiga, förtryckta” ryska arbetarna över tsarens ”tyranniska” regim.

Båda dessa framställningar var överväldigande, avskyvärda lögner. Om den ryska tsaren hade några brister så låg de inte på tyranniets sida, utan snarare på toleransens, svaghetens och vacklandets sida. De ryska arbetarna förstod varken vad som pågick eller hade någon aning om det ohyggliga öde som väntade dem.

När judarna väl satt vid makten i Ryssland beslagtog de snabbt alla strategiska poster inom regeringen och propagandan. De inledde omedelbart en massiv kampanj för att slakta 20 miljoner vitryssar.

Det måste här påpekas att det var de nordiska vitryssarna som i århundraden hade varit det ryska folkets intellektuella och kreativa ledare, och som i själva verket hade byggt det moderna Ryssland. Det var därför denna utvalda grupp av elit-vitryssar som var det främsta målet för det judiska övertagandet omedelbart efter att de hade den revolutionära regeringen i sina händer. De inledde ett skräckvälde vars like världen aldrig tidigare skådat, ett skräckvälde som fortsätter än i dag. På några få år slaktade de jämmerligt 20 miljoner vitryssar, gräddan och ledarskiktet av den ryska befolkningen, och lämnade de ryska slaverna och kulakerna som en massa av

slavar i händerna på sina judiska herrar. Dessa blev nu vedhuggare och vattenbärare åt sina judiska herrar — som hade lovat dem ett arbetarparadis.

Sålunda bevittnade vi den ryska nationens död och upprättandet av den judiska kommunismen med en världsomspännande operationsbas i det största landet på jordens yta, och därmed kontrollen över dess enorma naturtillgångar.

Bok II

Frälsningen

Kapitel 1

Naturen och Religion

Genom att studera naturens varelser har vi med tilltagande tydlighet observerat att varje varelse har sina egna säregna medel för överlevnad, fortplantning, födosök, försvar och för att lotsa in nästa generation. Inte nog med att varje varelse har sitt särskilda mönster för överlevnad, utan i detta mönster finns många särdrag inbäddade som är inneboende för varje varelse. Till exempel vet en bäver instinktivt hur man bygger dammar, och detta utgör ett användbart medel för dess överlevnad. En katt vet instinktivt hur man fångar möss, och detta är också till stor hjälp för dess överlevnad. En katt kan göra många andra saker som är inneboende särdrag för en katt, men att bygga dammar är sannerligen inte en av dem. Dessutom skulle vi aldrig kunna hoppas på att lära en katt att simma som en bäver, att bygga dammar som en bäver, fälla träd som en bäver och att agera som en bäver. En bävers instinktiva, medfödda särdrag är dess egna, och en katts är dess egna.

På samma sätt finner vi, när vi observerar den mänskliga rasens särdrag, en inneboende egenskap som är universell och säregen för de mänskliga raserna, och det är utövandet av någon form av religion. När vi studerar de olika civilisationernas historia, de olika folk som har levt på jordens yta, de olika raserna, finner vi nästan utan undantag att var och en av dem hade någon form av religion. Oavsett om det var en av de högt utvecklade civilisationerna hos egyptierna, grekerna eller romarna, eller om det var någon efterbliven färgad stam som indianerna i Amazonasregionen i Sydamerika, eller på de stora slätterna i Nordamerika, eller hottentotterna i Afrika, så har de alla haft en religion, oavsett hur primitiva de är eller hur primitiva de var, och de har alla någon form av religion idag.

Faktum är att de mänskliga raserna, från de mest primitiva till de mest högt utvecklade nationerna i världen idag, har varit angripna av tusentals religioner, alla olika från varandra. Även inom de olika religionerna har de delat och underdelat sig i en mångfald av underreligioner, såsom den kristna religionen till exempel, tills nästan varje vandrande kristen har en tro som skiljer sig från sina trosfränder, där var och en vandrar omkring i tron att han har den ultimata nyckeln till kunskap och visdom och att

Den vita rasens överlevnad är vår viktigaste angelägenhet.

alla, precis alla, som skiljer sig från honom har fel i den mån de skiljer sig från hans egen religion.

Föga inser en sådan förledd kristen vilka bedrägliga och bräckliga lärosatser som utgör grunden för hans tro, ej heller inser han dess sanna ursprung.

I ingen religion har splittringen, fragmenteringen, det interna käbblet, grälen och oenigheten varit mer uppenbar än i den kristna religionen själv. Vi kan vara säkra på att juden planerade det så.

Icke desto mindre måste vi av allt det föregående dra slutsatsen att religion och mänsklighetens dragning till religion är ett medfött drag som Naturen har utrustat oss med, och som är inpräglat i våra gener. Vi behöver uppenbarligen religion för vår överlevnad, på ett eller annat sätt.

Och faktum är att vi gör det. Som Gamla testamentet säger: ett folk utan vision förgås. Alla folk behöver, för att överleva och blomstra, en religion, en trosbekännelse, en livsfilosofi. De behöver angeläget en religion för att ge dem riktning, mål och syfte. Vi behöver en känsla av tillhörighet. Utan den vacklar mänskligheten, vissnar och dör som en fisk på torra land. Dessutom, ju mer djupt rotad ett folks religion är i deras rasliga själ, desto mer hälsosam och dynamisk är den för just den rasen. Lycklig är den ras vars religion har funnit sin egen rasliga själ.

Många religioner har varit ökänt dåliga för de raser som har anammat dem, som till exempel den vita rasen som anammat kristendomen, eller, borde vi säga, fått den påtvingad sig av judarna. Vissa religioner var varken goda eller dåliga, utan var helt löjliga och meningslösa. Ett sådant exempel är religionen med de multipla gudarna som romarna och grekerna hade, gudar som rumlade runt i himlarna och begick alla typer av trohetsbrott, äktenskapsbrott och trivialt nonsens.

Det finns några få, ytterst få, som har varit bra för den ras som anammat den religion de skapat. Ett ökänt exempel är judarnas judiska religion, som var skräddarsydd för en parasitisk ras. Det har varit det största de har producerat och den har upprätthållit dem under de senaste årtusendena.

Sammantaget kan vi säkert dra slutsatsen att de flesta religioner har varit ökänt dåliga, och det har varit den vita rasens olyckliga lott att vara förbannad med en av de värsta av dem under de senaste 2000 åren.

Jag känner mig extremt välsignad och lyckligt lottad att vara medlem av den stora kreativa vita rasen. Jag är mycket stolt över att vara medlem av den vita rasen och jag älskar den vita rasen mer än någonting i världen. Naturen har utrustat den vita rasen med en djup instinktiv lojalitet mot sitt eget slag — Raslig Lojalitet. Vi har blivit utrustade med denna instinktiva egenskap för vår egen överlevnad av en frikostig Natur. Denna hälsosamma

instinkt har blivit grymt kvävd av en skandalös främmande religion som vi är förbannade med och verkar vara oförmögna att skaka av oss.

Ja, vi är förbannade med den judiska religionen kristendomen, vare sig vi vill det eller inte. Det är en sjuk religion, en dödsorienterad religion, en religion som förstör oss. Den kväver varje hälsosam instinkt som Naturen har utrustat oss med och trubbar av och förvrider alla de bästa egenskaper som Naturen så generöst har välsignat den vita rasen med. Vad vi mest desperat behöver är en ny religion, en egen religion, en religion som skapades av den vita rasens egen kreativa genialitet, inte påtvingad oss av den förrädiska juden. Vi behöver desperat en bra religion.

Men vad är en bra religion?

Detta är egentligen inte alltför svårt att svara på. En bra religion är en som hjälper till att främja och föra fram den ras som omfattar den. Om den hjälper den specifika rasen är det en bra religion. Om den varken hjälper eller stjälper är den en värdelös religion och är mer till besvär än något annat. Om den hindrar den ras som omfattar den i dess kamp för överlevnad, då är det en dålig religion och skadlig för dess anhängare.

Vi har hört oräkneliga gånger folk säga, "tja, man måste tro på någonting." Detta är sant i den mån att alla behöver en livsfilosofi som relaterar till och försonar oss med den naturliga värld som vi befinner oss i, en som hjälper oss att ha en realistisk och rationell syn på vår kamp för överlevnad i en konkurrenskraftig och fientlig värld. Ju mer denna filosofi eller religion eller trosbekännelse, vad vi än väljer att kalla den, harmonierar med Naturens lagar, desto mer fördelaktig, realistisk och användbar kommer en sådan trosbekännelse att vara. Ju mer den avviker från naturlagarna och ägnar sig åt en flykt från verkligheten in i en drömvärld av fantasi och vidskepelse, desto mer konstlad, orealistisk och farligt skadlig kommer en sådan trosbekännelse att bli.

Eftersom jag vänder mig enbart och uteslutande till medlemmarna av den vita rasen, kan jag utan tvekan säga att det enda vi verkligen är intresserade av är en trosbekännelse som hjälper till att fortplanta, skydda, främja, bevara, föra fram och expandera den vita rasen. Vi är intresserade av en religion som kommer att bistå och gynna den vita rasen i dess kamp för överlevnad i en konkurrenskraftig och fientlig värld. Vi är inte intresserade av en trosbekännelse för papuanerna på Nya Guinea; vi är inte intresserade av en trosbekännelse för de amerikanska indianerna; vi är inte intresserade av en trosbekännelse för niggrerna, varken här i Amerika eller niggrerna i Afrika; vi är inte intresserade av en religion för hinduerna, inte heller för kineserna. Inte heller är vi intresserade av en universell religion för hela mänskligheten "frälsning". Inte alls. Vi är intresserade rent och skärt av en religion för den vita rasens överlevnad och den vita rasen allena, och

hjälpa den rasen att avancera till höjder större än vad man någonsin tidigare har drömt om.

När vi lägger fram det på denna enkla och tydliga grund, nämligen utifrån de två formulerade koncepten: ett, att en religion är bra om den hjälper till att gynna den ras som omfattar den, och två, att vi endast och uteslutande är intresserade av en religion för den Vita Rasen, då blir lösningen ganska enkel. Faktum är att formuleringen av en trosbekännelse för den Vita Rasen nu i grunden kan sammanfattas i en mening — den vägledande principen för vår nya religion bör vara: kommer det att gynna den Vita Rasen?

Medan formuleringen av en ny trosbekännelse är relativt enkel och relativt grundläggande, står vi inför ett mycket mer gigantiskt problem med att rensa marken från allt grus, skräp och bråte från den nuvarande religion som vi nu sitter fast med. Som så ofta är fallet vid byggandet av en vacker ny byggnad där all mark redan har tagits i anspråk av sopor och slumområden, innebär röjningen av det nödvändiga området ofta ett större problem än själva byggandet av den nya strukturen. Så är det även med vår egen svåra situation. Att bygga den nya religionen är inte på långt när så svårt som att rensa bort det skräp och den förvirring som impregnerats i hjärnorna på våra vita fränder. Vår största uppgift är att exponera de kristna lärornas vidrigheter och föra våra vita bröder och våra vita systrar tillbaka till sina sinnen för att tydligt se vad som är bra för oss, bra för våra barn, bra för våra framtida generationer och bra för vår ras. Vi står inför uppgiften att rensa upp de avvikelser som har fått den Vita Rasens sinnen ur balans under de senaste två millennierna och som nästan har orsakat vår ras undergång. Vår främsta uppgift är: att få ordning på den vita mannens tänkande.

Den första och mest brådskande frågan som den vita mannen måste ta itu med är frågan om att finna sig själv och följa det briljanta öde som Naturen har stakat ut för honom. Alla andra problem såsom livsmedelsförsörjning, föroreningar, trafikstockningar, överbefolkning, ekonomi, etc., kommer att bli som en barnlek så snart den vita mannen återfår full kontroll över sina förmågor och sitt eget öde. Om han inte löser detta primära och brådskande problem, kommer alla andra aldrig att lösas, inte heller kommer de att spela någon roll. Om den vita mannen förblir fångad inom det judiska ramverket av idéer kommer han att famla och stappla i förvirring tills han utplånas från jordens yta och alla andra problem blir fullständigt meningslösa.

Inte heller är vårt huvudproblem att övervinna judarna, niggrerna och världens övriga färgade avskum. Nej, inte alls. Vårt huvudproblem är först och främst att få ordning på den vita mannens tänkande. Vi måste omorientera hans tänkande till grundläggande värden. När vi väl har rensat hans

hjärnan från det judiska giftet, att rensa ut judarna och niggrerna ur vår mitt, kommer också det att vara en barnlek. Det är åt detta ädla mål som vår nya religion är tillägnad.

Den vita människan måste återföras till sitt förnuft. Innan vi ens kan börja reda ut den vita människans tänkande, finns det några grundläggande förutsättningar som vi måste vara helt på det klara med. Den första är: var ligger den vita människans lojalitet? Och för det andra: vad är syftet med hans liv här på denna jord?

När vi besvarar den första frågan måste vi inse att vi, den vita rasen, nu befinner oss i en desperat kamp för överlevnad. Den förs av en förrädisk och listig fiende som så har förvirrat den vita rasens sinnen att den överväldigande majoriteten av vita människor inte ens vet vem fienden är, och faktum är att de flesta av dem inte ens vet att de befinner sig i ett bittert krig där de är offret utsett för utrotning. Den vita människans dödsfiende, den internationella judiska apparaten, har så förvirrat och rört till den vita människans hjärna att han nu inte ens gör det minsta motstånd eller bjuder det minsta motvärn. Faktum är att den vita människans hjärna är så förorenad med felaktiga koncept och felaktiga idéer att han faktiskt har förenat sig med juden i sin egen undergång.

I varje strid är det av yttersta vikt att veta vem din fiende är; vilka hans vapen är; vad hans styrka är; vad hans tillvägagångssätt är, och många andra vitala fakta som kan inhämtas genom underrättelser. Känn din fiende. Ju mer du vet om din fiende och ju mer du vet om din egen styrka och dina svagheter, desto bättre förberedd är du.

Inte bara måste du känna till din fiendes styrka och svagheter, och dina egna, du måste också veta vem som står på din sida och veta vad det är du kämpar för. Dessutom måste du ha en specifik, detaljerad och aggressiv stridsplan som inger förtroende för en seger. Du måste ha ett specifikt program. Du måste ha ett mål.

Ett av de mest kraftfulla vapen som juden har till sin fördel är hans mästerliga manipulation av förvirring i den vita rasens sinnen. Han sprider förvirring som en bonde sprider gödsel på sina åkrar, och judens skörd i krig och förstörelse av vårt folk är till och med tusenfalt mer produktiv än bondens gödsel. Det område som de flesta vita människor är desperat förvirrade över är — var ligger egentligen deras lojalitet?

Den andra stora frågan är: Vad är vårt syfte i livet?

I de kommande två kapitlen vill jag diskutera dessa två vitala frågor — frågor som har förvirrat den vita rasen till oändlighet. Det

Kristi existens är obekräftad av några som helst bevis.

är mitt syfte att uttryckligen klargöra Church of The Creators ståndpunkt i dessa grundläggande livsfrågor.

Kapitel 2

Din lojalitet – ett heligt förtroende

Var ligger din lojalitet?

Om du tillhör någon av de Kosher-Konservativa grupperna, kommer de att ha trummat in i dig om och om igen att du måste vara lojal mot ditt land, lojal mot din flagga, och framför allt, lojal mot den där stora, fantastiska amerikanska konstitutionen. "Patriotism" är den främsta dygden, säger de. Till och med de judiskt kontrollerade tidningarna kommer att säga samma sak, även om de sedan omedelbart fortsätter med att skända och besudla allt detta med det mest skändliga skräp och avfall som de i allmänhet hopar över alla den vite mannens institutioner och emblem.

Faktum är att en mans lojalitet inte tillhör något av detta. En mans lojalitet är först och främst till hans rasliga familj, som är en omedelbar förlängning av hans egen familj. Med andra ord, en **vit mans** främsta lojalitet tillhör den **vita rasen**. Varje annan ras vet instinktivt att deras lojalitet ligger hos deras egen ras. Judarna vet det, negrerna vet det, och varje annan ras vet det utom den genomsnittlige vite amerikanen, som råkar vara det grundläggande målet för förintelse i detta förrädiska och knepiga krig vi nu är invecklade i, vare sig vi vill det eller inte, vare sig vi vet om det eller inte.

Juden kan vara medborgare i Frankrike, eller England, eller Tyskland, eller USA. Han är helt likgiltig inför sitt värdlands välfärd. Han erkänner ingen lojalitet till något sådant land. Tvärtom är han vanligtvis aktivt engagerad i att riva ner ramverket för det land där han bor, och plundrar och rannsakar resterna i processen. Han har bara en lojalitet — den judiska rasen. Låt något land hota att skada en jude var som helst i världen — som de nyligen inträffade ryska kaparna, eller atomspionerna Rosenberg för några decennier sedan — och alla världens judar reser sig som en man och skriker mot höjden: "Rädda Rosenbergs!" "Släpp mitt folk!" Det faktum att de dömda judarna är skyldiga brottslingar är irrelevant såvitt de är berörda. Rädda dem till varje pris! Skrik förföljelse! Skrik högt och länge! Vad som helst för att rädda vilken jude som helst, oavsett hur skyldig, oavsett hur kriminell.

Negrer är djur.

Låt oss aldrig glömma att det är denna rasliga lojalitet och solidaritet som har gjort judarna till den världsmakt de är idag.

Raslig lojalitet är en grundläggande instinkt som naturen gett oss för varje ras bevarande. Ju friskare denna instinkt är och ju mer en ras utövar denna friska instinkt, desto mer sannolikt är det att den överlever. Ju mer den kvävs av bedrägeri eller hjärnförorening, desto mer sårbar är en sådan ras för förintelse från dem som utnyttjar sina medfödda instinkter av raslig lojalitet.

Den svarte mannen har det och juden finner det lätt att främja raslig lojalitet bland negrerna, att organisera den och utnyttja den för den vita rasens undergång. Han får negrerna att tala om ”svart kultur” där ingen sådan existerar. Han får dem att tala om ”svart stolthet” där det finns väldigt lite att vara stolt över. Juden har, genom sin skickliga manipulation av propaganda, fått den svarte mannen att skrika ”döda vitingen”. Han underblåser ett emotionellt hat mot den vita rasen, inte bara bland de svarta och mulatterna i Amerika, utan bland alla färgade folk i världen. Hans planer kräver utplacering av världens underlägsna färgade raser som chocktrupper för att bastardisera den överlägsna vita rasen och döda och utrota dem som inte låter sig bastardiseras.

Detta program för bastardisering eller utrotning äger rum framför våra ögon i Amerika idag. Tvångsbussning i skolan, ett skändligt övergrepp och en skamlig förolämpning mot den vita rasen, är en viktig del av programmet för att bastardisera nästa generation. Det är deras mål att pumpa Afrikas svarta blod in i vita amerikaners ådror. Ingen behöver bedra sig själv med att det judiska programmet för ”gemenskap” och ”blandning” under skolåren, förstärkt med ett massivt program för hjärnförorening i skolorna, på tv och i nyhetsmedierna, inte kommer att sluta i blandäktenskap och rasblandning. Faktum är att bastardisering är den övervältigande massiva drivkraft som judarna har i beredskap för oss idag. De kommer att använda varje maktspel, varje propagandatrick och varje grundlagsvidrig lag som de kan tvinga på oss för att uppnå detta, deras mål, bastardiseringen av den vita rasen.

Bara idag läste jag om en judinna vid namn Cohen som föreläste för en grupp ”kristna” vita kvinnor om var deras ”kristna” plikt låg. Enligt denna fru Cohen levde de vita familjerna i en konstgjord värld och det var bäst att de hängde med och började adoptera svarta bebisar, eftersom det fanns ett överskott av svarta bebisar för adoption och det var deras ”kristna plikt” att ge dem ett hem. Hon tillade olycksbådande att om detta inte följdes med kraft och entusiasm, fanns det redan lagar under utformning som skulle tvinga dem att adoptera dessa små svarta djungelkaniner. Och återigen, låt oss inte bedra oss själva, såvida vi inte sätter

Kristendom och kommunism är judiska tvillingar.

ett stopp för detta övergrepp, kommer judarna framgångsrikt att genomföra detta och andra avskyvärda program mot oss för att utplåna och bastardisera oss.

En annan del av programmet för att reducera och skära ner eliten av Amerikas vita ungdom är det nuvarande meningslösa kriget i Vietnam, där det varje vecka dödas omkring 50 eller fler unga vita amerikaner i sin manlighets blomstring i djunglerna i Vietnam, Kambodja, Korea och på andra håll. Flera hundra till lemlästas och förlamas för livet. Tusentals återvänder från dessa djungelkrig beroende av droger, deras liv tragiskt förstörda och inte bara värdelösa, utan många har förvandlats till farliga brottslingar när de återvänder till amerikansk mark.

Låt oss upprepa: juden vet var hans lojalitet ligger, och varje annan färgad ras vet var deras lojalitet ligger, nämligen hos deras egen ras. Det är endast den vita rasen som är förvirrad — märkligt nog — just den ras som Naturen har krönt som höjdpunkten av sin skapelse och bestämt att styra världen.

Tack vare judarnas överväldigande kontroll över propagandainstrumenten är den vita människan nu så fylld av en iver att vara en "godgörare" och att rädda varje värdelöst avskum och parasit på jordens yta, att han inte ens inser att parasiterna förökar sig snabbt medan den vita rasen minskar, och att parasiterna har för avsikt att förgöra honom så snart de har makten.

Detta är rasmässigt självmord.

Så vi, medlemmar av den stora vita rasen, måste ta reson och kasta bort en sådan idiotisk, självdestruktiv filosofi. Det strider mot allt förnuft. Det strider mot alla de goda, hälsosamma instinkter som Naturen gett oss för vår egen självbevarelse. Det strider mot allt sunt förnuft. Vi måste först och främst tro på att utöva rasmässig lojalitet — lojalitet mot den vita rasen och den vita rasen ensam.

Vi måste överge den idiotiska självmordsinställning vi har följt tidigare och vända oss till en sund, realistisk kurs som föreskrivs av Naturen själv. Av alla miljontals arter i Naturen känner jag inte till någon som säger: "Av hänsyn till en svagare och underlägsen art kommer vi att hålla tillbaka vår egen expansion, i rättvisans namn mot de underprivilegierade kommer vi att ge bistånd till avskummet så att de kan föröka sig, växa ifrån oss i antal och knuffa bort oss från jordens yta."

Nej, ingen av dem utövar detta idiotiska program av medlidande med avskummet, de svagare och de underlägsna. Ingen, det vill säga, utom den vita rasen.

Vi inom Church of the Creator förkastar därför helt de "Kosher-konservativas" idé om att lojalitet mot landet, mot flaggan och mot konstitutionen kommer i första hand.

Främjandet av vår ras är vårt högsta kulturella mål.

Vem skulle kunna vara lojal mot ett Amerika när det har blivit helt förnegrat och judiserat och vars främsta nationella mål är bastardisering och utrotning av den vita rasen? Visst måste varje god och intelligent medlem av den vita rasen inse att ett sådant land är hans fiende, vare sig han vill det eller inte, och han är inte skyldig det någon som helst lojalitet. I detta avseende måste vi också inse att det inte är landet i sig som är den skyldige, utan den förrädiska struktur som har tillskansat sig makten över landet, ledd av juden.

Om jag såg en amerikansk neger spöa upp en vit kanadensare, skulle jag inte stå på negerns sida för att han var amerikan, utan jag skulle skynda till kanadensarens hjälp för att han var vit. Jag finner det omöjligt att känna någon som helst lojalitet mot en regering när en sådan regering ständigt bevisar genom sina handlingar att den främjar de svartas välfärd och förökning och främjar förstörelsen av den vita befolkningen. Inga omtänksamma vita föräldrar skulle vilja stanna kvar och fostra sin familj i ett land som hade blivit förnegrat, som till exempel Haiti. Eftersom många föräldrar ser detta hända i storstadsdjunglerna i USA, planerar ett antal av dem att lämna detta land och flytta till Australien, eller någon annanstans, där det inte finns några negrer. Många har redan gjort det. Detta visar att när det verkligen gäller kommer en ansvarsfull förälder att tänka först på sin familj och dess rasliga framtid — inte på den fastighet som han råkar bo på.

Även om jag berömmer sådana föräldrar för deras lojalitet mot sin ras, kan jag inte godkänna att man flyr. Jag anser att vita amerikaner måste stanna i Amerika och kämpa för att återta kontrollen över vårt öde. Detta land är vårt. Vi måste vara beslutna att stanna här och kämpa för det som är vårt. Vi borde förfölja, inte fly.

USA är nu den enda reservoaren av vit makt som finns kvar i världen som är stark nog att besegra den förrädiska juden. Det vita folket i Amerika måste resa sig som en man, precis som det vita folket i Tyskland gjorde för en generation sedan. När detta händer i Amerika, kommer lyckligtvis den massiva produktionskraften i detta stora land att ställas på den vita rasens intressens sida och inte emot den, som i andra världskriget. Jag upprepar, lösningen är inte för den vita människan att fly till Australien, eller någon annanstans. Lösningen är att flytta ut negrerna — tillbaka till Afrika där de hör hemma — innan de drar ner detta vårt stora land i historiens avloppsbrunn.

Vi måste ändra vår inställning. Vi borde förfölja, inte fly.

Låt oss nu betrakta lojalitet mot flaggan som en främsta dygd. Faktum är att flaggan bara är en symbol, en som har ändrats många gånger i vår förflutna historia. Faktum är att den ändras varje gång vi tar in en ny stat, som Hawaii eller Alaska. Men viktigare är att flaggan

De judiska slavhandlarna förde negrerna till Amerika.

är en symbol som endast är så hedervärd som det land som för den. Den flög med unionsarmén när judarna hade organiserat vita amerikaner för att döda en annan grupp vita amerikaner. De kallade den ena gruppen vita för "Norden" och den andra gruppen vita för "Södern". Detta usla brodermordskrig var en judisk skörd i vilken judarna blev rika och feta, men det var en ytterst skamlig och destruktiv episod i den vita rasens historia. Första och andra världskriget innebar återigen att vita bröder dödade vita bröder, och återigen skördade judarna en rik vinst i krigsbyte och utgjutet vitt blod. Vita amerikaner marscherade in i dessa judiskt arrangerade slaktningar under stjärnbanerets flagga, men det är inget vi kan vara stolta över. Förrän vi renar vårt land och vår historia och flaggan som vajar över det från judar och n-ord [niggers] har vi inte en flagga som vi kan vara särskilt stolta över.

När vi, det vita folket, återigen har kontroll över vårt eget öde kommer vi utan tvekan att vilja markera detta även med en ny flagga, en obefläckad flagga som verkligen är en symbol för den vita rasen. Det kommer att vara en som vi sannerligen kan vara stolta över.

Vår granne i norr, Kanada, kasserade nyligen sin hundra år gamla flagga och designade en ny — övervägande röd — en passande färg med tanke på den riktning det landet har tagit. I vilket fall som helst kan vi alltid designa en flagga utan större besvär, men när den vita rasen väl är förstörd är den borta för alltid och ingenting kan bringa den åter.

Nej! Vår lojalitet ligger inte hos vårt land, ej heller hos vår flagga, utan hos vårt folk — vår egen ras.

Sedan har vi konstitutionalisterna som påminner oss om vår "stora" konstitution, rättighetskatalogen (Bill of Rights), och förkunnar att den ensam är ansvarig för den storhet Amerika har uppnått. De berättar för oss att det är på grund av vår unika och underbara konstitution som vi i Amerika har en levnadsstandard som är högre än i något annat land i världen. Det är på grund av vår konstitution — det "största frihetsdokument som uttänkts av människans sinne" — som de säger oss att vi åtnjuter våra många "friheter".

Det där är mycket struntprat. Det finns flera allvarliga brister i resonemanget att "vi har vår underbara konstitution att tacka för allt". Konstitutionen har i sig många allvarliga defekter, av vilka vissa sannerligen är ödesdigra. I vilket fall som helst vet vi nu att den inte har, och inte kommer att, rädda oss från ett bolsjevikiskt judiskt övertagande.

Några av de allvarliga defekter den har är:

(a) Den baserade inte bildandet av detta stora land på frågan om ras. Den misslyckades med att göra detta vid en tidpunkt då den vita mannen byggde Amerika och var ovanligt rasmässig medveten och enad i

bekämpa den röde mannen. Dessutom var möjligheten vid denna tidpunkt stor eftersom den judiska infestationen fortfarande var relativt liten, även om den växte.

(b) Istället för att införliva Ledarskapsprincipen, den enda verkliga grunden för att bygga ett permanent och bestående samhälle, valde man istället att basera det på fragmentering av auktoritet, vilket är den så kallade demokratiska principen. Man lovprisade sedan deras underbara princip om "delad makt", "systemet med kontroller och motvikter" och kallade det en "republikansk" regeringsform som om de hade skapat något nytt. I själva verket var detta ingenting nytt. Romarna hade en republikansk regeringsform mer än 2000 år tidigare och kasserade den slutligen till förmån för en bättre form när de övergick till kejsardömet med en kejsare i spetsen som innehade absolut auktoritet och införlivade Ledarskapsprincipen.

(c) Dårfinkt, och i strid med allt sunt förnuft, införlivade de i självständighetsförklaringen den "heroiska" proklamationen att "alla människor är skapade lika". Detta är en bedräglig lögn inför historien, naturen och erfarenheten. Även om självständighetsförklaringen inte är en del av vår konstitution, har vikten av den proklamationen verkligen gett liberalerna, judarna och de blödande hjärtana fritt spelrum att förvränga vår verklighetsuppfattning, att främja de lägre raserna och att motarbeta och straffa de bättre elementen av den vita rasen. Ett helt nätverk av skadliga lögner har fötts ur detta olyckliga och högst bedrägliga uttalande.

(d) Den har den ytterligare inneboende svagheten att den skiljer kyrka och stat. Medan kyrkans ideologi främjar idéerna om "Motstå inte det onda", "Älska dina fiender", "Vänd andra kinden till", etc., är den grundläggande basen för varje stat auktoritet, lag och ordning.

Ett mycket mer harmoniskt förhållande uppnås när regeringen, kyrkan och religionen är idealiskt harmoniserade utifrån samma principer. Naturligtvis kan vi inte klandra grundlagsfäderna för att de inte kunde uppnå detta vid den tiden eftersom de inte hade någon bra rasreligion att arbeta med, utan tyvärr satt fast i kristendomens självmordsideologi. Tyvärr var alltför många av dem själva alltför genomsyrade av denna judiska bluff.

(e) Sist och viktigast av allt, konstitutionen höll inte judarna ute och hindrade inte denna parasitiska ras från att förorena detta stora nya löftets land. Hade grundlagsfäderna lyssnat på Benjamin Franklins råd och bara lagt till det där enda förbehållet — att utesluta judarna — skulle det ha gjort mer nytta än hela resten av konstitutionen och rättighetsförklaringen (Bill of Rights) tillsammans.

Här är vad Benjamin Franklin sade vid det första konstitutionskonventet i USA år 1778, för nästan 200 år sedan:

"I vilket land judar än har bosatt sig i större antal, har de sänkt dess moraliska ton; försämrat dess kommersiella integritet; har segregerat sig själva och har inte assimilerats; har hånat och försökt undergräva den kristna religionen som denna nation är grundad på genom att invända mot dess restriktioner; har byggt upp en stat i staten; och när de mött motstånd har de försökt strypa det landet ekonomiskt, som i fallet med Spanien och Portugal.

"I över 1700 år har judarna beklagat sitt sorgliga öde genom att de har förvisats från sitt hemland, som de kallar Palestina. Men, mina herrar, om världen idag gav det till dem med full äganderätt, skulle de genast finna någon tvingande anledning att inte återvända. Varför? För att de är vampyrer, och vampyrer lever inte på vampyrer. De kan inte leva enbart bland sig själva. De måste livnära sig på kristna och andra folk som inte tillhör deras ras.

"Om ni inte utesluter dem från dessa Förenta Stater, i denna konstitution, kommer de på mindre än 200 år att ha strömmat in i så stora mängder att de kommer att dominera och sluka landet, och ändra vår regeringsform, för vilken vi amerikaner har utgjutit vårt blod, gett våra liv, vår egendom och riskerat vår frihet.

"Om ni inte utesluter dem, kommer våra ättlingar om mindre än 200 år att arbeta på fälten för att förse dem med uppehälle, medan de kommer att sitta i bankirhusen och gnugga sina händer. Jag varnar er, mina herrar, om ni inte utesluter judarna för all framtid, kommer era barn att förbanna er i era gravar.

"Judar, mina herrar, är asiater, låt dem födas var de vill, eller hur många generationer de än är borta från Asien, de kommer aldrig att bli något annat. Deras idéer överensstämmer inte med en amerikaners, och kommer inte att göra det, även om de lever bland oss i tio generationer. En leopard kan inte ändra sina fläckar. Judar är asiater, är ett hot mot detta land om de tillåts inträde, och bör uteslutas genom konstitutionen."

För det första tackar Amerika sin framgång sin rasmässiga härkomst — det faktum att de ursprungliga immigranterna tillhörde den stora vita rasen — de goda engelsmännen, irländarna, skottarna, tyskarna, svenskarna och andra vita europeiska raser. För det andra, till skillnad från spanjorerna i Sydamerika, hade de det goda omdömet att inte blanda sig med de vilda infödingarna — de höll sina blodslinjer rena. De drev tillbaka den underlägsna vilden och byggde ett stort imperium från Atlanten till Stilla havet — en era som är den mest dramatiska sagan och mest produktiva epoken i den stora vita rasens historia. Deras levnadsstandard översteg snart deras

europeiska förfäder eftersom de hade, och har idag, en rikligare tillgång på mark och naturresurser att arbeta med.

Våra förfäder gjorde inte samma misstag som spanjorerna gjorde när de koloniserade Sydamerika. Medan spanjorerna, som var starkare religiösa och under inflytande av den katolska kyrkan, gifte sig och avlade barn med de underlägsna infödda indianerna och förgiftade blodet hos sina framtida generationer, ser vi nu skillnaden i historiens blad. I det rasmässigt blandade Sydamerika och Mexiko ser vi ständiga revolutioner, fattigdom, efterblivenhet och en framtid skriven i upplösning och anarki. Vi vita amerikaner subsidierar nu (dumt nog) den rasmässigt blandade bastardavkomman till dessa spanjorer med miljarder dollar.

Som ytterligare bevis på att den mycket upphaussade amerikanska konstitutionen hade föga att göra med Amerikas enastående framgång, behöver vi bara påminnas om att när de latinamerikanska länderna blev självständiga från Spanien, kopierade varenda en av dem USA:s konstitution nästan ordagrant. Garanterade detta deras framgång och storhet? Absolut inte. Sydamerika och Centralamerika har skakats av kaos, revolution, instabilitet, fattigdom och inflation nästan konstant.

Varför uppnådde de då inte samma framgång som USA, trots att de hade samma ”underbara” konstitution? Svaret är klart och enkelt: Det ligger i rasen och i blodet. De är ett rasmässigt blandat konglomerat, medan USA byggdes av den vita rasen. Där ligger svaret, och inte i konstitution, flagga eller territorium, för sannerligen är Sydamerika lika rikt på naturresurser i sitt territorium, om inte mer så.

Nej, vår framgång i Amerika berodde inte på vår ”underbara” konstitution. Den berodde på det goda vita rasmaterialet och rikedomen och överflödet i vårt land. Konstitutionen hade föga med det att göra.

Idag, när juden arbetar på heltid för att förstöra Amerika och de vita männen som byggde det, kommer vår konstitution inte att rädda vare sig våra friheter, vårt land eller vår ras. Vi är inte längre fria. Faktum är att vi genom list, svek och förräderi, på grund av bristande raslojalitet bland avkomman till Amerikas grundare, är ett ockuperat land — vi är utlämnade till den internationella judens makt och nåd. Vi är ekonomiskt förslavade. Vi håller kulturellt på att judiseras. Våra barn bussas runt som boskap för att blanda upp framtida generationer och likvidera den vita rasen.

Det största misstaget som grundlagsfäderna gjorde när de skrev USA:s konstitution var att de inte lyssnade på råden från Benjamin Franklin — en av våra största vita statsmän.

Naturen avskyr bastarder.

Det är en viktig del av vår trosbekännelse att korrigera detta ödesdigra misstag som gjordes vid skrivandet av konstitutionen. Vi måste driva juden från makten och driva honom från våra kuster för att återta styret över dessa Förenta Stater och säkerställa den vita rasens öde. Vi avser att ta tillbaka det i det vita folkets händer och frånta juden rösträtten, göra honom oskadlig så att den vita rasen aldrig mer försätts i den skam och fara som den nu befinner sig i.

Nej, mina vita raskamrater, vår främsta lojalitet är varken till land eller flagga eller till konstitutionen, vilka alla är övergående och föremål för förändring. Vår främsta lojalitet ligger i vårt blod, till vårt eget folk, till den stora och underbara vita rasfamiljen.

Låt oss aldrig glömma detta överväldigande viktiga faktum, det är den grundläggande byggstenen som vår nya religion vilar på — religionen som inte bara kommer att återställa den vita rasens oberoende, utan göra den större än våra vildaste drömmar.

Vi grundar härmed en ny religion för den vita rasen. Vi kallar den nya religionen Creativity. Vår kyrka kallas The Church of the Creator. Medlemmar av vår religion kallas Creators.

I nästa kapitel kommer vi att undersöka vårt syfte och vårt uppdrag. Vi kommer att undersöka orsaken till vår existens och meningen med själva livet.

Helvetet är en avskyvärd uppenbarelse av det dementa judiska sinnet.

Kapitel 3

Livets mening

I årtusenden har mänskligheten i allmänhet, och filosofer i synnerhet, begrundat livets mening. Denna fråga har utan tvekan oroat och sysselsatt praktiskt taget varje tänkande människa. Få har kommit fram till någon slutsats under sin livstid, och lämnat frågan obesvarad vid tiden för sin bortgång. Visst har denna fråga bekymrat mig, mer eller mindre, under många faser av mitt liv, med början i den tidiga adolecensen. Fastän jag genomsökte skrifterna, religionerna, de olika storheternas filosofier genom historien, verkade ingen av dessa ge mig ett tillfredsställande svar. Slutligen drog jag slutsatsen att det inte fanns någon mening med livet, att det inte fanns något syfte med det, att vår vistelse här var en meningslös, värdelös strävan som lika gärna kunde ha lämnats ogjord. Faktum är att jag för tio år sedan var så övertygad om det meningslösa i vår existens här på jorden att jag började skriva en bok i ämnet med titeln *The Rat Race to Oblivion*.

Men det faktum kvarstod att vi är här, och vi kommer att vara här, och vår avkomma kommer att vara här i generationer och århundraden och årtusenden framöver. Uppenbarligen skulle den typ av människor som skulle leva här under de kommande århundradena och årtusendena i hög grad bestämmas av varje generation utifrån vad de gjorde, vad deras livssyn var, vad deras parningsvanor var, och vad deras filosofier och religioner var. Det var också uppenbart att de förhållanden under vilka vår framtida avkomma skulle leva i hög grad skulle bestämmas av vad vi nu gjorde, precis som de förhållanden under vilka vi nu lever hade bestämts av vad våra förfäder hade gjort, eller inte hade gjort.

Ju mer jag studerade historien, desto mer uppenbart blev det att genom historiens trådar vävdes den oändliga och övergripande faktorn ras. Den mest uppenbara av alla faktorer började framträda — att en ras och endast en ras hade byggt och blomstrat och frambringat alla civilisationer — och det var den vita rasen. Dessutom blev det mer och mer uppenbart att varje civilisations nedgång hade varit förgiftningen av den kreativa vita rasens blod, och dess fall hade alltid föregåtts och orsakats av den vita rasens försummelse att bevaka och skydda sina blodslinjers renhet.

Alla civilisationer i historien skapades av den vita människan.

Genom att ytterligare studera, undersöka och utforska historiens fakta blev det uppenbart att mänskligheten som helhet följde samma evolutionära mönster som alla andra arter, och att varje arts evolution följde Naturens stela och oföränderliga lagar. Människan var inget undantag överhuvudtaget, även om hon i sin inbilskhet och dumhet så ofta försökte inbilla sig själv att hon stod över och bortom Naturens lagar och, i själva verket, hade besegrat Naturen.

Så trodde hon. Men ingenting kunde vara längre från sanningen. En kall, kritisk analys av historien och Naturens lagar visar att mänsklighetens utveckling följer Naturens lagar precis lika troget och precis lika strikt som utvecklingen av till exempel blåkråkan eller dinosauriens. Dessutom är människans nedgång och utrotning precis lika möjlig som dinosauriens försvinnande från jordens yta.

Från allt detta studerande började vissa mycket uppenbara slutsatser att framträda. Nr 1, att människan är en art vars utveckling och vistelse på denna jord är underkastad Naturens organiserade lagar. Nr 2, att en av Naturens mest obevekliga lagar är den starkastes överlevnad. Nr 3, att Naturen, för att förbättra arten, främjar och gynnar segregationen av arterna där en art konkurrerar mot en annan och de bättre rustade överlever. De som slår in på vägar som inte gör dem lämpade för den hårda konkurrensen, de arterna överlever inte, utan går under.

Uppenbarligen blev det tydligt att Naturen inte bryr sig om individens överlevnad, utan har klokt placerat och inpräglat i varje individ av arten medlen och viljan att fortplanta, främja och föreviga arten själv, och genom att göra så, i den hårda konkurrensen för överlevnad, tvingar den arten att förbättra och uppgradera sig själv, eller annars gå under.

Det är i denna Naturens tredje lag som vi i överväldigande grad finner meningen med livet och syftet till varför vi är placerade på denna jord. Vi är här för att föreviga och föra vårt eget släkte framåt. Inte bara är detta syftet för den mänskliga arten, utan syftet för varje annan art som vi ser omkring oss, vare sig det är blåkråkan eller rådjuret, eller havets fiskar, eller luftens fåglar. Hela summan av deras ansträngningar och hela deras livsspann är ägnat åt detta stora syfte som Naturen har fastställt för individen: Att främja, fortplanta och föreviga arten, och genom att göra så, förbättra den under tidens gång. Det är antingen det eller utrotning. Naturen är varken snäll eller elak, varken barmhärtig eller obarmhärtig, i upprätthållandet av sina lagar. Hon gör inga undantag och tolererar inga ursäkter. Endast en pompös, inbilsk dåre kan föreställa sig själv som stående över och bortom Naturens lagar.

Utöva och främja Raslig Lojalitet.

Varje fågel och varje djur vet vad dess syfte är. Så snart de är mogna nog att göra det, börjar de föröka sin egen art och föda upp sina familjer till mognad. Det är deras huvudsakliga sysselsättning under hela deras vuxna livstid. De verkar tydligt känna till sitt syfte. Endast den vita rasen verkar vara djupt förvirrad över sitt syfte. Naturen har bestämt vårt syfte åt oss, oavsett om vi inser det eller inte. Människan, liksom varje annan varelse, lever det mest givande livet genom att följa den väg naturen har förordnat för henne: att föröka sin egen art, föda upp sin familj och föreviga sin ras.

Och så har vi kommit fram till det stora och slutgiltiga svaret på vad vårt syfte i livet är: Det syfte som naturen själv har ställt upp för oss, för oss, den vita rasen, är nämligen att föröka, främja och expandera den vita rasen, den högsta höjdpunkt som nåtts i naturens hantverk.

Vi, den vita rasen, är den suveräna arten. Vi är naturens kronjuvel. Vi bär på en stor ära och en oerhört viktig börda. Det har tagit miljontals år för den vita rasen att utvecklas som art till sin nuvarande höga höjdpunkt. Det är upp till oss att föra vidare främjandet, fortplantningen, förevigandet, framåtskridandet och expansionen av denna den mest elitära av alla naturens förunderliga arter. Inte bara är det upp till oss att fortsätta, utan det är upp till oss att lyfta den ännu högre, att främja utvecklingen av denna den mest fantastiska av alla skapelser, och förbättra den från generation till generation. Det är möjligt vid denna tidpunkt i historien att avsevärt accelerera och påskynda förbättringen av den vita rasen, och det är lika möjligt att förstöra den vita rasen på kort tid och ogöra detta förunderliga fenomen i skapelsens historia.

Ja, detta är historiens obestridliga lärdomar och de oundvikliga slutsatser som kan dras från naturens egna lagar. Vissa människor kommer att tillbringa sina liv med att söka efter sanningen. I processen kan de springa rakt in i just den sanning de har letat efter, utan att känna igen den, snubbla över den, resa sig upp och fortsätta leta för evigt. Det finns vissa sanningar som är så överväldigande uppenbara att de undgår uppmärksamheten hos de överdrivet sofistikerade sökarna. Och just denna sanning vi här talar om är en av de mest framstående av alla de uppenbara sanningar som har ignorerats och förbisetts, snubblats över och slutligen förbigåtts.

Detta ändrar inte naturens lagar med ett jota, lika lite som att dumt ignorera tyngdlagen kommer att ändra den stela och obevekliga lagen. Den finns där tydligt för alla att se — naturen vill att du ska föreviga och föra vidare din art och förbättra den. Du kommer antingen att göra det eller så kommer ditt slag att utplånas från jordens yta. Naturen bryr sig föga om huruvida du accepterar eller förkastar det faktumet, hennes lagar kommer att åtföljas,

Judar är en parasitisk ras.

oavsett. Det är detta faktum som hela vår filosofi vilar på. Det är på denna Naturens lag som hela vår religion är grundad.

Då det förhåller sig så, är vi övertygade om att varje livsfilosofi eller varje religion som är i harmoni med Naturens lagar är en god religion för en sådan ras. Varje religion som inte samverkar i harmoni med Naturens lagar är en onaturlig religion, är en konstgjord religion, och är en skadlig religion som kommer att förgöra den ras eller det folk som anammar en sådan konstgjord och onaturlig religion.

Vår religion är därför utformad för att vara i harmoni med det som Naturen vill att vi ska göra. Vår religion är utformad för att hjälpa till att främja, fortplanta, utvidga och föra fram den vita rasen i all evighet. Vi kan inte tänka oss något högre mål, eller en mer upphöjd religion än den som hjälper till att föreviga och förbättra Naturens främsta hantverk — den vita rasen.

Vi tror att individen finner den högsta meningen med livet i processen att fortplanta vårt eget slag. Genom att göra det erhåller han den största tillfredsställelsen och njutningen av sin jordiska tid under de år som Naturen har placerat honom på denna planets yta. Genom att para sig, bygga en familj, skaffa barn och sörja för deras välbefinnande samt genom att se deras hälsosamma tillväxt och utveckling, finner mannen och kvinnan sin högsta fullbordan och den mest bestående tillfredsställelsen. Alla andra aktiviteter graviterar kring detta stora centrala syfte — att fostra barnen till vuxen ålder där de i sin tur återigen parar sig med det motsatta könet av sin egen art, bildar familj, fortplantar sitt eget slag, uppfostrar dem till att bli starkare, friskare, intelligentare, vackrare, mer kapabla. Kort sagt, även de kommer att förbättra nästa generation och skicka den vidare för att återigen frambringa den efterföljande generationen. Detta är det stora mål i livet som Naturen i sin eviga visdom har ställt framför oss, oavsett om det gäller den vita rasen eller någon annan art i detta enorma och varierade universum.

Varje aktivitet som hindrar eller äventyrar detta ädla mål är onaturlig och därför ett brott mot Naturens lagar. Vi inser alla tydligt, till exempel, att homosexualitet är onaturligt och att sådana människor kallas avvikare. Vi måste också inse att Naturen straffar avvikare hårt och utplånar dem från jordens yta. Det är helt uppenbart, till exempel, att ett samhälle av sexuella avvikare skulle bli kortlivat och Naturen skulle utplåna dem från jordens yta.

Något som inte är lika tydligt för dagens tänkande är att en av Naturens främsta lagar är att hålla arten ren, och i vårt fall, att hålla vår ras ren och obefläckad från blodet från andra raser. Naturen hatar bastarder. Hon föraktar bastardisering. Och eftersom Naturen har valt ut oss, den vita rasen, som toppen och höjdpunkten av hennes högsta

Vad som är dåligt för den vita rasen är det ultimata onda.

utveckling, är det mer än någonsin vår heliga plikt att till varje pris skydda denna stora ära.

Det är för detta ändamål som vår nya religion formuleras, och som Church of the Creator grundas.

Vi måste skicka tillbaka negrerna till Afrika.

Kapitel 4

De 16 Budorden

1. Det är varje generations uttalade plikt och heliga ansvar att för all framtid säkra och trygga den vita rasens existens på denna planets yta.
2. Var fruktsamma och föröka er. Gör din del i att hjälpa till att befolka världen med ditt eget slag. Det är vårt heliga mål att befolka denna jords länder uteslutande med vita människor.
3. Kom ihåg att de underlägsna färgade raserna är våra dödsfiender, och den farligaste av alla är den judiska rasen. Det är vårt omedelbara mål att obevekligt expandera den vita rasen och fortsätta krympa våra fiender.
4. Den vägledande principen för alla dina handlingar ska vara: Vad är bäst för den vita rasen?
5. Du ska hålla din ras ren. Förorening av den vita rasen är ett avskyvärt brott mot naturen och mot din egen ras.
6. Din första lojalitet tillhör den vita rasen.
7. Visa förmånsbehandling i affärsuppgörelser med medlemmar av din egen ras. Fasa ut alla kontakter med judar så snart som möjligt. Anställ inte n*grer eller andra färgade. Ha sociala kontakter endast med medlemmar av din egen rasfamilj.
8. Förstör och förvisa allt judiskt tänkande och inflytande från vårt samhälle. Arbeta hårt för att åstadkomma en vit värld så snart som möjligt.
9. Arbete och kreativitet är vårt geni. Vi betraktar arbete som en ädel strävan och vår vilja att arbeta som en välsignelse för vår ras.
10. Besluta i tidig ungdom att du under din livstid ska göra minst ett betydande bestående bidrag till den vita rasen.
11. Upprätthåll din ras heder vid alla tidpunkter.
12. Det är vår plikt och vårt privilegium att främja naturens plan genom att sträva mot framsteg och förbättring av våra framtida generationer.

Våra dödligaste fiender är judarna.

13. Du skall ära, skydda och vörda familjeenhetens helgd och hålla den helig. Den är den nuvarande länken i vår vita ras långa gyllene kedja.

14. Genom hela ditt liv skall du troget upprätthålla vår centrala trosbekännelse om Blod, Jord och Ära. Utöva den flitigt, ty den är hjärtat i vår tro.

15. Som en stolt medlem av den vita rasen, tänk och agera positivt. Var modig, självsäker och aggressiv. Utnyttja din kreativa förmåga konstruktivt.

16. Vi, den vita rasens raskamrater, är beslutna att återta fullständig och villkorslös kontroll över vårt eget öde.

De sexton budorden definierade

1. Säkra vår ras existens.

Det finns vissa arter som blomstrar på vår planets yta idag som har existerat i över 200 miljoner år. Den vita rasens fortsatta existens vid denna tidpunkt i dess historia är å andra sidan extremt prekär. Om vi inte vidtar åtgärder som skiljer sig drastiskt från det kriminellt ansvarslösa program vi har följt tidigare, är det ytterst tveksamt om den vita rasen som sådan kommer att överleva i mer än två eller tre generationer.

Vi har tidigare observerat att den vita rasens naturliga fiender är de färgade raserna i allmänhet, och den dödligaste av dem alla är den judiska rasen i synnerhet. Vår tillbakagång har inte berott på vår ras underlägsenhet i dess förmåga att upprätthålla sig själv. Tvärtom är vår överlägsenhet i en ren överlevnadskamp mot de färgade raserna så uppenbar, att vi har tillåtit detta att användas mot oss, till vår egen nackdel och mot vår egen slutgiltiga katastrof. Vårt problem har inte varit brist på styrka, eller brist på förmåga, utan svagheten i medlidande, dumheten i att anstränga sig till det yttersta för att vara mer än rättvis mot de underlägsna, och i allmänhet en förvirring, om inte kriminell försumlighet, i att bevaka det som är mest dyrbart.

Detta är återigen helt i strid med naturens lagar. Ingenstans säger naturen till någon fisk, växt, fågel eller djur: av hänsyn till de andra svagare, mindre kapabla arterna, håll dig tillbaka och ge de underlägsna arterna en chans; var rättvis mot dem; ge dem en bättre chans att föröka sig på din bekostnad och låt dem tränga bort dig från jordens yta.

Men detta är exakt vad den vita rasen har gjort i sin besatthet av att dela ut "broderlig kärlek" till världens underlägsna avskum. Nu när vi står med ryggen mot väggen kommer vi att tvingas att

kasta överbord sådant självmordsbenäget tänkande. Denna svagsinta, sliskiga, kristna sentimentalitet måste nu ersättas av Naturens eviga lagar av järn.

Vi måste därför helt omorientera vårt tänkande i detta avseende. Vi måste inte bara se till att vår överlevnad på denna planets yta aldrig mer hotas av våra naturliga fiender, utan göra det absolut säkert att den aldrig kan hotas igen. Detta är den första och högsta lagen som Naturen pålägger oss.

Medlen för att uppnå detta anges i resten av budorden.

2. Befolka världen.

Naturens mönster för de flesta levande ting kan kortfattat sammanfattas enligt följande: födelse, tillväxt, fortplantning och död. Detta är det mönster Naturen har förordnat för alla sina levande varelser, oavsett om det är den lägsta insekten som bara lever en dag, eller den högsta ordningen av människan själv, som kan leva sin tid av sjuttio år. Naturen har inte menat att någon individ av någon art ska leva länge. Nej, sannerligen, varje individ spelar bara sin roll genom att vara den nuvarande länken i den långa gyllene kedjan av sin egen art. Det är Naturens avsikt att arten ska leva vidare och vidare. Men arten själv, om den inte är kraftfull i sin kamp för överlevnad, kommer till slut att leda till utrotning. Vissa arter som har anpassat sig väl till sin miljö och i kampen för överlevnad, har bestått i miljontals år. Faktum är att hajfamiljen har funnits i minst tvåhundra miljoner år utan att genomgå några större förändringar, en hyllning till dess fantastiska förmåga att överleva. Jämför tvåhundra miljoner år med det korta intervall som en viss individ av den arten existerar på denna planet.

Det är också så med den mänskliga rasen, och i synnerhet med den vita rasen som vi uteslutande är intresserade av. Vi bör påminna oss själva om att detta är Naturens mönster, och påminna oss själva om syftet för vilket Naturen har placerat oss på denna jord. Naturen talar om för oss högt och tydligt att detta syfte är att föröka vårt eget slag och därigenom föreviga vår art. I processen av naturligt urval och de starkastes överlevnad, säger den åt oss att fortsätta förbättra vår art i en ständigt uppåtgående klättring. Naturen har aldrig förordnat evigt liv för någon individ, ej heller för någon generation.

Nej, tvärtom, döden är säker, men du förevigar dig själv i dina barn och i de generationer som följer. Detta är den verkliga odödlighet som Naturen har i beredskap för dig.

Du blir inbäddad i din ras underbara blodslinjer, och som patriark eller matriark i din linje, har du en aldrig sinande kedja

av ättlingar som fortsätter, inte bara i århundraden, utan i tusentals år och miljontals år. Det är den möjlighet till evigt liv som Naturen har beviljat oss. Men endast om vi är fruktsamma och förökar oss, med andra ord, om vi får avkomma.

Oavsett om du är man eller kvinna är den viktigaste handling du någonsin kommer att företa dig att gifta dig och bilda familj. Att ha egna barn är den mest meningsfulla, den mest tillfredsställande och den mest givande prestationen under hela din livstid. Det är det enda verkligt permanenta och bestående som du någonsin kommer att göra. Oavsett hur mycket pengar du tjänar, eller vilken berömmelse du än strävar efter, kommer allt att raderas och utplånas allt eftersom tiden går. Men de resulterande konsekvenserna av den handling du vidtog genom att gifta dig och få avkomma, kommer att fortsätta från generation till generation. Det kommer att genljuda genom tiderna — inte bara genom århundradena — utan genom årtusendena och genom miljontals år.

Långt efter att varje annan handling som du någonsin kan ha vidtagit har raderats helt från denna jords yta, kommer dina ättlingar att tåga vidare genom historien. Detta är naturligtvis endast sant om den vita rasen överlever. Om den inte överlever kommer inte bara dina ättlingar att utplånas med den, utan även alla de strider som utkämpats av dem som gått före dig.

Endast den nuvarande generationen kan göra rättvisa åt de tidigare generationerna och återigen frambringa de framtida generationerna. Du är länken mellan den vita ras som har gått före dig och den vita ras som kommer efter dig. Om den nuvarande generationen misslyckas med att uppfylla sina förpliktelser, kommer den att utplåna den mödosamma kamp som tusentals generationer åstadkommit genom att föra oss till den höga nivå som vi nu har nått; den kommer också att misslyckas med att föra in de framtida generationer som skulle bära den underbara evolutionen till alltmer större och högre nivåer.

Själva kampen för existens för vilken art som helst, och i detta skede av historien, särskilt den vita rasen, beror på hur produktiv och hur fruktsam var och en av oss är i att föra in nästa generation. Endast genom att så uppfylla vårt Manifest Destiny uppnår vi ett fullt och givande liv.

Genom att själv leva det goda livet, genom att uppfylla dina förpliktelser mot de tidigare generationer som frambringade dig och genom att uppfylla dina förpliktelser mot de underbara generationer som kommer att följa dig, gör din del och skaffa så många barn du kan. Kom ihåg att det är den vita rasens Manifest Destiny att befolka världen, eller gå under.

Det är inte bara en kapplöpning mot tiden utan det är också en kapplöpning mot siffror. Om den riktning som världens befolkningstrend nu tar

Gör minst ett betydande bestående bidrag till den vita rasen under din livstid.

inte vänds, kommer vi att bli överväldigade och krossade av de färgade raserna enbart genom deras numerära övervikt.

Det är vår uppenbara plikt att övervinna denna utmaning och att driva mänskligheten till en allt högre nivå av evolution. Endast den vita rasen kan göra detta.

Vidare är det den moraliska plikten för de medlemmar av vår ras som är över genomsnittet i intelligens, förmåga och fysisk attraktionskraft, att göra en särskild ansträngning för att skaffa större familjer än genomsnittet. När den vita rasen väl har kontroll över sitt eget öde, ankommer det på vårt samhälle att inrätta vissa incitamentsprogram för att se till att de finare exemplaren av vår ras särskilt uppmuntras att föröka sig och sprida sig, och ytterligare skänka fördelarna av sitt genetiska arv till rasens bästa.

3. Expandera den vita rasen, krymp våra fiender.

Praktiskt taget varje art i naturen har sina speciella naturliga fiender och vissa av dem har fler än andra. Medan prärievargen har få naturliga fiender utöver människan själv, har kaninen en hel flock rovdjur som jagar den som lovligt byte för sin föda och sitt uppehälle. Bland dessa finns hökar och örnar, prärievargar och vargar, rödloar, lodjur och en mängd andra.

Människan har också haft sina naturliga fiender genom historien, och genom historien har varje stams dödligaste fiende vanligtvis varit någon annan stam av mänskligheten själv. Redan innan den vita människan någonsin anlände till Amerika, förde indianstammarna ständiga krig mot varandra, dödade och skalperade varandra och tog över den andra stammens jaktmarker. Bland negrerna i Afrika har ständiga krig rått, där en stam dödat en annan, och segraren ofta slutat med att äta upp den besegrade fienden. Uppenbarligen ligger det i naturens naturliga utveckling av en högre art att låta överlägsna raser överleva och de underlägsna besegras och förintas.

Jag uppfann inte detta program. Jag konstaterar bara ett faktum i naturen som har existerat sedan urminnes tider. Det har pågått ständigt, inte bara i kampen mellan raserna, utan också i kampen för överlevnad inom djur-, fågel-, fisk- och andra riken.

Detta system fungerade uppenbarligen ganska väl och mänskligheten fortsatte att utvecklas till högre och bättre typer. Faktum är att vid kristendomens intåg var den vita människan, personifierad av det stora romerska riket, helt suverän och dominerande i hela den då kända och värdefulla världen. Inte nog med det, utan hade händelsernas naturliga förlopp fortsatt, skulle hon utan tvekan ha erövrat resten av världen såsom Indien, Afrika, Kina och Amerika, och den vita rasen skulle

idag vara helt dominerande och suverän över hela världen. Utan tvekan skulle den förmodligen ha befolkat den helt vid det här laget. Detta skulle utan tvivel ha skett, om romarna vid den tiden bara hade varit medvetna om sina dyrbara rasvärden och fortsatt att hålla sin ras ren.

Sorgligt nog fortsatte inte denna utveckling längs naturliga linjer. Romarna insåg tyvärr inte värdet av sin enastående ras. Romarna, intelligenta som de var, misslyckades med att erkänna en av naturens viktigaste lagar — den om att hålla arten ren. De fick betala dyrt för sina överträdelser mot denna dödssynd.

Verksamma bland dem var deras mest dödliga naturliga fiende, spridd som ett virus i hela deras imperium, redo att upplösa och montera ner det stora romerska riket och den vita rasen själv. Detta dödliga virus bland dem var den judiska befolkningen. Vi har redan på annan plats granskat den förödelse det judiska nätverket orsakade bland den romerska befolkningen genom att introducera och sprida det dödliga giftet i den "nya" kristna läran som rubbade och förvirrade det romerska sinnet. Under några århundraden fick det dem att begå självmord, att främja förstörelsen av sitt eget imperium, sina egna lagar, sin egen religion och slutligen sin egen ras.

Redan under romartiden var juden, som alltid, den främste och mest framträdande i handeln med mänskliga slavar. Det var den judiske slavhandlaren, mer än någon annan, som släpade slavar från andra delar av världen in i det romerska riket. Redan på den tiden främjade juden rasblandning och bastardisering, vilket tillsammans med kristendomen förstörde det romerska riket. Tragiskt nog skulle det aldrig resa sig igen.

Juden har länge varit medveten om sin förmåga som en parasit att hindra och försämra den vita mannens sinne, och han fullföljer rasande denna kurs idag, som han har gjort under tusentals år. Juden, som har skapat enorma förmögenheter under århundradena genom att släpa de svarta negrerna från Afrika till Amerika, driver nu med oöverträffad frenesi programmet för rasblandning och bastardisering här på den nordamerikanska kontinenten. Negrerna kommer, med judens hjälp, med all säkerhet att förstöra den vita rasen, kommer att förstöra vår civilisation och dra ner världen i ett bastardiserat helvete, inte olikt det som vem som helst kan åka och se själv på den indiska subkontinenten. Ännu närmare hemmaplan kan vi åka till Haiti på några timmars flygresa och med egna ögon se vad som händer med en vacker landsbygd när en bastardiserad, halv-vild massa av avskum tar över ett en gång vackert landskap.

Apostlarna var alla judar.

Vi måste därför alltid komma ihåg att: (a) judarna är vår farligaste naturliga fiende; (b) negrerna är, näst efter judarna, vårt mest dödliga hot, ett som vi inte kan samexistera med i samma land, eller ens på samma kontinent; (c) alla färgade raser är fientliga mot den vita rasen och dess naturliga fiende.

Genom hela naturen är lagarna helt tydliga: för att överleva när ett hot eller en fara hotar, attackeras och förintas det hotet. Vi måste därför göra det till vårt främsta mål att utplåna judarna och negrerna från Amerika, ja faktiskt från alla andra vita områden.

Vi måste också inse att alla de färgade raserna är våra naturliga fiender, att så snart de någonsin är kapabla att översvämma oss och förinta oss, kommer de med all säkerhet att göra det. Vare sig vi vill det eller inte, är vi tvungna att inta ståndpunkten att den vita rasen, likt romarna, måste befolka världen — eller förintas. Återigen, jag uppfann inte denna situation, inte heller skapade jag den. Jag konstaterar bara ett historiskt faktum och pekar på naturens obevekliga och oböjliga lagar.

Trots det faktum att alla idiotiska, gnällande, blödande hjärtan kommer att ropa motsatsen och försöka förneka detta: trots deras pladdrande om humanitärism, medkänsla och broderlig kärlek, är det jag har konstaterat livets hårda kalla fakta och ingenting i världen kommer att ändra dem. Det kommer antingen att vara den vita rasen eller de färgade rasernas underlägsna avskum som kommer att ärva jorden.

Som medlemmar av den vita rasen är det vårt uppenbara öde och vår moraliska plikt att se till att vi överlever och att den vita rasen inte går under. Vid denna tidpunkt i historien vinner judarna och de färgade raserna seger efter seger, och den vita människan har retirerat, gett vika, flytt inför en underlägsen art. Det är ett fall där den starkare flyr för den svagare, ett fenomen som inte skådats någon annanstans i naturen. Medan den vita rasen år 1920 var i numerärt underläge gentemot de färgade raserna i ett förhållande på endast två mot en, är den nu i underläge gentemot de färgade raserna i en proportion av sju mot en, och ett skadeglatt (judiskt) Förenta Nationerna förutspår att den vita rasen om ytterligare tjugo år kommer att ha krympt till den punkt där de är i numerärt underläge gentemot de färgade raserna i ett förhållande på fyrtionio mot en.

Vårt oföränderliga program för framtiden måste vara: expandera den vita rasen, krymp de färgade raserna, tills den vita rasen är jordens högsta invånare.

En vit värld kommer att vara en värld av fred, välstånd, framsteg och kreativitet.

4. Allt till nytta för den vita rasen: Den gyllene regeln.

Detta är grundvalen för hela vår religion: det som är bra för den vita rasen är den högsta dygden; det som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden. Detta är klart och enkelt. Från denna solida grund kan vi expandera och definiera i oändlighet vad som är gott och vad som är ont, och detta har vi gjort genom hela denna bok. Men om varje medlem av den vita rasen håller denna klara och enkla trosbekännelse i åtanke, och använder den som ett måttstock i alla sina handlingar, kommer det att vara relativt lätt att besluta vad man ska göra i livets olika situationer.

Vår gyllene regel är: gör det som är bäst för den vita rasen. Håll fast vid denna stora princip när du färdas genom livet, och den kommer att stödja dig till dina dagars slut.

5. Raslig renhet.

Naturen själv har i sin eviga visdom dekreterat att varje art ska hålla sin linje ren och obefläckad från varje annan närbesläktad art. Naturen har tydligt förordnat den inre segregationen av varje art. Det finns till exempel 175 arter av hackspettar, 265 arter av flugsnappare, 75 arter av lärkor. Det finns 258 arter av hajar i havet. Oavsett var vi tittar är bevisen överväldigande tydliga att Naturen i sin oändliga visdom har utfärdat detta som en av sina stora naturlagar. Att bryta mot en så tydlig och grundläggande lag är en ren styggelse mot Naturen. Vidare har varje art, inklusive den mänskliga rasen, en medfödd och instinktiv kärlek till att para sig med, umgås med och leva inom gruppen av sitt eget slag. Naturen har vidare gett varje art, och särskilt den mänskliga rasen, en instinktiv avsky mot rasblandning och sammanblandning med en främmande art, eller i den mänskliga rasens fall, med någon främmande ras.

När den överlägsna vita rasen har den stora turen att vara kronan på Naturens egen skapelse, dess finaste hantverk, betraktar vi i Skaparens kyrka det som det mest avskyvärda brottet att förorena Naturens främsta prestation med någon av de lägre arterna. Det är en stor travesti mot Naturen själv att se föroreningen av den vita rasen äga rum över hela världen idag. Inte nog med att detta brott begås framför våra ögon i massiv skala, utan den vita rasen lyfter inte ett finger för att förhindra att det sker. Juden å andra sidan häller bränsle på elden för att främja dess acceleration.

Den vita rasen måste snabbt komma till besinning och känna till dessa naturliga sanningar som till och med fåglarna, fiskarna och varje annan varelse av

---

Konceptet om separation mellan kyrka och stat är fundamentalt felaktigt.

Naturen har vetat instinktivt genom alla årtusenden av deras existens.

Raslig lojalitet är nyckeln till detta dilemma. Raslig lojalitet är raslig överlevnad. Bastardisering är rasligt självmord.

Civilisation är den Vita Rasens egendom och dess mest betydelsefulla egenskap. Det är dessutom ett levande kontrakt ingjutet i vår ras mellan våra ännu Ofödda, våra Levande och våra Stora Förfäder, de som bar facklan och ledde vägen före oss.

I våra levande händer ligger nu ansvaret att föra vidare det ädla arv som är vår kvarlåtenskap. Vi har ett kontrakt att testamentera det till vår avkomma — den Vita Rasen som ännu är ofödd. Inte bara är vi skyldiga de kommande vita generationerna förpliktelsen att föra vidare allt det goda från det förflutna, utan vi måste sträva efter att bidra ytterligare till det under vår egen tid. Framför allt är det vår heliga plikt att hålla våra blodslinjer rena och fortsätta att uppgradera genetiskt, så att nästa generationer blir finare, starkare, intelligentare och vackrare än någon i det förflutna.

Låt därför den Vita Rasen resa sig som en man, sluta leden och driva ut negrerna, mulatterna och judarna ur vår mitt. Låt oss göra det överväldigande tydligt att vi inte längre, nu eller någonsin i framtiden, återigen kommer att tolerera föroreningen av denna stora gåva från Naturen, den krönande höjdpunkten av hennes skapelse.

6. Raslig Lojalitet.

Vi har redan diskuterat i de föregående kapitlen att, i motsats till vad vi har fått lära oss av både konservativa och liberaler, så tillhör din första lojalitet inte din flagga, ditt land eller konstitutionen. Din lojalitet tillhör, först, sist och alltid, din egen ras, ditt eget slag. Naturen talar om detta för dig mycket tydligt i varje handling när vi ser oss omkring — din första plikt ligger i vidmakthållandet av din egen ras och din egen art. Det är ett tragiskt faktum i världshistorien att den Vita Rasen har blivit så förvirrad och så omtöcknad av den judisk-kristna läran att de har förlorat denna eviga sanning ur sikte.

Det är den oändliga uppgiften för denna vår religion, Kreativitet, att impregnera den Vita Rasens sinnen och själar med detta stora överväldigande faktum, att för evigt bränna in det i deras medvetande, att denna stora verklighet är grundläggande för vår överlevnad.

Raslig lojalitet betyder raslig överlevnad.

Naturen har utrustat oss instinktivt med denna viktiga egenskap för vårt eget skydd. Hon har utrustat oss med en naturlig motvilja mot alla andra raser och en avsky för att hindra oss från att avla med, eller blanda oss med, eller främja, andra raser än vår egen. Vi ser tydligt denna starka lojalitet även bland de färgade och de

lägre raser. Negern har raslig lojalitet mot sitt eget slag, indianerna har raslig lojalitet mot sig själva, kineserna har det, och hottentotterna har det. Raslig lojalitet och raslig solidaritet är starkast av alla hos den judiska rasen. Hos ingen annan ras är detta attribut mer överflödande tydligt än hos denna parasitära ras, och inget annat attribut än judisk solidaritet har bidragit så mycket till judens dominans när det gäller att vinna herravälde över den vita rasen och världen som helhet. Juden kan också utmärka sig i list, i förräderi och i många andra låga drag, men det är hans outtröttliga rasliga solidaritet som har varit avgörande för förslavandet av resten av den mänskliga rasen. Raslig lojalitet för den vita mannen kan och kommer att bli hans mest kraftfulla verktyg för att vinna sin egen frihet och sin egen frälsning.

I den framtida kampen för att återta kontrollen över vårt eget öde måste vi göra raslig lojalitet till en kardinalfråga. Vi måste dra en skarp och tydlig linje mellan dem som är lojala mot den vita rasen och dem som förråder oss. Vi måste tvinga varje vit man att stå upp och bekänna färg — han är antingen för oss, eller så är han emot oss. Han kommer antingen att deklarera sin lojalitet till den vita rasen i handling och ord, eller så kommer han att stämplas som en förrädare mot sin ras.

Förräderi mot den vita rasen kommer av oss att betraktas som det mest olycksbådande brott någon person överhuvudtaget kan begå, till och med mer avskyvärt och föraktligt än förräderi mot landet. Vi kommer att göra termen "rasförrädare" till det mest smutsiga och ondskefulla epitetet i vårt ordförråd.

Dagen kommer då de förrädare som idag ostraffat förråder den vita rasen kommer att ställas inför rätta. Den rättvisan kommer att vara summarisk och den kommer att vara slutgiltig. Ve dem som förråder vår ras!

7. Preferensbehandling.

Idag har juden ett överväldigande monopol inom affärsverksamhet och handel, inte bara i Amerika, utan i hela världen. Det är därför nästan omöjligt att ens vända sig om utan att man gör affärer med någon judisk butikskedja eller någon annan judisk verksamhet, oavsett om man köper kläder, en bil eller livsmedel. Det är därför svårt, om inte nästan omöjligt, i detta skede att inte göra affärer med judarna, vare sig oavsiktligt eller på annat sätt. Det finns dock ett antal transaktioner där vi faktiskt har ett val.

Inom professionerna, till exempel, när man väljer en advokat, en revisor, en tandläkare, en läkare, kan och måste vi verkligen undvika att ha några som helst kontakter med judar. Utöva raslig lojalitet. Vid val av en fastighetsmäklare, eller en entreprenör för att bygga ett hus, kan och måste vi verkligen ge våra uppdrag till medlemmar av vår egen ras och undvika juden som pesten. När man går till en järnhandel eller andra detaljhandelsbutiker som

inte är en del av butikskedjor, kan vi förvisso välja de som inte ägs av judar. Vi kan i stort sett ta för givet att de flesta butikskedjor ägs av judar, eller står under judisk kontroll. I vilket fall som helst, om alla vita människor indoktrinerades med idén att undvika affärer med judarna, och i själva verket bojkottade dem, skulle det inte dröja länge innan de vita företagen blev enväldiga. Till och med butikskedjorna skulle minska i betydelse och judarna drivas mot väggen.

Även om detta inte är det främsta medlet för att driva juden från makt och inflytande, är det likväl ett viktigt komplement till vårt totala program för att skära ner juden och skapa rasmässig lojalitet bland det vita folket. Vi kommer därigenom ytterligare att smida en politisk och religiös kraft som ska driva juden från makten och driva honom från våra kuster. En del av detta program bör också vara den vita mannens vägran att någonsin arbeta för en jude eller en judisk verksamhet.

När det gäller negern, medan vi befinner oss i den övergångsperiod där vi ännu inte är enade nog att skeppa negern tillbaka till Afrika, bör vi omedelbart införa policyn att i allt högre grad vägra att ge några som helst jobb till negrerna. Vi bör inte anställa dem som trädgårdsskötare, eller som hembiträden, eller som servitörer på restauranger, inte ens som diskare. Vi bör vägra dem jobb som taxichaufförer, dikesgrävare, grovarbetare, som snickarhantlangare eller vilket annat jobb som helst.

Vissa människor kommer att hävda att de då automatiskt skulle hamna i socialvården och ytterligare förvärra bördan för den vita skattebetalaren. Tyvärr är detta sant, men det är bättre ur vår synvinkel att förvisa negern till positionen att vara en helt värdelös parasit i vårt samhälle. Det är bättre att låta honom förgöra sig själv med droger, dryck och lättja. Det kommer snart att bli överväldigande tydligt för den genomsnittliga vita personen att negern är en värdelös parasit i vårt samhälle och måste avlägsnas. Det kommer då att bli uppenbart för det mest idiotiska "blödande hjärta" att det enda vi kan göra med negern är att skeppa honom tillbaka till Afrika.

En liknande policy bör vidare utsträckas till närvaron av varor tillverkade av de färgade raserna. Vårt land är för närvarande översvämmat av produkter tillverkade i Japan, eller från Hongkong, eller i Taiwan, eller till och med i Israel, i fabriker byggda med amerikanska pengar. Det är mycket bättre att köpa amerikansktillverkade varor i första hand, eller så måste företräde ges till de som är tillverkade i till exempel England, Sverige, Tyskland, Österrike eller andra vita länder.

Dessa är riktlinjer endast för övergångsperioden. När vi väl är helt och hållet herrar över vårt eget öde kommer ingen av dessa faktorer längre att vara ett problem.

Vi bör förfölja, inte fly, inför de färgade raserna.

Det värsta misstaget vi kan göra i vårt tänkande är att vi kan använda negern som billig arbetskraft. Detta är det ödesdigra misstag som den Vita Människan har gjort genom hela sin historia. Han har tillåtit juden att släpa in negern i vår mitt för att utföra det tunga manuella arbetet, i tron att detta var nödvändigt och var billigare än att anställa vit arbetskraft. Detta var det ödesdigra misstag som den Vita Människan gjorde i Indien för cirka fyratusen år sedan. Det var det misstag som de sydstatliga plantageägarna gjorde i Amerika för över tvåhundra år sedan, till vår stora beklagelse. Det är ett misstag som de vita affärsmännen och arbetsgivarna gör i Sydafrika och Rhodesia idag.

Faktum är att vi inte behöver negern. I en tidsålder av modern teknologi är negern helt föråldrad. Han är till och med mer föråldrad idag än häst och vagn. Med förbränningsmotorns tillkomst för kraft och den senare händelsen med elektrisk kraft, är det sista i världen den Vita Människan behöver negern för billig arbetskraft. Faktum är att den Vita Människan aldrig behövde negern för någon form av arbete. Historien visar tydligt att medan Södern använde negern som ett medel för billig arbetskraft, vanns och utvecklades och byggdes Västern helt utan någon som helst hjälp från negern. Även i nordöstra USA, inklusive New England-staterna, hindrades verkligen inte framsteg och välstånd av frånvaron av negrer.

Idag, mer än någonsin, med förbränningsmotorn för att ge motorkraft, med vattenkraft, med enorma ångkraftverk och med den senare tillkomsten av kärnkraft, är negern ungefär den mest värdelösa, föråldrade komponenten i den moderna Vita Människans värld vi överhuvudtaget kan tänka oss. Han är dock en mycket farlig, varig och snabbt spridande cancer i vår raskropp. En mycket brådskande och drastisk operation måste utföras och den måste utföras snart.

8. Förstör judiskt inflytande.

Detta är återigen ett program att följa under övergångsperioden medan vi fortfarande har judarna på våra ryggar. Det finns många saker vi kan göra för att hjälpa till att förstöra och hindra judiskt inflytande, och en av de mest effektiva är att peka på och sända ut de saker som är judiska och uppmana andra vita människor att bojkotta dem. Detta skulle inkludera en kampanj mot judiska skådespelare, judiska böcker, judiska politiker och judiska offentliga tjänstemän. Var aktiv i att spåra upp judiska manipulatörer bakom kulisserna. När de väl har upptäckts, sprid då ordet aggressivt. Väck det vita folket. Få dem organiserade i att motsätta sig varje judisk aktivitet som sticker upp sitt fula huvud.

Människor påverkas mer effektivt av djungeltelegrafen och genom tal än på något annat sätt. Det är därför särskilt effektivt att ständigt och kontinuerligt exponera juden, argumentera om konspirationen, hålla strafftal om hans trolöshet och kontinuerligt göra honom till stridsfrågan.

Organisera er mot judarna, bojkotta dem, exponera dem. Bekämpa dem varje tum på vägen tills vi har drivit ut varje sista spår av judiskt inflytande från vårt land och parasiterna själva från våra kuster. Vi kommer och måste utplåna judarna ur vår mitt och rensa vårt samhälle från varje sista spår av det vidriga judiska inflytande som har plågat oss alltför länge. Segern kommer att bli vår. Den är oundviklig.

9. Arbete är en välsignelse.

Enligt den judiska bibeln, när Herren drev ut Adam och Eva ur Edens lustgård, förbannade han dem och sade bland annat: "I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd." Innebörden här är att människan förbannades med arbete.

Detta är en judisk idé. Vi, inom Church of the Creator, förkastar denna judiska idé i sin helhet.

Vi tror att arbete är en välsignelse. Vi tror att Naturen speciellt utrustade den vita rasen med vissa inneboende egenskaper i dess förmåga att arbeta, att skapa och att producera. Detta är den vita rasens mest framstående egenskap. Det är en gåva som vi är särskilt stolta över och en strävan som vi, inom Church of the Creator, entusiastiskt främjar och uppmuntrar.

10. Bestående bidrag till den vita rasen.

Om vi drar en lärdom från den judiska historiens sidor under de senaste många tusen åren, finner vi att den främsta orsaken till judens framgång i hans mål att bli världens herre har varit hans ständiga upptagenhet med sin ras välfärd och hans outtröttliga hängivenhet för denna sak. Det har lönat sig väl för honom personligen, och rasen som helhet har gynnats rikligt.

Judisk framgång kan främst tillskrivas tre huvudorsaker.

1. De håller ihop.
2. De är enhälligt hängivna sin ras framför allt annat.
3. De har en långtgående plan, som de säger: "Ett folk utan vision förgås."

Judarna är en stat i staten. Större delen av den judiska rikedomen hälls i allmänhet tillbaka i den judiska rasens sak. Judarna har inrättat hundratals stiftelser för att dränera sina enorma

förmögenheter till judisk-kommunistiska mål. Enorma summor skickas till Israel, och alla är skattefria. Inte nog med att judarna själva skickar sina egna pengar till Israel, de har också iscensatt olika maktspel genom vilka de pressar de hedniska nationerna på enorma summor pengar för att skicka till Israel. Hittills har mer än en miljard dollar extraherats, till exempel från efterkrigstidens Tyskland, och skickats till Israel som ”skadestånd”, men i sin enkla essens är det ren och skär stöld och utpressning. Tänk er att tvinga det vita tyska folket att betala en miljard dollar till en stat som inte ens existerade när de påstådda ”brotten” sades ha begåtts mot judarna, som gottgörelse för handlingar som aldrig begicks, från miljontals tyskar som inte ens var födda vid tiden för de påstådda ”brotten”. Det amerikanska vita folket, å andra sidan, skickar ständigt bistånd till Israel, i form av Falcon-stridsflygplan, i form av rent ”utländskt bistånd” som uppgår till hundratals miljoner per år. Vi bör dock inte låta detta dölja det faktum att judarna själva ger, och ger generöst, till staten Israel och till sina hundratals och tusentals judiska organisationer i detta land. Vanligtvis när en jude dör, lämnar han merparten av sin stora förmögenhet till den judiska saken, på ett eller annat sätt.

Enligt Jewish Independent, ett nyhetsbrev för ekonomer, lämnar den genomsnittlige amerikanske juden efter sig ett arv på 126 000 dollar. Detta är naturligtvis deras rapporterade rikedom. Den faktiska siffran ligger troligen mycket närmare en halv miljon dollar. I kontrast till detta lämnar den genomsnittlige vite mannen, när han dör, endast efter sig ett magert arv på omkring 2 500,00 dollar, knappt tillräckligt för att begrava honom. Men å andra sidan har vi ett stort antal vita affärsmän som har samlat på sig en betydande förmögenhet under sin livstid — förmögenheter som uppgår till många miljoner dollar. Och vart tar deras pengar vägen när de dör? Jo, eftersom de inte har planerat särskilt väl i förväg, och inte riktigt har letat efter en god sak att lämna dem till, och även om de hade gjort det, skulle de ha svårt att hitta en, hamnar vanligtvis även deras rikedomar i händerna på judarna. Hur tragiskt är det inte att en man som Henry Ford, som bekämpade judarna under större delen av sitt affärsliv, skulle skapa en enorm förmögenhet på flera miljarder dollar, bara för att se dessa pengar hamna i händerna på sina fiender efter sin död, för att i evighet användas för att främja den judisk-kommunistiska saken.

Hade han personligen grundat en stiftelse för att främja den vite mannens sak på ett eller annat sätt, satt hängivna män i ledningen för den stiftelsen och överfört en stor del av sin kvarlåtenskap redan innan han dog, skulle detta inte ha hänt. Vidare, om det då hade funnits en dynamisk ny religiös rörelse, såsom Church of the Creator, tillägnad bevarandet och främjandet av den vita rasen, skulle detta

---

En helt vit värld kommer att vara ett underverk att skåda.

stor vit amerikan utan tvekan skulle ha lämnat huvuddelen av sin förmögenhet till en sådan sak.

Det finns nu, och kommer för evigt att finnas, Church of the Creator för att kämpa för och främja den vita rasens sak. Vi vädjar till alla lojala vita människor som är bekymrade över sin egen arts överlevnad att skriva ett testamente och lämna sin rikedom till vår egen religion — deras egen religion, och inte låta den hamna i händerna på judarna för främjandet av den judiska saken, det dödligaste giftet för den vita rasen som finns.

Jag föreslår också att många andra stiftelser skulle kunna bildas som skulle kunna ägnas åt främjandet av den vita rasen. I vilket fall som helst bör sådana stiftelser eller organisationer vara välplanerade och väl genomtänkta i förväg. Bestämda åtgärder måste vidtas för att säkerställa att kvarlåtenskapen går dit det är tänkt när den tiden kommer. I alla framtida händelser föreslår jag att en man begåvad med en betydande mängd rikedom inte bör vänta tills han dör innan han överför en stor del av sin egendom till den vita mannens sak. Återigen, genom att ta lärdom av judarna, ger de och ger generöst i varje insamlingskampanj som de genomför i hängivenhet till den judiska saken. Det är inte alls ovanligt att judarna har en "Bonds for Israel"-insamling i Miami Beach, till exempel, och på några dagar samlar in 200 000 000,00 dollar. I kontrast till detta, bevittna det magra gensvaret i en insamlingskampanj av något högerparti för att främja deras sak. Kanske beror detta naturligtvis på det faktum att den vita mannen egentligen inte har getts ett värdefullt program, eller en särskilt värdig sak, i det förflutna som han verkligen kunde ägna sig åt och bidra med sin hårt förvärvade rikedom till.

Men tiden har kommit och saken är nu här.

Det finns många andra sätt som en ståndaktig och lojal medlem av den vita rasen kan bidra till sin egen art, till den vita rasen, på andra sätt än ekonomiskt. Han kan till exempel grunda en ny värdefull organisation tillägnad sin ras sak. Han kan gå in i politiken och kämpa för saken på den politiska arenan. Han kan skriva en bok som skulle vara av bestående värde för hans ras. Det finns till exempel ett enormt behov av att skriva om mänskligheten historia, och placera det skändliga inflytandet från den svekfulla juden i manipulationen av världens folk i rätt perspektiv. Juden har varit överväldigande inflytelserik i att manipulera krig och förstörelse av nationer under de senaste tusentals åren. Han har också skrivit världens historieböcker. Eftersom hans inflytande skickligt har raderats ur historieböckerna, kommer detta stora projekt att skriva om historien att kräva en enorm mängd forskning och sammanställning för att göra det rättvisa.

Att duka under för kristendomen är att ägna sig åt en feg flykt från verkligheten.

Ett annat bestående och stort projekt som skulle kunna genomföras vore att grunda en institution för forskning och studier av den vita historien. Ett annat forskningsinstitut som skulle vara av enormt värde för den vita rasens framtid vore att studera vägar och medel för att uppmuntra ökningen av de finare exemplaren av vår ras och motverka förökningen av det lägre spektrumet av vår ras.

Listan över bidrag som skulle kunna göras till vårt folk är nästan oändlig och begränsas endast av vår fantasiförmåga.

11. Raslig Ära.

Historien har visat att varje ras, eller varje nation, som kompromissar med sin ära, snart förlorar sin integritet och även sin frihet. Den vita rasen har alltid i grunden varit en stolt och ärorik ras. Stolthet, självrespekt, heroism, har alltid varit den vita rasens framstående egenskaper. Det var dessa attribut som gjorde den vita rasen till världens dominerande härskare under det romerska rikets period. Det var när de lömska judisk-kristna lärorna om ödmjukhet och saktmod; idén om att vi var ovärdiga; att vi skulle vända andra kinden till; det var denna typ av perverterat tänkande som orsakade det romerska rikets och den vita rasens fall.

Vi måste avskaffa detta skändliga och självmordsbenägna tänkande från vår filosofi och framtidsutsikt, och återigen återupprätta de egenskaper som är grundläggande för vår naturliga instinkt.

Vi måste återigen värdesätta och ära sådana grundläggande dygder som är inneboende i den vita rasen. Dessa dygder är tapperhet, viljan att offra sitt liv för sin familj och för sin ras. Dessa är de högsta attributen hos en stolt och värdig ras.

När en man börjar värdera sitt liv högre än de grundläggande värdena ära och ras, då har han tagit ett öppet steg mot att låta sig förslavas.

Varje folk eller varje ras som har sjunkit så djupt att de kastar dessa kardinaldygder åt sidan för tillfälliga fördelar, kommer vanligtvis att finna att de inte bara förlorar sin ära, utan i processen även förlorar sin frihet, och ofta sitt liv.

Vi måste komma ihåg att för den vita mannen är den mest hemska och den mest fula situationen inte frågan om att möta döden, utan att befinna sig i bojor, att vara en slav. För den stolta vita rasen är detta en katastrof som är mycket värre än döden.

Lukas II, V. 21 säger att Kristus var en omskuren jude.

12. Förädling.

Naturen i sin oändliga visdom strävar efter att förädla och förbättra arterna. Detta är en aldrig sinande process. Det är en naturlig process som Naturen ständigt strävar efter att främja utan slut.

Under de senaste 2000 åren har denna naturliga process inte bara hejdats, utan på grund av den parasitära judiska manipulationen av den vita rasen har denna process vänts. Genetiskt har den vita rasen gjort små, om några, framsteg sedan romarnas och grekernas tid i den klassiska historien.

Nu när vi har en religion som tillhör den vita rasen, är till för den vita rasen och är medveten om dess värde och dess öde, måste vi ta en aktiv del i dess förädling. Vi måste arbeta med Naturens lagar. Vi måste hjälpa till att främja de bättre elementen i vår ras att föröka sig rikligare, och avskräcka de sämre elementen i deras spridning. Vidare måste vi se till att de missanpassade, idioterna och de mentalt defekta inte reproducerar sig alls för att sprida sitt elände vidare till de nyfödda generationerna.

Jag är väl medveten om att den vita rasen har delats upp och underdelats i olika grupper. Jag är väl medveten om att den har delats in i tre klassificeringar, såsom den ariska eller nordiska, medelhavsrasen och den alpina rasen. Det finns många andra klassificeringar och grenar av den vita rasen som antropologer har använt. Jag har medvetet undvikit att använda dessa termer genom hela boken, eftersom de i detta skede av vår kamp övervägande är splittrande snarare än konstruktiva. Vår huvudsakliga kamp är att förena den vita rasen, att ge den en känsla av solidaritet och ett gemensamt syfte. Detta gemensamma syfte är att befria oss själva från judisk dominans, återta kontrollen över vårt eget öde och befolka världen.

Redan innan vi når det målet bör vi dock tänka på, och planera för, förädlingen och uppgraderingen av vår egen ras.

Detta betyder inte alls att vi måste använda tvång eller regementering i familjeplaneringen. Inte alls. Utan judens destruktiva inblandning skulle denna förädling i vilket fall som helst utvecklas inom den vita rasen på naturlig väg. Det finns dock mycket vi kan göra för att främja en sådan uppmuntran till selektiv avel.

Vi kan göra detta genom själva den attityd vi inskärper i vår religion. Om vi är överväldigande hängivna överlevnaden av de lägsta elementen i vår ras, kommer vi att uppmuntra degeneration. Om hela vår filosofi är inriktad på att lyfta och främja vår ras, kommer vi automatiskt att uppmuntra förädling. Detta program kan vidare...

Naturen säger åt dig att förinta det som hotar din existens.

uppmuntras av pedagogiskt stöd, kulturellt stöd och till och med statligt stöd. Under den judiska demokrati som vi nu lever i, kan vi sannerligen se att regeringen genom en mängd välfärdsprogram, genom främjandet av rasblandningspropaganda och de olika andra skändliga programmen, i smyg uppmuntrar till bastardisering och nedärvning av den vita rasen. Det är därför inte svårt att se att det rakt motsatta, nämligen uppmuntran till att förbättra, föra framåt och uppförädla vår ras, kan uppnås lika lätt på den positiva sidan. Vi tror definitivt på eugenik och rashygien.

Detta är en viktig del av programmet för Church of the Creator. Inom några generationer efter att vi har återtagit kontrollen över vårt eget öde och är väl på väg med programmet för att uppgradera, främja och uppförädla vår ras, kommer resultaten att vara helt häpnadsväckande för fantasin. Medan den vita rasen har varit så överlägsen alla andra arter på planetens yta fram till denna tid, kommer den framtida utvecklingen av den vita rasen, med detta program inneboende i vår religion, att vara ett underverk att skåda.

13. Familjens helgd.

När vi skördar erfarenheterna från historiens lärdomar, finner vi att endast de raser överlevde som upprätthöll och ärade familjen. Detta är så grundläggande att det nästan är självklart, men i dagens snabbt degenererande klimat har denna grundläggande sanning nästan begravts och glömts bort. Historien har visat att när familjebanden försvagas och familjen som enhet degenererar på nationell nivå, då degenererar och sönderfaller även den nationen.

Vi Creatorer tror starkt på familjelivet och familjeenhetens helgd. Vi tror att den är den grundläggande byggstenen för en nation och för en ras. Vi är stolta över det ansvar som familjefadern tar på sig genom att sörja för de sina. Detta är en av den vita rasens enastående dygder, i motsats till negern, som avlar urskillningslöst utanför familjeenhetens helgd och med fullständig ansvarslöshet.

Vi betraktar det därför som varje vit persons ansvar att hjälpa till att upprätthålla, skydda och främja den vita familjens helgd. Men vi påtar oss inget som helst sådant ansvar för de färgade rasernas familjer.

Det ligger i vårt intresse och det är vår plikt som ras att uppmuntra de ekonomiska, sociala och andliga förhållanden som främjar familjebildning. Vår ras är bara så frisk som våra familjer är, och vi håller dessa två begrepp, ras och familj, som heliga och utbytbara.

14. Blod, Jord och Ära.

1. Blod betyder vår ras framsteg, den Vita Rasen, och att hålla den ren. Det är vår ras som har byggt alla civilisationer på jordens yta, som har skapat kultur, framsteg, civilisation och teknologi. Den har erövrat alla länder och gett lag och ordning och styre till alla folk. Det är vår religions högsta dygd att främja, föra framåt och expandera den Vita Rasen. Vi är starkt engagerade i idén om eugenik.

2. Jord betyder land. För att en ras ska kunna expandera måste den ha utrymme och bördig mark. Historien visar att under trånga förhållanden stagnerade ett folks tillväxt. Som ett exempel har irländarna under de senaste 1000 åren aldrig ökat bortom 3 500 000 i sitt hemland. Men givna mer utrymme — mer land i Amerika — att expandera i, finns det över 20 000 000 amerikaner av irländsk härkomst i den Nya Världen. Detta är nästan sex gånger så många som befolkningen i deras ursprungsland. Detta trots det faktum att de bara har varit här i några hundra år.

   Om den Vita Rasen ska överleva — och den måste överleva — då måste den växa. Att leva är att växa. Att stagnera är att dö, att bli övervältigad av de färgade raserna, våra dödligaste naturliga fiender.

   För att fullfölja det naturliga uppdrag som Naturen har gett oss — att växa och att föröka oss — måste vi ha mer och mer land för den Vita Rasen tills den Vita Rasen bebor världen.

   Vi vill inte bara kontrollera världen — ett misstag som gjordes av tidigare vita civilisationer som romarna. Nej, detta skulle leda till samma katastrof som den Vita Rasen upplevde i Egypten, i Kina, Indien och på andra ställen. Nej, inte heller vill vi förslava någon eller härska över andra underlägsna raser. Vi vill inte ha några slavar. Detta skulle återigen leda till vår bastardisering. Vi vill följa samma politik som våra tidiga amerikanska förfäder bedrev — vi vill befolka landet — vi vill att den Vita Rasen exklusivt ska befolka världen.

   Vi kommer antingen att öka, föröka oss och befolka jorden, eller så kommer vi att knuffas bort från jordens yta av floden av de färgade raserna. Vi föredrar i hög grad det förstnämnda, och avser att fullfölja denna politik till dess ärorika fullbordan.

3. Nu kommer vi till den mest väsentliga ingrediensen, ära. Ingen ras kan förbli fri om den kompromissar med sin ära — rasstolthet och ära hör ihop. Det är ytterst väsentligt att vi hos vårt folk ingjuter idén om rasstolthet, att ära är att föredra framför livet självt, och att endast ett folk som svartsjukt bevakar sin ära kan vara fritt. Vidare...

En religion bör hjälpa till att bevara, främja och föra fram den ras som omfattar den.

måste inse att i den intensiva kamp vi nu är involverade i, kan endast de stolta och de fria överleva.

15. Stolthet och Självförtroende.

Efter att ha valt den Vita Rasen som den krönande höjdpunkten av alla sina skapelser, har Naturen utrustat den med vissa unika egenskaper som i kombination är de utmärkande attributen för enbart den Vita Rasen. De skiljer den Vita Människan från varje annan varelse.

Några av dessa egenskaper är: hans överlägsna intellekt; hans enorma kreativitet och produktivitet; hans rastlösa äventyrslystnad och hans oändliga sökande efter nya horisonter, vare sig det är inom området för geografiska upptäckter eller i sökandet efter kunskap, eller i strävan efter nya uppfinningar. Den Vita Människan är begåvad med enastående skaparkraft som tar sig uttryck inom områdena konst, skulptur, musik, litteratur, arkitektur, vetenskap, matematik, teknologi och inom uppfinningar. Faktum är att fältet är oändligt när man listar alla de aktiviteter där den Vita Människans kreativitet utmärker sig.

Den Vita Människan i sitt naturliga element är världens främsta kämpe. Han är aggressiv, han är modig och heroisk. För två tusen år sedan erövrade den Vita Rasen, exemplifierad av romarna, resten av världen på några få århundraden. Den Vita Människan befinner sig i den eländiga situation han är i idag eftersom han inte har följt sina naturliga instinkter. Han har tillåtit dem att kuvas och undergrävas av den judisk-kristna bluffen som har trubbat av, motarbetat och dödat de underbara instinktiva egenskaper som Naturen utrustade honom med så generöst från början. Vi, inom Skaparens Kyrka, bönfaller och befaller därför den Vita Människan att återigen återgå till de underbara instinkter som Naturen utrustade honom med och som gjorde honom stor i hans oöverträffade förflutna.

Det är karakteristiskt för den Vita Människan att alltid hoppas på det bättre och att se fram emot en förbättrad situation i sina egna omständigheter, en förbättring av den Vita Rasens öden och en förbättring av världsbilden i allmänhet. Det är karakteristiskt för den Vita Människan att vara positiv i sitt tänkande, i sina handlingar, i sin planering och i sin världsåskådning.

Till skillnad från kristendomen vill vi inte presentera en hycklande hållning av en from, krypande humanitär filosofi. Vi måste vara ärliga mot vårt innersta jag precis som Naturen designade oss — tuffa, aggressiva, stolta, energiska, kreativa, produktiva och framför allt stolta och svartsjuka på vår förmåga och på vår upphöjda plats i Naturens ordning i universum. Vi vill vara varken ödmjuka eller saktmodiga. Vi ämnar vara vad Naturen skapade oss till att vara — herrar över denna planet.

Genom att vara begåvad med dessa underbara egenskaper är det den vite mannens plikt att utnyttja dem till fullo till förmån för sig själv och sin ras som helhet. Kom ihåg att Naturen har valt ut dig som sin främsta skapelse. Den har begåvat dig med alla dessa underbara egenskaper. Utnyttja dem till fullo. Du kan och får inte göra mindre.

16. Kontroll över vårt öde.

Att driva juden från makten och att fördriva judar och n-ord från vår mitt är vårt främsta omedelbara mål. Förrän vi har gjort detta kommer vi inte att kunna få kontroll över vår egen regering, över våra egna angelägenheter, eller över vårt eget öde. Förrän vi har åstadkommit detta spelar inget annat egentligen någon roll, eftersom inget annat kommer att lösas förrän den vita rasen återtar kontrollen över sitt eget öde. Vi måste därför arbeta outtröttligt mot detta mål.

För att uppnå detta överväldigande mål måste vi inskärpa raslig lojalitet, vi måste ha en trosbekännelse av solidaritet för den vita rasen, och vi måste ha ett dynamiskt program förkroppsligat i själva vår religion. Detta program, denna trosbekännelse, denna religion har vi nu i Skaparens kyrka. Själva kärnan i detta program är förkroppsligad i de sexton budorden som härmed läggs fram.

När vi väl har återfått ovillkorlig kontroll över vårt eget öde, den vita rasens öde, kommer lösningen på alla andra problem, såsom ekonomi, vägar, bostäder, föroreningar, livsmedelsförsörjning, utbildning och en mängd andra, att verka som en barnlek. När vi återfår absolut kontroll över vårt eget öde kommer vi redan att ha alla dessa andra problem så gott som lösta. Om vi inte återfår kontrollen över vårt öde kommer vi aldrig att lösa något av våra problem, och det kommer egentligen inte att spela någon större roll, eftersom vi i vilket fall som helst skulle vara på väg mot utrotning.

Vi måste och vi kommer att återta kontrollen över vårt eget öde. Vi kommer och vi måste driva juden från makten. Seger för den vita rasen är absolut säker. Tiden är mogen nu, då den vita rasen börjar inse sitt kreativa geni och sin fruktansvärda kraft, sakta men säkert, med ständigt ökande medvetenhet. Sättet att tämja denna enorma kraft till förmån för den vita rasen är att bygga Skaparens kyrka på en världsomspännande basis.

Var därför vid gott mod! Seger för den vita rasen är oundviklig. Vig dig själv här och nu till att delta i kampen för den vita rasens överlevnad. Vi kommer att vinna och vi kommer att triumfera. Världens rikedom och skönhet kommer snart att bli vår, och det kommer att bli en magnifik värld, en vit värld.

Den vita rasen är vår tro.

ordning skulle hela kontinenten ha fallit offer för judisk-marxistisk kommunism.

Sannerligen, om Hitler och den nya nationalsocialistiska rörelse som han grundade inte hade räddat Tyskland, skulle även Spanien ha fallit offer för denna förrädiska cancer. Utan tvekan skulle det grymma och destruktiva spanska inbördeskriget aldrig ha slutat i en seger för kämparna mot den judiska kommunismen. Med Spanien och Tyskland borta skulle ett sjukt och utsvävande Frankrike, redan infekterat av det marxistiska viruset, inom kort ha dukat under. Med Spanien, Frankrike och Tyskland på den ena sidan och det kommunistiska Ryssland på den andra, är det otänkbart att Balkanländerna Rumänien, Tjeckoslovakien och de andra skulle ha gjort något värt motstånd mot det judiska angreppet för att förslava Europa. Med kontinenten förlorad skulle det lilla öriket Storbritannien, som själv länge varit ett fäste för judisk penningmakt, inom kort ha fallit som en övermogen tomat. Sannerligen skulle det fascistiska Italien snart ha smulats sönder, under militär invasion om nödvändigt, och de få andra små och relativt svaga länderna, såsom de skandinaviska länderna och Grekland, skulle inte ha utgjort något som helst hinder. Så det kan lätt ses att om det inte hade varit för Adolf Hitlers tillkomst, skulle Europa vid 1930-talet ha blivit totalt krossat i den judiska marxismens gigantiska gap.

Utan tvekan skulle hela Europa vid mitten av 30-talet ha varit i greppet på denna djävulska pest som vi idag kallar kommunism, men som i själva verket är det judiska programmet för förintelsen av den vita rasen och dess civilisation. Utan tvekan skulle Amerika, som inom sina gränser har fler judar än något annat land i världen, och som tillhandahöll pengarna, materialet, produktionen av krigsmateriel, sannerligen, Amerika skulle inte ha motstått det slutgiltiga angreppet av denna cancer. Det är därför ganska säkert att säga att om det inte vore för en nådig försyns försyn och Adolf Hitlers framträdande på världshistoriens scen, skulle du och jag idag leva under en fullständig mardröm likt den som har förmörkat ljusen i hela Ryssland och Österuropa idag.

Men, kanske du säger, Adolf Hitler förintades, Tyskland besegrades totalt och nationalsocialismen krossades fullständigt utan att ett spår fanns kvar.

Det är sant att Adolf Hitler är död. Det är sant att Tyskland blev totalt kuvat och lämnades som en hög med rasmassor. Det är sant att nationalsocialismen utrotades som politiskt parti i Tyskland. Så vad har Adolf Hitler gjort för oss — för den vita rasen?

Tja, han har gjort en hel del. För det första har han köpt oss tid. Som vi tidigare konstaterat, skulle utan tvekan hela Europa och troligen hela världen vid slutet av 1930-talet ha legat krossad och

utplånad, hukande vid fötterna på det diaboliska judiska monstret — den kommunistiska marxismen. Adolf Hitler dog inte förgäves. Han dog för sin älskade vita ras, inklusive dig och mig. Han köpte oss åtminstone 50 år av tid under vilken vi kunde samla oss och göra en sista stor ansträngning för att segerrikt krossa det monster som nu fortfarande griper tag i vår strupe.

Ja, han köpte oss tid och han gjorde mer än så, han gav oss en känsla av riktning och han gav oss en stor sak och ett inspirerande exempel att sträva efter. Han utmanade denna avskyvärda ondska och han visade oss alla att denna monstruösa världsplåga kunde utmanas och kunde övervinnas. Faktum är att han kom förunderligt nära att vinna striden under sin egen tid. Han gav oss hopp, han gav oss ett exempel, och han gav oss en ideologi att kämpa för. I tydliga drag avgränsade han fienden, och han lade fram målet. Han etablerade den första vita regeringen som var baserad på en raslig grund.

Adolf Hitler dog inte förgäves. Ur hans aska skall en Fågel Fenix resa sig mitt i hjärtat av Amerika, som kommer att springa till liv igen och ta upp kampen för att rädda inte bara Amerika, utan för att rädda den vita rasen för hela världen.

Livshistorien om Adolf Hitler utgör utan tvekan den mest fantastiska sanna romansen av någon berättelse som någonsin skrivits i mänsklighetens historia. Det är en sann berättelse, inte en fantasi frammanad i sagoberättares sinnen. Det är ett stort epos som har utspelat sig inom detta nuvarande århundrade och vi kan vara stolta över att det har hänt i vår egen tid.

För att förstå historien om Adolf Hitler måste vi först och främst sträcka oss tillbaka in i själva Tysklands historia, och till och med före det, det tyska folkets historia.

* * * * *

Var och en som studerar framväxten av genialitet i den vita rasens framsteg kan inte låta bli att imponeras av antalet tyska namn som dominerar i varje sådan lista. Oavsett om det är inom musikens område, eller inom litteraturens område, eller inom kemins område, eller matematiken, eller inom uppfinningarnas område, eller inom fysikens område, har bidragen av genialitet inom alla dessa områden från det tyska folket varit sannerligen rika. Inte bara det, utan det tyska folket förkroppsligar alla de egenskaper som är den vita rasens stolthet — de är hårt arbetande, produktiva, energiska, modiga kämpar, och framför allt, oerhört kreativa. Å andra sidan besitter de också den där ödesdigra bristen som är så karakteristisk för den vita rasen — de är så benägna att käbbla och slåss inbördes, och har dessutom en ödesdiger mottaglighet för judisk propaganda.

"Bergspredikan" är ett program för rasligt självmord.

I århundraden besatt tyskarna inte bara de bästa egenskaperna hos det nordiska blodet inom den vita rasen, utan de var också placerade i hjärtat av det geografiska Europa och var därför nyckelelementet i varje europeisk utveckling.

Varför, kan man med rätta fråga sig, hamnade Tyskland då efter Frankrike, Spanien och England i kapplöpningen om kolonier och i själva verket i upprättandet av ett världsimperium? Svaret ligger i dess akilleshäl, nämligen att ett hus som är splittrat mot sig självt inte kan bestå. I ingen annan stor nation har det funnits så mycket splittring och så mycket inre och broderligt käbbel som bland det tyska folket. Så var det ända tills den store ledaren, Adolf Hitler, dök upp.

Sedan romarnas dagar, genom Karl den stores regeringstid och under århundraden därefter, har Tyskland varit uppdelat i små furstendömen, hertigdömen och kungadömen. Förmodligen har ett folk inte sedan Babylons fall varit så infekterat av judiska parasiter som de små länen, hertigdömena och furstendömena i Tyskland. Vid dessa nästlade sig judarna ständigt fast, och vid deras härskare — lånade dem pengar, korrumperade deras moral och anstiftade krig.

Icke desto mindre blev det vid 1500-talet uppenbart att tyskarna höll på att bli en stormakt i hjärtat av Europa och att de genom sitt antal, sin flit och sin energi snart skulle behärska den europeiska kontinenten om de lämnades ohejdade. Om det är något som judarna inte kan och inte vill tolerera (om de kan förhindra det), så är det att ett stort vitt folk som tyskarna enas och dominerar i världspolitiken. Det var därför vid denna tid som judarna främjade det som i historien har blivit känt som den "stora schismen". Juden slungade den protestantiska reformationen i ansiktet på det vita Europa, och med den en brodermördande konvulsion på en aldrig tidigare skådad skala.

Judarna, som skapade kristendomen från första början och dominerade och kontrollerade den under de första 1500 åren genom den romersk-katolska kyrkans hierarki, hade grundligt korrumperat kyrkan till den grad att den genomsnittlige "troende" var så fullständigt trött och äcklad av kyrkoledningens utsvävningar att han var redo att göra uppror. Judarna tog då fram en marionett för att leda upproret mot kyrkan som skulle splittra den vita världen på vid gavel hela vägen från Tyskland till Sverige, Frankrike och England.

Bland inget folk var de efterföljande konvulsionerna större än bland det tyska folket. Efter att ha pyrt i ungefär ett århundrade bröt denna konvulsion ut i en flammande kamp bland det tyska folket. Det kallades för det trettioåriga kriget.

Vi skyr ödmjukhetens och undergivenhetens lära.

Mellan 1618 och 1648, under 30 förödande år, högg det tyska folket varandra i stycken och slet sönder sig själva. Denna tragiska konvulsion, när den äntligen var över, lämnade det tyska folket sargat och blödande, med 5/6 av all sin egendom och sina byggnader förstörda, och 1/3 av befolkningen decimerad. När den westfaliska freden slutligen avslutade detta tragiska och bittra brodermord, var det inte det tyska folket som skrev villkoren i det fördraget, utan de omgivande utomstående makterna som dikterade villkoren för offren.

Det behöver knappast sägas att den svekfulle juden hade sitt finger med i spelet igen, och det sista han ville se i världen var ett starkt enat Tyskland. Vad han strukturerade var ett återupptagande av de splittrade hertigdömen och furstendömen som fanns innan det självmordsartade kriget började, men det var nu ytterligare belastat med det tillagda problemet att vara hälften katolskt och hälften protestantiskt. Inte nog med det, kriget hade frambringat en rik skörd av hat bland tyskarna själva som inte var alltför olikt det som juden främjade mellan Nord- och Sydstaterna i USA när de störtade vårt olyckliga land i inbördeskriget.

Denna blodiga och plågsamma övning i självdestruktion satte det tyska folket tillbaka kanske 300 år i utvecklingen av deras nationella identitet, och det kostade dem världsledarskapet.

Detta var i stort sett situationen för det tyska folket fram till Bismarcks ankomst, som enade de små tyska staterna men framgångsrikt förde krig mot tyskarna i Österrike och besegrade dem grundligt vid slaget vid Königgrätz 1866. Detta slag och det segerrika kriget mot fransmännen 1870 — enade de tyska staterna under Preussens ledning, och Bismarck lät kröna kung Vilhelm I till överhuvud för det tyska kejsardömet.

Tyskland var nu på väg mot enande och att bli en världsmakt, dock utan tyskarna i Österrike.

Trots all tid som Tyskland hade förlorat medan de andra stora nationerna i Europa förvärvade kolonier, var Tyskland nu en världsmakt att räkna med och höll utan tvekan på att bli Europas starkaste nation och dess ledare.

Trots den enorma ära som gavs Bismarck för att ha enat Tyskland, tog han aldrig itu med judefrågan som sådan, och den judiska makten och inflytandet i Tyskland förblev ohejdad och oförminskad. Icke desto mindre blev det tyska folkets kraft och produktivitet uppenbar, och om det är något som judarna inte ville, så var det att de fina egenskaper som finns inneboende i det tyska blodet skulle komma i förgrunden och ta ledningen över den vita rasen. Med propagandakontrollen i sina händer i Tyskland, i Frankrike, i England

och de andra länderna i Europa, liksom USA, och med det nationella hatet som ständigt hölls vid liv och underblåstes med propaganda efter behag, lyckades judarna störta Europa i vad som är känt som det första stora världskriget.

Om allt annat varit lika och båda sidor hade saknat judisk makt och inflytande, skulle Tyskland ha kunnat vinna det kriget, och var i själva verket på god väg att göra det. Detta skulle dock inte ske, eftersom judarna inte ville att Tyskland skulle vinna. De ville inte ha ett starkt vitt ledarskap som det tyskarna erbjöd. Den judiska kontrollen över Tyskland även under första världskriget var nästan total. Ministern för krigsproduktion var jude, i själva verket var hela den tyska regeringen helt genomsyrad av judiska byråkrater, och våren 1918, när Tyskland drev fram en segerrik kampanj för att avsluta kriget, framkallade den judiska konspirationen en ammunitionsstrejk på hemmaplan och saboterade hela den tyska krigsinsatsen.

Med propagandatyglarna stadigt i sin kontroll organiserade judarna sedan en kommunistisk revolution i hjärtat av Tyskland medan de modiga tyska pojkarna dog i skyttegravarna. Slutet lät inte vänta på sig. I november begärde ett förrått och juderidit Tyskland fred medan hennes modiga soldater vid fronten fortfarande befann sig långt inne på fiendens territorium.

En av dessa modiga soldater som hade blivit invalidiserad av en giftgasattack, var blind och låg på sjukhus vid tiden då vapenstilleståndet tillkännagavs, var en okänd korpral vid namn Adolf Hitler.

Han berättar om sin reaktion när han hörde de förkrossande nyheterna om Tysklands nederlag. ”Sedan den dag då jag stod vid min mors grav hade jag inte gråtit. När ödet i min ungdom grep mig med skoningslös hårdhet, växte mitt trots. När döden under de långa krigsåren ryckte bort så många kära kamrater och vänner ur våra led, skulle det ha förefallit mig nästan som en synd att klaga — de dog ju trots allt för Tyskland? Och när slutligen den smygande gasen — under den fruktansvärda kampens sista dagar — angrep även mig och började gnaga på mina ögon, och under rädslan för att bli blind för alltid, jag nästan tappade modet för ett ögonblick, dundrade mitt samvetes röst mot mig: eländiga stackare! Tänker du gråta när tusentals har det hundra gånger värre än du? Och så bar jag mitt öde i stum tystnad. Men nu kunde jag inte hjälpa det. Först nu såg jag hur allt personligt lidande försvinner i jämförelse med fäderneslandets olycka.”

Han bröt samman och grät.

”Det följde fruktansvärda dagar och ännu värre nätter — jag visste att allt var förlorat. Endast dårar, lögnare och förbrytare kunde hoppas på...”

Befolka jordens länder med vitt folk.

fiendens nåd. Under dessa nätter växte hatet i mig, hatet mot de ansvariga för detta dåd."

"Det går inte att sluta pakter med judar; det finns bara det hårda: antingen — eller."

"Jag för min del beslutade mig för att gå in i politiken."

Vem var denne man — Adolf Hitler?

Detta enastående geni av den vita rasen, förmodligen den främsta ledare det vita folket någonsin har haft, kom från en mycket anspråkslös början. Han föddes av föräldrar i den lägre medelklassen, i en liten stad på gränsen mellan Tyskland och Österrike, men på den österrikiska sidan. Den hette Braunau-am-Inn. Datumet var den 20 april 1889.

Under sina skolår visade den unge Adolf en förkärlek för att vara en ledare bland sina skolkamrater. Han uppvisade också ett brinnande intresse för historia och en stark dragning till nationalism och lojalitet mot sin egen ras. Han var också välsignad med en stark böjelse för de konstnärliga områdena. Vid 12 års ålder hade den unge Adolf bestämt sig för att han ville bli konstnär och berättade tydligt för sin far om sin önskan.

Hans far motsatte sig starkt detta val. Den konflikt som uppstod mellan de två löstes genom faderns död när den unge Adolf var 13 år gammal. Familjen befann sig nu i ganska svåra ekonomiska omständigheter, men hans mor lyckades skicka honom till en teknisk skola i Linz. Här blev hans talanger för teckning och arkitektur uppenbara.

Det var också under denna period som Hitler utvecklade en stark känsla för tysk nationalism och en stark känsla för historiskt tänkande. Han säger: "Vanan vid historiskt tänkande som jag därmed lärde mig i skolan har aldrig lämnat mig under de mellanliggande åren. I allt högre grad blev världshistorien för mig en outsinlig källa till förståelse för nutidens historiska händelser; med andra ord, för politik. Jag vill inte 'lära' mig den, jag vill att den ska instruera mig."

När Hitler var 18 år gammal åkte han till Wien för att försöka påbörja sin yrkesutbildning mot att bli målare och konstnär. Han gjorde det obligatoriska provet vid Wiens konstakademi.

Till sin stora förvåning fann han att han hade misslyckats med dessa prov. Professorn som hade granskat hans teckningar informerade honom om att hans talang inte låg inom måleriet, utan inom arkitekturen. Hans intresse för arkitektur hade vuxit stadigt under de senaste åren, men han insåg nu att han saknade den nödvändiga utbildningsbakgrunden för att påbörja yrkesstudier inom detta område.

Det dröjde inte länge därefter förrän hans mor dog och han var nu en föräldralös pojke som stod inför problemet att tjäna sitt eget uppehälle. På något sätt var han tvungen att försörja sig. Han hade inget yrke eller utbildning inom något särskilt område. Hans framtid såg mörk ut.

Kristendomen älskar lättlurade dårar.

Icke desto mindre, när han tog farväl av sina släktingar, förklarade han att han skulle bege sig till Wien och aldrig återvända förrän han hade lyckats.

"Med en resväska full av kläder och underkläder i handen, och en oövervinnerlig vilja i mitt hjärta, gav jag mig av mot Wien. Även jag hoppades att avtvinga ödet vad min far hade åstadkommit 50 år tidigare; även jag hoppades bli 'något', men under inga omständigheter en tjänsteman."

De följande fyra åren mellan 1909 och 1913 visade sig bli en tid av yttersta misär och nöd för den viljestarke unge mannen från Linz. Dessa var hans mest formbara år och de år då han lärde sig livets bittra läxor i livets hårda skola.

Det var i storstaden Wien, vars befolkning vid den tiden till 10 procent var judisk, som Hitler också började lära sig livets realiteter om det mäktiga strypgrepp judarna hade på just den staden i synnerhet, och världsflytandet i allmänhet.

Han blev en glupsk läsare och läste dagspressen intensivt. Det var också under denna tid som han fick en djup insikt i politik och började upptäcka vad judens slemmiga hand bakom fasaden av marxism gjorde mot det tyska folket.

Han sade: "Wien var och förblev för mig den hårdaste, men grundligaste, skolan i mitt liv. Jag hade satt min fot i denna stad medan jag fortfarande var en halv pojke, och lämnade den som en man, som blivit tystlåten och allvarlig."

"Under denna period tog en världsbild och en filosofi form inom mig som blev granitgrunden för alla mina handlingar. Utöver vad jag då skapade har jag behövt lära mig föga; och jag har inte behövt ändra någonting."

Det var också under denna tid som han grundligt studerade och lärde sig de giftiga effekterna av 'socialdemokrati'-rörelsen i Österrike, vilket var ett förtäckt namn för kommunistisk marxism.

Han säger: "Jag förstod den skändliga andliga terror som denna rörelse utövar, särskilt mot bourgeoisin, som varken moraliskt eller mentalt är vuxen sådana attacker; vid en given signal släpper den lös en veritabel spärreld av lögner och förtal mot vilken motståndare som än verkar farligast, tills de attackerade personernas nerver bryter samman... detta är en taktik baserad på exakt beräkning av alla mänskliga svagheter, och dess resultat kommer att leda till framgång med nästan matematisk visshet..."

Efter fyra år i Wien, de mest dystra åren i hans liv, lämnade Hitler den staden för gott och flyttade till München våren 1913. Han var glad över att komma bort från Wien, som han kallade ett kosmopolitiskt "rasligt Babylon". Han kände sig mycket mer hemma, både andligt och politiskt, i München, eftersom hans starka protyska nationalistiska känslor var i mycket större harmoni här än i...

Österrikiska imperiet av polyglotta raser. Hitler var vid denna tid 24 år gammal, och för alla utom sig själv måste han ha framstått som ett totalt misslyckande. Han hade inga vänner, ingen familj, inget jobb, inget hem. Han hade dock en sak: ett outsläckligt självförtroende och en djup, brinnande känsla av kallelse. Han hade också en intensiv och bestående kärlek till Tyskland och det tyska folket. Ingen vid den tiden kunde ha förutsett det enorma uppdrag som Adolf Hitler var ämnad att fullfölja i sitt nyligen adopterade hemland Tyskland.

När kriget bröt ut i augusti 1914, ansökte han omedelbart, den tredje augusti, hos kung Ludwig III av Bayern om tillstånd att få anmäla sig som frivillig i ett bayerskt regemente, och det beviljades.

Om denna historiska vändpunkt i sitt liv säger Hitler: "För mig verkade dessa timmar som en befrielse från ungdomens smärtsamma känslor. Än idag skäms jag inte för att säga att jag, överväldigad av en stormig entusiasm, föll på knä och tackade himlen från ett överflödande hjärta för att jag förunnats lyckan att få leva i denna tid."

"En kamp för frihet hade börjat... denna gång var det inte Serbiens eller Österrikes öde det gällde, utan huruvida den tyska nationen skulle vara eller icke vara."

Under de 4,5 år som Hitler tjänstgjorde i infanteriet sårades han två gånger och mottog Järnkorset av andra klassen vid ett tillfälle och Järnkorset av första klassen vid det andra tillfället. Vi har redan berättat hur han vid krigsslutet hade blivit gasad och förblindad och mottog de bittra nyheterna om det förräderi och nederlag som begåtts mot hans älskade fädernesland.

Det är oerhört viktigt att här återge den tragedi, förödmjukelse och förstörelse som nu hopades över efterkrigstidens Tyskland. Efter den skändliga dolkstöt i ryggen som hon fick på hemmafronten genom en ammunitionsstrejk, en strejk som organiserades av den judiska klick i själva hjärtat av den tyska hemmafronten, blev hon ytterligare förödmjukad, krossad och förstörd.

Med Tyskland krossat till marken sadlade judarna henne sedan med det bittra och hämndlystna Versaillesfördraget, ett fördrag skrivet och dikterat av judarna för att fängsla Tyskland under de kommande 100 åren. Frukterna av hennes arbete skulle plundras av segrarna, och i synnerhet av den judiska internationella klicken.

Versaillesfördraget påtvingade Tyskland hårda, diktatoriska och drakoniska fredsvillkor. Alla Tysklands tillgångar, hennes kolonier och hennes territorier togs ifrån henne och delades upp mellan andra nationer, med Storbritannien som den främsta förmånstagaren. De tyska förrädarna, som nu var "representanter" för Tyskland vid freden...

bordet, tvingades skriva under uttalandet som hävdade fullt ansvar för att ha startat kriget, och att krigsskulden vilade på Tyskland och det tyska folket. En fantastisk summa i "skadestånd" pålades Tyskland... en summa så enorm att den motsvarade ungefär tre gånger hela Tysklands samlade nettovärde. För att betala detta, och räntan på det, skulle tyskarna vara förslavade och i träldom för evigt.

Men skammen och förödmjukelsen som staplades på Tyskland, skadeståndena, de förlorade kolonierna och krigsskulden, var bara en del av den fruktansvärda tragedi som nu uppslukade Tyskland. På hemmaplan var tyskarna ledarlösa och hjälplösa, med judar, revolutionärer och förrädare i spetsen för deras provisoriska regering. Den glupska juden strömmade sedan in från alla delar av världen för att plundra, skövla och stycka det tyska riket, och för att genomföra revolution och förintelse mot det hjälplösa folket.

Under perioden omedelbart efter första världskriget nådde Tyskland och dess heroiska folk en historisk bottennotering. Elände och uselhet, hunger och umbäranden, nöd och förvirring var utbredd över hela landet. Miljoner och åter miljoner tyskar var utan arbete och svalt. Tusentals dog dagligen av hunger. Samtidigt tillhandahöll judarna medel till kommunistiska revolutionärer för att förstöra Tyskland inifrån och ta över det helt och hållet. Judar kom in med pengar från alla delar av världen — pengar de hade plundrat och stulit från andra länder — och skyndade in i Tyskland och köpte upp hela det svältande tyska folkets egendom. Hotell, restauranger, tillverkningsanläggningar och till och med deras hem köptes upp av judarna för några få öre på dollarn. För att överleva hade det svältande tyska folket inget annat val än att sälja sina egendomar, värda en förmögenhet, för en bråkdel av deras verkliga värde till dessa judar, bara för att få tillräckligt med pengar för att äta. För att inse hur fruktansvärt desperata förhållandena i Tyskland var vid denna tid, är det nödvändigt att gå vidare i studiet av denna beklagansvärda efterkrigstid. Dessa, våra vita bröder, levde bokstavligen ur soptunnor för att överleva.

Judar ägde alla företag. De hade stulit dessa från tyskarna för småpengar. De hade all den goda maten, alla medicinska faciliteter, och det tyska folket tilläts ingenting. Många tyskar som gick på gatorna kunde stå framför restauranger, samma restauranger som de själva tidigare ägt, och titta in medan hungern tärde på deras inre. Judarna satt i fönstren på dessa restauranger och åt mat och delikatesser, medan tyskarna åt sopor. Med sin vanliga arrogans höll judarna upp maten framför tyskarna som tittade genom...

Vi behöver en ny, långtgående omorientering av den vita mannens tänkande.

fönster, skrattade åt dem, gjorde narr av dem, vad som helst för att förnedra dem ytterligare.

Det verkade inte finnas något det tyska folket kunde göra för att rätta till detta vid den tiden. Kontrollen över polisen och alla domstolar i Tyskland låg helt i händerna på judarna själva. Tyskarna kunde inte få någon som helst rättvisa i domstolarna. Arbeten fanns endast tillgängliga för de tyskar som inte höjde rösten, utan böjde sig för de kommunistiska judiska överherrarna.

Smutsig litteratur flödade i tidningskiosker, och till och med små barn utsattes för denna typ av förnedring, något som nu händer här i Amerika. Tidningar, tidskrifter, oanständiga filmer, obscen litteratur av alla slag, var utbredda överallt.

Ingen tilläts dock tala ut mot judarna. Tyska kvinnor misshandlades på gatorna, och om de klagade blev de arresterade av myndigheterna. Skolor och högskolor var infekterade av kommunistiska judiska professorer.

Alla dessa tragiska yttringar och många fler som vi står inför i USA idag, var Tyskland helt uppslukat av under perioden från 1918 fram till 1933. Om du inte arbetade med judarna för den vita tyska rasens undergång, blev du bojkottad, förhindrad att få anställning och till och med från att få tillräckligt med mat för att upprätthålla livet för dig själv och din familj.

Domstolarna var helt korrumperade och i händerna på judarna. Inget beslut avkunnades någonsin om inte judarna godkände det, eller om de själva inte hade fattat det från första början.

Till och med de en gång förmögna affärsmännen som hade arbetat hela sina liv för att bygga upp sina verksamheter ärligt, berövades dem av judarna. Många av dem tvingades arbeta som grovarbetare, om de hade tur, i samma fabriker som de en gång hade ägt. Förhållandena var så ömkliga och så beklagansvärda att förtvivlan grep tag i det tyska folkets hjärta. Vita tyska män och kvinnor gick och lade sig hungriga och svältande på kvällarna, bedjande om en sann lojal ledare ur sina egna led som skulle kunna befria dem från denna judiska mardröm.

Deras böner blev hörda. En stor man reste sig ur deras led för att leda dem ut ur deras elände. Hans namn var Adolf Hitler, samme ringa, blinda och okände soldat som hade gråtit i sin brits på militärsjukhuset när det förrädiska sveket och vapenstilleståndet tillkännagavs den 11 november 1918.

Kort efter vapenstilleståndet hade en mycket liten grupp bildat ett politiskt parti i München. De kallade sig Tyska Arbetarpartiet. De hade bara sex medlemmar. Deras problem verkade

Kristendomen förstörde den stora romerska (vita) civilisationen.

överväldigande och deras framtid verkade hopplös. Det föll sig så att denne okände soldat år 1919 bevistade ett av deras ömkliga möten. Hans fantasi sade honom att något meningsfullt på något sätt skulle kunna göras med denna blygsamma början. Han gick med i partiet och blev partimedlem nummer sju.

Med sin stora talekonst, oupptäckt fram till nu, började Hitler piska denna grupp i form. År 1920 döptes partiet om till Nationalsocialistiska tyska arbetarpartiet, kallat Nazi för korthetens skull.

Under de följande tre åren, från 1920 fram till 1923, lyckades Hitler och hans lojala anhängare med stor framgång väcka det tyska folket till deras rasliga arv och deras stora historiska förflutna. Vi måste komma ihåg att Tyskland vid denna tid var sönderslitet från den ena sidan till den andra av kommunistiska revolutionärer, bolsjeviker och andra judiska hantlangare som anstiftade förvirring, förräderi och splittring över hela landet, och slet den tyska nationen i stycken.

För att Hitler och hans lojala anhängare ens skulle kunna hålla ett möte, var de tvungna att bekämpa de kommunistiska ligistgängen för att förhindra att deras möten slogs sönder. En ansenlig del av hans partiorganisation var tvungen att ägnas åt att slåss med nävarna, om nödvändigt, för att försvara sin rätt att tala och sin rätt att hålla möten. Denna avdelning, kallad Stormtrupperna, var helt vapenlös och var tvungen att lita till sina nävar för att försvara sitt partis existens. Trots alla försiktighetsåtgärder de vidtog, dödades och lönnmördades hundratals och tusentals av dem i deras kamp för att rädda den tyska rasen från undergång.

Vid 1923 hade judarna begått den mest förrädiska inflationen i historien mot det tyska folket och det krävdes miljarder mark bara för att köpa en limpa bröd. Judarna våldtog Tyskland ekonomiskt och moraliskt. Deras judiska kusiner från Amerika strömmade in, och för nästan ingenting köpte de upp guldklockor, hyreshus, villor, fastigheter och plundrade det tyska folket fullständigt.

Det var vid denna tid som nazistpartiet kände att något mer desperat måste göras för att rädda den tyska nationen från fullständigt fördärv. I november 1923 iscensatte de en putsch i München för att ta över den bayerska regeringen, men den var dömd att misslyckas. Judarna hade fortfarande kontroll över den tyska armén och milisen och de krossade detta övertagningsförsök på kort tid. Sexton lojala partimedlemmar och vita hjältar dödades i detta försök att rädda det tyska riket.

Hitler undkom döden och räddades för ett större öde av en barmhärtig Försyn.

Vi tror inte på att ”älska våra fiender”, utan på att förinta dem.

Han ställdes inför rätta. I några av sina tal till försvar för sitt parti levererade han några av de mest vältaliga anföranden som någonsin hade rört det tyska folket. Trots detta, då judarna hade fullständig kontroll över domstolarna, dömdes han till fem års fängelse i anstalten i Landsberg.

På grund av det enorma trycket från det tyska folket självt, släpptes han slutligen den 20 december 1924 efter att ha avtjänat nio månader. I många avseenden var detta en välsignelse i förklädnad. Tack vare detta fick Hitler för första gången i sitt liv tid att ägna sig åt att formulera nazistpartiets trosbekännelse och mål. Detta sammanställdes i hans bok i två volymer känd som *Mein Kampf*. De principer som förkroppsligas i detta klassiska verk är än idag en lysande ledstjärna som visar vägen mot den vita rasens befrielse.

När Hitler släpptes från fängelset 1924 fann han att hans parti hade fallit samman, var oorganiserat och i kaos. Partiets tillgångar hade konfiskerats av domstolarna och samma domstolar hade dessutom förbjudit honom att ens tala i ett antal av de tyska delstaterna. Han stod inför en ytterst svår uppgift.

Genomsyrad av en okuvlig vilja och en brinnande iver att återupprätta sitt sargade land, fortsatte Hitler. Sakta lyftes talarförbudet i de olika delstaterna och Hitler förnyade sina ansträngningar att omorganisera och bygga upp partiet med en energi som var nästan övermänsklig.

Slutligen, den 30 januari 1933, kröntes hans partis ansträngningar med framgång och Hitler blev det tyska rikets rikskansler.

Mängden problem som nu mötte honom var kolossala och nästan oöverstigliga. Han hade ärvt ett land som var fullständigt bankrutt, ett land som var belastat med det tyranniska Versaillesfördraget till en oändlig framtid av slaveri och träldom. Det tyska folket självt var splittrat mellan anhängare till Hitler och nazistpartiet kontra kommunisterna, bolsjevikerna och judarna, som fortfarande hade obegränsad kontroll över landets alla egendomar och finanser. Tyskland saknade kolonier och saknade kredit i hela världen. Hon var helt avrustad inför en fientlig värld som omgav hennes lilla land, vilket trots allt inte var större till ytan än delstaten Texas. Landet var sönderslitet av fattigdom och desillusion. Över sex miljoner arbetslösa hade hopplöst stirrat mot en dyster framtid. Efter 13 år av desperat kamp blev den ensamme okände soldaten från första världskriget inte bara chef för den tyska regeringen, utan han blev det tyska folkets ledare. Långt utöver det blev han symbolen och ledaren för alla vita

---

Kristendomen är en dödsorienterad religion.

människor över hela världen i deras kamp mot det judiska monstret.

Från den tidpunkt då Hitler kom till makten i januari 1933 verkade ett mirakel sprida sig över Tysklands land. Inom kort började det tyska folket återigen få hopp, stolthet och målmedvetenhet. Med sitt geni för inspiration, organisering och ledarskap hade Hitler inom två år, medan resten av världen fortfarande vältrade sig i depression och arbetslöshet, helt löst arbetslöshetsproblemet för det tyska folket. Nu arbetade alla. Stora nya motorvägar byggdes. Den genomsnittlige arbetaren började se fram emot att äga ett eget hem. Arbetare som tidigare knappt hade råd att äga en cykel hade nu råd att äga en Volkswagen. Medan Tyskland hade varit helt avrustat och hjälplöst, återinförde Hitler värnplikten, byggde upp Tysklands krigsmakt och gjorde henne till en nation som var fruktad och respekterad av sina fiender.

Judarna sparkades ut från sina ämbeten, ut ur domstolarna och ut ur regeringen. Raslagar antogs som förbjöd judar att vara medborgare i Tyskland. Det tolererades inte längre att judarna intog positioner vid universitet och högskolor där de kunde vilseleda och förorena den tyska ungdomens sinnen. Judar utestängdes från advokatyrket. De förbjöds från ledande positioner inom teatrar, drama och kultur; de förbjöds från ledande positioner inom bankväsendet, i nyhetsmedierna och inom området för nationell propaganda. Tvärtemot de många judiska lögner som har spridits om denna period i Tyskland, blev judarna inte fysiskt misshandlade. Inte heller blev någon av dem dödad, fängslad eller skadad på något sätt, förutom rena brottslingar. Dessa behandlades på samma sätt som alla andra brottslingar, inklusive de av tysk nationalitet. Men med sin makt bruten beslutade många judar att lämna Tyskland, till det tyska folkets stora lättnad.

När Tyskland väl befriats från judisk dominans och judiskt underkuvande var återuppbyggnaden i Tyskland ett mirakel att skåda. När man tillskriver orsakerna till Tysklands mirakulösa återhämtning under Hitler, måste det mesta av äran ges till Hitlers inspirerande ledarskap. Även hans geni för organisering och det tyska folkets förmåga att producera och skapa var avgörande faktorer i deras återhämtning.

Men inte minst av de åtgärder Hitler vidtog, som omedelbart förändrade den ekonomiska nöden i Tyskland, var det faktum att han befriade det tyska penningväsendet från de judiska bankirernas ränteslaveri. Hitlers regering gav ut sina egna tyska pengar — pengar som inte gavs ut av judiska bankirer eller stöddes av

Informerad och väckt är den vita rasen den mäktigaste kraften på jordens yta.

judiskt guld. Det backades upp av Tysklands produktionsförmåga. Det var inte föremål för manipulationer från de judiska bankerna eller börsen. Det gavs ut utan ränta, fritt från judiskt intresse och från varje judisk manipulation. Detta är något som inget annat land i världen åtnjöt då, eller åtnjuter nu. Just denna faktor var av enorm betydelse i den exempellösa återhämtning som spred sig över Tyskland under 1930-talet.

Det är inte möjligt att lista den mängd prestationer som fullbordades under Hitlers era i fredstida Tyskland mellan 1933 och 1939. Att göra det skulle kräva många historiska volymer. Vi har varken utrymme att göra det, ej heller är detta vårt mål med denna avhandling. Jag kommer därför att göra en mycket kort sammanfattning som listar några av höjdpunkterna under denna oerhört produktiva period i den vita rasens historia.

Vid övertagandet av makten i Tyskland påbörjade Hitler en politisk, ekonomisk och social omorganisation av Tyskland genom att etablera Nazistpartiet som det enda politiska partiet, juli 1933; genom att försöka uppnå religiös samordning av tyskarna, juli 1933 och april 1935; genom att reglera det nationella arbetet och industrin, januari 1934; genom att utse Dr. Joseph Goebbels till samordnare för propaganda och kulturliv; och genom att avrätta motsträviga partimedlemmar och farliga politiska motståndare i utrensningen i juni 1934. "Myterier undertrycks," varnade Hitler, "i enlighet med lagar av järn, vilka är evigt desamma." Efter von Hindenburgs död i augusti 1934 förenade Hitler ämbetena som president och rikskansler i sig själv och antog titeln Der Fuehrer (Ledaren).

Från 1933 till 1938 drev Hitler bort de tyska judarna från de flesta yrken, berövade dem ledande ställningar inom näringslivet och sanktionerade Nürnberglagarna som förbjöd eller reglerade inhemska relationer "mellan judar och medborgare av tyskt eller besläktat blod."

Under revolutionens gång, 1933–1939, lyckades Hitler organisera, propagera för och väcka Tysklands ungdom; att förändra den nationella psykologin från förtvivlan till tillförsikt för sitt Tredje Rike; och att minska den tyska arbetslösheten genom åtgärder som kulminerade i den inhemska fyraårsplanen i september 1936 och en parallell plan för total upprustning.

Eftersom han visste att judarna skulle göra varje försök att uppvigla de omkringliggande nationerna till att krossa hans nya judefria, blomstrande, tyska rike, påbörjade Hitler från det ögonblick han kom till makten en ordnad, planerad förberedelse för krig, om krig skulle bli nödvändigt för att försvara hans hemland och hans folk. Icke desto mindre sträckte han ut...

vänskapens hand i hopp om fred till sina omgivande grannar, som nu eggades av sina judiska herrar att underblåsa krig och hat mot Tyskland. Hitler återinförde värnplikten i mars 1935 och skrotade i övrigt det tyranniska Versaillesfördraget. Han föreslog fred till västmakterna i maj 1935. Han återockuperade och befäste Rheinland, och förkastade Locarnopakten i mars 1936. En av hans största triumfer var återföreningen av hans hemland, Österrike, med hans fädernesland, Tyskland, den 14 mars 1938.

Förenandet av det tyska folket i Österrike och de i Tyskland hade eftersträvats och längtats efter av miljontals tyskar i många generationer. När "Anschluss" eller den politiska unionen mellan Tyskland och Österrike var fullbordad, gjorde Hitler ett triumfartat intåg i Wien, staden som inte hade gett honom annat än nöd och hjärtesorg i hans tidiga ungdom. Utan tvekan, när han talade till det tyska folket i Wien, som blev vilda av entusiasm och jubel, var det förmodligen den största stunden i Hitlers liv.

Det fanns fortfarande mer än tre miljoner tyskar precis över gränsen i Tjeckoslovakien i ett område kallat Sudetenland, ett område som hade slitits från Tysklands hjärta i det förrädiska Versaillesfördraget. Judarna satte nu igång med att förfölja, mörda och plåga dessa tre miljoner tyskar inom sina klor. Det var en situation som ingen hedersam tysk länge kunde tolerera. Den 29 september 1938 möttes premiärministrarna från Storbritannien och Frankrike samt Italiens Duce i München för att höra Hitlers krav på avträdande av Sudetenland från Tjeckoslovakien. I mitten av oktober ockuperade tyska trupper detta område och ytterligare tre miljoner tyskar förenades med sitt fädernesland. Den 15 mars 1939 ockuperade och absorberade tyska trupper resten av Tjeckoslovakien, ett gytter av blandade nationaliteter som tidigare varit en del av det österrikiska kejsardömet, men som artificiellt skurits ut till ett separat land av de förrädiska skaparna av Versaillesfördraget.

Versaillesfördraget hade också långsynt lagt grunden för splittring mellan Tyskland och Polen genom att hänsynslöst skära ut ett enormt stycke land genom mitten av Ostpreussen och avträda det till Polen, och därigenom klyva Tyskland i två delar. Vi kan föreställa oss hur detta skulle vara om det i vårt eget land här i Amerika skars ut en enorm korridor genom mitten av Texas som skilde den nedre halvan och avträdde detta område till exempelvis Mexiko. Detta är vad de förrädiska judarna hade gjort mot Tyskland i Versaillesfördraget 1919. Dessutom, eftersom judarna som kontrollerade de omgivande länderna nu satsade allt på att underblåsa hat och krig mot Tyskland, tillämpade de återigen samma taktik med mord, tortyr och trakasserier mot de tyskar som bodde i den polska korridoren, ett område som i århundraden hade

tillhörde Tyskland. Återigen kom tyskarna till sina blodsbröders hjälp. I enlighet med sin nationella heder kunde de inte sitta overksamma och se sina tyska bröder mördas, plågas och tortyras precis på andra sidan gränsen, särskilt på mark som rättmätigt tillhörde Tyskland.

Hitler gjorde sitt yttersta för att försöka lösa detta problem fredligt. När han såg att de judiskt kontrollerade demokratiska regeringarna varken ville vara rimliga eller önskade någon uppgörelse, gav Hitler polackerna ett ultimatum. Detta ultimatum avvisades arrogant av Polen och den 1 september 1939 marscherade Tysklands Wehrmacht in i Polen och krossade fullständigt de polska styrkorna och deras regering under en kort period av tre veckor.

Frankrike och England, som då var helt kontrollerade av judarna, vilket de i själva verket är än idag, använde detta som en ursäkt för att förklara krig mot Tyskland; ursäkten var att de var skyldiga att komma till Polens försvar. Det faktum att de inte hade någon avsikt att rädda Polen, och aldrig gjorde det, utan enbart var inställda på att krossa ett Tyskland som hade befriat sig från judarna, gick resten av världen förbi.

Vi vet alla vad som följde. Med hjälp av propaganda och pengar, och med regeringsmakten i händerna på judarna i resten av världen, inklusive USA, eggades och lurades det ena landet efter det andra till att förklara krig mot det tyska folket.

Istället för att följa det tyska folkets exempel och låta dem hjälpa resten av de vita folken att befria sig från judarna, lät de stackars vilseledda vita människorna i USA, England och Frankrike sig användas som en boskapshjord för att inte bara hjälpa judarna att förinta Tyskland och tyskarna, utan för att i slutändan orsaka sin egen självförstörelse.

Återigen, det är inte vårt syfte här att recensera historien om andra världskriget. Den har recenserats och skrivits (och förvrängts) av den judiska pressen i tusentals böcker och tiotusentals artiklar. Vi vet alla att judiska hantlangare, såsom den där galne superegotisten Franklin D. Roosevelt och den där berusade sionistagenten Winston Churchill, lyckades ljuga för sina folk, lura sina folk och egga dem in i ett krig på den sida som låg i deras egna sämsta intressen.

Det tyska folket, med en av de främsta ledare den vita rasen någonsin frambringat, kämpade tappert och hjältemodigt. Deras ärorika bedrifter kommer för evigt att vara inristade i historiens blad där heroism dokumenteras. Icke desto mindre lyckades Tyskland, som bara hade haft en kort period på sex år att återhämta sig från finansiell, industriell och andlig konkurs, och ett land som till ytan bara var av Texas storlek, hålla ut i 4,5 år innan det krossades av den större delen av

resten av världen, inklusive de enorma resurserna i USA och Sovjetryssland.

Återigen upprepar vi, det är inte vårt mål här att granska historien om det tragiska Armageddon, detta tragiska brodermordskrig där den vite brodern dödade den vite brodern, där den ena sidan kämpade för sin överlevnad och frihet från den judiska hälen, och den andra sidan stod under det dementa inflytandet från sin dödsfiende, den förrädiska internationella juden. Det är snarare vårt syfte här att skissera dessa händelser i en grov ram och att dra våra lärdomar och slutsatser från denna granskning.

Vilka lärdomar kan vi dra av denna kraftfulla episod i historien som spände över en period på mindre än 25 år?

För det första kan vi vara oerhört stolta över att den vita rasen kan frambringa en så stor och magnifik ledare som förkroppsligades i Adolf Hitler. Å andra sidan kan vi inte låta bli att vara oförställt skamsna över att så många goda vita människor var för dumma för att känna igen detta stora geni i sin mitt. För det andra måste vi böja våra huvuden i skam över att det vita folket var godtrogna nog att låta sig luras av den förrädiska juden till att förstöra sin största möjlighet till frälsning och frihet från judendomens eländiga världspest.

Vi kan dock bli oerhört uppmuntrade och fatta mod av det faktum att den judiska makten faktiskt bröts inom ett stort område i Europa. Faktum är att Hitler och det tyska folket kom inom en hårsmån från att befria resten av mänskligheten från den internationella judens tyranni. Hade ödets hand ingripit bara lite annorlunda i ett antal omständigheter, skulle en permanent seger ha kunnat resultera på den vite mannens sida.

Till exempel, hade tidpunkten varit bara lite senare, är det inte bara möjligt, utan mycket troligt, att de tyska forskarna, i ett vitaliserat och energiskt Tyskland, skulle ha fulländat atombomben innan det hade varit möjligt i ett dekadent och depressionsdrabbat USA. Det var endast under krigets inspiration och press som USA kunde samla sig för att åta sig ett så enormt projekt. Hade kriget fördröjts, säg med bara tre eller fyra år, är det mycket möjligt att Tyskland skulle ha haft atombomben först, och om de hade haft den först, skulle historien ha utfallit annorlunda och mer gynnsamt för den vita rasen, och katastrofalt för den judiska rasen.

Eller, om en vit ledare av liknande statur som Hitler hade uppstått under 30-talet i det depressionsdrabbade USA, skulle saker och ting säkerligen ha utfallit annorlunda för judarna och för den vita rasens öde. Vi hade faktiskt några ledare som visade viss lovande potential,

---

Vår viktigaste uppgift är att reda ut den vite mannens förvirrade tänkande.

såsom Huey Long i Louisiana — som för övrigt mördades av en judisk läkare — eller en Charles Lindberg, som kunde ha lett det amerikanska folket. Tyvärr hade Lindberg inte riktigt den andliga styrkan.

Eller om den där eländiga berusade judiska hantlangaren, Winston Churchill, hade avlidit av någon av en rad anledningar under slaget om Storbritannien, så skulle det brittiska folkets vilja ha kunnat kollapsa och därmed krigsinsatserna från det tyska folkets fiender och deras kamp för frihet.

Eller kanske om den första vintern efter att tyskarna invaderade Ryssland 1941 inte hade kommit så olyckligt tidigt och varit så oerhört sträng, så skulle tyskarna ha kunnat erövra Ryssland under det första året. Efter att ha krossat det ryska motståndet skulle de ha kunnat organisera landets enorma naturresurser och tillhandahållit en bred och underbar bas som resten av världen då inte skulle ha kunnat krossa under några omständigheter.

Eller så skulle någon annan teknisk uppfinning ha kunnat framträda på tyskarnas sida, såsom V-2-raketerna, som skulle ha gett tyskarna en tidig fördel och ledning i kriget och avgjort segern till deras fördel.

I vilket fall som helst är det säkert att anta att segern lika gärna kunde ha hamnat på den vita mannens sida i kampen för sin frihet och vänt sig mot den världsomspännande judiska konspirationen. Faktum är att det nästan gjorde det, och det sista i världen som den vita rasen inte får ärva är idén att segern över den judiska internationella konspirationen är oundviklig. Det är vårt uppenbara öde att bli suveräna över hela världen. Vi måste för alltid hålla detta främst i våra sinnen med en okuvlig beslutsamhet och en outsläcklig passion. Den vita mannens fullständiga seger är avgörande för hans överlevnad. För den vita mannen är det antingen: Vit överhöghet eller utplåning. Den vita mannen skapades aldrig för att bli slav åt en parasitisk ras som aldrig ens var kapabel att grunda en kultur.

Idag har vi överväldigande bevis från judarna själva om vilket stort hot de anser att Hitlers rasfilosofi utgör. Nästan 30 år efter Hitlers död är det knappt möjligt att plocka upp en tidning utan att se några spydiga, nedsättande lögner om Hitler i tryck. Vi kan knappt slå på en TV-apparat utan att det på något sätt, någonstans, fälls en antydan, en förolämpande anmärkning, eller görs en "hit-and-run"-attack mot Hitler. Precis som i deras attack mot romarna, fortsätter judarna ihärdigt och för evigt att attackera och misskreditera det som är bäst hos den vita rasen. Som ett resultat utsätts Adolf Hitler och romarna än idag för mer missbruk och förtal från den judiska smutskastningsapparaten än några andra måltavlor.

Den vita rasen måste bevaras — ren och obefläckad.

Det finns dock vissa brister i den nazistiska filosofin och Hitlers program som vi också bör erkänna och dra lärdom av.

En av de grundläggande svagheterna i Hitlers program var att det nästan helt vilade på den trångsynta basen av den tyska rasens överlägsenhet snarare än den allomfattande överlägsenheten hos den vita rasen. Historien visar tydligt att den brittiska nationen hade viljan, energin och geniet att bygga det brittiska imperiet, ett imperium som omfattade ungefär en fjärdedel av jordens yta. Vi vet också att den franska nationen frambringade ett enormt utbrott av energi och militära framgångar under Napoleons ledning. Det är också helt uppenbart att stora genier frambringades inom måleriet av nationer som Holland, Frankrike, Italien, England, Belgien och andra. Inom musiken har vi stora operagenier i Italien som Verdi, Puccini, Mascagni och många andra. Inom vetenskapen finns det ett stort antal vita genier som har bidragit till områdena kemi, fysik, matematik, uppfinningar och teknologi från den vita mannens led i många nationer. Inom upptäcktsresandets område har vi män som Columbus, kapten James Cook och hundratals andra.

I vilket fall som helst, utan att orda för mycket om saken, är det helt uppenbart att basen borde vara tillräckligt bred för att inkludera alla vita människor i allmänhet. Även om Hitlers vädjan i grunden riktade sig till det tyska folket, tror vi dock, i rättvisans namn mot Adolf Hitler, att det var hans avsikt att arbeta för den vita rasens frälsning som helhet, men tyvärr var han tvungen att först och främst organisera det tyska folket för att få en organiserad kampbas konstruerad. Han gjorde detta på en partipolitisk basis som samlade det tyska folket och framställde britterna och fransmännen som deras tidigare och framtida fiender. Huruvida det kunde ha gjorts på ett annat sätt under den korta tid han hade för att förhindra Tysklands fullständiga underkastelse under bolsjevismens klor, kan vi idag bara spekulera i. I vilket fall som helst är det beklagligt att hjärtat och själen i den nationalsocialistiska filosofin baserades på en snäv grund som främst omfattade det tyska folket och förespråkade pangermanism.

* * * * *

Ideologiskt sett går vi, inom Church of the Creator, skilda vägar med nationalsocialismen vid denna punkt. Vi förespråkar rassignad socialism (Racial Socialism), inte nationalsocialism. Vi anser att nationalism är en splittrande idé bland världens vita folk, inte en enande kraft. Liksom religion har den använts för att splittra världens vita folk i århundraden, med efterföljande krig och förstörelse. Inte bara har fransmännen...

bekämpade engelsmännen, och engelsmännen och fransmännen bekämpade tyskarna, osv., men under kriget mellan Österrike och Preussen dödade till och med tyskar tyskar, allt under täckmantel av nationalism.

Vi förkastar därför nationalsocialismen och ersätter den med rasmässig socialism. Vi är inte särskilt bekymrade över huruvida en vit man är engelsman, tysk, fransman eller norrman. Vårt gemensamma band är ras, inte nationalitet. Juden har i århundraden varit helt likgiltig inför huruvida en av de deras var av amerikansk, engelsk eller tysk nationalitet. Det gemensamma bandet är deras ras och deras blod. Deras styrka har till stor del berott på denna medfödda rasmässiga lojalitet.

Vi är inte heller bekymrade över huruvida en vit man är nordisk, arisk, alpin eller medelhavstyp. Detta är också splittrande och skulle utesluta många av våra goda vita bröder. Vi talar därför om den vita rasen och aldrig om arisk, kaukasisk, osv.

Vi måste också tänka i banor av rasmässig lojalitet till den vita rasen. Vi får aldrig mer fångas i nationalismens nät som en splittrande kil som används för att anstifta krig mellan medlemmar av den vita rasen.

Av denna anledning baserar vi hela vår trosbekännelse på rasmässig socialism, inte nationalsocialism. Denna skillnad är av stor betydelse. I ett följande kapitel utforskar vi denna idé vidare.

* * * * *

Den andra kritiken jag har mot Adolf Hitler och hans program är att det grundades på en politisk bas snarare än att gå hela vägen och bygga det på en religiös bas. Hitler tog aldrig riktigt itu med problemet med kristendomen, utan tolererade den istället och försökte samexistera sida vid sida med den. Ingenstans har han någonsin påpekat att kristendomen var en judisk skapelse, förövad mot den vita rasen i syfte att förstöra den. Medan Hitler försökte leva och låta leva såvitt de kristna religionerna anbelangade, bekämpade de i sin tur honom med näbb och klor. Den katolska kyrkan, från sitt världsomspännande högkvarter i Rom, samarbetade med judarna och med kommunisterna och gjorde allt som stod i dess makt för att undergräva och hämma det tyska folkets kamp för frihet mot den världsomspännande judiska konspirationen. Den protestantiska kyrkan var inte mindre aggressiv och fanatisk i sin kampanj för att krossa detta stora rasmässiga utbrott. Även i själva Tyskland bekämpade de katolska och protestantiska kyrkorna Hitler i varje steg och använde sitt moraliska och andliga inflytande för att splittra folket och vända dem mot deras regering. Även under den kritiska krigsperioden begick kyrkoledarna i Tyskland otaliga förräderihandlingar mot sitt eget folk och

deras regering när de sistnämnda var engagerade i en kamp på liv och död.

Det är överväldigande tydligt att en religion som lär ut att judarna är Guds utvalda folk, att de har en speciell överenskommelse med Herren, att de är orörbara eftersom Herren sa: "Jag skall förbanna dem som förbannar dig, och jag skall välsigna dem som välsignar dig", är helt ohållbar med en filosofi om vit raslig överhöghet. Jag anser därför att Hitler bara gjorde en del av jobbet genom att ta sig an det utifrån en politisk och militär grund snarare än att grunda en helt ny religion som omfattade och förenade hela den vita rasen i världen i opposition mot de färgade raserna.

Även det faktum att han ingick en allians med det japanska imperiet, ett imperium av den gula rasen, är något som undergräver hela konceptet om vit raslig överhöghet.

Återigen, i rättvisa mot Hitler, kanske han under tidspress och av ändamålsenlighet inte hade något annat val. Kanske, när han väl hade vunnit kriget och hade fastare kontroll över resurserna och medlen för att genomföra ytterligare revolutionära förändringar, skulle han ha tagit itu med kyrkorna och deras svekfulla och hycklande undergrävande av den vita rasen. Kanske skulle han ha gjort det, men i det skedet och under de omständigheterna kunde han inte göra det.

Han organiserade Hitlerjugend och präglade dem med en helt ny filosofi, nämligen filosofin om "Blod, jord och ära". Visst uppmuntrades inte de ungdomar som indoktrinerades i de nya rasidéerna att gå i kyrkan. Faktum är att tidpunkten för de flesta av dessa möten krockade med de tider de annars skulle ha tillbringat i kyrkan. Prästerna och pastorerna var våldsamt avundsjuka på den dragningskraft som nazistpartiets filosofi hade på ungdomarna och på att de förlorade ungdomarna till nazistpartiet. Om Hitler hade vunnit kriget, och haft mer tid, tror jag att det utan tvekan skulle ha resulterat i de kristna kyrkornas undergång och det slutliga ersättandet av den självmordsbenägna filosofin med en ny och kraftfull rasideologi baserad på den vita rasens överlevnad och överhöghet.

Hur det än må vara med det, är jag fast övertygad om att den kristna religionens överlevnad och den vita rasens överlevnad är oförenliga. Antingen kommer kristendomen att överleva tillräckligt länge för att förstöra den vita rasen, i vilket fall kristendomen kommer att förstöras tillsammans med den, eller så kommer den vita rasen att ta sitt förnuft till fånga, skaka sig fri från den kristna filosofins självmordsbenägna grepp och grunda sin egen religion baserad på renheten och överhögheten i sitt stora rasliga öde.

* * * * *

Vi måste sträva efter att främja den vita rasen vid alla tidpunkter.

Jag läste Hitlers *Mein Kampf* på originalspråket tyska för första gången när jag var 20 år gammal. Jag har läst om den många gånger i den engelska versionen. Även om jag anser att det är en av tidernas största böcker, tror jag inte på något sätt att den är det fullständiga svaret på Amerikas problem idag, på 1970-talet. Den har många brister. Några av dessa är: (a) den är baserad på ett politiskt snarare än ett religiöst tillvägagångssätt. (b) Den betonar pangermanism, snarare än den vita rasen som helhet. (c) Den tar inte itu med den judiska kristendomen, en mycket avgörande utelämnande. Jag har redan nämnt dessa i min recension av nationalsocialismen. Det finns dock flera andra faktorer som gör den helt otillräcklig som ett program för den vita rasen i Amerika idag.

För det första skrevs boken 1924, för nästan 50 år sedan, i ett besegrat, krigshärjat Tyskland, ett land i en helt annan situation än Amerika idag. Även om orsaken till tyskarnas problem på den tiden var densamma som orsaken till våra problem idag — nämligen den internationella juden — är vår situation ändå väsentligt annorlunda. Medan Tyskland på 1920-talet var desperat fattigt och svältande, njuter vi i Amerika på 1970-talet, åtminstone ytligt sett, av det största välståndet i mänsklighetens historia. Medan Tyskland var en besegrad nation tyngd av det monstruösa Versaillesfördraget, har detta liten eller ingen betydelse för den genomsnittlige amerikanen idag. Ändå hamrar Hitler i en stor del av sin bok på Versaillesfördragets ondska. Hunger och arbetslöshet var utbredd i Tyskland på tjugotalet.

Idag, i Amerika, är dessa frågor irrelevanta för den genomsnittlige amerikanske arbetaren, och han vet inte ens vad Versaillesfördraget handlade om. Vi finner därför att för den genomsnittlige amerikanen är *Mein Kampf* inte bara svår att förstå, utan också svår att läsa, och den tänder ingen gnista.

Våra problem är väsentligt annorlunda. Medan tyskarna, bortsett från judarna i deras mitt, rasmässigt var av ett slag, är den stigande floden av niggrer i Amerika en skrämmande och olycksbådande verklighet som varje amerikan är medveten om. Men med judar, liberaler och kommunister som sprutar ur sig rasblandningspropaganda i massor, är den genomsnittlige vite amerikanen fruktansvärt förvirrad när det gäller lösningen.

Sedan finns det många andra frågor — Vietnam, skolbussning, välfärd till niggrerna, brottslighet på gatorna och en mängd andra som plågar den genomsnittlige amerikanen idag, vilka skiljer sig från den tyska Weimarrepubliken på tjugotalet, som är grunden för Hitlers bok.

Utan att gå in på ytterligare detaljer, av ovanstående skäl och andra, känner jag att det inte är den rätta lösningen att se mot nazismen som...

Kristendomen är anti-natur.

det amerikanska programmet för att rädda den vita rasen. Vi behöver en mer omfattande, långtgående ideologi som är inbäddad inte bara i politiken, utan i själva vår religion, en som kan omfamna alla vita människor i världen, långt bortom tyskarna. Dessutom, med det stigma som juden har placerat på hakkorset och nazismen som sådan, är det ett formidabelt (och onödigt) hinder att gå fram till dörren hos en blivande medlem i Church of the Creator och visa upp en nazistisk armbindel. Du kommer att bli utestängd innan du ens har börjat. Hur mycket mer mottagliga skulle de inte vara om du istället talade till dem som en företrädare för deras egen ras intressen, den vita rasen.

Jag drar därför slutsatsen att även om: Hitler har gjort ett enormt bidrag till den vita rasen; har visat att en regering med en rasmässig bas är en stor fördel gentemot en polyglott demokrati; har exponerat det internationella judiska nätverket på världsomspännande basis; har visat ledarskapsprincipens överlägsenhet; så är varken Mein Kampf eller nationalsocialismen, i sig, mer än en partiell lösning på Amerikas problem idag, och för den vita rasen i världen som helhet.

Vi behöver därför, och har nu, en mer omfattande trosbekännelse, en som omfattar hela den vita rasen, som vilar på en rasmässig-religiös bas och som är uppdaterad för att passa situationen i dagens främsta bastion för potentiell vit makt — Amerika.

* * * * *

I vilket fall som helst måste vi nu bygga vidare där denne store ledare slutade. Vi måste göra det nu. Vi har fått ett extra anstånd, och på grund av de uppoffringar och de högsta ansträngningar som gjorts av denne store ledare och det tyska folket, har vi mer tid på oss att nå vårt mål.

Under den mellanliggande tiden, då kyrkorna har blivit helt liberala och har skändat och förnedrat sig själva genom rasblandning och genom att gå hand i hand med den judiska kommunismen, har vi nu ett utmärkt tillfälle att förinta båda dessa självmordsbenägna judiska filosofier och bygga en ny religion för den vita rasen. Vi kan tacka Adolf Hitler för den extra tid som vi har beviljats.

På det hela taget finns det många saker som vi kan vara oerhört tacksamma för hos denne, den störste av alla den vita rasens ledare. Han har gett oss stor inspiration och ett stort hopp om att denna judiska pest kan förintas. Han har uppmärksammat hela världen på det faktum att det finns ett judiskt hot och att kommunismen i grunden är en judisk skapelse. Han har visat världen att även den vita rasen kan enas på grundval av rasmässiga band och att de, när de väl har gjort det, kan slåss som vildkatter till försvar för sin ras, sitt land och sin ära.

Vi är en ras av världserövrare.

Hitler har visat världen och historien det integrala värdet av rasen i sig och att rasen är grunden för alla framsteg, kultur och civilisation. Han har visat världen den enorma överlägsenheten hos ledarskapsprincipen gentemot den judiska demokratiska processen. Han har demonstrerat dess överlägsenhet inte bara i krigstider utan också i de enorma framsteg som ett bankrutt Tyskland gjorde under sex korta år av fred. Detta märkvärdiga resultat demonstrerades tydligt under ledning av en vit man, med kontroll över en vit nations öde, genom att använda den överlägsna ledarskapsprincipen.

Han har visat vägen till en överlägsen organisation i själva regeringsformen som är en modell för framtida vita regeringar att efterlikna. Han har gått i bräschen och gett ny riktning inom konstens och kulturens område.

Hitlers nationalsocialistiska regim kan betraktas som den första verkliga regeringen baserad på rasliga principer som den vita rasen någonsin har haft. De flesta människor är helt förvirrade angående Mussolinis fascistiska rörelse och Hitlers nazistiska rörelse. De likställer dem som varande desamma, men detta är inte sant.

Båda var baserade på ledarskapsprincipen, och båda förde sina länder ut ur den judiska kommunismens gungfly. Men den betydande skillnaden var denna: medan Mussolinis fascism betraktade staten som det främsta övervägandet, sa Hitler att rasen var allt, och staten var endast ett kärl för att skydda och främja rasens bästa intressen. Detta är en oerhört viktig skillnad och av denna anledning betraktar jag Hitlers Tyskland som att ha haft den första sanna rasliga regeringen den vita rasen någonsin har haft.

Sammanfattningsvis kan vi säga att Adolf Hitler har köpt oss minst 50 års tid att övervinna det världsomspännande judiska nätverket. Utan hans stora kamp skulle utan tvekan hela världen nu vara i det judiska tyranniets järngrepp i samma utsträckning som det nu är i Sovjetryssland. Han har gjort hela den vita rasen stolt över det heroiska ledarskap han gav det tyska folket och den inspiration han ingav dem i deras heroiska kamp för frihet. Han grundade en ny filosofi som baserades på värdet av ras på ett sätt som aldrig tidigare hade presenterats och i en omfattning som aldrig tidigare hade främjats. Han gav den vita rasen enorm uppmuntran om att den judiska konspirationen kan brytas, och kommer att brytas. Av dessa skäl och många andra kan vi utan förbehåll säga att Adolf Hitler var den största ledaren den vita rasen någonsin har haft, och den största vita man som någonsin levt.

Den 30 april klockan 15:00 stupade Adolf Hitler i strid medan han försvarade Berlin mot de mongoliska horderna från öster.

Vår filosofi kan sammanfattas i idén om "Blod, jord och ära."

I motsats till fiendens version begick han inte självmord, inte heller flydde han till ett annat land. Den 1 maj 1945 sände den tyska radion följande meddelande: "Från Führerns högkvarter rapporteras det att vår ledare, Adolf Hitler, stupade i strid i eftermiddags under utövandet av sin tjänst till sitt sista andetag för Tyskland, mot kommunismen..." Han dog inte förgäves. Han och miljontals heroiska tyskar dog kämpande för vår sak för att den vita rasen skulle överleva inför det diaboliska judiska angreppet.

Inte långt före slutet gjorde Hitler detta profetiska uttalande: "Någonstans på en avlägsen plats spelar en nazistisk orkester Dixie och Suwannee River, blodet kommer att flyta på gatorna i Amerika och Storbritannien, då ska min ande stiga upp ur graven och världen kommer att veta att jag hade rätt."

Idag, mer än ett kvarts sekel senare, är Hitlers ande mer levande och blomstrande i hjärtat på miljontals militanta vita raskamrater än någonsin tidigare i historien. Med judarnas och negrernas brott som blir alltmer upprörande för varje dag, är det vita folket trötta på det och de är redo att slåss. De letar efter en ledare som kan ta befälet i den kommande striden. Från denne den störste av vita män har vi fått riktningen och inspirationen. Han talade dessa inspirerande ord:

"När människoheartan brister och människojsjälar förtvivlar, då blickar från det förflutnas skymning de stora segrarna över nöd och bekymmer, över skam och elände, över andligt slaveri och fysiskt tvång, ner på dem och sträcker ut sina eviga händer till förtvivlade dödliga! Ve det folk som skäms för att ta emot dem!"

Hitler har indikerat att han och hans folk har gjort sin del och kampen kommer nu att behöva tas upp i hjärtat av Amerika härifrån och framåt. Han sträcker ut sin hand till oss nu och uppmuntrar oss vidare.

Låt oss själva nu ta upp kampen där han slutade — och lova att slutföra den!

Den kristna filosofin är självmörderisk.

Kapitel 6

Raslig Socialism

I sin desperata, oändliga strävan efter att trubba av och kväva den vita människans sunda, naturliga instinkter, har juden arbetat febrilt för att förvirra oss i de centrala frågor som är avgörande för vår överlevnad. Inom denna kategori har jag redan nämnt den förödelse han har ställt till med när det gäller våra idéer om raslig lojalitet och även vår religiösa orientering.

En annan grundläggande idé som den vita människan är hopplöst förvirrad kring är socialism eller kollektivism, och jag använder dessa ord synonymt. Eftersom denna idé har missbrukats och förvirrats så fruktansvärt av judarna, kommunisterna och de "koshera konservativa" (Kosher Konservatives) till den grad att de kan betyda vad som helst, kommer jag att lägga fram den position och innebörd som Church of the Creator ger termen socialism: för oss betyder socialism Organiserat Samhälle, punkt slut. Det innebär inte alls statligt ägande av produktionsmedlen, och det innebär inte heller, enligt vår definition, konfiskering av privat egendom. Tvärtom.

Låt oss göra det glasklart: vi inom Church of the Creator är motståndare till statligt ägande av de grundläggande produktionsmedlen, såsom jordbruk, fabriker, butiker, etc. Vi är för individers ägande av privat egendom. Vi anser att det finns en kategori av funktioner som bäst utförs av det organiserade samhället som helhet. I denna kategori placerar vi motorvägar, flygplatser, hamnar, nationellt försvar, brottsbekämpning och många andra.

Vi är i själva verket inte särskilt intresserade av alla de dogmatiska politiska termer som den vita rasen har slitit sönder sig själv med genom att argumentera om de teoretiska aspekterna av varje. Vi är inte intresserade av att göra en helig ko av "privat företagsamhet" eller "kapitalism". Inte heller är vi dogmatiskt bekymrade över att till vårt sista andetag försvara den mycket upphaussade idén om en "republikansk" regeringsform som de koshera konservativa är så förtjusta i.

Alla dessa termer är i bästa fall teoretiska. Vad vi verkligen bryr oss om är: vilken är den mest praktiska och livskraftiga typen av organiserat samhälle för den vita människan att leva i? Vi återvänder till grundvalen för vår religiösa trosbekännelse: Vad är bäst för den vita rasen?

Karl Marx var jude.

Vid en granskning av de uttjatade politiska idéer som de Kosher-konservativa håller så kära, finner vi att de inte håller måttet enligt denna grundläggande vägledning: Vad är bäst för den vita rasen? Idén om en "republik" har brutit samman framför våra ögon under de senaste två århundradena. Den förkastades redan av romarna före det första århundradet e.Kr. Den har varit ett utmärkt verktyg som judarna har använt för att skinna, råna och förgöra den vita rasen. De Kosher-konservativa kommer att hävda att den har omvandlats till "demokrati" och att det är demokratin som är vårt överväldigande problem. Detta är i högsta grad en sanning med modifikation. Skillnaden mellan "demokrati" och "republik" är endast en fråga om semantik. I praktisk tillämpning leder de båda till pöbelvälde, till en typ av styre där drägg-elementen styr över de bättre elementen i folket, medan parasiterna förökar sig och förstör de produktiva elementen.

Kärnan i demokrati (eller republikanism) är två- (eller fler-) partisystemet, partier som alltid befinner sig i opposition till varandra. Detta är det judiska verktyget för att söndra och härska. I praktiken innebär detta att oavsett hur tydliga och brådskande problemen är, så är metoden: splittring och opposition. Sedan, efter utdraget käbbel, oavsett vilket kompromissbeslut som "röstas" igenom, finns det en motståndargrupp som hindrar, blockerar och sänker handlingsplanen.

Den genomsnittliga deltagaren i en demokrati har inte mer förståelse för de tusentals komplexa problemen i statens angelägenheter än vad den genomsnittliga passageraren har för de invecklade detaljerna i att flyga det enorma jumbojetplan som styrs av en utbildad yrkesman. Utan en omfattande kunskap om de problem han röstar om är hans röst mindre än värdelös, den är farlig.

Vi inom Church of the Creator tror inte på demokrati, utan på Raslig Socialism, vilket är lagarbete upphöjt till sin högsta fulländning för hela rasens välfärd, ledd av dess skickligaste ledare. Det kombinerar de bästa elementen av både lagarbete och konkurrens. Om "laganda" och att heja på "hemmaplan" är så ädla egenskaper (och det är de), då är förvisso att ha en hel ras förenad i en laginsats för deras gemensamma bästa det högsta mål vi kan sträva efter.

Det är vad vi menar med Raslig Socialism som det ultimata i ett organiserat samhälle för den vita rasen.

Låt oss nu också ta en titt på termen "enskilt företagande". Det är också en teoretisk myt och ett bedrägligt bedrägeri. Alla som någonsin har spelat sällskapsspelet "Monopol" vet vad slutresultatet av vidöppet fritt företagande blir: innan spelet är över får en part ett kraftfullt strypgrepp över alla de andra, och från och med då, oavsett...

Gamla testamentet är fullt av snuskiga historier om snuskiga judar.

vilket håll tärningen än rullar, när spelet är slut äger han allt — hus, mark, fabriker, banker.

Detta händer också i det verkliga livet. Det är lätt att urskilja att till exempel Standard Oil, om de lämnades fria att spela efter reglerna i det spel som stolt kallas "fri företagsamhet", från början skulle ha kunnat driva ut varje annat företag ur oljebranschen och förvärvat oljeverksamheten i sin helhet. Det skulle enkelt ha kunnat uppnå ett totalt monopol på världsmarknaden för olja. Det skulle ha kunnat äga varje servicestation och bensinstation i världen genom utpressningstaktik och finansiell styrka. Det skulle sedan ha kunnat gå in i bankbranschen tills det förvärvat varje bank i landet. Om det lämnades okontrollerat skulle det sedan ha kunnat börja förvärva tillverkningsföretag såsom elindustrier osv. Allteftersom dess finansiella makt växte lavinartat, skulle det sedan enkelt ha kunnat ta över järnvägarna, fastigheter osv., tills i själva verket ett enda företag ägde allt och höll varje individ i sitt våld.

Detta är "fri företagsamhet" i sin rena essens, samma "fri företagsamhet" som de "Kosher-konservativa" bara älskar att pladdra om.

I grund och botten är detta vad som har hänt på världsomspännande basis. Bara det att istället för Standard Oil är det det judiska huset Rothschild och den världsomspännande judiska bankkonspirationen som har ett strypgrepp på världen. De äger inte bara praktiskt taget all fysisk och finansiell rikedom i världen, utan de äger också alla regeringar i världen.

Genom hela denna bok har vi hänvisat till denna klick som den judiska konspirationen. I själva verket omfattar den hela den judiska rasen, som utövar sin religiösa trosbekännelse, Talmud.

Det är därför vår slutsats från historiens lärdomar att varken en "republikansk" regeringsform, eller "fri företagsamhet" eller vår så prisade konstitution kommer att rädda den vita rasen från rasblandning och undergång.

För att överleva och expandera måste den vita rasen (a) enas, (b) organisera sig, (c) utöva raslojalitet, (d) ha en religiös trosbekännelse som omfattar samma aspekter.

Eftersom jag redan har definierat socialism som ett organiserat samhälle, är det uppenbart att för att vara organiserad överhuvudtaget måste den vita människan ha en socialistisk regering, vilket varje regering har varit sedan urminnes tider, i vilket fall som helst. Vad den vita människan ytterligare måste ha är rasmässig socialism, det vill säga en regering organiserad med det främsta målet att främja den vita rasens bästa intressen och den vita rasens intressen enbart. Den måste baseras på en rasmässig grund.

I essens tror vi, i Church of the Creator, på en harmoniserad blandning av vår kyrka och vår stat. Vi tror att vår

Talmud är ett program från vaggan till graven för judarnas överlevnad.

Det vita samhället tjänas bäst av den kombination där en ras regering och religion smälter samman i perfekt harmoni för att främja vår vita ras bästa intressen.

Vi anser att "separationen mellan kyrka och stat", den så hyllade heliga kon i vår konstitution, är ett bedrägligt bedrägeri och en bluff. Man kan med rätta fråga sig — hur kan samma människor som går till kyrkan och predikar "stå inte emot det onda" och "vänd andra kinden till" stödja en regering med enorma skattebidrag till nationellt försvar och till en ständigt växande polisstyrka? Det är helt enkelt inte logiskt. Antingen tror man på att försvara sig själv, eller så gör man det inte. Hur kan samma människor som spenderar över hundra miljarder dollar om året på att förmodligen låta regeringen försvara dem från deras fiender sedan gå till kyrkan och predika "älska dina fiender"? Det är fullständigt löjligt. Det kräver en splittrad personlighet, en schizofren personlighet för att rida på båda sidor av stängslet.

Det finns inte heller någon stor dygd i att låta det vita folket vara splittrat och fragmenterat i tusen olika religiösa läger, var och en i oenighet med varandra, vilket ofta kulminerar i religiösa krig och brodermord, som i Irland idag, och hundratals religiösa krig under tidigare århundraden.

Vi, inom Church of the Creator, eftersträvar målet att förena den vita rasen på den uppenbara grund som är grundläggande för alla, nämligen — vad som är bäst för den vita rasen — som vårt främsta dogma.

Vi är vidare fast beslutna att harmonisera vår regerings mål, syften och filosofi med vårt religiösa tänkande. Att ha dessa två stora krafter i vårt samhälle dragande i motsatta riktningar är ren idioti.

Vi tror på en organiserad social struktur; vi tror på en religion som har den vita rasens bästa intressen som sin grundval; vi tror på att hela den vita rasen förenas i en sådan religion, snarare än att fragmenteras i tusen konfliktfyllda och självmordsbenägna kristna trosbekännelser; vi tror att regeringen bör harmonisera med vår religiösa bekännelse och även baseras på samma rasliga grund. Vi anser dessutom att en sådan regering och ett sådant organiserat samhälle fungerar bäst om det vidare baseras på ledarprincipen.

Vi kallar detta Raslig Socialism.

För att förstå termen socialism måste vi först och främst borsta bort alla bedrägliga idéer om detta ord som har översköljt oss av judarna, kommunisterna och de "koshera konservativa".

Socialism är inte ett ondskefullt koncept som de koshera konservativa vill få oss att tro. I essens betyder det ett organiserat samhälle, som strävar

---

Negrerna i Afrika uppfann aldrig ens så mycket som hjulet.

för att främja sina egna bästa intressen kollektivt. Det är inte bara så att det inte är något fel med detta, utan det är det enda sättet den civiliserade människan har kunnat överleva och gå framåt på.

Utanför ett organiserat socialistiskt ramverk skulle vi inte kunna äga eller skydda vår egendom, ha motorvägar, bilda en regering, ha skolor, kyrkor, försvarsorganisationer och hundra andra grundläggande krav. Vi är alla beroende av varandras bidrag till den sociala strukturen. Vi är beroende av tusentals olika industrier för vår existens — järnvägar, kraftbolag, tillverkningsanläggningar, jordbruk, etc. Vi behöver den ackumulerade hjälpen från miljontals andra människor för att leva i dagens högspecialiserade samhälle. Det är detta som har frambringat vår stora civilisation, och låt mig betona att vi i Church of the Creator inte är anti-civilisation. Vi är för civilisationen, den vita mannens civilisation.

Faktum är att människan är en social varelse och liksom många andra arter i naturen tackar hon sin existens, och i själva verket sina enorma framsteg, för det faktum att hon har kunnat organisera sig kollektivt, att hon har kunnat organisera ett fungerande samhälle så effektivt. Socialism är ett organiserat samhälle. Människan har gjort detta så länge att det vid det här laget har blivit djupt rotat i hennes instinkt och hon gör det intuitivt. Om det inte vore för denna egenskap hos människan, skulle hon fortfarande vara kvar i grottmänniskostadiet för en miljon år sedan, där varje individ skulle slita och rota efter mat på egen hand och leva som de nuvarande aboriginerna i centrala Australien. Till och med dessa enkla folk har någon form av social organisation.

Det var när människan började forma och organisera en social struktur, och organisera, dela upp och specialisera sig i det arbete och den möda som måste utföras, som hon började sin långa klättring uppåt mot de högre civiliserade nivåerna. Det var när en man blev skomakare, en annan man skräddare, en annan bonde, en annan skollärare, etc., som människan började lyfta sig själv i kragen och bli en del av det oerhört produktiva "socialiserade" samhälle som hon är idag. Utan denna arbetsfördelning och specialisering skulle hon vara tillbaka på samma nivå som de aboriginer vi nämnde tidigare.

Inte nog med det, människan har ett definitivt andligt behov av att tillhöra sin stam eller sin grupp eller att identifiera sig med sitt eget slag av människor, vilket för den vita mannen är hans egen vita ras. När de naiva konservativa säger till dig att kollektivism eller socialism är en fruktansvärd ondska, och att Ryssland är i socialismens grepp, ljuger de så de blir blåa. Ryssland är inte alls en kollektivistisk nation som sådan. Ryssland är en enorm slavstat under hälen på en tyrannisk judisk diktatur, den mest grymma och avskyvärda som världen någonsin skådat. En kollektivist

Vi måste omforma vårt samhälle för att tillåta tidigare äktenskap.

samhället är ett naturligt samhälle där folkets naturliga ledare är just det — naturliga ledare, som leder sitt folk på ett organiserat sätt för deras egen konstruktiva förbättring, inte främmande slavdrivare som har underkuvat en annan ras för att upplösa och förgöra dem.

Ett sant och enastående exempel på naturligt ledarskap och en naturlig ordning var det underbara samhället i Nazityskland under 30-talet under deras naturliga ledare, nämligen Adolf Hitler. Där hade vi ett exempel på en sann tysk som ledde sitt eget folk, tyskarna, och som beundrades och lyddes av miljontals hängivna anhängare. Detta var ett av de finaste exemplen på ett folk som verkade under den naturliga ordning som Naturen instinktivt har inbäddat i deras innersta väsen, och därigenom uppnådde sin fulla potential i produktivitet, kreativitet och rasmässig enighet. Det är denna naturliga ordning som tar fram det bästa i en ras, och främjar dess välbefinnande och eviga drift att avancera mot en högre nivå av existens. Det var en fin och underbar renässans för den vita rasen när den var som bäst. Det är en av historiens stora tragedier att juden, med kontroll över den överväldigande majoriteten av resten av den vita världen, kunde krossa detta utbrott av den vita rasens eget självförverkligande.

I Hitlers Nazityskland ägde den enskilde tysken mer privat egendom än han någonsin gjorde under Weimarrepublikens demokrati. Han hade mer hopp, mer individuell frihet, fler möjligheter, en högre levnadsstandard. Han levde ett mycket lyckligare och ett mycket mer konstruktivt liv än han gjorde under den judiska "demokratin" på 1920-talet, eller under någon annan period.

Vi har redan noterat tidigare i denna bok, särskilt i det första kapitlet, att många arter i Naturen är sociala varelser, det vill säga, de lever i ett organiserat samhälle. Vi har observerat särskilt hur bina har en tätt sammanhållen och högt organiserad social struktur inom vilken de lever. Varje bi vet exakt vad dess funktion är, de utför sitt arbete instinktivt och varje handling hjälper kolonin som helhet. Genom att bygga kolonin och leva i den kan biet överleva och föra sin art vidare. Samma honungsbi som lever i denna typ av social struktur är av Naturen bunden till den sortens existens. Det kan inte göra annorlunda. Om det försökte leva som en individ skulle det dö och dess art skulle gå under med det.

Vid detta stadium av den vita mannens evolution befinner han sig i samma position som det organiserade socialt levande honungsbiet. Den vita mannens naturliga levnadssätt är som en medlem av stammen, som en medlem av sin större sociala grupp. Om han skulle leva utanför den och leva som en individ, skulle hans samhälle återigen brytas ner och hans ras skulle utan tvekan gå under. Jag upprepar, den vita rasen, efter att ha nått höjden

av förträfflighet som den besitter, är en högst komplex socialiserad varelse vars innersta själ är sammanflätad i hans sociala struktur, i gemenskap med de andra medlemmarna av hans ras. Liksom honungsbiet har Naturen programmerat in i hans innersta instinkt en viss typ av samhälle som han passar in i och som han naturligtvis måste ha för att överleva.

I grunden utvecklades detta från de tidigare stammarna och växte därifrån mot högre nivåer av samhälle som kanske nådde sin högsta punkt och kulmen i Hitlers nationalsocialistiska Tyskland. Det är vårt syfte att gå vidare från denna höjdpunkt i den vita mannens utveckling.

Denna naturliga ordning har vissa inneboende egenskaper. Den första egenskapen är raslig lojalitet — lojalitet mot ditt eget folk. Naturen har utrustat var och en av oss med denna egenskap instinktivt — driften att hålla vår ras ren. Detta innebär att vi har en kärlek till vårt eget slag och vi har en häftig fientlighet mot dem som skulle inkräkta bland oss och äventyra vår ras. Instinktivt inbyggt i en sådan social struktur är en hög respekt för kvinnligheten och skyddet av dess kvinnor. Den naturliga instinkten att hålla rasen ren framkallar ett kämpande hat hos mannen för att förhindra att hans kvinnor förorenas av män av en annan ras. För inte så länge sedan, om en svart nigger våldtog en vit kvinna, var rättvisan snabb och slutgiltig. Han hängdes vanligtvis i närmaste träd.

* * * * *

Vi, inom Church of the Creator, tror fast på konceptet om privat egendom och anser att det finaste exemplet på ett socialistiskt vitt samhälle fram till denna tid demonstrerades av Hitlers nationalsocialistiska Tyskland (som skyddade privat egendom). Icke desto mindre kan vi påvisa att även i ett samhälle där all egendom ägs gemensamt, om det är fritt från judisk förorening, kan det inte bara överleva mycket väl, utan kan klara sig mycket bra när det gäller att ta hand om sitt eget folk och expandera den vita rasen. Vi har ett exempel på ett sådant på vår egen kontinent, vilket dramatiskt demonstreras av ett folk som kallas hutteriterna.

Hutteriterna lever i "kolonier" på cirka 70 till 130 själar. Det finns ingen privat egendom. All deras egendom ägs gemensamt.

Dessa människor har en ganska intressant och färgstark historia. Med ursprung i Mähren år 1528 tog dess medlemmar sitt namn från Jacob Hutter, en tidig ledare, som brändes på bål av den snälla och kärleksfulla kristna kyrkan år 1536. Vid slutet av 1500-talet uppgick hutteriterna till cirka 20 000 själar. De hade vissa svagheter som de har kvar än idag, och det var deras svaghet i form av pacifism och ointresse för politik som snart hotade deras existens. Som

pacifister och icke-stridande, föll hutteriterna offer för arméerna från båda sidor i kriget mellan Österrike och Turkiet år 1593. De plundrades, togs till fånga och många avrättades. Vid 1622 hade alla hutteriter drivits bort från Mähren. Efter flera andra vandringar fick de en inbjudan från Rysslands regering år 1770. Denna accepterades av 123 medlemmar, som sedan flyttade till det outvecklade området för att bryta mark i Ukrainas jordbrukslandskap. Denna grupp blomstrade vackert i 100 år, fram till 1874 då de fråntogs sin befrielse från militärtjänst. Återigen kände de sig tvungna att packa ihop och ge sig av. Denna gång beslutade hela befolkningen, omkring 800 själar, att försöka på nytt. Denna gång gav de sig av till Amerika.

De flyttade till South Dakota. Där, på grund av svårigheterna att erhålla de stora landområden som de behövde, och den lätta tillgången till hemman för enskilda individer, övergav ungefär hälften av dem kolonilivet och tog upp egna hemman. De återstående trogna grundade tre kolonier mellan 1874 och 1877. Dessa tre kolonier mejslade ut civilisation ur gränslanden och gav upphov till de omkring 200 kolonier som existerar idag i vissa av de västra delstaterna och Kanadas västra provinser.

Idag utgör dessa 200 kolonier cirka 20 000 medlemmar av det hutteritiska folket. Det är ytterst anmärkningsvärt att notera att de ursprungliga tre kolonierna, som endast bestod av 400 själar, nu har expanderat och mångfaldigats till över 20 000 medlemmar. Detta trots det faktum att hutteriterna praktiskt taget aldrig rekryterar nya medlemmar utifrån. Denna siffra på 20 000 beror helt och hållet på naturlig reproduktion inom den egna gruppen. Detta innebär att denna fina grupp av vita människor har mångfaldigat sitt eget antal 50 gånger inom loppet av ett århundrade.

Vid studier av hutteriternas liv finner vi att de lever i gemensamma kolonier. Varje koloni växer till ett antal av omkring 130 innan de delar sig och bildar en ny koloni, en process som inte är olik svärmande bikupor.

Eftersom de inte tror på privat egendom som sådan, ägs all egendom av kolonin själv. De ägnar sig uteslutande åt jordbruk. Detta omfattar vanligtvis ett stort landområde som kan vara antingen åker- eller betesmark. De har gemensamma byggnader och de äter alla tillsammans i en stor matsal. De är mycket religiösa och varje koloni har sin egen predikant.

Varje koloni har också sin egen naturliga ledare som övervakar och leder arbetet och affärerna för gruppen som helhet. Varje man tilldelas sin speciella uppgift och han utför den mycket väl. Oavsett vilken typ av jobb han har, betraktas hans jobb med lika stor respekt och av

När den vita mannens tänkande väl har rätats ut, kommer det att vara relativt lätt att göra sig av med parasiterna på våra ryggar.

lika betydelse som någon annan. Ingen får lön, men alla blir ordentligt omhändertagna i alla avseenden.

Vem som helst är fri att lämna och avyttra sig från kolonin när som helst, men knappt någon gör det någonsin. Medlemmarna verkar glada, friska och välmående. Utan tvekan är de lika lyckliga, och förmodligen bättre anpassade till sin grupp och sina medlemmar, och har en bättre känsla av tillhörighet, än vad den genomsnittlige amerikanen har.

Även om jag personligen inte skulle vilja leva i en sådan koloni, förmodligen för att jag inte blev uppfostrad på det sättet, och även för att jag tror på privat egendom, så har vi här ändå överväldigande bevis på att inte bara kan ett samhälle som utövar gemensamt ägande av egendom överleva, utan det kan blomstra och frodas, förutsatt att det inte är förorenat av judisk kontroll eller inblandning. Detta borde motbevisa påståendet från "Kosher-konservativa", en gång för alla, att det är "socialismen" som är boven i dramat.

Den andra mest intressanta aspekten av hutteriternas sätt att leva är observationen att de på mindre än ett sekel har förökat sig till 50 gånger sitt ursprungliga antal. Detta är sannerligen högst märkvärdigt och det beror naturligtvis på det faktum att de är fruktsamma och föder stora familjer. Det är också högst anmärkningsvärt att trots det faktum att de ofta föder familjer på tolv barn, är de fullt kapabla att föda, klä och upprätthålla denna fruktsamma expansionstakt från en generation till nästa utan att ha sänkt sin levnadsstandard eller kvaliteten på sin fina ras.

Hutteriterna gör anmärkningsvärt väl det som Naturen har förordnat oss alla att göra — att föda upp en vacker familj av barn. De har varit mycket framgångsrika i att expandera den vita rasen och befolka landet med sitt eget slag. Jag kan tillägga att "deras eget slag" exemplifierar några av den vita rasens bästa egenskaper, intellektuellt, moraliskt, fysiskt och estetiskt. De bevisar att den vita rasen också kan vara lika fruktsam och produktiv som vilken annan som helst.

* * * * *

Våra slutsatser om rasisocialism sammanfattas med följande observationer:

1. Den vita rasen trivs bäst i ett organiserat samhälle som är socialism.
2. Den vita rasen kan inte överleva på annat sätt.
3. Den vita människan har en medfödd naturlig ordning som han passar in i.
4. Nyckeln till ett sådant samhälle är ledarskapsprincipen.
5. Privata äganderätter står inte i konflikt med rasisocialism utan är en integrerad del av den.

Hat är en lika konstruktiv känsla som kärlek, och hat och kärlek hör ihop.

6. Endast genom ett organiserat samhälle kan en individ på ett adekvat sätt skydda sin egendom.

7. Den vita människan trivs bäst under en socialistisk regering, förutsatt att han behåller kontrollen över sitt eget öde och skyddar sig själv från judens destruktiva intrång.

8. Den ideala situationen är den kombination där en ras religion och regering smälter samman i perfekt harmoni för att främja rasens bästa intressen.

9. Att hålla juden ute och hålla rasen ren kan bäst uppnås genom att ha en samhällsstruktur vars grundval är ras.

I nästa kapitel kommer vi att undersöka de grundläggande underliggande koncepten i Ledarskapsprincipen.

De flesta av de "stora hjältarna" i Gamla testamentet var judiska mördare, horkarlar och uslingar.

Kapitel 7

Ledarskapsprincipen

Det borde inte råda någon större mystik kring innebörden av Ledarskapsprincipen. Den är så enkel som den låter. Men tack vare all den hjärnförorening vi har översköljts med gällande "demokrati", vår stora "republik" och andra vilseledande klichéer, är den genomsnittlige amerikanen helt förvirrad gällande denna term.

Ledarskapsprincipen är äldre än civilisationen själv och går tillbaka till början av mänskligheten organiserade stamsamhälle. Den är lika modern som General Motors, The Bell Telephone Company och I.B.M. Den första stamorganisationen använde Ledarskapsprincipen och de ovan nämnda industrijättarna använder den idag. Det betyder helt enkelt ett organiserat samhälle som har en ledare i spetsen för att leda, styra och planera för hela gruppens bästa. En sådan ledare har befogenhet att befalla, och måste å andra sidan också vara helt ansvarig inför gruppen.

Ett perfekt exempel på Ledarskapsprincipen är Kehillan, den judiska mästarorganisationen som beskrevs i ett tidigare kapitel. I spetsen finns "Prinsen" eller "Sponsorn". Han har sju mäktiga judar under sig som tar order från honom och skickar dem vidare ner i kommandokedjan till de sju underordnade som var och en har under sig. Detta upprepas i sju nivåer, tills det finns 824 543 underordnade på den lägsta nivån, där var och en övervakas och utför order från sin närmaste överordnade.

På mycket kort tid överförs idén och ordern från den högsta ledaren genom hela organisationen till dess lägsta nivå.

Armén är organiserad på samma sätt. Med början hos överbefälhavaren finns en kommandokedja genom generalerna, till överstarna, etc., ner till den lägsta menige. Genom en sådan kommandokedja finns en enhetlig målsättning, det sker ett snabbt utförande av order, och däri exemplifieras den mest effektiva och verksamma organisation som människan skapat.

Låt oss för ett ögonblick spekulera kring de relativa meriterna hos två arméer, en organiserad under den ovan nämnda effektiva Ledarskapsprincipen och den andra under "demokratiska" principer. Låt oss anta att sergeanterna i...

Endast de arter överlever som följer Naturens lagar.

den sistnämnde lät varje kompani rösta om vilken åtgärd de skulle vidta. "Grabbar," skulle han kunna säga, "ska vi gå över kanten och anfalla fienden, eller ska vi gå på picknick?"

Kan ni föreställa er vilken värdelös pöbel en sådan armé skulle bli? Utan tvekan skulle de slaktas av fienden som tillämpade Ledarskapsprincipen.

Det är på samma sätt med statsskeppet, eller vilken annan organisation som helst som frångår denna beprövade princip. Judarna förespråkar "demokrati" i lysande ordalag och bedrar oss att tro att vi styr oss själva. Hela tiden vet han vilket förrädiskt spel han spelar. Skickligt använder han detta bedrägeri för att splittra, förvirra och besegra den vita människan för sin egen vinning och till vår nackdel. När det kommer till hans egna organisationer vet han mycket väl bättre och tillämpar Ledarskapsprincipen, som i Kehillan.

Vi har blivit så fruktansvärt förvirrade av judisk propaganda att Ledarskapsprincipen blivit synonym med tyranni och att alla diktaturer är tyrannier. De pekar på Adolf Hitler och börjar fräsa ur munnen om vilken förfärlig människa han var.

Som vi har sett i ett tidigare kapitel var detta en av de största bluffar som begåtts mot den vita människan sedan kristendomen förbryllade och förvirrade romarna för nästan 2000 år sedan. I själva verket gav Adolf Hitler, som styrde under Ledarskapsprincipen, det tyska folket den mest konstruktiva, mest välvilliga, mest älskade och mest populära regering det tyska folket någonsin haft. De hade en högre levnadsstandard, var friare och lyckligare än de någonsin varit under någon demokrati.

Historien visar att ledare som är av sitt eget folk (i motsats till någon förrädare som agerar frontfigur för en främmande ras) oftast är hängivna sitt folk. När Rom övergick från den republikanska regeringsformen till kejsarsystemet, njöt de av den längsta perioden av fred och välstånd som världen någonsin skådat. Från kejsar Augustus regeringstid genom de nästkommande två århundradena var tiden känd som "Pax Romana", den romerska freden, en period av kontinuerlig fred och välstånd som aldrig återigen har matchats.

Tyvärr var inte alla romerska kejsare goda män. Problemet var, precis som idag, att juden fanns där i bakgrunden och manipulerade hovets intriger. Nero hade en judisk fru vid namn Poppaea, och så fortsatte det.

Trots alla svagheter hos vissa av de romerska kejsarna (de flesta av dem var goda män), klarade sig Rom bättre under kejsardömet än under republiken, fram till dess att kristendomen tog över och förstörde Rom.

Efter kristendomens intåg vältrade sig den vita rasen i den mörka medeltiden i 1000 år.

Vad Rom behövde och inte hade var tvåfaldigt; (a) hon behövde en rasreligion som helt skulle ha immuniserat henne mot juden, och (b) hon behövde ett ordnat program för tronföljd.

Det sistnämnda är egentligen inte alltför svårt att åstadkomma och judarna själva föreslår formatet för sin "judarnas konung" i protokoll nr 24. Han kommer att vara välutbildad, noggrant utvald av de äldste som beslutar om successionsordningen. Ett sådant format, eller ett liknande, är logiskt. Att fastställa successionsordningen är ingalunda ett oöverstigligt problem, vilket vi så ofta har fått höra av judarna själva.

Som protokollen visar är de mästare på att använda den effektiva ledarskapsprincipen för sig själva, men arbetar febrilt för att förhindra den vita rasen från att ha något eget ledarskap.

Det är min slutsats att historien har visat sedan urminnes tider att ledarskapsprincipen är den i särklass bästa och mest effektiva organisationen, inte bara för regeringar, utan även för alla andra typer av organisationer. Hela denna affär med demokratiskt styre uppfanns av judarna. Det resulterar i pöbelvälde, där pöbeln styrs av judisk propaganda och list. Det resulterar i käbbel, i dödläge, i slöseri, i feghet och förlamning. Människor behöver ledare i spetsen, inte följare som försöker blidka dem som valde dem. Vi kan lära oss något ytterligare av judarna när de säger i protokoll nr 10 att program måste styras från ett centralt sinne. Om en plan delas upp i bråkdelar från mångas sinnen, lämnar det efter sig ett förvirrat konglomerat. I detta har de rätt, vilket erfarenheten har bevisat.

Sammanfattningsvis, vad den vita rasen desperat behöver idag (liksom den kommer att göra i framtiden) är riktiga ledare. Genomsyrade av Creativity-religionen, som håller den vita rasens bästa som den högsta dygden, kommer både ledare och följare att vilja förenas i att följa samma konstruktiva väg. Organiserad, enad och med en konstruktiv trosbekännelse och ett program i sin ägo, kan ingenting stoppa den vita rasen från att nå framgångens högsta tinnar.

Organiserad och enad är den vita rasen tio gånger kraftfullare än resten av världen tillsammans.

Det är syftet med denna bok att förse den vita rasen med de nödvändiga programmen och den kämpaglöd som krävs för att fullborda det vi måste — att befolka all den goda jorden på denna planets yta. Låt alla goda ledare för vår stora ras nu träda fram och organisera sina områden. Från sådana början kommer vår ras stora ledare att komma — ledare som kommer att befria oss från det judiska oket, och sedan leda oss ständigt framåt mot allt högre platåer av prestation och förträfflighet.

Vi förkastar idén om välgörenhet till någon annan än de av vår egen ras.

Kapitel 8

Grundvalarna för vårt vita samhälle

Precis som honungsbiet instinktivt har organiserat sig enligt det mönster som Naturen har utformat för det, och genom att följa det och endast genom att följa det överlever, så finns det också en naturlig ordning för den vita mannens samhälle. Om han följer denna naturliga ordning kommer han att överleva och föröka sig. Om han går emot Naturen, då kommer Naturen att hopa vedergällning över honom och fasa ut honom lika säkert som den har gjort med dinosauriens, drontens och de tusentals andra utdöda arternas.

Den vita rasen har också en distinkt naturlig ordning som Naturen har förordnat för den. Lämnad ostörd av sådana parasitära främmande krafter som juden, skulle den vita människan naturligt följa denna ordning. Här är i huvudsak några av de grundläggande lagar som är medfödda och djupt rotade i den vita rasen och som i sig är dess helt egna:

1. Lojalitet och kärlek till det egna slaget.

Precis som varje annan ras har begåvats av Naturen med raslig lojalitet för att bevara sitt slag, så har även den vita människan begåvats med lojalitet till sitt eget slag. Han har också en grundläggande drift att para sig endast med sitt eget slag, och att avla och föreviga sitt eget slag. Detta är naturligtvis helt i harmoni med Naturens lag om segregation av arterna och dess aldrig sinande program för att uppgradera och förbättra arterna. Det faktum att den vita rasen har nått den högsta toppen av perfektion av någon av Naturens arter under tusentals år är bara en av de många indikatorerna på den kraftfulla drift som den vita människan alltid har haft i det förflutna att segregera och förbättra sin egen ras.

2. Hat mot främmande raser och deras uteslutning ur dess mitt.

Egentligen hör dessa två känslor — kärlek och hat — ihop och är två sidor av samma mynt. Du älskar naturligtvis ditt eget slag och försvarar dem till varje pris. Om de som du älskar, såsom din

egen familj, dina egna barn, din egen fru, hotas eller trakasseras av en främmande ras, är det hat som framkallas och mobiliseras för deras försvar en naturlig känsla, inte bara hos människor, utan hos alla arter. Om en tigers ungar hotas, kommer modern att försvara dem vildsint. Genom att göra det uppväcks hon till stort hat och grymhet. Utan hat är det knappast tänkbart att hon skulle göra något motstånd. Det är likadant hos människor. Utan hat mot det hot som äventyrar våra nära och kära, skulle vi knappast förmås att kämpa och försvara dem. Därför är denna idiotiska propaganda som vi ständigt får höra från liberalerna, judarna och de kristna – att vi inte ska hata, och att vi faktiskt ska älska våra fiender – helt i strid med Naturen och i strid med våra bästa friska instinkter.

3. Försvar av territorium.

Med undantag för de parasiter som lever på andras ryggar, inser och erkänner praktiskt taget varje frisk art instinktivt behovet av att ha ett stort och adekvat territorium inom vilket den kan leva och inom vilket den kan expandera. Den måste ha mark där den kan utnyttja naturresurserna för sitt uppehälle. Örnar erkänner ett sådant territorium och stakar vanligtvis ut ett område på omkring 70 kvadratmil för en enda örnfamilj. Vargar erkänner denna naturens främsta lag och även de stakar ut sitt eget territorium att jaga inom. En bäverkoloni har sin egen damm, och om den blir igenvuxen bygger de en damm i ett nytt område och avkomman expanderar till ytterligare områden. Till och med en ängspiplärka eller en blåsångare ger röst åt sin beslutsamhet att den har stakat ut sitt eget territorium inom vilket den gör anspråk på överhöghet och förmanar andra att hålla sig borta.

4. Ledarskapsprincipen.

Med denna idé och princip följer också den totala organiseringen av ett strukturellt samhälle. Genom historien har den mänskliga rasen som sådan, och den vita rasen i synnerhet, gjort stora framsteg tack vare framstående ledare. Utan ledare faller den vita rasen isär och desintegreras. Under sådana stora ledare som till exempel Adolf Hitler, samlades ett folk som hade lidit ett enormt nederlag och höll på att totalförstöras och upplösas av de onda judiska parasiterna, på kort tid till en pånyttfödelse och regenerering som snabbt enade nationen. Under hans ledarskap utvisade nationen de giftiga parasiterna som hade undergrävt och förstört nationen, och påbörjade snabbt en återhämtning som var århundradets underverk. Under ett sådant konstruktivt ledarskap började den återuppbygga sig själv och på bara några få år blev den återigen den mäktigaste nationen på jordens yta.

Den genomsnittliga I.Q. hos mulatt-niggers är omkring 80, knappt över kategorin för imbecilla.

5. Befälskedja.

Med ledarskapsprincipen sträcker sig även en befälskedja som exemplifieras av organisationen av en armé, eller organisationen av ett företag som General Motors, eller du Pont, eller Bell Telephone Company, eller vilket som helst av tusen andra. Det är i själva verket det enda förnuftiga och effektiva sättet att organisera sig på. Trots all judisk propaganda om ”demokrati”, har ledarskapsprincipen under tusentals år visat sig vara grunden för ett organiserat samhälle. Demokrati är inget annat än ”pöbelvälde” varigenom juden har fullständig kontroll över propagandan och leder och vilseleder pöbeln till att inte bara förstöra sig själv, utan förstöra sitt nationella oberoende, förstöra sitt land och förstöra sin ras. Under demokrati, där alla förmodas vara ansvariga för allt och beslut fattas genom en kommittés fega omröstning, fungerar det i praktiken så att ingen är ansvarig för någonting.

6. Familjeenhetens helgd.

Inneboende i den vita civilisationen är själva familjeenheten, som är grundstenen i hela den sociala strukturen. Om man förstör familjen, förstör man rasen. Familjen är den nuvarande guldlänken i vår ras långa guldkedja. Om den bryts vid någon punkt i historien bryts hela kedjan samman och förstörs oåterkalleligt. Med familjens helgd är idén om respekt för kvinnligheten också starkt inbäddad. Kopplat till detta koncept är också moderskapets helgd, som är grunden för familjeenheten.

Det länder den vita rasen till vanära att dessa heliga idéer har fläckats under senare år. I den febrila, vansinniga och meningslösa strävan att försöka uppgradera negern till den vita mannens nivå, har vi degraderat oss själva och drar oss själva ner mot hans nivå. Av de mängder av skillnader mellan den vita rasen och negrerna är en framstående skillnad den typ av familjeliv som den genomsnittliga friska vita familjen utövar, och det degenererade, praktiskt taget obefintliga familjelivet i negersamhället, vilket poängteras av skämtet ”förvirrad som Fars dag i Harlem”.

7. Tvånget mot en raslig själ.

Det finns inom varje ras som har uppnått en homogenitet, d.v.s. en likhet i struktur på grund av sin gemensamma härkomst, en viss karaktär eller kvalitet som bäst kan beskrivas som själ. Det är själva essensen av hans inre väsen och det är en gemensam känsla kring vilken

raslig lojalitet kan dras till. Till och med den ringa negern har det och talar om sina "soul brothers", en beskrivande term, laddad med mening. Av alla mänsklighetens raser är den vita mannens rasliga själ den mest upphöjda, den vackraste och den mest kreativa. Det är också denna egenskap som varje medlem av rasen känner att han är en del av och att han är en del av den gemenskapsandan. Det är ett folks rasliga själ som får dem att hålla ihop och enas. Det är just denna egenskap som juden har arbetat så länge och ihärdigt för att förstöra hos den vita mannen. Det är denna egenskap som återigen måste väckas hos den vita mannen och utvecklas till sin fulla potential.

Varje människa känner att han måste tillhöra något som är större än han själv och befinner sig mest idealiskt i sitt rätta element när han känner att han är en del av en stor förenad raslig gemenskap. Han är som mest illa till mods, frustrerad och som en fisk ur vattnet när han placeras i en polyglott multiraslig miljö. Liksom andra av naturens varelser har människor en flockinstinkt, en stark inre drift att tillhöra stammen. Detta är en naturlig instinkt och det är en av de grundläggande instinkter som naturen har lagt inom var och en av oss för artens bevarande och segregation. Den vita mannens misslyckande i Amerika och på andra håll idag att inse denna grundläggande drift har fullständigt avväpnat honom på hans mest användbara instinkt och lämnar fältet vidöppet för judens sataniska strävan att bastardisera och förstöra den vita rasen.

Och så i sammanfattning inkluderar vi i Church of the Creators trosbekännelse de grundläggande kraven för uppbyggandet av ett hälsosamt vitt samhälle. De är som följer:

1. Raslig lojalitet
2. Hat mot och uteslutning av främmande raser
3. Exklusivt territorium
4. Ledarprincipen
5. Kommandokedja
6. Familjens helgd
7. En raslig själ.

Utan dessa kan vi inte bygga en stark vit samhällsordning, faktum är att vi inte ens kan överleva. Återigen, detta är inte något som jag har uppfunnit, utan detta är grundläggande lagar som naturen har bäddat in i de allra djupaste av våra instinkter under de många hundratusentals år som den vita rasen utvecklades till allt högre nivåer av existens.

Det är därför en väsentlig del av vår religiösa övertygelse att främja, vårda och nära dessa naturliga instinkter inom oss, att stärka dem, och därigenom stärka vår ras och stärka vår vita samhällsordning.

Kristendomen lär ut dysterhet och undergång.

Kapitel 9

Vikten av Land och Territorium

Även den mest efterblivna vilde är väl medveten om den väsentliga betydelsen av land, utrymme och territorium inom vilket hans stam kan leva och överleva. Så väsentlig och självevident är denna idé att de kommer att kämpa och riskera sina liv för att antingen bevara sitt eget, eller expandera och ta över den angränsande stammens territorium. Redan innan den vita människan någonsin anlände till Amerikas kuster, utkämpade de hundratals indianstammarna ständiga strider mot varandra. Och vad kämpade de för? De kämpade för land, utrymme och territorium inom vilket deras stam kunde jaga och leva, kunde resa sina tipi-tält, och där deras avkomma kunde blomstra och expandera. Denna drift och denna kunskap är så grundläggande och instinktiv att även fåglar och djur är väl medvetna om detta grundläggande faktum i naturen. I många fall mutar även de in sitt territorium. De vet att man bara kan utvinna en viss mängd föda från ett visst landområde och de avser att muta in det och skydda det.

I ett tidigare kapitel noterade vi hur den majestätiska örnen mutade in sitt territorium, levde inom det och brukade det flitigt.

Vi observerade också vargfamiljens visdom, i samma kapitel, hur de mutar in sitt nödvändiga territorium och hur de förnyar sina gränsmarkeringar nästan varje vecka. Vi såg också hur andra vargfamiljer också hade sitt territorium och respekterade angränsande gränser. De hade var och en den instinktiva visdomen att inse att land och territorium var grundläggande för deras existens. De brukade det och de bevakade det. Äganderätt och territorium var uppenbarligen en allvarlig angelägenhet mellan vargfamiljerna och väl organiserat.

Inom kattfamiljen gör bergslejon samma sak. De vet att de behöver ett visst territorium att leva i och de kommer att muta in sitt territorium och göra anspråk på det som sitt eget för att jaga och tillhandahålla föda för uppfostran av sin familj. Vissa typer av apor organiserar inte bara sitt territorium utan organiserar även hierarkin i sin stam. Till och med fåglar, när vi hör dem glatt sjunga vad vi tror är en sång av lycka, förkunnar de i själva verket för världen att detta är deras domän och förmanar inkräktare att hålla sig borta. I de arktiska områdena har naturen utrustat varje varelse med en instinkt för att göra det möjligt för den att överleva.

Naturen har utrustat varje varelse med en instinkt för att göra det möjligt för den att överleva.

lämmeln, en produktiv gnagare, har å andra sidan en annan lösning på problemet. För att hålla befolkningen i linje med territoriet och den tillgängliga landytan, och för att förhindra att detta område blir överbefolkat, kommer de med jämna mellanrum att leda en massiv självmordsvandring till havet och drunkna i hundratusental.

Poängen jag vill göra här är att land och territorium är synonyma med befolkning, oavsett om det rör sig om djur-, fågel- eller mänsklig befolkning. Land och territorium är i grunden nödvändiga, inte bara för att tillhandahålla uppehälle, utan också för att ge livsrum. En kvadratmil land kan bara tillhandahålla en viss mängd mat och fibrer för ett begränsat antal människor. Det finns fortfarande vissa människor som förnekar detta och hävdar att vi med ökad teknologi kan fortsätta i all oändlighet med att tillhandahålla en ständigt ökande produktion och att det inte finns några gränser i sikte. Detta är helt enkelt inte sant. Det finns inte bara en definitiv gräns för jordens produktivitet oavsett hur mycket teknologi som används, utan i takt med att befolkningen ökar tas mer och mer produktiv mark ur produktion och används för bostadsbyggande, städer, boyta, motorvägar, vägar, kanaler, servitut, etc. Se till exempel på de produktiva apelsinlundarna som för bara 30 år sedan fanns i södra Kalifornien. Nu är de praktiskt taget helt borta, och hela den stora arealen är i stort sett täckt av bostadsområden.

Inte nog med det, den mänskliga befolkningen kommer att expandera snabbast i de områden där det finns gott om plats. Tomma ytor tycks inbjuda till att fostra större familjer. Se till exempel på de tidiga pionjärerna i västern. Varhelst landytorna var vidöppna och glesbefolkade hade den vite pionjären stora familjer. I motsats härtill har stadsbor, särskilt i lägenhetskomplex och områden med hög täthet, relativt små familjer bland det vita folket. Faktum är att vårt bästa rasmässiga material kommer från landsbygdsområdena, även om många av dessa robusta bönder kan komma att migrera till städerna senare och söka sin lycka och berömmelse där.

Om vi ser på det ur hela länders perspektiv finner vi till exempel länder som Skottland och Irland, där utrymmet är begränsat, att även fertiliteten begränsas. Vi finner att Irland har en befolkning på cirka 3-1/2 miljoner och Skottland en befolkning på cirka fem miljoner. Med den trånga landyta som står till deras förfogande har dessa befolkningssiffror förändrats mycket lite under de senaste 100 åren och det finns till och med perioder då befolkningen minskar. Kontrastera detta till exempel med antalet personer av irländsk eller skotsk härkomst i Amerika, och vi finner att även om de har levt i den nya världen under en relativt kort tid, rasmässigt sett, så finns det nu många gånger fler irländska och skotska fränder som lever i Amerika än vad det nu finns

lever i sitt ursprungsland. Allt detta tjänar till att underbygga Naturens faktum att för att ett folk ska överleva behöver de utrymme, plats och territorium. Med andra ord behöver de land.

Det är ett övergripande faktum att det bara finns en viss mängd användbar mark i denna värld och det kommer inte att finnas mer. Det är också ett olycksbådande faktum att världens befolkning ökar lavinartat, och till övervägande del är det de färgade raserna som ökar. Detta beror på den hjälp och det bistånd som vit teknologi har gett de färgade raserna och på det faktum att juden plundrar den vita människan och tar mat och resurser från honom och flyttar det till förmån för de färgade raserna. Det faktum att judiska propagandaorgan stämplar detta som filantropiskt och humanitärt är ovidkommande. Det är inget sådant. Det är en kriminell plundringshandling utformad för att expandera de färgade raserna och krympa den vita rasen. Det krävs ingen större fantasi för att projicera resultaten in i framtiden.

Om inte den vita rasen vaknar upp snart och börjar ta sitt öde i egna händer, kommer den att trängas in i ett allt mindre livsutrymme på detta jordklot. När den vita människan har försvagats till den punkt där de färgade raserna sedan kan göra slut på honom med våld, kommer juden, efter att ha uppviglat de färgade raserna med hat, att ge signalen för förstörelsen av resterna av den vita rasen.

Låt oss inte missta oss på det — landytan i denna värld och dess resurser är strikt begränsade och tiden kommer mycket snart då antingen den vita rasen kommer att organisera sig för att bebo jorden, eller så kommer den att trängas bort från dess yta av de underlägsna färgade raserna. Eftersom det inte finns nu, och aldrig kommer att finnas, tillräckligt med plats för både den vita rasen och de färgade raserna att båda föreviga sitt eget slag på denna jords yta, skulle jag, för min del, mycket hellre se att vi överlevde än de. Jag är säker på att ingen medlem av den vita rasen vill bli trängd och slutligen slaktad, och därmed utrotad. Om detta händer kommer det att bero på att vi var för snälla, eller snarare, för dumma för att kämpa för vår överlevnad.

Nej, Naturen har inte skapat den vita rasen som sin högsta och finaste prestation bara för att få dem förstörda och bortträngda från jordens yta av en underlägsen färgad massa. Naturen har inte heller utsett några specifika delar av jorden, såsom Afrika, för de färgade raserna, eller negrerna, eller någon annan. Naturens lagar dikterar själva, och historiens erfarenhet visar tydligt, att land och territorium tillhör dem som har viljan, beslutsamheten och styrkan att erövra det, att befolka det, och sedan hålla det i trots mot alla presumtiva inkräktare.

Den vita rasen kommer antingen att bli herre över sitt eget öde eller bli bastardiserad in i glömska.

Det är en sorglig reflektion över bristen på skarpsinnighet hos den vita människan, eller snarare, över judens förrädiska list, som har kontrollerat världshistorien under de senaste tusen åren, att den vita människan nu trängs tätt ihop i en mindre del av världen medan de färgade raserna och mulatterna upptar den stora majoriteten av de bästa landområdena på jordens yta. Till exempel är Afrika, som är en av de rikaste landmassorna på jorden, överväldigande befolkat av den underlägsna svarta människan. USA, ett relativt nytt land, har en befolkningstäthet som är 2,3 gånger så stor som kontinenten Afrikas.

Eller jämför det högt begåvade och energiska tyska folket som nu trängs ihop på en landyta mindre än Texas, medan de bakåtsträvande mongoliska stammarna i Östasien och de slaviska stammarna i Europa och Ryssland upptar vidsträckta områden dussintals gånger Tysklands storlek.

Eller ta det stora brittiska folket, nu hopträngda i sitt lilla örike, berövade sina kolonier, även efter att ha vunnit två världskrig. Sedan, för att lägga sten på börda, har judarna, efter att inte bara ha klätt av det stora brittiska imperiet, nu medvetet skeppat horder av färgade in i själva det brittiska kungadömet, och injicerat en vidrig förorening där ingen förorening någonsin tidigare existerat.

Ja, vår rätt till världens land och territorium är den heligaste rättighet den vita rasen besitter. Naturen har inte bara utrustat den vita människan med rätten att besitta världens egendom, utan Naturen har också utrustat den vita människan med den intelligens, den energi och den styrka som krävs för att utöva den rätten. Det vore en usel skam och ett pliktförsummelse från vår sida om vi misslyckas med att inse detta, och genom underlåtenhet misslyckas med att utföra vår förpliktelse som Naturen tydligt har pekat ut för oss. Om vi misslyckas med att göra detta för att vi saknar sunt förnuft och mod, skulle vi begå ett ytterst allvarligt brott mot oss själva och våra egna framtida generationer.

Men, kommer någon blödig person att invända, när du föreslår en sådan väg, överger du inte då civilisationen och återvänder till djungelns lag? På vilket jag svarar, nej, min käre vän, vi överger inte civilisationen. Tvärtom, genom att expandera den vita rasen och krympa de färgade raserna fortskrider vi på den säkraste vägen för civilisationens bevarande. Du måste komma ihåg att det endast är den vita rasen som har skapat varje civilisation som någonsin har existerat, och när den rasen i sin tid och era blev uppblandad och dog ut, dog civilisationen med den. Men i vilket fall som helst är vi inte på långt när lika intresserade av att bevara civilisationen, som sådan, som vi är av att bevara och säkra framtiden för vårt eget slag och för vår egen ras. Detta är det första, det

Vi önskar inte förslava någon — vi är fast beslutna att befolka jorden med våra egna.

främst, och naturens högsta lag, och vi skulle vara försumliga, när vi har medlen att göra det, om vi försummade att uppfylla den roll som naturen och ödet har bestämt för oss.

Det är högst beklagligt att dessa samma blödande hjärtan som skriker i högan sky om rättigheterna för och bevarandet av negrer och annat avskum, verkar intetsägande likgiltiga inför den vita rasens öde. De förblir totalt ointresserade när de påminns om det faktum att ryssarna, under judarnas ledning, i vår egen generation drev bort nio miljoner tyskar från deras hemland i Preussen och östra Tyskland, ett territorium som de hade besatt under de senaste årtusendena. Det stör dem inte heller nämnvärt när de påminns om det historiska faktumet att judarna under och efter den ryska revolutionen mördade omkring 20 miljoner vitryssar, gräddan av intelligentian och de ursprungliga skaparna av konst, civilisation, industri och upplysning i det ryska imperiet. Inte heller störs dessa samma blödande hjärtan särskilt mycket när de påminns om den nyligen timade historiska grymheten när judarna drev bort 1,5 miljoner araber från deras gårdar och deras hem och drev ut dem i öknen, drev bort dem från land som de hade besatt under de senaste två tusen åren. Detta gjorde judarna utan minsta tillstymmelse till laglighet, utan att ha något annat anspråk än sina lögnaktiga religiösa hopkok. De fortsatte sedan med att förorena den vita rasens sinnen i en sådan utsträckning att majoriteten av det vita folket, som borde veta bättre, stödde dem och hjälpte dem att begå denna historiska grymhet.

En kall, hård blick på nutida fakta och siffror borde inte lämna något tvivel i våra sinnen om att den vita rasen befinner sig på kollisionskurs med katastrofen. Inte nog med att mulatterna och de färgade snabbt förökar sig mer än oss (tack vare våra generösa subventioner av mat, teknologi och medicin), utan vi håller snabbt på att få slut på mark och livsviktiga resurser.

Världens befolkning multipliceras med ökande snabbhet. År 1650 uppgick befolkningen till ungefär en halv miljard. Vid den tiden ökade den endast med en hastighet av cirka 0,3 procent per år. Med den takten skulle det ta 250 år att fördubblas. Den har dock ökat tillväxttakten per år ända sedan dess. År 1970 hade tillväxttakten ökat till 2,1 procent per år, en ökningstakt sju gånger så stor som den var 1650. Med denna takt är fördubblingstiden endast 33 år.

Världens befolkning är nu 3,6 miljarder människor, till överväldigande del färgade. Till år 2000 förutspås befolkningen nå svindlande sju miljarder, där det färgade avskummet översvämmer alla områden i världen, inklusive de som nu fortfarande är övervägande vita. Om 60 år, med denna takt, kommer det att finnas fyra gånger så många människor

trängas på jordens yta som de gör idag. Skulle någon vilja drista sig till att förutsäga deras färg?

Låt oss nu betrakta de tillgängliga landresurserna, inklusive åkermark, sötvatten, metaller, skogar och bränslen. Som mest finns det 7,86 miljarder hektar åkermark tillgänglig på jordens yta, enligt vad färska studier visar. Ungefär hälften av denna mark, det vill säga den rikaste och mest lättillgängliga hälften, är under odling idag. Den andra hälften är marginell mark och kommer att kräva enorma investeringar av kapitalinsatser för att nå, röja, bevattna och gödsla innan den kan producera någon mat.

Enligt en färsk rapport från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (F.A.O.) är det inte ekonomiskt genomförbart att öppna denna marginella mark för odling, inte ens med tanke på det trängande behovet av mat i världen idag. Detta trots det faktum att stora delar av världen idag redan svälter och är undernärda. Om bara den nuvarande världsbefolkningen skulle födas enligt rådande amerikansk standard, skulle vi behöva 225 procent så mycket mark som för närvarande odlas, mark som inte existerar.

Varifrån ska maten komma för att föda år 2000:s hungriga horder?

Svaret är att det kommer att bli hungersnöd och politisk omvälvning, där de starkaste kämpar för överlevnad. Det kommer att bli ett raskrig, och om inte den vita rasen är psykologiskt förberedd på att försvara sitt eget med vapenmakt kommer den att uppslukas och överskridas.

Inte nog med att vi håller på att få slut på mark, vi håller ännu snabbare på att få slut på de råvaror som har byggt och drivit vår ökande teknologi. Konsumtionen av våra livsviktiga, icke-förnybara resurser, såsom koppar, järn, olja, petroleum, aluminium, bly, silver, kvicksilver, etc., ökar exponentiellt ännu snabbare än befolkningsexplosionen. Medan befolkningen för närvarande ökar med en hastighet av 2,1 procent per år, ökar den ökade konsumtionen av aluminium med 6,4 procent per år, koppar 4,6 procent per år, petroleum 2,9 procent per år. I denna takt har det beräknats att alla kända reserver av aluminium kommer att vara uttömda om 31 år, koppar om 21 år och petroleum om 20 år. Även om vi kan upptäcka fler nya fyndigheter är de, precis som åkermarken, likväl begränsade. Precis som med den goda jorden är nya fynd allt svårare att hitta, allt dyrare att utvinna och i vilket fall som helst strikt begränsade.

Eftersom ovanstående, på grund av utrymmesbrist, nödvändigtvis endast är en ofullständig och skissartad analys av de land- och råvaruresurser som finns tillgängliga på detta klot, presenterar den ändå en ganska korrekt helhetsbild — och konsekvenserna är överväldigande tydliga: det finns varken mark eller råvaror tillgängliga för att

Tänk på dig själv som en gyllene länk i din Ras oändliga kedja.

upprätthålla den nuvarande befolkningsexplosionen i ytterligare en generation, inte ens i ytterligare 15 år. Någonting måste ge vika.

Frågan skriker mot himlen: vem kommer att överleva? Den vita rasen, som har skapat den nuvarande höga teknologiska nivån, eller de färgade, mulatterna och avskummet?

Med juden i kontroll över regeringarna och världens nervcentra; pådrivande de färgade och niggrerna att vända sig mot de vita: sporrande dem att föröka sig ännu snabbare; belastande den vita mannen med fler och fler parasiter på hans rygg, har vi nått en högst explosiv vägs ände. Ändå verkar den vita mannen vara helt omedveten om den fara han befinner sig i, inte heller verkar han inse att han är det offer som utsetts för förintelse. Den vita rasen agerar som om den vore drogad och hjälplös. Den förblir oorganiserad och oförmögen att lyfta ett finger till sitt eget försvar.

Lärdomarna från det föregående är överväldigande brådskande. De är klara och enkla. Vi måste drastiskt ändra hela vår syn på vår roll i denna värld. Inte längre kan vi fullfölja den självmordsartade rollen att vara den snälle, välgörande jultomten för världens färgade avskum. Inte längre vågar vi främja förökningen av världens underlägsna färgade, vilka alla hatar oss med en brinnande passion. Nej, vi måste vara färdiga med sådan självdestruktiv idioti.

Det vita folket måste anta en ny trosbekännelse och en diametralt motsatt politik. Vi måste samlas för att bevara vårt eget. Vi måste bli intensivt rasmedvetna och enas. Vi måste organisera oss. Förenade och organiserade är vi tio gånger kraftfullare än judarna, niggrerna och de färgade tillsammans. Vi måste rädda vår ras.

Vi måste lära oss av ovanstående att det helt enkelt inte finns tillräckligt med land för naturresurser för att både den vita rasen och det färgade avskummet ska kunna överleva. Vi måste lära oss de historiska läxor som våra amerikanska pionjärer lärde oss under sjutton- och artonhundratalet: att driva de underlägsna färgade framför oss och besitta den goda jorden.

Jag tror på den banbrytande amerikanska pionjärandan. Naturen har knackat oss på axeln och pekat ut resten av vägen. Det är nu vår överväldigande skyldighet att gå vidare. Liksom våra banbrytande förfäder är det vår heliga plikt att för oss själva och våra framtida vita generationer förvärva all den goda jorden och resurserna på denna, vår planet jorden. Church of the Creators grundläggande testamente i detta avseende för all framtid är klart och enkelt: krymp de färgade raserna, expandera den vita rasen, tills vi befolkar alla värdefulla landområden på denna planet jorden i dess helhet. Det finns inget alternativ.

Naturens högsta lag är artens överlevnad.

Kapitel 10

Manifest Destiny

Den vita människan är en enorm byggare. De få gånger i historien då han har varit obunden och fri att göra som hans medfödda natur dikterar, konstruerar han, skapar han, bygger han imperier. Givet fria tyglar över en tidsperiod blir den vita människans kreativa verk sannerligen häpnadsväckande. En sådan period var uppbyggandet av Amerika och erövringen av västern.

Under mitten av artonhundratalet var majoriteten av amerikanerna uppfyllda av idén att det var deras Manifest Destiny (uppenbara öde) att erövra och befolka Amerika från Atlantens stränder till Stillahavskusten. Och erövra gjorde de!

Våra tillrättalagda historieböcker har gett oss så mycket skräp om betydelsen av pilgrimfäderna, puritanerna, Mayflower-avtalet och i allmänhet kristendomens roll i uppbyggandet av Amerika. Våra skolbarn och den amerikanska befolkningen i stort har som ett resultat nu blivit så indoktrinerade att praktiskt taget alla av dem kommer att upprepa denna judiska förvrängning att Amerika byggdes av kristna, för kristna och på kristna principer. En närmare granskning av historien kommer att visa att Amerika inte byggdes av kristna, inte heller på kristna principer, utan tvärtom byggdes trots kristendomens bojor.

Vilka var de verkliga byggarna av Amerika? De var förvisso inte pilgrimerna eller puritanerna eller andra religiösa ivrare, även om det fanns några av dessa utspridda bland de tidiga nybyggarna. Inte heller var det i så hög grad flyktingar från religiös förföljelse som utgjorde huvuddelen av det rasmässiga bestånd som byggde Amerika, även om det fanns några av dessa bland våra tidiga nybyggare. I grund och botten var de människor som kom hit i stora skaror och som utgjorde Amerikas rotstock de bästa exemplen på vad som är storslaget med den vita rasen. Dessa var människor uppfyllda av äventyrslust som letade efter ett bättre land och en bättre möjlighet att fostra sina familjer och skapa sina förmögenheter. De var äventyrliga, aggressiva, orädda, energiska och framför allt människor med visioner och människor som ville bygga. De var av samma slag som har skjutit fram den vita människans gränser över hela världen på de vidsträckta kontinenterna under de senaste många tusen åren.

Vi betraktar sex och attraktionen mellan könen som en av naturens ädlaste känslor.

Vilka var dessa människor? De var det bästa av vårt vita rasmässiga bestånd som vi kunde vara stolta över. De var pionjärerna, de var fångstmännen, jägarna, utforskarna, bönderna, ranchägarna, järnvägsbyggarna och framför allt indiankrigarna. De kom hit från ett överbefolkat Europa som hade slitits sönder och exploaterats av judiskt finansmonopol och snärjts i en splittrande, konfliktdrabbad kontrovers över den judiskt påtvingade kristna religionen. De var människor som letade efter armbågsrum och efter frihet att följa sina naturliga böjelser och strävanden. I deras ådror och i deras blod fanns känslan av en Manifest Destiny att expandera och befolka det rika nya landet.

Ur allt detta framkom den finaste och största blomstringen av vit produktivitet som världen någonsin har skådat. I "Vinnandet av västern" demonstrerades utan tvekan en av de vidaste och bredaste prestationerna av den mänskliga rasen. I det heroiska vinnandet av västern skrevs ett av de mest ärorika och långtgående kapitlen i den vita rasens historia, eller för vilken ras som helst, för den delen. Genom ren och skär mod och arbete byggdes det mest produktiva, kreativa, kraftfulla och välmående imperium världen någonsin har skådat.

Idag producerar Amerika, trots att de vita människorna i det utgör mindre än fem procent av jordens befolkning, lika mycket välstånd och substans som hela resten av världen tillsammans. Detta trots det faktum att amerikaner har belastats med svåra restriktioner och handikapp, sådana som ingen nation någonsin tidigare har känt till. Vita amerikaner har 30 miljoner (troligen 70 miljoner) svarta parasiter ridande på sin rygg, vilka inte bara är en tung börda att bära, utan ett allvarligt ytterligare handikapp i form av att kasta grus i produktionsmaskineriet. All denna produktion kommer från Amerika trots det faktum att det amerikanska folket har tvingats subventionera sina rivaler och sina fiender över hela världen med utländskt bistånd, teknologi, lån, produkter, monetära restriktioner och varje annan form av boja som juden möjligen kunde drömma ihop. Till detta kommer den strypande effekten av judarna i vår mitt, enligt uppgift sex miljoner, men troligen betydligt fler.

Utan tvekan är Amerika idag den vita rasens grundläggande fäste. Av denna anledning är det under kraftigt angrepp av juden för att få den vita amerikanen bastardiserad och neddragen i samma ormgrop som Indien för tusentals år sedan, Sydamerika för några århundraden sedan och Haiti för 150 år sedan. Amerika är den vita rasens stora fäste och det är här striden kommer att behöva utkämpas, det är här juden kommer att behöva besegras, det är här en ny värld

Den vita rasen kommer antingen att återta kontrollen över sitt öde eller gå under.

filosofi för den vita rasens överlevnad kommer att behöva formuleras och slå rot.

Vi är skyldiga mycket till våra tappra förfäder som kom till en dyster och fientlig kontinent med inget annat än sin gränslösa beslutsamhet och sina medfödda förmågor att skapa och bygga. Bland dessa fanns de tidiga pälsjägarna och fångstmännen, jägarna och upptäcktsresandena, rastlösa, energiska och självständiga, sökande efter nya äventyr och ständigt vidare horisonter. Med dem kom också snart de tidiga nybyggarna, hemmanägarna, bönderna. Och när de trängde västerut hjälpte ranchägarna och boskapsbaronerna och deras romantiska cowboys till att tämja de vidsträckta ytorna i ett ständigt expanderande Amerika. Dessa följdes i sin tur av stadsbyggare, köpmän, järnvägsbyggare och entreprenörer, i bästa amerikanska bemärkelse. När de byggde detta imperium var de alla, på ett eller annat sätt, indianbekämpare.

Eftersom vår historia har blivit så grovt förvrängd å ena sidan, och eftersom våra heroiska pionjärförfäder har blivit illvilligt förtalade för sin politik mot indianerna å andra sidan, är det av yttersta vikt att vi undersöker exakt vad det banbrytande Amerikas politik var gentemot den underlägsna röda infödingen, nämligen indianen.

Det råder ingen tvekan om att den vita människan invaderade ett land som var befolkat av indianer, en ras som var väsentligt annorlunda än han själv och avgjort underlägsen. Även om invasionen var en rännil i början, tog det inte lång tid för indianen att inse att han blev invaderad och berövad sitt land. När fientlighet snart utvecklades, som den måste, tog det inte heller lång tid för den vita människan att inse att indianen var hans dödsfiende och ett direkt hot mot hans existens, mot hans egendom och mot hans familjs liv.

Ur detta utvecklades ett band inom den vita rasen som aldrig tidigare hade upplevts i Europa. Den vita människan insåg att han var tvungen att hålla ihop för att överleva, och en av de finaste perioderna av raslig lojalitet bland vita människor av alla olika europeiska ursprung utvecklades. Det tog fram det bästa hos den vita människan — raslig lojalitet, uppfinningsrikedom, rådighet och mod. Genom att ge fullt utlopp för dessa naturliga egenskaper trängde han stadigt framåt, drev indianen västerut och tog över hans land. Även om den vita människan var kraftigt numerärt underlägsen, visade sig detta inte vara något hinder, för när den vita människan är enad och beslutsam i sitt syfte kan han övervinna alla andra krafter och alla andra hinder. Den vita människan insåg tydligt att indianen var hans fiende och mottot, "den enda goda indianen är en död indian", blev landets oskrivna lag.

Det är därför bara struntprat att hävda att Amerika byggdes på kristna principer. Amerika byggdes inte på kristna

---

De afrikanska negrerna uppfann aldrig ett alfabet eller ett skriftspråk.

principer överhuvudtaget. Om den tidiga vita amerikanska pionjären hade följt den kristna etikens budord såsom "älska dina fiender", "vänd andra kinden till", "sälj allt vad du äger och ge till de fattiga", "stå inte emot det onda", "döm inte", etc., och allt det andra självmordsbenägna kristna nonsenset, skulle han aldrig ha klarat sig. Han skulle ha blivit övermannad och dödad av indianerna innan han ens fått fotfäste på den amerikanska kontinenten. Nej, sannerligen! Amerika byggdes inte på kristna principer, inte heller av människor som var särskilt intresserade av kristendom. Amerika byggdes av den vita rasens främsta exemplar — den vita rasen som utövade sin medfödda aggressivitet och gav fullt utlopp för sina överlägsna förmågor och sin kompetens.

Vi hör så mycket nonsens i våra moderna historieböcker, i filmer och i annan judisk propaganda om hur den vita mannen var svekfull, att han bröt fördrag med indianerna, hur han lurade indianerna och hur han ljög och förrådde dem. Detta är naturligtvis, som jag just har sagt — judisk propaganda — i syfte att förnedra och nedvärdera den heroiska vita mannen. Den vita mannen helt enkelt stred mot och övermannade indianerna och drev bort dem från deras land. Han köpslog inte med indianerna, han behövde inte lura dem eller lova dem någonting, han var ute efter erövring. Han bekämpade indianen, han besegrade indianen, han dödade och slaktade indianen och drev honom framför sig medan han tog över hans land. Han helt enkelt utmanövrerade indianen och underkuvade honom. Det var helt enkelt en fråga om erövring, och att anklaga den vita mannen för lureri och ränksmideri är tydligt ännu ett lögnaktigt judiskt trick. Den vita mannen slöt inga fördrag med indianerna som sådana. Han utfärdade påbud, varav de flesta syftade till att hålla indianen inom givna reservat eller områden efter att han i vilket fall som helst redan blivit totalt besegrad. Man köpslår inte eller sluter fördrag med förintade fiender, man dikterar villkor, och det var så den amerikanska indianen hanterades.

Låt oss vara ärliga med det. Den vita européen korsade oceanen, invaderade den amerikanska kontinenten befolkad av en underlägsen röd ras och drev västerut; han erövrade den röda människan; han tog över hans land, han dödade de flesta av sina motståndare, och när han utan tvivel hade underkuvat dem, föste han ihop dem i ett krympt område av vad som då ansågs vara värdelös mark kallad reservat. Oavsett hur man ser på det var det en öppen, hänsynslös erövring, ett fritt spel av naturkrafterna, det var den vita mannen när han var som bäst. Om våra förfäder inte hade gjort detta skulle det inte ha funnits något Amerika — det skulle i själva verket inte finnas någon stor, stark reservoar för den vita rasen idag. Faktum är att det är tveksamt om den vita rasen överhuvudtaget skulle ha överlevt.

För att bättre illustrera de vita pionjärernas, regeringens och militärens tänkande och attityd som sådana, låt oss citera texten i en proklamation av guvernör John Evans till medborgarna i Colorado-territoriet år 1864:

PROKLAMATION

Efter att ha sänt särskilda budbärare till indianerna på slätterna, med anvisningar till de vänligt inställda att samlas vid Fort Lyon, Fort Larned, Fort Laramie och Camp Collins för säkerhet och skydd, och varnat dem för att alla fientliga indianer skulle förföljas och förintas, och då den siste av nämnda budbärare nu har återvänt, och bevisen är avgörande för att de flesta av indianstammarna på slätterna befinner sig i krig och är fientliga mot de vita, och då jag efter bästa förmåga har strävat efter att förmå alla indianer på slätterna att komma till nämnda samlingsplatser, med löfte om uppehälle och skydd, vilket de, med några få undantag, har vägrat att göra.

Nu, därför, utfärdar jag, John Evans, guvernör i Colorado-territoriet, denna min proklamation, som bemyndigar alla medborgare i Colorado, antingen individuellt eller i sådana grupper som de kan organisera, att förfölja alla fientliga indianer på slätterna, under noggrant undvikande av dem som har hörsammat min kallelse att samlas vid de angivna platserna, samt att döda och förinta som fiender till landet, varhelst de må finnas, alla sådana fientliga indianer. Och vidare, som den enda belöning jag är bemyndigad att erbjuda för sådana tjänster, ger jag härmed sådana medborgare, eller grupper av medborgare, rätt att tillfångata och behålla för eget privat bruk och nytta, all egendom tillhörande nämnda fientliga indianer som de kan erövra, och att för all stulen egendom som återtagits från nämnda indianer erhålla sådan belöning som kan anses lämplig och rättvis därför.

Jag erbjuder vidare alla sådana grupper som organiserar sig under territoriets milislag för ändamålet, att förse dem med vapen och ammunition, och att presentera deras räkenskaper för lön som reguljära soldater, för dem själva, deras hästar, deras uppehälle och transport, till kongressen, under försäkran från departementsbefälhavaren att de kommer att betalas.

Konflikten är över oss, och alla goda medborgare uppmanas att göra sin plikt för försvaret av sina hem och familjer.

Till yttermera visso har jag härmed satt min hand och låtit Colorado-territoriets stora sigill anbringas denna 11:e dag i augusti, A.D. 1864.

Av guvernören,
John Evans

S.H. Elbert,
Sekreterare för Colorado-territoriet

Kyrka och stat bör vara förenade i den vite mannens religion.

Eftersom vinnandet av Västern och byggandet av Amerika var en av de mest kreativa och produktiva epokerna i den vita mannens historia, bör vi dra några allvarliga lärdomar från vår egen historia. Om krigföring mot de färgade raserna, nämligen indianerna, var så produktivt för hundra eller två hundra år sedan i termer av den vita rasens expansion och välbefinnande, och om ett stort och rikt imperium byggdes ur en sådan aggression, vad är då problemet med att fullfölja och anta en sådan politik idag på global skala? Varför daltar vi med och främjar spridningen av den underlägsna svarta afrikanen i vår mitt när vi har den överväldigande makten att befria vårt vackra land från det gisslet och skicka honom i all hast tillbaka till Afrika? Varför hjälper vi inte till att stödja våra banbrytande vita bröder i Sydafrika och Rhodesia och hjälper dem att driva den vilde svarta mannen norrut mot ekvatorn?

Naturen själv har utrustat oss med den oförytterliga rätten till överlevnad, den oförytterliga rätten att föröka, föra fram och expandera den vita rasen inför alla fientliga fiender. Låt oss inte glömma att de dödligaste fiender den vita rasen har är de färgade raserna. Faktum är att alla färgade raser är den vita mannens fiender. Det bästa skydd den vita mannen kan ge sig själv är att expandera den vita rasens territorium och antal på global basis och krympa de färgade rasernas, vilka alla är fientliga mot oss, tills detta hot inte längre existerar.

Så länge den fientliga röda rasen hade övervikt i antal och makt var han ett hot och en fara för den vita amerikanska pionjären. Det var inte förrän den vita rasen genom ren numerär överlägsenhet övermannade indianerna som hotet mot liv och egendom tillintetgjordes. På samma sätt är de färgade raserna på global skala, vilka alla är fientliga mot den vita rasen och blir mer så för varje dag, ett dödligt hot mot själva den vita rasens existens. Om den vita rasens raspolitik i Amerika för hundra år sedan var en så produktiv politik för vår ras, är det logiskt att det också skulle vara en utmärkt politik på global skala.

Omöjligt? Inte alls. Faktum är att det inte bara är möjligt, det är den enda förnuftiga politik den vita rasen kan bedriva. Ta inte miste på det, judarna har i samarbete med de färgade raserna utsett den vita rasen för utrotning och fortskrider snabbt — och framgångsrikt — i detta program.

Det är den högsta rätten, den främsta lagen i naturen, att kämpa för vår överlevnad till varje pris! Vi måste säkra den vita rasens existens på denna planets yta för all framtid. Och den vita mannen skulle kunna

enkelt göra det om han enades och uppnådde rasmässig solidaritet. Medan en romersk legionär under romartiden, med sina samtida vapen såsom svärd, sköld, spjut, etc., kanske kunde besegra sex (eller kanske tio) gånger sitt antal av svarta vildar, skulle idag, med den moderna teknologin som är produkten av den vita människan och den vita människan ensam, några få utbildade piloter beväpnade med jetplan och atombomber kunna utplåna allt motstånd från de fientliga svarta i till exempel Afrika på ingen tid alls. Det faktum att våra vapen nu även är i händerna på vår fiende, som aldrig själv skulle ha kunnat uttänka eller producera dem, är en skamlig återspegling av bristen på lojalitet och målmedvetenhet hos den vita rasen.

Trots att läget är dåligt idag är det inte för sent, eller omöjligt. När den vita rasen uppnår politisk enighet och ideologisk solidaritet kommer de färgade raserna, på grund av oförmåga att försörja sig själva, att tyna bort och ingen kärnvapenförintelse, som judarna ständigt skrämmer oss med, kommer att vara nödvändig.

Ja, skriften på väggen är tydlig: Vite man, förena dig eller gå under! Befolka världen eller bli en rasblandad slav!

Eftersom den svarta rasen begår den överväldigande majoriteten av alla våldsbrott (och andra brott), är det uppenbart att om vi minskar deras antal så minskar vi brottsligheten. Samma princip gäller för okunnighet och fattigdom. Därför, om vi vill minska brottslighet, fattigdom, smuts, slumområden och okunnighet, är det bästa och mest effektiva programmet att minska antalet niggrer i Amerika.

Rasmprogrammet för Church of the Creator är därför tydligt formulerat: expandera den vita rasen, minska de färgade.

Detta måste vara vårt program för all framtid, inte bara i Amerika utan på global basis.

Dumt och dårfinkigt har vi, under judens beskydd och kristna principer, gjort precis tvärtom. I Amerika, liksom på andra håll i världen, har varje politik som den vita människan dårfinkigt har förmåtts att följa, oavsett om det rör sig om utlandsbistånd, välfärd, finanspolitik, beskattning, tekniskt bistånd, medicinskt bistånd eller en av hundra andra politiska inriktningar, konsekvent verkat för att multiplicera det färgade avskummet och minska basen för den produktiva vita rasen.

De färgade raserna över hela världen hatar oss med passion. Påpiskad av den världsomspännande judiska pressen är den vita rasen, polariserad i den vita amerikanska bilden, det främsta hatobjektet överallt. Inte bara är den vita människan hatad över hela världen, utan här i själva Amerika kan mexikanerna, niggrerna, indianerna och allt annat färgat avskum knappt bärga sig till den dag då de kan göra slut på oss.

Att tro på något som inte är styrkt av bevis är en sinnessjukdom.

Varför vi ska "vända andra kinden till" och föda, subventionera och främja spridningen av det färgade avskummet som hatar oss, är bortom allt förnuft. Det är självmord. Det är vansinne. Vi är inte skyldiga de färgade raserna någonting. Vilken som helst av dem kommer att göra slut på oss så snart de har makten. Kollektivt och organiserade av juden kommer de att ha makten om en generation eller så, och de kommer att göra slut på oss, såvida vi inte själva förenar oss och organiserar oss.

Jag upprepar, förenad och organiserad är den vita rasen tio gånger så kraftfull som resten av världen tillsammans.

Till och med Sydafrikas apartheidpolitik är självmordsbenägen, och ännu mer så Rhodesias, vilka båda attackeras som rasistiska. Båda länderna, även om deras metoder skiljer sig åt, hjälper till att "odla" en större hord av niggrer varje år. Särskilt Rhodesia har en vansinnig självmordspolitik där de är besatta av att "lyfta" niggern (ett omöjligt projekt), "utbilda" honom, multiplicera honom och överlämna mer och mer av regeringen till dessa djungelapor. Det uppenbara resultatet av detta vansinne kommer naturligtvis att vara självmord för den vita befolkningen. Det är lika självmordsbenäget som att föda och multiplicera en hord råttor tills de förtär dig.

Australien har haft den mest förnuftiga "endast vita"-raspolitiken av något land i världen. De har dock varit blinda för juden och juden äger nu Australien. Detta trots det faktum att den vita människan byggde kontinenten, men återigen är det samma gamla historia. Men Australiens raspolitik kommer inte heller att rädda det, i den slutliga analysen, om resten av världen går under.

* * * * *

Genom hela naturen strävar varje art efter att expandera genom att kolonisera nya territorier. Till exempel, så snart kaninen satte sin fot på den nya kontinenten Australien, förökade den sig ymnigt tills den täckte kontinenten. När stararna kom till Nordamerika spred de sig snabbt över kontinenten. När hyacinten kom till Florida för ett sekel sedan spred den sig snabbt i varje kanal och vattenväg som var lämplig för dess tillväxt. När ett ogräs slår rot i ett vetefält söker det omedelbart utvidga sitt territorium och sprider frön till där det, om möjligt, kan ta över hela fältet, hela länet, hela landet.

Detta är naturens program: kolonisera nya territorier och expandera till gränsen för din förmåga — utan några begränsningar.

Under tusentals år har den vita rasen koloniserat territorier och kontinenter, ibland med stor framgång och även med vissa bakslag. Under den romerska eran var det enastående framgångsrikt.

Rasmässig solidaritet måste vara vårt ständiga mål.

Hade den Vita Rasen inte drabbats av en självmordsbenägen, förståndshandikappande åkomma, nämligen kristendomen, skulle den utan tvekan ha fortsatt och för länge sedan koloniserat världen. Tyvärr, som historien visar, dukade romarna under för kristendomen. Den Vita Rasens framåtanda smulades sönder, den Vita Rasen själv förföll och blev nästan sprungen av de muhammedanska morerna.

Under sextonde, sjuttonde, artonde och nittonde århundradena rörde sig den Vita Rasen återigen framåt i en hälsosam återkomst av kolonisering som omfattade världens alla kontinenter, och som vi just har utforskat, var den mest kraftfull av alla på den nordamerikanska kontinenten.

Nu, under det tjugonde århundradet, är den Vita Människan återigen i snabb nedgång då en giftig, virulent, ny judisk filosofi, kommunismen, sprider sig som pesten. Dåraktigt nog drar sig den Vita Människan nu tillbaka, flyr inför underlägset avskum, krymper sitt eget och hjälper sina fiender att föröka sig.

Istället för att kolonisera, håller det Vita Amerika på att koloniseras, inte bara av horder av svarta niggrer, utan av allt färgat avskum i världen. Inte längre koloniserar den Vita Människan Afrika ytterligare, utan afrikanerna koloniserar Amerika, asiaterna koloniserar Amerika, och mulatterna koloniserar Amerika. Södra Florida håller på att översvämmas av de mulattiska kubanerna. Till och med det tidigare så formidabla fästet för det brittiska imperiet, England, koloniseras snabbt av färgat avskum som förökar sig som råttor i dess mitt. Till och med de vackra blonda svenskarna, av alla människor, får horder av svarta niggrer skeppade till sig och lyfter inte ett finger för att stoppa dem.

* * * * *

Den verkliga lösningen är att den Vita Människan antar en sund, tydlig raspolitik: Den Vita Rasen måste expandera tills den bebor all god jord på denna planet; den måste betrakta alla färgade raser som sina dödliga fiender; den måste sluta ge dem bistånd och assistans av något slag; den måste tränga undan och krympa dem från jordens yta, precis som den gjorde med indianen i Amerika, fast i ännu högre grad.

För att överhuvudtaget överleva måste detta vara vår trosbekännelse och vårt testamente: det är antingen dem, eller oss! Det är det övervåldigande målet för Church of the Creator att se till att den Vita Rasens överlevnad på denna jord säkras för all framtid.

Vi, den Vita Rasen, måste därför lära oss den stora historiska läxan på nytt från våra lysande amerikanska förfäder. Vi måste projicera denna stora produktiva framåtanda hos den Vita Rasen på en världsomspännande basis. Vi måste återigen, i ett planerat och medvetet program, återuppta...

Judens program är att rasblanda den Vita Rasen till glömska.

kolonisering av världen som den vita rasen har bedrivit under de senaste århundradena på ett mer eller mindre slumpmässigt, men kraftfullt sätt. Liksom de amerikanska pionjärerna måste vi, den vita rasen, nu göra det till vårt Manifest Destiny att vinna världen och befolka alla dess goda marker.

Naturliga instinkter hälsosamma — Kristna idéer självmordsbenägna.

Kapitel 11

Muhammedanismen — den militanta religionens makt

Som vi observerade i det första kapitlet i denna bok styrs hela naturen och hela universum av lagar. Hela universum, inklusive vår lilla värld, styrs av naturens lagar, vilka är universella, fasta, orubbliga och för evigt desamma.

Bland dessa naturens lagar finns lagarna för arternas överlevnad, vilka också i högsta grad gäller för mänsklighetens raser. Många mänskliga raser har kommit och gått, och finns inte mer. Vissa dör ut framför våra ögon idag. Alla dessa arter, inklusive mänsklighetens raser, har sina egna speciella medel för försvar och aggression, inklusive de olika arterna av parasiter. Bland mänsklighetens raser har vi en högt utvecklad art av parasit känd som den evige juden. En av de mest framträdande särdrag som juden har utvecklat högst för sin egen överlevnad är konsten att bedra, konspirera och luras. Juden är den obestridde mästaren på svek. Genom att vara den mästerliga parasit han är, har han utvecklat religionens konst som sitt mest kraftfulla vapen för att bedra, kontrollera, förslava, utnyttja, plundra och förgöra.

Juden är inte bara en "lögnens mästare" och en skicklig manipulatör av propaganda, utan han insåg tidigt i sin historia för tusentals år sedan vilket kraftfullt vapen religionen är. Religion är ett kraftfullt verktyg för att förena en ras i ett gemensamt syfte. Judarna uppnådde detta för sitt eget folk. De har också använt religion för att förgöra sina fiender, och i detta avseende var den mest överväldigande prestationen i mänsklighetens historia deras uppfinning av kristendomen för att förgöra romarna.

Juden har kort sagt uppfunit Gamla testamentet för att ena sin egen ras, ge dem en gemensam tradition och ett syfte och ge...

dem ett meningsfullt program med vilket de kan plundra och förinta alla andra raser. För att kunna göra det sistnämnda mer framgångsrikt gav juden också några av dessa andra raser, särskilt den vita rasen, en religion, nämligen kristendomen, vars trosbekännelse skulle göra precis motsatsen mot sina offer mot vad judendomen hade gjort för judarna. Han gav den vita rasen en trosbekännelse som skulle förvirra och förbrylla dem, splittra, fragmentisera och upplösa dem, och göra dem till ett lätt byte för den rovlystna juden. Det faktum att han faktiskt har lyckats i denna fantastiska konspiration är det bästa möjliga beviset på att han tålmodigt och noggrant har planerat för att åstadkomma detta. Hur han har åstadkommit detta har vi redan samlat massiva bevis för i de föregående kapitlen, och vi kommer att fortsätta att göra det på de efterföljande sidorna.

Vi har också citerat den underbara vita civilisationen av den storhet som var Rom, hur Rom erövrade världen och stod suverän och ohotad. Vi har visat att Rom hade en oöverträffad period på 200 år av fred och framsteg känd som Pax Romana när den destruktiva judeo-kristna filosofin började sprida sitt upplösande virus genom det romerska riket. Historien berättar för oss att år 313 e.Kr. blev kejsar Konstantin den förste kristne kejsaren och dekreterade vid den tiden kristendomen som rikets officiella religion. Vi har sett hur romarna, som gick på detta självmordsbenägna råd och blev fanatiska kristna, inte längre hade viljan att försvara sina hem, sitt land eller sitt imperium, och att det romerska riket inom ytterligare ett och ett halvt sekel, år 476 e.Kr., helt hade smulat sönder och fallit samman. Vi vet också att med kristendomens intåg föll den vita rasen, inklusive ruinerna av det romerska riket och hela Europa, in i tusen år av den mörka medeltiden.

Efter att ha hopat denna hemska katastrof över det en gång stolta och mäktiga romerska riket, var judarna inte nöjda med att lämna den vita rasen där. Eftersom de hade hjälpt till att bastardisera den egyptiska civilisationen tusen år tidigare, ville de nu försäkra sig om att de skulle bastardisera hela den vita rasen i Europa och förinta den för alltid.

För att göra detta kokade de ihop en tredje religion, nämligen muhammedanismen.

Det är mer än en slump att judendom, kristendom och muhammedanism alla har sitt ursprung i ett relativt litet område i Asien som sträcker sig från Palestina till angränsande Saudiarabien, eller med andra ord, från Jerusalem till Mecka. Judar är, som Benjamin Franklin har påpekat, asiater. Detta lilla område, bebott av semiter, beläget öster om Medelhavet och Röda havet, har frambringat tre religioner, alla av

vilka har haft ett överväldigande och katastrofalt inflytande på den vita rasen.

Huruvida Muhammed var jude eller inte är inte helt klarlagt i historien. Det är så liten skillnad mellan den semitiska juden och den semitiska araben, förutom deras religion, att det är svårt att skilja dem åt. Muhammed var semit, det vet vi. Innan han blev profet och grundare av den muslimska religionen var han gift med en extremt förmögen änka som var judinna. Att den judiska rasen som helhet hade en betydande del i att skapa och främja spridningen av muhammedanismen bekräftas inte bara av de efterföljande händelserna, utan proklameras högljutt av judarna själva.

Det är vårt syfte här att visa hur de smidde samman muhammedanismen till ett kraftfullt instrument för att ytterligare fullfölja sitt urgamla mål att rasblanda och förgöra den vita rasen.

Vi har sett hur den judiska kristendomen lyckades slita sönder det romerska riket och lämna det i ruiner, och att Rom som sådant år 476 e.Kr. inte längre existerade. Men vad hände under de närmaste århundradena efter Roms fall?

Det var under denna tid som den vita rasen förmodligen befann sig i sitt svagaste och mest upplösta tillstånd på tusentals år. Den ihärdige och förrädiske juden ville inte låta detta gyllene tillfälle gå förlorat när det gällde att utdela det slutgiltiga dödsstöten mot den vita rasen, om möjligt. Så vad gjorde han? Han samlade och organiserade de färgade raserna med en ny aggressiv och smittsam religion som var den raka motsatsen till det han hade injicerat och spridit i den vita rasens blodomlopp.

Medan han hade frammanat en religion att påtvinga romarna som sade till dem: att vända andra kinden till; att älska sina fiender; att sälja vad man äger och ge till de fattiga; att inte göra motstånd mot det onda; och att inte döma för att inte bli dömd, gav han araberna en dynamisk religion som var den totala antitesen till allt detta.

Vid just den tidpunkt då den vita rasen befann sig i sitt mest förvirrade och upplösta skede i historien, framträdde den muslimska religionen med en hård och aggressiv filosofi som inspirerade dess anhängare att erövra och omvända med svärdet. Följarna av denna smittsamma nya religion fick veta att himlen var en vacker grön lycksalighetens trädgård. Här skulle den troendes själ, klädd i gröna klädnader, vila på gröna kuddar, njuta av förlåtelse, frukt, vin och betjäning av vackra mörkögda jungfrur, beskrivna med välformade höfter och fylliga barmar. Konvertiterna fick veta att om de dog i strid skulle de omedelbart komma till en sådan salig himmel. Detta inspirerade araberna med en sådan brinnande iver

Alla färgade raser är våra dödliga naturliga fiender.

att de störtade in i strid, och brydde sig föga om huruvida de blev dödade eller inte.

Dessa ökenstammar, nu upptända av en sådan fanatisk religiös iver, spred islam från Indien till Spanien. Egypten, Syrien, Mindre Asien, Nordafrika, Spanien och Konstantinopel föll inför det muslimska imperiets framryckning. De arabiska krigen svepte fram segerrikt och rörde sig uppåt från Spanien in i hjärtat av Frankrike, och kunde ha erövrat hela det vita Europa. Det är endast tack vare försynens nåd som den store vite hjälten, Karl Martel, år 732 besegrade araberna vid slaget vid Tours i Frankrike, och därigenom förhindrade erövringen av hela Europa.

Hur annorlunda kunde inte Västeuropas historia ha varit om muslimerna hade segrat!

Icke desto mindre erövrade de Spanien och förde med sig de svarta morerna från Afrika och arabernas semitiska blod. Det var inte förrän 1492 som Isabella, Spaniens heroiska vita drottning, slutligen drev ut dem. Detta var ett stort år för Spanien. Inte nog med att drottning Isabella lyckades driva ut morerna från Spanien, utan samma år utvisade hon judarna från Spanien, och Columbus seglade mot Amerika.

Efter att ha drivit ut morerna och judarna, inledde Spanien sedan den största och ståtligaste perioden i sin historia, och de nästkommande hundra åren kan betraktas som Spaniens guldålder.

Likväl hade skadan redan skett. De nästan tusen åren av moriskt innehav i Spanien och Portugal hade permanent förorenat blodomloppet i dessa två olyckliga nationer, och den bestående skadan är uppenbar i deras rasmässiga arv än idag. Det är min övertygelse att judarna hade planerat att inspirera de arabiska erövringarna till att svepa över hela Europa och att förorena alla Västeuropas nationer med Afrikas svarta blod. Att de inte lyckades med detta kan vi alla tacka våra lyckliga stjärnor för, och tacka Karl Martel, en heroisk vit ledare, för hans historiska ställningstagande vid slaget vid Tours.

Det bysantinska riket med sin huvudstad Konstantinopel var den kvarlevande östra halvan av det romerska riket efter det sjätte århundradet. Det överlevde i nästan tusen år efter att den västra halvan, med Rom i spetsen, hade fallit sönder. Anledningen till att det överlevde var att det intog en stark hållning mot det judiska inflytandet inom sitt imperium. Det förbjöd judarna att ha något deltagande i styre, utbildning eller medicin, och begränsade strängt deras inflytande inom många andra områden. Icke desto mindre lyckades turkarna, som vid denna tid var en del av det muslimska imperiet, år 1453 erövra Konstantinopel och därmed ända det bysantinska riket, och med det den vita dominansen i Mindre Asien.

Vi kan lära oss av denna muslimska maktvåg vilket enormt inflytande en aggressiv, välriktad religion kan ha på en

spridd och oorganiserad grupp människor, även om de skulle vara lika efterblivna som de arabiska stammarna i Nordafrika och Arabien var. Givet en religion som förenade och samlade denna amorfiska massa av arab- och beduinstammar, lade den grunden för ett arabiskt imperiums uppgång. Inte nog med att den byggde ett enormt imperium som spred sig som ett sammanhängande bälte från Västafrikas kuster till Filippinerna, utan muslimer är också som flest i Nordafrika, Nära och Mellanöstern, Indien och Sydostasien. De lever också i stora kompakta antal i Kaukasus, sovjetiska Centralasien och i Kina. Även i Europa finns det omkring tre miljoner muslimer, som nästan uteslutande lever på Balkanhalvön.

Inte bara grundade Muhammed en ny religion, av vilken Koranen är den heliga boken, utan han byggde ett muslimskt imperium, och med det en hel arabisk kultur som överlever än idag. Islam följs av en femtedel av hela mänskligheten och den får ständigt nya konvertiter i en takt som är snabbare än någon annan större religions.

Jag kan inte nog starkt betona vilken enorm källa till energi en religion kan skapa när den matchas ordentligt med det folk som antar den. Låt den vita rasen lära sig denna läxa igen, och lär den väl.

Ras är allt.

Kapitel 12

Drottning Isabella — den Inspirerade Korsfararen

Vår tacksamhetsskuld till den stora drottningen av Kastilien och León är svår att mäta, men i vilket fall som helst är den fenomenal. Denna märkliga kvinna besatt några av de finaste egenskaper som vi kan vara stolta över som karakteristiska för vår stora vita ras. Redan som barn var hon begåvad med en lugn självbehärskning och hade en majestätisk framtoning. Detta var kanske inte förvånande, med tanke på att hon härstammade från Alfred den store, Vilhelm Erövraren, de engelska Plantagenet-kungarna, S:t Louis, kung av Frankrike, och S:t Fernando, kung av Kastilien. Liksom sina förfäder, Vilhelm Erövraren och Henrik II, besatt hon en vilja av järn, som, när den väl hade stakat ut ett mål, inte lätt lät sig vändas åt sidan. Hon föredrog att lyssna framför att tala; och när hon talade var det kortfattat och till punkten.

För att förstå denna ovanliga kvinnas enorma prestationer, och den oerhörda roll hon spelade i att förändra historiens mångfaldiga öde, är det viktigt att förstå den tid hon levde i. Det är också viktigt att förstå de århundraden som föregick hennes regeringstid och den fara som de muhammedanska morerna och judarna inte bara hade utsatt Spanien för, utan hela det vita Europa.

* * * * *

Vi har redan i ett tidigare kapitel övervägt hur judarna var instrumentella i att skapa och främja en ny religion bland araberna, och hur de i sin diaboliska list planerade att svetsa samman ett mäktigt muslimskt imperium för att sedan använda denna nya murbräcka för att invadera, erövra och förstöra det vita Europa. Efter att muslimerna, med svärdets makt, hade erövrat och omvänt alla arabstammar längs Afrikas norra kuster fram till Gibraltars portar, var det de spanska judarna som bjöd in saracenerna att gå över till Spanien. När saracenerna slutligen kom år 709, på anstiftan av de afrikanska judarna, var det de spanska judarna som kunde öppna portarna för erövrarna, och de belönades genom att göras till härskare över Granada, Sevilla och Cordoba. I

den nya muslimska staten uppnådde judarna en lysande höjd av välstånd och inflytande.

Detta lyckades judarna åstadkomma även efter upptäckten att de konspirerade för att hämta araberna från Afrika för att störta det gotiska kungariket (senare Spanien) och även efter att de dömts till slaveri, och även efter deras befrielse förtrycktes de av bestämmelserna i den stränga visigotiska lagboken. Trots allt detta blomstrade de, och i början av 700-talet var de så rika och mäktiga i alla Spaniens viktigaste städer att de kunde förråda det olyckliga landet och fortsätta att öppna portarna ytterligare för de fanatiska mauriska inkräktarna.

De vita spanjorernas gradvisa återerövring av själva halvön störde inte judarna särskilt mycket. När S:t Fernando återerövrade Sevilla 1224 var han dum nog att ge dem fyra mauriska moskéer att omvandla till synagogor; han tillät dem en av de trevligare delarna av staden för deras hem, och krävde endast att de skulle avstå från att förolämpa den kristna religionen och från att omvända kristna.

Judarna iakttog naturligtvis inget av dessa villkor, men flera av de senare kungarna, särskilt de i behov av pengar, visade dem stor ynnest, och Alfonso VIII gjorde en jude till sin skattmästare.

Här ser vi denna eviga dåraktiga svaghet hos de vita kungarna, som villigt samarbetar med sina dödsfiender, judarna, och ger dem finansiell makt att driva in skatterna från sina undersåtar. Vi ser precis samma sjukdom i Amerika — under det senaste decenniet när vi själva har haft två judiska direktörer för skattemyndigheten (Internal Revenue) — en vid namn Cohen och en vid namn Kaplan.

Mot slutet av 1200-talet var judarna så mäktiga i Spanien att de nästan hade bringat den spanska återerövringen från maurerna till ett slut. Det måste ha funnits någonstans mellan fyra och sex miljoner judar i hela Spanien av en total befolkning på 25 till 30 miljoner, med andra ord var cirka 15 till 20 procent judar. Det fanns dessutom vid denna tid ett program för undergrävande av den kristna läran genom en grupp som kallades albigenserna, en sekt (återigen skapad av judarna) som lärde ut ren självförstörelse och självmord som en trosbekännelse — en ytterligare pervertering av hjärnan för att påskynda den vita rasens undergång. Till och med vissa icke-judar lät omskära sig så att de fritt (som judar) kunde lära ut denna heresi som de annars skulle ha kunnat straffas för som kristna.

Dessutom hade den katolska kyrkan dåraktigt nog alltid betraktat ocker som en synd, vilket lämnade fältet för penningutlåning vidöppet för judarna, som därigenom fick monopol som de enda bankirerna och penga-

långivare. Bit för bit övergick landets kapital och handel i deras händer. De tog i allmänhet ut 20 procents ränta i Aragonien och 33-1/3 procent i Kastilien. Under hungersnöden 1326 krävde de 40 procents ränta på pengar som lånats ut till staden Cuenca för att köpa vete. Medborgaren med skatter att betala, bonden utan pengar att köpa vete till sin sådd, och borgaren som hölls som gisslan för lösen av rövarbaroner, vände sig i desperation till den judiske penningutlånaren och blev hans ekonomiske slav. Genom att låna ut pengar till kungarna fick judarna också kontroll över regeringen. Det vanliga folket hatade dem eftersom de ofta köpte rätten till beskattning av kungen och skoningslöst pressade ut alla pengar de kunde från de olyckliga medborgarna.

Då och då reagerade spanjorerna på ett hälsosamt instinktivt sätt. När saker och ting blev för desperata reste sig medborgarna helt enkelt och massakrerade ett stort antal judar.

I de flesta fall kom påven till judarnas försvar och gjorde sitt yttersta för att stoppa medborgarna i deras rättmätiga indignation från att massakrera judarna — ytterligare ett bevis på att kristendomen var judisk i sin tillkomst och fortsätter att vara judisk i sin kontroll genom påvens centrala dominans.

När digerdöden dräpte hälften av Europas befolkning på två år, drabbades judarna värre än de övriga, ty den desperata befolkningen anklagade dem för att ha orsakat pesten genom att förgifta brunnarna och började dräpa dem över hela Europa. Det finns många bevis för att judarna faktiskt släppte ner infekterade människor i brunnar och andra vattenkällor för att sprida pesten och därigenom utrota mer av den vita befolkningen.

Påve Clemens VI fördömde dessa anklagelser mot judarna som lögner och försökte påpeka att pesten hade varit lika dödlig i länder där inga judar bodde, även om detta inte var lätt att bevisa eller motbevisa. Han hotade vidare starkt med att bannlysa de människor som deltog i dessa massakrer och kallade dem fanatiker. Icke desto mindre fortsatte spanjorerna att döda judarna.

I Kastilien massakrerades flera tusen år 1391. Som ett resultat av detta antog många judar skenbart kristendomen och blev kända som Conversos eller Marranos. Sålunda uppstod en ny klass av judiska "kristna", av vilka vissa till synes var uppriktiga, men de flesta fortsatte i hemlighet att besöka synagogan och äta koshermat, samtidigt som de gick i mässan på söndagar. Sålunda, som bekännande "kristna", var de hemliga judarna nu befriade från de restriktioner som pålagts deras bröder i synagogan och kunde gifta in sig i vilken som helst av Spaniens ledande familjer. Vidare, en ny och

ett ytterst viktigt fält öppnades för dem, ty som "kristna" kunde de nu bli präster, eller viga sina söner till kyrkan för att visa sin "lojalitet" mot sin nya religion, med resultatet att de på Isabellas tid kontrollerade och utnyttjade den katolska kyrkan i Spanien i en förvånansvärd grad.

Det fanns i Spanien många katolska präster som i hemlighet var judar och som gjorde narr av mässan och de sakrament de låtsades förvalta. En sådan präst gav till exempel aldrig avlösning när han hörde bikt. De spanska katolikerna ogillade naturligtvis dessa helgerån bittert, och gav med goda skäl judarna hela skulden för den rådande korruptionen inom kyrkan. Faktum är att de gamla kristna, det vill säga spanjorerna, avskydde *conversos* ännu mer än synagogans judar, som de åtminstone kunde identifiera. Många av dessa *conversos* gjorde narr av sakramenten, och när de gick till bikt ljög de vanligtvis för biktfadern.

Judarna hade Spanien under sin häl och hade en glansperiod då de rånade och skinnade sina offer.

Detta var i stort sett situationen politiskt och religiöst i Spanien när Isabella, vid tio års ålder, fördes till sin halvbrors hov, han som var 26 år äldre än hon. Han var nu Enrique IV, kung av Kastilien. När Isabellas far hade dött, ärvde Enrique tronen.

* * * * *

Isabella var en vacker flicka av den ljusare nordiska typen, med ljust rödaktigt hår, en beslutsam haka, något för stor för hennes övriga drag, och blå ögon i vilka det fanns grönaktiga skiftningar stänkta med guld. Hon fick en god utbildning, inte olik döttrarna till adelsmän i dåtidens Spanien. Hon hade lärt sig att tala kastilianska musikaliskt och med elegans, och att skriva den med en ton av distinktion. Hon studerade grammatik, retorik, måleri, poesi, historia och filosofi. Från sin far ärvde hon en passionerad kärlek till musik och poesi, och från sina lärare, som hade studerat vid universitetet i Salamanca, hade hon lärt sig mycket av Aristoteles och S:t Thomas av Aquinos filosofi.

När hon och hennes yngre bror Alfonso fördes till Enrique IV:s hov, blev de chockade över att se den omoral och det förräderi som pågick vid det kastilianska hovet. Den svage och utsvävande Enrique var en skam för sin tron och en förrädare mot den vita rasen. Ärkebiskop Carrillo av Toledo anklagade kung Enrique enligt följande: ”Den styggelse och korruption av synder så avskyvärda att de inte är lämpade att nämnas, ty de fördärvar själva atmosfären och är en skamfläck på den mänskliga naturen.” Ärkebiskopen anslöt sig till andra missnöjda adelsmän.

i Burgos med att utforma en serie minnesvärda anklagelser som offentligt riktades till kungen.

De förklarade att kungens moriska garde och andra som han gett makt hade "våldtagit gifta kvinnor och korrumperat och kränkt jungfrur, samt män och pojkar mot naturen; och goda kristna som vågade klaga blev offentligt piskade." De anklagade kungen för att ha förstört den spanska arbetarklassens egendom genom att tillåta morer och judar att exploatera dem; att han hade orsakat att priserna steg orimligt genom att försämra valutan; att han hade tillåtit sina tjänstemän att utöva mutor och utpressning i stor skala; att han hade gjort rättvisan och regeringen till ett åtlöje genom onda utnämningar och genom att låta avskyvärda brott förbli ostraffade; att han hade korrumperat kyrkan genom att kasta ut goda biskopar från deras stift och ersätta dem med hycklare och politiker.

Till både Isabellas och hennes bror prins Alfonsos heder var man allmänt överens om att de vandrade genom denna stinkande atmosfär i det smutsiga hovet utan att besudlas, och kom ut ur det med ett livslångt hat mot den rådande omoralen och dess orsaker, bland vilka de räknade inflytandet från muslimer och judar.

Det förekom många intriger vid hovet, och revolutioner och strider flammade upp i hela kungariket. Isabellas bror, prins Alfonso, stod först i tur till tronen. Men när han var femton år gammal dog han plötsligt. Vissa anklagade kung Enrique eller hans anhängare för att ha förgiftat honom, men detta är inte säkert. Isabella blev en värdefull politisk bricka och många intriger pågick för att få henne bortgift i olika politiska allianser. Kung Enrique försökte gifta bort prinsessan så snart som möjligt med kung Alfonso V av Portugal, som var angelägen om att få Isabellas samtycke. En annan friare vid denna tid var hertigen av Guyenne, bror och tronföljare till kung Ludvig XI av Frankrike. Också beslutsam och inställd på att gifta sig med henne var en judisk mulatt med tvivelaktigt rykte vid namn Don Pedro Giron, som hade erhållit kungens samtycke. Lyckligtvis, medan denna liderliga karaktär var på väg, besluten att gifta sig med Isabella mot hennes vilja, blev han desperat sjuk och dog. Prinsessan Isabella tog emot nyheten om hans död med glädjetårar och tacksamhet och skyndade till kapellet för att tacka Gud.

Efter att ha överlevt allt detta gifte hon sig vid 18 års ålder med prins Fernando, tronföljaren till Aragoniens tron. Don Fernando var en manlig yngling, nästan ett år yngre än hon. I deras förening hägrade utsikten att förena de stora kungarikena Kastilien och Aragonien till en av de mäktigaste nationerna i Europa. Många fiender, inklusive hennes halvbror kung Enrique, bekämpade denna utsikt.

Vår politik gentemot de färgade raserna måste vara densamma som den amerikanska politiken gentemot indianerna under 1800-talet.

av en sådan allians. Icke desto mindre blev hennes äktenskap, som hade varit hemligt, när det blev känt, ett etablerat faktum som kung Enrique var maktlös att ogöra.

Isabellas halvbror, kung Enrique, dog den 12 december 1474. Mitt under glädjen och jublet hos hennes nya undersåtar och under stor ståt och ceremoni, kröntes Isabella till drottning av Kastilien den 13 december samma år. Hon var då 23 år gammal, en vacker och ståtlig gestalt.

Hennes make, prins Fernando, var inte vid hennes sida vid tillfället. När han nåddes av nyheten om Enriques död och om sin hustrus kröning, befann han sig i Perpignan, dit han hade begett sig tidigt på hösten för att rädda sin far från att tillfångatas av sina fiender.

Drottningen och hennes make hade en strikt överenskommelse om sina kungliga befogenheter. Drottning Isabella skulle vara den enda och högsta härskaren över kungariket Kastilien, och när Fernando besteg tronen skulle han ha samma ställning över kungariket Aragonien. Många var intrigerna, skvallret och tvisterna bland deras anhängare och fiender för att dela hovet i två fraktioner, men de lyckades inte. Hädanefter skulle de i de flesta offentliga angelägenheter agera som en person, bådas namnteckningar på alla dokument, bådas ansikten på alla mynt. ”Även om nödvändigheten skiljde dem åt, höll kärleken deras viljor i samklang — många försökte söndra dem, men de var beslutna att inte vara oeniga.”

De hade inte råd med meningsskiljaktigheter om de ville fullborda den gigantiska uppgift som väntade dem. Att skapa ordning ur anarki, att återupprätta kronans prestige, att återta kronogods som olagligt beviljats rövarbaroner av Enrique, att devalvera valutan och återställa välståndet i jordbruket och industrin, att lösa judefrågan, morernas problem, Converso-problemet — detta var en uppgift som verkade omöjlig för en ung kvinna och en ung man med varken trupper eller pengar. Frankrike och Portugal var deras fiender. Kastilien var ett tillstånd av kaos.

Situationen var förvånansvärt parallell med den som mötte den andre store ledaren, Adolf Hitler, när han ärvde ett bankrutt, splittrat och trasigt Tyskland 1933. Han hade också ett splittrat land. Han hade också en nation som var splittrad inom sig själv, en nation plågad av judefrågan och ställd inför en mängd fiender på utsidan.

Även om hon var ovanligt lyckligt lottad som hade en make som stödde henne helt i hennes strävanden, kom drivkraften och den korstågsliknande ivern främst från Isabella själv.

Knappt hade Isabella krönts till drottning av Kastilien förrän landet invaderades av Alfonso V, kung av Portugal. Fernando och

Att vara hatad av judarna är ett hedersärr.

Isabella ärvde kungariken som saknade trupper och saknade finanser för att anskaffa en armé. Isabellas fiender hade dock misslyckats med att räkna med hennes vaknande geni. Under månader levde hon nästan ständigt till häst och färdades från den ena änden av riket till den andra, höll tal, höll konferenser, höll domstol hela förmiddagen för att döma några tjuvar och mördare till hängning, och red hundra mil eller mer över kalla bergspass för att vädja till någon ljummen adelsman om 500 soldater. Var hon än kom underblåste hon kastilianarnas urgamla hat mot portugiserna. Medan Fernando samlade trupper från de norra provinserna, samlade Isabella flera tusen män i Toledo och red i spetsen för dem, i full rustning likt den heliga Johanna, för att möta sin make i Valladolid.

I slutet av juni 1475 hade de samlat en brokig skara på 42 000 man, dåligt utrustade och illa disciplinerade, många av dem lantarbetare och frigivna fångar. Fernando piskade dem snabbt samman till 35 bataljoner och lämnade Valladolid i juli och drog sydväst mot floden Duero. Efter flera månader och flera strider under vilka striderna rasade fram och tillbaka, drev Fernando slutligen kung Alfonsos styrkor på flykt, och satte därmed för tillfället stopp för hotet från Portugal och kung Alfonso V:s anspråk på Isabellas tron i Kastilien.

Segern över Portugal lämnade Isabella som obestridd härskarinna över Kastilien, men det var ett Kastilien plågat av hungersnöd och pest, och ekonomiskt nästan bortom räddning. Ingen betalade sina skulder och det fanns inga medel att tvinga fram betalning. Oordning var det vanliga tillståndet. Fredliga män var inte herrar över sin egen egendom. De hade ingenstans att vända sig angående de rån och våldshandlingar de utsattes för.

Den främsta uppgiften som nu mötte Isabella och Fernando var att återupprätta respekten för lagen. För att göra detta red Isabella och hennes make från stad till stad, ibland tillsammans, ibland var för sig, och skipade rättvisa utan dröjsmål och utan kostnad för folket. Den unga drottningen hörde klagomål, beordrade försoningar och skadestånd, dömde de skyldiga till döden och red vidare till nästa plats. Inom kort tid hade hennes rättvisa fyllt landet med bestörtning. Den var desto mer skrämmande eftersom den upplevdes som opartisk och omutlig. En stor del av korruptionen fanns bland de rika adelsmännen själva, och som hade varit deras sedvänja tidigare, erbjöd de drottningen enorma summor pengar för att muta henne att inte genomdriva sin stränga rättvisa. Men drottningen föredrog rättvisa framför pengar. Till exempel, när en rik adelsman vid namn Alvar Yanez, som hade mördat en notarie, erbjöd drottningen den enorma summan 40 000 dukater om hon ville skona hans liv, vägrade hon eftertryckligt och lät...

ledaren för Yanex avrättades samma dag. För att undvika varje misstanke om legoknektsmotiv lät hon fördela egendomen bland hans söner, trots att det fanns gott om prejudikat som rättfärdigade att hon lät konfiskera den.

Isabella och Fernando var mer än väl medvetna om det faktum att muhammedanerna, som ockuperade den södra halvan av Spanien, samlade styrkor för att återigen invadera och erövra den norra halvan av det delade landet. De var också mer än väl medvetna om att deras egna styrkor var splittrade, uppdelade och ömkligt svaga för att möta en sådan invasion. Hon visste att det fanns flera andra primära förutsättningar som måste korrigeras innan landet kunde enas tillräckligt för att möta en sådan invasion. Kyrkan själv var grundligt korrumperad och bemannad med konverso-judar som satt på nyckelpositioner för att sprida anarki och förvirring under all stress eller påfrestning som uppstod. Hennes halvbror, kung Enrique, hade gett bort och förverkat så mycket kronojord att intäkterna var nästan obefintliga för att stärka den kungliga skattkammaren. De ansåg därför att ytterligare två nödvändiga steg, hur hårda de än var, måste tas för att ena landet och upprätthålla kronans högsta auktoritet.

Eftersom den katolska kyrkan utövade en enorm makt i Spanien under 1400-talet, visste kungen och drottningen att de var tvungna att rensa kyrkans hierarki från de svekfulla och trolösa konverso-judarna som nu utgav sig för att vara kristna, men som var redo att sälja ut kyrkan och sitt land vid första givna tillfälle till muhammedanerna.

De beslutade att instifta inkvisitionen och en gång för alla rensa kyrkan från denna främmande grupp som varken var spansk eller kristen.

Isabella insåg att innan hon kunde möta hotet från morerna i söder, var hon tvungen att övervinna fienderna inom sitt eget land. Bland dessa fiender kunde hon räkna inte bara synagogans judar, utan även de hemliga judarna, konversos, som hade infiltrerat kyrkans hierarki. Hon visste att det var judarna som från början hade bjudit in muhammedanerna i landet, och som alltid hade betraktats som fiender inom portarna, som sympatiserade med och ofta gav bistånd till de hatade morerna.

Efter att två år tidigare i hemlighet ha erhållit påvens tillstånd att upprätta inkvisitionen, skred hon och Fernando nu till verket på allvar.

Judarna hade inte bara korrumperat och förorenat den katolska kyrkan själv, utan de hade också gett upphov till och spridit den albigensiska heresin. Denna heresi lärde ut och praktiserade självmord av princip, och anhängarna kvävde eller svälte ofta sina sjuka, och till och med...

döda spädbarn. Här ser vi ännu en idé och lära som har sitt ursprung hos och spreds av judarna, vilken tenderade att kväva och förnimma den vita rasen.

Det var för att bemöta de frågor som väckts av albigenserna som inkvisitionen först etablerades. Inkvisitionen själv dömde aldrig någon till döden. Inkvisitorerna begav sig till en viss stad och kallade alla kättare att bekänna inom en fastställd tid, vanligtvis inom 30 dagar. De som gjorde det behandlades milt. En fånge som befanns skyldig och vägrade att avsvära sig sin tro överlämnades av inkvisitorerna till staten, som sedan gick vidare mot honom som en förrädare. I praktiken avrättades ungefär två personer av hundra anklagade. Vissa fängslades. Vissa frigavs. Tortyr användes som en sista utväg, men ansträngningar gjordes för att begränsa dess användning.

Under tiden blev det helt uppenbart att muhammedanerna gjorde ett beslutsamt försök att erövra hela Europa. År 1479 ryckte Mohammed II, den store turken, fram till sjöss för att ödelägga ön Rhodos. När riddarna av St. Johannes på Rhodos året därpå, 1480, slog tillbaka Mohammed II, satte den senare hela Europa i skräck genom att slå ner på Italiens kuster. Hans besättningar härjade Apuliens kust, och den 11 augusti 1480 intog Mohammed staden Otranto i kungariket Neapel med storm. Av de 22 000 invånarna band barbarerna 12 000 med rep, och i detta hjälplösa tillstånd dödade de dem under fruktansvärd tortyr. De dräpte alla präster i staden. På en kulle utanför staden, numera känd som Martyrernas kulle, slaktade de många fångar som vägrade att bli muhammedaner och kastade deras lik till hundarna.

De italienska prinsarnas apati var otrolig. Undergrävda och kontrollerade av judiska penningutlånare förblev de splittrade och fullständigt maktlösa. Till exempel låg kungen av Neapel i krig med Florens, och hans son Alfonso, hertigen av Kalabrien, befann sig 150 legues bort i Toscana och stred i det toskanska kriget. Och så fortsatte det.

Panik började sprida sig över de spanska kungadömena. Man frågade sig vad som skulle hända om turkarna kom från öster och morerna i Granada gick till offensiv i söder mot Andalusien. Kastilien stod utan tvekan inför ett krig, och det skulle bli ett krig där hon behövde varenda gnutta av sin styrka. Och ändå fanns det hemliga fiender inom hennes portar — fiender som tidigare hade berikat sig på hennes välstånd och visat sympati för de hatade och fruktade muhammedanerna. Dessa fiender var de judiska conversos i Kastilien, en nation inom nationen.

Turkarnas landstigningar i Italien hade beseglat conversos öde.

Kreativitet grundar sig på erfarenhet, historiens lärdomar,
naturens lagar och sunt förnuft.

De första rättegångarna i inkvisitionen i Kastilien hölls den 6 februari 1481. Samtidigt härjade böldpesten i hela Spanien.

Conversos var nu grundligt skrämda och började till slut fly från Sevilla. Flera av de mäktigaste Conversos möttes i den katolska kyrkan San Salvador för att diskutera medel för att skydda sig själva. Katolska präster, munkar, domare, regeringstjänstemän — alla av judisk härkomst och hemliga fiender till den katolska kyrkan och till Spanien självt — var närvarande. Diego de Susan, en rabbin vars förmögenhet uppskattades till 10 miljoner maravedis, krävde i ett eldigt tal att de skulle motstå inkvisitionen med våld. De visste att de hade stadens huvudsakliga makt i sina händer och de beslutade att samla trupper för att döda sina fiender och därigenom hämnas. Genom en lyckoträff fick Isabella reda på denna sammansvärjning. De främsta konspiratörerna greps. Susan och hans rika medbrottslingar ställdes inför rätta inför en jury av advokater. Flera av dem erkände och ålades att utföra botgöring, medan sex av ringledarna förklarades vara obotfärdiga kättare och överlämnades av inkvisitorerna till stadens världsliga tjänstemän. De sex obotfärdiga konspiratörerna fördes utanför stadsmurarna, bands vid pålar och brändes. Susans avrättning ägde rum tre dagar senare.

Tusentals Conversos flydde nu i panik i alla riktningar, vissa till Portugal, andra till Italien, där judarna i tider av förföljelse aldrig hade misslyckats med att finna en beskyddare i påven.

Och så fortsatte det från stad till stad. Till och med inkvisitorerna blev förvånade över att finna hur stor andel av Conversos som var engagerade i att undergräva själva kyrkan som de bekände sig till, och i intriger och sammansvärjningar mot kronan och landet självt.

Vilt överdrivna skildringar av den spanska inkvisitionen har spridits under de senaste fem århundradena av författare som är fientligt inställda till Spanien och den katolska kyrkan. Sanningen tycks vara att under hela Isabellas regeringstid brändes omkring 2 000 personer, inklusive inte bara hemliga judar, utan även bigamister, hädare, kyrkotjuvar, falska mystiker och andra lagöverträdare. Den allmänna opinionen godkände utan tvekan inkvisitionen, och Isabella själv refererade alltid till den med stolthet.

Judiska författare som under de senaste fem århundradena har dominerat vår litteratur har anklagat Isabella för att ha orsakat Spaniens intellektuella förfall på grund av inkvisitionen. Detta är naturligtvis en stor lögn. Ty det intellektuella livet i Spanien var aldrig mer kraftfullt än under århundradet efter att hon etablerade inkvisitionen. Det var perioden för hennes tre största poeter, Cervantes, Lope de Vega och Calderon, den gyllene

hennes litteraturs guldålder. Det var den period då hennes främsta skolor och universitet grundades, medan utländska lärda strömmade till Spanien och ärades, och medicin och andra vetenskaper gjorde sina mest anmärkningsvärda framsteg. Aldrig var Spaniens industrier och handel så blomstrande, och aldrig upprätthölls ordningen så väl på hemmaplan och prestigen utomlands så hög som under 1500-talet, då Spanien blev huvudman för ett nytt imperium som överskuggade hela Europa och Amerika. Det råder föga tvivel om att den främsta orsaken till denna stora återuppståndelse för Spanien var hennes (partiella) rening av sig själv från den judiska pesten i sin mitt.

Denna interna storstädning kom inte en dag för tidigt. Muhammedanerna var beslutna att göra ett försök att erövra hela Europa. Den listige moren, Muley Abou'l Hassan, muslimsk ledare i Granada, hade stormat staden Zahara på juldagen 1482 och befann sig inom 2,5 mil sydost om Sevilla. Vare sig Isabella gillade det eller ej, stod hon inför sitt livs största kris och, som var karakteristiskt för henne, var hon besluten att kämpa.

Isabella var nu fast besluten att göra slut på det mauriska herraväldet i söder, oavsett hur lång tid det än skulle ta. Vad alla goda kastilianska kungar hade drömt om att göra, vad hennes far hade misslyckats med att göra, och vad svaglingar som Enrique hade försummat att göra, föresatte hon sig att fullborda med hjälp av sin make Fernando. Kungen skulle leda den spanska hären i korståget, och hon, i sin magnifika krafts dagar vid trettio års ålder, skulle vara rekryteringsagent, intendent, inköpare av ammunition, fältsjuksköterska och propagandabyrå, allt i ett.

Det är inte min avsikt här att gå igenom de blodiga händelserna i det krig som följde under de kommande tio åren. Det förekom många nedslående nederlag och många gånger då hon var på gränsen till förtvivlan. Faktum är att det efterföljande kriget var av sådan natur att det skulle ha knäckt mångas mod, men med sin järnvilja fullföljde hon kriget skoningslöst. Samtidigt drev hon på kampanjen mot konverso-judarna. Utan inkvisitionen och dess medel skulle krigföringen ha varit hopplös.

Detta var krutets och kanonernas nya tidsålder. För att föra detta krig krävdes tungt artilleri, och det måste komma från Frankrike, Tyskland och Italien. Hon gjorde det enda möjliga; genom att konfiskera konverso-judarnas egendom använde hon dessa intäkter för att köpa krigsmateriel och andra förnödenheter som behövdes för att föra krig mot morerna.

Inte nog med att hon förde krig mot de förrädiska konversos och mot de aggressiva morerna, utan vid den tidpunkt då segern mot morerna var fullbordad hade hon fött sitt femte barn. Även under

under dessa krigsår började Isabella studera latin, så att hon skulle kunna förstå utländska diplomater utan att behöva vara beroende av tolkar.

Isabellas och hennes mans mod, iver och beslutsamhet gav slutligen resultat. Efter tio år var kriget över och den 2 januari 1492 trädde den mauriske ledaren Boabdil fram, överlämnade Granada och gav stadens nycklar till kung Fernando, som i sin tur gav dem till drottningen, som sedan skickade dem vidare till sin äldste son, prins Juan. Snart dök korstågets silverkors upp på det höga tornet i staden Granada med Santiagos flagga bredvid det. Det var första gången som den vita rasen hade styrt staden Granada på 770 år.

Året 1492 var ett stort år för Spanien, för Isabella och för den vita rasen. Det var året då maurerna drevs ut ur Spanien. Det var året då Kristoffer Columbus, under kung Fernandos och drottning Isabellas beskydd, gav sig ut mot den nya världen och upptäckte Amerika. Det var också året då det spanska kungaparet fattade ett beslutsamt beslut att befria landet från den andra delen av den förrädiska fienden — synagogans judar.

Genom att instifta inkvisitionen hade Isabella främst varit inriktad på att skydda den katolska kyrkan och driva ut de hemliga judarna från kyrkans hierarki och medlemskap. I hög grad hade hon lyckats med detta. Detta hade dock inte alls påverkat synagogans judar, nämligen de judar som förblev lojala mot sin judiska tro. Hon fann att de fortfarande skövlade landet i hög grad, förrådde Spanien till maurerna och muslimerna vid varje tillfälle, och fortfarande var i besittning av en enorm mängd rikedom och makt, allt till nackdel för hennes älskade land. Inte nog med det, utan de hetsade ständigt de nyligen konverterade Converso-judarna till helgerån och brott mot kyrkan.

Bernaldez, den spanska historikern vid den tiden, skriver om judarna: "De, judarna, bor mestadels i de större städerna, och i de mest rika, välmående och bördiga länderna... Och alla var de köpmän och försäljare, och hade kontroll över beskattningsprivilegierna och var förvaltare av herrgårdar, tygklippare, skräddare, skomakare, läderhandlare, garvare, vävare, kryddhandlare, gårdfarihandlare, sidenhandlare, juvelerare och hade andra liknande yrken. Aldrig brukade de jorden, inte heller var de arbetare, snickare eller murare; utan alla sökte enkla yrken och sätt att tjäna pengar med lite arbete. De var ett listigt folk..."

Fernando och Isabella beslutade slutligen att judarna var Spaniens fördärv och att ingenting skulle ta bort roten till

besvär men att driva ut dem ur riket. Den sista dagen i mars 1492 utfärdade de ett edikt som beordrade alla judar att lämna deras rike senast den 1 juli, och att de inte fick ta med sig något guld, silver eller präglade pengar. Den 2 augusti, dagen innan Columbus seglade mot Amerika, var judarna tvungna att ge sig av såvida de inte döptes och konverterade till kristendomen.

Omkring 160 000 judar tycks ha lämnat Spanien. Vissa seglade till Cartagna i Afrika och vissa begav sig till Arcilla och därifrån vidare till Fez i de mauriska rikena i Afrika. Andra fortsatte till Portugal och tilläts resa in mot betalning av en hög skatt. Vissa begav sig till Navarra i Frankrike, andra kämpade sig så långt som till Balkan. Vissa återvände till Kastilien och döptes. Det återstod dock ett stort antal personer av judisk härkomst, möjligen så många som tre eller fyra miljoner, som hade döpts som kristna.

Många av dem togs emot av påve Alexander VI som flyktingar i Rom. Det verkar som om judarna alltid kunde räkna med att påven skulle rädda deras skinn när situationen blev outhärdlig i de länder som de hade skövlat. Detta är inte alltför märkligt med tanke på att judarna hade uppfunnit kristendomen från första början och utan tvekan förblev i kontroll över påveämbetet i Rom under de århundraden som följde. De har i själva verket fast kontroll över den katolska kyrkan idag och använder den som ett verktyg för att trubba av och förvända den vita rasens sunda naturliga instinkter. För sitt stöd och sin hjälp till judarna vid denna tid kallades påve Alexander VI, som var född i Spanien, föraktfullt i sitt hemland för "Marrano" och "Juden".

Drottning Isabella levde i ytterligare tolv år efter det historiska året 1492. Under denna tid överöstes hon med ännu fler hedersbetygelser och hon upplevde också många sorger inom sin egen familjekrets. Jag kommer dock att lämna berättelsen om Isabella vid denna punkt, eftersom hennes mest betydelsefulla arbete nu var utfört.

Hennes livshistoria framstår som ett flammande epos i den vita rasens historia. Utan henne är det mycket troligt att Europa skulle ha översvämmats av de svarta muslimerna från Afrika och idag skulle vara en bastardiserad ras av mulatter. Hennes geni, hennes iver och hennes beslutsamhet står som en ledstjärna för alla medlemmar av den vita rasen, både män och kvinnor, att prisa och försöka efterlikna. Vi har mycket att lära av historien om hennes kamp, både från det hon åstadkom, från det hon misslyckades med och de misstag hon gjorde.

Hennes prestationer är en enorm inspiration för alla medlemmar av den vita rasen och vi kan vara oerhört stolta över denna stora kvinna. Hennes livshistoria bevisar för oss att när vår vita ras tycks ha nått botten, när judarna tycks ha fullständigt förstört varje gnutta anständighet och korrumperat regeringen, landet och allt annat...

Kärlek och hat är två sidor av samma mynt.

institutioner, och när saker och ting verkar desperata och hopplösa, kan viljan, geniet och beslutsamheten hos en enda person, under en livstid, förändra situationen från förtvivlans djupaste avgrunder till en av storslagenhet, stolthet och välstånd. Vi har sett hur Spanien sargades av brottslighet, inre splittring, svält, pest och hotades allvarligt av fiender inom, och även utom, dess gränser. Vi har sett hur korruption hade urholkat landet från landets högsta ämbete, tronen, ner till den lägsta borgaren i byn. Vi har sett hur de svarta morerna från Afrika hade erövrat och lagt under sig den södra halvan av Spanien och hotade inte bara resten av Spanien, utan hela Europa.

Vid 23 års ålder kunde drottning Isabella knappast ha stått inför en mer hjälplös och desperat situation. Icke desto mindre, under de följande 20 åren av sin regeringstid, genom sin okuvliga vilja, sitt mod och sin beslutsamhet, besegrade hon alla dessa onda ting. Hon övervann dem och hon återupprättade Spanien inte bara till dess högsta tidigare storslagenhet, utan förde Spanien till nya höjder som aldrig tidigare uppnåtts. Inte bara nådde Spanien de största höjderna i sin historia under Isabellas regeringstid fram till den tiden, utan fortsatte under nästa århundrade, delvis rensat från judarna, att bli den största makten i Europa, att bygga ett mäktigt imperium i den nya världen och att föra sin konst, litteratur och handel till höjder som aldrig tidigare uppnåtts av något annat land i Europa.

Vi har mycket att lära av hennes misstag också. Hennes största misstag var hennes hängivenhet till den kristna religionen istället för att inse det grundläggande värdet av sitt stora rasmässiga arv. Hon kunde uträtta det hon gjorde, inte på grund av några religiösa riktlinjer, utan på grund av kvaliteten på det blod som flöt i hennes kungliga ådror. På grund av sitt beroende av kristendomen tillät hon det judisk-dominerade påvedömet att gång på gång motarbeta hennes beslutsamhet att vidta de stränga åtgärder som krävdes för att totalt befria sitt land från den judiska pesten. Och i hela denna fråga begick hon det ödesdigra misstaget att betrakta judarna som en religion snarare än den parasitära ras de är. Hon begick det ödesdigra misstaget att tillåta dem att bedrägligt bekänna sig till kristendomen och att försöka omvända dem, istället för att rensa ut och utplåna dem från landet. Hon begick också det sorgliga misstaget att tillåta morerna, när de väl var besegrade, att stanna kvar i Spanien, genom att försöka omvända dem till kristendomen, eller tillåta dem att bli "fredliga" medborgare i sitt land.

Vad hon borde ha gjort var att driva ut varenda en av dem över Medelhavet och tillbaka till Afrika så att de inte då, eller i framtida generationer, skulle förorena Spaniens blod. Hon begick det oförlåtliga misstaget att tillåta tre eller fyra miljoner judar, som

Att distribuera 20 miljoner exemplar av denna bok kommer att rädda den vita rasen — en kostnad mindre än några timmars välfärd för niggrerna.

bedrägligt bekände sig till kristendomen, men i hemlighet förblev judar i hjärtat, att stanna kvar i Spanien. Hon borde ha utrotat det judiska problemet fullständigt genom att göra mot de judar som förblev Conversos på samma sätt som gjordes mot dem som bevisats skyldiga i inkvisitionen, eller genom att driva ut dem ur riket.

Efter att ha samlat kraft och fart för att rensa och sanera landet från dessa förrädiska främmande element, judarna och maurerna, borde hon ha slutfört arbetet helt och hållet. Som det nu var, tillät hon miljontals av dessa semiter, både maurer och judar, att stanna kvar i sitt land och smitta och förorena det spanska rasblodet ytterligare än vad som redan skett. Århundraden av spanjorer har fått betala ett högt pris för detta misstag och idag är Spanien självt befolkat av en bastardiserad ras med en kraftig maurisk och judisk kontaminering som flyter i folkets ådror. Från detta kan landet aldrig återhämta sig.

Trots deras föregivna omvändelse förblev judarna judar, och stannade kvar för att för evigt förråda och konspirera med Spaniens fiender. I samarbete med judarna i England och Frankrike och de andra länderna, strävade de under de närmaste århundradena efter att kväva och hämma Spaniens handel och expansion så mycket som möjligt, och i många fall förrådde de hemligheter till hennes fiender genom det judiska kontaktnätet.

Till hennes fördel måste det dock sägas om Isabella att hon inte gav upphov till dessa förhållanden. Judarna hade kraftigt infekterat Spanien mer än ett dussin århundraden innan hon ens besteg tronen. Muslimerna hade redan invaderat Spanien många århundraden innan hon ens föddes, och ockuperade fortfarande hälften av Spanien vid den tid då hon kröntes till drottning. Utan hennes beslutsamhet och iver skulle de utan tvekan ha orsakat en ytterligare allvarlig degeneration av Spanien och utan tvekan hjälpt araberna och muslimerna att invadera resten av Spanien, och troligtvis hela Europa. Utom allt tvivel satte denna stora drottning tillbaka och fördröjde den judiska och muslimska framryckningen med många århundraden.

Framför allt, och detta bör vi notera noga, bevisade hon för oss alla vad en beslutsam vit person kan göra: genom iver och beslutsamhet, genom organisation och ledarskap, kan den judiska makten brytas. Hon gjorde detta under sin livstid, precis som Adolf Hitler gjorde det under sin livstid. Låt detta vara en enorm inspiration för oss alla. Låt oss göra detsamma i vår egen tid, i vår egen generation.

Kapitel 13

Mormonismen: ett bättre bedrägeri

Medan muhammedanismen är den snabbast växande stora religionen i världen, och även den snabbast växande numeriskt, är den mormonska religionen, eller mer korrekt benämnd Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, procentuellt sett den snabbast växande religionen i Amerika idag. Även om den inte är stor jämfört med de stora religionerna, hävdas det att mormonkyrkan nu har ett medlemskap på över tre miljoner anhängare. Medan det är min åsikt att den mormonska religionen är en bättre religion för det vita folket än kristendomen, är jag icke desto mindre övertygad om att den, liksom kristendomen, är ett enormt bedrägeri och en oadlad bluff.

Det finns dock flera viktiga saker som vi kan lära oss av mormonismen och det är därför vi överväger den tillsammans med de tre andra stora religionerna. Den ger oss ett svar på frågan, nämligen, är det överhuvudtaget möjligt att starta och sprida en ny religion i modern tid? Den mormonska religionen har besvarat detta med ett eftertryckligt ja, eftersom den påbörjades för mindre än ett och ett halvt sekel sedan. Den andra viktiga lärdomen som vi kan dra av denna relativt nya religion är just vad som får en religion att spridas, och vilka tekniker vi kan använda för att sprida och utbreda vår egen nya religion, Creativity.

Den mormonska religionen startades av en infödd amerikan vid namn Joseph Smith, född i Vermont, 1805. Vid tio års ålder flyttade han med sina föräldrar till staden Palmyra, New York. Under sitt femtonde år flyttade de till en närliggande plats kallad Manchester, och det var här som han, enligt vad Joseph Smith själv berättar, började se märkliga syner och fick kontakt med "änglar sända till honom av Gud." Vid arton års ålder hade han mottagit flera till av dessa "syner" och "besök" från det stora bortom. I dessa transer fick han veta att han skulle ges några guldplåtar. Han skulle också få en uppsättning genomskinliga stenglasögon kallade "Urim" och "Thummim" för att hjälpa honom att översätta de märkliga forntida arameiska, hebreiska och egyptiska språken som plåtarna förmodades vara skrivna på.

F.B.I. är den judiska hemliga polisens hårdföra arm.

Ängeln Moroni "uppenbarade" för Joseph Smith att han hade begravt de heliga uppteckningarna år 420 e.Kr. i kullen Cumorah. Det var förmodligen ett sammandrag gjort av Mormon, far till Moroni, från hans förfäders uppteckningar, och därav får vi namnet Mormon.

Enligt Smith satte han sedan igång med att "översätta" dessa plåtar genom att diktera dem bakom en skärm för några av sina medarbetare.

Allt detta kan verka ytterst märkligt, och det är det sannerligen. Det påminner mig om den påstådda historien som tillskrivs general Grant när en främling närmade sig honom, skakade hans hand och sade: "Markisen av Queensbury, förmodar jag?" Varpå Grant lär ha svarat: "Vem som helst som skulle tro det, vore dum nog att tro vad som helst."

I vilket fall som helst publicerades Mormons bok, som denna nya bibel för mormonernas tro kallades, översatt till engelska år 1830, samma år som Joseph Smith organiserade Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Originalplåtarna togs sedan återigen om hand av ängeln Moroni och fördes bort så att ingen någonsin såg dem igen. Mycket lägligt.

Smith och hans anhängare hävdar att Smith år 1829 prästvigdes av Johannes döparen och gjordes till apostel. Den 6 april 1830 etablerades Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i Fayette, New York, med Joseph Smith som dess förste profet. Medlemmar prästvigdes för att gå ut och predika, och den nya tron spreds snabbt. Ett tempel byggdes i Kirkland, Ohio; Missouri blev ett centrum; Nauvoo, Illinois var högkvarter för en annan grupp. De mötte folkligt ogillande och förföljelse på många håll, till stor del för att månggifte var tillåtet. Fortsatt förföljelse drev dem allt längre västerut. Slutligen lönnmördades Smith i ett fängelse i Carthage, Illinois den 27 juni 1844, och presidentskapet övergick till en aggressiv efterföljare vid namn Brigham Young.

För att undvika ytterligare förföljelse gick mormonerna med på att lämna Illinois, men genom något rättshaveri, efter att en del av Nauvoo-bosättningen redan hade börjat flytta, blev de kvarvarande attackerade och förintade. Under sin 240 mil långa vandring till Stora Saltsjöns bäcken förlorade mormonerna ytterligare tusen av sina anhängare.

Här, vid Saltsjön, bodde de under en tid i fred och upprättade det stora templet i Salt Lake City. Härifrån och framåt spreds mormonreligionen över hela världen.

Vad säger då mormonreligionen egentligen? Mormons bok är ytterst ointressant läsning, faktum är att den är så tråkig och långrandig att den är

nästan omöjligt, åtminstone för mig, att läsa igenom alltihop. Jag finner sannerligen väldigt lite i det som är inspirerande.

Trots att det antas vara en 1800-talsöversättning av något som mormonerna hävdar skrevs av flera personer under en period av ungefär tusen år (från 600 f.Kr. till cirka 400 e.Kr.), är språket strikt i 1400-talets elisabetanska stil. Eftersom egyptierna, hebréerna och araméerna inte talade 1400-tals elisabetansk engelska, och eftersom 1800-talets amerikaner inte heller talade på det sättet, undrar man varför Smith fann att en sådan ordalydelse, med bibliska "yeas" och "nays" samt "thees" och "thous", var en direktöversättning av något som var några tusen år gammalt. Utan tvekan kände Smith att han genom att efterlikna det bibliska språket (King James-versionen) skulle kunna ge det en mer mystisk och religiös aura, och därigenom bidra till att göra hans nyligen hopkokade skrifter mer trovärdiga och acceptabla. Mormons bok följer vidare formatet i den kristna och judiska Bibeln. Berättelsen den förtäljer är dock helt och hållet annorlunda.

Mormons bok ger påstått en redogörelse för en grupp människor av Manasses stam som lämnade staden Jerusalem år 600 f.Kr., och som cirka åtta eller tio år senare seglade med ett skepp över Indiska oceanen och Stilla havet till den västra hemisfären. Den fortsätter sedan i en ytterst tråkig och långrandig skildring av prövningar och vedermödor, framgångar och misslyckanden, för dessa människors ättlingar, tills slutligen återstoden av dem utrotas av sina fiender år 421 e.Kr. på en kulle i vad som nu är delstaten New York, där Joseph Smith hävdade att han fann deras upptecknings cirka 1400 år senare.

I denna märkliga historia berättas det också om hur dessa människor år 122 f.Kr. upptäckte begravda upptecknings, även de på metallplåtar, som berättade historien om en tidigare migration av en annan grupp människor av Adams släkte från Asien till den västra hemisfären år 2000 f.Kr. Dessa människor ska ha varit bosatta i denna del av världen tills deras ättlingar utplånades i ett inbördeskrig år 590 f.Kr.

Så här har vi en långrandig historia om två olika grupper av människor som uppenbarligen antogs vara ättlingar till Adam och som migrerade till den västra världen i forntiden, där en grupp levde här från 2000 f.Kr. till 590 f.Kr. och den andra gruppen från 590 f.Kr. till 421 e.Kr. Just varför det var nödvändigt att drömma ihop en så lång och dyster historia om dessa människor för att grunda en ny religion, är svårt att förstå. Även om berättelsen är helt annorlunda, och persongalleriet också är helt annorlunda än det i Gamla testamentet,

finner vi mormonkyrkan deklarera i punkt åtta i sina "Tretton trosartiklar" enligt följande: "Vi tror att Bibeln är Guds ord i den mån den är rätt översatt; vi tror också att Mormons bok är Guds ord."

Detta är som att säga att jag tror på Bibeln i den mån den är korrekt och jag tror också på evolutionsteorin som är mer korrekt. De två böckerna, den judisk-kristna Bibeln och Mormons bok, är helt motstridiga och olika. För vem som helst att säga att de tror på båda är att tala med kluven tunga.

Utan att gå in på ytterligare detaljer om Mormons bok, är det min välövervägda åsikt att berättelserna som skrivs däri är irrfärder av ett något överstimulerat och obalanserat sinne, och gör väldigt lite för att kasta ljus över, eller avslöja information om, någonting. Det faktum att Joseph Smith ger en undertecknad förklaring av ett testamente av tre vittnen och sedan ytterligare fick fler vittnen att skriva under och säga att de också såg dessa plåtar av guld med gravyrer på, låter enligt min mening inte särskilt övertygande. Det påminner mig om historien vi har i ett annat kapitel i denna bok som berättar om mannen som försökte prångla ut checken på 10 000 dollar och om och om igen hävdade att den var äkta, att den var giltig, och att han hade så många vittnen som backade upp honom. Icke desto mindre kom allt ur samma uppsättning påståenden och är inte mer äkta än resten av det.

Hur det än må vara med det, så startade denna grupp av nitiska fanatiker en ny religion, och på många sätt var den åtminstone bättre än kristendomen. Medan mormonismen också på något sätt delvis polariseras kring Jesus Kristus, och Moses, och judarna, har den märkligt nog också en urvattnad version av Bergspredikan. Allt jag därför kan säga om den är att den är ett "bättre bedrägeri", men inte mycket bättre.

Icke desto mindre förefaller det mig som om den genomsnittliga mormonen idag förmodligen är mer flitig, mer laglydig och mer ansvarsfull än den genomsnittliga amerikanen. Väldigt få av dem lever på socialbidrag och de lyckas ganska väl ta hand om sina egna. Framför allt tillmötesgår de inte niggrerna, som de flesta kristna samfund gör. Inte heller främjar de integration med niggrerna. Detta länder mormonfolket till heder och även deras religion, oavsett dess fiktiva grund.

Det som är av särskilt intresse för oss när det gäller mormonreligionen är dock det faktum att det är den snabbast växande religionen. Det är orsaken till denna expansion som vi särskilt vill notera.

Orsaken är inte svår att hitta. Det är samma orsak som förklarar den snabba expansionen av Jehovas vittnen, en annan märklig sekt.

Både Jehovas vittnen och mormonerna växer snabbt eftersom de bedriver ett aggressivt program för försäljning, marknadsföring och propaganda. Medan Jehovas vittnen vanligtvis verkar vara ganska ursäktande och något försagda i sitt tillvägagångssätt när de dyker upp vid dörren och räcker över ett exemplar av sin "Vakttornet", framstår mormonerna i kontrast vid samma dörr som sprudlande av självförtroende och entusiasm.

Vanligtvis skickar mormonerna ut två unga män som ett team i sina rekryterings- och proselytiseringskampanjer. De dyker upp vid din dörr prydligt klädda, leende, artiga och entusiastiska och frågar om de kan få några minuter av din tid för att ge dig mycket viktig information om sin religion. Eftersom de har ett attraktivt utseende, är vänliga och entusiastiska, blir de oftast inbjudna. Detta är naturligtvis ett mycket, mycket viktigt steg i programmet. Väl inne kan de sedan ta upp inte bara några minuter, utan de närmaste timmarna av din tid om du är så lagd, och verkligen ge dig ett fullständigt försäljningsprogram för sin produkt: den mormonska religionen.

Eftersom den kristna religionen egentligen är en produkt av det ultimata utnyttjandet av propaganda när den är som bäst, genom användning av ord och psykologi som omvänder människor till att acceptera fiktiva och illusoriska idéer, bör vi aldrig glömma hur viktig den aggressiva främjandet av propaganda är för att vinna över människor till ens eget sätt att tänka.

Propaganda i sig, liksom regeringen eller vädret, är varken god eller ond. Det beror på vilken typ av propaganda du utsätts för. Propaganda kan vara oerhört upplysande, informativ och konstruktiv; eller så kan propaganda vara oerhört destruktiv och självmordsbringande i sin effekt. Icke desto mindre är propagandateknikerna alltid desamma, oavsett om dess inriktning är för goda eller onda syften. Det man bör komma ihåg är att propaganda är ett oerhört kraftfullt instrument för att påverka människor.

Eftersom vi tidigare har sagt att religion är nödvändig för ett folks överlevnad, och att det är särskilt oerhört viktigt för frälsningen av dagens vita människor, och eftersom vi nu är i processen att sprida och utbreda vår egen konstruktiva religion för just det ändamålet, bör vi noga notera de lärdomar vi kan dra av den mormonska religionens framgång. Dessa lärdomar är följande:

1. Det är helt klart möjligt att grunda och sprida en ny religion bland dagens vita människor och vi bör bli oerhört uppmuntrade av detta. Faktum är att folket desperat

söker en ny trosbekännelse som de kan tro på, särskilt den yngre generationen.

2. Nyckeln till framgångsrik spridning och utbredning av en sådan ny religion är genom muntlig tradition, genom tal, genom propaganda och genom att använda de rätta teknikerna för försäljning.

Detta sistnämnda är ett helt ämne i sig självt och jag kommer att utveckla detta ytterligare i ett annat kapitel. Låt oss komma ihåg vad Adolf Hitler sa angående propaganda: "Propaganda kan få himlen att se ut som helvetet, och helvetet att se ut som himlen." Låt oss aldrig glömma att det inte finns något så kraftfullt som en idé vars tid har kommit, och dessutom, att en sådan idé endast blir kraftfull om den skickligt och aggressivt främjas genom de bästa och mest produktiva propagandateknikerna.

Tiden för en ny trosbekännelse — en ny idé — för den vita människan är nu här. Den trosbekännelsen är Kreativitet (Creativity).

Kapitel 14

Kristendom och kommunism: Judiska tvillingar

Om man lyssnar på vad "Kosher-konservativa" säger, pågår idag en hård, intensiv kamp mellan kommunismens onda krafter och kristendomens heliga krafter. Vi leds till att tro att det är en total kamp mellan gott och ont. Vi får höra att dessa två krafter är själva essensen av två motpoler — i fullständig och diametral konflikt.

Det är en skenstrid. Faktum är att de båda är degenererade produkter av det kollektiva judiska sinnet, utformade för att göra en och samma sak — att förinta den vita rasen.

Om vi tar en närmare titt på dessa två onda krafter som har ansatt och plågat den vita rasens sinnen under alla dessa år, finner vi att de inte alls befinner sig på motsatta sidor. Vi finner att de båda står på den internationella judenhetens sida och utför det arbete de var utformade för att göra, nämligen: att förvirra och förbrylla den vita mannens intelligens så att han själv hjälper juden att förinta den vita rasen.

Vid en jämförelse av de två finner vi att de är slående lika, och inte motsatser. Faktum är att det finns så många likheter i de två programmen och i filosofin bakom dessa två läror att man lätt kan spåra samma författares hand. Den författaren är det internationella judiska nätverket. De och de ensamma skrev både kristendomens lära och kommunismens lära.

Både kommunismen och kristendomen predikar mot materialism. Kommunismen betecknar de produktiva och kreativa krafterna i vårt samhälle, som vi till så stor del har den produktiva vita civilisationens fördelar att tacka för, som "borgerliga". Den går sedan till angrepp med oöverträffad vrede mot de borgerliga och säger till oss om och om igen att de måste förintas. Istället för att ge erkännande där erkännande bör ges, förtalar och smutskastar den dessa konstruktiva och produktiva element, nämligen de borgerliga eller kapitalisterna, som det ultimata onda.

Dagens television är en judisk idiotlåda.

Kristendomen säger oss i princip samma sak. Den säger oss att det kommer att vara svårare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik man att komma till himlen. Den säger oss att vi bör "sälja allt vad du äger och ge åt de fattiga", ett lömskt råd som, om det följdes, skulle göra oss alla till en flock kringströvande luffare och tiggare. Det skulle med all säkerhet orsaka vårt samhälles sammanbrott. Kristendomen säger oss vidare "samla er inte skatter på jorden, utan samla er skatter i himlen."

Genomgående är innebörden tydlig. Ackumulera inte åt dig själv något av det goda i livet. Om du, genom hårt arbete, redan har lyckats ackumulera viss rikedom, gör dig av med den, ge bort den, ge den till de fattiga, framför allt, ge den till kyrkan, de tar emot den med förtjusning. Slutresultatet av detta fantastiskt dåliga råd är naturligtvis att det lättare hamnar i händerna på judarna, som inte ansluter sig till sådan dårskap. De hoppas kunna göra narr av oss, väl medvetna om det gamla ordspråket "En dåre och hans pengar skiljs snart åt", vilket är ack så sant.

Den andra sidan av myntet är att ledarna för både kristendomen och kommunismen själva är fantastiskt materialistiska. När vi betraktar den katolska kyrkan genom tiderna, finner vi att medan de pressade ut den sista skärven från den fattiga änkan, samlade kyrkan själv på sig och hamstrade guld, silver och ädla stenar i otroliga mängder. Inte nog med att den tog in och samlade allt guld, silver och alla ädelstenar den kunde, utan den förvärvade enorma mängder fastigheter, och den katolska kyrkan idag är utan tvekan den mest fantastiskt förmögna institutionen på jordens yta. Även under den mörka medeltiden när fattigdomen var utbredd, mestadels på grund av kristendomen själv, finner vi dessa enorma och sagolikt rika katedraler, byggda mitt i fattigdomen, med guldbeklädda altare och apsider och valv och pelare och väggar. Kyrkans ledarskap lät bygga enorma och storslagna basilikor, katedraler, kloster, baptisterier, mausoleer, konvent och kyrkor. Praktiskt taget alla dessa var så påkostade och så enorma i jämförelse med den tidens magra omgivningar, att de flamboyant stack ut som den främsta förvaringsplatsen för all materiell rikedom — guld, silver och arkitektonisk prakt — för både sin era och sitt geografiska läge.

Kyrkan har aldrig besvärat sig med att förklara varför det var så nödvändigt att visa upp en sådan överdådig rikedom för de tillbedjande troende, som gång på gång fick höra att det var ondskefullt att "samla skatter". Än idag byggs kyrkor för att vara flamboyanta, pråliga och bisarra. Pengar verkar inte vara något hinder.

Vatikanen, detta citadell för "andligt" ledarskap, som också predikar "samla er inte skatter på jorden", praktiserar inte vad den...

Anledningen till att tidigare kritiker av kristendomen har misslyckats med att rasera den är eftersom de inte erbjöd någon positiv religion att ta dess plats.

predikar. Tvärtom, vad den utövar är i sanning höjden av hyckleri och motsatsen till andlighet. Den satsar allt på att samla skatter på jorden. Den har samlat på sig en portfölj på 5,6 miljarder dollar enbart i aktier, för att inte tala om alla dess fastigheter, konstskatter och andra värdeföremål. Den åtnjuter en årlig inkomst på 1,5 miljarder dollar, varav mycket utan tvekan samlats in från "änkans sista skärv", liksom dess enorma innehav.

Det religiösa etablissemanget i USA som helhet värderas till 102 miljarder dollar. År 1969, av de 17,6 miljarder dollar som privatpersoner i USA bidrog med till välgörenhet (vilket mestadels gynnade negrerna), var 45 procent, eller 7,9 miljarder dollar, öronmärkta för religiösa ändamål. Ganska materialistiskt för en religion som "skyr" jordiska skatter och predikar "mitt rike är inte av denna världen."

Likaså har de kommunistiska ledarna i Ryssland, av vilka praktiskt taget alla är judar, samlat på sig alla landsbygdens rikedomar. Medan den kommunistiske slavarbetsmön sliter tolv timmar om dagen och sedan kommer hem till en sjaskig, smutsig, skitig, trång liten lägenhet som delas med andra familjer, har hans judiska chefer överdådiga palats utspridda över hela landsbygden. De kör de bästa bilarna, med chaufför förstås, och äter den bästa maten. Inte nog med det, de har de bästa planen till sitt förfogande för att flyga vart de än finner lämpligt för att styra sina slavare. Dessa judiska kommunistledare har vanligtvis också till sitt förfogande importerade kläder och skräddare och en galax av tjänare. När de behöver vila från att styra sitt slavimperium har de privata villor vid Svarta havet eller andra utvalda semesterorter till sitt förfogande. Och så går det till i det proletära arbetarparadiset.

Låt oss gå vidare till nästa likhet. Både kommunismen och kristendomen gör omfattande bruk av terrorvapen, både psykologiska och verkliga. Utan tvekan är det mest makabra och ondskefulla koncept som någonsin uttänkts av judenhetens depraverade och kollektiva sinne konceptet om helvetet. Kan du tänka dig något mer hemskt än att placera miljontals människor i fångenskap i en överhettad tortyrkammare och sedan bränna dem i evigheters evighet utan ens den mildrande barmhärtigheten att låta dem dö? Med detta stycke "Goda nyheter" och "Glada budskap" satte kristendomen igång att erövra sina vidskepliga och oförnuftiga offers sinnen. Det faktum att en sådan tortyrkammare inte existerade förtog inte alls det faktum att det var ett verkligt hot för dem som ficks att tro att det var verkligt. För ett barn, till exempel, om du säger till honom att Busemannen ska ta honom, och han oskyldigt tror dig, då är hotet precis lika verkligt som om en Buseman faktiskt existerade. Och så är det med helvetet. För dem som har

Du kan ta negern ur djungeln, men du kan inte ta djungeln ur negern.

blivit övertygad om att det existerar, är detta fruktansvärda hot precis lika verkligt som om det faktiskt existerade.

Kristendomen stannade dock inte vid att enbart använda psykologisk terror. De som avvek från den officiella kyrkolinjen förklarades som kättare och brändes omedelbart på bål. Idén att använda eld i en eller annan form som ett medel för att tortyren av sina motståndare verkar ha besatt dessa "kärleksfulla" kristnas sinnen. Enligt van Braghts berömda *Martyr's Mirror* blev omkring 33 000 kristna dödade av andra så kallade kristna genom bränning på bål, en makaber typ av hämnd. Bara bland mina förfäder (som var av mennonitisk tro) brändes omkring 2 000 martyrer på bål av dessa ständigt kärleksfulla kristna.

Ett utmärkande drag för denna verksamhet med bränning på bål var att det alltid var vita människor som brändes. Aldrig har jag hört talas om att en nigger bränts på bål för sin kätterska tro. Inte heller har jag någonsin hört talas om att en jude bränts på bål för att inte ha trott exakt enligt judendomens specificerade linjer, trots att de inte trodde på Kristus överhuvudtaget.

Bränning på bål var inte det enda medlet för tortyr och död som användes av dessa kärleksutdelande kristna som var så ivriga att sprida sitt kärleksbudskap. Under inkvisitionen, och vid andra tillfällen, användes alla de bestialiska förfiningar av tortyr som det fördärvade mänskliga sinnet kunde uttänka för att pressa fram bekännelser och piska de otrogna eller kättarna till lydnad. Tumskruven, vattendoppet, järnkorsetten, att bli rådbråkad och styckad, att få ögonen utstuckna med heta järn, och sträckbänken (att långsamt slita lemmarna från kroppen genom sträckning) var bara några av de anordningar som användes av dessa ständigt kärleksfulla kristna för att sprida sitt kärleksevangelium. När kommunisterna dök upp och använde fysisk tortyr som ett av sina erövringsinstrument, hade de väldigt lite kvar att uppfinna utöver vad de kristna redan hade utnyttjat före dem. Och detta är som man kan förvänta sig, eftersom det var judisk djävulskhet som utformade tortyrmedlen för båda.

Kyrkan tvekade inte heller att använda storskalig krigföring för att slå ner hela nationer som inte underkastade sig deras religiösa diktat. Faktum är att under 1500-, 1600- och 1700-talet var de främsta orsakerna till krig religiösa meningsskiljaktigheter där en religiös grupp försökte tvinga sin tro på sina motståndare genom storskalig krigföring och slakt.

Den kommunistiska meritlistan när det gäller användning av storskalig terror, både psykologisk och fysisk, är så färsk, så utbredd och så välkänd att vi knappast behöver gå igenom den här. Enbart i Ryssland använde den judiska kommunistregimen terror i en skala som tidigare varit okänd i historiens annaler. För att utrota det bästa av den vita rasen i Ryssland,

nämligen vitryssarna, slaktade judarna omkring 20 000 000. Den terror, de dråp, de mord som pågår i Ryssland idag övergår den genomsnittlige vite mannens föreställningsförmåga. I vilket fall som helst använder, och har både kommunismen och kristendomen använt, terror i stor omfattning, både psykisk och fysisk, för att underkuva sina offer. Medan de kristna utmärkte sig i psykisk terror, utmärker sig kommunisterna i fysisk terror. Men i båda fallen var judarna experter på att använda den typ av terror som bäst tjänade deras syften.

Både kommunismen och kristendomen har en bok som förmodligen fastställer rörelsens trosbekännelse. Kristendomen har den judiska bibeln som skrevs av judar, mestadels om judar, i syfte att förena den judiska rasen och för att förinta den vita rasen. Kommunismens bibel är Karl Marx *Das Kapital* och *Det kommunistiska manifestet*, skrivna av Karl Marx tillsammans med Friedrich Engels, vilka båda var judar. Båda dessa judiska läror, kommunismen och kristendomen, är högst destruktiva och river, när de följs, ner samhällsväven i det samhälle som har fallit offer för dem.

Kristendomen lär ut människans ondska, att hon är en oduglig, ovärdig syndare, att hon är född i synd och att alla hennes instinkter är onda. Kommunismen predikar att det produktiva, kreativa elementet i vårt samhälle, nämligen "bourgeoisin" som de kallar dem, är rutten och ond och måste förintas. Det kan med säkerhet sägas att varje sunt, friskt samhälle som antingen vände sig till fullständig kristendom och praktiserade alla dess principer, eller varje samhälle som praktiserade ren kommunism, snart skulle förgöra sig självt.

Återigen vill vi kraftfullt påpeka att i motsats till vad dessa "Kosher-konservativa" alltid säger oss, är kommunismen ingalunda detsamma som socialism eller kollektivism. De senare är grundläggande konstruktiva element i varje friskt samhälle, men kommunismen är ett oförställt judiskt slavarbetsläger. Eftersom jag har gått in på detta ämne i avsevärd detalj i ett annat kapitel, kommer vi inte att ta mer utrymme för att granska denna idé här.

Både kommunismen och kristendomen predikar människans likvärdighet. Kristendomen predikar att vi alla är lika inför Herren, medan kommunisterna predikar att vi alla måste bli lika i det kommunistiska samhället. De senare hävdar att den enda anledningen till att vi inte är lika helt beror på miljön, och denna lilla nyck hos Naturen tänker de korrigera. När de är klara med att bearbeta oss alla i en likvärdig miljö, försäkrar de oss att de kommer att ha jämnat ut oss alla till en nivå där vi alla är lika. Detta kommer bara att vara alltför sant, för den vita rasen kommer att jämnas ut till en nivå där de alla är lika med en hord av eländiga slavar, medan varje jude, å andra sidan, kommer att vara en kung.

Det är vårt främsta mål att återföra den vite mannen till hans naturliga roll på denna jord.

Inte bara predikar både kommunismen och kristendomen individens jämlikhet, utan de predikar också rasernas jämlikhet, ännu en ondskefull lögn kastad i ansiktet på Naturen.

Båda troslärorna har ett mycket knepigt dogma som är ganska oklart och förvirrande, för att inte säga motsägelsefullt i sig självt. De har därför båda upprättat en hierarki som tolkar vad dagens korrekta dogma är, och alla måste rätta sig efter ledet eller lida konsekvenserna av en djupt rotad maktstruktur.

Kristendomen och kommunismen har båda haft sina schismer. I kristendomens fall kallades de anhängare som skilde sig åt för kättare, och i kommunismens fall kallas de som avviker från den officiella linjen för deviationister. I kristendomens fall var den stora schismen naturligtvis under reformationen när det protestantiska segmentet utvecklades och bröt sig loss från den katolska kyrkan. Den fortsatte sedan att delas och splittras i tusen olika riktningar därifrån och framåt, allt till skada och förintelse för den vita rasen. Den första stora splittringen var naturligtvis när det bysantinska riket skildes från den romerska eller västra halvan.

Bland kommunisterna fanns det ett antal schismer såsom mensjevikerna och bolsjevikerna, och ett antal andra schismer, innan kommunisterna ens kom till makten. Efter att de väl kommit till makten fanns stalinistiska kommunister och trotskistiska kommunister, där de senare blev kraftfullt förföljda och utrensade ur leden. Nu har vi förmodligen Mao-flygeln av kommunistpartiet och under en tid hade vi Tito-deviationisterna, och så vidare. I vilket fall som helst är huvudidén i kristendomen och kommunismen densamma: Ovanpå ett förvirrande och omöjligt dogma sitter en stram, kraftfull hierarki som dikterar och tolkar vad dess anhängares linje måste vara, och terror, död och repressalier är konsekvenserna för dem som vågar tänka själva.

Det är inte alls förvånande att ärkefienden till båda dessa judiska trosläror är Adolph Hitler, eftersom han vågade träda fram med en hälsosam, naturlig samhällsstruktur som förkroppsligade de principer som var i harmoni med naturlagarna, och med de hälsosamma instinkterna för den vita rasens bevarande. Vi finner därför den judiska pressen, den kommunistiska pressen och kristendomen, alla i kör, fördöma Adolph Hitler och berätta för oss vilken förfärlig, förfärlig man han var. Alla vidmakthåller och upprepar om och om igen samma judiska lögner om Hitler som judarna själva har drömt ihop och levererat till sina fjäskande hantlangare.

Likheterna mellan dessa trosläror fortsätter och fortsätter. Båda predikar förstörelsen av det nuvarande samhället. De siktar särskilt in sig på den

---

Den kristna "andra världen" är lika overklig som en LSD-tripp.

förstörelse och nedgradering av de mer kreativa och produktiva elementen i samhället som helhet. Båda fördömer och förtalar de bättre elementen i det etablerade samhället och gläds åt mänskliga misslyckanden och svagheter, och gör därmed anspråk på att bevisa riktigheten i sin kommunistisk-kristna teori.

Judarna, som är upphovsmännen till kommunismen, ser framför sig att Förenta nationernas högkvarter slutligen ska vila i Israel och i synnerhet i Jerusalem. Kristendomen fortsätter också ständigt att tala om Sion, det Nya Jerusalem, och ser på Jerusalem som det heliga landet, dess ursprung och andliga högkvarter.

Båda dessa judiska trosläror följer konsekvent en politik som är katastrofal för den vita rasens välfärd. Jag har redan gått in i avsevärd detalj på kristendomens katastrofala effekter på den stora vita romerska civilisationen. Jag har också tidigare påpekat att judarna i det kommunistiska Ryssland utrotade 20 000 000 av de bästa vita ryssarna. Men programmen och politiken för båda dessa trosläror sträcker sig mycket längre än dessa två stora historiska katastrofer, och att påpeka hur katastrofala effekterna av både kristendom och kommunism har varit på den vita rasens öden skulle kräva en hel volym i sig. Jag tror att vi har spritt ut en sådan mängd exempel genom hela denna bok att det knappast är nödvändigt att återigen upprepa dem här.

En annan likhet som visar sig i båda dessa judiska trosläror är att båda har en obotlig förmåga att frambringa ett överflöd av ordflöden som är extremt vaga och höljda i förvirring. Inte nog med att ordflödet är rikligt, det saknar också otroligt nog substans. Detta är ett gammalt judiskt knep för att förvirra och vilseleda sina motståndares sinnen, där de senare luras att tro att hela denna enorma samling ord måste ha någon högre mening bortom deras fattningsförmåga.

För att ytterligare förstöra och slå tillbaka oppositionen har båda troslärorna utvecklat konsten att slunga ondskefulla triggerord och hatord mot sina motståndare till en hög nivå. De kristna utvecklade sådana hat-triggerord som ateist, hedning, kättare, avfälling, hädelse, panteist, syndare och antikrist. Kommunisterna har utvecklat ett helt stall av liknande triggerord, och några av dessa är fascist, nazist, rasist, bigott, fördomsfull och antisemitisk. Utan att någon egentligen stannar upp för att analysera vad vart och ett av dessa ord betyder och varför de bör betraktas som dåliga, har dessa ord utvecklats till en hög nivå av underförstådd ondska så att man genom att bara använda dessa glåpord inte behöver debattera frågorna, utan skoningslöst kan slå ner sina motståndare utan att tillgripa någon som helst debatt eller resonemang.

Judarna uppfann den mest avskyvärda idé som någonsin framavlats ur ett fördärvat sinne — helvetet.

Om likheterna mellan kristendomen och kommunismen verkar ganska slående, finns det en mycket god anledning till deras parallella ideologi. Den anledningen är naturligtvis att de båda kokades ihop av den judiska maktstrukturen för det gemensamma målet att förinta den vita rasen. Tyvärr har båda deras ideologier fram till denna punkt varit förödande effektiva. Det är delvis syftet med denna bok och Church of the Creator att konfrontera denna förödande attack mot den vita rasens sinne och exponera dessa tvillingliknande judiska ideologier för vad de är.

Vidare är jag fast övertygad, och det är min välövervägda slutsats, att judarna aldrig skulle ha kunnat påtvinga en lidande mänsklighet den moderna kommunismen om de inte först hade mjukat upp, rubbat och förvirrat den vita rasens intellekt med kristendomens bedrägliga snaror. Det är därför Creativitiys ytterligare mål att hjälpa till att reda ut den vita rasens förvirrade tänkande till den punkt där de sedan kan, och kommer att, utplåna båda dessa tvillingliknande judiska plågor från denna planets yta.

Vänd nederlag till seger.

Kapitel 15

Creativity vs. Kristendomen

Vid en analytisk jämförelse mellan den nya, dynamiska, militanta och levande nya Creativity-religionen och den sjuka och sjukliga kristna religionen, finner vi att de två religionernas filosofier står i direkt opposition till varandra. Vi Creators är oerhört stolta över den skillnaden. Vi är stolta över att vara kristendomens fiender. Vi är övertygade om att vår dynamiska nya religion kommer att förfölja och avslöja kristendomen för vad den är — en judisk konspiration — tills allt judiskt inflytande, kristendom och kommunism är utplånat från jordens yta.

En omedelbar skillnad mellan Creativity och kristendomen som blir uppenbar är att medan Creativity är livsorienterad, är kristendomen, från början till slut, dödsorienterad.

Hela målet och syftet med vår religion, Creativity och Church of the Creator, är att främja den vita rasens intressen, den finaste skapelsen i naturens universum. Vårt syfte är att hjälpa till att främja, bevara, sprida, föra fram och expandera den vita rasen och slutligen skapa en vit värld av lag och ordning, av skönhet och kultur.

Vi tror på att leva det goda livet, vi tror på kreativitet, produktivitet och framsteg. Vi tror att livet ska avnjutas, att varje medlem ska utnyttja de underbara talanger som den vita rasen har begåvats med. Vi tror på att njuta av naturens skönhet och underverk. Vi tror på att arbeta produktivt, på att äta väl, på att leva väl och på att tjäna vårt eget folks intressen väl.

Kristendomen är, som vi har sagt, dödsorienterad. Hela dess filosofi är ägnad åt den sjukliga jakten på döden. Kristus ska ha sagt: "Mitt rike är inte av denna världen." Kristendomen är endast intresserad av livet efter detta, utan att erbjuda ett spår av bevis för att en sådan värld existerar. På två tusen år har den inte grävt fram det minsta bevis för att den undre värld som den gör så stort väsen av ens existerar. Samtidigt som den förföljer denna sjukliga besatthet av den period efter att man är död, går den ondskefullt till väga för att förstöra den enda period som har någon betydelse för någon — nämligen din tid att leva, din tid att njuta.

Det är vårt mål att krympa de färgade raserna, att expandera den vita rasen.

det liv Naturen gav dig att leva på denna jord. Återigen, den enda tid som har någon betydelse för någon är den under vilken de lever, och den enda plats som människor någonsin har varit kända för att leva på är denna jord. Jag upprepar igen, det finns inte ett spår av bevis för motsatsen.

Icke desto mindre fortsätter kristendomen att hamra på livets meningslöshet, på det meningslösa i allt, på livets värdelöshet, och försöker desperat övertyga dig om att du skulle ha det mycket bättre som död. Genom att göra det försöker den beröva dig den underbara gåva Naturen har gett dig, nämligen livet självt. Kristendomen lär att vi inte ska "samla oss skatter på jorden" utan "samla oss skatter i himlen", vilket i essens betyder att du bör ägna ditt liv åt den period då du är död, en ytterst idiotisk och meningslös strävan, om det någonsin funnits någon. Creativity motsätter sig och fördömer denna typ av självmordsfilosofi, och anser att Naturen gav oss livets underbara gåva för att leva det till fullo, och genom att göra det föreviga vårt eget slag och föra vår egen ras till allt högre nivåer.

Detta är den typ av filosofi vi tror på. Vi är i fullständig harmoni med Naturens lagar och med Naturen själv. Vi är i fullständig oenighet med den kristna inställningen att Naturen gjorde ett bedrövligt dåligt jobb med att skapa den vita rasen och att varje naturlig instinkt hos oss är dålig. Vi är i fullständig oenighet och konflikt med kristendomen när de säger att vi måste omforma dessa grundläggande medfödda instinkter och enligt den kristna myten bli "födda på nytt" på ett ytterst onaturligt och perverst sätt. Vi Creators tror på att arbeta i harmoni med Naturens lagar. Å andra sidan är kristendomen i fullständig konflikt med Naturen. Dess själva filosofi motsäger vårt grundläggande sunda förnuft, den motsäger historiens lärdomar och Naturens lagar själva.

Det faktum att kristendomen är i konflikt med universums lagar och med Naturen själv, är inte alltför svårt att förstå när vi inser att det var judarna som uppfann och kokade ihop kristendomen. Efter att ha hittat på hela denna falska ideologi är det inte heller konstigt att de gör, och fortsätter att upprepa, det orimliga påståendet att de är Guds utvalda folk. Enligt dessa föraktliga judar hävdar de i 5 Mos. 7:6 (och detta är förmodligen Herren som talar): "ty du är ett heligt folk åt Herren, din Gud; Herren, din Gud, har utvalt dig till att vara hans egendomsfolk framför alla andra folk på jordens yta."

Att någon Gud skulle kunna välja ett sådant förrädiskt och föraktligt, trolöst gäng skurkar som det utvalda folket skulle knappast kunna tros av någon. Det är tveksamt om särskilt många judar själva tror på denna monstruösa bluff.

Civilisationen är uppenbarligen den vita rasens skapelse och egendom.

Vi, inom Church of the Creator, förkastar helt denna upprörande lögn. Vi tror fast på att den vita rasen är naturens främsta hantverk och att vi av naturen begåvats med de mest underbara egenskaper som naturen har skänkt någon av sina varelser. Vi tror inte bara detta för att vi vill tro det, utan vi tror det för att bevisen är överväldigande för att den vita rasen har givits naturens högsta gåvor i intelligens, kreativitet och produktivitet. På grund av dessa och många andra enastående egenskaper har den vita rasen frambringat de finaste sociala strukturerna, de största kulturerna och den högsta civilisationen genom mänskligheten historia. Det är därför inte önsketänkande från vår sida att säga att den vita rasen är skapelsens höjdpunkt, utan det påvisas med all önskvärd tydlighet av en mängd obestridliga bevis.

För att sammanfatta: Kristendomen är judiskt orienterad och tror på att judarna är det utvalda folket. I motsats härtill: Creativity anser att den vita rasen är herrerase eftersom överväldigande bevis styrker detta påstående.

Vidare tror vi Creatorer på uppförädling, det vill säga att föra den vita rasen till allt högre och finare nivåer av prestation, skönhet och kultur. Faktum är att detta är själva hjärtat i vår religion. Kristendomen å andra sidan tror på nedförädling, det vill säga att blanda ut den mänskliga arten och förstöra de bättre typerna. Kristendomen tror inte bara på att förstöra de bättre typerna av individer, utan även de bättre typerna av raser. Den fortsätter ständigt att fördöma dem som har åstadkommit något — ”det är lättare för en kamel att komma igenom ett nålsöga än för en rik man att komma in i Guds rike.” Den fortsätter att främja och välsigna de sämsta elementen i en befolkning: ”saliga äro de saktmodiga”, ”saliga äro de som äro fattiga i anden.” Creativity förkastar denna filosofi.

Vi Creatorer tror på det som naturens lagar så tydligt pekar på, att de starka och mer perfekta av arten bör överleva och fortplanta fler av sitt eget slag, medan de missanpassade, de lytta och idioterna inte bör föröka sig, utan bör falla vid vägkanten. Utan tvekan kommer kristna principer i det långa loppet att producera en bastardiserad ras av missanpassade, idioter och parasiter. I själva verket kommer det att producera en massa av mänskligt avskräde. Vi förkastar aggressivt deras typ av filosofi och deras typ av program. Vi är helt i harmoni med naturens lagar som tydligt talar om gång på gång att naturen önskar de bäst lämpades överlevnad och inte överlevnad och förökning av de sämsta elementen i dess art.

Inte bara tror Creativity på att främja överlevnad och förökning av de starka och de intelligenta, de vackra och de...

Vi överse inte med tolerans för andra människors övertygelser om de är en förolämpning mot vår intelligens.

vackert, men vi tror också på välstånd och överflöd. Vi tror att den vita människan, efter att ha nått den höga nivå av civilisation och teknologi som hon nu har, bör förse sin familj och sig själv med allt det överflöd och den rikedom som den givmilda naturen har skänkt henne. När den vita människan återigen blir herre över sitt eget öde och har befriat sig från parasiterna, judarna och negrerna som nu rider på hennes rygg, tror vi att vi kommer att få ett veritabelt paradis här på denna jord. Vi tror att det är möjligt att ha lycka, välstånd och överflöd för hela vårt folk, och om den vita rasen ges fria tyglar när den återigen ärver jorden, kan och kommer den bokstavligen att simma i överflöd.

I kontrast härtill tror den eländiga kristna religionen på att beröva människan hennes egendom och låta henne leva i asketism och fattigdom. Under de senaste 2000 åren har den kristna religionen uppmanat den vita människan att "sälja allt du äger och ge till de fattiga", "samla inte skatter på denna jord" och liknande nonsens. Samtidigt säger den åt honom att ge, ge och åter ge till kyrkan. Medan kyrkan samlade på sig enorma förmögenheter av guld och silver och allt som var värdefullt för den själv, hade den inga som helst samvetskval för de stackars eländiga människor som den hade stulit livets nödvändigheter ifrån.

Medan kristendomen lär ut "samla inte skatter på jorden, samla skatter i himlen", förkastar vi i Skaparkyrkan denna idiotiska lära och föreslår exakt det motsatta. Vi anser att den vita människan bör göra sitt bästa för att skapa, producera och samla skatter på jorden för sig själv, sin familj och sin ras. Vi tror inte på att skjuta upp vår rikedom, våra ansträngningar och energier till ett nebulöst härefter, eller någon imaginär judisk himmel. Trots de 5000 år som den dunkla idén om "liv efter döden" har florerat, är det betecknande att inte ett spår av underbyggda bevis har lagts fram för att styrka den. Å andra sidan är bevisen övervältigande för att människans liv på jorden är verkligt, att naturen är verklig och att naturens lagar är verkliga. Dessutom är denna planet jorden den enda plats där människan någonsin har veterligen existerat och levt.

Det är mycket mer logiskt för oss att rikta våra energier mot att bygga ett bättre liv i den verkliga världen, än att förverka allt för någon okänd drömmares fantasifoster. Vi anser därför att vi bör njuta till fullo av den tid som naturen har gett oss att leva. Vi anser att vi bör göra det mesta av den för oss själva och samtidigt uppfylla vårt ansvar för våra framtida generationer. Vi förkastar det judiska förslaget att vi ska förverka allt för ett nebulöst, icke-existerande underland.

Vi Skapare tror på en underbar framtid för vår ras.

Inte bara lyckas kristendomen, med stor framgång, slå ner en människas begär efter världsliga ting och beröva henne så många av dem som möjligt, utan den går också in för att förstöra hennes förtroende för sig själv och undergräva hennes känsla av värdighet. Den fortsätter att säga henne om och om igen att hon inte duger någonting till, att hon är född i synd, att hon är en eländig syndare, att hon bör vara ödmjuk och saktmodig. Den säger henne att hon bör vara tolerant och låta sig köras med. Den säger henne att "vända andra kinden till" och "inte stå emot det onda". Genom att göra detta sliter den hennes självförtroende i stycken och planterar ett enormt skuldkomplex i hennes medvetande, ett komplex som frustrerar och förstör hennes förmåga och hennes självtillit. Det är inte underligt att den en gång stolta romerska nationen snabbt upplöstes när den anammade denna giftiga och destruktiva "nya" lära, som konditionerade dem till undergivenhet.

Vi, inom Church of the Creator, förkastar denna eländiga och ondskefulla filosofi, denna sjuka och morbida livssyn, och föreslår precis motsatsen. Vi anser att det är hälsosamt och konstruktivt att ha förtroende för sig själv, för sin ras och för sin framtid. Vi anser inte alls att det är en dygd att vara tolerant när en kränkning begås mot ens familj, nation eller ras. Vi köper inte alls filosofin om att "inte stå emot det onda" utan tror starkt på att det onda bör motstås med överlägsen kraft, och att en kränkning inte bör tolereras, utan förintas. Vi anser att när det finns ett hot mot oss själva, mot vår familj eller mot vår ras, så bör vi kämpa, och att ett sådant hot bör förintas. Naturen säger oss instinktivt att detta är den korrekta reaktionen på ett hot. Vi tror inte på att tolerera något hot som hotar oss. Vi är helt övertygade om att detta judiska råd om att vara ödmjuk, saktmodig och undergiven inför en klar och närvarande fara för vår existens är ren galenskap, och vi ersätter en sådan filosofi med förtroende för oss själva, med en aggressiv kampanda för att attackera, förfölja och förinta varje fara som hotar oss.

I enlighet med samma filosofi förkastar vi det kristna konceptet att älska våra fiender. Ingenstans i naturen demonstreras detta koncept och vanligt sunt förnuft säger oss att vem som helst som är dum nog att gå på denna typ av dumhet med all säkerhet skulle förintas av sina fiender. Det placerar honom sannerligen i ett fruktansvärt underläge. Vi tror på att hata våra fiender och vi tror att kärlek och hat hör ihop. Vi tror att om du älskar ditt eget slag, din egen familj, ditt eget folk, måste du automatiskt hata dem som hotar och utgör en fara för dina närmastes existens. Detta är återigen helt i harmoni med naturens lagar. Till och med en höna kämpar för att försvara sina kycklingar, och sannerligen kan en kyckling inte betraktas som en av naturens mest modiga varelser.

Självförtroende är en grundförutsättning för seger.

Vi upprepar, vi älskar inte våra fiender. Vi hatar dem. Det är vårt syfte att förinta våra fiender. Genom att komma fram till dessa filosofier har vi inte uppfunnit något nytt. Vi följer troget Naturens lagar, och endast genom att följa Naturens lagar kan vi överleva. Kristendomen lär ut att man ska föraktfullt ignorera Naturens lagar, att Naturen misslyckades med sitt jobb och skapade oss helt felaktigt. Kristendomen lär oss att alla våra grundläggande instinkter är onda och syndiga, att vi helt måste motarbeta våra gåvor och instinkter och omformas, bli "födda på nytt" så att vi agerar i motsats till och i konflikt med Naturens lagar. Detta är naturligtvis självmordsbenäget, och den föraktlige juden kastade in dessa giftiga läror mitt ibland den Vita Rasen för att förgöra oss.

Creativity förkastar dessa judisk-kristna läror och tror tvärtom på att lyda Naturens lagar och lyda våra naturliga instinkter. Endast en dåre kan hävda att våra instinkter gavs till oss av Naturen för att vi skulle förgöra oss själva. Tvärtom gav Naturen oss våra underbara instinkter för vår egen självbevarelse. Liksom varje annan varelse måste vi följa våra instinkter, annars kommer vi med all säkerhet att gå under. Vi i Church of the Creator tror därför fast på att vara i harmoni med Naturens lagar, i att vara i harmoni med våra naturliga instinkter. Vi tror på vår ras överlevnad, framsteg och expansion.

Vidare tror vi att en av de grundläggande instinkterna för vår stora Vita Ras överlevnad är att ge vår främsta lojalitet till vår ras och till vår familj. Vi tror att födseln är ett av Naturens största under och vi tror att familjens helgd bör vördas och skyddas. I kontrast därtill predikar kristendomen öppet förfallet av familjen och din ras. I Matt. 19:29 sägs Kristus ha sagt: "Och var och en som har lämnat hus, eller bröder, eller systrar, eller fader, eller moder, eller hustru, eller barn, eller åkrar, för mitt namns skull, han skall få hundrafalt igen och skall ärva evigt liv." Vad denne omskurne jude säger är att vi ska vara illojala mot de älskade medlemmarna i vår familj och att vi ska överge dem, liksom alla marker, hus eller ägodelar som vi kan tänkas ha. Istället ska vi följa denne eländige jude, som inte har gett oss något annat än självmordsråd. Allt jag kan säga är att den som är dum nog att gå på sådant här skräp förtjänar allt han får. Hur någon kan värdera sådana förvrängda och fula råd som så fantastiskt underbara är helt bortom fattningsförmågan.

Inte nog med att kristendomen lär ut illojalitet mot våra nära och kära, och mot dem som står oss nära och är oss kära, utan kristendomen har också en pervers och smutsig inställning till sex, en av de starkaste och vackraste drifterna i Naturen. Genom hela Nya testamentet fortsätter Kristus...

fördömer sex som syndigt. Faktum är att han fördömer till och med själva tanken på det som ett avskyvärt brott. I Matt. 5:28 säger han: "Men jag säger eder: Var och en som ser på en kvinna med begärelse till henne, han har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta." Han fördömer härmed den naturliga attraktionen mellan könen som Naturen har utrustat nästan varje högre levande varelse med.

Creativity, å andra sidan, anser att kärlek och attraktionen mellan man och kvinna är det mest naturliga i världen, att det är en härlig och vacker känsla. Vi tror att det är en av livets stora drivkrafter och Naturens belöning för att man lever. Vi tror att det är en skapande kraft som Naturen har skänkt mänskligheten, liksom varje annan levande varelse, för att främja artens fortplantning. Utan attraktionen mellan man och kvinna skulle vår ras förvisso snart dö ut. Om den eliminerades från någon annan manlig och kvinnlig varelse, skulle den arten snart bli utdöd. Vi beklagar den olycksbådande och smutsiga kristna inställningen till sex, och intar tvärtom en sund, positiv inställning till detta, den ädlaste av alla lidelser, som Naturen har gett till alla sina högre varelser. Vi tror att kärlek, sex och äktenskap är sunda och ädla känslor, att dessa hör ihop för att bilda en skapande kraft i artens upplyftande och framsteg samt främjandet av Naturens plan. Här ser vi återigen kristendomen inta en negativ och destruktiv syn på det goda i livet; en syn som skulle främja förstörelsen av ett folk; en syn som skulle förvägra dem njutningen av det goda i livet. Båda dessa attityder är typiska för den eländiga kristna läran.

Medan kristendomen kväver produktivitet, förstör kreativitet och koncentrerar sig på att "samla skatter i himlen", med andra ord koncentrerar sig på dödslängtan, tror vi i Church of the Creator på ett levande, positivt, sunt och hälsosamt program. Vi tror på att njuta av livet. Vi tror på att skapa mer liv. Vi tror på att föra livet vidare mot bättre och finare horisonter. Vårt program är levande och positivt och vibrerande. Det är inte dödsorienterat som kristendomen.

Vidare, medan kristendomen är diffus och motsägelsefull och för evigt irrar omkring i fantasins land och famlar i en overklig drömvärld, är vår filosofi klar och enkel. Vår trosbekännelse är grundad på denna grundläggande princip: vad som är bra för den vita rasen är den högsta dygden; vad som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden.

Inte nog med det, utan hela vårt förhållningssätt till livet är baserat på sunt förnuft, historiens lärdomar och en överväldigande mängd bevis. När vi talar om ärftlighetslagarna har vi en mängd positiva bevis som stöder det. När vi talar om Naturens lagar finns bevisen från eviga tidsåldrar som stöder våra slutsatser.

Dagens universitet förstör fler bra ungdomar än de hjälper.

När vi talar om värdena hos ras och avel, har vi historiens eviga läxor ackumulerade under tusentals år för att verifiera det vi påstår.

Kristendomen å andra sidan går stick i stäv med förnuft och sunt förnuft. De destruktiva, självmordsbenägna och malätna råd som Bibeln försöker pracka på oss, såsom "älska dina fiender", etc., är helt i strid med allt förnuft, i strid med all erfarenhet och i strid med alla historiens läxor. Inte nog med det, utan det är helt i strid med naturlagarna och står i fullständig konflikt med Naturen.

Vidare finns det inte ett spår av bevis för att verifiera de flesta av de långa och plågsamma kapitlen i både det Gamla och det Nya testamentet. Det finns absolut inga historiska bevis för att judarna tågade genom Röda havet och att det delade sina vatten i artighet och tillmötesgående för dessa avskyvärda parasiter. Det finns absolut inga som helst bevis i historien för att "solen stod stilla" för att dessa ökenstammar skulle kunna döda fler av någon annan ökenstam. Det finns absolut inga geologiska eller historiska bevis för att hela världen översvämmades år 2348 f.Kr. Hur löjligt! Det finns inte ett enda spår av bevis för att judarna härstammade från Abraham, Isak och Jakob. Det finns inga som helst bevis för att de hade en speciell Gud som gav dem alla möjliga fagra löften och försäkrade dem om att de var de Utvalda. Det finns inte ett enda spår av bevis ens för att Kristus någonsin har levt. Han lämnade inga brev, inga skrifter, inga statyer, faktiskt inga som helst bevis. Det finns inga bevis för att män som Metusela eller Noa levde tills de blev 900 och några år gamla. Faktum är att det inte ens finns några bevis för att de någonsin har levt överhuvudtaget.

Inte nog med att det inte finns ett enda spår av bevis för att backa upp alla deras lögnaktiga påståenden, utan de är så orimliga och fantastiska och så i strid med själva naturlagarna att endast en dåre med ett rubbat sinne skulle kunna övertalas att svälja sådant skräp. Hela effekten av denna bedrägliga litteratur, som den framställs i det Gamla och Nya testamentet, är att skrika åt sina följare: tro bara! tro! tro! Tro bara för att vi säger så! Bry dig inte om bevisen, bry dig inte om trovärdigheten, tro bara. Och faktiskt finns det inte mer anledning för mig att tro på denna samling av lögner, hot och ouppfyllda löften, än vad det finns för mig att tro på en hindus påstående att kor är heliga. Det är samma sorts vidriga bedrägeri.

Vi har därför sopat allt detta skräp överbord och börjar om på nytt med en fräsch, levande, positiv och kreativ religion för den vita rasen. Vi kallar vår religion Creativity och vår religiösa...

Utan judar och nigger skulle vi praktiskt taget inte ha någon brottslighet.

organisationen Church of the Creator. Vi anser att den är värdig den ädla och kreativa vita rasen.

Creativity är en framgångsorienterad filosofi.

Kapitel 16

Kristendomen Särskilt Sårbar

Om vi någonsin ska lyckas rädda den Vita Rasen från det vansinniga dilemma den nu ovetande befinner sig i, finns det två grundläggande frågor vi måste bedöma korrekt:

(a) Vad är den genomsnittliga vita inställningen till kristendomen idag?

(b) Kan den vite mannens tänkande, efter 2000 år av kristendom, någonsin återföras till förnuft och rationalitet?

Låt oss först utforska den inledande frågan.

Vi vet alla att kristendomen svepte över det romerska riket och genom att göra det, förstörde det. Det romerska rikets fall följdes sedan av tusen år av den mörka medeltiden, under vilken all vetenskap och framsteg kvävdes och stagnerade, men den judiskt främjade hysterin att "rädda själar åt Kristus" nådde samtidigt sin absoluta höjdpunkt. Under renässansen började den vita rasen i viss mån återfå sitt förnuft och började titta närmare på Naturen och dess lagar. Vi finner under denna tid ett återväckt intresse för vetenskap och en aldrig tidigare skådad blomstring inom konsten. Faktum är att renässansperioden kan betraktas som gryningen av en ny era där den vite mannen återigen började delvis finna sin identitet. Ända sedan den tiden har kristendomen, med olika fluktuationer upp och ner, förlorat mark. Med de dramatiska genombrotten och den fantastiska ökningen av vetenskaplig kunskap under de senaste hundra åren, har kristendomen förlorat sin trovärdighet i de flesta vita människors ögon.

Trots detta, även om de flesta människor inte riktigt tror på kristendomens läror, dröjer inflytandet fortfarande kvar, och de flesta ser den som en "god" religion, som de, även om de inte utövar den, anser vara baserad på höga ideal och tror är bra för "mänskligheten". När vi analyserar mer ingående exakt vem som tycker vad om kristendomen, finner vi att för förmodligen åtta personer av

---

"Alla människor är skapade lika" är en farlig myt.

det är inte så viktigt. Samtidigt som de inte riktigt tror på det, så förstår de det inte heller riktigt, och inte heller förkastar de det öppet. Detta mest uppenbara faktum framträder: den genomsnittlige vite individen är helt enkelt fruktansvärt förvirrad när det gäller kristendomen.

Det finns inget fenomen i historien som har förvirrat, förbryllat och skapat sådan förödelse i den vite mannens normala resonemangsprocesser som kristendomen har gjort.

Det är som om en elev som börjar med matematik först fick en förvrängd multiplikationstabell inpräntad i sig — två gånger tre blev sjutton, tre gånger fem blev nio, osv. Tills hans sinne återigen rätats ut gällande sådana grunder, skulle alla framsteg en sådan individ kunde förvänta sig att göra inom matematiken vara för evigt hopplösa — hopplösa fram till den tidpunkt då hans tänkande återigen bringades i linje med verkligheten.

Så är det med den kristet indoktrinerade vite mannen. Innan han kan befrias från sådana självmordsbenägna idiotier som "älska dina fiender", "döm inte", "sälj allt du äger", osv., är han hopplöst snärjd i sina fienders garn.

Till och med medlemmar i organiserade kyrkor och de som går i kyrkan regelbundet eller oregelbundet, är förvirrade över vad det är de tror på. Få människor skulle, på frågan "Tror du verkligen på läran så som den framställs av Kristus i bergspredikan?", veta vad Kristus påstås ha sagt i bergspredikan. När deras minnen sedan friskas upp och de får frågan om de tror på att "vända andra kinden till"; om de tror på att "älska sina fiender"; om de tror på att "sälja allt man äger och ge till de fattiga"; om de tror på att "inte stå emot det onda"; om de tror på att "inte döma", så erkänner de flesta av dem skamset att de inte gör det, men misslyckas samtidigt med att inse att detta är själva kärnan och essensen i kristendomen och den så kallade "Nya läran". Om de inte tror på det, då tror de egentligen inte på kristendomen alls.

Många amerikaner har helt slutat gå i kyrkan, men känner ändå att detta är en kristen nation, och det med rätta. Många människor som faktiskt går i kyrkan är oerhört uttråkade av de intetsägande, upprepande predikningarna som rabblar en ändlös röra av meningslösa plattityder om och om igen, till leda. Likväl kommer de tillbaka och lyssnar på samma nonsens igen söndag efter söndag, klädda i sina finaste söndagskläder. De känner att när allt är över har de gjort sin plikt för veckan, och ägnar sedan föga eftertanke åt ämnet. Få stannar verkligen någonsin upp för att ifrågasätta vad det är de egentligen tror på, vad som är meningen med de kristna lärorna och vad dessa läror har gjort för dem, eller för den vita rasen i allmänhet.

Vårt folk måste vara fast rotat i filosofin om raslig överlevnad och framsteg.

De flesta verkar inte bry sig på ett eller annat sätt, och att gå i kyrkan är bara en formell förpliktelse som de uppfyller, i tron att de därmed har utfört sin goda gärning.

Det kan sägas kategoriskt att egentligen ingen av de så kallade kristna tror på de läror som Kristus antas ha lagt fram. Om de gjorde det, skulle de på kort tid förinta sig själva, sin familj och sin nation. Så medan de flesta av dessa kyrkobesökare hycklande spelar sin roll och låtsas att de är troende kristna, är de i själva verket inte det. Inte ens predikanterna själva varken tror på eller praktiserar de självmordsläror som förkroppsligas i Bergspredikan. Faktum är att det kan sägas om predikanter i allmänhet att de förmodligen är de mest hycklande av alla mänskliga varelser. Visst, medan de lyfter lön och snyltar på sin hjord, skulle de vara de sista att sälja allt de äger och ge till de fattiga. Medan de predikar att "det är saligare att giva än att taga", är de de första att ha handen framme och ihärdigt uppmana dig att ge, ge, ge och ge lite till.

Medan juden genom sin ihärdighet har prackat på den vita rasen dessa självmordstankar under de senaste 2000 åren, är det förvånansvärt hur lätt det är, när dessa trosuppfattningar granskas och undersöks, att föra sådana vilseledda och indoktrinerade människor tillbaka till livet och verkligheten. Det som tog tusentals timmar av hjärnförorening och indoktrinering att uppnå, kan göras ogjort på några timmar, eller ibland på några veckor.

Det är därför varje lojal medlem av den vita rasens plikt att resonera med sina medbröder och systrar och föra dem tillbaka till förnuft och verklighet, att få dem att återfå sina sinnen och att befria dem från de judiska schibbolet-omtolkningar som de har utsatts för så oändligt. I detta avseende är det talade ordet det mest kraftfulla inflytandet. Det är på detta sätt, liksom med alla andra medel för propaganda och upplysning, som den vita rasen återigen kan styras rätt på sin kurs, hängiven fortplantningen, främjandet och expansionen av sitt eget slag. Således kan den vita rasen återigen omorienteras för den plikt, förpliktelse och det syfte för vilket Naturen i sin oändliga visdom skapade den från första början.

* * * * *

Låt oss nu undersöka den andra frågan, nämligen: kan den vita mannens tänkande efter 2000 år av kristendom återigen föras tillbaka till förnuft och logik?

Om vi ser på den senaste historien och undersöker kristendomens sjuka och döende tillstånd idag, är svaret ett överväldigande ja, vi kan räta ut den vita mannens tänkande. Faktum är att detta är vår främsta strid — att räta ut den vita mannens tänkande.

Socialism är organiserat samhälle.

När vi resonerar med våra vita bröder om behovet av att enas och bilda en gemensam front mot judarna och de färgade raserna, är det mest ihållande argumentet som alltid dyker upp — "Det du säger är sant, men kan du någonsin få det vita folket att lyssna på en sådan idé?" Det är nedslående och frustrerande att detta ständigt dyker upp, gång på gång, och det är ingen tillfällighet att detta argument används. Det är ytterligare ett av dessa felaktiga argument som främjas av judisk propaganda. Judens mål är: att om du kan få folk att tro att även om din idé har förtjänst, så är den hopplös att fullfölja (eftersom ingen kommer att lyssna på dig), då kommer du att bli modfälld och ge upp kampen.

När vi bekämpar denna idé måste vi först och främst stämpla den för vad den är. Det är judisk defaitistisk propaganda. För det andra, visst kommer folk att lyssna på vår dynamiska nya religion. Det är en fråga om uthållighet, en fråga om organisation och propaganda. När Hitler tog sig an det massiva arbetet med att omorientera det tyska folkets tänkande i början av tjugotalet, var de problem han stod inför mycket lika de som kämpen för vit överlevnad står inför i Amerika idag. Det tyska folket vid den tiden var helt förvirrat av judisk propaganda. De befann sig i ett defaitistiskt sinnestillstånd. De var helt översköljda av kommunistiska, liberala och judiska idéer om marxism och självförstörelse. Icke desto mindre, när propagandans övertalningsförmåga aggressivt drevs på och främjades och slutligen organiserades i ett politiskt parti med fasta mål och program, lyssnade det tyska folket. De lyssnade inte bara, utan de strömmade till sitt lands och sin ras färger och enades som de aldrig hade varit förut.

När tyskarna väl insåg värdet av sin ras, och när fienden väl hade identifierats tydligt, var de mer fast förenade än någon del av den vita rasen, eller vita nationen, någonsin tidigare i historien. När det avgörande provet kom, kämpade de som tigrar. De kämpade mer energiskt och mer tappert än någon ras eller nation någonsin har kämpat förr eller senare i historien. Det faktum att juden genom bedräglig propaganda lyckades organisera de överväldigande massorna av vita nationer i en samlad ansträngning för att krossa Tyskland, ett land som trots allt bara var av Texas storlek, förtar inte den tappra uppvisningen av mod och tapperhet. Faktum kvarstår: det var möjligt att samla och förena den vita rasen i Tyskland, det var möjligt att ändra deras filosofi från det judiska marxistiska dogmat till en av raslig enighet och raslig överlevnad.

Det är också möjligt att göra detta här i Amerika idag.

Vi bör komma ihåg att det har gjorts förut, att på mindre än ett dussin år befriade sig det tyska folkets tänkande från det judisk-marxistiska träsket av förtvivlan och självmord till

en av levande självförtroende, heroism, beslutsamhet och ett konstruktivt handlingsprogram för överlevnad.

Lärdomen vi måste dra är: uthållighet och hängivenhet. När vi tänker på vilket otroligt svårt problem judarna stod inför för 2000 år sedan när de bekämpade det allsmäktiga romerska riket och sålde på dem så oattraktiva och löjliga självdestruktiva idéer som de som omfattas av kristendomen, borde vi sannerligen ha mer förtroende för vår förmåga att omskola vårt eget folk till förnuftets och självbevarelsedriftens vägar. Visst stod judarna inför en lång uppförsbacke för att kunna sälja sådant oattraktivt skräp till romarna. Men genom uthållighet, genom aggressivitet, genom uppfinningsrikedom och djävulskt skicklig propaganda fick de romarna att acceptera deras giftiga idéer. Det tog dem över 500 år att göra det. Vi vet alla att detta innebar det romerska rikets fall. Hur mycket lättare är det inte idag om vi använde i närheten av liknande uthållighet, hängivenhet och aggressivitet i samtal med våra vita bröder om ett genuint vitt program för den vita rasens överlevnad. Allt vi behöver göra är att påpeka de uppenbara dårskaperna i de idéer som pränglas ut till oss av den konspirerande judiska sammansvärjningen. Praktiskt taget hela vårt problem är att rätta till den vita mannens tänkande. Det är helt enkelt en fråga om att påpeka det uppenbara.

Allt handlar om uthållighet, en fråga om övertygelse, en fråga om hur mycket du bryr dig, en fråga om hängivenhet. Tiden kommer då vi, den vita rasen, kommer att ha ryggen mot väggen och öppet kämpa för vår själva överlevnad. Utan tvekan kommer det vita folket då att vara ivrigt mottagliga för ett program som räddar dem från undergång. Men hur mycket bättre och hur mycket lättare vore det inte om vi blev aktivt motiverade att rätta till den vita mannens tänkande nu, att aktivt engagera oss i ett politiskt och filosofiskt program för att omorientera den vita mannens tänkande, för att främja våra egna intressen, för att främja vår egen ras och främja och säkra vår överlevnad och välbefinnande, nu!

Ärligt talat är huvudproblemet vi står inför inte så mycket att övervinna judarna och niggrerna. Det kommer att bli lätt, så snart vi har löst det främsta problemet, och det är att rätta till den vita mannens tänkande. Detta är vår främsta uppgift och det är detta som denna bok är ägnad åt att åstadkomma. Så snart denna bok blir det amerikanska folkets gemensamma egendom, kan den judiska konspirationens makt anses vara bruten för all framtid.

Skaparkyrkans arbete är att återställa de naturliga instinkter
som Naturen gav den vita rasen.

Kapitel 17

Falskt ledarskap

I enlighet med det program som fastställts i *Sions vises protokoll* har juden, i sin djävulska list, kokat ihop ett antal organisationer som verkar vara på den vita mannens sida. De uppträder i olika skepnader, såsom de som bekämpar "kommunismen". Dessa är utan tvekan de mest talrika. Det finns förmodligen mer än hundra i denna kategori enbart i USA, och de utger sig för att vara hängivna patrioter, kristna och antikommunister.

Samtidigt är de vanligtvis starkt pro-judiska och pro-negrer. De flesta av dem förvirrar frågan fullständigt genom att beklaga sjukdomens symtom, snarare än att identifiera och bekämpa orsaken till själva sjukdomen, nämligen juden.

Deras löjliga program tycks vara att gå samman med judarna och negrerna för att bekämpa judarna och negrerna, en uppenbar motsägelse i sig själv. Genom att göra det ger de en kraftfull skyddande mantel åt det judiska nätverket, roten till allt vårt onda.

Den absolut största bland dessa är John Birch Society, som leds av den hängivne judeälskaren själv, Robert Welch. Välorganiserat och välfinansierat, där mycket av pengarna kommer från judarna själva och resten från oroliga och skrämda vita människor som letar efter någon organisation som kan leda dem ut ur den röran de befinner sig i, går det ganska bra för John Birch Society. Faktum är, för att (något) felcitera Robert Welch: "Vi menar (god) affärsverksamhet hela vägen." Medan Birch Society hävdar att dess kamp är mot kommunismen, är dess verkliga syfte att skydda den judiska konspirationen.

Vad John Birch Society egentligen gör är att fungera som en uppsamlingsorganisation för alla de aggressiva och militanta vita rasister som skulle kunna bli ett potentiellt ledarskap i kampen mot judarna och negrerna. Det sätter sedan igång med att förvirra och fördunkla deras tänkande, frammana en falsk syndabock, nämligen kommunismen, och sedan försvaga den vita mannens pengar, tid och energi på otaliga meningslösa projekt som de är helt säkra på aldrig kommer att leda till någon framgång. Istället för att exponera orsaken, nämligen juden, går det efter effekterna och skyddar orsaken. Framför allt fortsätter det att förorena sina medlemmars sinnen med dåliga nyheter, dåliga nyheter, en känsla av att vi är helt omringade, en känsla av frustration och meningslöshet, en känsla av att kampen är ganska...

väl förlorat och i stort sett över, men vi kan lika gärna gå igenom de meningslösa gesterna ändå. Det gör ett utmärkt jobb med att försvaga, avskräcka, demoralisera och slutligen neutralisera det vita medlemskapet. Slutligen ger de upp kampen och kan i de flesta fall aldrig mer rekryteras till en nyttig konstruktiv kamp mot judarna och niggrerna.

Jag säger det — i de flesta fall. Det är inte sant i alla fall. Jag själv är en före detta medlem från den judiskt sponsrade John Birch Society, efter att ha blivit vilseledd i min tidiga naivitet att tro att jag skulle kunna göra något nyttigt i vår kamp mot judarna och niggrerna genom att gå med i John Birch Society. Lyckligtvis för vår sida, och olyckligtvis för den judiska saken, fortsätter ett antal mer skarpsinniga och mer kapabla medlemmar från John Birch Society kampen efter att de genomskådat Birch-bluffen.

Utan att spendera alltför mycket mer tid på John Birch Society, får jag tillägga att John Birch Society bildades av judarna för att samla in några av de bättre potentiella vita ledarna, helt vilseleda dem, sätta upp en falsk syndabock och ett falskt program. De hoppas därigenom skydda juden och neutralisera striden för vita raslojalister, och förstöra deras sak. Till ingens stora förvåning är ett stort antal av avdelningsledarna, samordnarna och personalen inom John Birch Society judiska.

Sedan har vi sådana organisationer som White Citizens Councils och Ku Klux Klan, som åstadkommer samma sak som John Birch Society, men samlar in dem som Birch Society omöjligen kunde få eftersom Birch Society helt utesluter rasfrågan. White Citizens Councils är skenbart anti-nigger, men när det kommer till att peka ut den verkliga boven, juden, kommer de kraftfullt att skydda och skärma honom från allt ansvar i den ökända judiska sammansvärjningen för att förstöra den vita rasen. Ku Klux Klan går bara lite längre än så, och även den verkar vara anti-nigger och utger sig ibland till och med för att vara milt anti-jude.

Men båda dessa organisationer är egentligen en fars och en bluff i kampen mot den judiska konspirationen. Vanligtvis slutar de med ett meningslöst flaggviftande program, där de åberopar sin trohet till konstitutionen och sina kristna principer. Efter att ha lurat in en hel del vita raslojalister i sina led och att bidra med pengar till deras organisation, kommer de sedan att göra allt för att stödja falska politiska kandidater som visar minsta lilla "konservativa" hållning, men som är lika falska som de själva är.

Den ursprungliga Ku Klux Klan gjorde ett enormt jobb för hundra år sedan med att rädda den vita rasen i södern från rasblandning genom...

judar och niggrer, en drivkraft som utan tvekan skulle ha lett vidare till en total bastardisering av Amerika vid det här laget. Ku Klux Klan på 1860-talet var en fin organisation som gjorde ett enormt jobb, och bevisade än en gång att den vita människan, när han har ryggen mot väggen, kommer att kämpa för att rädda sin ras. Men den "återupplivade" och nya, så kallade Ku Klux Klan som "ombildades" 1915 är inte på något sätt samma organisation, inte heller förkroppsligar den samma principer. Faktum är att den nuvarande Ku Klux Klan från 1915 och framåt är ett djur av en helt annan färg. Den organiserades av medlemmar av frimurarorden, som i sin tur organiserades av judarna och kontrolleras av dem än idag. Det borde därför inte komma som någon överraskning att den resulterande produkten, nämligen dagens Ku Klux Klan, är ännu en falsk front för judarna för att värva och fösa ihop de medlemmar av den vita rasen som skulle utgöra det dynamiska och potentiella ledarskapet i en verklig kamp mot judarna. Den neutraliserar dem som instinktivt har kämpaglöden och de friska instinkterna att föra kampen vidare. Det är deras syfte att styra dessa goda vita människor in i sin organisation för att återigen rigga dem i en falsk kamp som kommer att säkerställa nederlag, neutralisera dem och göra dem värdelösa.

Klanen har en riktigt klurig hake inbyggd i sin position. Den är förmodligen mot judar, niggrer och, märkligt nog, katoliker. Medan de två första är rasliga, och ett legitimt mål, öppnar den genom att deklarera sin fientlighet mot katoliker upp för en religiös splittring inom själva den vita rasen, och omintetgör därmed allt gott den annars skulle ha kunnat åstadkomma. Den blottar sig därmed också helt för kritik om bigotteri och fiendskap från en enorm del av den vita rasen själv, nämligen katolikerna. Denna schizofreni var naturligtvis medvetet planerad av judarna.

Sedan finns det kristna korsfarare, som Billy James Hargis, Carl McIntyre, Dr. Fred Schwartz och många mindre satelliter som kraftfullt låtsas leda kampen mot kommunismen i "kristendomens" namn. Dessa bluffmakare säger till oss att om vi bara alla vände oss till kristendomen, ja, då skulle vi snart besegra denna syndiga filosofi. Att höra dem berätta det är en kamp mellan ideologier, en kamp mellan Gud och Satan. Vad de aldrig har förklarat är varför Gud skulle vara så impotent i en kamp mot en varelse som han enligt utsago själv uppenbarligen måste ha skapat, och varför det är så att deras Gud ständigt verkar förlora striden medan hans hatiska, underlägsna skapelse ständigt verkar vinna.

Det är inte alltför förvånande att Schwartz, själv en australisk jude, förmodligen utkämpar striden mot kommunismen i kristendomens namn och under täckmanteln att han själv naturligtvis är en

---

Vi är inte skyldiga någon som helst lojalitet till en regering som styrs av förrädare.

"Kristna" vita män. Carl McIntyre och Billy James Hargis är inte kända för att vara judar, men det skulle inte förvåna mig alls om de inte i själva verket är hemliga "Converso"-judar, som griper ledarskapet i en meningslös kamp som återigen kommer att dränera den vita människan på hans resurser, energi och tid, och leda honom in i en återvändsgränd. Inte nog med det, utan det kommer att leda många bekymrade vita människor tillbaka i kristendomens gamla snara, där han helt kommer att neutralisera sig själv, och i själva verket värva sina krafter och sin energi på judarnas sida.

Det är vidare ingen stor överraskning för mig att Billy James Hargis är ytterst hängiven i sitt lovprisande av Israel och organiserar oändliga utflykter till Jerusalem och Israel i samarbete med den israeliska turistbyrån. Carl McIntyre har köpt obligationer för Israel med pengar han har plundrat från sina vita "kristna" anhängare och är nu engagerad i ett projekt för att bygga en enorm och dyrbar kopia av "Jerusalems tempel", med andra ord det judiska templet byggt av Salomo, vid Cape Canaveral, där han nu sitter på fastigheter värda miljontals dollar.

Både Hargis och McIntyre har varit ovanligt framgångsrika ekonomiskt, samtidigt som de predikar det judiska evangeliet att "det är saligare att giva än att taga" och "samla er icke skatter på jorden, utan samla er skatter i himmelen". McIntyre har varit framgångsrik i att finansiera tusen eller fler radiostationer över hela USA, där han predikar sitt bedrägliga program och i sin tur skördar och plundrar miljontals ur fickorna på de vita anhängare som han vilseleder.

Det finns ett antal mindre organisationer som framgångsrikt följer samma formel men de är för många för att nämnas vid denna tidpunkt.

Sedan finns det sådana organisationer som skenbart är antijudiska men återigen starkt prokristna, en helt oförenlig position, en som är helt självdestruktiv till sitt utseende, precis som den är i praktiken. En sådan är Nationalist Christian Church som leds av en viss "Dr" Potito. Medan "Dr" Potito utger sig för att vara hängiven pro-Hitler och våldsamt antijudisk, tar han återigen de element i vår potentiella vita stridskraft som håller med i detta avseende och återför sedan dessa människor genom en omväg till den kristna fållan. Hans huvudsakliga argumentationslinje är att israeliterna i Gamla testamentet var ett underbart, gudfruktigt folk och att de verkligen hade ett speciellt "sweetheart"-arrangemang med Gud. Han hävdar att dagens judar inte alls är samma folk, och i själva verket (se och häpna! skulle du tro det?) är vi, de vita folken i Europa och Amerika, de "riktiga" israeliterna! Med hjälp av en hel del obekräftat och långsökt hokus-pokus fortsätter han sedan med att identifiera tyskarna som Judas förlorade stam, amerikanerna som Manasses förlorade stam, etc., etc.

Vad detta plågade och krampaktiga resonemang gör är att (1) det fullständigt förvirrar identiteten på fienden, (2) det leder många bra vita raskämpar in i leden av den självmordsbenägna tankegången, nämligen kristendomen, (3) värst av allt, det får till och med vissa vita människor att önska att de vore israeliterna (eller judarna), och (4) när de väl har svalt alla dessa idiotiska koncept och resonemang, eller ska vi säga, brist på resonemang, är de så förvirrade och hopblandade att, återigen, tills deras tänkande har rätats ut är de fullständigt värdelösa för den vita rasens sak.

Varför någon skulle vilja vara en ättling till Judas stam efter att ha läst vilken horbock och fördärvad person Juda var och vilken förrädisk, bedräglig och blodtörstig skara mördare israeliterna var, även enligt deras egen återgivning av historien, är bortom all fattningsförmåga. Det är sannerligen svårt att förstå varför någon vid sina sinnes fulla bruk ens skulle vilja ha någon som helst samröre med dessa typer av avfällingar, än mindre vilja vara en ättling till sådana skurkar.

En annan variant av samma format är den som tillämpas av de talrika kristna kyrkorna själva, av vilka vissa predikar om kommunismens ondska, och därigenom lockar många bra vita människor som är oroliga över den judiska förstörelsen av deras land, till sin kyrka.

När de väl blir medlemmar i sin kyrka, efter att ha lockats dit i första hand på grund av sitt motstånd mot kommunismen, lullar predikanten in dem mer och mer i att vara bekymrade över det nebulösa "efterlivet" snarare än den uppenbara förstörelsen av deras land och deras ras. Efter ett tag blir det mindre och mindre viktigt för rekryterna att kämpa mot vad som vid det här laget har kommit att verka för dem som oövervinnerliga odds ändå, och snart faller de offer för samma betade fälla som romarna gjorde.

Efter att ha gått i kyrkan tillräckligt länge och hört predikantens hjärnförorening intet ont anande utövas på dem, blir de hängivna medlemmar av den kristna "tron", de börjar älska judarna, och deras främsta bekymmer blir att "rädda själar åt Kristus". Ännu en grupp människor har därmed letts in på villovägar genom att inte försvara sin ras, sin familj eller sitt land, efter att ha fallit offer för samma giftiga lära som förstörde romarna.

En särskilt elak fint som de flesta av dessa antikommunistiska predikanter (den stora majoriteten är pro-kommunistiska) vanligtvis kastar in i sina antikommunistiska tal är att verkligen gå till angrepp mot Adolf Hitler, snarare än kommunismens ondskefulla judiska agenter. Genom att använda detta sjaskiga knep åstadkommer de en ganska unik bedrift, nämligen den att

överväldigande imponerar på sina offer med kommunismens oundvikliga frammarsch, (även om det erkänns vara ont), och genom att bedra dem till att tro att botemedlet mot den, som Hitler personifierade, är precis lika illa, och som de säger, faktiskt är samma sak som den (judiska) kommunismen själv. Ett ytterst förrädiskt bedrägeri.

Eftersom det av utrymmesskäl måste vara så, är detta endast en ofullständig sammanfattning av de organisationer som judarna har kokat ihop för att "leda" oss, det vill säga leda oss in i en fälla. De är dock typiska och är tänkta att vara en varning för de intet ont anande. Det kan lugnt sägas: om de inte avslöjar juden, om de inte betonar ras som det grundläggande samlingsropet; om de inte gör något mer än att beklaga och jämra sig, men inte erbjuder någon lösning; om de främjar kristendomen; då är de inte på vår sida.

Kapitel 18

Falska idéer spridda av judar

1. "Kärleken till pengar är roten till allt ont."

Detta ofta citerade stycke från bibeln har svalts i sin helhet av praktiskt taget alla utan att man någonsin stannat upp för att undersöka dess innebörd. När det undersöks för vad det verkligen är värt, finner man att det är uppenbart falskt. Det är inte pengar, eller kärleken till pengar, som är roten till allt ont, utan roten till allt ont är den svekfulle juden.

Pengar är inte bara ett bytesmedel, det är ett mycket nödvändigt och användbart verktyg i handelns hjul i vår moderna civilisation. Om vi inte hade ett sådant bytesmedel skulle det moderna näringslivet, framstegen och faktiskt civilisationen som helhet, kastas tillbaka oåterkalleligt och handikappas enormt. För den genomsnittlige familjeförsörjaren och för den genomsnittliga familjen är förvärvandet och tjänandet av pengar medlet för att uppnå trygghet, för att erhålla livets alla nödvändigheter, såsom mat, husrum, kläder, underhållning, utbildning, faktiskt allt som krävs för en anständig tillvaro. Att klandra en man för att han utövar ett yrke, en profession eller verksamhet som tjänar honom de pengar som krävs för att ta hand om sig själv och sin familj är ungefär lika idiotiskt som att förneka honom rätten att leva.

Nej, sannerligen, det är inget fel med att en man tjänar så mycket pengar han bara kan och sörjer för sig själv, för sin familj och sina arvingar efter bästa förmåga. Det är i själva verket dessa energiska och rastlösa män med förmåga (såsom Henry Ford) som har skapat mest och som också har gett de största fördelarna till vår ras, till vår nation och till civilisationen.

Hela denna idé är i grunden lika felaktig som så många andra citat i Nya testamentet vilka avskräcker en man från att följa de naturliga instinkter som Naturen har utrustat honom med för hans egen överlevnad. Bland dessa grundläggande instinkter finns viljan att överleva; den grundläggande driften att kämpa för att bevara sig själv, sin familj och sin egendom från alla håll; driften att bygga, att producera, att skapa och att förbättra. Idén att pengar i sig själva är onda, eller kärleken till dem, är i linje med detsamma.

För den vita människan är arbete och produktivitet en välsignelse, inte en förbannelse.

rader som några av de andra dåliga råd som Kristus gav när han sade: "Tänk inte på morgondagen, se på liljan på marken, den arbetar inte, men Salomo i all sin glans var inte klädd som en av dessa," etc., eller "se på fåglarna, de arbetar inte, men deras himmelske Fader sörjer för dem," etc.

Detta är alltihop riktigt dåliga råd. För det första arbetar fåglarna hårt för att göra allt det som krävs för att föda sig själva, för att bygga sina bon, för att föda upp sina ungar och för att föra sin art vidare. De som inte gör det, går under omedelbart. Liljan på marken (och andra växter) måste, på sitt eget sätt, konkurrera kraftfullt mot andra växter om vatten och näring. Om de inte gör det, blir de undanträngda och ersätts av friskare och mer livskraftiga växter. Alla arter i naturen, oavsett om de är växter, fåglar, djur eller mänskligheten själv, befinner sig i konkurrens med annat liv. Det är de starka, de modiga, de livskraftiga, de tappra, de energiska som överlever, medan de svaga faller vid vägkanten.

Återigen, detta försvagande råd var enbart menat för gojerna (icke-judarna). Det var utformat för att sätta tillbaka dem så mycket som möjligt; för att röja fältet för den förrädiske juden som då kommer att få det lättare att stjäla all världens rikedom från den vita rasen och samla den i händerna på sin egen ras.

2. "Rassituationen blir så dålig i detta land att jag funderar på att lämna USA och flytta med min familj till Australien inom en snar framtid."

Många goda vita människor i detta land tänker i dessa banor. Det är en helt felaktig lösning på en dålig situation. I åratal har den vita rasen nu flytt för n*grerna och judarna och det har inte lett oss någonstans. Svaret är inte att fly utan att stå upp och kämpa.

Vi borde gå till angrepp, inte fly. Vi kommer antingen att kämpa och vinna striden i USA, eller så kommer vi inte att vinna den någonstans. Om de bästa och mest rasmedvetna människorna flyr från detta land och lämnar resten att blandas upp med n*grerna, kommer detta underbara USA som är vårt sannerligen att gå under. När judarna väl har åstadkommit så mycket, kan du vara säker på att de kommer att använda hela tyngden och makten hos detta rika land för att påtvinga rasblandning i Australien, Sydafrika eller någon annan del av världen.

Nej, svaret är inte att lämna USA. Svaret är att organisera sig, att förena det vita folket, att utöva raslig lojalitet, att driva judarna från makten, att skeppa n*grerna tillbaka till Afrika, och att stadigt

---

Roten till allt ont är juden.

gripa maktens tyglar i händerna på en beslutsam, enad, rasmedveten vit regering.

3. "Våra lagar och vår konstitution är grundade på kristendomen."

Det är sannerligen förvånansvärt hur många vita amerikaner som arbetar under denna felaktiga slutsats och lurar sig själva och andra genom att upprepa den likt en papegoja. När de får frågan om exakt vilka kristna principer våra lagar bygger på, blir de svarslösa, och det av goda skäl. När vi undersöker vilka några av de grundläggande kristna principerna var som förkunnades av Kristus i till exempel bergspredikan, finner vi principer som "vänd andra kinden till", "älska dina fiender", "sälj allt du äger och ge till de fattiga", "stå inte emot det onda", "döm inte".

Om våra lagar vore baserade på dessa principer skulle vi naturligtvis inte ha något annat än anarki och kaos. Om vi bara tar till exempel principen "stå inte emot det onda", skulle vi inte ha några brottsbekämpande myndigheter, vi skulle inte ha någon armé, flotta eller flygvapen för att försvara oss mot utländska fiender. Vi skulle naturligtvis vara helt försvarslösa och snart bli förintade. Ingen nation har någonsin byggts på en sådan omöjlig grund, allra minst Amerika.

Inte heller byggdes Amerika på principen att "vända andra kinden till". Nej, sannerligen inte. När de vita männen från Europa under våra tidiga och mest konstruktiva år kom till dessa vilda och ogästvänliga kuster, drev de tillbaka den röde mannen för att göra anspråk på detta land som sitt eget; de vände sannerligen inte andra kinden till. Faktum är att det var deras aggressivitet och deras lojalitet mot sin egen ras när de drev tillbaka indianerna, och dödade dem när det var nödvändigt, för att ta över deras land, som lade grunden för byggandet av detta stora land.

När den vite mannen sedan trängde vidare framåt och västerut, stred han återigen och dödade indianerna och drev dem från landet. Utan tvekan är erövringen av vilda västern en av de mest romantiska och konstruktiva episoderna i mänsklighetens historia. Det var den vite mannen när han var som bäst: aggressiv, kämpande, erövrande territorium, röjande ny mark, byggande hem, byggande städer, byggande järnvägar i nya territorier och därigenom skapande en stor nation.

Nej, låt oss inte lura oss själva. Det fanns inga självmordsbenägna eller idiotiska kristna principer inblandade i denna stora explosion av kreativ och konstruktiv energi som den vita rasen ägnade sig åt. Det var ett ärorikt exempel på det fria samspelet mellan naturens krafter när de är som bäst. Den vite mannen, obunden och obelastad av en massa fåniga idéer om medkänsla och humanism, stred och banade sig väg västerut.

och därigenom byggde en stor ny vit nation som idag omfattar hälften av världens produktiva styrka och hälften av dess rikedom.

Vad gäller vår regering och våra lagar har de nästan ingenting att tacka kristendomen för, utan praktiskt taget allt den stora romerska civilisationen som föregick oss med mer än ett och ett halvt årtusende. Själva ordet Republik är taget från det romerska ordet Res publica. Den republikanska regeringsformen är modellerad strikt efter de romerska formerna, våra domstolar är modellerade efter domstolarna i Rom, eller våra europeiska förfäder, som kopierade dem från den romerska modellen med vissa modifieringar.

I själva verket gick våra grundlagsfäder, när de diskuterade och debatterade vilken regeringsform som skulle införas, ständigt tillbaka till den romerska historien för erfarenhet och exempel. Fakta pekar överväldigande på att vårt rättsväsende, vår kongress, vår verkställande makt, är förmånstagare till de stora lag- och regeringssystem som romarna hade instiftat under sin epok i historien. Det är därför vi finner att alla som studerar till juridiska yrken idag är skyldiga att läsa latin, eftersom så många av de juridiska termer som används bäst uttrycks på det ursprungliga latin som de juridiska begreppen härstammar från. Romarna var utan tvekan skaparna av den finaste organisation av lag och regering som världen någonsin skådat, och vi är välsignade att vara arvtagare till deras stora tradition och civilisation.

Vi bör därför ställa denna sak till rätta en gång för alla. Varken vår amerikanska regering eller våra lagar i USA är baserade på kristna principer. Faktum är att när alla dessa nya kristna principer spreds över det romerska riket som en pest, kollapsade den romerska civilisationen. Och inte undra på, när vi betänker hur förödande destruktiv och självmordsbenägen denna nya filosofi om att "älska dina fiender, vända andra kinden till, döm inte, gör inte motstånd mot det onda" var.

Nej, sannerligen, Amerika byggdes varken på eller baserades på kristna principer. Tvärtom byggdes det först och främst på den vita rasens kreativa energi som gav fritt spelrum åt dess naturliga instinkter, och för det andra byggdes dess regering och lagar på den erfarenhet och det rika arv som det kejserliga Rom lämnade efter sig.

4. "Det finns ingenting du kan göra åt det."

Allt eftersom judarna pressar vidare och vidare med sina olika program för vårt förslavande, sådana program som massiv påtvingad bussning av våra barn, högre och mer konfiskatoriska skatter, rasblandningen av vår vita ras, etc., finner vi att vårt folk nästan universellt kastar upp händerna och säger: "Det finns ingenting du kan göra åt det."

Detta är naturligtvis ännu ett exempel på hur juden skickligt planterar den urgamla militära krigslisten i våra sinnen: om du kan få din fiende att tro att de är besegrade innan striden ens har börjat, då är de så gott som besegrade. Denna strategi är gammal som gatan, men folk går fortfarande på den.

Trots alla lagar och idiotiska domstolsbeslut finns det många saker som du, en vit amerikansk medborgare, kan göra. Det första du kan göra är att inta en positiv och modig attityd. Det andra du kan göra är att bestämma dig för att du inte tänker låta dig förslavas och att du tänker kämpa. Och faktum är att situationen är långt ifrån hopplös. Du har många resurser tillgängliga för att utkämpa striden. När allt kommer omkring är vi, de vita amerikanerna, fler än judarna med 30 mot 1 och niggrerna med 7 mot 1. Kom bara ihåg det. Dessutom har vi tillgång till alla de verktyg och medel som judarna, som faktiskt är en liten minoritet, har använt till sin fördel för vårt förslavande.

Antalet saker du kan göra är nästan obegränsat och här är bara några förslag. (1) Bilda en lokal protestkommitté eller organisation för att främja och driva de politiska mål som du anser vara önskvärda, och i opposition till dem som du anser vara oönskade. (2) I samma anda, bilda ett politiskt parti, eller en politisk organisation, för att skapa ett makt- eller inflytande-block. (3) Nominera bra kandidater till ämbeten, eller ännu hellre, kandidera själv. (4) Sammanställ propagandablad och litteratur och få en grupp att distribuera dem så brett som möjligt. (5) Organisera och främja massivt motstånd mot sådana lagar som tvingad bussning av dina skolbarn. (6) Skriv protestbrev till dina kongressledamöter och andra förtroendevalda. Detta är förmodligen en av de svagare formerna av åtgärder du kan vidta. (7) Skriv insändare till dina lokala tidningar och uppmuntra andra att göra detsamma. (8) Bilda en telefonkommitté och organisera lokala protestmöten. (9) Håll tal i protest mot de lagar som är dåliga och till förmån för sådana förändringar som du anser bör göras. (10) Om allt annat skulle misslyckas har du fortfarande rätten att göra samma saker som våra grundfäder gjorde 1776. Om du förslavas under en tyrannisk regering som använder lag och ordning som en täckmantel, kom ihåg att din rätt till liv, frihet och egendom går före alla andra sekundära lagar och att du har rätt att störta ett sådant tyranni med våld om det är nödvändigt.

Historiskt sett, när tyranner har försökt förslava dem, har fria män tagit till vapen för att förbli fria.

Framför allt är den mest betydelsefulla och meningsfulla åtgärden du kan vidta att organisera Church of the Creator i ditt område. Medan försök att direkt bekämpa Förenta Nationerna, skolbussning,

konfiskatorisk beskattning och tusen och en andra grymheter som judarna har hopat över oss, kan verka vara den mest uppenbara vägen att gå, men det är dock inte den mest effektiva. I de flesta av dessa avseenden bekämpar vi effekterna istället för att förstöra orsaken.

Låt oss aldrig glömma att orsaken till de flesta av våra problem och roten till allt ont är den svekfulle juden.

Därför, genom att bygga Church of the Creator rikstäckande och sedan expandera över hela världen, förstör vi den grundläggande orsaken till alla våra problem. Som jag har sagt gång på gång är det första och viktigaste steget att rätta till den vite mannens tänkande. När vi väl har uppnått detta kommer det att vara relativt lätt att organisera och förena den vita rasen därifrån och framåt, och att övervinna judarna och niggrerna kommer att vara en barnlek.

Så låt oss gå vidare. Kom ihåg att den mest effektiva och meningsfulla åtgärd du kan vidta är att organisera en enhet av Church of the Creator i ditt område, eller gå med i en sådan grupp om den redan finns. Gå sedan till arbete och rekrytera, predika, främja och sprid den information, det program och den ideologi som finns i denna bok. Hjälp till att föra dina vita raskamrater tillbaka till sina sinnen och förena dem i kampen för sin egen ras överlevnad. Det är vårt gemensamma mål — i vilket du måste hjälpa till — att ha ett eller flera exemplar av denna bok i varje vit familjs hem i Amerika, och slutligen i hela världen.

Vi kan göra det, vi måste göra det, och vi kommer att göra det. Så låt oss gå vidare.

5. "Medlet är lika viktigt som målet i sig."

Så fel som det kan bli. Detta nonsens har förmodligen främjats kraftigare av "Kosher-konservativa" än av någon annan grupp. Här är vad judarna själva säger om denna sak i Protokoll nr 15: "Hur framsynta var inte våra lärda äldste i forna tider när de sade att för att uppnå ett seriöst mål anstår det oss att inte rygga för några medel eller räkna de offer som offras för målets skull." Medan vi föraktar Protokollen i sin helhet och deras mål, kan vi inte förneka den skarpa insikten i historia och mänsklig natur som uppvisas genomgående i Protokollen, lärdomar härledda från erfarenhet och historia.

Låt oss till exempel ta fallet där vi är engagerade i ett krig med fienden, ett krig som innebär antingen vår död eller vår överlevnad. I ett sådant krig används alla medel, som till exempel: bedrägeri, överraskning, dödande, bombning, förstörelse av fiendens livsmedelsförsörjning, förstörelse av deras städer, etc. Jag formulerar inte en ny teori härmed, utan konstaterar endast historiens fakta så som de har utspelat sig under de senaste tusentals åren. Ändå finner vi inom vårt eget land, när det gäller

genom att vidta sådana åtgärder som är nödvändiga för vår egen överlevnad, den vita rasens överlevnad, finner vi en mängd humanister som predikar broderlig kärlek, medkänsla, kristen barmhärtighet, god vilja, osjälviskhet, vänlighet, ömhet, tolerans, generositet och alla de andra mutorna av mänsklig godhet, ad nauseam. Vi finner snart våra händer så fullständigt bundna att vi inte kan göra de saker som vi borde göra för att skydda oss själva från den förstörelse som judarna har förberett för oss.

I frågor om den vita rasens överlevnad, och i politiska frågor, bör vi använda samma kalla, klara resonemang som används i krigstider och glömma detta nonsens om kristen barmhärtighet. Vi måste komma ihåg att det inte finns någon högre lag i naturen än självbevarelsedrift och vår arts fortbestånd.

6. ”Lova precis vad folket vill ha och håll vackra tal, gör sedan precis tvärtom.”

Judarna har missbrukat detta politiska knep så ofta och under så lång tid att det borde verka nästan självklart att det vita folket skulle förstå. Men uppenbarligen har de inte gjort det. När Kennedy kandiderade till valet gjorde han en stor sak av att beväpna detta land för att bli så kraftfullt att ingen skulle våga attackera oss. Efter att han blivit vald satte han omedelbart igång med att avväpna oss och lämna oss nakna och försvarslösa inför våra fiender. Med juden Adam Harmolinski som tog över vårt försvarsdepartement och McNamara som spelade frontlinjens hantlangare, satte denna trio snart igång med att rasera de otillräckliga försvar vi hade vid denna tidpunkt i historien. Detta är bara en händelse av lögnaktig trolöshet. Det finns många andra under de få korta år Kennedy satt vid makten.

När Nixon valdes gav han stora löften om sitt motstånd mot skolintegration och bussning. Men knappt hade han blivit vald förrän han satte igång ett massivt regeringsmaskineri och massiva mängder av skattebetalarnas pengar för att integrera våra skolor, bussa runt våra barn som en boskapshjord och genomföra det judiska programmet för rasblandning.

President Johnson var inte bättre. Han lovade statlig ekonomi genom att låtsas släcka glödlampor i Vita huset för att spara skattebetalarnas pengar. Omedelbart därefter inledde han den största utgiftsfesten i historien (fram till den tiden) och ökade statsskulden och statens utgifter utöver allt som någonsin skådats tidigare.

Dessa tre presidenter anförs endast som typiska exempel. De själva begick många andra förrädiska handlingar som motbevisade deras tidigare löften. I detta var de inte annorlunda än presidenter som

När vi väl har rätat ut den vita mannens tänkande är striden så gott som vunnen.

kom före dem. Jag citerar dessa få exempel endast ur tusentals andra löften som gavs, bara för att brytas.

Vi bör inse, naturligtvis, att detta är ett gammalt judiskt knep. När Johnson eller Kennedy eller Nixon utförde dessa förrädiska handlingar, alla till skada för den vita rasen, agerade de inte alls som representanter för den vita rasen, utan som billiga degenererade hantlangare åt den förrädiska juden som manipulerade landets öde, och använde dessa hantlangare som frontfigurer på scenen för att dölja sitt förräderi.

När det gäller detta, här är deras citat från det åttonde protokollet med avseende på att utse vita hantlangare till positioner i regeringen: ”vi skall lämna dem i händerna på personer vars förflutna och rykte är sådana att det mellan dem och folket ligger en avgrund, personer som, i händelse av olydnad, måste möta brottsanklagelser — detta för att få dem att försvara våra intressen till sitt sista andetag.”

7. ”Alla människor är skapade lika.”

När grundlagsfäderna skrev självständighetsförklaringen strävade de efter ett rungande budskap som skulle väcka män till kamp och få dem att ansluta sig till deras sak. Judarna, som vid den tiden spred revolutionära idéer i Europa i allmänhet, och i Frankrike i synnerhet, sände ut de gamla slagorden ”Frihet, Broderskap, Jämlikhet”. Detta var som förberedelse för den franska revolutionen och andra revolutioner som de planerade.

Amerika var inte immunt mot denna judiska propaganda och många av dessa idéer vann mark även i Amerika. Det var därför en stor tragedi när våra grundlagsfäder bäddade in och skrev in den bedrägliga judiska slagdängan ”Alla människor är skapade lika” i självständighetsförklaringen. Detta uppenbart falska och idiotiska påstående har exploaterats aggressivt från den dagen. Det har plågat oss ända sedan dess och varit ett oerhört kraftfullt vapen i händerna på judarna, revolutionärerna, liberalerna och anarkisterna.

Det är så uppenbart falskt att det kan tyckas att ingen vederläggning är nödvändig. Men så är inte fallet. Det har citerats så ofta av så många av våra falska ledare att det, likt bergspredikan och så många andra idéer som är uppenbart stridande mot allt förnuft, har accepterats av majoriteten av det vita folket som en sanning.

Det vita folket borde verkligen veta bättre än så här. När man ser tillbaka på deras egen ärorika historia är läxan om den vita rasens överlägsenhet över andra så uppenbar att den inte borde behöva någon förklaring.

Sprid ordet — ord är kraftfulla vapen.

Inte bara det, utan vid en första anblick, även inom samma ras, är människor uppenbart olika. Vissa är högt intelligenta, vissa är långa, vissa är starka, vissa är svaga, vissa är idioter. Listan över skillnader är oändlig. Inte heller föds människor någonsin under samma livsvillkor. Till exempel föds ett barn till en miljonär in i en annan ställning och miljö och kommer omedelbart att ha andra möjligheter till utveckling än, låt oss säga, ett barn som föds i ett hem där föräldrarna är fattiga och har låg intelligens. Ett barn som föds in i ett musikaliskt hushåll, till exempel Johann Strauss familj, skulle ha en helt annan böjelse, miljö, start och så vidare, än vad ett barn som föds in i en missionärsfamilj som lever bland indianerna i Amazonas djungler skulle ha. Vi skulle naturligtvis kunna lista oändliga exempel för att ytterligare styrka detta.

I vilket fall som helst har detta falska, vilseledande och osanna påstående varit en oerhört kraftfull kil för judarna att driva hem sin kampanj för rasblandning. På denna falska premiss vilar den andra falska premissen: om negrerna bara gavs samma möjligheter och miljö, skulle de prestera på samma sätt som de vita människorna. Därför bör vi köra med full fart framåt mot ett program för rasblandning. Det faktum att negrerna är medfött underlägsna den vita rasen i intelligens; i mentalitet; i sin brist på kulturell kreativitet; i det faktum att de är lata och odugliga; det faktum att deras moral är på en helt annan och lägre nivå än den vita mannens; och oändliga andra skillnader, varav färgskillnaden är den minsta — allt detta ignoreras.

Faktum är att människor inte är skapade lika, inte föds lika, inte utvecklas lika. Det finns en enorm skillnad i deras bidrag till civilisationen och mänskligheten. Vi måste därför återgå till verkligheten och förstöra denna falska myt.

Naturen själv har skapat alla varelser olika på en miljon olika sätt. Vi stolta medlemmar av den vita rasen måste komma ihåg en sak. Vår rasidentitet är det heligaste som naturen har skänkt oss och vi måste bevara den till varje pris.

8. "Prata inte om politik och religion, för politik och religion går inte ihop."

Vem som än har kontroll över en nations regering, och själva karaktären på den regeringen, är det enskilt viktigaste faktum som påverkar den rasens eller nationens öde. Politisk kontroll avgör alla andra faktorer såsom ekonomi, utbildning, säkerhet, framsteg, kultur och nästan varje annan viktig aspekt. I Protokollen påpekar judarna att de skulle vilja ha goyim-sinnena upptagna av alla

slags trivialiteter så att han aldrig kommer till skott med att överväga de avgörande frågor som påverkar hans öde.

Det är naturligtvis av yttersta vikt att vi talar om politik, och ännu viktigare att vi diskuterar religion. Vårt liv baseras på vår religiösa livsåskådning. Därefter måste vi se till att den totala kontrollen vrids ur händerna på de destruktiva judarna och återtas i händerna på lojala vita ledare.

Huruvida detta görs eller ej påverkas också i hög grad av folkets religiösa beskaffenhet. Regeringen är vanligtvis en återspegling av folkets egen filosofi, religiösa inställning och framtidsutsikter. Det ankommer därför på oss att få vårt religiösa tänkande rätlinjigt. Vi måste inse att bevarandet, främjandet och skyddandet av vår stora vita ras är den viktigaste och heligaste sak som vi kan ägna våra liv åt. Vi måste sedan omsätta denna inställning i politisk handling och politisk kontroll över våra regeringar, en kontroll som helt vilar i händerna på lojala rasmedvetna vita ledare. Religion och politik är oskiljaktiga, och helt avgörande för vår överlevnad.

9. "Vi är alla individer."

Denna motsägelsefulla idé, som kraftigt främjas av judarna, är lika splittrande som den är destruktiv. Faktum är att vi alla är medlemmar i ett visst samhälle, som strävar tillsammans för vår egen totala förbättring. Hela mänskligheten och civilisationens framsteg kan mätas genom människans ökade förmåga att skapa och bygga en social organisation. Från den tid då människan började dela upp de olika uppgifterna att odla mat, väva tyg, tillverkning, transport, sjukvård, etc., från den tiden började människan lyfta sig själv i kragen från sin djungeltillvaro in i ett modernt, produktivt samhälle. Med detta kommer viljan att offra sina egna intressen för sin ras och sitt samhälles bästa som helhet. Detta är ett av den vita rasens anmärkningsvärt framstående kreativa drag och det är därför han har kunnat åstadkomma så mycket. Om vi skulle återgå till idén att vi alla är individer, där varje man sköter sig själv snarare än att uppfylla sina skyldigheter mot sin familj, sin hemstad, sitt land och sin ras i allmänhet, skulle samhället som helhet och civilisationen totalt sett snart kollapsa.

Vi är ingalunda individer. Varje handling vi utför påverkar våra familjer, påverkar vårt samhälle, påverkar vår nation och påverkar vår ras. Ju mer vi inser våra förpliktelser gentemot alla de olika kontrakt vi har, desto mer kreativt och effektivt samhälle kommer vi att bygga. Skulle vi betrakta oss själva enbart som individer, skulle vi snart återgå till grottmänniskostadiet och utplåna alla de framsteg vi har gjort under tusentals år.

10. "Den enda räddningen för denna nation är ett verkligt tvåpartisystem."

Fel. Tvåpartisystemet är en idealisk judisk anordning för att *söndra och härska*. Det splittrar den vita rösten och ger judarna och negrerna det avgörande inflytandet för att vinna val. Dessutom är det i grunden motsatt ledarskapsprincipen och tjänar till att immobilisera, splittra och fragmentera den vita rasen.

Istället för att främja enhet och framsteg, snärjer det sina olyckliga offer i ett ändlöst trassel. Två eller flera motstridiga fraktioner kommer att käbbla och argumentera i det oändliga om oväsentliga småsaker, vilket vanligtvis slutar i en kompromiss, ett dödläge eller en låsning.

Det verkliga svaret är det beprövade systemet som förkroppsligas i ledarskapsprincipen.

11. "Valsedeln är det enda vapen folket besitter."

Valsedeln är förmodligen det mest ineffektiva vapen folket besitter. Folket kan göra ett antal saker som är mer effektiva ur vår politiska synvinkel. De kan bilda organisationer, politiska och andra. De kan ändra regeringssystemet. Som en sista utväg kan de störta sina tyranner med våld, om nödvändigt. Om en ras hotas av förintelse, är den inte bara berättigad, utan skyldig, som den högsta rätten i Naturen, att använda alla möjliga medel för att störta och förinta sina förtryckare. Lagen om artens rätt till överlevnad är den högsta lagen i Naturen.

12. "Tänker ni fördöma alla judar? Det finns goda och onda människor i alla raser och vi bör inte fördöma en hel ras."

Det kan finnas goda och onda människor i alla raser, men om det finns några goda judar ur den vita mannens synvinkel, har de ännu inte hittats och identifierats. Att vara jude innebär att vara en följare av Talmud, och varje följare av Talmud är en medkonspiratör i ett ondskefullt program utformat för att förgöra gojerna i allmänhet och den vita rasen i synnerhet. Att undanta någon av judarna från ansvar i denna konspiration skulle vara som att undanta de enskilda deltagarna i en armé som kämpar mot dig. Även om det kan finnas olika grader av inblandning i den judiska hierarkin, olika grader och kommandoposter, deltar icke desto mindre alla medlemmar av den judiska rasen, på ett eller annat sätt, aktivt i kriget mot resten av mänskligheten.

Det är ganska märkligt att samma människor som ständigt erbjuder ursäkter och undantag för judarna, inte alls är bekymrade över det sätt på vilket krigföring har bedrivits, säg till exempel i första eller andra världskriget. När till exempel Hamburg bombades skoningslöst av de allierade flygstyrkorna, som dödade 50 000 vita människor i Hamburg på en natt, inklusive gamla människor, kvinnor, små spädbarn, barn, gravida kvinnor, verkar dessa samma apologeter vara totalt likgiltiga inför om kanske några av dessa vita människor mördades utan anledning. Inte heller hör vi några protestrop när de allierade, under judarnas kontroll, inledde ett skoningslöst tre dagar långt förbränningsluftangrepp mot den vackra staden Dresden och brände, kremerade och förbrände 300 000 människor i en av de mest skoningslösa och avskyvärda massakrerna i historien. Återigen verkar dessa samma människor vara helt obekymrade om huruvida alla dessa tyskar (eller någon av dem, faktiskt) var skyldiga till eller förtjänade ett sådant fruktansvärt öde.

Sanningen i saken är att ingen av dem var skyldig till något brott överhuvudtaget, det enda tyskarna kan anklagas för är att de hade modet att försöka skaka av sig juden och försvara sin ras och sin nation från den internationella judiska konspirationen. För detta tappra och modiga krig borde tyskarna prisas högt, inte fördömas.

13. "Tekniken med det falska slagsmålet."

Judarna är väldigt förtjusta i att få den vita rasen intrasslad i något fånigt slagsmål eller argument där de fastställer frågorna och svaren. Oavsett vilken sida man tar är båda sidor destruktiva för vår sak. Inte nog med att judarna använder detta trick för att förvirra vita människor och slösa bort deras tid, käbbla och röra upp fientlighet, men medan den vita rasen slösar bort enorma mängder energi på att vältra sig i ett meningslöst bråk, känner sig judarna ganska säkra på att inget av den energin kommer att riktas mot dem.

Judarna sätter kontinuerligt upp politiska partier, eller oppositionsgrupper, som inte uppnår något annat syfte än att förstöra varandra, medan judarna går därifrån med krigsbytet.

I vårt politiska system sätter de upp (till exempel) det republikanska och det demokratiska partiet. Genom att därigenom ha upprättat ett så kallat "tvåpartisystem", ser de sedan till att de kontrollerar båda sidor. Sedan gör de ett stort nummer av hur underbart tvåpartisystemet är, hur det exemplifierar den amerikanska traditionen och hur det nästan är heligt. Genom att kontrollera båda sidor, oavsett vem som vinner, förlorar de vita människorna och juden är den säkra vinnaren i varje tävling.

Det finns så många variationer av denna falska stridsteknik att en hel bok skulle kunna skrivas om den. Vi ska bara citera några exempel. Utöver de många politiska fraktioner som meningslöst bekämpar varandra i detta land har vi de falska utländska krigen som judarna har involverat oss i.

Det fanns till exempel Koreakriget där judarna kontrollerade de amerikanska styrkorna och de kontrollerade även de nordkoreanska styrkorna. Målet var inte seger, utan förvirring och dränering av amerikanska resurser, finansiellt, i arbetskraft och i världsrykte. Men framför allt var målet att låta de färgade raserna döda så många unga vita pojkar i deras manndoms blomstring som möjligt, och därigenom tömma vår vita ras på styrka. Eftersom den vita goyen och Amerika var för dumma för att förstå, gjorde judarna en enorm repris av samma handling igen i Vietnam. Och så fortsätter den judiska favoritsysselsättningen att döda vita gentiler i ett mer mördande tempo än någonsin.

14. "Multiplicera motsägelsefulla och förvirrande argument i tusen frågor, alla av liten betydelse."

I Protokollen anger judarna att de ska förvirra och förbrylla goyimernas sinnen med alla sidor av tusen olika frågor. Goyimerna kommer att bli så förvirrade och vilsna i en vildmark av motsägelsefulla argument att de kommer att kasta upp händerna i förtvivlan. Judisk kontroll över kommunikationsmedierna ger dem ett utmärkt tillfälle att fullfölja denna metod av sinnesförorening. Det faktum att de argument som sprids är ologiska, motsägelsefulla och helt löjliga, spelar absolut ingen roll. Syftet är att så förvirra de vita gentilerna att de blir helt paralyserade i att fullfölja någon handlingsplan som skulle kunna stoppa framskridandet av de judiska programmen.

15. "Judar som utger sig för att vara gentiler; judar som byter namn."

En kameleontmetod som ofta används av judarna är tricket att byta namn och utge sig för att vara gentiler. De är särskilt förtjusta i att välja ett riktigt bra anglosaxiskt namn, såsom ett skotskt namn, eller ett irländskt namn, eller ett som är otvetydigt engelskt, så att de automatiskt betraktas som icke-judiska. Några exempel är Douglas Dillon, Douglas Fairbanks och tusentals andra. Under denna täckmantel kan de djärvt driva den judiska saken med liten risk för att bli upptäckta som en av de så kallade "utvalda".

16. "Att använda mulatter med en övervikt av vitt blod för att representera den typiska negern."

Det pågår nu en massiv kampanj för att bastardisera den vita rasen och pumpa Afrikas svarta blod in i det vita Amerikas ådror. Varje tänkbart program och medel används. Ett av de knep som judarna använder är att visa dessa flyktingar från Afrikas djungler på tv, varvade med en grupp vita människor. Om en annons visas i en katalog eller tidning finns det alltid en grupp på 2, 3 eller 4 vita pojkar och flickor och en liten neger i deras mitt. Men om de visade den verkliga, rena, outspädda svarta negern, skulle han vara alltför motbjudande för den vita amerikanska allmänheten att acceptera. För att övervinna detta väljer de alltid modeller som inte alls är negrer, utan mulatter, med en övervikt av vitt blod i sig. Faktum är att de flesta av dem troligen är till tre fjärdedelar vita eller sju åttondelar vita. Dessa utges sedan för den amerikanska publiken som den "typiska" negern. Personer som Lena Horne, Jim Brown inom underhållningsbranschen, eller senator Brooke inom det politiska fältet har mer vitt blod i sig än de har svart blod, och den intelligens (om någon) de besitter, härstammar från den vita sidan. Judarna låtsas att detta är en typisk svart och pekar på dem med stolthet som ett bevis på att negrerna är minst lika kapabla som de vita människorna. Detta är naturligtvis en perversion av naturen och en grov och illvillig förolämpning mot den vita rasen.

17. "Svart är vackert."

Denna slogan, som främjas av judarna, har inte mer sanning i sig när den tillämpas på människor än när den tillämpas på smutstvätt. Sanningen är att alla världens folk inte bara har en hög respekt för, utan även en avundsjuka på, den vita rasen.

Önskan bland världens färgade folk att vara ljushyade är nästan universell. Sålunda målar sig många aboriginer vita. Indiens folk har utvecklat ett strikt kastsystem där distinktionen är att ju ljusare hud desto högre kast, och ju mörkare hud desto lägre kast. Inte nog med det, utan många färgade raser har blåögda gudar som sina idoler. Till och med japanerna designar sina dockor med vita ansikten och blå ögon, vilka båda är typiskt o-japanska.

Svarta negrer, både här och i Afrika, som är sociala klättrare, anser det vara höjden av sin ambition att gifta sig med en vit kvinna, och någon judisk verksamhet i detta land mjölkar ständigt de svarta genom att sälja dem någon sorts pomada som garanteras göra deras hud vitare.

Det är ironiskt att människorna av den vita rasen har fått sina hjärnor så förorenade med judiska raslögner att de, av alla världens folk, är de minst medvetna om det stora enastående värdet av sitt vita rasarv. Icke desto mindre är världens färgade raser fullt medvetna om vad de inte har och inte är.

18. ”Principen om omkastning. Judarna är det ’utvalda folket’.”

Detta är en av de äldsta bluffarna i historien som judarna framgångsrikt har begått mot det vita folket genom att pracka på det vita folkets religioner sitt judiska Gamla testamente. Det Gamla testamentet, skrivet av judarna själva, hamrar ständigt in temat att de har ett speciellt kontrakt med Gud. De hävdar att Gud bara log välvilligt mot judarna medan de ägnade sig åt sin smutsiga verksamhet att dräpa, plundra och mörda alla andra stammar. Att den vita rasen skulle ha införlivat denna förrädiska judiska historia, som förkroppsligar bluffen om det ”utvalda folket”, som en del av sin egen religion är en av naturens stora perversioner och en av historiens märkliga tragedier. För detta har den vita rasen fått betala dyrt.

19. Judarna är det ”utvalda folket”.

Detta är en av de äldsta bluffarna i historien som judarna framgångsrikt har begått mot det vita folket genom att pracka på det vita folkets religioner sitt judiska Gamla testamente. Det Gamla testamentet, skrivet av judarna själva, hamrar ständigt in temat att de har ett speciellt kontrakt med Gud. De hävdar att Gud bara log välvilligt mot judarna medan de ägnade sig åt sin smutsiga verksamhet att dräpa, plundra och mörda alla andra stammar. Att den vita rasen skulle ha införlivat denna förrädiska judiska historia, som förkroppsligar bluffen om det ”utvalda folket”, som en del av sin egen religion är en av naturens stora perversioner och en av historiens märkliga tragedier. För detta dumma misstag har den vita rasen fått betala dyrt.

20. ”Användandet av opinionsundersökare för att förvirra det som utges för att vara den allmänna opinionen.”

Genom att ha ett fullständigt monopol på propagandamedierna upprättar judarna opinionsundersökningar för att tala om för folket vad deras åsikt är. Efter att de grundligt har manipulerat och riggat dessa åsikter för att överensstämma med deras version av vad den allmänna opinionen bör vara, ger de sedan dessa undersökningar stor och universell publicitet. De skapar därigenom en illusion av stöd för sina otaliga extremt opopulära judiska program. Å andra sidan skapas illusionen att det inte finns något

stöd för den politik som i verkligheten skulle gynna den vita rasen. Dessa falska opinionsbildare kommer alltid att framställa judiska idéer som mer populära än de i själva verket är, och kommer att framställa vita rasliga idéer som mindre populära än de i själva verket är.

Sålunda kommer olika judiska idéer såsom utländskt bistånd, rasblandning, höga skatter, vapenkontroll, legaliserat gräs, etc., att visas vara populära, eller åtminstone öka i popularitet. Å andra sidan kommer sådana vita värderingar som moral, segregation, repatriering av negern till Afrika; vit raslig enighet; självtillit; avsky för gräs, promiskuitet och pornografi, att framställas som gammaldags och fyrkantiga. Den judiska pressen kommer att skildra dem som något som de unga överger, och i allmänhet kommer de att framställas som opolulära och stadigt förlorande mark.

Detta bedrägliga judiska verktyg är också ett kraftfullt vapen för att hjälpa till att svänga val till deras fördel. Tyvärr har alltför många vita människor fått sina hjärnor så förorenade av judisk propaganda att de är oförmögna att se igenom dessa falska opinionsmätare. Alltför ofta röstar de i den riktning som judarna säger till dem är dagens populära så kallade opinion.

21. "Falska etiketter och smutskastande triggerord."

De allestädes närvarande judiska propagandanätverken bygger på kort tid upp vissa ord som hopar hat, förakt och hån över dem som stämplas med dessa avskyvärda etiketter. Genom massiv upprepning associerar människor automatiskt ondska och illvilja kring vem som helst som stämplas med dessa triggerord, utan att resonera kring vad den verkliga innebörden bakom dem kan vara. Ordet "rasist" är ett sådant exempel, medan ordets verkliga innebörd borde vara någon som utövar raslig lojalitet, en sannerligen ädel egenskap. Ändå betraktas det idag, på grund av judiska propagandainsatser, av miljoner som en beskrivning man bör sky och avsky. Ett annat ord är termen "nazist". Eftersom judarna väl inser att programmet som lades fram av Adolf Hitler i det nationalsocialistiska Tyskland var ett allvarligt hot mot den judiska konspirationen, vill de skrämma bort alla från att ens undersöka och studera botemedlet. Därav den massiva smutskastningskampanjen mot Hitler och den nazistiska filosofin. Nästan 30 år efter hans död är namnet Adolf Hitler fortfarande den mest hatfyllda frasen i det judiska lexikonet.

Inom det religiösa fältet finner vi liknande färdiga trigger-smutskastningsord. Ordet "ateist" är en sådan term. Istället för att förutsättningslöst överväga bevisen och tillåta det fria spelet av sunt förnuft och resonemang, slås en sådan sund rationell kurs till marken och

kortsluts genom den massiva användningen av glåpord och smutskastning. Några andra är orden ”antikrist”, ”gudlös”, ”hädelse” och ”kätteri”.

Å andra sidan, när judarna försöker främja ett bedrägligt destruktivt program som plundrar och lurar den vita rasen, klär de dem i glamorösa, högklingande etiketter, vanligtvis garnerade med en smak av humanism. Förenta Nationerna, en plan för en judisk världsregering, utformad för att förslava världens gentiler, är en sådan fras. ”Att göra världen säker för demokrati” är en annan sådan fras. Vad dessa program egentligen betyder är: att utkämpa destruktiva världskrig där en koalition av vita nationer förgör en annan grupp av vita nationer. Därigenom säkrar de främjandet av judisk kontroll över sina offer, och försäkrar dessutom att judarna kommer att kunna planera ännu ett sådant dödligt krig.

En annan är ”rasligt broderskap” vilket egentligen betyder att medan juden bastardiserar den vita rasen vill han se till att det inte finns något motstånd och ingen opposition. Andra sådana bedrägliga etiketter är ”stadsförnyelse”, ”interkonfessionell tro”, ”desegregering” och ”moderata”.

22. ”Ropa förföljelse.”

Genom hela sin historia har judarna använt ropet om förföljelse med beundransvärd skicklighet. Genom att vara extremt parasitära till sin natur, borrar de sig in i värdnationen där de bor, plundrar den torr, förstör dess moral, undergräver dess regering och river slutligen ner dess fundament, och lämnar den som ett vrak och i ruiner. När folken i en sådan nation slutligen vaknar upp och blir medvetna om sin förtryckare och därefter vidtar åtgärder för att kasta av sig denna parasit från sin rygg, höjer juden då ett högt rop om förföljelse. Han lyckas få den försvarande nationen att framstå som den skyldige, snarare än parasiten. Vanligtvis kommer detta att framkalla sympati hos grannationerna, som då, i ren dumhet, oavsiktligt kommer till judens hjälp. Det nyligen skedda exemplet på att detta hände det heroiska tyska folket är ingalunda det första eller sista i historien av judisk dubbelspel. Samma sak har hänt Egypten, Babylonien, Persien och nyligen araberna i Palestina.

23. ”För att bli vald är det nödvändigt att tillmötesgå neger-rösterna.”

Det är ytterst patetiskt hur många människor som har lurats att svälja denna judiska lögn. För det mesta ges vi inget val mellan kandidater, utan endast ett val mellan det minsta av två onda ting. Den

---

Att beröva den vita mannen hat är som att dra klorna och tänderna ur en tiger.

Judarna ser till att den skara kandidater som de ställer upp alltid är sådan att alla förespråkar en politik som är skadlig för den vita rasen och fördelaktig för judarna och negrerna.

Den vita rasen utgör fortfarande majoriteten av Amerikas befolkning. Om vi någonsin fick en bra och modig kandidat som gick ut med ett program som tydligt och högljutt företrädde den vita rasens sak, skulle en sådan kandidat bli vald med en jordskredsseger. Genom antingen dumhet eller feghet, eller båda delarna, har vi aldrig haft en sådan kandidat på den offentliga scenen, eller åtminstone inte med tillräcklig energi för att bli hörd av många människor.

Det är vår plikt att ställa upp inte bara en sådan kandidat, utan en hel armé av sådana kandidater, som arbetar samordnat över hela landet, under Church of the Creators enande baner, med ett tydligt och långtgående program för att expandera den vita rasen och minska de färgade raserna, driva rasförrädarna från makten och ta kontrollen över vårt öde i våra egna händer.

24. "Att driva judarna från makten skulle resultera i ett enormt blodbad."

Detta är inte alls nödvändigtvis sant. Det tyska folket drev judarna från makten i sitt eget land med mycket liten förlust av människoliv, mycket lite blodsutgjutelse och praktiskt taget ingen oro. De gjorde det lagligt och de gjorde det med hjälp av röstsedeln. Kontrastera detta med det enorma elände och den blodsutgjutelse som följde när judarna tog makten i Ryssland. Under den fruktansvärda katastrofen slets landet sönder från ena änden till den andra, jordbruk och industri förstördes, hungersnöd följde, och över 20 miljoner av det bästa vita ledarskapet i Ryssland mördades.

Vi, inom Church of the Creator, tror att vi först och främst kan rädda Amerika och att det vita folket kan återta kontrollen över sitt eget land med lagliga medel. Vi kan göra detta utan mycket blodsutgjutelse om vi följer det program som fastställts i vår nya religions trosbekännelse.

Det första och främsta problemet är att få ordning på den vita mannens tänkande, som jag har sagt så många gånger förut.

Skulle kamp och blodsutgjutelse ändå bli nödvändigt, då måste även vi betala detta pris och använda dessa medel. Om nödvändigt måste vi, och kommer vi, att åberopa naturens högsta lag. Vi måste och vi kommer att använda alla medel och varje medel som krävs för att säkerställa vår ras överlevnad.

Om vi inte driver juden från makten är det nästan säkert att ett gigantiskt blodbad kommer att följa där 60 miljoner av de bästa vita amerikanerna kommer att mördas.

Vad är viktigare än att bygga tro på ditt eget folk?

25. Förvirringen kring "Kristus är (är inte) en jude".

Detta löjliga argument har blivit ett av favoritfördriven för "Kosher-konservativa" under de senaste åren. Jag har läst otaliga argument för och emot i detta ämne från personer som Gerald L. K. Smith och många andra som borde (och utan tvekan gör det) veta bättre.

Detta är ett så klurigt och meningslöst argument, men ändå ett som får många enfaldiga människor, som borde veta bättre, att gå i fällan och tro att om vi bara på något listigt sätt kunde bevisa att han inte var jude, så skulle det i sig självt rättfärdiga att han var något stort och speciellt.

För det första finns det inte ett spår av bevis för att en sådan man någonsin har existerat, och överväldigande bevis för att han inte existerade. Jag har gått igenom detta mer grundligt i ett annat kapitel med titeln *Kristi existens ej styrkt av historiska bevis*.

Men om vi skulle ta de judiska manusförfattarna, som skrev Nya testamentet, på orden, då är det överväldigande tydligt att judarna berättar för oss att Kristus var en av deras egna. I det allra första kapitlet i Nya testamentet, nämligen i Matt. 1, anges den förutsatt fullständiga härstamningen för Jesus Kristus från Abraham, Isak, Jakob och vidare ner till dessa horkarlar i Juda, David, Salomo och andra, fram till Josef, Kristi fader. Vidare står det tydligt i Lukas 2:21 att Kristus inte bara var jude, utan att han var en omskuren jude.

För att gå ännu längre spelar det väldigt liten roll om han någonsin levde överhuvudtaget, om han var jude eller om han inte var jude. Hur man än vrider och vänder på det är de kristna lärorna dåliga, självmordsbenägna råd och den kristna religionen är dåliga nyheter för den vita rasen. Historien har visat att den förstörde den stora och vackra romerska civilisationen. Vi behöver bara läsa Bergspredikan (kapitel 5, 6 och 7 i Matteus) för att förstå karaktären på de självmordsråd som förstörde det romerska riket när det anammade kristendomen.

26. "De vita människorna är de sanna israeliterna."

Detta argument är verkligen förrädiskt och tycks särskilt fånga de människor som vill vara bibeltroende kristna, och som samtidigt har upptäckt vilken ond ras judarna är. Eftersom deras bibel säger till dem att israeliterna är Guds "utvalda" folk, och då det vore absurt för Gud att välja en så uppenbart ond, förrädisk och trolös ras som judarna, så tänker de sig genom något förvridet rationaliserande att om de bara kunde sätta sig själva i israeliternas ställe, skulle hela den bibliska röran bli mer acceptabel.

För oss är den vita rasen den mest värdefulla tillgången i Naturens universum.

Följaktligen, när någon kommer och erbjuder dem en löjlig rövarhistoria om att vi, den vita rasen, egentligen är de sanna israeliterna, nappar de på detta nonsens som en fisk på en agnad krok.

Hela påståendet är så löjligt att det knappast är värt att vederlägga här igen. Jag kommer dock att ta upp några viktiga punkter som bör krossa detta fåniga nonsens en gång för alla. För det första är det bara judarna som praktiserar omskärelse, och detta är deras märke och deras varumärke. Det har varit historiskt så sedan urminnes tider. För det andra är det en del av deras egen trosbekännelse, som de har angett fastställdes i Guds ”förbund” med Abraham. För det tredje gör den judiska bibeln det helt klart att Kristus och apostlarna var judar. För det fjärde, när man läser om vilken sorts mördande, horeri-bedrivande och förrädiska skurkar deras ”stora” patriarker och så kallade ”Guds män” som Juda, Abraham, David, Salomo och många andra var, uppstår frågan – varför skulle någon självbevarende vit man vid sina sinnes fulla bruk ens vilja vara en ättling till sådant tarvligt och skamligt avskum?

27. ”Men vi är mänskliga varelser, inte djur.”

Detta ytliga och meningslösa argument dyker oftast upp när man talar om hur kristendomen, med sina självmordsbenägna läror, inte bara kränker det sunda förnuftet, utan även naturens lagar. Att älska sina fiender, att vända andra kinden till, att inte göra motstånd mot det onda, att ge bort allt man äger och annat sådant nonsens är helt i strid med naturens lagar. Ingen annanstans i naturens rike finner vi någon varelse som utövar så uppenbara medel för sin egen självbevarelse.

När jag har påpekat detta har jag ofta mötts av det fåniga argumentet att vi inte är djur utan mänskliga varelser. När man frågar vad detta egentligen ska betyda är det svårt att få ett tydligt svar från dessa människor, men uppenbarligen menar de att vi är immuna mot de naturlagar som andra varelser är underkastade. Vi förväntas tydligen vara undantagna från naturens lagar för att vi, som de säger, gavs förmågan att tänka och resonera, att vi har en själ, att vi har evigt liv och många andra sådana non sequitur-argument.

Livets realiteter är något annorlunda än vad dessa argument antyder. Faktum är att vi är en naturens varelse, precis som vilken som helst av de miljontals naturvarelser som bebor jordens yta. Vi är sannerligen inte immuna mot någon av naturens lagar. Om det finns en idiot som tror att vi till exempel är undantagna från tyngdlagen, låt honom försöka hoppa från en 20-våningsbyggnad och se hur undantagen han är.

Även om det förvisso är sant att vi har en högre intelligens än naturens andra varelser, så immuniserar detta oss inte på något sätt mot någon av de lagar som styr universum. Vi föds precis som de andra varelserna, vi fortplantar oss precis som de andra varelserna och vi dör tillsammans med resten av dem. Vi måste äta och dricka och andas precis som resten av varelserna i detta universum. Arvslagar gäller oss lika strikt och lika obevekligt som de gör för hästar eller katter eller kaniner. Om det finns några vilseledda drömmare som hellre vill tro något annat, så är det deras problem. Jag uppfann inte naturlagarna, inte heller tyngdlagen eller arvslagarna, inte heller uppfann jag livets och dödens realiteter. Det är så det är, det är så det alltid kommer att vara, och det är livets fakta.

I vilket fall som helst är det när vi dåraktigt avviker från naturlagarna som vi rusar huvudstupa in i problem. Det är när vi inte längre litar på vårt eget intellekt och resonemang och börjar få våra sinnen rubbade av overkliga, ogrundade och onaturliga läror, som vi börjar skapa förödelse i våra egna liv och äventyrar vår egen ras existens. Vi kan inte undgå slutsatsen att vi sannerligen är en naturens varelse, precis som alla andra. Trots att vi är naturens högsta varelse, är vi icke desto mindre underkastade var och en av naturens lagar, varken mer eller mindre än någon annan varelse.

28. ”Du bör inte ta Bibeln bokstavligt.”

Många gånger när jag har trängt in någon i ett hörn i en debatt om kristendomens omöjliga och motsägelsefulla läror, försöker de slingra sig med uttrycket: ”Tja, du bör inte ta Bibeln bokstavligt.” Uppenbarligen antyder de att Bibeln inte riktigt menar vad den säger, och inte säger vad den menar. Detta är återigen i sig ett märkligt och idiotiskt non sequitur-argument. Om Bibeln är ett så fantastiskt litterärt verk och är Guds gudomliga ord, var förvisso Kristus och/eller Gud, med all sin förmodade oändliga visdom, kapabla att uttrycka sig klart och tydligt. Det faktum att Bibeln är helt mättad med motsägelser, med en enorm samling vaga och meningslösa fraser, är i sig den bästa indikationen på att den naturligtvis inte är Guds ord eller något liknande.

I vilket fall som helst, om jag som affärsman skulle skriva ett kontrakt om försäljning av ett stycke mark, och sedan, när det blev dags att leverera lagfart och äganderätt, menlöst förklarade för min kund att, tja, naturligtvis bör du inte ta vad som står där för bokstavligt, skulle jag naturligtvis bli anklagad för att vara en lögnare och en bedragare.

Om vi inte kan ta Bibeln bokstavligt och den inte menar vad den säger och säger vad den menar, vad betyder den då, om något alls? Eftersom...

den så kallade "Goda Boken" gör en så stor sak av "sanning", kan vi naturligtvis döma den efter dess egna måttstockar. Om den inte talar sanning, om den inte menar vad den säger, och om den inte säger vad den menar, då ljuger den naturligtvis.

29. "Termen västerländsk civilisation är en missvisande benämning."

Inte alltför många människor har genomskådat detta knepiga lilla stycke av bedräglig judisk dialektik. Termen "Västerländsk civilisation" har kommit i så allmän användning att alla tar den för given utan att analysera det dolda bedrägeriet. De civilisationer som världen har bevittnat under de senaste 6000 åren (inklusive dagens civilisation) är inte alls "västerländska" som sådana, utan är vita civilisationer. Överallt där civilisation har uppstått skapades den av den vita människan, vilket vi har förklarat mer i detalj i ett annat kapitel.

Och så är det med dagens civilisation. Oavsett om den vita människan är bosatt i Europa, eller i USA, eller i Australien, eller om han får fotfäste i Hongkong, eller i Indien, eller i Kina, bygger han en civilisation. Vi bör därför göra den viktiga distinktionen att civilisation inte har något att göra med västra eller östra halvklotet som sådant, utan är strikt den vita rasens skapelse. Genom att kalla den västerländsk civilisation har juden därför berövat den vita människan hans rättmätiga erkännande och förvirrat ursprunget för vår civilisations skapare. Civilisation är uteslutande den vita människans produkt, och ingen annans.

30. "Det finns goda judar och dåliga judar."

Vid diskussioner och debatter om judarnas förtjänster och brister har jag mött många så kallade intellektuellt sofistikerade personer som kommit med en salva av förvirrande distraktioner om goda judar och dåliga judar. Vissa gör det fåniga påståendet att dagens judar inte är de verkliga ättlingarna till de bibliska judarna. Slutsatsen är att de bibliska judarna naturligtvis var Guds "utvalda" och var goda typer, men att dagens judar har blivit bastardiserade från khazarerna och är en annan sorts jude, erkänt dålig.

Andra gör skillnad mellan "kikes" och den gode juden. En annan distinktion som återkommer upprepade gånger är att det finns kommunistiska judar och icke-kommunistiska "goda" judar. Ytterligare en distinktion är de sionistiska judarna och de icke-sionistiska judarna, där de senare uppenbarligen antas vara helt okej. Listan verkar vara oändlig och den enda effekten av det hela är att befria juden från ansvar och att förvirra frågan.

För att återgå till de bibliska judarna, eller israeliterna, så säger Gamla testamentet mycket tydligt att de alla praktiserade omskärelse. Oavsett vilket nytt blod de har tagit in i sin ras under årtusendena, är faktum att utövandet av omskärelse är deras varumärke eller kännetecken idag, lika starkt som någonsin. Vilka förändringar som än har skett i deras blod, har de strikt behållit sin lojalitet mot sin ras, sin hängivenhet till sin dödliga konspiration för världsherravälde och förintelsen av gojen. De utövar raslojalitet idag lika hängivet som de någonsin har gjort. Deras konspiration för gojernas förintelse har inte förändrats.

Det är därför helt meningslöst att slösa tid på finare distinktioner om vilka som är hebreiska judar, eller vilka som är khazarjudar, eller sefardiska judar, eller någon annan sorts jude. Vad den vita människan beträffar i sin kamp mot juden, är en jude en jude, och var och en av dem är en dödlig fara för vår existens. De är alla dåliga judar. Varje jude har från sin barndom indoktrinerats i talmudismens principer och hans främsta besatthet genom hela livet förblir att förinta den vita rasen.

Låt oss därför aldrig glömma att alla judar är våra fiender och att skilja mellan en typ av jude och en annan typ av jude är lika meningslöst som att skilja mellan olika typer av skallerormar. Om du har blivit biten av en skallerorm spelar det väldigt liten roll vad dess genealogi är, om det är en diamantrygg eller en sidovindare. De är alla giftiga.

31. ”Vi är här för att hjälpa andra.”

Detta är ytterligare en av dessa vansinniga så kallade kristna principer, som har haft en förödande effekt på upplösningen av den vita rasen.

Vad det egentligen betyder är att om du inte hjälper någon annan som är mindre lyckligt lottad och mer värdelös än du är, så har du inget särskilt syfte med att vara här. Denna idé är naturligtvis löjlig och motsägelsefull i sig själv.

En mycket bra fråga som till och med ett litet barn skulle kunna ställa är — vad är då de andra här för? Svaret är uppenbarligen — ingenting, och de är helt värdelösa. Den vidare slutsatsen skulle då bli att vårt enda syfte är att hjälpa till att främja och expandera det värdelösa, och i de flesta fall av så kallad kristen välgörenhet är detta absolut sant. Hela principen för kristen välgörenhet är att sprida avskummet och de färgade raserna, och att förinta det produktiva elementet i vårt samhälle, särskilt det vita samhället.

Tiden håller på att rinna ut. Tiden för handling är nu.

Vi i Church of the Creator förkastar helt detta nonsens. Vi går tillbaka till källan för all sanning, nämligen Naturens lagar som säger att vi är här för att fortplanta, främja och utvidga vår egen art, vårt eget slag. Vi tror att vi genom att göra det uppfyller Naturens högsta lag och universums högsta lag. Det är varken bra eller barmhärtigt att fortsätta främja och sprida de lägsta elementen av vår egen ras, utan det är absolut självmordsbenäget och en perversion av Naturens lagar att hjälpa till att främja och sprida de färgade raserna, som av egen vilja är våra fiender.

Vi tror på att gå tillbaka till de grundläggande principerna i vår trosbekännelse och vår religion, nämligen att sträva efter det som är bra för den vita rasen. Genom att göra det är vi också i harmoni med Naturens högsta lag. Denna lag säger oss tydligt att vi bör sammanföra våra ansträngningar mot målet att fortplanta, bevara och främja vår ras, samtidigt som vi motsätter oss och förstör de element som utgör ett hot mot oss.

32. "Om vi bara utvecklade mer förståelse mellan raserna, skulle vi alla komma utmärkt överens."

I sin iver att eftersträva ”förståelse” har många vita välgörare som går med i Fredskåren, kommunistpartiet och många andra liberal-judiska organisationer, hopat en enorm mängd skada över sin egen ras. Eftersom de inte har kunnat se igenom detta judiska bedrägeri av så kallad ”broderlig” kärlek och förståelse, har de blivit ytterst användbara verktyg i händerna på judarna.

Sanningen i saken är att de människor som har haft minst att göra med negrerna är de som lättast luras till att främja det rasblandningsprogram som instiftats av judarna. Det är de människor som har varit tvungna att möta livets realiteter genom att behöva arbeta med negrer; som har fått sitt eget grannskap invaderat av ett inflöde av negrer; de som har haft den obehagliga erfarenheten av att se dessa flyktingar från djungeln på nära håll, som snabbt blir botade från alla utopiska idéer om rasblandning. Å andra sidan är det vanligtvis någon rik vit välgörare, som i många fall aldrig riktigt behövt arbeta för sitt uppehälle utan ärvt sina pengar, och som mer eller mindre lever en isolerad tillvaro i ett elfenbenstorn, som blir den mest hängivna av ”bleeding hearts” och främjar det judiska programmet för rasblandning.

Ju bättre du känner negrerna, desto mer förstår du dem, ju mer du känner och förstår judarna, desto mer inser du deras sanna natur. Ju mer du förstår dem desto mer inser du vilket dödligt hot de utgör mot den vita rasens existens. Ju mer du

förstå dem, desto säkrare blir du på att de verkligen är dina fiender.

33. ”Separation av kyrka och stat.”

De Kosher-konservativa fortsätter att berätta för oss om och om igen vilken underbar konstitution vi har. De påminner oss särskilt om hur ”visa” våra grundlagsfäder var som insisterade på separationen mellan kyrka och stat.

Vid en närmare granskning av detta koncept misslyckas jag med att se någon större förtjänst i att separera dessa två viktiga pelare i vår sociala struktur. Det är inte särskilt logiskt att ha samma grupp människor som stöder försvaret av sitt land med militärtjänst och skattepengar, för att sedan gå till kyrkan på söndagen och predika ”stå inte emot det onda”, ”vänd andra kinden till” och ”älska dina fiender”. Det är inte logiskt att spendera miljarder på att utbilda våra barn och sedan lära ut ”döm inte” i söndagsskolan, och be dem att överge sitt sunda förnuft och omdöme.

Inte heller är det logiskt för regeringen att främja affärsverksamhet och välstånd när samma människor som stöder en sådan regering predikar att man ska sälja allt man äger och ge bort det.

Det finns inte heller någon större förtjänst i att ha merparten av det vita folket i Amerika uppdelat i tusen olika religiösa fraktioner, när vi borde vara förenade i en enad front mot vår dödsfiende — den svekfulla juden.

Jag anser att en långt mer idealisk situation är den kombination där den vita rasens regering är sammanblandad i perfekt harmoni med sin religion, snarare än i konflikt med den. En religion bör förena en ras och inte splittra den, och endast på en enad rasmässig religion kan den solida grunden för en bestående regering byggas. När vi väl har religion, regering och ras sammanblandade i en enad filosofi för vår ras välfärd, kommer vi att ha säkrat den vita rasens framtid för all framtid.

34. ”Vi kan inte vinna”-fobin.

Förmodligen ett av de svåraste problemen jag har stött på när det gäller att leda den vita mannen tillbaka till ett sunt tänkande, är att övervinna hans defaitistiska inställning. Otaliga gånger har jag hört: ”Ja, jag håller med om allt du säger och jag är med dig till 100 procent — men kan du övertyga resten av det vita folket?”

Detta är naturligtvis ett negativt, defaitistiskt tänkande, och får inte tolereras.

Om du befinner dig i en paddelbåt, en mil från land och sjunker, sitter du inte bara där och funderar på vad dina chanser kan eller inte kan vara

vara. Du gör det enda förnuftiga — du börjar ösa och paddla mot land som om ditt liv hängde på det — vilket det gör.

Den vita rasens situation är mycket likartad. Istället för att overksamt begrunda oddsen, måste vi hugga i direkt nu och aggressivt fullfölja kampen för att rätta till den vita mannens tänkande. Detta är vårt huvudproblem. Om du tror på programmet som det framställs i denna bok, då kan hundra miljoner andra vita människor också övertygas, förutsatt att du börjar sprida ordet idag.

När vi väl har rättat till den vita mannens tänkande är vårt problem så gott som löst. Problemet med att övervinna judarna och negrerna, och återta kontrollen över vårt eget öde, ja faktiskt alla andra problem, kommer att verka som en barnlek i jämförelse.

35. Kärlek och hat.

Hat är en normal hälsosam känsla som naturen har utrustat alla sina högre arter med. Det är en grundläggande och livsviktig känsla som är nödvändig för artens bevarande. Att beröva den vita mannen förmågan att hata dem som utgör ett hot mot hans existens är som att dra ut klorna och tänderna på en tiger och sedan kasta tillbaka honom i djungeln för att klara sig själv. Försvarslös skulle en sådan tiger gå under eländigt på kort tid.

Så är det också med den vita mannen. Om man mixtrar med hans hälsosamma instinkter och han förlorar sin förmåga att hata och bekämpa dem som vill förgöra honom, lämnas han naken och försvarslös inför sina fiender. De svekfulla kristna som så högljutt proklamerar sin avsky för hat, utövade själva hat till det yttersta. När någon inte höll med om deras "tro" eller "lära", stämplade de dem som kättare och lät bränna dem på bål, hänga dem eller på annat sätt förgöra dem. De hatade häftigt och gjorde, på ett eller annat sätt, processen kort med sina fiender.

Kärlek och hat hör ihop. Om du är villig att skydda dem du älskar, då måste du hata dem som hotar deras säkerhet och existens. De flesta stora rörelser i historien är byggda på hat — hat mot fienden — hat mot ett ödesdigert hot. Det finns inget som förenar en grupp mer fast än hat mot en gemensam fiende. Det finns inte heller något som sporrar dem till beslutsam handling mer avgörande än hat.

36. Jonglering med siffror och statistik.

Enligt 1970 års folkräkning hade USA, per den 1 april 1970, över 203 miljoner invånare. Av detta antal hävdas det att ungefär 11 procent är svarta och tre procent är judiska.

Av detta förefaller det som om tillväxttakten för niggerbefolkningen hade förblivit ungefär densamma som under tidigare år och att de svarta inte ökade snabbare än de vita.

Bevisen från många källor övertygar mig om att regeringen medvetet ljuger för oss för att mörka de faktiska omständigheterna. Detta är jag övertygad om att de gör för att invagga det vita folket i en falsk säkerhet. De vill lura oss att tro att det inte tickar någon rasmässig tidsinställd bomb i vår mitt. Man behöver inte vara en särskilt skarpsynt observatör för att notera att de svarta ogifta avelsstonas, subventionerade av offentlig välfärd, förökar sig okontrollerat. De föder så många som 12 till 16 illegitima svarta bastarder var, och en svart befolkningsexplosion är mitt ibland oss.

Faktum är att niggrerna förökar sig som råttor, medan de vita familjerna samvetsgrant och medvetet undertrycker sin egen reproduktion till ett eller två barn per familj.

Jag är därför övertygad om att den svarta befolkningen i verkligheten förmodligen är minst tre gånger så stor som regeringen vill få oss att tro. Jag har inget sätt att veta säkert, men jag skulle gissa att sanningen ligger närmare 35 procent av befolkningen i Amerika nu är svart, med andra ord cirka 70 miljoner av de 200 miljonerna, istället för 11 procent eller 22 miljoner.

Likaså tror jag att den judiska befolkningen är mycket högre än vad den (judiska) regeringen vill få oss att tro. Istället för att vara infekterade med endast tre procent (eller sex miljoner) judar, skulle jag gissa att den korrekta siffran ligger nära 20 miljoner judar i Amerika.

På global basis ger judarna oss en mängd olika siffror angående deras eget antal. Ofta citerade siffror är 18 till 20 miljoner. Återigen tror jag att dessa siffror hålls medvetet låga för att inte skrämma de vita goyim. Återigen, jag har inget sätt att veta säkert, men jag misstänker att det finns minst 80 miljoner judar som infekterar vår planets yta.

Sammanfattningsvis, vad gäller filippiner, puertoricaner, mexikaner, niggrer, judar, indianer och mulatter som avlar och förökar sig i en ständigt ökande takt i det land som byggts och grundats av vita européer, skulle jag säga att den vita befolkningen i USA idag är nere på cirka 50 procent av det totala antalet och krymper snabbt i förhållande till det färgade avskummet.

Det är därför hög tid att vi, den "fördrivna majoriteten", vidtar åtgärder för att rädda oss själva från att bli fördrivna från vårt land, vår egendom och vårt land. För detta ändamål är vi Creators dedikerade, inte bara i Amerika, utan på världsomspännande basis.

Creativity är den vita mannens naturliga religion.

37. Fastigheter mot aktier och obligationer.

Det finns tusentals olika sätt att investera pengar. Men i grunden finns det bara två huvudsakliga vägar — antingen i fastigheter, eller i aktier och obligationer.

När du investerar dina pengar i aktier och obligationer är du i princip en åskådare, som anförtror ledningen av företaget (och utbetalningen av dess utdelningar) till någon annan part, eller parter, som har kontrollen.

I de flesta av de stora företagen i Amerika (och världen) idag vilar den kontrollen i händerna på judar.

När du köper mark eller bebyggda fastigheter har du själv kontrollen. Faktum är att du har monopol på den del av världen som du äger. Den är unik och den är oersättlig. I sista hand vilar all vår rikedom på mark, på fastigheter.

Under de senaste tio åren, medan Dow-Jones industriindex på aktiemarknaden bara har gått upp 18 procent, har det genomsnittliga priset på mark (areal, stadstomter, semesterfastigheter) i USA skjutit i höjden med 95 procent, en ökning som är tre gånger så stor som den allmänna prisnivån och fem gånger så stor som Dow-Jones industriella ökning. I många utvalda områden, såsom Florida, har mark gått mycket bättre.

Medan aktier kan manövreras upp och ner dagligen, där de judiskägda börsmanipulatörerna skördar vinster på både upp- och nedgångar, stiger mark obevekligt i värde i en ständigt uppåtgående spiral.

Inte bara har judarna fullständig kontroll över världens börser, utan de kontrollerar eller äger också de flesta köpcentrum och viktiga fastigheter i de större städerna. Men stora mängder av oerhört värdefulla fastigheter är fortfarande i händerna på vita gentiler. Det är därför judarnas obevekliga mål att driva bort de vita från ägandet av all mark och bebyggda fastigheter. Medan aktier och obligationer (som ofta kan bli värdelösa) höjs till skyarna som "värdepapper", pågår en ondskefull och oändlig kampanj för att avskräcka (de vita) från att äga fastigheter. Detta gör de genom propaganda, skatter, finansiella manipulationer och dussintals andra metoder. De har formulerat detta mål att beröva det vita folket deras mark i Protokollen.

Det är därför min livserfarenhet att den vita människan bör sträva efter att, så tidigt som möjligt, förvärva all mark och bebyggda fastigheter han kan och behålla ägandet inom sin familj. De tillverkar inte mer mark.

Likaså bör den vita människan sluta sig samman för att bojkotta juden i affärslivet; han bör, om möjligt, starta eget företag;

Fara är en stor inspiratör för det bästa som finns inom oss.

efter att ha byggt upp en blomstrande verksamhet, bör han aldrig, aldrig sälja ut sin verksamhet, utan föra den vidare till sin egen familj. Under inga omständigheter bör han någonsin sälja vare sig sin mark eller sin verksamhet till en jude.

Det finns ingen stor möjlighet utan stora risker.

Kapitel 19

Respekt för vems lag och ordning?

Den vita rasen har många styrkor och fina egenskaper som bör beundras. En av dessa är vårt geni för lag och ordning. Vart än den vita rasen beger sig, tycks den ha en drift att organisera sitt samhälle och att instifta lag och ordning. Vi vet att romarna var stora organisatörer och att de var stora lagstiftare. Vilket land de än erövrade eller vilket folk de än underkuvade, instiftade de lämpliga lagar och skapade en organiserad regering. I grund och botten är detta civilisationens kitt, och vi kan knappast föreställa oss civilisation och framsteg utan de underliggande faktorerna av god styrning, en organiserad uppsättning lagar och en poliskår som ser till att dessa lagar efterlevs. Detta är alltigenom gott och den vita rasen kan vara stolt över sitt medfödda karaktärsdrag att främja organisation, styre samt lag och ordning.

Icke desto mindre kan "lag och ordning", i händerna på fienden, användas för att förinta ett folk. Om lagarna är utformade så att de rånar det vita folket och krymper deras reproduktion, i själva verket så utformade att de rasmässigt blandar upp och förintar den vita rasen, då har vi en annan situation. Då är vi skyldiga att åberopa naturens högsta lag, nämligen artens överlevnad.

Detta är situationen i Amerika idag, och i själva verket över hela världen, med judarna som lagstiftar och upprätthåller "lag och ordning".

Även i Ryssland har lag och ordning etablerats till den yttersta graden. Om någon så mycket som öppnar munnen om judarna, blir de skjutna. Även för sådana brott som snatteri skjuts förövarna utan förmånen av rättegång, domstolar eller domare. Som ett resultat finns det väldigt lite så kallad "brottslighet" i Ryssland. Faktum är att brottslingarna styr regeringen och det rättsvårdande maskineriet, och de begår brott på en massiv skala av de mest avskyvärda dimensioner. Vidare är det ryska folket fullständigt förslavat och underkuvat av judarna, som har kontroll över allt välstånd, alla propagandamedel, regeringen och framför allt kontroll över alla...

vapen. De judiska slavdrivarna upprätthåller "lag och ordning" och det är ganska tydligt för alla att deras användning av lag och ordning maler ner det ryska folket till förintelse. Låt oss därför inse, en gång för alla, att lag och ordning som sådant inte är den vita rasens slutgiltiga mål, utan vår arts överlevnad är den högsta lag som naturen har ställt inför oss.

Det har funnits många gånger då detta ädla drag hos den vita rasen listigt har utnyttjats av juden som ett kraftfullt vapen för att förinta den vita rasen. Vi befinner oss i en sådan historisk period idag, då blind underkastelse under lag och ordning från den vita rasens sida hjälper till att förinta oss. Under täckmanteln av "lag och ordning" får judarna oss att begå självmord.

Jag skulle vilja påminna mina vita bröder och vita systrar om att amerikaner för 200 år sedan utsattes för tyranni och förtryck av den brittiska regeringen (som för övrigt då, liksom nu, var i judens händer). Men den tidens vita patrioter var inte lika svårt drabbade av hjärnförorening som vi i den nuvarande generationen är. Eftersom de framför allt var män som värderade sin frihet, sina ägodelar och sitt land, valde de att trotsa "landets lag" när den användes som en förevändning för att förtrycka den vita majoriteten.

Jag tror att detta antyder svaret på frågan om vad man gör när "landets lag" används för att förinta en. Och jag tror att svaret på detta är tydligt — som det har varit genom hela historien. Det finns en högre lag som naturen ständigt använder, och som faktiskt alla raser har utnyttjat när de hotats av undergång. Denna högre lag är överlevnadens lag, och vi, det vita folket i Amerika, bör nu inse att vi befinner oss i en sådan position. Vi måste nu vara beredda att trotsa de kriminella handlingarna hos vilka galningar som helst som försöker förinta vår rasliga existens. Vi måste återigen komma ihåg, en gång för alla, att den högsta lagen i naturen är lagen om artens överlevnad till varje pris.

Jag är sannerligen helt för lag och ordning och jag är helt för en god regering, förutsatt att lagen och regeringen finns där för att skydda den vita rasens intressen och sörja för dess överlevnad och dess framsteg. Om den inte gör detta, då är det inte vår regering. Då är den vår fiende, oavsett om de marionetter som står i spetsen för den regeringen verkar vara vita män eller inte. Låt oss aldrig luras av bedrägeriet med vita hantlangare, manipulerade av judiska händer, som leder vår regering. Det är fortfarande en judisk regering. Vi är bara alltför smärtsamt medvetna om att judarna vid alla tidpunkter har kunnat värva vita förrädare och frontfigurer för att påskynda sitt smutsiga arbete.

Vi vill inte bara ha troende, utan hängivna kämpar.

När vi ser på det mäktiga etablissemang som styr över våra liv i Amerika idag måste vi fråga oss själva — vems regering är detta egentligen? Vem är det som genom så kallad laglig beskattning rånar oss på orimliga summor av hårt förvärvade pengar till ett belopp av flera hundra miljarder om året? Jo, det är Internal Revenue Service i händerna på "vår" regering. Vem är det som beordrar och genomdriver bussning av våra barn som en lastbilslast med boskap in i de svarta djunglerna för att påskynda bastardiseringen av den vita rasen? Jo, vi vet alla att den federala regeringen under täckmantel av H.E.W. och med samverkan från de judiskt kontrollerade domstolarna, driver på, främjar och genomdriver detta avskyvärda brott. Vem är det som främjar förökningen och spridningen av negrerna i vår mitt? Återigen är det vår "folkvalda" regering som rånar den arbetande vita mannen och kvinnan på miljarder i hårt förvärvade besparingar och överför dem till de svarta djuren och därigenom främjar spridningen av brottslighet, anarki och förfall som sliter hjärtat ur alla våra tidigare så härliga storstäder.

Vem är det som rånar de vita medborgarna i Amerika på våra hårt förvärvade pengar och slösar bort dem utomlands på främmande raser för att främja expansionen av negrer, av andra färgade raser såsom kineser och hinduer, och våra judiska kommunistiska fiender såsom Israel, Jugoslavien, Ryssland och dussintals andra? Återigen är det vår så kallade "konstitutionella" regering, förmodligen den "finaste skapelsen i mänsklighetens historia", så sägs det oss.

Vem är det som på ett lömskt sätt berövar oss vår konstitutionella rätt att inneha och bära vapen? Återigen är det "vår" regering som gör detta mot oss för att lättare kunna förslava oss. Det är betecknande att medan sponsorerna för dessa vapenlagar vanligtvis har välklingande anglosaxiska namn, finns det alltid judar bakom dessa fasader som sköter manipulerandet. Ta till exempel den ökända Sullivan-lagen i New York. Den bär ett gammalt fint irländskt namn, namnet på Big Tim Sullivan, ledare för Tammany Hall och delstatssenator i New York, som uppenbarligen lurades att stödja lagförslaget i god tro. Men det utarbetades av ett par judar, en vid namn George P. LeBrun, aktivt understödd av två andra judar, Dr. Solomon Baruch, far till Bernard Baruch, och en annan jude vid namn Nathan Strauss. Vi är också medvetna om Dodds vapenlag och vi vet att senator Dodd inte var jude. Det var dock en viss David Martin, alias Isadore Levine, en rysk jude född i Kanada, som satte ihop lagförslaget och främjade det, med senator Dodd som frontfigur. Återigen är detta "vår" regering som avväpnar oss för att bättre och lättare kunna förslava oss.

Vem är det som skyddar negrerna när de bränner ner våra städer, när de rånar och plundrar och härjar och våldtar? I forna dagar om

sådana grymheter hade begåtts, skulle medborgarna ha blivit så upprörda att de skulle ha gripit sina vapen och skjutit anarkisterna på fläcken. Men inte idag. Idag skyddas dessa laglösa vildar och brottslingar vederbörligen av "vår" polisstyrka. Faktum är att jag personligen har sett på tv hur dessa plundrande brottslingar krossar butiksfönster och bär ut tv-apparater och andra större hushållsmaskiner mitt framför ögonen på en polisman som stod bredvid och fogligt översåg med de brott som begicks under hans näsa.

Vilka är det som agerar värdar, bjuder på mat och vin åt våra utländska fiender såsom Chrusjtjov, Kosygin, Golda Meir från Israel och andra utländska fiender som kommer för att infektera våra kuster med sina "statsbesök"? Återigen är det den bedrägliga judiska regeringen som kontrollerar vårt fagra land, och jag måste med största eftertryck säga att det inte är "vår" regering.

Kan vi, som sanna och trogna medlemmar av den vita rasen, då vara lojala mot ett sådant förrädiskt etablissemang som har tillskansat sig regeringsmakten för att därmed lättare kunna förgöra oss? Är vi enligt vårt samvete skyldiga att lyda en sådan förrädisk tyrann som använder lagen som ett vapen för att utrota den vita rasen? Svaret på båda dessa frågor är ett mycket eftertryckligt, rungande Nej! När förrädare och fiender har tillskansat sig regeringen, landets domstolar och de brottsbekämpande myndigheterna för att begå folkmord på den vita rasen, då har tiden kommit att åberopa Naturens högsta lag som står över alla andra — och det är Lagen om Överlevnad. En sådan tid är nu inne.

Så länge våra regeringar är judekontrollerade måste vi, världens vita folk, inse livets hårda realiteter: de så kallade regeringar som nu sitter vid makten är, trots alla sina "legala" attribut, inget annat än den världsomspännande judiska nätverkets hårdhänta verkställande organ. Sådana regeringar är vår mest oförsonliga fiende, och kommer att vara det fram till den dag då den vita mannen får kontroll över sitt lands regering. Det vita folket är inte skyldigt sådana regeringar någon som helst lojalitet, endast sitt yttersta hat och fiendskap. Vi måste därför motarätta oss denna arm av den judiska konspirationen lika obevekligt som dess andra stora tentakler. Vi måste i själva verket bekämpa den mer kraftfullt eftersom den tillfogar den vita mannen mer skada; berövar honom en större del av hans surt förvärvade inkomster och mer skoningslöst tvingar på honom integration än någon annan existerande organisation.

Vi måste därför lägga alla våra ansträngningar på den dag då vi med kraft ska vrida regeringen, alla regeringar, ur händerna på judarna och återigen placera den stadigt i våra egna händer, den vita mannens händer.

Framtiden tillhör den vita rasen.

Vad kan vi då göra? En av de första sakerna vi måste komma ihåg är att vi aldrig, aldrig får ge upp våra skjutvapen till vilket pris som helst, lag eller ingen lag. Vi måste komma ihåg att juden inte är genuint intresserad av lag och ordning som sådan, han är intresserad av att slå vapnen ur våra händer så att han lättare ska kunna övermanna oss. Vi får därför aldrig, aldrig kompromissa med vår position att kunna försvara oss själva, våra hem och våra familjer. Varje risk som vårt folk tar genom att behålla sina vapen är långt mindre än risken med att överlämna dem för att ”lyda lagen”. Det finns många andra medel till vårt förfogande för vårt eget försvar, och för att vrida regeringen och domstolarna ur händerna på våra fiender. Såvitt vi är medvetna om att ”lag och ordning” används mot oss för att förgöra oss, är det vår fulla rätt, faktiskt vår plikt som medlemmar av den vita rasen, att motstå dem på alla möjliga sätt, att motstå dem passivt och aktivt.

Vi är väl medvetna om att domstolarna nästan uteslutande befinner sig i händerna på judiska domare eller vita förrädare som kontrolleras av judarna. Vi vet att J. Edgar Hoover, som var chef för F.B.I., var en hantlangare som gick sina judiska herrars ärenden och som har skrivit några mycket välvilliga saker om B'nai B'rith i sin bok. Vi är också väl medvetna om att han, om han inte varit deras man, med all säkerhet aldrig skulle ha suttit kvar i 45 år på en så känslig post som chef för F.B.I. Vi vet också att F.B.I. främst används som ett slagträ för att trakassera de vita människor som bekämpar kommunisterna, negrerna och judarna. Det är slående uppenbart att F.B.I. är den judiska konspirationens förlängda arm för att genomdriva integration varhelst det uppstår svårigheter i denna fråga. Ska vi då samarbeta med denna judiska maktapparat? Svaret är återigen ett övervältigande nej, under inga omständigheter.

I forna dagar, när lag och ordning bröt samman och människor inte längre var säkra, tog de till att ta lagen i egna händer. I många av gränsstäderna i västern, när brottslingarna blev outhärdliga, bildade medborgarna medborgargarden (vigilante committees). Så här definierar Webster en vigilante-kommitté: ”en frivillig kommitté av medborgare för tillsyn och skydd av ett intresse; särskilt en kommitté organiserad för att summariskt undertrycka och bestraffa brott (som när rättsliga processer framstår som otillräckliga).” Tiden närmar sig snabbt då vi kommer att ställas inför ett sammanbrott av lag och ordning, då den vita mannen, kvinnan och barnet kommer att vara utlämnade åt ondskefulla brottslingar och de judiska brottsbekämpande myndigheterna inte kommer att lyfta ett finger för att försvara dem; samtidigt kommer vi att ställas inför en situation där den vita mannen kommer att behandlas hårt när han försöker försvara sig mot

n*grernas bestialiska vildsinthet. Vi kommer därför att tvingas tillgripa Naturens högsta lag, och det är att försvara oss själva och åberopa lagen om arternas överlevnad. Vi kan till och med tvingas försvara oss mot gerillakrigföring, där färgen på vår hud kommer att vara den uniform som anger vilken sida vi står på. Låt oss hos var och en av oss ingjuta en stark och överväldigande lojalitet mot vår egen vita ras.

Under tiden bör vi arbeta febrilt och aggressivt för att organisera oss politiskt, för att distribuera litteratur för den vita rasens räkning, för att främja och främja vit solidaritet, och för att få kontroll över statens regering och politiska maskineri med lagliga medel om möjligt. Om detta inte är möjligt med lagliga medel, då måste vi tillgripa samma medel som våra förfäder använde för två hundra år sedan för att försvara sin frihet, sin egendom, sina hem och sina familjer.

I vilket fall som helst är nyckeln till alla dessa handlingar först och främst spridning av propaganda och upplysning, och för det andra organisering. För att kunna göra detta måste vi först och främst ha en religiös övertygelse, vi måste ha en filosofi och ett program. Vi måste ha syfte och riktning. Vi måste ha ledare. Att tillhandahålla den grundläggande underliggande tron för alla dessa saker är målet med att formulera den nya religion som vi härmed lägger fram, nämligen Church of the Creators trosbekännelse.

En enad, rasmedveten grupp är mycket mer framgångsrik än en grupp som inte är någotdera.

Kapitel 20

Fakta, myter och lögner

Om en man kom till dig och berättade att han just sett en annan man hoppa över en byggnad som var femtio fot hög, från stående start, utan hjälp av några mekaniska hjälpmedel eller trick, vad skulle du tänka?

Utan tvekan skulle du bli förvånad, för ingenstans i din erfarenhet kan du minnas en man som hoppat över en femtio fot hög byggnad. Kanske har du bevittnat ett hopp på fem eller sex fot vid idrottsevenemang, och kanske till och med så mycket som sju fot, om du har sett världsmästare i tävling. Men femtio fot? Aldrig hade du sett en sådan bedrift med egna ögon. Inte heller hade någon av dina vänner bevittnat en sådan otrolig prestation, och inte heller hade du någonsin ens läst om något sådant.

Du hade aldrig tidigare sett mannen som återgav denna historia för dig. Innan han berättade denna fantastiska historia visste du ingenting om honom och hade ingen anledning att betrakta honom som vare sig ärlig eller oärlig. Efter att han har berättat för dig att han personligen såg en man hoppa över en byggnad som var femtio fot hög i ett enda språng, har du nu ett val mellan ett begränsat antal slutsatser:

1. Att en man faktiskt hoppade över en femtio fot hög byggnad, och att ett mirakel hade bevittnats av mannen som berättade historien för dig.
2. Att mannen är oärlig och att han ljuger för dig.
3. Att mannen har tagit fel, men ärligt tror att han såg en annan man hoppa över en byggnad som var femtio fot hög. Det kan finnas ett antal anledningar till varför han har tagit fel, men det spelar knappast någon roll vad de kan vara — hans sinne kan vara förvirrat, hans syn dålig, hans omdöme bristfälligt. Det spelar ingen roll, om han har tagit grundligt fel är det han berättar för dig inte ett faktum.

När du försöker bestämma dig för vilket av dessa tre alternativ du skulle välja, skulle du förmodligen följa en logisk sekvens i stil med detta: "Nåväl, den bästa höjdhopparen i världen har klarat knappt sju fot, därför skulle det krävas ett fantastiskt mirakel för att någon skulle hoppa femtio fot upp i luften. Eftersom jag aldrig har sett några mirakel ske, och även de jag läser om är av mycket tveksam natur, skulle jag definitivt utesluta det första alternativet."

Gott, då återstår de andra två. Antingen ljuger han för dig eller så har han tagit fel. Du överväger möjligheten att han har tagit fel och drar förmodligen slutsatsen att såvida han inte är en fullständig dåre kan han inte vara så...

Medan judar alltid är de första att skrika efter tolerans och rent spel, visar de aldrig själva sådant mot andra.

grundligt misstagit dig. Sedan tänker du på hur många lögner som berättas varje dag, och den mest uppenbara slutsatsen är att mannen med största sannolikhet ljög för dig. Du hör lögner och överdrifter varje dag — från människor direkt, eller på radio och television, i tidningar, rättssalar, politiska tal, praktiskt taget inom vilket verksamhetsområde som helst. Därför vore det bara vardagligt om mannen berättade en lögn för dig. Visst är det en miljon gånger mer troligt än att han hade bevittnat ett mirakel.

Naturligtvis finns det fortfarande den andra möjligheten att han var ärlig, men en dåre — mentalt störd. Det finns hundratusentals sådana människor i världen också — men inte på långa vägar så många som det finns lögnare. Men eftersom du inte hade något personligt intresse i saken, skulle du utan tvekan snabbt komma till den uppenbara slutsatsen att Nr 1: Inget mirakel skedde, mannen såg ingen hoppa utan hjälp över en femtio fot hög byggnad. Nr 2: Han berättade inte ett faktum för dig, och ljög uppenbarligen. Nr 3: Även om det är osannolikt, kan han vara helt från vettet.

Men anta att du hade ett viktigt intresse i frågan om huruvida en annan person talar sanning eller inte. Anta att du var på en bensinstation för att tanka bilen, och en man kom fram till dig och sa: "Jag skulle vilja köpa din bil. Här är min check på 10 000,00 dollar." Tja, du hade inte tänkt på att sälja din bil, men du tänker efter en minut och räknar ut: "Tja, jag betalade bara 3 000,00 dollar för den när den var ny. Nu när jag har kört den ett par år är den verkligen inte värd mer än 1 000,00 dollar. Och han vill betala mig 10 000,00 dollar — det här är för bra för att vara sant."

Nästa uppenbara tanke är utan tvekan: "Jag känner inte den här mannen alls. Jag undrar om hans check är täckt." Denna tanke skulle infinna sig hos även den mest naiva tölp under omständigheterna. Till och med en genomsnittlig person skulle resonera som så, att även om det är en fantastisk affär vid en första anblick, så skulle han, om han lämnade över bilen och ägarbeviset till denne främling, ha förlorat sin bil och inte fått någonting i utbyte — om checken var dålig.

Så du vänder dig till främlingen och säger: "Jag gör gärna affären, men hur vet jag att checken är täckt?" Och främlingen säger till dig: "Varför då, 'Den här checken är bra.' Så uppenbarligen kan du inte ha något tvivel om att denna check ärligt talat är värd 10 000,00 dollar. Dessutom fanns min vän, John Smith, som kan intyga att min check är bra. Han är inte här nu, men han sa det till mig igår. Sedan finns min bror och min far och min mor. De kommer alla att berätta för dig att jag är ärlig, så du ser att det finns verkligen ingen anledning till varför du inte skulle lämna över din bil till mig."

Du är fortfarande inte övertygad. Faktum är att du nu är mer skeptisk än någonsin. Du överväger bevisen. Checkens framsida säger i

---

Raslig anda, liksom laganda, stimulerar seger i varje slag.

skriva att det är en bra check. Men om samma man skrev det på framsidan av checken som undertecknade den, är hela checken lika falsk som om han inte hade skrivit det extra tillägget på den. Sedan finns det de andra personerna han nämnde som referenser. Om du själv hade pratat med dessa andra referenser, och de gick i god för hans ekonomiska situation och hans ärlighet, skulle det visserligen ge checken viss tyngd, även om det inte nödvändigtvis skulle bevisa det till din belåtenhet. Men eftersom de inte är här för att du ska kunna kontrollera dem personligen, är allt du egentligen har samma mans ord på att dessa referenser skulle gå i god för honom. Vid en sammanvägning av bevisen är den undertecknade checken, texten på den som säger att det är en bra check, och referenserna som går i god för mannens ärlighet, alla beroende av samma källa. Om han är oärlig är checken värdelös, texten på den är intetsägande och vittnena är fiktiva.

Men i det här läget kastar du inte nödvändigtvis ut en så uppenbart bra affär genom fönstret. Du skulle älska att göra en så lockande affär där du skulle få 10 000,00 $ — för en bil värd endast 1 000,00 $. Du är slug. Du är misstänksam mot det fantastiska erbjudandet, men du vet inte heller om hans check är dålig, och han kan vilja ha just din bil av skäl som är ovidkommande för dig. Så istället för att bara avbryta affären vid denna tidpunkt ringer du banken som checken är utställd på. Bokföringsavdelningen berättar för dig att det inte finns något sådant konto.

Nu är du rimligt säker på att mannen är en bluff och till och med att skriva "Denna check är god" på checkens framsida bevisade ingenting. Du ber mannen att ge sig av och sälja sina varor någon annanstans. Du använde ett klokt omdöme. Innan du skiljdes från din bil tog du inte en främlings ord för det, vare sig skriftligt eller muntligt, att han talade sanning. Du ville ha externa källor. Du ville ha oberoende verifiering. Du accepterade inte påståenden som gick runt i samma cirkel. Inte ens det faktum att du pratade med honom ansikte mot ansikte, här och nu, var tillräckligt bevis.

Nu är det ingen som vill förlora en bil, eftersom den är en sak av visst värde. Men den kan ersättas, och eftersom den oundvikligen slits ut på några korta år, kommer den att ersättas. Det finns många saker som är viktigare än en bil.

Säkert en av de viktigaste är kursen och riktningen i ens liv, och det finns ingenting som formar och förvrider den riktningen mer avgjort än en mans uppväxt och hans religion.

När det gäller den specifika religion en person förankrar och polariserar sitt liv kring, verkar det som om mindre omsorg och omdöme används än vid köp eller försäljning av en bil. Faktum är att det förmodligen används mindre omsorg och omdöme än vid köp av ett par skor. De flesta människor dras till

Kristendomen har förslöat både förnuftet och instinkten hos sina offer.

någon religiös tillhörighet eller annan, mer genom känslor eller omständigheter än genom att ha använt ett uns logik för att komma fram till sitt val.

Praktiskt taget alla vita människor är förknippade, mer eller mindre, med någon specifik gren av den kristna religionen, eller så var deras föräldrar det, eller så är många av deras vänner det. I vilket fall som helst var deras uppväxt, på ett eller annat sätt, påverkad av en kristen bakgrund. Detta överväldigande faktum kommer att forma deras karriär, deras miljö, deras äktenskap, deras utbildning och i synnerhet deras attityder och tänkande genom hela livet. Även om de själva inte är särskilt religiösa, kommer den fulla effekten av den religiösa atmosfären som formar deras liv från början till slut i allmänhet inte att undgå dem.

De flesta vita människor, religiösa eller ej (och de flesta är det inte), kommer att acceptera myterna, lögnerna och berättelserna som framställs i bibeln som sanningen, trots att de inte har ansträngt sig det minsta för att kontrollera någon av idéerna, teorierna, filosofierna eller lärorna mot några som helst konkreta bevis. Bibeln, liksom mannen med checken, fortsätter att "verifiera" sig själv. Petrus hävdar att Paulus sa så, och Paulus säger att Petrus sa så, och att Johannes sa så, och att Matteus sa så, och att Jakob sa så. Men alla dessa människor har varit döda under en mycket, mycket lång tid (om de överhuvudtaget har levt) och ingens farbror eller morfar eller morfars bror har personligen haft någon kontakt med dem.

Inte heller något av dessa så kallade "mirakel" som tycks fascinera oss så, bekräftas av eller stämmer överens med några erfarenheter som vi har haft, inte heller stämmer de med vetenskapliga fakta eller vetenskapliga möjligheter, och de stämmer inte heller med erfarenheter som andra människor har haft. Inte heller överensstämmer dessa "mirakel" med naturlagarna. Det är återigen bara en fråga om att det kommer från samma källa, samma bok, som går i god för sig själv och säger att den och den bekräftar det och den och den bevittnade det, men allt kommer från samma sidor.

Dessutom är det sidor som skrevs av okända människor och inte nödvändigtvis ens av de personer vars namn är knutna till dem. Vi vet föga eller ingenting om dessa människor, förutom vad bibeln säger. Vi vet inte ens om de flesta av dem levde överhuvudtaget. I vilket fall som helst är författarna många och av okänt ursprung, och vem vet vem som satte ihop hela bygget? Allt vi egentligen vet är att det kollektivt skrevs av judar, ett folk vars förmåga till bedrägeri är obegränsad.

Vi vet som ett faktum att ingen som bekämpar någon ökenstam skulle kunna bönfalla "solen att stå stilla". Detta innebär att jorden skulle stå stilla på sin axel i tio timmar så att de skulle få mer dagsljus inom vilket de kunde avsluta sin blodiga slakt. (Josua 10:12.) När man betänker jordens väldighet och naturens lagar genom

---

Religion, trogen rasens andliga själ, är dess högsta yttring av kultur.

kring vilken den roterar kring sin axel, en sådan idé är så idiotiskt löjlig att den knappt är värd att överväga. Ändå är detta vad den "goda (judiska) boken" säger och detta är vad många människor blint accepterar.

Ingen har heller under de senaste hundra åren, eller under de senaste tusen åren eller någon annan historisk period, faktiskt på riktigt bevittnat en hord av människor fly genom något liknande Röda havets botten, där dessa vatten frivilligt delar sig för att släppa igenom dem, för att sedan störta samman över deras förföljande fiender. Ingen har heller sett något av de dussintals andra "mirakel" hända som så levande beskrivs i den "goda boken". Det strider helt mot alla naturens oföränderliga lagar. Det strider mot sunt förnuft, mot alla de verkliga livserfarenheter som någon har bevittnat. Det strider mot allt som någon annan de kan lita på har berättat att de själva har bevittnat. Ändå accepterar folk dåraktigt dessa typer av berättelser och blir villigt apologeter genom att förklara på något omständligt fantastiskt sätt och tortera sitt förnuft för att göra det möjligt att "det skulle kunna ha hänt", och de tillägger vanligtvis att det utan tvekan gjorde det.

Faktum är att människor idag (liksom de har gjort i tusentals år) översvämmas av fler myter, lögner och osanningar än de är privilegierade med sanningen. Tyvärr är det för den genomsnittliga människan inte lätt att urskilja och skilja på det som är ett faktum, det som är en lögn, det som är sanning och det som är en myt.

Kärnpunkten i detta kapitel är att den vita rasen, de mest intelligenta varelserna på jordens yta, har varit otroligt naiva och lättlurade när det gäller att acceptera samlingen av myter, lögner och fabler som presenteras i den judiska bibeln. Medan de vid köp av ett hus, till exempel, insisterar på bevis — bevis på äganderätt, giltigheten av underskrifterna på köpekontraktet, notarisering av dessa underskrifter och till och med insisterar på en lagfartsförsäkring. Ändå, när det kommer till deras religion, kastar samma människor överbord varje uns av förnuft de föddes med. Blint och dumt accepterar de motsägelser, dåliga råd, lögner, brott mot naturens lagar, allt i "trons" namn. Utan att kontrollera vem som skrev dessa bibliska myter, vad bevisen är, om det verkar rimligt, överger de helt en livstids omdöme och erfarenhet. De sväljer helt och hållet denna judiska samling av myter, lögner och dåliga råd, med de mest katastrofala konsekvenser för sig själva, för sina barn och för sin ras.

Men att leva är att fatta beslut, och för att kunna fatta beslut måste en person dra slutsatser. För att komma fram till goda logiska slutsatser måste vi använda giltiga bevis. Kärnan i gott omdöme är att kunna sålla och väga den information som är

---

Vi bryr oss om den vita rasens överlevnad.

tillgängliga för oss, avgöra vad som är giltigt och vad som inte är det, och väga betydelsen av varje del. Detta kanske inte är lätt, men det är nödvändigt. Detta ämne är avgörande, och vi vill titta närmare på det i nästa kapitel.

Att berövas rasmedvetenhet är att berövas sina rötter.

Kapitel 21

Bevis, Omdöme, Slutsatser och Beslut

Vi har alla hört en hel del och läst mycket om rättsfall, och många av oss har utan tvekan bevittnat sådana fall dramatiseras framför våra ögon. De flesta av oss har utan tvekan sett sådana rättegångsscener på TV och vissa av oss kan till och med ha varit deltagare i verkliga rättsfall.

I sådana fall ser vi ett klassiskt exempel på beslutsfattande i praktiken. Om det är ett brottmål måste juryn fatta ett beslut om huruvida den påstådda förövaren är skyldig eller oskyldig. De instrueras vanligtvis av domaren att om fallet har "bevisats" utom rimligt tvivel, ska den tilltalade förklaras skyldig.

Här stöter vi på svårigheter, för för det första finns det inget som heter "absolut bevis". Det finns bara bevis — och bevis kommer i alla former och storlekar. Det kan finnas knappa bevis, eller så kan det finnas massiva bevis. Det kan finnas övervältigande bevis, det kan finnas godtagbara bevis, det kan finnas inga bevis, det kan finnas tvivelaktiga bevis, det kan finnas enbart hörsägen eller så kan bevisen vara fällande. Det är vid utvärderingen av sådana bevis som problemet uppstår. Det är här gott omdöme kommer in i bilden.

Det är extremt lärorikt att höra de två sidorna av ett fall argumenteras av två kompetenta, om än vanligtvis mindre än helt ärliga, advokater. Efter att den ena sidan har gjort en passionerad och vältalig presentation, paraderat alla sina vittnen och övervältigande "bevisat" sin sida, är vi övertygade om att det är så det ligger till. Nu kommer dock den andra sidan. Motpartens advokat är lika talför, lika vältalig, lika övertygande. Han har också en imponerande skara vittnen som alla bekräftar deras sida av historien. Så vem har rätt?

Det är här den intelligenta och omdömesgilla juryn eller domaren måste sålla och väga varje bevis, trovärdigheten och karaktären hos de inblandade vittnena, den relativa tyngden och betydelsen av varje del

---

En ras kultur är oåterkalleligt sammansmält med dess religion.

av de bevis som lagts fram. Vidare måste han, likt en detektiv, lägga samman alla pusselbitar och väga detta i vågskålen mot sina egna erfarenheter och sitt eget omdöme och sedan komma till en slutsats, eller ännu hellre, komma till många slutsatser, vilka alla sammantagna slutligen stelnar i fattandet av ett beslut.

Det är likadant under hela livets resa. En person tvingas ständigt fatta beslut, vissa obetydliga, vissa viktiga och vissa som är av så stor betydelse att de kommer att avgöra den framtida kursen för resten av ens liv. Processen är mycket lik den vi redan har beskrivit i rättsfallet när det gäller att nå dessa beslut.

Den förmodligen värsta situationen att befinna sig i är att vara förvirrad och obeslutsam. Vissa människor är ständigt förvirrade och obeslutsamma inom vissa områden, särskilt när det gäller deras religion.

Den vita rasen är fruktansvärt förvirrad när det gäller kristendomen. Den vita mannens begrepp är extremt dimmiga kring de myriader av motstridiga påståenden och den dåliga information som prackats på honom av denna knepiga religion. I de flesta frågor har han inte tänkt igenom det, och han har inte heller genomskådat denna bluff. Han har inte nått någon slutsats, inget beslut.

Så länge en person är obeslutsam i en avgörande fråga är han förvirrad. Han förblir förlamad från att vidta konstruktiva åtgärder i en sådan avgörande fråga eller problem. Han förblir städad och obeslutsam. Utan att misstänka att kristendomen har gett honom en massa dålig information, förblir den genomsnittlige vite mannen förvirrad och förlamad i denna fråga för resten av sitt liv — en högst eländig position att befinna sig i. Kom ihåg att förvirring är ett förlamande gift. Att förbli i ett tillstånd av förvirring är att vara deaktiverad, att vara drogad.

Vi kan inte undgå att fatta beslut. Till och med att undvika att fatta ett beslut är ett beslut i sig självt, och resultaten kan bli lika katastrofala som att fatta ett dåligt beslut. Låt oss till exempel föreställa oss att du kör fort på motorvägen i 60 miles i timmen och plötsligt svänger en långsam lastbil ut framför dig från en sidoväg. Vare sig du vill det eller inte står du inför ett beslut. Antingen kan du tvärbromsa, om det är vad ditt omdöme säger åt dig att göra för att undvika att köra på lastbilen, eller så kan du väja åt sidan och förmodligen köra i diket, eller så kan du undvika att fatta något beslut alls och bara fortsätta och köra rakt in i baksidan på lastbilen. I det senare fallet var undvikandet av att fatta ett beslut sannerligen ett mycket drastiskt beslut, och ett mycket ödesdigert sådant.

Så är det genom hela livet. Beslut tvingas på oss dagligen och vi kan inte undvika att fatta dem. Därför anstår det oss att vi blir skickliga på att fatta beslut, och företrädesvis att vi fattar goda...

Att vara rasmedveten är att ha en känsla av tillhörighet.

beslut. Faktum är att kännetecknet för en man med gott omdöme är en som naturligtvis kan fatta goda beslut. Det är inte bara ett tecken på gott omdöme, utan det är också ett tecken på god karaktär hos en man att kunna fatta beslut, företrädesvis goda beslut, och hålla fast vid dem och genomföra dem.

När man ska fälla sunda omdömen och fatta korrekta beslut är ingenting viktigare än att ha goda bevis och god information. Detta är kärnan i ett gott beslutsfattande. Om vi i varje enskilt fall där vi tvingades fatta ett beslut hade tillgång till alla bevis som överhuvudtaget gick att få fram, och om alla bevis vore absolut korrekta och oomtvistade, då skulle beslutsfattandet vara relativt enkelt. Tyvärr är det dock inte så det går till i det verkliga livet.

I de flesta fall är bevisen och informationen tyvärr ganska knapphändiga och ofullständiga. Mycket av det är obekräftat och ogrundat. Inte nog med det, i många fall är det dessutom motstridigt och förvirrande. Låt oss till exempel ta fallet med en ung man under hans uppväxt. Han når en ålder då han måste fatta ett beslut om vilken karriär han ska utbilda sig för och utöva. Det finns naturligtvis oändliga faktorer att ta hänsyn till. Det handlar om faktorer som huruvida han skulle gilla den typen av arbete eller inte; om hans förmågor och talanger ligger inom det området; om ersättningen skulle vara tillräcklig för den levnadsstandard han skulle vilja vänja sig vid; om världsläget kan komma att förändras så att hans yrke, bisyssla eller profession drabbas av en drastisk förändring; och så vidare. Oavsett hur uttömmande han studerar var och en av dessa olika frågor och försöker följa varje väg till dess yttersta slut, kommer han förmodligen aldrig att ha all information och alla avgörande bevis som behövs för att fatta ett absolut ofelbart beslut.

Detsamma gäller när han ska fatta beslut om vem han ska välja till sin livskamrat när han bestämmer sig för att gifta sig. Han skulle naturligtvis kunna tillbringa resten av sitt liv med att sålla, väga och efterforska ytterligare detaljer i bevisningen för att hjälpa honom att bestämma sig, och slutligen dö av ålderdom som ungkarl under processens gång.

Och häri ligger den sanna hemligheten med beslutsfattande, nämligen: att veta vilken information man ska söka, vilka bevis som är viktiga, vilka bevis som är rimliga och vilka som inte är det, när man ska fortsätta sökandet efter fler bevis och detaljer, och när man ska besluta att tillräckliga bevis finns till hands för att fälla ett intelligent omdöme och utifrån det omdömet komma till ett beslut.

Utan tvekan kan man i många fall, som till exempel när en lastbil dyker upp i vägen för ens framrusande bil, inte vänta i evighet på att fatta ett beslut med de bevis som finns till hands. I vissa fall, å andra sidan, kan förhastade beslut...

Rasmässig religiös tro är en stor drivkraft för mänsklig energi.

görs när de inte alls behöver göras vid den tidpunkten. En person skulle lätt ha kunnat vänta och inte bränt sina broar, utan istället hållit alternativen öppna i väntan på hur framtida händelser utvecklar sig.

En föreslagen vägledning vid beslutsfattande är därför:

1. Låt inte ett beslut fattas åt dig genom passivitet, eftersom tiden i vissa fall är avgörande och ett beslut måste fattas inom en angiven tid. I sådana fall är det mycket bättre att fatta ett beslut, även om det finns en risk för att fatta ett felaktigt beslut, än att inte fatta något beslut alls. Det finns många gånger i våra liv då det sämsta beslut vi kunde ha fattat är att ha uteblivit genom att inte fatta något beslut. Fatta därför dina egna beslut, annars kommer någon annan att fatta dem åt dig.

2. Beslut bör baseras på bevis, de bästa möjliga bevis du kan erhålla. De bör inte baseras på rörigt tänkande eller önsketänkande.

Det faktum att majoriteten är överens om acceptansen av ett visst koncept bör inte påverka våra beslut. Majoriteten har haft (och har än idag) fel om många saker. Till exempel trodde de flesta i Europa under medeltiden att världen var platt, inte rund. Att majoriteten trodde det gjorde den inte platt. Den var precis lika rund då som den är nu. Den övervältigande majoriteten hade helt enkelt bara fel.

De misstar sig idag om många andra saker — inklusive judarna och om kristendomen.

Även när det gäller känslomässiga frågor, såsom kärlek, äktenskap, hat, preferenser, är även dessa delar av bevisningen och bör vägas och analyseras med samma objektivitet som alla andra bevis. Ärlig känsla är också en faktor i beslutsfattande. Det är en enorm skillnad mellan att fatta ett beslut baserat på vad dina känslor säger om något, och att basera ett beslut enbart på det faktum att du inte har en aning eller en känsla av att det och det är så, när du egentligen inte har någon information eller anledning som stödjer det.

3. Insistera på alla kalla, hårda fakta som du kan få fram i en fråga. Nöj dig inte med ogrundade rykten, historier, myter eller ens rena lögner. Här ligger det viktiga kriteriet — att kunna skilja mellan underbyggda fakta och de som många gånger allmänt har accepterats som fakta, men som egentligen är baserade på myter.

4. Var kapabel att i ditt eget sinne skilja på det du vet, och det du tror, men inte riktigt vet. Det är anmärkningsvärt hur många människor som inte kan skilja det ena från det andra, förväxlar dem, och fattar beslut lika lättvindigt på grundval av saker de inte vet som de gör på saker de faktiskt vet.

Att lägga skulden på fel syndabock löser inte problemet.

Återigen är det avgörande kriteriet bevis. Det handlar om att skilja mellan fakta och fantasi, verklighet och overklighet. Det är därför av oerhörd vikt att dra en tydlig skiljelinje mellan det som är ett antagande, ett påstående eller en allmänt accepterad tro å ena sidan, och ett fastställt faktum å den andra.

Vi, inom Church of the Creator, anser att verkligheten är tusen gånger viktigare än fantasins rike som grund för våra slutsatser och beslut.

När vi försöker fälla omdömen om religioner, förr och nu; när vi söker bättre vägar och medel för att sprida Creativity; när vi fattar beslut i livet i allmänhet; och särskilt när vi driver kampen för vår ras överlevnad, gör vi klokt i att ha dessa grundregler i åtanke.

Raslig Socialism är ett rasligt lagarbete.

Kapitel 22

Mitt eget andliga uppvaknande

Mina föräldrar var medlemmar i mennonitreligionen, en protestantisk sekt som uppstod i Holland under mitten av 1500-talet. Denna tro grundades av en man vid namn Menno Simons, som i likhet med Martin Luther bröt sig loss från den dåtida katolska religionens missförhållanden, och han var ursprungligen en katolsk präst.

Mennoniterna förföljdes svårt av tidens ständigt kärleksfulla och vidsynta kristna, både katoliker och lutherska protestanter. Som ett resultat av detta skingrades ett stort antal av dem till flera av grannländerna, där vissa bosatte sig för en tid för att sedan drivas vidare igen. Mina förfäder kom ursprungligen från Holland och flyttade sedan till Preussen, där de var bosatta i flera generationer. På grund av fientlighet från regeringen flyttade en stor grupp av dessa till det obebyggda området i Ukraina, Ryssland. Året var 1804. Där, likt många pionjärer som koloniserade västern, bröt mina förfäder mark på Rysslands vilda stäpper. Inom en generation eller två gick det bra för dem och de blev ganska välmående i jämförelse med de ryska bönderna. Vid början av första världskriget hade denna specifika lilla koloni vuxit till 58 små städer bestående av omkring trettio tusen själar.

De var en hårt arbetande och sparsam typ av människor, intensivt religiösa. De tog väl hand om de sina. Vid början av första världskriget hade de blivit en extremt välmående ö i ett ganska underutvecklat hav av bönder i den delen av Ryssland. Deras gårdar, deras levnadsstandard, deras allmänna välbefinnande och deras utbildningsnivå låg långt över ryssarnas egen. Mennoniterna behöll sitt tyska modersmål, de drev sina egna skolor och de varken umgicks, socialiserade eller gifte sig med ryssarna. I själva verket skulle de inte mer tänka sig att gifta sig med en ryss än vad den vita människan i Amerika skulle tänka sig att gifta sig med en nigger.

Deras välmående och fredliga tillvaro krossades i och med den ryska revolutionen när ett helvetiskt skräckvälde bröt ut över dem. De visste knappt vad som drabbade dem. Plötsligt blev de översvämmade av

revolutionen, pulveriserades, rånades och plundrades. Många av dem mördades. Liksom miljontals andra ryssar dog många av mitt folk av svält i Stalins brutala program för framtvingad hungersnöd. Ett av mina egna tidigaste minnen från denna tid är hunger och svält.

Vid 1924 hade situationen stabiliserats något och min far beslutade att utnyttja situationen för att emigrera.

Vi flyttade till Mexiko. Jag tror att förhållandena där var lite väl vilda för min mor och helt enkelt för ociviliserade. Hur som helst, i slutet av 1925 flyttade vi till Herschel, Saskatchewan, Kanada, dit några av min pappas släktingar hade anlänt ett år före oss.

Jag började gå i allmän skola den vintern. Jag var åtta år gammal. Vi var ganska utblottade och min klädsituation var mindre än tillräcklig. Som jag minns det frös jag nästan ihjäl den första vintern. Utöver det kunde jag inte ett ord engelska. Det var ganska tufft.

Trots detta hade jag vid tolv års ålder lärt mig att tala engelska flytande och jag hade avslutat de första åtta årskurserna.

Mennoniter som helhet är ganska religiösa. Jag personligen växte upp i ett ganska religiöst hem och fick en ganska grundlig bas i bibelstudier i söndagsskolan. Mennoniterna hade knappt hunnit bosätta sig i Herschel förrän en av deras första handlingar var att bygga en församlingskyrka. Vi gick dit regelbundet.

Min mors religiösa inflytande på mig var starkt och jag var något bekymrad över tankarna på himmel och helvete, men inte överdrivet så. Under mitt trettonde år fick jag möjligheten att gå på en tysk-engelsk akademi hemifrån, där jag gick i tionde klass. Förutom att läsa hela den ordinarie läroplanen för tionde klass var vi tyngda av extra ämnen i det tyska språket och religionsundervisning.

Det var vid denna tid som mitt religiösa tänkande började kristalliseras något.

En av de saker som jag särskilt minns från denna period är en nittonårig medstudent som gick i elfte klass. Han berättade för mig att han hade varit en riktig rackare och syndare under sina tonår, men nu hade han blivit religiös. Han berättade att han nu var omvänd, och inte bara det, utan han var född på nytt, och jösses, var det inte alldeles underbart. Som dessa nyligen omvända syndare alltid gör, gjorde han sitt yttersta för att försöka få mig omvänd också. Jag gjorde starkt motstånd mot hans ansträngningar.

Det han särskilt betonade var hur underbart det var, vilken stor sinnesfrid han nu hade sedan han blivit född på nytt i Kristus, etc. Eftersom han bodde bara en dörr eller två längre ner i korridoren i samma

internatskola som jag gjorde, hade jag naturligtvis gott om möjligheter att observera hans aktiviteter under hela läsåret.

Det började snart framstå för mig att han inte alls hade så mycket sinnesfrid som han utgav sig för att ha. Faktum var att det verkade som om han hade betydligt fler bekymmer i tankarna än vad vi andra hade. Jag observerade att hans samvete under nästan hela dagen plågades av frågan om synd.

Jag minns särskilt en kall och blåsig kanadensisk vinternatt, vid ettiden på morgonen, då hans samvete började få övertaget över honom. Berättelsen kom fram att han under dagen hade sagt till några vänner, till vilkas hus han blivit inbjuden, att han borstade sina tänder upp och ner. När han låg i sängen började hans samvete gnaga i honom. Han hade ljugit för dem. Han borstade egentligen sina tänder tvärsöver.

Detta vägde så tungt på hans samvete att han klev upp mitt i natten, bände upp de isiga dubbla stormfönstren, kröp ut och gick två miles till sin väns hem mitt i natten. Där bultade han på dörren, och efter att ha väckt dem ur deras djupa sömn, bekände han för dem att han hade berättat denna fruktansvärda, skamliga lögn.

Denna episod, bland många andra, övertygade mig inte alls om att dessa så kallade pånyttfödda kristna gick omkring med mer sinnesfrid än någon av oss andra. Tvärtom övertygade det mig om att de var tyngda av skuld och samvetskval över bagateller. Jag observerade vidare att de var belastade med en serie mentala spärrar i sitt normala tänkande som allvarligt hindrade dem från att lösa dagens problem.

Därifrån och framåt blev mitt intresse för religion allt mindre personligt och mer och mer akademiskt. När jag var sjutton år började jag vid University of Saskatchewan. Ett av de ämnen som jag studerade det första året var antikens historia, vilket täckte de flesta av de äldre civilisationerna. Det var under denna period som det blev tydligt för mig att det fanns ett enormt antal andra religioner än kristendomen på denna jord. Jag insåg att många hade kommit och gått, och tusentals varianter av religion florerade fortfarande idag.

Det började sätta kristendomen i ett annat perspektiv. Det föreföll mig som om kristendomen bara var ännu en människoskapad religion, om än en av de större religionerna.

Jag började betrakta kristendomens koncept ur en mer analytisk synvinkel, det vill säga, vad sa den egentligen, vilka var några av dess idéer och vilka bevis fanns det för att styrka dessa påståenden. Icke desto mindre förblev religionen för mig under årtionden ett olöst pussel. Under en lång tid därefter följde jag den normala vägen att skaffa en

---

Ras har varit den avgörande faktorn i historien.

utbildning, gifta mig och etablera mig i affärslivet. Religion som sådan var av mindre betydelse och jag gick sällan eller aldrig i kyrkan. Jag gick aldrig med i mennonitkyrkan.

När jag var i mitten av trettioårsåldern blev jag på något sätt påverkad att gå med i en presbyteriansk kyrka och började gå där något mer regelbundet, om än med mycket lite entusiasm. Faktum var att jag var oerhört uttråkad i kyrkan och knappt kunde bärga mig tills jag fick gå därifrån efter att ha hört samma meningslösa plattityder upprepas om och om igen, ad nauseam.

En dag diskuterade jag några av mina idéer om religion och några av de frågor jag hade i mitt sinne med min präst. Jag sa till honom att det hela inte verkade särskilt logiskt för mig. För det första, om Gud var en så kärleksfull Gud, varför skulle han då skapa alla dessa miljontals människor som, enligt de regler och föreskrifter som fastställts i bibeln, i stort sett alla skulle hamna i helvetet. Jag sa till honom att det hela verkade absurt för mig. Han var en av dessa liberala predikanter, också han i mitten av trettioårsåldern vid den tiden.

Det han sa till mig kom som en överraskning. Han sa att han inte hade något sätt att besvara den frågan, och om det var min övertygelse så borde jag hålla fast vid den. Han erkände att han själv var ganska osäker på det hela. Inte till min stora förvåning lämnade han prästyrket några år senare och började tjäna sitt uppehälle på ett ärligt sätt.

I början av 1960-talet, då jag bodde i Florida, blev jag alltmer bekymrad över det skamliga sätt på vilket detta land höll på att förstöras av den judisk-kommunistiska konspirationen. När jag var tjugo år gammal hade jag redan läst Adolf Hitlers Mein Kampf. Jag var väl medveten om den judiska rollen i den kommunistiska konspirationen, men som de flesta amerikaner var jag upptagen med att sköta mina affärsaktiviteter och tog liten eller ingen del i landets politiska angelägenheter, och överlät dessa till skurkarna och förrädarna. Inte heller kände jag till någon verksamhet eller organisation som jag kunde vända mig till för att göra något, trots det faktum att jag nu började bli ytterst desperat oroad.

Det var vid ungefär denna tid som jag först hörde talas om John Birch Society. Jag förstod att de "bekämpade kommunismen". Efter att ha spenderat fem dollar på att skicka efter ett introduktionspaket och läst deras litteratur, bestämde jag mig för att gå med.

Under sex år arbetade jag flitigt och energiskt inom John Birch Societys ramar innan det började gå upp för mig vad sällskapets sanna natur var. I vilket fall som helst rekryterade jag dussintals medlemmar; under flera år ledde jag en talarförmedling sponsrad av Birch Society; jag öppnade till och med en American Opinion-bokhandel som

---

Judar, som är de mest högljudda i att fördöma rasism, är själva de mest fanatiska rasisterna.

sålde, distribuerade och marknadsförde böcker sponsrade av sällskapet. För att jag skulle kunna ägna mer tid åt denna verksamhet avvecklade jag till och med min fastighetsbyrå. År 1966 var jag otålig med sällskapets program om att ”utbildning är vårt enda vapen” och jag kandiderade till delstatens lagstiftande församling.

Det var vid denna tid som jag började märka att något var märkligt fel med Birch-sällskapet. Istället för att helhjärtat stödja någon som öppet trädde fram som Birch-medlem och kandiderade till ett offentligt ämbete, märkte jag istället att deras stöd gick till någon bluffmakare som inte ens var medlem och vars program skulle leda dem in i en återvändsgränd. Jag märkte dessutom att Birch-medlemmarna var de mest pessimistiska av alla mina anhängare när det gällde att förutspå mina chanser att bli vald. När jag väl blev vald var de de första att hälla kallt vatten på händelsen genom att komma med sådana lama bortförklaringar som att, ja, vem som helst kunde ha gjort det under detta valår, och att det förmodligen var en lyckträff, etc.

När jag kom till Floridas lagstiftande församling och började föreslå radikalt motstånd mot den judiskt kontrollerade högsta domstolen och andra frågor, vände sig det republikanska partiet, på vars plattform jag hade kandiderat, helt emot mig, och i den efterföljande strid som uppstod fick jag nästan inget stöd alls från själva Birch-sällskapet. Det var vid denna tid som högsta domstolen beordrade ett omval genom en ny distriktsindelning. I nästa omgång blev jag besegrad. Mina många ansträngningar och ihärdiga försök hade uträttat föga, både i den politiska verksamheten och inom ramen för Birch-sällskapet. Jag kom dock ur det fattigare i plånboken, men rikare på erfarenhet. Jag hade lärt mig två saker: (a) att det är omöjligt att åstadkomma någonting inom ramen för de gamla politiska partierna, och (b) att John Birch-sällskapet var en bluff.

Jag stannade dock kvar i Birch-sällskapet en tid därefter, med känslan av att jag kanske åtminstone gjorde nytta. Ju mer jag undersökte det, desto mer började det dock gå upp för mig att hela sällskapet var en rökridå för judarna. Det började bli tydligt för mig att hela deras ansträngning var utformad för att splittra medlemmarnas insatser på en myriad av ineffektiva projekt, hålla dem sysselsatta, hålla dem betalande, men aldrig, aldrig låta dem ens komma i närheten av grundorsaken till alltihop — det svekfulla internationella judiska nätverket.

År 1969, efter sex år, skickade jag in min avskedsansökan till Robert Welch, grundaren av Birch-sällskapet, och krävde tillbaka mitt livstidsmedlemskap på 1000,00 dollar som jag så dårfinkigt hade gett dem några år tidigare. Naturligtvis var chanserna att denna judiska organisation skulle återbetala mina tusen dollar nästintill obefintliga. Istället fick jag ett mångsidigt brev från Welch fyllt med dubbeltydigt prat och om vilket stort misstag jag var

ägnade sig åt att anklaga den stackars lilla oskyldiga juden för att ligga bakom hela denna stora kommunistiska konspiration.

Detta var en ganska viktig vändpunkt i mitt liv. Medan jag hade varit någorlunda medveten om hela den judiska konspirationen under större delen av mitt liv, hade jag blivit distraherad av Birch Society och hade skjutit undan dessa idéer i bakgrunden. Nu började jag inse att Birch Society i sig bara var ännu ett judiskt program för att förvirra det vita folket beträffande både orsaken till konspirationen och botemedlet mot den. Jag insåg att sällskapet var något i stil med en forskargrupp som låtsades finna orsaken till gula febern. Varje gång forskarna kom till den oundvikliga slutsatsen att den bars av myggan, skyddade den högsta ledningen myggan, kastade ut forskarna och började om på nytt med ett nytt team.

Nu började jag inse att hela grunden för denna urgamla kamp var ras. Det var den judiska rasen som använde alla vapen den förfogade över, och den hade verkligen en enorm arsenal för att förinta, rasblanda och förslava den rasblandade produkten av den vita rasen.

Vid denna tidpunkt hade jag ännu inte misstänkt att deras mest kraftfulla vapen av alla var deras skickliga användning av kristendomen mot den vita rasen.

Jag beslutade mig för att bilda ett nytt politiskt parti polariserat kring frågan om den vita rasen. Detta gjorde jag, och bildade Nationalist White Party.

Jag möttes av omedelbar fientlighet från Birch Society, vilket inte alls förvånade mig. Vad som däremot förvånade mig nu var att jag fann att det starkaste motståndet inte kom från judarna (som jag hade förväntat mig) utan från de kristna. Varje gång vi diskuterade rasfrågan dök på något sätt kristendomen och kristna principer upp, så att vi till slut hamnade i ett gräl om religion snarare än att försöka gå till botten med den grundläggande frågan om kampen mot judarna. Detta trots det faktum att jag hade intagit en prokristen hållning. Gång på gång fick jag höra att judarna var Guds utvalda folk; att negrerna också var Guds skapelser; att rasdiskriminering var okristet, att "vår Frälsare" var jude, att bibeln sade "Jag skall välsigna dem som välsignar dig, och den som förbannar dig skall jag förbanna", etc., etc.

Detta var en överraskande ny utveckling. Medan jag fram till denna tidpunkt hade betraktat kristendomen som något ganska harmlöst, och kanske ett tidskrävande irritationsmoment, slog det mig nu plötsligt som en blixt från klar himmel att kristendomen var ett av de mest kraftfulla vapen som judarna hade i sin arsenal.

Nu började jag studera bibeln på nytt och fokuserade särskilt på Bergspredikan. Till min förvåning fann jag att den inte innehöll annat än riktigt dåliga, suicidala råd. Medan jag tidigare hade hört och läst alla dess små delar, hade det aldrig fallit mig in att

---

undersöka vad denna typ av råd skulle göra med en nation och en ras. Nu började jag inse att sådana självmordsbenägna råd som "vrid till den andra kinden", "älska dina fiender", "sälj allt vad du äger och giv åt de fattiga", "döm icke, för att ni inte skall bli dömda" och "stå inte emot det onda", var verkliga självmordsråd.

Jag grävde nu djupare i det och fann att de så kallade apostlarna, liksom mannen som påstods vara Kristus själv, alla var av judiskt ursprung. Märkligt nog hade de dock aldrig sålt sina självmordsidéer till judarna — tvärtom hade de sålt dem till den största civilisationen i antika tider, nämligen romarna.

Sedan började en mängd andra saker falla på plats. När jag tittade på den romerska historien blev det tydligt för mig att medan Rom hade etablerat en stor civilisation, hade erövrat världen och var helt överlägset, så började det, när kristendomen drabbade det som en pest, att vittra sönder och falla isär. Och efter att ha studerat de underliggande självmordsidéerna som kristendomen hade påtvingat romarna, kunde jag lätt förstå varför romarna inte längre brydde sig om att försvara sitt imperium, eller att uppfylla sina jordiska plikter. Det blev tydligt för mig varför hela det stora vita imperiet upplöstes under inflytandet av detta nya judiska gift.

Jag kände mig nu som en upphetsad detektiv som oväntat hade snubblat över det största mysteriet, den mest olycksbådande konspirationen i mänskligheten historia. Jag började titta mer och mer mot Naturens eviga lagar för lösningen. Jag började studera Gamla och Nya testamentet med febrigt och förnyat intresse. Jag studerade rasernas historia — den stora vita rasen, judarna, niggrerna. Jag spårade civilisationers uppgång och fall. Som en detektiv började jag känna att alla bitar äntligen började falla på plats.

Ju mer jag grävde i detta, desto mer började alla mosaikbitar passa ihop. Jag började få en mängd svar på frågor som hade undflytt mig under hela mitt liv. Genom att studera Naturens lagar, studera religioner och studera historia och lägga detta till erfarenheterna från min egen livstid, fann jag att jag äntligen hade gjort ett genombrott. Mitt sökande hade belönats med en mängd svar — inklusive det stora — nämligen, vad är vårt syfte i livet.

Ju mer jag studerade den judiska pesten, kristendomen, religionen och Naturens lagar, desto mer tvingande trängde sig lösningen på mig. Jag insåg plötsligt att jag hade uppnått ett förödande genombrott som var genomgripande i sina konsekvenser, tvingande i sin enkelhet och så överväldigande uppenbart att jag undrade varför jag inte hade sett bilden för länge sedan.

Det är judens uttalade mål att förmörka mänskligheten.

Det blev helt uppenbart för mig att vad den Vita Rasen behövde var ett helt nytt tillvägagångssätt för hela problemet med att frigöra sig från den olycksbådande judiska konspirationen. Och för att få detta nya tillvägagångssätt verkade det överväldigande tydligt att vad den Vita Rasen verkligen behövde var en ny religion, en ny livsfilosofi och en ny Weltanschauung. Det slog mig också att hela min livserfarenhet hade lärt mig och förberett mig för att utföra detta grundläggande arbete, nämligen att formulera den nya religion som var så nödvändig för den Vita Rasens överlevnad. Det blev också överväldigande tydligt för mig att det var omöjligt att grunda ett nytt parti baserat på ras samtidigt som man försökte samexistera med den judiska kristendomen. Varje vapen som vi behövde i en sådan kamp var redan undergrävt och neutraliserat av kristendomens egna grundläggande koncept.

Jag började diskutera mina idéer med vänner. Inom kort verkade det som om även de kunde se bilden när den lades fram för dem. Till och med några tidigare "på nytt födda" kristna gjorde, till min förvåning, en helomvändning och blev ytterst fientliga mot den kristna religionen som de hade blivit lurade av, och vanns helhjärtat över till doktrinen om lojalitet mot sin ras.

Jag argumenterade och debatterade med kristna predikanter. Till min ytterligare förvåning fann jag dem helt oförmögna att förklara de talrika grundläggande frågor jag slungade mot dem, och vanligtvis blev de hopplöst fångade i sitt eget nät av lögner.

Jag korresponderade med tidigare Kosher-Konservativa vänner till mig och även de antingen medgav min ståndpunkt gällande judar och kristendom, eller drevs hopplöst upp mot väggen.

Det var då jag bestämde mig för att sammanställa min trosbekännelse i en bok. Jag bestämde mig för att formulera en ny religion för den Vita Rasen som skulle leda den ut ur den judiska snärjets gungfly, ut ur förtvivlan och förnedring, och in i storhetens klara ljus, till höjderna av det underbara öde som Naturen själv, i sin stora visdom, hade bestämt för denna magnifika ras.

När Creativity triumferar kommer den Vita Rasen att vara judesäkrad för all framtid.

Kapitel 23

Vägvisare längs livets väg

Oavsett vilken väg vi vänder oss idag, uppslukas vi av inflytandet från de allestädes närvarande massmedierna, som hamrar in i våra sinnen. Särskilt med televisionens intåg översvämmas det vita folket i Amerika på konstgjord väg av en lavin av förslag och råd. Lägg därtill den enorma mängd indoktrinering och hjärnförorening som våra ungdomar får under förskola, grundskola, gymnasium och universitet, så är det inte konstigt att den nuvarande generationen, förvirrad och ansatt som den är, varken känner till syftet eller meningen med hela sina liv, och de känner inte ens till sin egen identitet. De vet inte vilka de är, de vet inte vart de är på väg, de vet inte vad de ska göra, och de vet inte vad deras livssyfte egentligen är.

I brist på syfte och riktning leds de lätt vid näsan in i någon befängd "sak" som varken tjänar dem eller deras eget folk.

Problemet med all "utbildning" och alla råd som dagens yngre generation får är att det mesta är helt igenom dåligt, och det är meningen att det ska vara dåligt. Deras hjärnor förorenas avsiktligt av det judiska nätverket, som har fullständig kontroll över utbildningen såväl som propagandaapparaten. Trots alla smutsiga, ovårdade, långhåriga hippies vi ser på vägarna, i parkerna och över hela landet idag, är de flesta av dessa ungdomar i grunden goda och skulle vilja ha en mening med sina liv.

De är mer att tycka synd om än att klandra, och är snarare offer än förövare.

De är en förlorad generation eftersom de har berövats sitt mest meningsfulla syfte i livet som Naturen har i beredskap för varje generation. Vad denna unga generation letar efter idag, som de alltid har gjort, är en mening med livet, något de kan ägna sig åt med den entusiasm och iver som är en så underbar sak hos unga människor. De behöver desperat mål, de behöver riktning,

---

Creativity är den vite mannens naturliga religion.

de behöver värdefulla ideal. Utan dessa är en person som ett skepp på havet: utan roder och utan kapten, som planlöst fladdrar med sina segel i vinden och riskerar att gå på grund på det första grundet det stöter på.

Jag skulle ha gett vad som helst om min far, när jag var ung, hade kunnat ge mig några av de råd som jag har kommit över under en livstid och endast genom den hårda erfarenhetens skola. Hur underbart det skulle ha varit att från min tidigaste ungdom ha haft en sund grundläggande filosofi som kunde ha stöttat och gett mig riktning genom hela livet. Tyvärr var det inte förrän väl efter min 50-årsdag som jag äntligen kunde inse livets mening och syfte. Tyvärr kan de flesta människor leva till de blir 90 och gå i sin grav utan att någonsin ha löst denna viktiga gåta.

Hur mycket mer lyckosamt och hur mycket mer värdefullt det skulle ha varit för mig om jag under mina collegeår hade fått en grundlig utbildning om det skadliga judiska inflytandet på vår civilisation och dess katastrofala effekt på den vita rasen, istället för att få den vanliga sortens liberala collegeutbildning som jag fick, tillsammans med tusentals andra. Hur mycket mer meningsfullt det skulle ha varit för mitt liv om jag under mina tidiga pojkår, istället för att gå i söndagsskolan och lära mig en upprepning av alla de gamla judiska schablonerna, hade fått höra om raslig lojalitet och var min plikt låg.

Jag känner mig därför skyldig att först och främst vända mig till de unga människorna i tonårsgruppen, som just har börjat sina liv och är i sina mest formbara år, i en period då deras riktning lättast påverkas antingen till det goda eller till det onda.

Först och främst skulle jag vilja vända mig till de unga pojkar som just ska börja gymnasiet och har hela den vida världen framför sig — en värld de enkelt kan erövra, eller en värld som grymt kommer att krossa dem.

En av de första sakerna jag skulle föreslå er är att ni gör en inventering av era förmågor. Ta reda på vad din I.Q. är och försök att analysera dig själv beträffande var dina bästa förmågor ligger. Börja seriöst fundera på vad du vill bli i livet. Huruvida detta är vad du slutligen blir eller inte är ovidkommande. Om du för närvarande sätter som mål att bli en professionell basebollspelare men senare visar dig bli en affärsman istället — det är helt i sin ordning.

Faktum är att mina egna mål och syften som tonåring gick igenom många stadier. Jag minns att när jag var tolv ville jag bli en professionell basebollspelare som Babe Ruth. När jag var fjorton ville jag vara en cowboy och ha en ranch. När jag var sexton ville jag

Raslig socialism är den vita mannens naturliga samhällsordning.

att bli boxare. När jag var arton ville jag bli filmstjärna, skollärare, advokat och slutligen ingenjör. Jag blev faktiskt skollärare och elektroingenjör. Jag uppfann till och med en elektrisk konservöppnare och fick flera patent på den, men det visade sig att mitt livslånga kall låg inom fastighetsbranschen.

Nu föreslår jag inte att du ska ändra dina mål och syften lika mycket som jag har gjort, men poängen jag vill göra är att det är av yttersta vikt att du har ett mål, eller mål, framför dig; mål som du har satt upp, som du vill erövra och som du vill sträva efter hela tiden. Inte bara måste du ha mål, utan de måste vara goda, värdiga mål, snarare än något avlägset vansinne som att rädda några trumpetartranor som kan finnas kvar, eller att hoppa på tåget för någon falsk judisk mani för stunden.

För att ditt mål ska vara värdigt bör det vara något som du känner att du skulle vilja göra, och något som du känner skulle vara användbart för att du ska kunna tjäna ett gott uppehälle åt dig själv och försörja en familj som du utan tvekan kommer att ha senare. Du bör också tänka i termer av vad du kan göra för att ge något meningsfullt och bestående bidrag till ditt eget folk, nämligen den vita rasen, något som kommer att vara till bestående nytta och en evig heder för dig personligen. Kom ihåg att Naturen satte dig på denna jord för att du ska vara en länk, en viktig länk, i vidmakthållandet av din egen art, din egen ras, nämligen den vita rasen.

Jag vill vidare föreslå att du roar dig medan du är ung, vilket du faktiskt bör göra under hela ditt liv. Oavsett alla judiska förslag som kastas i din väg angående vissa av de lägre nöjena, vill jag föreslå att du kommer att finna din största njutning i utforskandet av Naturen, i att vandra i bergen och vada över vattendrag, i fiske och båtliv, och i att campa i skogarna.

Jag vill också föreslå att du engagerar dig kraftfullt inom sportens område och blir så skicklig du kan i flera av dem, oavsett om det är simning, eller tennis, eller vad du än kan vara intresserad av. Om du är intresserad och skicklig i flera samtidigt, desto bättre. Det är bland den finaste träning du kan få. Det är alltid bra att komma ihåg att ett sunt sinne vanligtvis bara kan existera i en sund kropp, och att det är lika viktigt att hålla din kropp ren och stark och frisk, som det är att hålla ditt sinne övat i intellektuellt lärande.

Det är också viktigt att lära sig boxas och att slåss och att försvara dig själv i den fientliga och slitna värld genom vilken du utan tvekan kommer att behöva kämpa dig fram. Det är en god idé att bli skicklig i användningen av skjutvapen och gevär och bli en utmärkt skytt.

Vita män i världen, förena er! Ni har inget att förlora utom judiskt tyranni.

Du kan en dag behöva försvara ditt hem och din gata från ett band av plundrande n-ord, som gör upplopp och löper amok. Du kan behöva göra motstånd med vapenmakt mot ett judiskt övertagande, som skedde i Ryssland.

Lär dig att uppskatta god musik och att skilja god musik som har stått sig genom tiderna från den flodvåg av skräp som serveras dig genom de judiska radionätverken, skivor och television, in i det oändliga. Lär dig att hata det n-ord-ifierade pang-panget av djungelbrus som nu blir så vanligt, brus som är helt berövat melodi, harmoni och berövat skönhet. Var högljudd och frispråkig med att göra dina preferenser och ogillanden kända. Som i allt, lär dig att skilja det goda från skräpet. Lär dig att skilja god konst från dålig, god litteratur från skräp och pornografi som blir så vanligt nuförtiden.

Det är inte bara bra att bli diskriminerande inom musik, inom konst och inom litteratur, utan framför allt, var diskriminerande i ditt val av vänner. Umgås endast med dem som kommer att vara en inspiration för dig mot högre mål och större prestationer. Slösa inte din tid med dem som skulle dra ner dig till deras låga nivå.

Den judiska bibeln har sagt oss i så många århundraden att vi ska vara saktmodiga och ödmjuka. Jag säger att detta är helt fel och helt i strid med Naturen. Den som uppnår något i livet måste ha stolthet över sin prestation. Stolthet och förtroende för sig själv är en av de första förutsättningarna för att vinna utmärkelse och bli en framgång.

Därför, känn först och främst stolthet över dig själv i vad du är, i vad du tror att du kan bli, och i vad du tror att du kan göra. Känn stolthet över din klädsel och din vård. Var prydlig och ren och smakfullt klädd oavsett vad du råkar vara klädd för. Känn stolthet över ditt tal, genom att hålla det klart, bildat och artikulerat. Känn stolthet över din familj. Var stolt över dina prestationer utan att vara arrogant, och utveckla önskan att utmärka dig, önskan att vinna. Känn stolthet över din hemstad. Framför allt, känn stolthet över din ras, var stolt över att vara en medlem av den stora vita rasen som du har den stora turen att vara en del av, och som kommer att bära ansvaret för att föra den vidare i framtiden.

I dina studier och i de beslut du fattar, i de aktiviteter som du väljer, lär dig att skilja mellan vad som är viktigt och vad som är trivialt. Slösa ingen tid på det triviala. Ägna mycket tid och uppmärksamhet åt det som är viktigt. Det är fantastiskt hur många människor som aldrig har lärt sig detta enda viktiga faktum under sin livstid.

Tiden håller på att rinna ut. Tiden för handling är nu.

Förmågan att skilja det viktiga från det triviala, och att agera därefter, är mer än något annat det främsta kännetecknet för en framgångsrik man.

Härnäst, min käre unge vän, vill jag råda dig att drömma stora drömmar. Du har hela ditt liv framför dig och i detta skede är dina förmågor och potentialer helt okända, outnyttjade och oprövade. Kom ihåg att Naturen skapade dig som en medlem av den stora, stolta vita rasen. Du är begåvad med den högsta intelligens, de finaste resonemangsförmågor som Naturen i sin visdom har funnit lämpligt att ge till någon av sina miljontals varelser. Använd den intelligens som Naturen gav dig, använd dessa resonemangsförmågor, och framför allt, använd ditt sunda förnuft, som i själva verket inte alls är så vanligt.

Naturen har inte bara skänkt dig, som medlem av den vita rasen, den finaste intelligensen, utan Naturen har också gjort dig till den mest kreativa och mest produktiva varelsen på jordens yta. Jag säger därför, lägg all den kreativiteten, intelligensen och produktiviteten på att arbeta för dig själv, för den familj som du utan tvekan senare kommer att grunda, och till förmån för den stora vita ras som frambringade dig.

Våga drömma stora drömmar — våga vara stor. Vid din ålder är dina potentialer outnyttjade och okända. Vem vet vilken stor nisch historien kan ha väntande på dig i sina framtida sidor? Kom ihåg att förutom förmåga är huvudingredienserna för storhet målmedvetenhet och uthållighet. Framför allt, ha förtroende för dig själv. Om du inte har det, kommer ingen annan att ha det.

Med dessa tankar i åtanke finns det ingen gräns för de stora ting du kan åstadkomma, och det kommer du utan tvekan att göra.

* * * * *

Råd till pojkar i högskoleåldern

Om du är ungefär runt 20 års ålder befinner du dig vid ett vägskäl där du kommer att behöva fatta många beslut som oåterkalleligt kommer att forma mönstret för resten av ditt liv.

En av de första sakerna som en pojke som just har slutat gymnasiet måste bestämma sig för är huruvida han ska gå på högskola och skaffa sig en högre utbildning eller inte, och i så fall, vilket yrke eller kall han bör följa. Dessutom har han vid det här laget upptäckt flickor och är förmodligen djupt involverad i en kärleksaffär. Tanken på äktenskap har utan tvekan föresvävat honom vid det här laget, eller åtminstone borde den ha gjort det.

Låt oss ta dessa punkter en efter en. Först och främst, låt oss tala om högskoleutbildningar.

Jag personligen gick inte bara på college och tog två examina, en i humaniora och naturvetenskap och den andra en kandidatexamen i ingenjörsvetenskap, utan jag tog också en lärarexamen och undervisade i skolan i två år, så jag har viss bakgrund inom utbildningsområdet. När jag ser tillbaka på detta 30 år senare är det min bestämda uppfattning att jag slösade bort mycket av min tid i de så kallade lärdomshallarna.

Mycket av den så kallade kunskap som serverades mig var trivial, och mycket av den var värdelös. Under sina collegeår får den unge studenten många idéer inpräntade och impregnerade i sitt lättpåverkade sinne som inte bara är felaktiga, utan direkt skadliga och farliga för honom själv, för hans land och för hans ras. Dessa idéer påtvingas honom naturligtvis medvetet av det judiska nätverket för att de lättare ska kunna förgöra och förslava den vita rasen. Det är inte mitt syfte här att göra en lista över alla de felaktiga premisser och skadliga idéer som spreds vid min tids college, och av vad jag synbart kan se är det mycket, mycket värre idag. Att göra en fullständig katalog över all den dåliga information och de giftiga idiotier som våra ungdomars sinnen förorenas med i dagens college skulle faktiskt ta upp största delen av denna bok. Denna bok handlar till stor del om att ogöra den skada som judarna har orsakat, inte bara i college utan även inom alla andra verksamhetsområden där de har fördärvat den vita rasens sinnen.

Jag skulle därför vilja säga att collegeutbildning, i sig, har blivit kraftigt överskattad. Faktum är att våra college producerar en flod av överutbildade dårar som är för fina för att utföra ett hederligt dagsverke, och som inte är kapabla att sköta de jobb som de felaktigt tror att världen kommer att bönfalla dem att ta när de tar examen. De flesta sådana jobb existerar inte, och det finns inte heller något behov av dem.

Om en ung man hade tagit samma investering på 15 000 till 30 000 dollar som han spenderar (eller som hans föräldrar spenderar) på en collegeutbildning, och använt samma fyra, fem eller sex år till att komma igång med en meningsfull verksamhet, skulle alla i de flesta fall ha haft det betydligt bättre förspänt.

Om du därför inte är en särskilt briljant student, skulle jag inte oroa mig för det alls. College är inte för alla, på långa vägar. Faktum är att judarna har dragit ner våra college i smutsen och dyn till den grad att de nu har blivit centra för hjärnförorening snarare än utbildning. Jag skulle vilja säga att betydligt fler bra ungdomar blir förstörda i dagens college än vad som får en positiv nytta av dem. Detta måste också den vita människan korrigera när han återigen tar kontroll över sitt eget öde.

Fara är en stor inspiratör för det bästa som finns inom oss.

Om du är en framstående student och vill utöva något yrke som att bli läkare, advokat, lärare eller ingenjör, då är det absolut nödvändigt att du går på college och tar de nödvändiga examina, detta trots det faktum att du utsätter dig själv för en enorm fara genom att få ditt sinne förorenat av en lavin av falska premisser. Men om du grundligt har studerat denna bok och vidare studerat det judiska problemet, och hela tiden repeterar den kunskapen, skulle du inte bara kunna bli ganska immun mot judisk propaganda, utan du kanske till och med kan hjälpa till att rädda några av dina klasskamrater. Under inga omständigheter bör du dock glömma att propaganda är ett subtilt och kraftfullt verktyg och att om du tillbringar fyra eller sex år i de judiskt förorenade "Lärdomshallarna" kommer det att krävas en stark karaktär och ett fast syfte för att inte bli smittad av deras smuts.

Tyvärr är de människor som lättvindigt avfärdar tanken på att de kan vara sårbara vanligtvis de lättaste offren. I vilket fall som helst, om du har läst denna bok, kommer du att vara mycket, mycket bättre rustad än den genomsnittlige unge man som vågar sig in i denna judiska djungel av sinnesmanipulation.

Därför säger jag att om du går på college, gör det endast för att du måste ha dessa examina för att kunna utöva det yrke som du redan har bestämt dig för.

Om du inte har bestämt dig för vad du vill bli i detta skede, skulle jag föreslå att du inte går på college. Det finns många oerhört framgångsrika affärsmän som aldrig gick på college. Några av våra mest framstående multimiljonärer som Henry Ford och H.L. Hunt, etc., satte aldrig sin fot på ett college under sina yngre dagar. Till och med Thomas Edison, en av våra största uppfinnare, gick aldrig på college.

Om du inte har något yrke i åtanke, och boklig lärdom inte tilltalar dig särskilt mycket ändå, skulle jag föreslå att du glömmer college, åtminstone för tillfället, och försöker tänka på olika verksamhetsområden som du kan vara intresserad av. Tänk på de olika typer av företag som finns och välj ut något eller några specifika som du tror att du skulle kunna bli intresserad av att vara en del av.

Tänk på att driva eget företag en dag, att äga ditt eget affärsföretag. Om du verkligen har något att komma med, har driv och ambition, finns det ingen anledning i världen varför du inte kan ha en stor och blomstrande egen verksamhet inom kort.

Frågan är: Hur kommer man in i affärsvärlden? Utan tvekan kan man inte bara kasta sig in i en verksamhet utan pengar och utan erfarenhet. Nej, naturligtvis kan man inte det. Därför är sättet att börja att...

Det finns ingen stor möjlighet utan stora risker.

börja längst ner. Skaffa ett jobb, oavsett hur enkelt det är, i den bransch du har siktat in dig på. Medan du arbetar med detta kommer du att göra flera konstruktiva saker: Du kommer att få erfarenhet; du kommer att tjäna ditt eget uppehälle; och du kommer också att testa dig själv om du har förmågan och böjelsen för just den typen av verksamhet. Det är anmärkningsvärt hur många unga pojkar som började som diskplockare eller golvsopare på ett företag och slutade som dess VD. Men även om du aldrig tar över just den verksamhet där du lär dig grunderna, så att säga, kan du alltid, efter att ha skaffat dig den grundläggande erfarenheten och om du har beslutsamheten, lämna den verksamheten och starta en liknande egen verksamhet i liten skala och bygga upp den allt eftersom. Till exempel började grundaren av mången stor entreprenad- och byggfirma vanligtvis som snickare och arbetade för någon annan. Mången ägare till en stor och framgångsrik restaurang började som kock eller diskare som barn och arbetade för någon annan. Ägaren till mången stor fastighetsrörelse började ofta som en oerfaren säljare som arbetade för någon annan. Ägaren till mången bilfirma började med att arbeta som bilsäljare för någon annan.

De säger att det finns omkring 32 000 olika typer av jobb och verksamheter som en person kan ägna sig åt. Huruvida denna siffra är korrekt eller inte vet jag inte, men jag misstänker att det förmodligen finns många fler, faktiskt. I vilket fall som helst, med dagens enorma expansion av specialisering, finns det fler möjligheter för uppfinningsrikedom och rådighet än det någonsin funnits tidigare. Det är inte alls sant att den självgjorda mannens tid är förbi. Jag säger att möjligheterna aldrig har varit bättre.

Det finns många tillfredsställelser såväl som ett stort ansvar i att äga sin egen verksamhet. Det är sant, du kan få arbeta lika hårt, eller hårdare, än om du arbetade för någon annan, men du vet åtminstone att du arbetar för dig själv, och jag har alltid sagt att om du är värd en viss summa för någon annan, är du värd dubbelt så mycket för dig själv.

Jag har också arbetat för ett stort företag. Faktum är att omedelbart efter att jag tagit examen i elektroteknik började jag arbeta för ett stort företag i Montreal, ett företag som hade någonstans runt 10 000 anställda spridda över hela landet. Jag var anställd som elektronikingenjör. Det är mitt minne och min erfarenhet att arbeta för ett stort företag är en av de sämsta sakerna man kan göra. Det har en tendens att kväva en mans fantasi och ambition, för att inte tala om hans känsla av självständighet.

Vi lever i en tid då ödet kallar fram den vita rasens hjältar.

I ett följande kapitel kommer jag att uppehålla mig mer ingående vid fördelarna med att vara egenföretagare. Det räcker med att säga att fördelarna är många, och idén om trygghet hos ett stort företag, vilket är det stora lockbetet för många unga karriärinriktade akademiker, är en snara och en myt.

Jag föreslår att du, förutom att försöka etablera dig i en egen verksamhet, börjar förvärva fastigheter, egendom och mark så snart du bara kan. Fler människor har tjänat pengar på mark och fastigheter än vad de har gjort på olja eller någon annan bransch.

Som jag nämnde tidigare, om du är runt 20 år gammal kommer du utan tvekan att tänka på att gifta dig, eller åtminstone borde du göra det. Om du har hittat den rätta flickan skulle jag säga: slösa inte för mycket tid på att gifta dig och etablera dig. Naturen säger att du är redo att börja reproducera ditt eget slag när du är 15 eller 16 år gammal. Så som vårt samhälle är uppbyggt för närvarande verkar detta inte särskilt praktiskt, men jag skulle säga att det är ett hån mot Naturen att förlänga och fördröja detta viktiga skede i livet i tio år efter att Naturen sagt att du var mogen och redo. Om du är 20 och känner dig manad, skulle jag säga kör på och gifta dig, oavsett om du är ekonomiskt kapabel vid den tidpunkten eller inte. Det är fantastiskt hur ansvarsfull och kapabel en ung man snart blir när han gifter sig och ställs inför ansvaret att bygga upp sitt eget hushåll.

Utan tvekan är ett av de viktigaste stegen i livet som du någonsin kommer att ta, om inte det allra viktigaste steget, att gifta dig. Ett gott äktenskap är en av de mest tillfredsställande och en av de mest meningsfulla handlingar som du någonsin kommer att företa i ditt liv. Du uppfyller därigenom meningen och syftet med livet för vilket Naturen skapade dig från första början, nämligen att föra din egen art vidare och bli en länk i den långa gyllene kedjan. Det gör dig till patriarken för en lång linje av ättlingar av tusentals verkliga människor som aldrig skulle ha levt överhuvudtaget om det inte hade varit för att du grundade linjen!

Tänk på det! Långt efter att allt materiellt du kan ha gjort är fullständigt utplånat, kommer den linje av mänskliga varelser som du är ansvarig för att fortsätta föröka sig och marschera vidare in i historien. Att fostra en familj av vackra, begåvade, älskvärda och entusiastiska barn är det mest givande och njutbara ansvar du någonsin kommer att åta dig i ditt liv. Barnen du fostrar kommer utan tvekan att vara den mest betydelsefulla och meningsfulla prestationen i hela ditt liv. Faktum är att när din livstid har nått sitt slut och du kommer att reflektera över dina års långa och varierande stig på denna jord, kommer du att finna att barnen, som nu förökar sig till barnbarn, inte bara är ditt överväldigande och bestående intresse, utan det enda verkliga

bestående sak som du kommer att lämna efter dig när du lämnar denna värld. Konsekvenserna av att du har grundat en familj och fostrat ett antal barn, som i sin tur kommer att göra detsamma i sin generation, är enorma och oändliga. Den avkomma som kommer att eka in i framtiden i otaliga generationer är praktiskt taget bortom fattningsförmåga. Jag upprepar därför, det mest betydelsefulla, meningsfulla och bestående du någonsin kommer att göra är när du gifter dig och börjar bilda familj. Och får jag säga att när du gör din del i att främja och sprida den vita rasen, ha en väl tilltagen familj, ha så många du kan.

När du planerar för din familj och när du planerar för din verksamhet, tänk framåt. Sätt upp mål. Tänk på var du vill vara om fem år. Tänk på var du vill vara, och vad du vill vara, om tio år, tjugo år, trettio år. Ha en konkret handlingsplan, ju mer detaljerad desto bättre. Skriv ner den på papper. Detta kommer att hjälpa till att förstärka den i ditt sinne och den kommer också att finnas där för att friska upp ditt minne så att du håller dig på rätt spår. Diskutera dessa planer med din fru, om du är gift. Bestäm dig för att ha de finare sakerna i livet för dig själv och din familj. Besluta dig för att du ska ha ett fint hem, bo i ett bra kvarter, och att du ska leva det goda livet. Gå sedan till verket och förverkliga det.

Medan du gör det, njut av dig själv. Ta semester regelbundet. Planera för att ha hobbyer och intressen utanför din verksamhet. Den vita rasen kommer att ha en enorm kamp framför sig i din generation för att vinna tillbaka sitt eget oberoende och återta kontrollen över sitt öde i egna händer. Planera för att delta i den stora kampen och gör din del. En av de viktigaste lärdomarna du någonsin kommer att lära dig i ditt liv är inte vad de vanliga universiteten skulle ge dig, utan att lära dig den judiska konspirationens sanna natur och vad du kan göra för att befria den vita rasen från denna överväldigande tragedi. Det kommer att vara den mest användbara ansamling av kunskap som du kommer att förvärva inom något område. Inte bara kommer det att hjälpa dig att delta i den vita mannens kamp, utan det kommer att hjälpa dig i din verksamhet, det kommer att hjälpa dig i dina familjerelationer, och det kommer att hjälpa dig i fostran av dina barn.

Lär dig att bli en bra offentlig talare. Faktum är att detta är något du redan borde ha börjat lära dig och delta i när du gick i gymnasiet. Fördelarna med att kunna uttrycka sig och att tala väl offentligt är så gynnsamma ur alla aspekter att ingen ung man som vill komma framåt har råd att ignorera denna viktiga del av sin utbildning.

Kom ihåg att i dina affärsaktiviteter och kontakter bojkotta juden och att vid alla tillfällen gynna dina vita raskamrater. Var

---

The Church of the Creator vill att du bildar en kyrka i ditt område.

diskriminerande och var lojal mot din egen ras. Trots det faktum att juden för närvarande verkar triumferande och framtiden kan verka mörk, bli aldrig pessimistisk. Saker kan förändras snabbt och de kan ibland snabbt förändras till det bättre.

Bevittna hur snabbt situationen förändrades i Tyskland. När tyskarna var helt nedtryckta och fullständigt demoraliserade, kom en stor ledare och samlade det tyska folket. De övervann juden och de fick kontroll över sitt eget öde på kort tid. På nolltid, där det hade funnits fattigdom, hunger, modlöshet och tyranni, förvandlades landet plötsligt till ett av vibrerande optimism, välstånd, ordning, produktivitet och kreativitet. Allt detta uppnåddes genom vilja, beslutsamhet och ett positivt program. Därför föreslår jag att du alltid bibehåller en livlig, entusiastisk och aggressiv inställning till ditt arbete, dina projekt och dina företag. Var optimistisk, såväl som realistisk, och förvänta dig framgång efter noggranna förberedelser och planering. Var inriktad på framgång. Det gamla ordspråket "Om du inte lyckas första gången, försök, försök igen," passar väl in även här.

Låt dig inte luras in i den värdelösa och försvagande vanan att röka eller dricka, och undvik naturligtvis som pesten den självmordsbenägna drogvåg som juden främjar så brett vid denna tid. Dessa droger, oavsett om det är tobak, alkohol eller de sinnesförstörande drogerna, är alla främjade av judar; de främjas för att förstöra den vita rasen och samtidigt ge dessa skurkar miljontals i vinst. Om du, tyvärr, redan är djupt inne i en av dessa vanor, bestäm dig för att ta dig ur den, punkt slut.

Jag började själv röka regelbundet när jag var 26 år gammal, utan någon god anledning som jag nu kan minnas. Men när jag var 40 kom jag till slutsatsen att det var en smutsig, värdelös vana, en som egentligen inte gav mig någon tillfredsställelse och en som jag väl kunde vara utan. Jag bestämde mig därför en dag för att sluta utan några om eller men. Efter att ha bestämt mig, släckte jag den sista cigaretten och har aldrig rört en till sedan dess. Så det kan göras. Det krävs bara en fast beslutsamhet och när detta väl har uppnåtts är det faktiskt inte särskilt svårt.

I vilket fall som helst, unge man, har du nu nått det stadium där kvisten länge har varit böjd och en del av de saker som du nu gör börjar forma det permanenta trädet. Jag skulle föreslå att du ger fullt utlopp för de stora egenskaper som den vita människan har välsignats med, nämligen kreativitet, mod, produktivitet, aggressivitet och en frihetsälskande äventyrsanda. Upprätthåll alltid din självrespekt och din heder. Var en tillgång för den stora vita rasen som du är en del av. Handla inom ramen för de instinkter med vilka Naturen

Framtiden tillhör den vita rasen.

begåvat dig, kommer du att leva det mest fulländade och givande liv som är möjligt.

* * * * *

Vi kommer nu till det täcka könet — den vackraste av alla varelser i naturens rike. När jag ger råd till unga flickor i gymnasie- och högskoleåldern vill jag säga att mycket av det som redan har getts till pojkarna även gäller för dessa unga damer, men det finns flera viktiga skillnader. Och det är dessa skillnader jag vill peka ut.

Sådana vanor som vårdad klädsel, god hygien och att i allmänhet presentera ett attraktivt utseende är naturligtvis ännu viktigare för flickor än för pojkar. När allt kommer omkring, medan det är önskvärt för pojkar att vara maskulina, kapabla och stiliga, är flickor å andra sidan det vackra könet, faktiskt ur en mans synvinkel, den vackraste varelsen i naturens universum. Kalibern på den man hon kommer att attrahera beror därför mycket på hennes naturliga skönhet och även vad hon ytterligare gör för att framhäva den naturliga skönheten. Detta kan hon naturligtvis göra genom att hålla sig i form och slank, i god fysisk kondition, bibehålla en god hy genom att följa en hälsosam kost och andra medel. Inte särskilt många pojkar attraheras av en fet, ovårdad flicka.

En av de värsta vanorna tonåringar har utvecklat nuförtiden är dåliga matvanor. Många dåliga hyer är ett direkt resultat av detta. När det gäller att vara fet och överviktig finns det verkligen ingen bra ursäkt för någon att hamna i det tillståndet. Även om det finns ett fåtal personer som inte kan gå upp i vikt, kan alla, precis alla, gå ner i vikt genom att helt enkelt minska sitt ätande till den punkt där de når önskad vikt. Till och med att fasta en vecka i taget, om nödvändigt, skadar ingen. Faktum är att det kan göra mycket nytta.

Många av punkterna, såsom karaktärsstyrka, att inte röka, att undvika alkohol och droger, gäller lika mycket för er flickor och det finns ingen anledning för mig att upprepa alla dessa detaljer. Ditt eget sunda förnuft kommer att tala om för dig vad du ska göra, och det viktiga är att använda ditt sunda förnuft. Detta gäller även när det handlar om att vara noggrann och omdömesgill i valet av vänner, oavsett om det är pojkar eller flickor.

Den huvudsakliga skiljelinjen från de råd jag har föreslagit pojkarna är dock när det kommer till frågan om att välja karriär. I nuvarande judaiserade tider, när den yngre generationen är så vilsen, utan ideal eller mål, verkar det som om ett av de falska målen som prackas på er är att varje flicka ska söka en karriär. Genom att driva varje flicka in i högre utbildning, att gå på college, att spendera år efter år med att göra det som är helt onaturligt, nämligen

proppar och stoppar volymer av värdelös information i deras huvuden, drar ni inte nytta av det, utan ni tar skada.

Det mest givande, uppfyllande och naturliga du kan göra är att bli en mor och fostra en familj. Återigen säger Naturen att när du är 15 eller 16 år är du redo. Återigen, tyvärr, på grund av vår nuvarande ekonomiska och sociala struktur kan detta vara lite tidigt av praktiska skäl. När en flicka är 16, 17 eller 18 år gammal är hennes kärleksintresse som störst och det är en styggelse mot Naturen för henne att tillbringa de kommande fem eller sex åren i college med att, för det mesta, stoppa in information i sitt sinne som hon aldrig mer kommer att använda och som hon, i det stora hela, snart kommer att glömma. Jag är övertygad om att den nuvarande konstgjorda besattheten av college är en del av det judiska programmet för att fördröja äktenskapet för unga vita par, och därigenom återigen skära ner på fortplantningen av vår ras.

Genom hela denna flod av propaganda från filmer, TV, tidskrifter, etc., ges en ung flicka intrycket att om hon inte har en egen karriär, är hon ett misslyckande. Hon får intrycket att det är bättre att ha en karriär än ett äktenskap, eller att hon helt enkelt kan ha både en karriär och ett äktenskap.

Båda dessa premisser är uppenbart falska.

Om vi tittar på några av dessa karriärkvinnor som har haft till och med ovanligt framgångsrika karriärer, finner vi, i det stora hela, att de lever ganska ansträngda, onaturliga och olyckliga liv. Många av dem blir, när de blir lite äldre, alltmer aggressiva och självständiga, och med sina sexuella drifter antingen undertryckta eller perverterade, blir de snart helt olämpliga som äktenskapspartner. Om de är gifta och även har en karriär, gör stressen och pressen av att kämpa i en mansvärld dem till ganska dåliga hustrur, och inte bara det, utan dåliga mödrar, om de har några barn. Vanligtvis har sådana kvinnor få, om några, barn. Hur man än ser på det har en karriär för kvinnan en skadlig effekt på hennes familjeliv. Det är dåligt för henne, det är dåligt för hennes man och det är dåligt för hennes barn, om hon har några.

Tyvärr för närvarande, under den judiska dominansen av vårt vita samhälle, på grund av höga skatter och många andra typer av judisk plundring, måste många vita hustrur arbeta för att få ändarna att mötas. Men när den vita rasen återigen är herre över sitt eget öde och kastar judarna och negrerna av sin rygg, kommer det inte att vara nödvändigt för någon vit hustru att behöva gå till ett arbete. Hon kommer att kunna njuta av den naturliga roll som Naturen skapade henne för — att vara en hustru, en mor och en hemmafru.

Det är mannens plikt och skyldighet att försörja familjen, och det är en kvinnas privilegium att ta hand om hemmet och fostra sin familj.

Vår tro är grundad på den Vita Rasen.

Det är därför mitt välövervägda förslag till flickor i denna åldersgrupp att hålla det främsta målet i sikte — att hon ska bli en hustru och en mor, att det är där hennes stora lycka ligger, och inte i en karriär. En flicka skulle därför göra klokt i att odla de studier och de sysselsättningar som kommer att hjälpa henne i hennes framtida roll som sådan, snarare än att ägna sig åt högre matematik, fysik och kemi. I linje med det som skulle göra henne mer attraktiv som hustru och en framtida mor vore studier i musik, studier i matlagning, studier i god litteratur, studier i heminredning, att utveckla en god smak när det gäller möbler, kläder, konst och sällskapsliv. Av stor betydelse för att öka din önskvärdhet som äktenskapspartner är också utvecklandet av social bildning, såsom att lära sig sjunga, lära sig att bli en duktig dansare, och viktigast av allt att ha ett vårdat sätt att tala och vara en god konversatör. En av de främsta tillgångar antingen en pojke eller flicka kan ha är att kunna tala väl och intressant. Det mesta av det jag har talat om lär man sig inte på college och kräver inte en collegeutbildning som förutsättning.

Många flickor går på college med idén att de därigenom kommer att få en bättre möjlighet att fånga en make eftersom de kommer att vara i sällskap med pojkar som är collegestudenter. De tror att de därigenom kommer att kunna välja en bättre typ av make. Detta kan eller kan inte vara sant. Om det är ditt syfte med att gå på college, bör du dock se till att du är ärlig mot dig själv, att du erkänner att detta är ditt syfte. Ta dig sedan an uppgiften med det målet i sikte. Kom dock också ihåg att om du går på college kan den sunda och förnuftiga livssyn som du gick in i college med bli allvarligt skadad. Likaså kan din moral och din känsla för riktning bli grundligt förvirrad av det överflöd av judisk propaganda som du kommer att översköljas med. Det är en kalkylerad risk du måste ta och vanligtvis är det en dålig risk att gå på college för detta ändamål.

I allmänhet skulle jag vilja tillägga detta för både pojkar och flickor: kom ihåg det främsta syftet för vilket Naturen placerade dig på denna jord — att fortplanta ditt eget slag, din egen art, att föröka och utvidga den vita rasen, att kämpa för den rasen inför en fientlig värld, vad som än händer. Att göra detta innebär att gifta sig, att bilda familj och att maken tjänar en god och rejäl bärgning. Ju rejälare desto bättre.

Och här skulle jag vilja påpeka ett annat litet råd som trampas under fötterna i dagens rusning av falska innebörder, och det är den ofta använda sloganen hos dagens ungdom, nämligen att "pengar inte är allt." Visst är pengar inte allt, men innebörden verkar vara att det inte är någonting, och så är det inte. Oavsett hur du

hur man än vrider och vänder på det, är den typ av inkomst som husfadern kan ta med sig hem till sin familj till stor del den avgörande faktorn för många viktiga saker. Det kommer att avgöra vilken typ av grannskap du bor i, vilken typ av hus du har, vilken typ av kläder du bär och kvaliteten på maten du äter. Det kommer att avgöra hur mycket tid du kan ta ledigt för att resa jorden runt, hur mycket ledig tid du kan ta för nöjen, för att ha roligt och för rekreation. Så låt dig inte luras av den liberala linje som så många av dessa collegestudenter för vidare om att "pengar inte är allt", samtidigt som de fördömer "krass kommersialism" och en hel del annat liknande nonsens. De flesta av dessa tomhövdade dårar kommer från en miljö där de aldrig har behövt lyfta ett finger i arbete. Om de kastades ut på egen hand och var tvungna att försörja sig själva, skulle de finna att livets realiteter snart skulle krossa sådana meningslösa idéer i inga osäkra termer.

Sammanfattningsvis föreslår jag att du är stolt över din stora lycka att ha fötts som en medlem av naturens elit, hennes kronjuvel, den stora vita rasen. Du har begåvats av naturen med många enastående talanger. Efter att ha gjort en grundlig bedömning av dina förmågor, slösa ingen tid på att göra det mesta av dem.

Planera framåt. Sätt upp mål. Var självsäker, aggressiv, kreativ, konstruktiv. Hävda dig själv. Om du är säker på din sak, låt din röst bli hörd.

Våga vara stor. Var idealistisk, men samtidigt realistisk och praktisk. Kom ihåg att som ung person har du en dyrbar tillgång som vi äldre människor inte kan köpa för något pris — tid. Gör det mesta av den.

Framför allt, var stolt över de underbara vita förfäder som frambringade dig och gjorde det möjligt för dig att leva i denna spännande tid i vår ras historia. Lova att du inte bara ska föra vidare ditt stora vita arv, utan att du ska göra din del i att hjälpa till att lyfta det till ständigt högre höjder av förträfflighet.

Mod, gott omdöme, självförtroende är grundläggande för personlig framgång.

Kapitel 24

Fördelarna med att vara egenföretagare

I föregående kapitel nämnde jag vägar och medel genom vilka unga människor kan starta eget företag. Jag nämnde också några av de många fördelarna med att vara egenföretagare. Eftersom detta är ett ganska brett ämne och involverar mer än bara unga människor, vill jag täcka området lite mer grundligt i detta kapitel.

Det är viktigt i den vita mannens kamp för att återta kontrollen över sitt eget öde att han äger och får kontroll över så många företag som möjligt. För närvarande dominerar juden överväldigande affärsområdet, precis som han gör med så många andra nervcentra för makt. Jag tror att fördelarna med att kontrollera sitt eget företag inte har påpekats tillräckligt tydligt för den vita mannen tidigare, eftersom det mesta av den propaganda vi läser är skriven av judar. De vet vikten av att äga företag, och det ligger dem fjärran att uppmuntra den vita mannen att gå i konkurrens med dem mer än de kan hjälpa. Genom att använda bedrägeri till det yttersta i både utbildning och propaganda, fortsätter de att bara prata om anställningar.

Ett av attributen med att ha sitt eget företag är den hälsosammare mentala inställning som man därigenom uppnår. Att ha sitt eget företag genererar förvisso mer stolthet och förtroende för sig själv än att vara en anställd under ledning av någon annan. Det finns historien om den lilla gamla mannen som hade ett tidningsstånd i någon storstad och tillbringade praktiskt taget all sin tid i den butiken. På frågan varför han tillbringade så mycket tid där svarade han: "Det är helt och hållet mitt och jag kan göra som jag vill. Jag får mer glädje av att driva min egen lilla butik än av något annat. Det är därför jag tillbringar så mycket tid här." När du bygger ditt eget företag är du på sätt och vis en skapare, du utför ett kreativt arbete med att bygga och forma en levande organisation som inte bara är produktiv, utan också lönsam. När verksamheten expanderar och blir större, finns det en bestämd tillfredsställelse knuten till att du är en produktiv och kreativ del av vårt samhälle. Som en stöttepelare i samhället bär du, genom att äga ett företag, på en stor del prestige och respekt, något som du rättmätigt har förtjänat.

Vita ledare behövs i alla kategorier.

Säkerligen är den inkomst du kan tjäna på att bygga upp och expandera din egen verksamhet i de flesta fall långt överlägsen vad du skulle kunna tjäna genom att lägga ner samma mängd tid och ansträngning på att arbeta för någon annan. Jag har alltid sagt att du säkerligen är värd dubbelt så mycket för dig själv än för det företag du råkar arbeta för. Statistiken visar att den egenföretagande affärsmannen säkerligen tjänar en mycket bättre inkomst än den genomsnittliga anställda, och i tusentals och hundratusentals fall är det bara fantasin som sätter gränserna. Utan tvekan är dina chanser att bli miljonär genom att arbeta för någon annan mycket små, medan de flesta affärsmän som faktiskt blev miljonärer gjorde det genom att äga sin egen verksamhet.

Vi hör så mycket om fördelarna med att arbeta för ett stort företag och en av de mest frekvent citerade är den ålderspension som du kan få när du troget och plikttroget har arbetat för företaget de senaste fyrtio åren, och när du vid sextiofem års ålder slutligen skickas ut på grönbete. Då jag bodde i södra Florida på "Gold Coast" och bevittnade ett stort antal pensionärer, skulle jag vilja säga att de utsikter som väntar dig när du går i pension från ett stort företag inte alls är så rosenröda som många har antagit under alla dessa år. För det första gillar en man, när han blir äldre, att trappa ner på sina arbetsaktiviteter, men han vill inte nödvändigtvis sluta helt och hållet. När du arbetar för ett stort företag och närmar dig sextio eller sextiofem, befinner du dig förmodligen i en hög löneklass. Därför vill företaget inte, och har inte heller råd med, att du saktar ner och producerar mindre än du brukade göra. Faktum är att de, på grund av din högre lön, förväntar sig att du ska producera mer än du gjorde tidigare och ta på dig mer ansvar än någonsin.

Sedan kommer slutligen dagen då du når sextiofem och går i pension. Avbrottet är plötsligt och drastiskt. Uppriktigt sagt finner många affärsmän som har varit hos ett stort företag under de mest aktiva fyrtio åren av sina liv den plötsliga förändringen som en rejäl chock. Det är inte den rosenröda förtrollning de hade förväntat sig. För många är det en svår omställning att göra. I många fall känner de sig vilsna och vet inte vad de ska göra med sin tid. Alltför ofta, kort därefter, istället för att njuta av vad de trodde skulle bli deras gyllene år, sviker hälsan och de dör. I många fall var den största bidragande faktorn till att deras hälsa sviktade den psykologiska förändringen.

Det är annorlunda om du har din egen verksamhet. De flesta män som startade eget när de var i början av tjugoårsåldern kommer att ha byggt upp en betydande verksamhet på fyrtio år, ofta på mindre än tio år. När de når sextio är de vanligtvis förmögna och oberoende. De har sin kommandokedja och ledning ganska...

väl etablerade så att de kan komma och gå som de vill, de kan arbeta så lite eller så mycket de vill, och deras verksamhet fortsätter ändå. De föredrar undantagslöst att stanna kvar i ledningen långt efter sextio eller sextiofem års ålder, faktum är att många av dem stannar kvar i sjuttio- och åttioårsåldern och njuter av varje minut av det.

En annan fördel som egenföretagande ger är familjestabilitet. När du arbetar för ett stort företag verkar de ha en ovana att flytta dig vartannat år till en annan anläggning någonstans i landet, vilket rycker upp dig från ditt etablerade hem, från dina vänner och från de många kontakter som du har skapat. Detta innebär ett avbrott från dina klubbar, från skolor som dina barn går i, från ditt hem och många andra långvariga kontakter du har skapat. När det gäller det etablerade företaget har familjen inte bara möjlighet att slå rot i sitt eget område, ett område som de vanligtvis själva valt, utan dessa rötter bevaras ofta i två, tre eller fler generationer.

En sådan stabilitet förstärks ytterligare av den sinnesfrid det innebär att du inte behöver frukta att bli uppsagd. Du bestämmer och du har kontroll över din lycka och ditt öde. Du behöver inte vara rädd för att din chef ska anställa en av sina släktingar för att ersätta dig. Du har sinnesfrid i att du inte behöver vara ett offer för politiskt ränkspel eller att du kan förlora ditt jobb för att någon annan, som ville ha det, fjäskade för chefen i din frånvaro. När du äger ditt företag är du chefen och ditt jobb är vad du än gör det till, och det varar så länge du vill. Du kan arbeta i din egen takt och du kan utforma ditt jobb så att dina talanger kan utnyttjas efter bästa förmåga.

När det gäller att ta semester har du flera fördelar.

1. Du kan välja tidpunkt efter när du själv vill åka.
2. Du kan förlänga den till vilken längd du vill.
3. Du kan ta så många du vill under året, förutsatt naturligtvis att du fortfarande sköter ditt företag väl.
4. Du kan planera dina semestrar på ett sådant sätt att de kan skrivas av som en affärskostnad. Till exempel kanske du vill åka till Hawaii och starta en agentur där, eller etablera ett försäljningsställe, eller förhandla om en affär. I vilket fall som helst är möjligheten att blanda affärer med den typ av semester du vill ha nästan obegränsad. Inte nog med att semestrar kan behandlas på detta sätt, utan i många fall kan du också kombinera fritidsaktiviteter med din verksamhet. Till exempel kanske du vill gå med i en båtklubb eller en country club och debitera det som en affärskostnad. Detta kan du göra eftersom du kan använda sådana medlemskap som ett värdefullt sätt att etablera affärskontakter.

För den vita rasen är det antingen överhöghet eller utplåning.

En annan tillfredsställande fördel med att ha en egen verksamhet är att du väldigt ofta kan utbilda dina egna barn till att ta över ledningen och därigenom föra över familjeföretaget till nästa generation, nämligen dina egna barn, medan du själv trots det fortfarande behåller en aktiv hand i kontrollen av det. Därigenom blir det ett familjeföretag som du kan se växa och expandera, något som bevaras för framtida generationer. Detta kan sannerligen vara en mycket givande tillfredsställelse. Genom att göra så etablerar du tätare familjeband och en bredare gemenskapsidentitet. Du har försäkran om att ditt företag vid din död inte kommer att tillskansas av någon girig jude, utan redan kommer att vara stadigt i händerna på dina barn, som under åren har utbildats i dess ledning.

Genom att äga ditt eget företag kan du ge många bidrag till ditt samhälle. Du kan instifta stipendier, du kan sponsra ett "Little League"-basebolllag för pojkar, du kan bedriva forskning inom teknik på vissa områden som intresserar dig, eller så kan du ägna dig åt vilket som helst av ett dussin andra olika utlopp.

Ekonomiskt sett är du flexibel på så många olika sätt som du inte är i en anställning med lön. Skulle vi få en drastisk inflationistisk uppgång, ökar värdet på ditt företag, den fastighet det ligger på och byggnaderna i motsvarande grad. Allteftersom din verksamhet fortskrider bygger du ständigt upp kapitalet i själva företaget, något som inte nödvändigtvis är föremål för den konfiskatoriska inkomstskatt som löner och arvoden plågas av.

På många andra sätt är din position mycket mer flexibel. Du kan sälja ditt företag om du vill, skulle det bli önskvärt; du kan låna pengar på det; många gånger kan du leasa ut det och ändå behålla det; eller så kan du testamentera det till dina barn, eller vem som helst för den delen, om du skulle önska det.

Många framgångsrika affärsmän har sålt sina företag till något enormt storföretag för miljoner. De har sedan givits ledningen för det till en ansenlig lön. Jag rekommenderar dock inte detta särskilt, eftersom det köpande företaget förmodligen är i händerna på judar, och den vita rasen förlorar igen.

Många människor är naturligtvis rädda för att starta ett företag eftersom de känner att det innebär för stor risk. Detta är inte ett bra tänkande. När allt kommer omkring är allt en risk. Att leva överhuvudtaget är en risk. När du tar ett jobb hos något stort företag är du sannerligen involverad i risken att förlora det jobbet. Om du startar ett företag när du fortfarande är i början av tjugoårsåldern eller till och med under tjugo, och börjar med väldigt lite, kan du inte skadas för mycket av de prövningar och misstag som åtföljer det tidiga grundandet av en verksamhet. Även om du går i konkurs har du inte förlorat för mycket.

Liksom att röka opium är kristendomen en flykt från verkligheten.

mycket eftersom du förmodligen inte hade så mycket att börja med, och du är fortfarande ung. Många av de mest framgångsrika företagen har etablerats efter att grundaren lärt sig av erfarenheten av att gå i konkurs i ett eller flera misslyckade företag. Men i de flesta fall, när du väl har etablerat verksamheten, är chansen stor att du inte bara kommer att kunna behålla den, utan även expandera den och kanske bli oerhört förmögen.

En vanlig villfarelse som lever kvar än idag är att de flesta företag var mycket sårbara och gick i konkurs under depressionen. Så var det helt enkelt inte. Det första företagen gjorde var att avskeda många av sina anställda. I vissa fall lät småföretag alla sina anställda gå, men de stannade kvar och drev verksamheten själva. När jag ser tillbaka på den lilla landsortsstaden i Saskatchewan under depressionen (jag var tonåring då), minns jag att praktiskt taget inga av de små företagen i den staden gick i konkurs. Det fanns två livsmedelsbutiker där och båda blev kvar. De hade inga externa anställda, men de hade hela familjen arbetande i butiken och fortsatte verksamheten som vanligt. Jag minns att en maskinhandlare som var verksam före depressionen fortsatte precis som förut. Han behövde inga anställda utan behöll sin verksamhet och drev den själv. Jag minns dessutom en liten bensin- och oljeverksamhet som fanns före depressionen och den fortsatte precis som vanligt och vacklade aldrig.

Och så var det med de flesta andra småföretag som fanns där. De stannade alla kvar och fortsatte, även om vissa av dem hade något reducerade vinster. Men eftersom allt annat som de var tvungna att köpa också kostade mindre, hade de det på många sätt inte sämre än de hade det förut. Däremot hade män som hade jobb före depressionen och förlorade dem det mycket sämre ställt och hade en eländig tid med att hitta arbete för att försörja sina familjer med mat.

Min pappa, som var veteodlare på den tiden, lyckades hålla sin familj med mat under depressionen. Vi hade lite eller inga pengar, men vi hade gott om mat. Genom att leva på vårt eget nötkött, grisar, kycklingar, grönsaker osv., åt vi väl. På något sätt lyckades han hänga kvar vid gården genom hela depressionen, och innan han dog överlämnade han gården till min äldsta bror.

Trots det faktum att han bara hade kommit till Kanada tre korta år innan depressionen slog till, lyckades han bygga upp en blomstrande gård, och drev faktiskt tre gårdar år 1929. När depressionen väl kom lyckades han hålla ut, och erbjöd ett hem för sin familj, sysselsättning för sin familj och gott om mat till sin familj. Som bonde hade även han en egen verksamhet att lita till.

Ledarskap är av yttersta vikt.

Sammanfattningsvis är det min erfarenhet att de människor som har haft en egen verksamhet inte bara hade det bättre under depressionen än vad de anställda hade, utan när efterkrigstidens expansion kom var de i en utmärkt position att dra nytta av den, att expandera och bli en stor och blomstrande verksamhet. Många av dem som före kriget endast drev småskaliga verksamheter expanderade till enorma miljardföretag efter kriget.

I vilket fall som helst är det min iakttagelse och slutsats att vi behöver betydligt fler vita gentiler som startar eget, för att ta kontroll över företagen, för att förvärva mark och fastigheter och driva ut juden från detta område där han har haft monopol alldeles för länge. Om vi dessutom utövar raslig lojalitet oss emellan, om vi hjälper till att främja affärsmässiga preferenser bland våra vita rasbröder till uteslutande av alla judar, skulle vi utan tvekan snart driva ut dessa parasiter från fältet.

Det bör vara vårt fastställda mål att göra just detta som en av de många faserna i den vita mannens strävan att kasta av sig juden från vår rygg, och återigen få kontroll över vår egen verksamhet, vårt eget öde och vår egen regering.

Horatius-credot blir också en del av vårt Credo.

Kapitel 25

Horatius vid bron

Romarna var ett tappert och ädelt folk. Under den klassiska historiens guldålder var de överlägsna. Den vita rasen kan vara evigt stolt över vad romarna åstadkom. Vår skuld till dem är överväldigande. Vi kan lära oss mycket av det de byggde. Vi kan också lära oss mycket av deras misslyckande med att skydda sin underbara ras från upplösning.

Under flera århundraden efter grundandet av deras bosättning var romarna bara ett obetydligt folk, som mitt under ständiga strider höll ut på en mycket liten del av det italienska territoriet. Från omkring 350 f.Kr. och framåt expanderade dock deras territorium snabbt. Inom ett århundrade hade de erövrat hela den italienska halvön. Vid början av den kristna eran var Rom herre över alla länder som gränsade till Medelhavet, praktiskt taget hela den då kända världen. Det romerska riket som sålunda etablerades i all sin glans och storhet varade i ytterligare fem århundraden.

Det störtades inte i fördärvet av vandalerna och hunnerna, som vi har fått veta invaderade det. Nej, inte alls. Det upplöstes inifrån som av en cancer — en cancer frambringad av judarna. Namnet på cancern var kristendomen.

Kristendomen kastrerade den virila romaren. Kristendomen förvandlade den heroiska kämpande romaren, fruktad av hela världen, till en ryggradslös kvidande mes. Medan de så kallade "hedniska" romarna byggde en underbar civilisation och ett mäktigt världsvälde, rev de "kristna" romarna ner hela ramverket till ett degenererat kaos, och störtade den vita rasen i tusen år av mörka tidsåldrar.

Icke desto mindre varade denna den främsta av alla antika civilisationer i tusen år, och när den föll samman var den civilisation som var Rom ett dominerande inflytande över Europa i ytterligare tusen år. Den påverkar fortfarande vår civilisation i hög grad idag. Den vita rasen, i själva verket,

Naturen lär oss att förnimma det som hotar vår existens.

står i djup tacksamhetsskuld till romarna. Vi kan vara ytterst stolta över att vara rasliga bröder till detta stora folk.

Detta det romerska folkets övervälde baserades på vissa egenskaper som vi finner att de besatt ända från början av sin historia. Romarna var resoluta och ihärdiga, energiska och outtröttliga; de lät sig inte skrämmas av några motgångar eller olyckor, och erkände aldrig nederlag. De utmärkte sig genom sin självuppoffrande patriotism och sin starka känsla för disciplin och plikt. De var klarsynta, affärsmässiga och effektiva, och slutligen var de inte bara en krigarras, utan en ras begåvad framför alla andra nationer med ett geni för konsolidering och organisering, samt för utformning och administration av lagar.

Romersk lag, romersk organisation och romerska institutioner lever kvar än idag över största delen av det kontinentala Europa. Själva lagarna och styrelseskicket i USA är baserade på romerska prejudikat och romerska modeller. När makten i det en gång så stora romerska riket under medeltiden övergick till den judisk-kristna kyrkan, usurperade den senare det romerska geniet för organisation, disciplin och styre för sin egen vinning.

Vi måste för all framtid lära oss romarnas svaghet som gjorde det möjligt för judarna att få det att rasa samman i ruiner. Romarna misslyckades med att inse rasens integrerade värde, inte bara för att bygga upp, utan också för att säkra civilisationen för framtiden. Hade romarna byggt sitt styre och sin religion på en raslig grund, skulle judarna aldrig ha haft en chans. Hade romarna då haft en solid raslig religion som den vi i Church of the Creator har lagt fram, skulle historien ha sett annorlunda ut. Juden skulle för länge sedan ha dött ut och den stora vita rasen skulle idag bebo hela världen.

Även om det inte är mitt mål här att gå igenom den romerska civilisationens ärorika historia, vill jag belysa kärnan i den romerska anden så som den framställs i ett epos av den engelske poeten Lord Macaulay. Denna ande uttrycks vackert och ädelt i hans heroiska berättelse om *Horatius vid bron*. Det är en del av hans verk *The Lays of Ancient Rome*.

Den berättar om tiden då Rom i sin tidiga historia började visa sitt framtida geni och sina mäns kaliber. När en överväldigande armé ledd av deras fiende, Lars Porsena från Clusium, tågade mot staden Rom, insåg stadens fäder att Rom var dömt om inte fienden kunde stoppas från att korsa bron in i staden.

De beslutade att bron måste huggas ner. Men tiden var för knapp, såvida inte den närmande armén kunde hållas stången tillräckligt länge för att

förstöra bron. De kallade på tre frivilliga för att hålla stånd mot armén på trettiotusen medan bron kunde huggas ner. Brohuvudet var tvunget att försvaras på motsatta sidan av floden Tibern, så att ingen av fienderna ens kunde sätta sin fot på den.

Horatius anmälde sig frivilligt. Genom att göra det uttrycker han en grundläggande trosbekännelse som vi i Skaparens kyrka också måste göra till vår egen. Som Lord Macaulays epos så dramatiskt framställer det:

Då talade den tappre Horatius,
Portens kapten:
"För varje människa på denna jord
Kommer döden förr eller senare.
Och hur kan en människa dö bättre
Än genom att möta fruktansvärda odds,
För sina fäders aska,
Och sina gudars tempel."

Detta heroiska epos fortsätter sedan med att berätta hur Horatius, tillsammans med två modiga kämpar, höll brohuvudet tills bron huggits ner; hur han stod kvar även efter att stadens fäder ropat till honom och hans två kamrater att gå tillbaka över den vacklande bron innan den kollapsade; om hur han slutligen, ensam, stod kvar medan bron föll, för att sedan långsamt och föraktfullt vända ryggen mot fienden, dök ner i floden Tibern, med rustning och allt, och simmade till den motsatta stranden.

Det är dock hans heroiska sexradiga tal som vi Skapare vill göra till en del av vår egen trosbekännelse. Vi måste göra det till en del av vår religiösa övertygelse: det är bättre att dö kämpande för vår ras, för vår Vita Ras, än att kapitulera för vår ras fiender; det är långt bättre att dö som en hjälte än att vara en fegis och en slav. Vi måste inse att Naturen aldrig avsett att någon individ ska leva för evigt, och eftersom vi måste dö, är den största äran och den högsta hängivenhet vi kan skänka vårt folk, vår ras, att kämpa för att bevara den till varje pris, eller dö i försöket.

Kristendomen påverkar sinnet på ett sätt som inte är olikt hallucinogena droger.

Kapitel 26

Latin — Civilisationens främsta språk

Utbytet av idéer genom språk är den huvudsakliga ingrediensen som bygger civilisationer. Av alla de tusentals språk som kommit och gått, och som vävts genom mänsklighetens civilisationer, nåddes kulmen utan tvekan redan för två tusen år sedan med utformningen av det latinska språket. Detta innebär inte nödvändigtvis att den främsta litteraturen skrevs på latin, men att språket i sig måste betraktas som det främsta bland mänsklighetens språk än i dag. Den latinska litteraturen nådde troligen sin guldålder och sin höjdpunkt under Ciceros, Caesars och Pompejus tid, och det litterära språket, och i allmänhet det skrivna latinet, förblev fixerat vid det stadium det hade nått omkring år 50 f.Kr.

Latinets ljud och former gör det till ett av de mest klangfulla och ståtliga språken; och dess syntax ger det en kompakthet och precision som inga moderna språk besitter, vilket gör det till ett beundransvärt instrument för träning i exakt tänkande och kortfattat uttryckssätt. Dessutom är kunskap i latin nyckeln till en av världens stora litteraturer. Inte bara tillhör ett halvdussin av de latinska författarna mänsklighetens odödliga, utan de latinska skrifternas inflytande på tillväxten och karaktären hos vår egen engelska litteratur har varit lika kontinuerlig och djupgående som latinets inflytande på vårt engelska språk.

Under det första och andra århundradet e.Kr., när Rom hade erövrat större delen av den då kända civiliserade världen, spred Rom och dess språk, latinet, sitt inflytande över hela detta territorium och bar med sig den romerska kulturens, administrationens och lagarnas stora prestige. Det var latinet som förblev kyrkans, diplomatins och kulturens språk i allmänhet under hela medeltiden. Sedan, med renässansens ankomst, blev det återigen poesins och lärdomens språk, och hotade att till och med överskugga de nyfödda romanska språken.

Kristendomen lovar "Guld och gröna skogar efter döden."

Under de långa århundradena av romersk överhöghet i Europa kom latinet att få en säregen förgrundsställning som inget annat språk någonsin har åtnjutit. Franska, italienska, spanska, portugisiska och rumänska är endast de moderna representanterna för latin så som det talades i olika delar av det romerska riket, därav är de kända som romanska språk. Dessutom var latinet under hela medeltiden och ända fram till ganska modern tid lärdomens och diplomatins språk; en utbildad man i vilken del av Europa som helst behärskade latin lika väl som sitt eget språk, och både skrev och talade det obehindrat. Det var av denna anledning som de filosofiska och vetenskapliga verken av män som Bacon, Newton och många andra skrevs på latin, inte på engelska.

Så grundläggande och så viktigt är det latinska språket än idag att de flesta grundläggande juridiska termer som används i exempelvis engelsk och amerikansk lag uttrycks på latin. Namnen på arter inom zoologi och botanik uttrycks idag på latin, vilket gör namnen universella, oavsett vilket språk de än må refereras till. Vidare är modern medicin fylld med latinska beteckningar för olika läkemedel, termer som betecknar muskler, ben, nerver och andra delar hos människor, växter och djur. De olika arterna av djur, fåglar och insekter uttrycks på latin. Det är sannerligen ett universellt språk och kan i sanning betecknas som det främsta språket för den vita människans civilisation.

Inte bara härstammar de romanska språken direkt från latinet, utan även de germanska och anglosaxiska språken har en stor procentandel av sitt ordförråd med ursprung i latinet. Om man ser till detta, tillsammans med de romanska språken, är inflytandet från det latinska språket så som det utvecklades av den stora romerska civilisationen övervåldigande. Vi är skyldiga detta enastående språk mycket mer än vad det har tillskrivits.

Jag anser därför att undervisningen och studiet av latin i våra skolor bör betonas mer och utökas. Istället för att studera och främja ett halvdussin eller fler främmande språk i våra skolor, varav de flesta är slöseri med tid eftersom de vanligtvis snart glöms bort och aldrig används igen, skulle det vara mycket mer fördelaktigt att göra ett grundligt studium av latin till ett universellt studium för alla de olika vita nationerna i världen. På detta sätt, snarare än att behöva lära sig engelska, tyska, spanska, franska, portugisiska, italienska, grekiska och många andra språk när man reser utomlands, skulle kunskapen i bara ett extra språk, nämligen latin, vara tillräcklig. Genom detta medel, om engelsmännen, tyskarna, fransmännen, skandinaverna och alla de andra vita länderna lärde sina barn en utmärkt latin från tidig barndom som ett andraspråk, då skulle den vita människan ha en

universellt språk han kunde konversera på, oavsett vilket land han reste i.

Eftersom vi inte främjar de färgade rasernas deltagande i vår framtida historia i något fall, är vi inte särskilt bekymrade över huruvida de antar denna åtgärd eller inte.

Men det skulle förvisso vara till stor hjälp och ett avgjort framsteg för de vita raserna att ha ett universellt språk som de alla kunde konversera på, och ett som skulle förstås av varje vit individ. Inte bara skulle detta ge oss alla en bättre förståelse för det gemensamma vita arv vi är skyldiga den stora romerska civilisationen, utan det skulle också ytterligare hjälpa till att smida ett gemensamt förenande band mellan alla världens vita folk.

Ett gemensamt språk är ett förenande element bland människor. En språkskillnad är en splittrande faktor.

Till exempel, i vissa länder som Schweiz, är landet uppdelat i fyra språk; tyska, franska, italienska och en liten procentandel helvetiska. Som ett resultat är schweizarna belastade med att lära sig fyra språk bara så att de kan konversera med sina egna landsmän. Trots det faktum att de kommer att försöka förneka det, utgör det ett problem och det är splittrande. Frågan dyker ständigt upp — är den och den en tyskschweizare, en franskschweizare eller en italiensk schweizare? Eller är han en helvetisk schweizare? För det andra, vilket språk ska en restaurangmeny vara skriven på, eller en trafikskylt, eller ett statligt meddelande? Problemen är oändliga och onödiga. Om schweizarna hade ett gemensamt språk skulle dessa problem försvinna.

I Belgien har vi ett fint vitt folk uppdelat av religion, och uppdelat av språk. En grupp belgare talar flamländska, en annan grupp talar franska. På grund av både skillnaden i språk och skillnaden i religion har dessa grupper ständigt legat i luven på varandra i generationer. De är bittert splittrade idag, när orsaken är onödig och skillnaden konstlad.

I Kanada har judarna sett till att de fransktalande kanadensarna och de engelsktalande kanadensarna säkert fullföljde sina språkskillnader genom att göra det landet tvåspråkigt, när engelska lätt skulle ha kunnat etableras som det officiella språket när britterna erövrade Kanada för över 200 år sedan. Men nej — det var tvunget att förbli tvåspråkigt som ett infekterat sår under de senaste två århundradena tills det nu är möjligt att använda språk som ett revolutionärt verktyg för att dela upp det franska (vita) Kanada från det brittiska (vita) Kanada, med bitterhet, stridigheter, blodsutgjutelse och hat som följd.

Även i vårt eget USA, när jag senast var i Puerto Rico, märkte jag att ovanliga ansträngningar gjordes för att främja spanska i det...

Vi tror på eugenik och genetisk uppgradering.

amerikanskt territorium. Trafikskyltar, gatuskyltar och varje annan officiell beteckning var inte tvåspråkig, utan på spanska. Judarna vill se till att detta splittrande element inte fasas ut (vilket det enkelt kunde ha gjorts) utan vårdas och främjas. Och så fortsätter det, runt om i världen.

Kort sagt använder juden varje splittringsverktyg han kan för att söndra den Vita Rasen — språk, religion, nationalitet, åldersskillnad, könshänsyn och dussintals andra. Eftersom latin så uppenbart är det språk som bäst uttrycker den Vita Rasens gemensamma band och arv, har juden, särskilt under de senaste 30 åren, varit extremt aggressiv i att försöka fasa ut latin i sig. Det är nu inte längre en förutsättning för juridik eller för medicin vid de flesta högskolor, och trots det faktum att det är det mest illustra och betydelsefulla språket i den Vita Mannens arv, refereras det nu alltid till som ett "dött" språk. Som judarna gjorde mot Tyskland, Adolf Hitler och den Vita Rasen i allmänhet, låter man inget tillfälle passera utan att hopa förlöjligande och förakt över allt som är romerskt och latinskt.

Därför säger jag, låt oss inte bara bevara latin som vårt ovärderliga arv, utan låt oss inse vilken oerhört värdefull tillgång den Vita Rasen har än idag i detta ädla språk för vår egen ening över hela världens länder. Det råder ingen tvekan om det, medan språkskillnader är splittrande, är ett gemensamt språk enande. Jag föreslår därför att efter att vi har etablerat latin som det andra språket bland alla världens vita folk, fortsätter vi därifrån. Allteftersom decennierna och generationerna går bör vi sedan främja detta främsta språk i den Vita Mannens civilisation till att bli det primära språket, och behålla de regionala språken som ett sekundärt språk.

Genom att välja latin som den gemensamma grunden, istället för till exempel engelska, tyska, franska eller spanska, skulle vi undvika den partiskhet och det motstånd som skulle uppstå om vi försökte enas om ett av de ledande moderna språken.

Därför, i enighetens intresse; i bekvämlighetens och praktiskhetens intresse; i intresset av att enas den Vita Rasen; och framför allt i intresset av att bevara vårt underbara romersk-latinska arv, föreslår jag att vi nu främjar det historiska latinska språket tills det en dag återigen blir det gemensamma bandet och det universella språket för en pånyttfödd Vit Ras.

Tro och raslig solidaritet är grundläggande.

Kapitel 27

Vägen till Storhet

Var och en som är för att eliminera och utrota själva orsakerna till brottslighet, fattigdom, sjukdom och okunnighet, måste med nödvändighet också vara för de färgade rasernas tillbakagång. Var och en som är för främjandet och framåtskridandet av civilisation och kultur, fred, överflöd och välstånd, måste med nödvändighet vara för den vita rasens framsteg och expansion. Vår religion, Kreativitet, är för båda dessa mål, nämligen de färgade rasernas tillbakagång och den vita rasens expansion, inte bara för att det är högst önskvärt, vilket det är; vi är överväldigande hängivna dessa mål eftersom Naturen har skänkt oss den uppenbara kallelsen att expandera vårt eget slag till gränsen för vår förmåga och att befolka världen med de våra. Vi är förpliktade till detta program eftersom det är inplanterat i vår innersta instinkt och i vår innersta själ att göra så.

Naturen ger oss inte bara varje rätt att expandera vårt eget slag till gränsen för vår förmåga, utan säger oss att detta är själva kärnan i vår mission med att vara här på denna jord.

Det finns ytterligare en avgörande anledning till varför vi måste expandera den vita rasen till gränsen för vår förmåga. Om vi inte gör det, kommer det färgade avskrädet inte bara att göra det, utan de expanderar redan i en skrämmande takt. De kommer inte bara att förinta oss och tränga bort oss från jordens yta, utan de gör det, här och nu, mitt framför våra ögon. De kan endast göra det med vår hjälp och vårt samtycke. De gör det med judens medverkan i förening med vår egen blindhet, eller ännu hellre, vår egen kriminella dumhet.

När vi tittar på brottsstatistiken finner vi att mer än 85 procent av alla våldsbrott i USA begås av niggrerna, som utgör (sägs det oss) ungefär 12 procent av vår befolkning. Ett annat oproportionerligt antal våldsbrott begås av puertoricaner och andra blandraser som judarna medvetet har släpat in i detta land i stora mängder. När det gäller de mer sofistikerade brotten, såsom bedrägeri, svindel, förfalskning, organiserad brottslighet och prostitution, finner vi att majoriteten av dessa brott antingen begås direkt, eller anstiftas, eller hanteras av

---

Mer hjärnförlamning har orsakats av kristendomen än av LSD.

Internationella juden. Även de brott som den vita människan anklagas för, kommer man vid en djupgående undersökning att finna att juden på ett eller annat sätt har dragit in den vita människan i, antingen genom sin främjande av alkohol, eller sin pornografiverksamhet, eller sin organisering av narkotikahandeln, eller en av de många andra organiserade former av brottslighet som juden är så skicklig på. I vilket fall som helst kan det med säkerhet sägas att brottsligheten per 100 000 niggrer eller 100 000 judar är minst 20 till 30 gånger så hög som den är för samma antal vita människor. Om dessutom det judiska inflytandet, både genom hans organiserade brottslighet och degenererade propaganda, helt eliminerades från den vita människans samhälle, skulle det vara ganska säkert att säga att brottslighet som sådan skulle försvinna som ett problem av någon betydelse, och i själva verket skulle vara en sällsynthet, snarare än den överväldigande plåga som den har blivit idag.

Samma slutsats kan dras när det gäller fattigdom, sjukdom och okunnighet. Om vi levde helt i ett vitt samhälle, fullständigt renat från judiskt inflytande, skulle även dessa problem vara så gott som lösta.

Med det judiska strypgrepp som nu verkar överväldiga den vita rasen kommer dessa problem aldrig att lösas. Tvärtom kommer de att bli värre och den vita rasen kommer att bli fullständigt förintad om vi inte bryter det strypgreppet. Vi måste till varje pris befria oss från detta tyranniska judiska herravälde, och rycka kontrollen över den vita människans öde ur judens händer och återigen placera den i den vita människans egna fasta händer.

I denna bok har vi redan fastställt målen, preciserat syftena och byggt en evig trosbekännelse kring vilken den vita människan kan samlas för alltid. Syftet med detta kapitel är att diskutera och föreslå medlen för att uppnå dessa stora och eviga mål.

Hur går vi till väga? Svaret ligger hos dig, min kära vita bror eller vita syster. Vilken bättre person i världen finns det än du som läser detta, att förstå problemet, hänge dig åt det och börja arbeta just nu? Målen kan och måste uppnås. Det är en fråga om liv och död.

Nyckelorden i denna mäktiga kamp är: hängivenhet, propaganda och organisering. Jag upprepar: hängivenhet, propaganda och organisering.

En man, eller en kvinna, som arbetar för en sak, kan uträtta mycket under en livstid. Med andra som hjälper honom, eller henne, kan de uträtta mycket mer. Tusentals som arbetar tillsammans i samklang mot ett gemensamt mål, organiserade och hängivna, kan bli ett enormt och överväldigande inflytande. Miljontals vita människor som arbetar som en organiserad kraft mot en enad sak, kan och kommer att bli den mäktigaste kraften på...

Ideologi utan handling är steril.

jordens yta. Det finns ingenting som kan stoppa dem. Det finns inte bara styrka i antal, utan det finns en enorm styrka i enighet och i att ha ett hängivet mål. Det fungerar som en enorm murbräcka som ingen oorganiserad kraft kan motstå.

Organiserad och enad är den vita rasen tio gånger så kraftfull som resten av världen tillsammans.

Genom hela denna bok har vi redan diskuterat hur oerhört viktigt hängivenhet och lojalitet mot den egna rasen är. Utan skuggan av ett tvivel är dessa de första och grundläggande elementen som vi måste ha för att börja återuppbygga vårt vita samhälle och återigen få kontroll över vårt eget öde. Eftersom jag har betonat detta genom hela boken, kommer jag inte att uppehålla mig vid detta oerhört viktiga element vid denna tidpunkt, men jag vill ytterligare betona den centrala betydelsen av propaganda.

Medan juden mycket väl känner till värdet av propaganda, skyr de flesta vita människor själva termen, som om den vore något korrupt och orent. Detta är en helt meningslös inställning, och vi får inte låta oss fördomsfullt ställas mot att använda detta ytterst viktiga och kraftfulla verktyg. Propaganda som sådan är varken bra eller dålig, beroende på hur den används. Det är som ordet "regering" som kan vara antingen bra, dåligt eller likgiltigt. Eller så är det som orden "religion" eller "politik" eller "pengar". Inget av dessa ord är nödvändigtvis bra eller dåliga i sig själva. Rätt använda kan de ha ett enormt inflytande till det goda. I fel händer (som till exempel judens) kan de vara kraftfulla verktyg som kan göra oss stor skada. Kort sagt, propaganda är som eld, beroende på hur den används, och av vem, om den kommer att vara destruktiv eller om den kommer att vara högst konstruktiv.

Hitler har sanningsenligt sagt att propaganda kan få himlen att se ut som helvetet, och omvänt, helvetet att se ut som himlen. Judarna har överväldigande bevisat att detta är sant. De har fått det kommunistiska Ryssland, som är en helvetesstat, en super-slavstat, att se bra ut i de flesta amerikaners ögon genom den överväldigande och utbredda användningen av propaganda. Samtidigt har de fått Hitlers Nazityskland, en period av stor konstruktiv aktivitet för den vita rasen, en återuppståndelse och blomstring av kultur och välstånd, att framstå som en djävulsk slavstat i ögonen på stora delar av resten av den vita världen. Det var propaganda i enorma mängder som prackades på det vita folket i Amerika som drev dem till krig mot sina egna bästa intressen, och hjälpte judarna att krossa den vita mannens kamp för att behålla kontrollen över sitt eget öde.

Främja rasmässig solidaritet för den vita rasen.

Om till exempel 1930-talets propaganda i Amerika hade varit i händerna på människor som var hängivna den vita rasens intressen, och om de hade avslöjat den skändliga judiska konspirationen istället för att ljuga för det vita folket, är jag säker på att det vita folket i Amerika skulle ha anslutit sig till tyskarna i att rensa upp i huset.

Så, enbart från detta enda exempel kan vi se att propaganda är som handen på ett gashandtag till ett enormt och kraftfullt lokomotiv. Den handen kan, med mycket liten ansträngning, få det kraftfulla loket att gå antingen bakåt eller framåt. Det är handen på gashandtaget som avgör. Så är det med propaganda. Juden har i tusentals år känt till den enorma makt han kontrollerar om han ansvarar för propagandaapparaten. Det är av denna anledning han alltid har dragit sig till maktens nervcentra och först och främst tagit kontroll över nyhetsmedierna. Väl i kontroll över detta propagandamedel känner han sig relativt säker, eftersom han vet att han utan någon konkurrens kan manipulera, förgifta, styra och förvirra sinnena hos sina Goyim-offer efter behag.

För närvarande är den vita människan nästan helt berövad alla utbredda medel för propaganda. Även de vi tycks tro är i den vita människans händer, manipuleras i stort sett i bakgrunden av samma usla förövare — juden.

Är vi då helt hjälplösa i detta avseende? Nej, det är vi inte. Ett av de mest kraftfulla sätten att förmedla idéer är det talade ordet. Mun till mun. Detta kan juden inte kontrollera, åtminstone inte vid denna tid i Amerika. Du kan och måste utnyttja varje tillfälle att tala om den vita rasens tro och program som det sammanfattas och finns i denna bok. Men det är bara startpunkten. Inte bara kan du tala för den vita människans program, utan du kan distribuera stora mängder av själva denna bok och ge dina vita raskamrater en möjlighet att själva läsa och se logiken i hela programmet.

Skicklighet i användningen av propaganda är av yttersta vikt. Det är ett allvarligt misstag att försöka främja för många frågor samtidigt. Det verkliga geniet hos en framgångsrik politiker är att fortsätta hamra på bara några få punkter som mest, och samtidigt närma sig dem från tusen olika vinklar, alltid nå samma slutsats och hamra på som en murbräcka mot samma sårbara mål. Under inga omständigheter kan folkmassorna upprätthålla en samordnad offensiv mot en mängd fronter. Att försöka göra det är bara att förvirra frågorna och skingra den energi som behövs för att slå ner fienden. Propaganda bör inte vara som en spridning av hagel, utan bör bära kraften av en Magnum-högeffektsgevärskula.

Kreativitet förkroppsligar den vita rasens rasliga själ.

Vidare måste propagandan riktas till massorna, inte till de få intellektuella. Det är massorna som är kraftverket i vår strävan efter raslig självständighet och överhöghet, och därför måste hela denna religiösa rörelse riktas till massorna. Det är dessutom ett misstag att tala i upphöjda intellektuella kretsar över huvudena på de människor som du försöker nå.

Ju enklare och kraftfullare du kan hålla frågan eller frågorna, desto effektivare blir genomslaget. I detta avseende är upprepning en nyckel för att hamra in poängen. I denna bok har jag använt upprepning om och om igen av många av nyckelfrågorna, och gjort det avsiktligt för att betona de saker som är viktigast, genom att närma mig frågan från många olika vinklar för att komma fram till samma slutsats. Om det oviktiga och det viktiga nämndes med samma låga frekvens, skulle den genomsnittliga lyssnaren eller den genomsnittliga läsaren inte kunna urskilja vad som är viktigt och vad som är trivialt i din presentation.

Till exempel, vid denna tidpunkt, hamrar judarna på om ekologi, och upprepar om och om igen vikten av ekologi utan att egentligen säga särskilt mycket som är nytt. Själva det faktum att det ges så mycket tid och så mycket upprepning och så mycket eftertryck intalar dock den genomsnittliga lyssnaren att det måste vara av yttersta vikt, och efter ett tag börjar han acceptera det som ett faktum. Det faktum att judarna lanserar en felaktig och fiktiv idé i det lömska syftet att kontrollera mer av din mark och mer av din affärsverksamhet, hör inte till saken. Den genomsnittliga personen, som lyssnar på ekologipropagandan dag efter dag, börjar snart svepas med av propagandan, blir övertygad om dess betydelse och börjar snart göra frågan till sin egen.

Så är det också med den oerhört viktiga rasfrågan som vi nu står inför när det gäller att hamra in den i medvetandet hos vårt eget folk. Vi måste fortsätta att upprepa frågan igen och igen och igen, vi måste fortsätta att hamra på den. Vi måste närma oss den från tusen olika vinklar tills den vita människan inser de sanna frågorna i sin kamp för överlevnad som han nu är invecklad i, en kamp som han inte kan undfly.

Det första stället att börja på är att bilda en egen kyrkogrupp, det vill säga en Skaparens kyrka. Kristendomen säger "där två eller flera är samlade" är en bra enhet att börja med. Vi kan inte låta bli att hålla med om de flesta av de propagandaprocedurer och metoder som kristendomen har använt och fulländat under de senaste cirka 19 århundradena. Ingen kan egentligen argumentera mot effektiviteten i deras metoder. När allt kommer omkring hade de en ytterst svår och oattraktiv produkt att sälja, och det faktum att de har sålt

att det så framgångsrikt talar högt om effektiviteten i deras försäljningsmetoder. Vi skulle göra väl i att undersöka deras metoder och dra nytta av de 19 sekler av erfarenhet de har förvärvat. Dessa är nu tillgängliga för oss genom medlen att organisera en egen kyrka. Vi kan lära oss mycket av de medel de har använt för att så framgångsrikt sprida sin lära.

Sannerligen borde antalet kristna kyrkor som växer fram än idag i Amerika, och den lätthet med vilken det verkar som om de kan samla in pengar för att bygga dessa oerhört kostsamma och bisarra kyrkobyggnader för en helt meningslös och orealistisk sak, vara till uppmuntran för oss, den Vita Rasen. Det borde få oss att inse att vi kan göra bättre i att främja och sprida en mycket värdigare sak — nämligen den Vita Rasens överlevnad. Därför kan även vi organisera oss, även vi kan vinna medlemmar, även vi kan samla in pengar, och även vi kan bygga möteshus för sammankomster för de lojala medlemmarna av vår ras.

Eftersom vissa religiösa sekter är mer framgångsrika än andra, låt oss lära av de mer framgångsrika. Vid denna tidpunkt i Amerika sprider sig mormonreligionen snabbast, som vi redan har konstaterat i ett tidigare kapitel. Låt oss därför komma ihåg och granska vad mormonernas teknik är.

Efter att du har grundat kärnan för en kyrkogrupp, börja med så få som möjligt, två eller tre, och ge er själva ett specifikt namn för att skilja just er Skaparens Kyrka från en annan grupps. Börja med ett högkvarter och en postadress, vilket kan vara ditt eget hem eller det kan vara en byggnad eller en lokal som du kan hyra. När detta är gjort, börja rekrytera. Vi minns att mormonernas rekryteringsteknik var att ha två unga män, prydligt klädda, som gick från hus till hus, med en glad och inbjudande öppningsreplik för att engagera människor i samtal, och om möjligt få tillträde till deras vardagsrum, där de kan diskutera sin specifika religion ytterligare.

Detta är mycket viktigt. Att bli accepterad och få tillträde så att du sedan i lugn och ro kan diskutera grundsatserna i din specifika tro är ett första, men mycket viktigt, steg. Därifrån och framåt har du så många frågor som du mer eller mindre kan välja mellan för att sondera de vita bröder och systrar som du talar med. Idag, när den genomsnittliga vita familjens barn bussas iväg till ett negerdistrikt; eller negrerna bussas in i deras distrikt; med vita grannskap som invaderas av de svarta; med skatter och välfärd som staplas på den vita arbetarens rygg; med svarta som befordras till jobb som innehades av vita, finns det ett dussin olika

frågor som oroar och tynger sinnena hos den genomsnittliga vita familjen i Amerika.

Det är din uppgift att sondera och ta reda på exakt vilka av dessa frågor som tänder en gnista hos den person eller de personer som du talar med. När du väl har funnit den frågan är det av yttersta vikt att utforska den fullt ut och föreslå lösningen på dessa problem. Och på ett eller annat sätt kommer lösningen att ligga i att förena sig med de andra vita raskamraterna i en gemensam sak under ledning av Church of the Creator och att organisera sig vidare därifrån. Därför, när du finner dem som är intresserade av att ansluta sig till den vita gemenskapen, bjud in dem till ditt nästa kyrkomöte — möten som bör hållas vid en regelbunden tid varje vecka.

Från denna lilla och anspråkslösa början, bygg en enorm och mäktig kyrka i ditt grannskap. Det är vårt mål att ha byggt hundra tusen sådana tempel för bevarandet av den vita rasen över hela detta vårt stora land, och därifrån vidare ut över hela världen. Jag är övertygad om att ifall bara en tiondel av den tid, energi och pengar som nu läggs på att näppeligen hålla liv i den sjuka och sjukliga kristna religionen, istället lades på främjandet och spridandet av den vita mannens religion, nämligen Creativity, så skulle vår religion spridas som en löpeld. Jag tror att om mindre än en tiondel av ansträngningen lades på att avslöja kristendomen för vad den är och förklara vår nya vibrerande och dynamiska religion, så skulle kristendomen snart vissna bort på rankan och Creativity skulle triumfera i hela den vita världen. Detta är vårt mål och vår målsättning.

Eftersom vårt program är så revolutionerande och så grundläggande och kräver en omorientering i så mycket av det förvirrade tänkande som nu skräpar ner den vita rasens sinne, är det av yttersta vikt att så många presumtiva rekryter till vår kyrka som möjligt ges möjligheten och förmås att läsa denna bok. Därför bör ständiga kampanjer för att distribuera och sprida denna bok lanseras inte bara i ditt grannskap, utan i områden där du tror att det finns bördig jord. Med så många vita föräldrar som är oroliga och sjuder av uppror mot den påtvingade integrationen och rasmiscligenationen av vår vita ras, är möjligheterna för att främja och distribuera denna bok oändliga.

Vid distributionen av denna bok är återigen dörr-till-dörr-metoden en av de bästa. Återigen, att gå i par, antingen två män som gör en attraktiv presentation, eller en man och en kvinna, som går från hus till hus. Försök att antingen sälja boken efter en gynnsam diskussion, eller, om de presumtiva rekryterna tvekar att köpa den, ge den till dem som en ren gåva. Ett annat alternativ är att låta dem låna boken och låta dem läsa den själva med tanken att du kommer att titta förbi igen och

---

En ärorik och magnifik framtid väntar den vita rasen.

se om de skulle vilja köpa den senare. I vilket fall som helst, skaffa er tusen exemplar av denna bok och börja distribuera dem.

Att detta kan innebära en avsevärd uppoffring för vissa är utan tvekan sant. Men när man tänker på hur mycket pengar judarna ständigt rånar er på, år efter år efter år, är en sådan uppoffring en oerhört bra investering, en som måste göras. Kom ihåg vad juden gör. Han ger och ger generöst till sina många rasliga ändamål. Han fortsätter att plöja tillbaka sina inkomster på ett eller annat sätt för att återigen gynna sin ras, som i sin tur belönar honom rikligt för hans hängivenhet och lojalitet. I vilket fall som helst, kom ihåg att när denna bok äntligen blir den Vita Rasens gemensamma egendom, kan vi anse att ryggen på den judiska konspirationen kommer att ha brutits för alltid.

En av de viktigaste aspekterna av att vinna rekryter och i användningen av propaganda är förmågan att tala effektivt offentligt. Hitler säger att alla stora rörelser har främjats genom det talade ordets makt. Det ankommer därför på er att lära er att tala väl. Det är inte bara viktigt att bli en bra offentlig talare, utan det är viktigt att bli en bra debattör även i små cirklar eller i en tävling med en enskild individ. En av de bästa organisationerna som jag känner till som ni kan gå med i ganska enkelt och ganska billigt för att lära er att tala väl är en organisation som heter Toastmasters. Detta kommer inte bara att ge er en möjlighet att omedelbart lära er att förbättra era taltekniker, utan ni kommer att ha en omedelbar plattform från vilken ni kan testa några av era idéer och era tal, samt knyta ett antal nya kontakter, varav de flesta är ganska vältaliga och definitivt över genomsnittet i intelligens och förmåga.

Jag gick personligen med i Toastmasters redan 1965 och inom ett år hade jag fått tillräckligt med självförtroende för att ge mig in på det politiska fältet och kandidera till delstatens representanthus, vilket jag framgångsrikt vann på mitt första försök.

Allteftersom ni blir mer organiserade är användningen av flygblad med korta och slagkraftiga slogans som tillkännager era möten mycket effektiva. Dessa kan distribueras genom dörrknackning, eller vid köpcentrum, eller fotbollsmatcher eller andra områden där ett stort antal människor kan kontaktas med ett minimum av ansträngning.

En annan effektiv metod är användningen av det inspelade telefonmeddelandet med ett nummer att ringa som kan annonseras genom djungeltelegrafen, genom kort, genom flygblad och genom annonsering. Detta telefonmeddelande bör bytas ut varje vecka. Ett schema bör upprättas och själva meddelandet bör informera lyssnaren om när meddelandet ändras så att han kan ringa och lyssna igen på det nya meddelandet.

All makt åt den Vita Rasen för alltid.

Ett av de mest bördiga fälten för att sprida och utbreda den inspirerande och dynamiska nya religionen är bland dem som idag tycks vara mest hopplöst snärjda i det judiska nätverket. Denna grupp är dagens ungdomar, särskilt universitetsstudenterna. När vi ser all den judiska perversion som våra ungdomar har fallit offer för, är vi alltför benägna att klandra dem för deras överträdelser och avfärda dem som hopplöst förlorade. Detta är helt felaktigt. Dessa ungdomar som har blivit hippies, som har blivit marxister och revolutionärer, är mycket mer att tycka synd om än att fördöma. De är offer snarare än förövare. De har fått utstå hela raseriet från den förrädiska judiska konspirationen, med absolut ingen vägledning och inget försvar tillhandahållet av sina föräldrar eller sina äldre. I grunden och under ytan är dessa människor fina idealistiska vita lojalister, med sina instinkter fortfarande i högsta grad vid liv och mottagliga för ett mål och en ideologi de kan följa och en som de kan tro på. De har blivit så grundligt lurade, vilseledda och bedragna av sina äldre med all denna hycklande kristendom, att de är överväldigande förvirrade av alla de motsägelsefulla dåliga råd de har fått. Utan mål att sträva efter, inga syften att följa, utan någon särskild framtid att arbeta för, har de kastat allt överbord och gjort uppror. De har gjort uppror, men de vet inte vad de ska ersätta det med. De söker desperat, famlande i ett vakuum.

Jag tror därför att särskilt på universiteten kommer vår nya religion, baserad på Naturens lagar, baserad på sunt förnuft och på historiens lärdomar, och framför allt baserad på deras egna goda friska instinkter, att få fäste och spridas som en löpeld. Jag tror därför att vår största tonvikt bör ligga på de unga människorna, och särskilt de som nu driver omkring på universiteten och planlöst söker efter vad de inte vet. Jag tror att detta är det mest bördiga och mest betydelsefulla verksamhetsfältet där vi verkligen kan så fröet.

Därför bör den yttersta ansträngningen riktas mot att bilda universitetsgrupper, universitetsklubbar, baserade på den vita rasens främjande och avancemang, och att grunda kyrkogrupper bland studenterna som de själva kan leda och utöka.

Ett annat oerhört betydelsefullt projekt som kan genomföras av hängivna lojala vita människor med medel är att starta en privatskola eller ett privat universitet som är baserat på principerna i Church of the Creator. Detta är inte svårare än att till exempel starta en katolsk skola eller ett katolskt universitet eller ett metodistcollege eller en baptistskola. Visst är behovet av en sådan serie skolor överväldigande, och det goda som skulle kunna härledas från sådana skulle vara evigt. Med våra så kallade allmänna skolor som blir bastardiserade och

---

Att manipulera andra människors sinnen har varit en judisk specialitet i årtusenden.

blir nästen för ogudaktighet och brottslighet, är behovet av skolor baserade på bevarandet av den vita rasen och lojalitet mot den vita rasen, överväldigande och brådskande.

Som en ytterligare avknoppning av samma idé måste utbildningsskolor för ledare inom den vita rörelsen och ledare för vår kyrka bildas. Detta skulle ske enligt samma linjer som de teologiska skolor de kristna kyrkorna nu använder för att utbilda sina predikanter och pastorer. På samma sätt måste vi ha skolor för att utbilda våra ledare och våra missionärer för att främja, sprida och föra fram vår filosofi och vår ras.

Vi behöver också bokhandlar som lagerför böcker som exponerar juden och främjar Kreativitet (Creativity). Inom denna strävan behöver vi också ett antal kreativa skribenter som kommer att skriva om historien för de senaste flera tusen åren, med hänsyn tagen till det judiska inflytandet och förvanskningen av vår vita historia, av vårt tänkande och av vår religion. Om du är redaktionellt lagd, skulle du förmodligen kunna starta en tidning som skulle sprida de idéer som vår nya religion bygger på. Visst har judarna gjort detta mycket effektivt genom att publicera och sprida kommunistiska tidningar, liberala tidningar, och faktiskt är nästan varje tidning färgad av dessa ideologier, som sprids dolt eller öppet genom deras sidor.

Som jag har nämnt tidigare sprids de flesta stora rörelser genom det talade ordets kraft. Detta är fortfarande lika sant idag som det någonsin har varit och vad vår religion och vår rörelse desperat behöver är ett stort antal välutbildade talare som går ut på fältet och levererar vårt budskap som missionärer för vår dynamiska nya rörelse. Därför är en annan sak som du skulle kunna göra att bilda en talarförmedling (Speakers Bureau) som hjälper till att utbilda och informera vältaliga och dynamiska unga talare att gå ut och sprida ordet. John Birch Society har gjort detta mycket effektivt och en studie av deras metoder skulle kunna vara en konstruktiv vägledning för vad vi kan göra när vi skickar ut missionärer för att sprida våra egna dynamiska och revolutionerande nya idéer.

Om du är i det skedet av livet där du står i begrepp att välja en karriär eller ett jobb, skulle det vara till din fördel att gå in i sådana områden där du kan dra nytta av att vara en missionär för vår sak. Om du väljer ett yrke som att vara skribent för en tidning, eller en reklamagent, eller en författare av böcker, eller en förläggare, eller inom vilket område som helst som har med offentlig information att göra, kan du vara i en nyckelposition för att sprida idéerna med missionärsivrighet.

Det föregående är ett antal sätt och medel som du kan börja med idag för att lansera denna oerhört viktiga revolutionerande nya religion. Ingen enskild person kommer att göra alla dessa saker. Faktum är att om du

välj en eller två eller tre så kommer du att göra bra ifrån dig. Men i vilket fall som helst är det en guide för att få dig att börja tänka på vad du kan göra för att börja omsätta i handling det som du har läst om och som du har tänkt på. Detta är på intet sätt en fullständig lista, inte heller är detta slutet på de aktiviteter som du kan ägna dig åt. Det kan vara klokt av dig att sätta dig ner och göra en lista över andra aktiviteter som du framgångsrikt skulle kunna främja och starta ditt eget program.

I vilket fall som helst är detta en början och en guide. Det är brådskande att du börjar nu och lägger manken till. Kom ihåg, ideologi utan handling är steril. Vi måste agera. Det finns ingen tid att förlora och det finns ingen bättre tid att börja än just nu.

Den vita människan måste sträva efter att rycka kontrollen över alla affärsverksamheter och fastigheter från juden.

Kapitel 28

Vår Strålande Framtid

De mest spännande, de mest dynamiska, de mest underbara och vackra åren för den vita rasen ligger framför oss.

Under de närmaste sidorna kommer jag att förutsäga vad jag ser framför mig för den vita rasens framtid efter att den har uppnått sina mål att befolka världen. Jag föreställer mig en värld där negrerna, judarna och de färgade raserna inte längre finns mitt ibland oss för att försvaga oss, plundra oss, trakassera oss eller plåga oss. Jag ser fram emot den tid då den vita rasen kommer att kunna utöva sitt underbara produktiva och kreativa geni utan att ha alla de iglar på sin rygg som nu suger själva livsblodet ur våra ådror. När jag betraktar ankomsten av denna underbara era, ser vår framtid ljusare ut än något som någonsin tidigare har föreställts. Faktum är att ett himmelrike på jorden inte skulle vara en för vidlyftig beskrivning av den spännande framtid som väntar oss.

När den vita rasen har expanderat till att befolka all värdefull mark på denna planet jorden, kommer vi att se en uppförädling av den vita rasen istället för den nedförädling som har pågått under de senaste 2000 åren, och vi kommer att se en superras växa fram som kommer att vara en stolthet och en glädje att skåda. Jag tror att vi inom det närmaste århundradet efter att den vita människan har uppnått sitt primära mål att befolka världen, kommer att finna den genomsnittliga vita mannen eller kvinnan som ståtlig, atletiskt byggd och ovanligt frisk i både sinne och kropp. Den genomsnittlige mannen kommer att vara ståtlig och manlig till utseendet, faktiskt mer så än dagens genomsnittliga filmstjärna. Den genomsnittliga vita kvinnan kommer att vara lång, ha en vacker feminin figur och vara utomordentligt vacker till utseendet.

Jag förutspår vidare att den genomsnittliga intelligensen kommer att stiga avsevärt när den vita rasen påbörjar sitt program för att förbättra och främja sig själv. Medan en man med en IQ på 150 idag anses vara ett sällsynt geni och förekommer ungefär en gång på 5000, förutser jag att om hundra år från den tidpunkt då den vita människan har fått kontroll över sitt eget öde, kommer ett geni av denna kaliber att betraktas som helt vardagligt. Dessutom kan vi förvänta oss att ha supergenier med IQ på 200 och mer, som leder vår ras in på områden inom teknologi, vetenskap och kultur till höjder som man knappt kan drömma om idag.

Det latinska språket kommer att bli ett förenande band för alla vita människor.

Matematik, kemi, fysik, vetenskap och teknologi kommer att bryta igenom till svindlande nya höjder som vi knappt kan föreställa oss idag. Finare musik kommer att skrivas än vad som någonsin skrivits förr. Konst och skulptur, arkitektur, befriade från judiskt inflytande, kommer att nå långt överlägsna standarder av skönhet än vad som någonsin uppnåtts tidigare, och till och med vida distansera det som uppnåddes av grekerna och romarna i den klassiska civilisationen eller under renässansen. Vi kommer att ha många genier av den typ som exemplifieras av Leonardo da Vinci eller Michelangelo, eller Rembrandt, och vi kommer i själva verket att ha supergenier som långt kommer att överträffa allt som det bästa hos den vita människan i det förflutna någonsin har uppnått.

Inte bara kommer den framtida vita människan att vara en överlägsen art vad gäller hälsa, utan utan fler niggrer och färgade raser i vår mitt för att sprida sjukdom, smuts och föroreningar bland oss, kommer den tidigare förekomsten av sjukdomar att reduceras kraftigt genom flera faktorer: ett friskare exemplar av individ; överlägsen näringsteknologi; frånvaron av slumområden, smuts och degeneration.

Med bortgången av niggrerna, judarna och avskummet från vår mitt, förutser jag vidare att den vita rasen, på mycket kort tid, helt kommer att ha utrotat fattigdom i hela landet. Inte bara kommer det inte att finnas några massor av färgade gratisätare som rider på vår rygg för att dra ner vår levnadsstandard, utan vi kommer också att ha gjort oss av med juden som har rånat oss på mer än tre fjärdedelar av vår rikedom genom ren bluff, tvång och plundring.

Dessutom kommer den vita människans organisation att vara så mycket mer överlägsen, så mycket mer produktiv och så mycket mer kreativ, och då den vita människan då har mycket få okunniga och lata drönare bland sitt eget slag, kommer fattigdom som problem att ha utrotats helt i vårt samhälle. Faktum är att när vi har befolkat världen och har till vårt förfogande rikedomen och resurserna från hela den vida världen med vilka vi kan skapa, bygga och producera för oss själva, kommer vi bokstavligen att simma i rikedom. Det är inte bara möjligt, utan helt troligt, att varje vit familj kommer att ha råd med ett vackert stort hem i attraktiva, rena omgivningar. Det kommer att vara möjligt att ha alla fina kläder, böcker, god mat och vad de än önskar, helt inom räckhåll och till deras förfogande.

Varför förutspår jag en sådan givmild framtid? Eftersom detta mål inte bara är helt möjligt, utan oundvikligt när den vita människan är fri att utöva sina enorma kreativa och produktiva förmågor för eget bruk. Med ännu mer avancerade, kapabla generationer som växer upp, kommer det att vara en bamlek för framtidens vita människa att försörja sig själv och sin familj. Istället för att det mesta av den vita människans energi och

Det är vårt mål att låta Kreativitet bli den vita rasens universella religion.

produktivitet som nu sugs ut av parasiterna som rider på hans rygg; hans energi som slösas bort i destruktiva krig och inbördes strider bland det vita folket själva; all den kreativa produktiviteten kommer i framtiden att gå till hans egen nytta.

Vi kommer till exempel inte längre att ha någon krigföring mellan de olika folken. Den vita rasen, när den har gjort Creativity-religionen till sin egen och eliminerat det destruktiva judiska inflytandet från sin mitt, kommer också att ha eliminerat judiskt anstiftad krigföring. Genom att vara förenad i det gemensamma syftet att främja sig själv, kommer den inte längre ha den minsta anledning att utföra självmordskrig mot sig själv, och det kommer inte längre att finnas något hot från de färgade raserna mot vilka man behöver föra någon form av krig. Kort sagt, de oerhört destruktiva och försvagande konsekvenserna av krigföring som judarna har manipulerat in den vita rasen i, generation efter generation, århundrade efter århundrade, kommer att vara helt utrotade. Det kommer inte längre att vara ett av de många onda ting som nu så tragiskt plågar oss.

När man tänker på de enorma kostnaderna för den vita rasen i form av rikedom, material, energi och i blod som de judiskt anstiftade krigen har kostat oss i det förflutna, och när vi betänker att all denna ansträngning istället kan riktas mot vår egen konstruktiva nytta, är själva idén i sig svindlande. Icke desto mindre är detta vad vi kan göra, när den vita människan anammar den religion som vi nu grundar, en religion som lär honom att enas och skapa och producera för sin egen nytta, och lär honom att kräva och utöva kontroll över sitt eget öde.

Inte bara kommer vi att bli kvitt för evigt de destruktiva och försvagande krigen som judarna har manipulerat på oss, vi kommer inte längre att behöva stödja en enorm, dyr och ickeproduktiv krigsmaskin som vi gör idag. Dessutom kommer våra astronomiska välfärdskostnader, som nu slösas bort på dagens parasitära nigger, också att helt elimineras. Dessa två faktorer ensamma, tillsammans med frånvaron av judisk plundring, är jag övertygad om kommer att sänka våra skatter till en bråkdel av vad de är idag. Jag förutspår att skatterna kommer att reduceras till där de kommer att vara mindre än tio procent, kanske fem procent, av vad de är för närvarande. Med tanke på vidare att brottsligheten kommer att reduceras till där den kommer att vara mindre än en procent av vad den är idag, är det inte svårt att föreställa sig att de nuvarande enorma kostnaderna för staten (med krigföring och välfärd eliminerade) kommer att vara en liten bråkdel av den börda det är idag. Den vita människan kommer då att vara i en position där hans kreativitet och produktivitet kan gynna dem som har arbetat för det — nämligen den vita människan själv.

Hela effekten av detta kommer att vara ackumulerande. Med brottsligheten reducerad till en procent (eller mindre) av vad den är idag, kommer den ickeproduktiva kostnaden för att upprätthålla en enorm polisstyrka att krympa i motsvarande grad. Den

---

Nästan alla kristna kan omvändas till Creativity.

gatorna kommer återigen att vara säkra för män, kvinnor och barn, dag som natt. De flesta av de byråkratiska kontroller som affärsmän och den genomsnittliga medborgaren i allmänhet plågas av, kommer att elimineras. Vi kommer inte längre att behöva arméer av bokhållare och pappersvända inom och utom förvaltningen för att försvaga och trakassera varje steg vi tar. Den vita människan kan återigen, och kommer faktiskt att uppmuntras till, att göra det han gör bäst — skapa och producera.

Genom att imbeciller, idioter och moroner gallras ut genom den enkla processen att inte tillåtas avla och multiplicera sitt elände, kommer även mentala problem att krympa till en sällsynthet, snarare än det lavinartade fenomen det håller på att bli idag. Hela vårt tillvägagångssätt kommer att vara att förhindra reproduktion och förökning av mentala och fysiska defekta. Dessa måste och kommer att gallras ut så som naturen föreskriver. Snarare än att till varje pris hålla varje deformerad och defekt vid liv, för att återigen avla och föröka sig, kommer vårt tillvägagångssätt att vara att endast bringa friska och intelligenta barn till världen, så långt det är möjligt. Detta är vad naturen säger åt oss att göra.

Jag kan förutse så många enorma och vackra fördelar som tillfaller den vita rasen när den väl är på väg att främja sig själv att listan är nästan oändlig och den är svindlande för fantasin. Vi har redan nämnt att vi skulle få se slutet på krigföring och inbördes stridigheter. Brottslighet och fattigdom skulle praktiskt taget elimineras. Med negrerna inte längre i vår mitt, skulle det inte finnas några slumområden. Faktum är att om du har besökt några av de vackra och rena städerna i Tyskland, i Schweiz, har du en liten inblick i de vackra städer och det vackra landsbygdslandskap som vi kan förvänta oss när den vita människan återigen har funnit sig själv. Städerna kommer att vara rena, med vackra parker utspridda med jämna mellanrum. Gatorna kommer att vara kantade av träd och blommor i överflöd, med allt snyggt och rent, som vi redan har upplevt i många av de helvita länderna i Europa idag, såsom Holland, Schweiz och Tyskland. Först med den framtida vita rasen, som har befriat sig från juden, kommer denna trend mot skönhet och renlighet att accentueras och kommer långt att överträffa allt vi har idag.

Vidare kommer vi inte längre att plågas och dräneras på våra resurser genom att behöva skicka "utländskt bistånd" ur vår mitt eftersom vi inte längre kommer att skeppa en enorm mängd av våra hårt förvärvade pengar till länder som Indien, där de har försvunnit ner i ett råtthål. Faktum är att världens vita nationer, som är rikligt försedda med mark på alla de olika kontinenterna, och med den inneboende rikedomen i dessa naturresurser, kommer att klara sig fantastiskt bra på egen hand. Det

kommer det att finnas mycket litet behov av någon omlastning av bistånd. Blomstrande handel kommer istället att vara vardagsmat.

Inte bara kommer vi att ha en ren och välmående miljö, utan det kommer inte längre att finnas någon rasmässig strid. Vi kommer alla att vara av samma ras och tala samma språk. Vi kommer alla att ha lärt oss genom vår nya religion att ära, respektera och främja den rasen och främja varandra. Vi kommer att ha lärt oss läxan om Rasmässig Lojalitet, Rasmässig Solidaritet.

Vidare, med den avancerade teknologin, med den finare, mer kapabla och mer intelligenta typen av människor som kan dra nytta av den avancerade teknologin; med världens resurser till vårt förfogande, kommer vi bokstavligen att simma i rikedom utan att förmodligen behöva arbeta på långt när så hårt som vi gör idag. Jag kan förutse att medan den Vita Rasen är produktiv och kreativ; medan den Vita Mannen är en byggare och en arbetare; kan han icke desto mindre, med mindre arbete än han uträttar nu, åstadkomma allt detta och ändå ha gott om tid för fritid och njutning. Jag förutser därför en stor expansion av våra rekreationssträvanden. Jag kan se hur de vita människorna kommer att spendera mer tid på att göra de saker som intresserar dem mest. De kommer att spendera mer tid på sport och idrott. De kommer att spendera mer tid på kulturella projekt, musik, konst, skulptur och många andra kreativa aktiviteter som inte ens har uppfunnits idag.

Med den Vita Mannens produktivitet så kraftigt ökad och genom att vara kvitt alla frilastande parasiter, kommer varje Vit Man att vara i en position där han enkelt kan grunda och försörja en familj. Han kommer att kunna göra detta vid en yngre ålder, som Naturen säger att han bör. Med de parasitära judarna och negrerna som inte längre rider på hans rygg, kommer inte bara levnadsstandarden att vara mycket högre, utan hustrun i paret kommer inte längre att behöva gå till jobbet för att hjälpa till att få det att gå ihop ekonomiskt. Hon kommer att vara fri att göra det som Naturen har anpassat henne för — att vara en hustru och mor, att ta hand om sin familj och att bygga ett lyckligt hem. Hon kommer att ha tid att ägna sig åt konst och hantverk, åt musik och åt kulturella sysselsättningar. Hela familjen kommer faktiskt att ha mer tid och medel att ägna sig åt sådana högre sysselsättningar såväl som andra rekreationsnöjen.

Jag förutser att den Vita Rasen firar många nationella helgdagar och aktiviteter som kommer att ära deras stora ledare från det förflutna. De kommer att upphöja och hylla de genier som har fört den Vita Rasen till det höga tillstånd av prestation, välstånd och välbefinnande som de då kommer att njuta av. Jag förutser många möten och parader och kulturella aktiviteter som kommer att ära och upphöja den Vita Rasen som ett religiöst firande. Nürnbergrallyna på 1930-talet under ledning av den store Vita Mannen, Adolf Hitler, är ett typiskt exempel på den sortens firanden som den Vita Rasen kommer att njuta av under de kommande århundradena.

Vi tror att verkligheten är tusen gånger mer meningsfull än fantasi.

Dessa typer av festliga sammankomster är en själsligt givande aktivitet av enorm nytta för vårt folk. Det är den sortens cement som hjälper till att förena och binda samman folket mot gemensamma mål som siktar mot högre och större syften, samtidigt som deltagarna skördar en psykologisk belöning som är en nödvändig stimulans för individen.

Med allt detta, förutspår jag, kommer också en teknologisk explosion vars omfattning är svår att föreställa sig. Även om detta enorma tekniska framsteg kommer att ske naturligt på grund av den vita rasens överlägsna kreativa geni, är detta inte på långt när lika viktigt för vår välfärd som rensningen av vår ras kommer att vara, och att den vita rasen har kontroll över sitt eget öde.

Icke desto mindre, med den vita mannen i kontroll över sitt eget öde och med de medfödda och inneboende önskningarna att förbättra och främja sitt eget slag, kombinerat med de tekniska framsteg som han är så kapabel till, kommer detta sannerligen att skapa ett paradis på jorden vars like världen aldrig tidigare skådat. Till skillnad från kristendomen, som förutspår eld och blod, plågor och lidande, helveteseld och förintelse, är jag hoppfullt optimistisk inför den vita mannens framtid och förutspår stora och underbara ting som skall komma. Jag förutspår dem eftersom de är oundvikliga för den vita rasen. Genom att vara så högt begåvad med kreativitet, intelligens, produktivitet och det geni som är så karakteristiskt för den vita rasen, är allt vi egentligen behöver att göra oss av med de parasiter som har förlamat oss i det förflutna, och ta kontroll över vårt eget öde.

När den dagen kommer kommer vår framtid inte bara att vara ljus och vacker, den kommer att vara dynamisk och spännande bortom allt som mänskligheten i det förflutna någonsin ens har föreställt sig.

Författare till:

A Revolution of Values Through Religion
The White Man's Bible
Expanding Creativity
Building a Whiter and Brighter World
RAHOWA!
This Planet Is All Ours
The Klassen Letters Vol. 1
The Klassen Letters Vol. 2
Portfolio One
The Little White Book
Against the Evil Tide — En självbiografi

Medförfattare till:

Salubrious Living

Ben Klassen, P.M.

Grundare, Church of the Creator

OM FÖRFATTAREN: Ben Klassen har varit bosatt i fyra länder och medborgare i tre. Född av tysktalande föräldrar i Ryssland 1918, blev han och hans familj tidiga offer för den judiska kommunismen, som de flydde ifrån 1924. Han växte upp och utbildades i Kanada, där han tog en examen i elektroteknik och även en bachelorexamen i humaniora. Han har varit jordbrukare, skollärare, nickelgruvarbetare, elektroingenjör, uppfinnare, fastighetsmäklare och delstatsledamot i Florida.

Hans intensiva intresse för naturlagarna, ras och religion polariserades till en ny religion för den vita rasen, en uppgift som hans breda och mångsidiga bakgrund till synes förberedde honom för under en hel livstid.

Creativity är en religiös trosbekännelse....

- **Tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.**
- **Baserad på naturlagarna, på historisk erfarenhet, på logik och sunt förnuft.**
- **Vårt fyrdimensionella program: Ett sunt sinne i en sund kropp i ett sunt samhälle i en sund miljö.**
- **Vårt mål: Att bygga en vitare och ljusare värld.**